
13
15 K
9

BULLARIUM
Ordinis FF. Minorum S. P. Francisci
CAPUCINORUM
SEU

Collectio Bullarum, Brevium, Decretorum, Rescriptorum
Oraculorum &c. quæ â Sede Apostolica
pro Ordine Capucino emanârunt

JUSSU

REVERENDISSIMI PATRIS

BONAVENTURÆ A FERRARIA

Sac. Palatii Apostolici Concionatoris, Episcoporum Examinatoris, Sacrarum
Congreg. Rituum, & Romanæ ac universalis Inquisitionis Consultoris,
necnon totius memorati Ordinis Ministri Generalis

Variis notis, & Scholiis elucubrata

A

P. F. MICHAELE A TUGIO IN HELVETIA

*Ejusdem Ordinis Concionatore, Sacræ Theologiæ ex-Lectore, ac pro
Natione Germanica Secretario Generali.*

Tomus Primus.

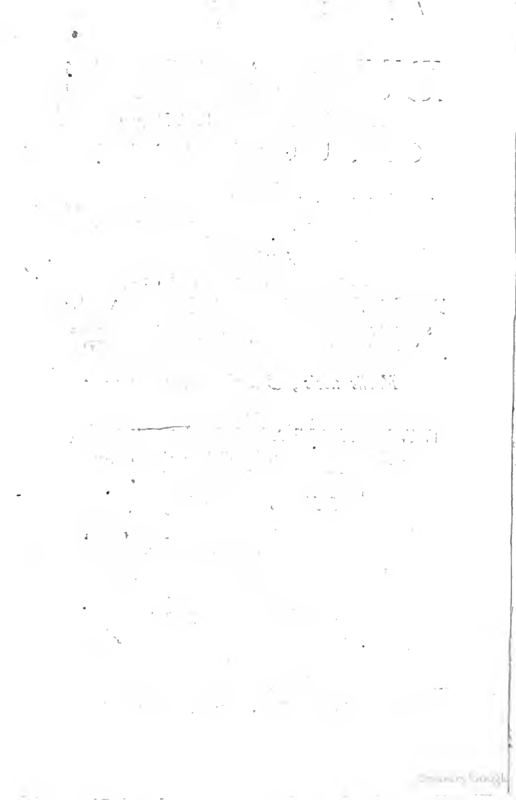
Complectens Bullas, Brevia, Decreta &c. Ordinem
Capucinum generaliter concernentia.

ROMÆ, MDCCXL.

Typis Joannis Zempel Austriaci prope Montem Jordanum.
SUPERIORUM FACULTATE.

DIVO FRANCISCO
ASSISIATI
NON NISI IN CRUCE
DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI
GLORIANTI.

AD Aras tuas, Beatissime PATER, appendo in homagium, Diplomatici Operis mei primitias, easque jure Tibi nuncupo, cum sint collectæ pro tuâ Prole, pro Ordine Capucino. Habet quidem Hic pro suæ perfectionis basi â Te Regulam, Bullâ Sanguinis, & Amoris in Monte Alverniæ firmatam, quinque Sacrorum Stigmátum Sigillis munitam, & ita Evangelicam, ut, ex Divi Vincentii Ferrerii Oraculo (a), qui illam servat, Sanctus sit, & quando moritur, posset canonizari, *nihilominus, postquam, qui prius* erant numero brevi Filii tui, & paucissimi incolæ Sodalitii tui, repleverunt faciem orbis terræ (b), *iis, vel ad tutamen, vel ad legem, vel ad privilegium necessaria fuére Apostolica Monumenta. Horum compilationem Tibi acceptam fore eò minus*

(a) *Serm. de S. Francisco.*

(b) *Is. 60. 12.*

ambigere licet, quò magis in ea Providentia Ecclesiæ erga Ordinem Capucinum & Obedientia Ordinis Capucini erga Ecclesiam miro resplendent commercio.

Resplendet in ea erga Ord. Capucinum Providentia Ecclesiæ, dum hæc memor Visionis, in qua Basilicam Lateranensem, ad casum hiscentem, ceu novus Atlas sustentâsti, Ecclesiam tuam seu Ordinem, reciprocè copiosis gratiis, favoribus, & privilegiis contra omnem lapsum solidavit, & solidare non cessat.

Resplendet in illa Obedientia Ordinis erga Ecclesiam, dum, quæ ab hac in legem sancita fuerunt, ab Illo in Opus publicum congeruntur, ut facilior & exactior reddatur eorum observantia, & ex hac compleatur Obedientia, quam in Ordine tuo, erga visibile Ecclesiæ Caput, Summum Pontificem, expresso Regulæ præcepto voluisti peculiarem.

Accipe ~~proin~~ FRANCISCE in Anathema, Opus, quod nomini tuo Sacratur, & qui plagatus in Domo Dei *factus es* signaculum divinæ similitudinis, *Signaculo tui beneplaciti illud obsigna.*

Accipe IGNITE CHERUB munus, quod offertur, & vibratâ in illud amoris tui scintillâ, eleva illud in Ordinis Capucini splendorem, & gloriam.

Accipe PATER Librum, & cum Libro Me, jure mancipatûs, & Filiationis Tuum, & inter Tuos Minores

Minimum, & Indignissimum Filium
Fr. Michaelem Tugiensem Capucinum.

APPRO-

APPROBATIO.

TOMUM primum Bullarii Ordinis nostri, â P. F. Michaele â Tugio in Helvetia, ejusdem Ordinis Concionatore, Sac. Theologiæ ex-Lectore, ac pro Natione Germanica Secretario Generali, compilati, ac diversis Notis, & Scholiis elucubrati, â Nobis revisum, vigore præsentium approbamus, &, ut servatis servandis typis mandetur, concedimus. Datum Romæ 1. Novembris 1739.

L. ✠ S.

F. BONAVENTURA A' FERRARIA Minister Generalis approbat.
F. Petrus Maria â Luca Procurator Generalis.
F. Justinus Bitterensis Deffinitor Generalis.
F. Bernardinus â Sancto Angelo Deffinitor Generalis, & ex-Vicarius Generalis.

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendissimo Patri Magistro Sac. Palatii Apostolici.

Ph. Spada Arch. Theodosiæ Vicesgerens.

APPROBATIO.

EX commissione Reverendissimi Patris Sacri Palatii Apostolici Magistri, perlegi primum Tomum Bullarii, Sacri Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum, in quo præter Bullas, Seraphicam hanc Familiam in communi concernentes, variis notis dilucidatas, Tractatum ad rem Diplomaticam Isagogicum exhibet Admodum Reverendus, Doctissimus, ac Religiosissimus Pater, Fr. Michael Tugiensis, Ordinis Minorum Capucinorum in Provincia Helvetica professus, SS. Theologiæ ex - Lector, & Reverendissimi Patris Generalis Secretarius. Cumque in eo nihil omnino orthodoxæ Fidei dogmatibus, Sacratiorumque morum regulis, vel Canonum decretis adversum offenderim, quin imò totum Opus â methodo, eruditione, ac industria plurimum commendabile, ad historiæ Ecclesiasticæ illustrationem utilissimum, atque pro disciplinæ, & observantiæ regularis custodia accomodatissimum repererim, ut ex Archivi tenebris, quæ Reipublicæ profuêre nunquam, in commune obsequium publicæ per typum luci, ac immortalitati donetur, dignissimum censeo, qui subscribor.

Romæ in Conventu S. Mariæ super Minervam, hac die 26. Maii 1740.

Fr. Dominicus Gentis Ordinis Prædicatorum, SS. Theologiæ Magister, ejusdem in universitate Coloniensi Doctor, ac Collegii Casanatensis de Urbe Theologus, pro Natione Germanica, manu propria.

IMPRIMATUR.

Fr. Nicolaus Ridolfi Sac. Palatii Apost. Mag. Ord. Prædicatorum.

PRÆFA-

PRÆFATIO.

Postolicorum Monumentorum copiam à Sancta Sede pro Ordine nostro successivè emanâsse, ex spectato hujus statu, nemo non potest conjectare, ea tamen in Provinciis deficere, ex vario questu multifariam est compertum. Inde, sicut olim egestate panis pressæ Provinciæ Israëlis in Ægyptum, providè collecto frumento abundantem, secessêre, *ut (a) emerent escas, & malum inopia temperarent*, ita & Ordinis nostri Provincias, quæ se hujusmodi Monumentis orbas conspexerant, Romam confugere oportuit, ut tam ex Archivo Generali Ordinis, quàm ex Tabulariis Vaticanis, ipsis de illorum communione provideretur, *malumque inopia* Apostolico subsidio *temperaretur*.

(a) Gen. 41

Rm̃us P. Bonaventura à Ferraria, Minister Generalis Ordinis, cum Rm̃o Definitorio Generali æquè communi Religionis decori, ac particulari Provinciarum utilitati, assiduâ curâ intentus, bonum opus desiderari, ex una parte dignoscens, & ex altera non levia ex continuata hujusmodi participatione incommoda perspiciens, mysterio illius à S. P. Francisco habitæ Visionis inhæsit, &, sicut olim Sanctus Pater, dum se micas panum subtilissimas colligere; hasque præ tenuitate è manibus excidere sibi videretur, cœlesti voce fuit monitus, *ut unam de micis omnibus Hostiam faceret, & Fratribus manducare volentibus tribueret*: Haud aliter fatus Rm̃us P. Generalis, cum micas Apostolicorum Documentorum laboriosè collectas, & disiunctim Provinciis communicatas novo jacturæ, & distractionis periculo expositas fore reminisceretur, consultum censuit, ut fieret Hostia una, seu *Bullarium*, quod publico typo impressum indigis Provinciis ad omnis casûs subsidium dispensaretur.

Ardua hujus collectionis provincia dum mihi fuit demandata, quantùm de ratione operis lætabar, tantùm de prævisa difficultatum mole deiiciebar: Bilanci tamen cogitatui pondus non leve adiecit Sancta Obedientia, quæ, ut operi accingerer, vires pollicebatur & suppetias. Has & illicò in Encyclicis

clicis Generalibus, per quas à RR. PP. Provinciarum Superioribus, Documentorum in Archivis Generalibus asservatorum Indices, seu exemplaria ad almam Urbem mittenda expetebantur, reales inveni; Cum tamen magnæ spei parcus correspondere effectus, magno expensarum dispendio plura ex Archivis Vaticanis, & Secretioribus Scriniis debebant extrahi, ut Opus (exceptis Decretis, Officium Divinum concernentibus, & ex industria ob facilem eorum mutationem ùt plurimum omissis) evaderet completum.

Præponitur operi titulus *Bullarii*, non, quod Bullas Apostolicas duntaxat complectatur, sed, quod inter ea, ex quibus conflatur, Bullæ nobiliorem constituant partem. Æmulari volui circa hoc illorum exemplum, qui suas Bullarum, Brevium &c. Compilationes, Bullarii denominatione decorant, regulæ Philosophicæ insistentes: *à nobiliore parte aliquando fit denominatio*.

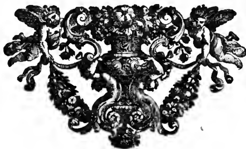
Addita sunt in calce quorundam Documentorum Scholia, seu Notæ, Rerum, & Virorum: Rerum, ut per illas hæ dubiæ explicentur, vel mutatæ indicentur, vel additione cohærentium Monumentorum magis solidentur. Virorum, ut præclara Eorum merita ab oblivionis dedecore vindicentur, & ex commendata Illorum virtute posteri animentur ad gloriosam hujus imitationem. Hæ & illæ ex peculiari studio, & cautela ita formatæ sunt, ut nemini ulla offensionis occasio suppeditetur: suntque potissimùm Laconicæ, cum in Verbo abbreviato, scopo meo satisfactum autumarem, & alieno muneri me immiscere noluerim. Utque illæ clariùs paterent, Asterisci aliquoties, & ita appositi sunt, ut Asteriscus in Constitutione simplex, Asteriscum simplicem in Nota, & geminatus in Constitutione, geminatum in Nota, relativè vocet. Si dein nec Notas rerum, nec Virorum inveniri occurrat, eas non prætermissas, sed plures earum ad alios Operis Tomos remissas esse scito.

In Notarum stylo durum aliquando, & obscurum me reperies; nec mirare, fui talis ex studioso conatu: durus, ut essem in transcriptione fidelis; obscurus, ut essem cautè clarus. Ex hac ipsa ratione in Ortographia recessi ab usu illorum, qui, cum diversitatem verborum hauriant ex sensu, accentus tam acutos, graves, quam circumflexos prætermittunt, & econtra eorum leges potissimum sum secutus, qui accentibus, ceu *Verborum anima* æquivoca discernunt, & sunt inter Nationes potiores.

Zoilum

Zoilum â Fratribus exſpecto nullum, cum omnes ab æmulationis vitio puros teneam, & omnes graviſſimo judicio, & ſenſui Reverendiſſimæ Definitionis generalis, quæ prævìè & morosè facto examine hoc, vel illud poni, hoc vel illud omitti ordinavit, cujuſque rationes ſcrutari humilis Subditus renuit, modeſtè acceſſuros eſſe ſupponam. Si alicui tamen opus minus arridere contingeret, illius meminiſſe ex D. Hieronymo eum cupio: *Laborem meum nemo cogitur legere, qui non vult: ego petentibus ſcribo, non faſtidioſis, gratis, non invidis, ſtudioſis, non obſcitantibus.*

Zoilum alium non timere debeo, aliàs nec ad lineæ tractum manum movere debuiſſem, cum ea ſemper viguerit criticandi libido, ut præclariſſimi temporum Viri, quorum verba, ceù Oracula, Sententiæ quaſi Decreta æſtimabantur, ab ea non fuerint liberi, ita quidem, ut B. Pamphilus Martyr *Satius cenſuerit, nihil unquam in lucem mittere quàm tot ferientium aculeos pati, tot mordentium dentes ferre.* Huic timido judicio tamen morem geri, non convênit, ne, cum criſis, quæ usûs eſt, timeretur, bonum, quod ex Bullarii typò S. Ordini adnaſci prævisum eſt, negligeretur. Ubi tamen aliqua æqua cenſura digna reperire erit, Lectorem amicum quemcunque rogo, ut, infirmitati meæ compatiens, me docilem de errore inſtruat, ~~in aliis Operis tomis~~ facilè corrigendo. Fratres autem obſecro, ut me ad confectionem ſecundi Tomi properantem, orationibus ſuis coadiuvent.

ISA-

ISAGOGE
AD UNIVERSUM BULLARII OPUS
Continens Succinctam Pontificiarum Bullarum, Brevium &c.
DESCRIPTIONEM.

A eſt rei Diplomaticæ abſtruſa materia, ut, qui illius regulas, ſeu leges non bene callet, in errorem facilè dilabatur. Derivat obſcuritas tam â formalitatum copia, quàm ab earum mutatione; ſancivit illam cura legalitatis, iſtam cautela doli ſuggeſſit. Plurimùm tamen & Ariadnico calamo applanârunt labyrinthum eruditi Viri, qui materiam hanc, vel ex profeſſo, vel incidenter tractârunt. Inter primos commemoro Emum Card. Vincentium Petram *in præmialibus ſuorum Commentariorum ad Conſtitutiones Apoſtolicas*, R. P. Joannem Mabillonium, Ord. S. Benedicti, Congregationis Sancti Mauri in Galliis *in ſuo Tractatu de re Diplomatica*, R. P. Antoninum Bremond Ordinis PP. Prædicatorum, S. Theologiæ Magiſtrum *in præfatione ad Bullarium ſui Ordinis &c.* Inter ſecundos recenſeo Eminentiſſimum Cardinalem Joannem Baptiſtam de Luca *in ſua relatione Curiæ Romanæ*, Petrum Rebuſſum Jurium Doctorem *in ſua praxi beneficiorum*, Emanuelem Gonzalez Tellez *in Commentariis Decretalium*, Thomam Stubbium, Corradum, Ciampinum, & alios. Inde & horum, & illorum præambulâ doctrinâ, ceu face, in hac introductione utar, non, ut materiam coacervatione reddam prolixiorem, ſed, ut illam ab iis fusè deductam, & criticè ventilatam, in Enchiridion reducam, quin tamen ex brevitate quid intelligentiæ ſubtrahatur eorum, quæ lectionem, vel ex materiæ neceſſitate utilem, vel ex illius raritate conficiant amœnam. Reſtringitur autem hoc prœmium ad Bullarum, & Brevium Apoſtolicarum Categoriam duntaxat, ne ab excurſu in totum introductionis ſyſtema, Tomus difformiter turgeſcat: hinc ea, quæ Decreta SS. Congregationum, vivæ vocis Oracula, Reſcripta &c. concernunt, ad ſecundi Tomi veſtibulum cum Curiæ Romanæ Epitome aſſervantur.

Bullæ cum in hac materia partem constituant nobiliorem, & opus ab iis, uti in Præfatione dictum est, titulum mutuet, telam quoque ab iis exordior, pro majore claritate, & ordine in caput, & sectiones dividendam.

CAPUT PRIMUM

De Bullis Apostolicis.

SECTIO I.

De Etymologia, & origine Bullarum.

Bullam diversos sortiri sensus ex Sacræ, & profanæ antiquitatis memoria patet.

Considerata in sensu analogico, significat tumorem excrescentem, qualis videtur in aqua v. g. per fistulam rarefacta, & in globum, seu protuberantiam sphœricam tumefacta.

Sumpta in sensu historico, denotavit olim honoris insigne, consistens in theca linea in tumorem elata, figuram cordis exprimens remedia contra invidiam continens &c. â Romanis, vel victoribus in fortiter gestorum prœmium, vel aliis in fortiter gerendorum stimulum appensum. Tali ex auro confecta, uti Cardinalis Petra (a) recenset, insignivit in prœmium Tarquinius Priscus suum Nepotem, dum in pugna, Sabinos inter & Romanos inita, singularis fortitudinis specimina dedit. Aliis ad collum in stimulum fuit appensum, quatenus illud *inspicientes*, prout ex Macrobio in Saturnal. Rebuffus (b) memorat, *ita demum se homines cogitarent, si corde præstarent*.

(a) *In præm. com. ad Constit. Apost. fol. mihi 3.*

(b) *In praxi benefic. fol. mihi 311.*

Spectata in sensu morali caducitatem vitæ humanæ innuit, quæ, sicut aqua in tumorem versa, vix visa evanescit, & velut Bullæ umbra pertransit.

Accepta in sensu Curiali, & prout fini meo proximius accedit, est Litera, Diploma, seu Scriptura sigillo munita: Bulla dicta, per metaphoram â tumore, quem vel impressio, vel appensio sigilli causat, unde Perseus ait: ***Non equidem hoc studeo Bullatis, ut mihi nugis pagina turgescat.*** Quo in generico sensu litera sigillo munita, & litera Bullata synonimicè conveniunt.

Origi-

Originem literas bullandi ſicut antiquam eſſe, omnes aſſeverant, ita eas appoſitione, vel impreſſione annuli, olim ſigillatas fuiſſe concordant, datque talis praxeos documentum Sacra Scriptura, Eſther 8. ubi dicitur: *Scribite ergo Judæis, ſicut vobis placet ex Regis nomine, ſignantes literas annullo meo*. A Jezabele quoque literas, quibus Nabothum injuſtæ mortis victimam deſtinaverat, obſignatas fuiſſe annulo, 3. Reg. cap. 21. legimus: *Scripſit itaque literas ex nomine Achab & ſignavit eas annulo ejus*. Ut autem vel diplomatibus accreſceret fides, vel falſariorum temeritas cautiùs compeſceretur, vel Sigilla contra temporis injuriam ſervarentur, uſus invaluit, ut hæc auro, vel plumbo inſculpta, Scripturis filo lineo appenderentur. Videturque, quod Neronis tempore hæc cautela inceperit, cum Briſſon (c) ex Svetonio in Neron. c. 17. ſcribat: *Adverſus falſarios tunc primum repertum, ne tabulæ, niſi pertuſæ, ac ter lino per foramen trajecto obſignarentur*. Uſurpabatur poſtea ad talia Sigilla pendula à poſteris Imperatoribus, & Regibus diverſa materia; aliquando enim ex cera, aliquando ex plumbo, aliquando ex auro (prout infra in ſectione de Sigillo fuſiùs diſſeretur) ea confecta fuiſſe docemur.

(c) De formulis c. 6.

Morem talem aſſumpsêre & Summi Pontifices; ne tamen cum cera Sigillum diffluere contingeret, vel ex auro illius ſubtrahendi anſa præberetur, Sigillo plumbeo Diplomata ſua communius communiri curârunt, præſertim, dum horum copia quaſi degeneraret ad exceſſum. Durat adhuc uſus Sigilli aurei, & plumbei pro Bullis, Sigillum autem cereum Brevibus duntaxat imprimitur. Inde Bulla Pontificia ſpecificè ſumpta, & prout ab omni alio Diplomate diſtinguitur, *eſt Litera Pontificia in membrana exarata, Sigillo Apoſtolico orbiculari ex auro, vel plumbo confecto, & cum cordulis eidem appenſo ſignata, ſeu munita*.

Perperam proin extra Italiam vulgus ſine diſcrimine Bullam vocat, quidquid in genere Scripturæ à Curia Vaticana recipit, cujus erroris nec ſe immunem fuiſſe confitetur eruditus Papebrochius, dum ait, *neceſſe habeo excuſare, nomine Bullæ indifferenter, & more vulgi uſus ſum in Decretis, Reſcriptiſque Pontificiis appellandis*.

Jam verò, ut Bulla Pontificia ita definita legalis cenſeatur, plenamque in Curiis ſibi conciliet fidem, oportet, ut præſcriptas complectatur formalitates, cum juxta Rebuffum, ſi non ſit perfecta, non ſubſiſtat.

SECTIO II.

De Bullarum materia.

MEmbrana pellicea, ſeu pergamena, talis defacto eſſe debet, ad differentiam Signaturæ, quæ in papyro ſcribitur; Et quamvis vetuſta Bullarum exempla, tam in Archivo Aretino, quàm in illo Caſtri S. Angeli, in papyro ex frutice confecta aſſervari teſtetur Dominicus Raynaldus, olim Bibliothecæ Vaticanæ Cuſtos, nihilominus Bulla legalis jam non cenſeretur, quæ foret in charta, vel papyro exarata, citatque (*d*) Cardinalis Petra deciſionem Rotæ, qua Bullā vitioſa judicata fuit, quod non in pergamena, ſed charta fuerit ſcripta.

(d) *In prœm.com. fol. mihi* 33.

Eſt autem experientia docente, membrana ſemper rudis, ad nigredinem deflectens, & juxta Rebuffi opinionem groſſa, ut facile raſuras admittat, & melius cancellari poſſint aliquando ex incuria irrepentes calami errores. Nec debet lineis aptari ab blandiorem characteris formam, cum & hæc debeat eſſe inculta, prout dicet.

SECTIO III.

De Bullarum Charactere.

COncordat hic membranæ, eſtque quoad apparentiam difformis, hinc, ſi in tranſumptis errores deprehendantur, ſicuti multifarii deprehenſi ſunt à me, nemo miretur. Gotticus tamen, ſeu, uti alii dicunt, Gallicus eſt, & quidem juxta ſenſum Cardinalis de Luca, (*e*) *quia in Gallia tempore, quo Sedes Apoſtolica reſidentiam habebat in Civitate Avenionenſi, magis practicari cœperunt reſervationes, & affectiones Apoſtolicæ Beneficiorum cum expeditione Bullarum &c.*

(e) *De Relatione Cur.Rom. fol. mihi* 244.

SECTIO IV.

De Bullarum Idiomate.

EX linguæ humanæ confuſione, qua Deus Babelicæ turris ædificatores, eorumque temeram ſuperbiam punivit, tres linguas, Hæbraicam ſcilicet, Græcam, & Latinam, ceu aliarum

rum Matrices & primigenias, & in titulo Sanctissimæ Crucis expressas, pullulâsse communiter compertum est. Harum ultima, Romana Curia tam *ob ejus potiorem in Latio, seu Romano districtu originem, tam ob ejus è Latio ad exteras Regiones propaginem, tam ob ejus ingeniam præstantiam*, in diplomatibus usa semper est, & utitur adhuc.

Dico primo *ob ejus in Latio potiorem originem*, cum enim â tempore D. Petri Summi Pontifices in sinu Latii, seu Urbe Romana Sedem suam collocaverint, leges in lingua Materna, quam latinam fuisse glossa notat, concipi debebant, *ne quis (f) causari posset ignorantiam literarum*, ac aliàs populus nunquam possit obligari ad incognita, nam ex D. Pauli effato, *si incertam vocem det tuba, quis parabit se ad bellum, ita & vos per linguam, nisi manifestum sermonem dederitis quomodo scietur id, quod dicatur?* Hinc & in Regnis & Rebuspublicis Pragmaticas sanctiones, Leges, Edicta &c. in loquela materna evulgari, experientia testatur.

(f) *In verbo voce §. alienandis auth. de non alienandis.*

Dico secundo; *ob ejus ex Latio ad exteras regiones propaginem*, ita velocem, ut Plutarchus suo jam tempore in Platonicis quæstionibus dicat, *sermone Romanorum universi fere mortales nunc utuntur*. Quapropter cum Diplomata Pontificia, plerumque leges, quæ totius orbis Nationes afficiebant, continerent, aliasque, ut unum, idemque Diploma omnium Nationum complecteretur idioma, fieri non potuerit, linguam latinam, ceu communiorem, in illius expeditione adhiberi necesse fuit, & adhuc necesse est, præsertim, cum lingua Hæbraica moderno tempore apud paucos, Græca verò apud eruditos quasi duntaxat florescat.

Dico tertio; *ob ingeniam linguæ latinæ præstantiam*: latet enim singularis in illa verborum Majestas, expressio & nervus, ut etiam in Conciliis, quibus Græci intererant, linguæ latinæ data fuerit præeminentia, nam teste Pignatellio (g) *Marcianus Imperator in Synodo Chalcedonensi verba faciens, primò latinè, deinde græcè est locutus*. Et ex Actis Concilii Ephesini refertur, morem olim in Conciliis servari solitum fuisse, ut Romani Pontificis Legati, Literas Papæ latinè recitarent, & non nisi rogati à consessu Patrum, easdem græcè versas legerent, inde & Ecclesia ordinavit, ut Missa potissimum in lingua latina, exclusâ vernaculâ, diceretur; ut ritus Ecclesiastici in eadem præscriberentur; imò versionem Sacræ Scripturæ latinam duntaxat approbavit. Usui, & sensui Ecclesiæ, Capita hujus visibi-

(g) *Tom. 2. consult. 16. fol. mihi 114.*

visibilia, Summi Pontifices sese conformantes, linguam latinam in Bullis adhibent, solumque lingua vulgari in Chirographis, actibus judicialibus &c. seu lingua Græca in Bullis, Orientalem Ecclesiam duntaxat afficientibus, juxta Cardinales de Luca, & Petram utuntur. Hinc & ultimo nominatus Eminentissimus cum Corrado (*h*) loco citato concludit, quod, si in Bulla universali non servaretur idioma latinum, hæc deberet teneri suspecta, ubi tamen adiungit, *si constaret de voluntate Papæ, nulla cadit difficultas, ut obligaret, quia in hoc nulla adest lex contraria, & quatenus adesset, subijceretur dispositioni Pontificiæ, sed, quia non supponitur Papam recessisse à Stylo, ideo ille consulendus, vel certò videndum de legalitate, vel voluntate.*

(h) *In prax. dispens. l. 2. c. 8. n. 49.*

SECTIO V.

De nomine Papæ, quod Bullis præponitur.

INcipiunt Bullæ à nomine, quod Papa in sua assumit creatione. Pro quo sciendum est, quod illico, ac ad Apostolici Principatûs Solium est electus, præhabitum nomen deponat, ac in aliud sibi immutet. Electo, olim nomen ab aliis fuisse impositum, innuunt Chronica Casin lib. 3. c. *66.* dum de Desiderio, S. Cæciliæ Cardinali, & Casinense Abbate in Papam electo dicunt: *Victoris ei nomen imponunt*, & juxta Platinam Primiscrinii, id est, Protonotarii illud imponere solebant: hinc de Paschale II. loquens ait; *Cui postea Primiscrinii, Scribæ Regionarii Paschalis nomen indidêre.* Jam verò ab ipso Electo novum nomen sibi imponi, Emus Card. Petra (*i*), ex ratione, quod nominis impositio ad superiorem pertineat, affirmat. Autumant alii hujus usûs auctorem Sergium II., alii Adrianum III., alii Joannem XII. &c. altefatus autem Eminentissimus Sergium IV. illum fuisse *probabiliter* loco citato censet, creditque, quod, cum ille Petrus vocaretur, prærogativam hujus nominis cum Divo Petro quasi partiri noluerit, præsertim, cum illud Ei immediatè à Christo, tam in ostensionem suæ dignitatis, ad quam fuerat sublimatus, quàm in signum soliditatis, qua Ecclesia super ipsum, seu *Petram* debebat ædificari, impositum fuisse reminisceretur; inde dimisso ex reverentia Petri nomine, Sergium se appellari voluerit. Quantumque hæc ratio devota pareat, ei tamen contradicit Macri (*l*) dum Sergii IV. Antecessores

(i) *Tom. 2. Com. fol. mihi 100.*

(l) *In Hierolexic. verb. Papa fol. mihi 422.*

Silve-

Silvestrum II., & Gregorium V. usum mutandi nomen induxisse, positivè asseverat. Inde inter incerta dum hîc versor, in sensu suo quemlibet abundantem relinquo, & dum usûs auctorem individualiter, & certum non attingo, causam usûs certiorem investigo. Duplicem hanc invenio, *exemplum videlicet Christi*, & *qualitatem Electionis*, & utraque oppidò placet. *Exemplum Christi*, qui, dum Petrum Ecclesiæ Principem constituit, nomen ejus prius immutavit: *Beatus es Simon Barjona..... & ego dico tibi, quia tu es Petrus*; Cum autem exemplum hoc vim præcepti non ingerat, evênit forsan, quod antiquiores Pontifices, ac postea Honorius IV., Adrianus VI., Marcellus II. nomina sua priora retinuerint. *Qualitas Electionis*, quæ creatio appellari consuevit, cum Papa quasi ex nihilo suæ Personæ, & subjecti, seu meriti transeat ad excelsum esse Sumi Pontificis, Vicarii Christi in terris &c.; Hinc, sicut in Baptismo creaturæ recenter natæ nomen imponitur, ita & â Summo Pontifice, ceu nova creatura secundùm Spiritum, tale assumitur. Hoc postea in exordio omnium Bullarum, sicut & Literarum Apostolicarum in forma Brevis &c. exprimitur, & sub eodem Epistolæ familiares, sicut & libelli supplices Papæ inscribuntur. Supplicationes tamen, non sub nomine assumpto, sed sub illo, quod prius gesserat, signat, prout infra in Sectione de subscriptione dicetur.

SECTIO VI.

De titulo Servus Servorum Dei, *qui nomini assumpto adjungitur.*

CArpi dignè meretur Petrus Soave, dum nomen â Papa ad fastum immutari cachinnatur. Quantùm verò superba hæc præsumptio â veritatis tramite recedat, & aberret, probat humilis, *Servus Servorum Dei* antonomasia, quam assumpto nomini, & titulo Episcopi, in Bullis apponit. Jure quidem uti posset magnificis titulis, ex ratione suæ â Deo acceptæ potestatis sibi competentes, seligit tamen *Servi* titulum, ut exemplum Christi, qui humiliavit, & exinanivit se formam *Servi* accipiens, imitetur. Nec simpliciter *Servum Dei* Pontifex se nuncupat, sed ad majus humilitatis argumentum, *Servum Servorum Dei* notanter se dicit, id est, Servum Apostolorum

Petri,

Petri, & Pauli, *qui cum verè Servi Dei fuerint*, jure Servum ipsorum juxta Cardinalem Petram (m) se profitetur. Patenter, & primò D. Gregorium I. hoc humilitatis titulo, characterem Ecclesiæ Principis, omisso, quod prius usitabatur, Papæ nomine, illustrâsse, Joannes Diaconus in illius vita lib. II. c. I. commemorat. Ut enim protervam superbiam, qua Patriarcha Constantinopolitanus, *universalis Ecclesiæ Episcopi* nomen sibi arrogavit, contunderet, aliàsque vanitatem mundanorum Principum, qui lemmiscatâ titulorum farragine aliquando delectantur, confunderet, *Servum Servorum Dei* se vocavit. Est autem hujus tituli expressio in fronte Bullæ ita necessaria, ut sine ea, hanc de falso suspectam, ceu contra Stylum expeditam, Eminentissimus Cardinalis Petra, loco in margine citato, asserat.

(m) Tom. I. coment. fol. mihi 147.

SECTIO VII.

De titulis eorum, quibus Summus Pontifex Bullas inscribit, & de Salutatione, & Benedictione adjectis.

VArii sunt hi tituli pro varia personarum conditione, quibus Papa Bullas inscribit. Hæ si inscribantur Cardinalibus, qui sunt inter Sex Cardinales Episcopos, à Sixto V. determinatos, vel Patriarchis, vel Archi-Episcopis, vel Episcopis, *eos Venerabiles Fratres* nuncupat; quod & facit, si sacro Cardinalium Collegio unitim scribat, aut illud in Consistorio congregatum alloquatur; Si verò Bullas Cardinalibus, ex numero dictorum Episcoporum non extantibus, vel Imperatori, vel Regibus, vel Principibus, vel aliis cujuscunque Ordinis, vel Sexûs Personis inscribat, *Filios*, vel *Filias* eos nominat, cum hac tamen differentia, quod Imperatorem, & Reges *Charissimos in Christo filios* adjunctis titulis ex merito erga Ecclesiam iis propriis, vel, si tales non habent, adjuncto *Illustres* epitheto) Principes verò, & Ducissas, aliosque *Dilectos Filios*, *vel Filias* appellet; Cum enim sit horum omnium Pater, & ab iis, ceu talis in obsequio reverentiæ dignoscatur, in testimonium paterni amoris, quo eos prosequitur, affectuoso *Filii* titulo condedecorat, ut unionem, quæ Patrem inter-et Filios in Spiritu vigere debet, corroboret. Bullas autem, aliasque literas Apostolicas,

licas, in quibus hæc titulorum diversitas non reperitur, Apocryphas censeri debere eruitur ex regula, quam Innocentius III. (*n*) firmavit: *In hoc fuimus mirati, quod tu tales literas à Nobis credideras emanâsse, cum scire debeas, Apostolicam Sedem consuetudinem in suis literis hanc tenere, ut Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos*, Fratres, *cæteros autem Reges, Principes, vel alios, cujuscunque ordinis*, Filios *in nostris literis adpellemus*.

(n) Lib. 5. decret. tit. 20. c. 6.

Titulo unitur indiscriminatim *Salutatio*, *&* *Apostolicæ Benedictionis* largitio, quam ultimam ejus efficaciæ esse Eminentissimus Petra (*o*) opinatur, ut remissionem peccatorum venialium operari dicat.

(o) To. 1. Com. fol. mibi 25.

Connectitur titulus Pontificis cum titulo eorum, ad quos Bullæ spectant, taliter, ut nomen, & titulus Papæ exordiantur â capite lineæ, & cœtera sine puncto interjecto, aut virgularum discretione, usque ad verbum *Benedictionem*, inclusivè protrahantur. Usum hunc in Autographis videre licet, in Bullario meo ille inveniri nequit, tam, quod typus folii, in columnas divisus, talem cohærentiam non admittat, tam, quod cum doctissimo P. Bremond [*p*] *virgulas*, *&* *incisa æquè* in titulis, ac Bullarum corpore, *addita voluerim, claritatis ergo*, & confusionis evitandæ.

(p) In pref. ad Bull. fol. mibi XVIII.

Mutatur autem forma titulorum, ubi Bullæ, vel Brevia ad eos, qui de gremio S. Matris Ecclesiæ, vel non sunt, vel esse nolunt, diriguntur. Omittitur quoque Salutatio, & Benedictio, vel in vices, iis Papa precatur v. g. *gratiam, per quam obtineant in Sæculo futuro gloriam*, vel *Spiritum sanioris consilii &c.*

SECTIO VIII.

De Duratione Bullæ per verba ad perpetuam, *seu* futuram rei memoriam *expressa*.

IN ipso Bullæ limine intentio Papæ de duraturo Bullæ vigore manifestatur, dum narrationi *ad perpetuam rei memoriam*, præmittitur, & gratia ab ipso, motu proprio facta, tali expressione perpetuatur. Sicut econtra per clausulam *ad futuram rei memoriam* in Bullis Apostolicis gratia limitatur, hujusque duratio ad breve duntaxat tempus (ultra vitam supplicantis) restringitur. Aliquoties tamen in Bullis hanc *perpetua memoria*

moriæ notam omitti, probant varia exempla, illis autem clausulam *ad futuram rei memoriam* quasi nunquam (saltem moderno tempore) præponi, Officiales Curiæ affirmant.

SECTIO IX.

De Narratione, & Bullarum Stylo.

IN narrationis exordio exponitur gratiæ petitio, & allegantur causæ, quæ illius concessionem vel facilitârunt, vel effecêrunt. Ne autem gratiæ concessæ contradici contingat, Ecclesiasticæ Censuræ incursio intentatur, qui vel illius executionem impediunt, vel aliàs ejus subsistentiam impetunt. Pariter, ne sub prætextu contrarii privilegii, legis &c. valor illius eludatur, variæ derogationis, abrogationis &c. clausulæ annectuntur, quæ clariora, & notiora ipsa Bullarum lectio, quàm mea descriptio, reddet.

Stylus autem, quo narratio hæc extenditur, redolere solet Majestatem, immixtis S. Scripturæ Textibus, aut aliàs concinno verborum, & sententiarum selectu fœcundam; & ita accomodatam, ut; dum nervum adipiscitur ex elegantia sermonis, animum Lectoris captivet ex brevitate dictionis. Exulare quidem debet â Bullarum contextu omnis Solœcismus, cum juxta dicenda *infra in Sectione de regulis &c.* valorem demat Bullæ, non tamen semper purus invenitur â vocabulis alienis, præsertim, dum juris materiam tangit. Talia autem verba præcox Sciolorum Crisis *Barbara*, vel *monstrosa* non explodat, cum consuetudo illa comprobaverit, nam, ubi res novæ inveniuntur, *verba quoque, quibus res illa exprimantur*, juxta eximium Lippum (q) *in consuetudinem admittenda sunt*. Sique, quod novum prodit, *barbari* notam mereretur, nulla non vox aliquando barbara fuit, cum omnem suo tempore novam extitisse sciamus. Mabillonii [r] monitum, & consilium in suarum nugarum correctionem applicent, qui minus usitata Bullarum verba, atro calculo notant, sciantque ii, quos *Salebrosus ejusmodi Stylus offendit, quod, ut suus unicuique arti idiotismus constat, sic etiam rei Diplomaticæ inest proprius loquendi modus..... plus delectat illa rerum varietas, quàm affectata in loco peregrino elegantia.*

(q) Lib. 3. de ratione Scribendi fol. mihi 267.

(r) De re Diplom. l. 11. c. 1. n. 1.

S E-

SECTIO X.

De Bullarum Data, de Data Loco, & Loco Loci.

TErminato Narrationis filo ponitur substantivè *Data* per Verbum *Datum*, quod tempus, quo Oratori Bulla extraditur, juxta nonnullos significat, juxta Macrum autem *tempus, quo dimissa fuit ex originali copia*, jam denotat. Olim non *Datum*, sed *Scriptum*, vel *Actum* (ab antiquis *Characterismus* nuncupatum) quo dies expeditæ Bullæ designabatur, positum fuisse, ex vetustorum Diplomatum calce innotescit.

Additur *Data* Locus, in quo, tempore expeditionis Bullæ Papa cunctatur, v. g. *Datum Romæ*, vel *Datum apud Urbem Veterem &c.* Conducit hæc Loci expressio plurimùm ad Bullas, suis Pontificibus assignandas, casu quo hi in nomine convenirent, & plumbum ex injuria temporis ita foret detritum, ut propria Papæ distinctio ex hoc non amplius posset hauriri. Commodum hoc expertus R. P. Bremond (s) illud ita describit: *Mihi certè maximo fuit adiumento ad assignandas unicuique Summo Pontifici Bullas, ab ipso datas. Cum enim injuria temporis nonnunquam perierit plumbum, & ejusdem nominis sint nonnulli Pontifices, quid agendum, incertus utique fuissem, nisi me extricasset hæc inscriptio Loci*: ex tali enim e. g. Bullas Lugduni vel Avenione datas, Gregorio IX. non assignandas fore, concludi potest, cum Eum, nec Lugduni, nec Avenione commoratum esse, ex alio historico adminiculo liqueat.

(s) *In præfat. Tom. 1. Bullar. fol. mihi 22.*

Ad majus insuper lumen exprimitur, & Locus Loci, designatus per Basilicam, Palatio, in quo Papam tunc degere contingit, viciniorem: v. g. *Datum Romæ apud Sanctum Petrum &c.* Si in Palatio Vaticano [juxta Gellium lib. 16. c. 17. à Vaticinio Dei Vaticani ita nominato] habitet, vel *Datum Romæ apud S. Mariam Majorem &c. Stylo hoc* juxta Eminentissimum Cardinalem Petram (t) *incepto, tempore S. mem. Pauli V. ob eximiam devotionem erga Beatissimam Virginem, in honorem cujus Capellam eximia Structura* in illa Patriarchali Basilica *ædificavit*, dum prius Data à Monte Quirinali, cui templum Quirini, olim ibi extructum, nomen hoc indiderat, desumebatur. Locum Loci in Bullis exprimi idem Emus loco citato *conveniens*

(t) *Tom. 1. Com. fol. mihi 241.*

dicit, *ne detur via falsitati Bullæ, prout ex hac causa idem sit in instrumentis*.

SECTIO XI.

De Anno Incarnationis, Mense, & Die in Coronide Bullarum expressis.

PLurimùm interesse scire Annum, mensem, & diem Diplomatum, seu Bullarum, infert Gonzalez (*u*) ex causis sequentibus: *Tum, ut cognoscatur, an annus elapsus sit, ut, qui illud* (Rescriptum) *impetravit, eo uti non possit....... tum, ut si post primum secundum expediatur, prioritas eorum ex Data cognoscatur.* An autem necessariò, & ad illorum validitatem, hanc anni, & diei annotationem Diplomata continere debeant, controvertunt inter se juris utriusque periti: Eam â Lege Civili ita requiri, ut aliàs de falsitate suspecta redderentur, deducit satus Gonzalez cum aliis *ex cap. inter, de fide instrum. l. 4. C. de diversis rescriptis*, aliisque juris textibus: illam econtra nullâ lege Canonica præscribi, tenet Eminentissimus Card. Petra (*x*) dicens: *Non obstare defectum diei, & anni, quin obliget Apostolica Constitutio, cum nulla Lex Canonica id præscribat, ubi tamen addit, quod in foro esset suspecta de falso, nisi haberet Datam solitam juxta ritum modernum.* Quæ clausula firmat auctoritatem usûs moderni, servatque fidem Diplomatibus antiquis, in quibus dies, & annus Datæ desunt, & olim deesse debebant, cum falsitatis suspicionem gignerent Decretis Summorum Pontificum adjecti, uti in Concilio Citrensi liquet, notâ falsitatis â D. Augustino (*y*) ideo affecto, *quia contra Ecclesiasticam consuetudinem...... diem, & consulem haberet*. In quo tamen & distinctionem, autographa inter-et exemplaria fieri oportet, in his enim si annus, & dies deficerent, cum R. P Bremond *id Amanuensis incuria factum crederem, nec Diploma, mutilum licèt, reprobarem, nisi quædam alia vitia majorem suspicionem mihi ingererent*.

(u) *Tom. 1. Coment. in Decret. fol. mihi 131.*

(x) *Tom. 1. Com. in Constitut. Apost. fol. mihi 242.*

(y) *In collat. cum Donat. die tertia.*

Ad solos Consulum annos olim rationem temporum mensuratam fuisse in Diplomatibus, variè invenire est: extincto autem sub Justiniani imperio Consulum nomine, & dignitate, ab ultimo Consulatu hæc signata fuêre, prout exhibent Pelagii I. Literæ, hoc modo datæ: *anno 15. post Consula-*

ſulatum Baſilii Viri Clariſſimi. Poſtea Imperatorum anni cum ultimo Conſulatu notari cœperunt, ut patet ex omnibus actionibus Concilii V. Oecumenici, quæ ita fuêre conſignatæ: *Imperii Domini Juſtiniani perpetui Auguſti anno* 25. *poſt Conſulatum Baſilii anno* 12., hancque ſubſcribendi formulam in publicis Inſtrumentis ſervari Juſtinianus Imperator Novella 47. præſcripſit.

Omiſſa poſtea Conſulatûs mentione, ſoli Imperatorum anni cum Indictione, publicis, privatiſque actibus apponebantur, prout Concilium Romanum, præſide S. Gregorio Magno celebratum, *anno Mauritii Imperatoris XII.* conſignatum legimus. Cum autem hæc forma quandam ſervitutis notam, uti R. P. Natalis Alexander (z) ait, præſeferret, fuit illa pariter abolita, & non niſi Indictio, & labentis menſis dies notatus, quibus, dum ſummâ in Exarchatum Ravennæ, in Pentapolim, & Urbem Romam auctoritate, Pontifices potiti fuerant. Regum, & Imperatorum ex jure æmuli, annum Pontificatûs, *de quo in Sectione ſequenti*, adjunxêre. Tandem etiam hoc uſu quoad partem correcto, ſeu indictione prætermiſsâ, anno Pontificatûs, annus Incarnationis Dominicæ, quam humanæ Redemptionis initium colimus, fuit præpoſitus.

(z) Tom. 4. Hiſt. Eccl. fol. mihi 345.

Jam verò Paulus Middelburgius Epiſcopus Foroſempronienſis (a) *Præſidente Eugenio IV. adhortante Blando Forolovienſi, Pontificii Collegii à Secretis Notario, in Bullis, atque Reſcriptis Pontificalibus, annorum à Chriſti Incarnatione ſupputationem ſcribi primùm cœpiſſe*, cum Papebrochio, & Ciaconio tenet. Cum tamen Autographa, cum annotato Incarnationis anno, ante Eugenium edita, adhuc videantur, diſparem ſenſum prudentiſſimo medio R. P. Bremond (b) concordat, dicendo: *Id unum crediderim hac de re ſancitum ab Eugenio IV., quod ſcilicet in Diplomatibus Pontificiis nullus in poſterum prateriret annos Incarnationis Dominicæ: id enim diſcriminis noto Eugenium inter et Prædeceſſores, quod iſti itentidem duntaxat, ille verò ſemper in Diplomatibus adhibet annos Incarnationis*.

(a) Lib 13. Fauling c. 6.

(b) In præfat. Bull. fol. mihi 30

Quandonam autem annus Incarnationis in Bullis incipiat, novæ diſcuſſionis eſt argumentum, præſertim, cum Gervaſius, Dorobernenſis Monachus (c) grave, & ad plures annos agitatum deſuper diſſidium ita deſcribat: *Inter ipſos etiam Chronica Scriptores nonnulla diſſenſio eſt: nam cum omnium unica, & præcipua ſit intentio annos Domini, eorumque continentias ſupputatione veraci enarrare, ipſos Domini annos diverſis modis, & terminis numerant,*

(c) Inter hiſt. Angl. Scriptores Twyſden. Tom. 1.

ſicque

sicque in Ecclesiam Dei multam mendaciorum confusionem inducunt. Quidam enim annos incipiunt computare ab Annuntiatione, alii à Nativitate, quidam à Passione....... Uterque etiam annis Domini unum eundemque titulum apponit, cum dicit anno ab Incarnatione tanto vel tanto facta sunt illa & illa. His aliisque similibus ex causis in Ecclesia Dei orta est non modica dissensio. Metam tandem sententiarum, & styli diversitati posuit Gregorius XV., de quo Papebrochius (*d*) ita loquitur: *Nobis ingressis Sæculum XV. eatenus nemo occurrit, qui dici possit in Cancellaria firmâsse usum, cujus firmati initium quærimus, quoad annum ultra Kalendas Januarias protrahendum, donec veniamus ad Gregorium XV.*

(d) *Propylæo Maii parte 1. append. 3. fol. 215.*

Certa circa hoc ut ab incertis sejungantur, ex moderno stylo palpabile est, quod annus Incarnationis in Bullis à die XXV. Martii desumatur, dum econtra in Brevibus, uti suo loco dicetur, aliter ille supputatur.

Nota peculiari dein dignum est, quod annus Incarnationis in Bullis *posticipationem*, uti loquuntur, habeat, *non anticipationem*. Quamvis enim Incarnatio novem mensium spatio præcesserit Nativitatem Christi, in Bullis tamen non nisi tertio mense post Nativitatem die videlicet XXV. Martii, annus ejusdem incipit. Nec exprimitur per numeros Arabicos 1. 2. 3 4. aut Romanos I. II III. IV. sed per extensum, juxta regulam Cancellariæ *de Dictionibus numeralibus* scribitur.

Quod de Autographis modernis intelligi moneo, cum in Transumptis, & numeros Arabicos, & Romanos multifariàm offenderim: imò olim numeros Romanos in Bullis adhibitos fuisse, Diplomata apud Mabillonium Æri incisa aperte demonstrant.

Eodem modo, & sine numeris dies Datæ, ex Kalendis, Nonis, vel Idibus numerati, in Bullis scribuntur, ita, ut tota Datæ Chronologia e. g. ita exprimatur: *Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo quadragesimo.*

S E-

SECTIO XII.

De anno Pontificatus, anno Incarnationis postposito.

QUantumvis usus notandi annum Pontificatûs, usum notandi annum Incarnationis juxta ea, quæ in præcedenti Sectione dicta sunt, tempore probabilius præcesserit, nihilominus, ex quo annum Incarnationis, Datæ Diplomatum, addi pia memoria suasit, convênit, ut huic Divinæ Charitatis mysterio prior locus daretur, annusque Pontificatùs ei postponeretur, prout servatur in praxi, & modo sequenti: *Datum anno Incarnationis..... Pontificatûs &c.*

Præterquam autem, quod hæc Pontificatûs inscriptio fiat ex æquo, ad Imperatorum exemplum, maximam insuper, juxta Eminentissimum Cardinalem Petram (e) *semper contulit utilitatem Annalibus Ecclesiasticis pro veritate eruenda, obliterata à Sedis Apostolica hostibus*, & ad confundendos eorum errores.

(e) *In Com. ad Constit. Pasch. II. fol. mibi* 411.

Cum autem Pontificatus, diem Electionis, & Coronationis includat, scire oportet, quod in Bullis Pontificatus non â primo, sed secundo computetur. Absolutè quidem loquendo possent Summi Pontifices annum Pontificatûs â die Electionis auspicari, cum Electus plenam quoad jurisdictionem habeat potestatem, quamvis quoad Ordinem consecratio requiratur, & Decretalis Clementis V. (f) contrarium sentientes damnet: hodierna tamen methodus hoc non practicari probat. Si tamen ante Coronationem Bullas quasdam expediri necessitas urgeret, prout dilatâ aliquando Coronatione factum esse exempla docent, loco *Pontificatûs*, verba *Suscepti à Nobis Apostolatus Officii* ponerentur, & in altera plumbi parte nomen Papæ non exprimeretur, quod, ne admirationem causet, Papa Gregorius X. ita olim cavit: *Ne mireris, quod Bulla, non exprimens nomen nostrum, est appensa præsentibus, quæ ante Consecrationis, & Benedictionis nostræ Solemnia transmittuntur, quia ii, qui fuerunt hactenus in Romanos electi Pontifices, consueverunt in Bullandis Literis, ante Suæ Consecrationis munus, modum hujusmodi observare.* Afferit tamen Eminentissimus Cardinalis Petra (g) ex hodierna praxi, quod Papa negotia ante Coronationem non amplius per tales Bullas, quæ ob deficientem Pontificatus,

(f) *Extrav. Com. l. 5. tit. IX. de Sent. Excom.*

(g) *In præm. ad Com. fol. mibi* 16.

catûs, & in plumbo Nominis expreſſionem *dimidiæ* vocantur, expedire ſoleat, ſed mediantibus Brevibus, *in quibus...... utitur ſimplici annulo Piſcatoris ſine denominatione Epiſcopi*.

An autem dies Coronationis ad annum præcedentem, vel ſubſequentem pertineat, cum R. P. Bremond prolixiùs diſcutere nolo, & econtra cum illo in regulam dico, quod, ſicut dies prioris anni dicitur Pontificatûs initium, ſic, anno exacto, dies anniverſaria Coronationis, ordiatur annum ſequentem.

SECTIO XIII.

De Bullarum Subſcriptione.

OLim Diplomata Pontificia, ſeu Bullas (ordinariè ſaltem) non fuiſſe ſubſcriptas, vetuſta perhibent exempla: inde Emus
(h) Tom. 1. In præm. fol. mihi 20. Card. Petra (*h*) refert, quod cum aliquando in S. Rotæ conſeſſu *contra cujuſdam Bullæ Legalitatem fuiſſet oppoſitum, ex eo, quod non adfuerit Subſcriptio Vice-Cancellarii, cujus Officium vigebat tempore Urbani IV. Bullæ controverſæ promulgatoris...... Rota reſpondit...... ſufficere plumbum, cum talis Subſcriptio forſan tunc non vigeret*. Sicuti revera non viguiſſe Anno MDCCXXVIII. Illuſtriſſimi DD. Juſtus Archiepiſcopus Ancyrenſis S. Palatii Abbreviator, Dominicus Riviera, tunc Protho-Notarius Apoſtolicus, & Archivi Caſtri Sancti Angeli Præfectus, & nunc digniſſimus S. R. E. Cardinalis, ac Joannes Vignoli, Bibliothecæ Vaticanæ
(i) In præfat. Bull. fol. mihi XIII. Cuſtos &c. publico, & apud R. P. Bremond (*i*) videndo teſtimonio confirmârunt, dum â S. mem. Benedicto PP. XIII. ad expendendam quandam Clementis IV. Bullam expreſsè deputati, in calce ſuæ reviſionis italicè adjunxêre: *Quod in Archivis, & Eccleſiis particularibus paſſim inveniantur ſimiles Bullæ.... ſine Subſcriptione Secretariorum, cum pro ſolenni earum Authentica appoſitio Pontificii Sigilli in plumbo tunc ſuffecerit*. Quod & ante illos
(l) Tom. 2. Com. fol. mihi 101. Du Cange (*l*) hiſce aſſeruit verbis: *hiſce porro ſolis penſilibus Sigillis, nullo appoſito Chirographo, muniebantur Diplomata, quæ vim omnem iiſdem conferebant*.

Bullas tamen majoris momenti ſubſcriptas fuiſſe, & quidem ab ipſis Summis Pontificibus, infertur ab exemplo, quo Joannes XV. Canonizationem S. Uldarici hunc in modum ſignavit: *Ego Joannes Sanctæ Romanæ Catholicæ, & Apoſtolicæ Eccleſiæ Epiſcopus, huic Decreto à Nobis promulgato, conſenſi, & ſubſcripſi*.

Atten-

Attendendo jam ad modernam Curiæ praxin, Bullas omnes ſubſcribi certum eſt; illas quidem, quæ minoris ſunt momenti, aut ordinarias materias continent, ſubſcribunt Officiales pro varietate Viarum, per quas Bullæ procurantur, & de quibus *infra in Sectione de Viis, per quas Bullæ expediuntur*, accuratior redibit mentio, eas verò, quæ res arduas concernunt, & præſertim Canonizationem decernunt, propriæ manûs charactere, muniunt ipſi Summi Pontifices. Faciunt autem hoc in duplici circulo, quorum major, in orbiculari ſpecie textum Sacræ Scripturæ præſeferens, non dividitur, circulus minor verò in quatuor partes, intra quas nomina SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac nomen ipſius Summi Pontificis, in creatione aſſumptum leguntur, per Crucem diſtribuitur, de quo formulam videre eſt infrà inter Conſtitutiones S. m. Benedicti PP. XIII. fol. 165.

Diſcrepat hic uſus, Bullas Conſiſtoriales, ſeu Literas Decretales, aſſumpto Pontificatûs nomine ſubſcribendi, ab uſu, quo Supplicationes proprio Baptiſmatis nomine Papa ſubſcribere ſolet, hinc e. g. Clemens Papa XII. cum antea fuerit Laurentius vocatus, ſupplicationes ſubſcripſit primâ hujus nominis litera L., & rationem diſparitatis Eminent. Card. Petra (m) hanc affert, quod *in ſupplicationibus Papa organo ſuæ vocis utatur, unde & jure utatur proprio nomine, cum ſit actus perſonalitatis*, dum econtra, vel in Bullis, quas ipſe non ſubſcribit, *neque manum ſuam apponit, totum fiat per ejus Officiales, qui nomen Pontificiæ dignitatis præponunt*, vel in Bullis, quas ſignat, *ſe ſubſcribat nomine Pontificatûs ad correlationem tituli*, qui exprimitur in apice Bullæ: malè enim ſonaret, ſi in eodem Diplomate ſubſcriptio foret diverſa ab inſcriptione.

(m) *Tom. 2. Com. fol. mibi 101.*

SECTIO XIV.

De Sigillo Bullarum.

Signandas eſſe Bullas Pontificias Sigillo, quod per excellentiam *Apoſtolicum* appellant, conſectarium eſt tam ex communi exemplo, quo Principes literas, vel legem, vel aliarum rerum Summam continentes, publico, & authentico Sigillo communiunt, tam ex ipſo Bullæ opere, ſeu fa-

ctura, quæ â Sigillo quasi ultimum suum complementum juxta Rebuffum, & alios nanciscuntur. Quo prælibato.

Sigillum cum concretivè sumptum duo dicat, videlicet materiam, & formam, de utraque notatu digniora hic apponere, operæ pretium ducitur.

Materiam quod attinet, eam olim ceream fuisse, R P. Mabillonius (o) ex communi opinione astruit. Dimisso postea ceræ usu, plumbo Pontificium Sigillum imprimebatur. De cujus initio Du Cange (p) ita discurrit: *Stephano III., & Adriano I. tabulas Apostolicas plumbo obsignari placuisse, ait quidem Polydorus Virgilius, cum antiquius Sigillum plumbeum non reperiri opinetur: at vetustiora Summorum Pontificum Diplomata ab ipso non visa fuisse, arguit Dominicus Raynaldus, olim Bibliothecæ Vaticanæ Custos, adjungens, quod tempore Sylvestri, quo Ecclesia Romana ab immanissimo Tyranno diu oppressa respirare cœpit, Literæ Apostolicæ plumbo obsignatæ fuerunt, quæ quidem Bulla plumbea Sylvestri reperitur in Archivo Aretino. Asservantur præterea eodem teste, in Archivo Castri S. Angeli vetustissima in papyro ex frutice confecta Diplomata, plumbo obsignata Summorum Pontificum Leonis I., Gregorii Magni, ac Sergii &c.*

(o) *L. 2. de re Diplom. c. 14. n. 7. fol. 128.*

(p) *In glossario verbo Bulla t. 1. fol. 642.*

Antiquus sit licèt plumbi usus, non tamen ita de essentiali Bullæ ratione est, quin aliquando ad vices plumbi aurum fuerit usitatum, & adhuc utitetur, ex quo & Bulla aurea, vel græcè Chrysobulla appellari solet. Taliter auro fuit olim bullatum Diploma, quo Clemens VII. Henrico VIII. Regi Angliæ titulum *Fidei Defensoris* contulit. Aureæ pariter fuêre Bullæ, quibus Summi Pontifices Imperatorum electiones confirmare consueverant. Utitur iisdem adhuc Curia Romana, & non solùm Bulla, qua Sereniss.mus Card. Hispan. Infans Ecclesiæ Toletanæ Administrator declarabatur, sigillo aureo splendebat, verùm etiam plures tales novissimè pro Regno Portugalliæ expeditas fuisse, ipsa Curia testatur. Ex qua usûs mutatione materiam Sigilli, vel ab arbitrio Summi Pontificis, vel â gravitate rei dependere &c., nec plumbum de Bullæ essentia esse, patet, quamvis, si Sigillum plumbeum appendatur, Diploma simpliciter Bulla, econtra, si aureum sit, Bulla aurea nuncupetur.

Formam Sigilli quod concernit, est illa signum, quod materiæ plumbi, vel auri imprimitur, quodque juxta modernum usum ex parte antica, seu anteriore, Capita Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, & in postica, seu posteriore,

ſteriore, nomen Papæ aſſumptum exhibet. Antiquitùs hanc formam non fuiſſe impreſſam, Eminentiſſimus Card. Petra (q) his docet verbis: *Sigillum antiquitùs non continebat imagines Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ùt tempore præſenti, nam pluries immutatum fuit......hinc antiquiſſima Diplomata videmus cum Sigillo continente tantùm Pontificis nomen in una parte, & in altera nomen* Papa, *ùt temporibus Joannis V., Sergii I., Stephani III., Nicolai I., & Joannis XIII., ac aliorum....... Sic in Bulla Stephani VII. in parte antica extat nomen Stephani, & in poſtica nomen* Papa *cum Cruce intermedia. Sic in aliis nomen Joannis Papa in parte altera, in poſtica verò magna Crux, vel Roma picta cum Verbis* aurea Roma.........*In ſequenti tempore fuerunt loco nominum poſita Effigies, ſeu Capita SS. Apoſtolorum, & aliqui id adſcribunt temporibus Paſchalis II.* Ubi tamen addit, quod Clemens VII. primus appoſùerit etiam inſignia ſuæ progeniei in Bulla, nempe quinque Roſas, contra morem Anteceſſorum, quodque idem fuerit obſervatum tempore Clementis VII. in quadam Bulla collationis, factæ Ennio Cardinali Filonardo de Abbatia Caſamari prope Babucum, cum in Sigillo plumbeo in calce videantur Inſignia Gentilitia Familiæ Mediceæ, de qua Papa erat oriundus, ſex globis parvis expreſſa. Imò, ut Papebrochio adſtipulemur, Urbanum V. quoque, & Paulum III. â Prędeceſſorum more declinâſſe, dicere oportet: primus enim pro ſigno aſſumpſit in ſuis Bullis quinque Cruces intra Coronam querneam, cruciformiter diſpoſitas, alter verò in Farneſianæ Gentis gloriam ſena lilia, & quidem tria ex qualibet parte, nomini ſuo ſuperſcribi juſſit. Ceſſavit jam varietas, & fixo ſtylo in parte antica Sigilli Capita SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli mediâ Cruce diviſa, & in poſtica nomen Papæ duntaxat exprimuntur.

(q) *In præm. fol. mihi* 9.

De ſitu, & qualitate lateris, quo hi Apoſtoli in Sigillo collocati conſpiciuntur, non parùm controverſa eſt quæſtio. Alii D. Paulum â dexteris poſitum affirmant, quin tamen quædam prærogativa exinde illi accedat, cum ex praxi, quæ olim, etiam apud Romanos viguit, pars læva regula honoris eſſet, & dignior haberetur, utpote pars, & latus melioris auſpicii, cum ſiniſtra ex parte cordis, vitæ humanæ contineat fundamentum, de quo diſertè Leo Allatius *de Eccleſ. Occident., & Orient. perpet. conſenſ. c. 6.*

Alii D. Paulum, ſiniſtrum latus tenere, ſolidiùs cum

Petro de Marca (r) tenent, ita loquentes: *Dexterum latus videtur, si Pauli imago cum Petri imagine comparetur: est latus sinistrum, si referatur ad inspicientes. Ex qua relatione sæpe metiendus est honoris gradus in Conventibus publicis; hinc profectum, ut Episcopus in parte chori sedeat, quæ dextera est ingredientibus, & tamen respondet cornu sinistro Altaris, in quo sinistrum & dexterum latus nuncupamus, respectu habito ad divini Numinis præsentiam.*

(r) *In exercit. de singul. Primatu Petri n. 21.*

Inter utramque opinionem tene, Lector, quam mavis, cum quælibet juxta Eminentissimum Cardinalem Petram *pia, & adaptabilis sit*: si tamen primæ accedas, cave, ut longè recedas â futili errore, quo Heterodoxi ex Hypothetico Divi Pauli ad dexteram situ, Divo Petro Primatum adimere moliuntur, Illumque Hoc majorem, digniorem, & sublimiorem gratis exinde cavillantur.

Quod Bulla Authentia sua, & Fide, ex Sigillo etiam totaliter deficiente, non destituatur, Eminentissimus Card. Petra olim â S. Rota coram S. mem. Alexandro VIII. decisum fuisse per verba: *Non obstare Legalitati, etiamsi sigillum in totum non reperiatur* (s) testatur, adjungens tamen, quod *in hac materia distinguendum sit, quoad defectum Sigilli, an scilicet agatur de Bulla recenti .... quia valida conjectura est non legalitatis Bullæ, talis defectus Sigilli..... Aliter verò erit dicendum in Bulla antiqua: Verùm in hac regula certa nequit assignari, sed totum est remissum arbitrio prudentis Judicis, illudque est variabile juxta casuum contingentiam, prout concurrunt adminicula majoris, vel minoris ponderis, sic pro adminiculis adducuntur antiquitas, & observantia &c.*

(s) *In proæm. Comment. fol. mihi 20.*

Curam Sigilli, seu machinæ, intra cujus ferreos dentes id comprimitur, tenet Prælatus, qui Plumbi Præsidens vocatur, â Sixto V. duobus Monachis Ordinis Cisterciensis, qui *Fratres Barbati* nuncupabantur, juxta Ciampinum (t) surrogatus.

(t) *De munere .... Vice-Cancellar. fol. mihi 128.*

SECTIO XV.

De filis, seu cordulis, quibus Sigillum Bullis appenditur.

Sigillum seu Plumbum per medium axis perforatum appenditur pergamenæ, pariter perforatæ, cum filis, seu cordulis, vel ex serico, vel ex gossipio, vel ex Cannabe confectis, prout, vel conditio Personarum, ad quas Bullæ transeunt,

ſeunt, vel qualitas materiæ, quam Bullæ continent, ſuadet aut exigit. Erraſſe proin videtur Cabaſſutius, dum (u) ſemper, & regulariter, fila ſerica eſſe arbitratur, quoties in materia gratiæ Bulla expeditur, & econtra fila cannabina appendi, aut, dum Bulla circa materiam Juſtitiæ verſatur, aut, ſi executoria ſit; cum juxta Officialium aſſertum, circa hoc non materia, ſed filorum color attendatur, quem ſemper rubei croceique coloris eſſe debere, iidem mihi aſſeruêre.

(u) In Juris Can. Theoria.

Quod fila, nonnihil licet corrupta, ſeu corroſa Bullæ fidem non demant, R. P. Mabillonius tenet (x) narrans, quod *Innocentius IV. in Reſcripto ad Abbatem Monaſterii de Firmitate Ordinis Ciſtercienſis conſultus de quibuſdam Apoſtolicis Privilegiis, quorum fila ſerica è Bullis dependentia magna ex parte amputata erant, declaraverit, ea privilegia ob id ſuſpecta reputari non debere, dummodo aliàs omnino ſuſpicione careant*. Et quod idem ab eodem Summo Pontifice ad Abbatem de Boheriis, ejuſdem Ordinis, Diœceſis Laudunenſis, ſcriptum fuiſſe, idem P. Mabillonius ibidem commemorat. Oraculis hiſce Pontificiis judicium ſuum S. Rotam conformâſſe, Eminent. Cardinalis Petra recenſet, ad quæſtionem â ſe motam, *quid de Bullis dicendum, ſi cordula Sigilli forent corroſa*? ita (y) reſpondens: *Non obſtare legalitati dixit Rota coram San. mem. Alexandro VII. Deciſ. 175. num. 3., cum talis corroſio poſſit veriſimiliter exoriri à vetuſtate temporis*.

(x) In Suppl. rei Diplom. c. 11. num. 1. fol. 46.

(y) In præm. Coment. fol. mihi 20.

Putat quidem Rebuffus (z) quod, ſi filum totum foret ruptum, Bulla non probaret, cui tamen Doctiſs. P. Bremond (a) contrariatur ex ratione, *ne ab uno, vel altero filo nonnullorum fortunam pendere*, poſſit inferri. Si enim, uti ſuprà dictum eſt, defectus totius ſigilli, ex una S. Rotæ deciſione, Bullam aliquando non infirmet, minus eam â defectu filorum, illam invalidari cenſeri debet, præſertim ſi & alia concurrentia adminicula ejus valorem in caſu coadiuvent.

(z) In praxi benefic. fol. mihi 374.

(a) In præf. fol. mihi XLVIII.

SECTIO XVI.

De modis, & viis, per quas Bullæ expediuntur.

QUatuor vias & modos, quibus Bullæ expediri ſolent, recenſet (b) Eminentiſſimus Card. Petra, quos quaſi verbatim hîc recenſere amat, ut pro neceſſitatis occurſu aliqualis eorum habeatur notitia. Prima

(b) In præm. Coment. fol. mihi 6.

Prima Via est Cancellaria, in qua Bullæ Ecclesiarum Cathedralium, erectionum Collegiatarum, Provisionum beneficiorum tam per obitum, quàm per resignationem vacantium, Dispensationum Matrimonialium de Majori, seu in gradibus vicinioribus, Monasteriorum tam Consistorialium, quàm aliorum, & similium expediuntur. Hæ Bullæ, cum graviores materias attingant, etiam peculiari cura, & revisione conficiuntur; inde ad eas plures Cancellariæ Ministri concurrunt, uti sunt Scriptores Apostolici, Abbreviatores *minoris gratiæ*, Sollicitatores Literarum Apostolicarum, ex Constitutione Sixti IV. quantumque obsoleta, *Jannizari* adhuc nominati, eorum Capellani, Abbreviatores de Parco Majori, semper Prælatitia dignitate insigniti, nec non Regens Cancellariæ, appositis Literis *L.*, & *C.*, hoc est, *Lecta*, & *Correcta* cum prima nominis dicti Regentis, Custodis supplicationum Litera. Postea â Ministro per Præsidem Plumbi deputato, muniuntur sigillo plumbeo, & registrantur â Capserio Generali, apud Cardinalem Vice-Cancellarium, adjunctâ per unum ex Magistris Registri, vel Capellanum dictum Literâ *R.* â tergo Bullæ, id est *Registrata*, cum nomine, & cognomine registrantis, factaque collatione Expeditoribus dispensantur, recepta priùs, quæ nonnullis Officialibus debetur, laboris mercede.

Si tamen fructus Beneficiorum, vel Pensionum Summam Ducatorum 24. Cameræ excedant, Revisio, & Signatura Bullarum ad Officiales Annatarum pertinet, exceptis Beneficiis totius Germaniæ, & Poloniæ, quæ juxta concordata cum Sancta Sede inita, quæcunque Beneficia, quæ vel Prælaturæ, vel Prælaturis majora, non sunt, sub taxa 24. Ducatorum Cameræ tantùm exprimunt, Ducato tali ad septemdecim, & medium Julium numerato, etiamsi annui talium beneficiorum redditus, seu fructus dictam Summam longè excederent. Sique de Monasteriis, aut Episcopatibus in libris Cameræ taxatis agatur, Bullam pro Sac. Collegio etiam N. N. Secretarius subscribit.

Secunda Via est Camera, in qua expediuntur Coadjutoriæ, & aliquoties Erectiones Collegiatarum, & rerum perpetuarum Monasteriorum Consistorialium, seu, quæ in Consistorio proponuntur, juxta taxam in libris Cameræ notatam. In harum Bullarum expeditione præter Scriptores Apostolicos,

cos,

cos, Abbreviatores *minoris gratiæ*, & Sollicitatores, etiam Annatarum Officiales, & eorum Capellani, si, uti dictum fructus excedant summam 24. Ducatorum Cameræ. Plumbantur postea, & revidentur â Cardinalis Vice-Cancellarii Ministro, Summista nuncupato, cum verbo *Visa N. N.*, ac registrantur in Officio Secretarii Cameræ, qui est mensarius, & se post literam *R.* subscribit. Est autem in Expeditorum arbitrio, ut Bullæ tales, vel per Cancellariam, vel per Cameram expediantur: variantque in hac, vel illa expensæ pro materiæ varietate.

Tertia Via dicitur Secreta, per quam à Scriptore deputato, qui & Scriptor Secretus appellari consuevit, provisiones, â Papa Familiaribus propriis, vel aliis ex speciali gratia factæ expediuntur. Scriptæ â Scriptore Secreto plumbantur, â Ministro Card. Vice-Cancellarii, & Summista revidentur, insertis ad calcem his verbis: *Pro Eminentiss., & Reverendiss. D. Cardinale Summatore N.* & paulò inferiùs *Visa N. N.* & registrantur in Secretaria Brevium, moderato plerumque expensarum stipendio.

Quarta Via est Via Curiæ, per quam expediuntur Bullæ, concernentes Leges, Constitutiones, aliasque materias, ex motu Papæ proprio, vel aliquando pro rebus Nepotum, & aliorum ordinatas. Exarat illas Scriptor Secretus, & plumbatæ subscribuntur primò ab Abbreviatore Curiæ sub verbis: *Visa de Curia N. N.* postea â Datario, & Secretario Brevium, alio in redemptionem non dato, quàm, quod simplex exigit labor. Quadruplici huic Viæ, seu modo, alias duas superaddendas esse, praxis docet, & quidem.

Quinta via vocatur Contradictarum, per quam expediuntur materiæ attinentes ad lites, & signanter Monitoria in forma *significavit*, ac mutationes Judicum, Executorum &c. confirmationes Statutorum, v. g. alicujus Ecclesiæ Collegiatæ: quamvis hæc eadem per Literas in forma Brevis possint confirmari, nihilominus via contradictarum cum sit fortior, consultius usurpatur, præsertim cum expensæ sint tenues, nisi circumstantiæ illas multiplicent. Subscribuntur, & plumbantur ab Officialibus ad id destinatis. Dixi suprà, viâ Contradictarum expediri materias attinentes ad Lites. Circa quod notandum est, quod Mandata, Decreta, Sententiæ &c. quæ licèt per viam, seu officium Contradictarum directè â Curiæ Romanæ

Judici-

Judicibus in figura, & tela judiciaria proveniant, Bullæ nominationem non sortiantur, tam, quod non plumbentur, tam, quod Judices tales non nisi mediatam duntaxat habeant auctoritatem. Curioso de materia litium in terminis Contradictarum Lectori, si ulteriora quærat, ea dabit Ridolphinus in *praxi judiciali parte prima tit. de Officio Contradictarum*.

Sexta Via appellatur *minoris gratiæ*, per quam expediuntur leviores gratiæ, ac dispensationes Matrimoniales in gradibus remotioribus, multiplicatis etiam stipitibus. Antiquitùs quidem hæ fuêre expeditæ per S. Pœnitentiariam, â tempore verò S. Pii V. ad Cancellariam translatæ.

SECTIO ULTIMA.

De Regulis, quibus Bullæ veræ â falsis possunt discerni.

ERrores, & falsitates cum Bullis intercessisse antiqua æquè tempora accusant, ac recentior queritur experientia. Unde, ut, quæ vera sunt, à falsis discerni queant, ex Oraculis Summorum Pontificum, & aliis Canonicis legibus regulæ positæ sunt, ad quas, ceu ad lapidem Lydium probari possunt, & quas R. P. Bremond ad sex in suæ præfationis Coronide reducit.

Prima est: *Privilegia non inspecta non valent argui falsitatis*. Ita Alexander Papa III. *Lib. Decret tit. XXII. de fide instrumentor.* Cap. IV., cui & D. Gregorius accedit dicens: *Si authenticam chartulam non videmus, nil possumus facere*. Debet autem hæc inspectio non superficialis esse, quemadmodum aliquoties ab iis fieri consuevit, qui, dum vix antiquum aspiciunt Diploma, illud apocryphum, seu subreptitium explodunt. Similis debet esse examini Aurifabri, qui, quantumvis solo tactu aurum verum â spurio distinguere possit, in sui tamen sensûs, & judicii subsidium prædictum lapidem applicat, omnesque auri ei porrecti qualitates rimatur. Haud aliter, qui de Literarum Apostolicarum veritate judicare cupit, eas, ut juxta Innoc. III. Decretum â Mabillonio (c) citatum, *in Bulla, filo, charta, stylo dictaminis, Scriptura forma, & aliis, in quibus notari, vel deprehendi falsitas potest, circumspiciat diligenter, oportet*.

(c) De re Diplomat. l. 6. pag. 634.

Secun-

Secunda regula fluit ex Decreto Innocentiano, pressius Lib. V. Decretal. tit. XX. de Crimine falsi cap. V. enuntiato per verba: *Vel in modo dictaminis, vel in forma Scripturæ, vel qualitate chartæ falsitas cognoscitur*. Inde & Eminentissimus Cardinalis Petra (d) S. Rotam citat, quæ illegalem olim in Pisana Oeconomatûs judicavit Bullam, quæ nec antiquo Gallico charactere, nec in pergamena, sed in charta papyracea fuerat scripta.

(d) *In præm. Comment. fol. mihi* 20.

Tertia Regula: *Defectus Literæ non vitiat Rescriptum*. Eruitur ex Epistola Decret. Honorii III. L. II. tit. XXII. cap. XI. in qua sequentia leguntur: *Quia Rescriptum Apostolicum pro eo, quod in hac dictione* Spoliarunt, *hæc figura* O. *deerat, asseritur vitiosum, mandamus, quatenus hoc non obstante in negotio ipso ratione pravia procedas*. Quod idem & Innocentius IV. in quadam Constitutione sua à R. P. Bremond (e) adducta sancivit: *Cum Literæ nostræ, quas super negotio hæresis in Lombardia, Marchia Tervisana, & Romaniola extirpanda, nuper à Sede Apostolica Fratres vestri Ordinis reportârunt, processerint, sicut accepimus, in aliquibus propter nimiam festinationem incorrectæ, Discretioni vestræ per Apostolica Scripta mandamus, quatenus incorrectionis non obstante dispendio, quod ex superfluitate, vel diminutione* literæ, *seu* syllabæ, *sive* dictionis *unius, vel plurium inducatur, in memorato negotio procedatis juxta earundem continentiam Literarum*. Regula hæc multiplici alia auctoritate suffulta dignè perstringit eos, qui præcoci judicio, morosaque crisi Diplomata illa illico falsitatis insimulant, in quibus, vel puncti, vel verbi deest expressio. Talibus in cautelam serviat Mabillonii (f) assertio, quod *unus, aut alter defectus, modo essentialis non sit, legitimis Autographis obesse non debent*. Quod magis in exemplis, seu transsumptis procedere debere, nemo dissentiet.

(e) *Tom. I. Bullarii Ord. fol. mihi* 214.

(f) *In Suppl. c. 4. n. 4. fol.* 16.

Quarta Regula: *Rescriptum non censetur falsum, aut suspectum ex eo, quod in facti narratione, & loco non suspecto Literæ sint abrasæ*. Ita statuit Alexander III. Lib. II. Decretal. tit. XXII. Cap. III. cujus hæc verba: *Ex Literis vestris accepimus, quod cum causa, quæ inter Magistrum A....... & R....... super Capella de Ambitoria vertitur, de mandato nostro susceperitis terminandam, præfatus R....... Literarum copiam sibi fieri postulavit. Qui cum eas argueret falsitatis, quia in narratione facti abrasæ sunt, ubi scriptum est jura Parochialia..... dicimus, quod propter abrasionem illam falsæ non possunt, nec etiam haberi suspectæ, præsertim*

cum & privilegia in possessionibus abradantur, & Litera in narratione facti [si erratum est] possunt incunctanter abradi. Quam regulam suo quoque Oraculo firmat Innocentius III. Lib. V. Decretal. tit. XX. de crimine falsi cap. IX. ubi hæc sancit: *Literas ipsas, quæ redargutæ fuerant falsitatis, diligentius intuentes nullum in eis falsitatis signum, vel suspicionis invenimus, nisi paucarum Literarum rasuras, quæ nequaquam Sapientis animum in dubitationem vertere debuerunt*; cum enim tales rasuræ in loco non suspecto factæ supponantur, ab ipsis Curiæ Ministris in correctionem factas esse, præsumi debet. Si tamen rasura afficeret locum, vel verbum substantiale, vitium Diplomatis, ex præsumptione, vitio id exhibentis posset adscribi.

Quinta regula: *solæcismus vitiat Apostolicum Rescriptum*. sancivit ita Lucius III. lib. I. Decretal. tit. III. de Rescriptis cap. XI. per textum: *ad audientiam nostram, Te significante, pervenit, quod H.... de Sancto Stephano super absolutione sua Literas Tibi (ut prima facie videbatur.) Apostolicas præsentavit, quibus, quoniam manifestum continent in constructione peccatum, fidem te nolumus adhibere*. Qua de causa ab eodem Alexandro Rescripta Sanctorum Pontificum Zachariæ & Leonis rejecta fuisse testatur Epistola CXXVI. Innocentii III. quam allegâsse sufficiat, cum eam exscribere non vacet. Aptius hîc denuò monentur ad moderamen judicii & linguæ nonnulli, qui dum latinitatis Magistros se esse sibi adulantur, Diplomata Pontificia, ceu vitiosa Latinitate polluta lacessunt, ne, dum Cicerones se jactitant, Socii illius Scipionis Gentilis evadant, quem Gonzalez Tellez (g) plautino sale ita defricat: ô *impia Scipionis verba, qui ita audenter in sacras Constitutiones irruis? etsi enim aliquando ex incuria Typographi, aut Bibliopolæ irrepsit vitium Latinitatis, ¿ideone arguendi, & increpandi sunt Religionis nostræ Summi Præsules, qui statuerunt, adeo vitium Latinitatis alienum esse suis litteris, ut & eas vitiare decreverint?*

(g) *In Lib. 1. Decret. tit. de Re-script. c. II. tit. I. fol. mihi 111.*

Sexta & ultima Regula est: *si tenor Diplomatis possit esse suspectus, fiat collatio de falsa Bulla* (id est Sigillo.) *cum vera*. Bullam, seu Diploma ex falso Sigillo nullam judicavit Alexander III., dum de supra memorato Leonis privilegio ita loquitur: *Privilegium... propter Bullam* (seu Sigillum) *quæ à Bullis ejusdem Leonis, quæ coram Nobis productæ fuerunt, omnino comparebat dissimilis, cum illæ inter se comparerent per omnia similes*, suspectum, & *fide* non dignum *judicavimus*. Modum autem, & diligen-

diligentiam, qua Bulla vera, & ſuſpecta inter ſe confrontari debent, præſcribit, vel ex ſuo exemplo monſtrat Innocentius III. in Epiſtola Decretali, quæ partim legitur Lib.V. tit. XX: de Crimine falſi Cap. V. ubi ita fatur: *Bullam igitur binc inde diligentius intuentes in ſuperiori parte, qua filo adbæret, eam aliquantulum tumentem invenimus, & cum filum ex parte tumenti ſine violentia aliqua aliquantulum attrabi feciſſemus, Bulla in filo remanente, filum ex parte alia fuit ab ipſa ſine difficultate aliquatenus avulſum, in cuius ſummitate adbuc etiam inciſionis indicium apparebat: per quod liquidò deprebendimus, Bullam ipſam ex aliis literis extractam fuiſſe, ac illis per vitium falſitatis inſertam ..... In cæteris diligens indagator falſitatem poterit intueri .... ſi Bulla non ſit æqualis, ſed alicubi magis tumida, & alicubi magis depreſſa.*

Hæc & alia de Bullarum categoria ſufficiant: plura tamen qui deſuper ambit, ſępiùs laudati P. Bremond præfationem conſulat, dum ego ad Brevium Apoſtolicorum materiam tranſeo, pariter in Caput unum & Sectiones plures ſegregandam.

CAPUT SECUNDUM

De Brevibus Apoſtolicis

PRÆNOTATIO.

CUM Brevia Apoſtolica quoad plura conveniant cum Bullis, veluti ſunt idiomatis, & ſtyli qualitas, tituli eorum, quibus Brevia inſcribuntur, præpoſitio Pontificiæ Salutis, & Benedictionis, clauſula *ad futuram, vel perpetuam memoriam*, Locus Datæ, Locus Loci, Annus Pontificatûs &c. nulla in ſequenti Capite de iis fiet mentio, ne crambe recoquatur, hinc & benevolus Lector ad dicta in præcedenti Capite circa ea remittitur.

SECTIO I.

De Brevium etymologià, usu, & materiis, quæ per ea expediuntur: nec non de eorum materia externa, & charactere.

BReve penes Optatum Milevit. Lib. I. denotavit olim mobilium, & stabilium Inventarium: *Brevis auri & argenti sedenti Cæcilio, sicut delegatum fuerat, à Mansurio traditur*, quod & D. Benedicti Regula firmat, dum monet: *ex quibus Abbas Brevem teneat*. Jam verò in sensu Curiæ Romanæ, est Summi Pontificis Epistola, Breve nuncupata, vel, juxta Macrum, ex germanico vocabulo *Brief*, quod epistolam significat, vel, juxta alios, ex brevitate verborum, qua in iis rescribitur, & ideo Brevia, etiam Literæ in forma Brevis vocantur. Ex qua duplici opinione fluit Brevium genus, quod sint breves Summi Pontificis Literæ, cui ad pleniorem definitionem pro differentia potest adjungi, quod sint *Breves Summi Pontificis Epistolæ munitæ in cera rubra sigillo, quod annulus Piscatoris dicitur, & subscriptæ à Secretario Brevium*.

Excludi proin debent â ratione talium Brevium aliæ Romanæ Curiæ Literæ, quantumvis in membranis exaratæ, quales sunt, Monitoria Auditoris Cameræ, Brevia S. Pœnitentiariæ, Brevia, delegationes causarum extra Curiam concernentia &c., cum diversam formam, diversum Sigillum, diversosque habeant Ministros.

Usum Brevium Apostolicorum jam sub Cœlestino III. & Paulo II. Eminentissimus Cardinalis Petra [h] deducit ex quadam Epistola Clementis IV. scripta ad Ægidium Grossum, suum consanguineum, sub hisce Verbis: *Non scribimus Tibi, nec Consanguineis nostris sub Bulla, sed sub Piscatoris Sigillo, quo Romani Pontifices in suis secretis utuntur*. Limitant ex hoc aliqui hujus usûs initium, & non nisi Literas familiares in forma Brevis primò expeditas fuisse inferunt: at etiam negotia publica, ad Justitiam spectantia, & prolixâ discussione non indigentia, per Brevia expedita fuisse, cum aliis certius teneo.

(h) *In præm. Comment. fol. mihi 3.*

Moderno jam tempore præter justitiæ materias, etiam gratias, per Brevia concedi, quotidiana docet praxis: conceduntur

duntur enim per ea Indulgentiæ, Altaria privilegiata, facultates tenendi Oratoria domestica, beneplacita pro alienationibus bonorum Ecclesiæ, quæ in redditu annuo ad decem Cameræ ducatos non ascendunt: dispensationes super interstitiis, ætate, & defectu Natalium, quamvis talia etiam per Cancellariam sub plumbo expediri soleant: Indulta pro Cardinalibus Legatis, & Nuntiis Apostolicis, pro Principibus, aliisque juxta materiæ varietatem: Varia Officia pro Statu Ecclesiastico. Verbo: ea omnia, quæ per Papam concessa, vel ex regulis Cancellariæ, vel ex stylo non exigunt Literas sub plumbo.

Exarantur in membrana subtiliore, alba, & pura, nunquam verò in papyro, inde Rebuffus impegisse videtur, dum Brevia indifferenter in papyro, vel in membrana scribi asseruit.

Character eorum est pariter elegans, nitidus, ac legibilis, ad ortographiæ leges formatus, & virgularum, punctorumque additione clarus.

SECTIO II.

De titulo Summi Pontificis, per Vocabulum Papa *in Brevibus expresso.*

DUM nomini in creatione assumpto Pontifex humilem *Servi Servorum* titulum in Bullis præponit, in Brevibus econtra nomen *Papa* adiicit, ex duplici suo significato venerandum. In primo idem Papa est, ac *admirabilis*, glossâ in prœmio Clementinæ id ita testante: *Papa, id est, admirabilis. Et dicitur à Papè, quod est interjectio admirantis, & verè admirabilis, quia vices Dei in terris gerit*: In secundo verò, ex Græco Vocabulo Παππα, vel Πάππας, quod idem, ac *Pater* est. Communis olim erat pluribus hic titulus, nam in Concilio Chalcedonensi Euticheti, simplici Abbati dabatur; in Affrica Episcopus Carthaginensis eo utebatur; & in Ægypto Patriarcha Alexandrinus illius expressione, sua Diplomata ita inchoabat: *Hierocla miseratione Divina Papa, & Patriarcha magna Alexandriæ &c.* Tandem temporis successu soli Romano Pontifici proprius decernebatur. Usu autem, & observantia firmâ non manente, GregoriusVII. in Concilio Romano, quod in Bibliotheca Vaticana manuscriptum asservatur, non nisi soli Romano Pontifici titulum *Papa* deinceps

deinceps appropriari sancivit, Græcis Schismaticis sanctionem teste Choniate attentè servantibus. Sunt, qui & tertium significatum ex hoc vocabulo eruunt, & per id *Patrem Patrum* designari, hasque binas Syllabas Pa-Pa disiunctivè intelligendas esse, asserunt. Horum tamen opinioni Macrus (*i*) contradicit, tam, quod hæc interpretatio græco vocabulo non correspondeat, tam, quod Concilia in Literis ad Summos Pontifices datis, titulum *Patris Patrum*, *& Papæ* conjunctim contulerint; uti in specie probat Epistola Synodi Epiri ad Papam Hormisdam sub sequenti inscriptione directa: *Synodus veteris Epiri Joannes, Mathæus, Constantius &c. Domino nostro per cuncta Sanctissimo, & Beatissimo* Patri Patrum, *Comministro ac Principi Episcoporum Hormisdæ Papæ*, quæ repetitio, ut Cardinalis Baronius [*l*] advertit, facta non fuisset, si Papa, & Pater Patrum identicè seu Synonimicè convenirent. Diverso huic sensui non me ingero, nisi quod utrumque conciliem, astruendo, quod, si titulus Patris Patrum Summo Pontifici ex græco & originario etymo non congruat, taliter tamen antonomasticè Ille nuncupari debeat, cum omnium Primatum contineat.

(i) *In Hierol. verb. Papa fol. mihi* 421. *col.* 2.

(l) *In notis ad Martyrol.* 10. *Jan.*

Per extensum in Brevibus titulus hic non scribitur, sed per Literas P. P. exprimitur, usu forsan deducto ab antiquo tempore, quo vocabulum in Gothorum adventu corruptum, ac brevitatis gratia per P. P., vel Pa. Pa. scriptum fuisse, nonnulli existimant.

SECTIO III.

De Anno Domini, qui in Brevibus adnotatur.

Diversum in diversis Regnis, & Curiis fixum esse cardinem, secundùm quem Annus Domini calculatur, sacra & profana prodit historia. Viget præsertim in Curia Romana hæc varietas, quam Eminentissimus Cardinalis Petra (*m*) ita adscribit: *Videmus in eadem Urbe Romæ plures Stylos diversos, nam in publicis actibus Notariorum, in testamentis, Contractibus &c. incipit Annus novus à Nativitate Domini nostri Jesu Christi: in Literis & Actibus Familiaribus, imò etiam Judicialibus omnium Tribunalium etiam sacrarum Congregationum datur initium anno à die Cirumcisionis.... in Bullis à die Incarnationis*, videlicet XXV. Martii, prout

(m) *In præm. Comment. fol. mihi* 6.

prout supra fol. XIV dictum est. Fixus jam stabilisque etiam quoad Brevia Apostolica manet Stylus, cum regulariter à Nativitate Domini, id est XXV. Decembris, Annum auspicentur juxta ea, quæ Concilium Coloniense Anno MCCCX. Can. XXIII. sancivit: *Statuimus etiam, ut ex nunc de cætero Annus Domini observetur, & Nativitate Christi innovetur &c.* Inde, si hoc anno MDCCXL. Breve Apostolicum Die XXVI. Decembris expediri contingeret, in eo legere erit *Datum*....... MDCCXLI. Cespitavit contra hanc regulam & Stylum Papebrochius, dum (n) in Brevibus annum a Kalendis Januarii inchoari scripsit.

(n) *Propyl. Maii part.1. append. 3. fol. 214.*

Exprimitur annus, ita calculatus, in Brevibus numeris Romanis, &, si contrarium in Autographis deprehenderetur, suspicionem falsi hæc ingererent, quamvis errores exemplorum incuriæ scribarum, vel etiam Typographi possint adscribi.

Discrepant etiam Brevia â Bullis quoad Chronologiam in hoc, quod in illis data diei ante Annum, in hisce verò post Annum Incarnationis ponatur.

SECTIO IV.

De Secretario, Brevia Subscribente.

FUerat olim institutum 24. Secretariorum Apostolicorum Collegium, cui munus Literas in forma Brevis expeditas subscribendi incumbebat. Tandem vel uni ex dicto Collegio, vel etiam Prælato extra illud collata erat hæc potestas. Hac nostra ætate subscribit ea Secretarius, expresè constitutus, & ideo Secretarius Brevium nuncupatus, qui eò ipso, quod gravia Papæ negotia per Brevia expediantur, ampla Sacrorum Canonum, Conciliorum, Apostolicarum Constitutionum scientia, & sagaci quoad gratias, in Stylo Sanctæ Sedis concedi solitas peritia semper pollet.

Munus hoc aliquando Prælatos, aliquando (& quidem novissimè) Cardinales obiisse millena produnt Brevia: fungitur eo impræsentiarum Eminentissimus Cardinalis Dominicus Passioneus, in quo prætactam Canonum, juris &c. doctrinam eminere, non solùm Urbium Orbis Roma, jam dudum noverat, verùm etiam sparsa hinc inde ab Eo in Pontificiis Legationibus monumenta clamant.

Brevia, quæ gratias continent communes, subscribit hic Secre-

Secretarius ex commissione generali, & facultate juxta Papæ arbitrium Ei concessa, quin recursus ad Papam sit necessarius. Si tamen expeditiones sint gravioris momenti, supplicationes Papæ desuper porrigi oportet, ad quas postea propria Papæ manu subscriptas efformantur Brevia, expeditione earum in Regestis notata, & Matricibus, seu eorum Minutis (uti eas vocant) in suo Archivo ad expeditionis certitudinem asservatis.

SECTIO V.

De Annullo Piscatorio.

Annulus Piscatorius unum ex Papalibus Sigillis est, ex auro confectum, cujus impressione Brevia Apostolica in partem â Bullis distinguuntur, & quod Annulus Piscatorius vocatur, tam, quod ad modum Annuli duobus uncinis collateraliter de plano ad manubrium convexis, huicque insitis firmetur, tam quod D.Petrum in mari piscantem, seu retia in id ê navicula laxantem exhibeat. Custoditur plerumque ab intimo Papæ Familiari, seu Magistro Pontificiæ Cameræ: inde Secretarium Brevium, horâ matutinâ consuetâ ad audientiam Papæ euntem comitatur Officialis, Brevia confecta portans, qui receptum â Custode Sigillum, ceræ ad id in media plicatæ pergamenæ extremitate aptatæ imprimit. Papâ defuncto in prima Vaticanæ Aulæ Congregatione id cum Sigillo, quod Plumbum dicitur, â Magistro Cœremoniarum malleo confringitur, auro, & argento confringentis juri cedente.

Cum Sigillum taliter impressum facilè amoveatur, aut aliàs ex calore, figuræ, & nomen Papæ, in circumferentia expressum aliquando diffluant; Brevia, Secretarii charactere in fidei subsidium communiri provisum est, cum hoc attento, visoque levi Sigilli vestigio Brevia communiùs plenam sibi concilient fidem, auctoritate, & probata Subscribentis fide neminem de eorum valore dubitare sinente.

ELEN-

ELENCHUS SUMMARIORUM

Quæ Literis Apostolicis, Decretis &c. in hoc I. Tomo contentis præponuntur.

SUB CLEMENTE VII.

PAtribus Reformationis, quæ Capucinorum postea fuit nuncupata, indulgetur, ut petitâ prius (licèt non obtentâ) suorum Patrum Superiorum licentia, extra Ordinis Conventus in locis solitariis vivere possint: & ne in hac vivendi ratione turbentur, Episcopi Camerinensis juri, ac tutelæ commendantur. *Fol.* 1.

Reformationem Capucinam à PP. Observantium Ordine separat: eam sub PP. Conventualium directione constituit: illi modum vivendi, vestiendi &c. præscribit, ac tam FF. Minorum, quàm Camaldulensium privilegia, generica & specifica, concessa, & concedenda, æque principaliter communicat. 3.

Confirmat, & enumerat nonnulla PP. Camaldulensium Privilegia, Indulta &c. Capucinis respectivè con-propria, seu æquè principaliter concessa. 5.

Nonnullis PP. Observantium ex fama, quod Fratres nostræ Congregationis S. Regulam ad literam observare vellent, conturbatis, Fr. Ludovico, & ejus Sociis, ne deinceps Observantes, aut nova loca sine speciali Sanctæ Sedis licentia reciperent, inhibet. 11.

SUB PAULO III.

Religione PP. Observantium ob continuum suorum ad novam reformationem transitum, semper magis concussâ, Capucinis interdicit, ne Professores de Observantia, vel de quavis alia Religione, nec loca, nec Domus, usque ad Generale PP. Observantium Capitulum recipiant. 12.

Capucinis receptionem aliorum Religiosorum (PP. Observantibus usque ad eorum Capitulum Generale duntaxat exceptis) non amplius interdictam esse, declarat. 13.

Attento Capituli Generalis Statutô, quo Rmus Pater Minister Generalis, & Vocales de Observantia, Fratribus suis, arctiorem vitam ducere volentibus, congrua loca à Provincialibus Capitulis in dictum finem assignanda esse, sancivère, Capucinis receptionem PP. Observantium sine Sanctæ Sedis, aut RR. PP. Ministri, aut Commissarii Generalium speciali licentia noviter interdicit. 14.

Decernit, ut, si juxta Capituli Generalis, à Patribus de Observantia celebrati Sanctionem, Capitula eorum Provincialia, intra duos menses Fratribus, arctiorem vitam ducere volentibus, non assignaverint, liberè hi ad Fratres Capuciatos, seu Capucinos transire possint. 15.

Electionem P. Bernardini Astensis in Vicarium Generalem confirmat, & sub poena excomunicationis omnibus indefinitè prohibet, ne Habitum à Capucinis deferri solitum gestent, nisi sub obedientia, & cura ejusdem P. Bernardini consistant. 16.

Confirmat Literas Apostolicas de erectione nostræ Congregationis à Clemente PP. VII. concessas: Sancit, ut Vicarius Generalis electus, intra triduum, à Rmo P. Magistro Generali Conventualium,

SUB JULIO III.

SUB PIO IV.

SUB PIO V.

SUB GREGORIO XIII.

SUB SIXTO V.

SUB GREGORIO XIV.

SUB INNOCENTIO IX.

SUB CLEMENTE VIII.

SUB PAULO V.

Clericis quibuscunque locum semper & ubique cedant. 56.

Capucinos esse verè Fratres Minores, & Filios S. P. Francisci, ac eorum Constitutiones nihil contra S. Regulam continere, declarat: utque circa hoc, ab Ecclesiæ Prælatis defendantur, & contradictores censuris Ecclesiasticis, ac etiam auxilio brachii Sæcularis coerceantur, decernit. 57.

Præmemorato V. Dei Servo P. Laurentio à Brundusio ad exercitum à Germaniæ Principibus conductum secedenti, spirituales facultates noviter largitur. 58.

Alexandrum Perettum Cardinalem Montaltum nuncupatum, S. R. E. Vice-Cancellarium Ordinis Protectorem deputat. 58.

P. Hieronymo à Castro Feretti Ordinis nostri ex-Generali, ut Eremum Camaldulensem in Hetruria visitet, committit. 59.

Capucinis, ut ubique in processionibus sub propria Cruce incedant, concedit. 60.

Ne Capucini deinceps Monialium curam, vel spiritualem, vel temporalem suscipiant, præcavet, & quod ad talem suscipiendam, nulla auctoritate possint, vel debeant compelli, sancit. 60.

Ut P. Minister Generalis suum Officium, quod aliàs ad quinquennium duntaxat durabat, ad sexennium protrahat, statuit: ut ille (sicut, & P. Procurator Generalis) Socium Nationis Gallicæ teneat, ordinat; & ne in suæ visitationis cursu graviora absque Capitulo Provinciali decidat, jubet. 61.

P. Ministrum Generalem, ab omni Reverendissimi Patris Magistri Generalis, Patrum Conventualium dependentia, eximit. 62.

Decreto Sac. Congreg. Episc. & Regul. negotiis præpositæ, Ordini facultatem Sæculares ad tertii Ordinis Habitum recipiendi competere, declaratur. 63.

Indulgentiam plenariam pro Oratione Quadraginta Horarum, in Ecclesiis Provinciarum Ultramontanarum instituta, confirmat, eamque ad Ecclesias Cathedrales, in quibus per adventum, vel quadragesimam Fratres concionantur, & per eos Oratio memorata instituitur, extendit. 63.

SUB GREGORIO XV.

Vivæ Vocis Oraculo, Auctoritatem P. Ministri Generalis ubique locorum, & in utroque foro, integram & inviolatam permanere debere, derogando Pauli V. Sanctioni declarat. 64.

Innovat Constitutiones Apostolicas fel. rec. Gregorii XIII. & Gregorii XIV. mandatque Ordinariis locorum in Regnis Hispaniæ, Franciæ, aliisque Regnis & Provinciis Italiæ, ne aliis quibusvis Religiosis, cujuscunque Ordinis, Societatis, & Instituti Regularibus, sub quovis prætextu in posterum, nomen vel Habitum FF. Capucinorum sibi usurpare permittant, sed editas desuper Constitutiones per Ecclesiasticas censuras, & pœnas observari faciant. 64.

Indulgentiam Plenariam, die secunda Augusti pro nostris Ecclesiis ad perpetua futura tempora concedit. 69.

Vivæ Vocis Oraculo declarat, quod sua Constitutio, *Romanus Pontifex* Papalium Oraculorum revocatoria, res Ordinis nostri non afficiat. 69.

Ludovicum Cardinalem Ludovisium, suum ex Germano Fratre Nepotem, & S. R. E. Vice-Cancellarium, Ordinis Protectorem constituit. 70.

SUB URBANO VIII.

Fr. Antonium, Provinciæ Tusciæ Guardianum, & suum secundùm carnem Fratrem Germanum, sibi de exaltatione ad Pontificatum gratulantem, Romam adscit. 70.

Ut Fratres Strictioris Observantiæ per Italiam, depositis soleis, ad distinctionem Capucinorum, Calopodia reassumant, præcipit: utque Fratres recollecti Galliæ deposito Capucio acuminato, Capucium rotundum, & largiorem mozzetam portent,

tent, Apostolicis memorati Regni Nuntiis exiltentibus, & extituris, curandum committit. 71.

Confirmat Decretum S. Congregationis Concilii, editum contra nonnullos Episcopos, à Ministris Provincialibus prætendentes, ut in literis, quibus suos Clericos, ad SS. Ordines recipiendos mittunt, non solum ipsis (Episcopis) obedientiam spondeant, sed etiam juridicam fidejussionem præstent de subministrando talibus Fratribus Ordinis victu, & vestitu, in hypotesi, quod vel Religionem desererent, vel ab ea desererentur. 72.

A' Sancto Romanæ, & universalis Inquisitionis Tribunali PP. Ministris Provincialibus Provinciarum Ultramontanarum facultas conceditur, in causis ad S. Officium spectantibus, contra suos subditos procedendi. 73.

Ad instantias P. Ministri Generalis concedit, ut Officium S. Conradi, Tertii Ordinis S. Francisci, ab omnibus, & singulis Ordinis Minorum S. Francisci Religiosis, sub Ritu semiduplici in ejus die festo recitari possit. 74.

Ut Venerabilis Servus Dei Felix à Cantalicio, Beatus nuncupetur, ejusdem Beatificationis Solemnia publicè peragantur, ac Officium, & Missa de eo variis in locis, & Ecclesiis dicantur, decernit. 75.

Facultatem dicendi Officium, & Missam de B. Felice à Cantalicio, ad pauca loca, & Ecclesias suprà restrictam, ad omnes Ordinis Ecclesias, & Fratres extendit. 76.

Constitutionem, qua PP. Paulus V. Capucinos, veros S. P. Francisci filios esse declaravit, confirmat; eos insuper, ex vera, & nunquam interrupta ejusdem S. Patris linea originem trahere decernit, & contradictores censuris, ac aliis poenis &c. compesci debere statuit. 77.

Indultum recitandi Officium, & celebrandi Missam de B. Felice à Cantalicio in ejus Festo, ad omnes Sacerdotes, ad Ecclesias nostras confluentes, ampliat. 78.

Ne Fratres absque speciali Sanctæ Sedis licentia, ad laxiorem, & sine licentia P. Ministri Generalis scripta, ad Chartusiensium, vel alium quemcunque Ordinem transeant, prohibet. 79.

Infirmat Decretum ultimi Capituli Generalis, circa electionem P. Procuratoris editum, statuitque, ut hæc, quæ à solis PP. Definitoribus Generalibus hactenus facta fuit, in posterum pariter ab his, & non à toto Capituli corpore, fiat. 80.

Vivæ Vocis Oraculo, quod tam Novitii, quàm Juvenes Professi per primum Religionis quadriennium Guardianis, eorum Magistris confiteantur, confirmat, ita tamen, ut iis quinque vel sex vicibus in anno, confessarius extraordinarius offeratur. 81.

Quod Laici Professi, Clericos Novitios præcedere debeant, decernit. 81.

Decreto Sac. Congreg. Concilii, in Ecclesiis Ordinis Cadavera Sæcularium sepeliri posse declaratur. 82.

Ut contagione celebrationem Capitulorum Provincialium in aliquibus Provinciis impediente, PP. Provincialis & Diffinitores necessarias provisiones faciant & Guardianos eligant, concedit. 84.

Fratribus cujuscunque sint Provinciæ (Romana excepta) accessum ad Almam Urbem, absque licentia, vel ab Eminentiss. Protectore, vel à PP. Ministro, Vicario, seu Procuratore Generalibus in scriptis habita prohibet. 85.

Ob contagionem in diversis Italiæ partibus grassantem, Capitula Provincialia omitti indulget, &, ut Provinciales, Diffinitores, & Guardiani per schedulas, Romam PP. Vicario, & Procuratori Generalibus mittendas eligantur, sancit. 86.

Defuncto P. Hieronymo à Narnia, P. Franciscum à Janua Procuratorem Generalem Ordinis, simul in Vicariatus Generalis Officio, substituit. 87.

Fratrem Antonium, suum secundum carnem fratrem Germanum, Cardinalem S. Onuphrii nuncupatum Ordinis Protectorem, deputat. 88.

Patri Ministro Generali, facultatem Guar-

Guardianos in actu celebrationis Capitulorum Provincialium eligendi, tribuit. 89.

Statutum Capitulare, quod eveniente morte Patris Ministri Generalis, primus Diffinitor, & casu, quod vel hic è vivis discessisset, secundus in gubernio Ordinis succedere, idemque respectivè in morte Patris Ministri Provincialis observari debeat, confirmat. 90.

Ut Minister Provincialis Provinciæ, in qua Patrem Ministrum Generalem mori contigerit, hujus mortem P. Procuratori Generali intimet, & Sigilla ac Scripturas P. Diffinitori, qui Vicarius Generalis esse debet, transmittat; Pater Procurator Generalis verò Capitulum Generale convocet, approbat. 91.

P. Ministro Generali, ut in suæ Visitationis cursu, Commissarios, & Ministros Provinciales sine concursu Capituli constituere possit, necessitate id exigente, facultatem tribuit, ita tamen, ut de hac constitutione, seu deputatione Eminentissimum Cardinalem Protectorem reddat certiorem. 92.

P. Joannis à Moncalerio Electionem in Ministrum Generalem ratihabet, & defectum PP. Vocalium Regni Franciæ supplet. 93.

Vivæ vocis Oraculum, quo fel. rec. Gregorius XV. auctoritatem P. Ministri Generalis ubique locorum, integrè conservari debere statuit, Apostolici Brevis robore communit. 93.

Ut Laici jam professi finito quadriennio, & deinceps professuri, non nisi expleto septennio, ad electiones concurrant, decernit. 95.

Constitutiones pro bono Ordinis gubernio in Capitulo Generali 1536. factas, insertis postea variis Concilii Tridentini & Summorum Pontificum sanctionibus typis re-impressas, & denuo decretis fel. rec. Clementis VIII. Regularium reformationem concernentibus adauctas, confirmat. 95.

Prohibet, ne quis, quacumque auctoritate polleat, Libros, quinterna, aut folia, sive impressa, sive manuscripta ex nostris Bibliothecis extrahat, & P. Ministro Provinciali, & Diffinitoribus unitim facultatem tribuit, libros inutiles cum licentia dantium, vel hæredum per Syndicos in utiles permutandi. 96.

Decreto Sacræ Congregationis Rituum Processum de non cultu Ven. Dei Servi Fr. Raynerii Tudertini formandi facultas datur. 97.

Indulgentiis Orationis quadraginta Horarum per nostros concionatores institutæ jam plenariè concessis, alias partiales superaddit. 98.

Ex qualibet Provincia Patrem Ministrum Provincialem cum duobus PP. Custodibus ad Capitulum Generale deinceps ablegari posse, decernit, ita tamen, ut pro ratione Provinciarum in partibus Ultramontanis multiplicatarum decem Italiæ Provinciis privilegiatis, vota supernumeraria restituantur, & ne deinceps fundatio, vel divisio Provinciæ, absque Sedis Apostolicæ consensu in Religione fiat, mandat. 98.

Constitutiones Ordinis in Capitulo Generali 1643. ampliatas & à S. Congreg. Episc. & Regul. approbatas confirmat, iisque perpetuæ inviolabilis, & Apostolicæ firmitatis robur, adiicit. 100.

Per Eminentissimum Antonium Cardinalem S. Onuphrii, Ordinis Protectorem Ministris Provincialibus facultatem tribuit de consensu Patrum Seniorum ejiciendi ab Ordine incorrigibiles, declaratque, quod non obstante Decreto Sacræ Congregationis Concilii, sufficiat assensus Patris Ministri Generalis, etiam per literas missivas habitus. 101.

SUB INNOCENTIO X.

Bernardinum Episcopum Albanensem S. R. E. Cardinalem Spada nuncupatum, Ordinis Protectorem renuntiat. 102.

Derogat Constitutioni Urbani VIII., & Laicis vocem activam, & passivam terminato Religionis quadriennio restituit. 101.

Bibliothecas debitè instrui, & Libros super-

SUB ALEXANDRO VII.

SUB CLEMENTE IX.

SUB CLEMENTE X.

Quod

SUB VEN. DEI SERVO INNOCENTIO XI.

SUB ALEXANDRO VIII.

SUB INNOCENTIO XII.

licis

SUB CLEMENTE XI.

SUB INNOCENTIO XIII.

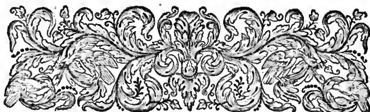
SUB BENEDICTO XIII.

SUB CLEMENTE XII.

Indul-

Horum Summariorum materiis accedunt quædam Tabulæ Chronologicæ DD. Cardinalium Protectorum, PP. Ministrorum, & Procuratorum Generalium, Virorum Illustrium &c. Clariori Ordinis notitiæ servientes.

BUL-

BULLARII
Ordinis Fratrum Minorum
CAPUCINORUM
Tomus Primus.

CLEMENS VII.

Italus, ex Civitate Florentiæ, in Provincia Hetruriæ, Julius antea dictus, ex Familia Medicea, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. S. Clementis, die 19. Novembris 1523. Summus Pontifex Romæ creatus. Obiit ibidem 25. Septembris 1534.

Patribus Reformationis, quæ Capucinorum postea fuit nuncupata, indulgetur, ut petitâ priùs (licèt non obtentâ) suorum PP. Superiorum licentia, extra Ordinis Conventus in locis solitariis vivere possint: & ne in hac vivendi ratione turbentur, Episcopi Camerinensis juri, ac tutelæ commendantur.

LAURENTIUS

Miseratione Divina Episcopus Prænestinus.

Dilectis in Christo Ludovico, & Raphaeli de Forosempronio, ac Matthæo de Bassio de Monte Feltrio (*) Ord. FF. Minor. de Observantia Professoribus, Salutem in Domino.

EX parte vestra fuit propositum coram nobis, quòd vos pro majori Animi vestri quiete, & ob melioris vitæ frugem, cum nonnullis de cautis ulteriùs in ejusdem Ordinis domibus cum sana conscientia morari, & remanere non speratis, cuperetis propterea extra Domos, & Conventus dicti Ordinis de cœtero stare, & in aliquo honesto loco è cœtu hominum remoto; habitu vestro semper retento, vitam Eremiticam ducendo, morari; & quoad vixeritis permanere, quod tamèn licitè facere, aut vobis permitti dubitatis, Sede Apostolicâ desuper inconsultâ: supplicari fecistis humilitèr, Vobis super his per Sedem ipsam de opportuno remedio juris provideri. Nos igitur auctoritate Domini Papæ, cujus Pœnitentiariæ curam gerimus, & de cujus speciali mandato, super hoc vivæ vocis Oraculo Nobis facto, Vobis, ut Superiorum vestrorum licentiâ per Vos, vel alium, seù alios nomine vestro petitâ, licèt non obtentâ, extra Domos, & loca Regularia dicti Ordinis in aliquo Eremitorio, ut præfertur, permanendo, habitu vestro semper retento, Et Regulâ, in quantum humana patitur fragilitas, servatâ, sub obedientia, & correctione Ordinarii, in cujus Diœcesi Vos residere contigerit, vivendo vitam Eremiticam, quoad vixeritis, ducere; Necnon Eleemosinas vobis à quibusvis Christifidelibus piè elargiendas recipere: illasque in vestros usus licitos, & honestos conver-

tere: Et interim omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis uti, & gaudere liberè, & licitè possitis, & valeatis, indulgemus, plenamque, & liberam concedimus facultatem: non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & statutis, & consuetudinibus Domorum, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Ordini hujusmodi, seù illius quibusvis Superioribus Prælatis, & Reformationibus sub quibusvis verborum formis, & clausulis etiàm derogatoriarum derogatoriis, fortioribus, efficacioribus, & insolitis contra præmissa forsan concessis, confirmatis, & iteratis vicibus innovatis, quibus omnibus hac vice duntaxàt, illis aliàs in suo robore permansuris, specialitèr, & expresse derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque. Quocirca Ven. in Christo Patri, Dei gratia Episcopo Camerinen., vel ejus Vicario in Spiritualibus, auctoritate, & mandato prædictis committimus, & mandamus, quatenùs vobis in præmissis efficacis defensionis præsidio per se, vel alium, seu alios assistentes non permittant Vos, per quoscumque Ordinis prædicti Superiores, Prælatos, & Fratres, aut Judices, & personas alias tàm Ecclesiasticas, quàm Sæculares, quavis auctoritate, etiam Apostolica, fungentes, in personis rebusque vestris aliis, quovis quæsito colore, vel ingenio molestari, perturbari, seu aliàs quomodolibet inquietari; Contradictores quoslibet & rebelles per Censuram Ecclesiasticam, & alia opportuna Juris Remedia, invocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachii Sæcularis, compescendo. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Sigillo Officii Pœnitentiariæ XV. Kal. Junii Pontificatus Domini Clementis Papæ VII. Anno Tertio.

Exemplar in pergamena authenticum asservatur in Archivo Generali Ordinis, armario Authentica, *in fasciculo colligato num.* 1.

N O T A.

NOminatus ultimò in diplomatis inscriptione (*) Fr. Matthæus à Bassio Castello Montis Feretrani, Comitum Carpeniatum juribus subjecto, fuit primus, & primarius Reformationis auctor, & quamvis, juxtà aliquos, inchoandi operis facultatem, vivæ vocis oraculo, à Papa Leone X. jam habuisset, fuit nihilominis ejus executio, suspensa ad annum millesimum quingentesimum vigesimum quintum & Jubilæum, ut, ubi in Ecclesia Catholica, Spiritu pœnitentiæ innovabatur morum Sanctitas, in Ordine Minoritano prodiret cum habitu immutato, severioris Vitæ Reformatio. Ut autem Patris Matthæi propositum, Apostolicæ auctoritatis fulciretur munimine, Papam Clementem VII., coaptato priùs sibi Capucio acuminato, quale Seraphicum Patrem Franciscum gestasse, ex multifario argumento noverat, in suo Palatio Vaticano accessit, & anno 1526. suprapositum Diploma impetravit. Cumque anno 1528. Reformatio Capucina à Patrum Observantium obedientia fuisset per sequentem Bullam disiuncta, & sub Patrum Conventualium dependentia constituta, fuit in Monte, *Alvacina* vocato, primum Capitulum celebratum, & in eo P. Matthæus communi voto, & vivâ voce primus Reformati Ordinis Vicarius Generalis electus. Non tamen, nisi per paucos menses fungebatur hoc officio; cum enim ad prædicandum Dei Evangelium, interno impulsu se se vocari adverteret, munus, & Capucium, cum quo liberè, attentâ Pontificiâ Bullâ, terram circuire non auderet, deposuit, ita tamen, ut animo, & corde maneret, Cœtui à se reformato semper unitus. Continuavit Evangelici Ministerii partes in miraculorum splendore, & copioso animarum lucro per diversas Italiæ, necnon Germaniæ partes, usque dum Venetiis, quò expanso super undas pallio, iter binâ vice confecerat, Nonis Augusti anni 1552. cursum vitæ consummâsset, mortem ejus, Campanis, quæ spontè, & nemine pulsante audiebantur, annuntiantibus. Sanctimoniam Viri, & miraculorum copiam commendat processus, Apostolicæ Sedis mandatò, desuper confectus, & utramque fusè describunt Franciscus Gonzaga (*a*) Rudolphus Tossinianensis (*b*) Marcus Ulyssip. (*c*) Boverius noster &c. (*d*) ita, ut Capucina Reformatio se à Viro tali Origenem traxisse, meritò lætari, & Ordo RR. PP. Observantium Ecclesiam suam ad S. Franciscum de Vinea Venetiis, Venerabilibus ejusdem exuviis decoratam esse, gloriari debeat.

Ideo autem Pater Matthæus & Socii ejus, per hasce Literas Apostolicas D. Episcopi Camerinensis, tunc Antonii Jacobi Bonjoannis jurisdictioni, & protectioni committebantur, cum illos, intra agri, & Ducatùs Camerinensis districtum commorari, varia suaserit ratio. Fuère quidem ibi ex una parte in multis vexati, ex altera verò potenter protecti à Camertium Duce, Joanne Maria Verano, & ejusdem Conjuge, Massæ Principissa Catharina Cibos, trium Summorum Pontificum Nepte, de quibus grata redibit mentio, redeunte in secundo Tomo Camerini memoriâ.

(a) *De orig. Seraph. Relig. p. 1. fol. mihi 95.*
(b *Hist. Seraph. l. 2. fol. mihi 15.*
(c) *Marcus Ulyssip. Chronic. Ord. p. 3. l. 9. c. 15.*
(d) *Tom. 1. ad an. 1552. fol. mihi 467.*

Refor-

Reformationem Capucinam à PP. Observantium Ordine separat: eam sub Patrum Conventualium directione constituit; illi modum vivendi, vestiendi &c. præscribit, ac tam FF. Minorum, quàm Camaldulensium privilegia, generica & specifica, concessa & concedenda, *æquè principaliter* communicat.

CLEMENS EPISCOPUS
Servus Servorum Dei.

Dilectis Filiis Ludovico, & Raphaeli de Forosempronio Ordinis Fratrum Minorum professoribus Salutem, & Apost. benedictionem.

RELIGIONIS Zelus, vitæ ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, ac virtutum merita, super quibus apud nos fide digno commendamini testimonio, nos inducunt, ut votis vestris, præsertim quæ animarum salutem, & Religionis propagationem respiciunt, quantum cum Deo possumus, favorabiles annuamus.

§. I. Sanè pro parte vestra nobis nuper exhibita petitio continebat, quòd vos olim favore serviendi Altissimo ducti, Ordinem Fratrum Minorum de observantia nuncupatorum ingressi, in ea professione emissa per certum tempus permansistis, & deinde de licentia vestri tunc Superioris, juxta formam literarum Apostolicarum super unione, & concordia intèr prædictos, & Conventuales nuncupatos Fratres dicti Ordinis edita confectarum, ad ipsorum Fratrum Conventualium consortium vos transtulistis, & à tunc Magistro Provinciali Provinciæ Marchiæ dictorum Fratrum Conventualium benignè recepti, ac aliorum Fratrum Conventualium ejusdem Provinciæ numero, & consortio aggregati fuistis. Et deinde vobis desiderantibus pro Animarum vestrarum salute, ac Dei gloria, Eremiticam vitam ducere, & quantùm humana patitur fragilitas, Regulam Beati Francisci observare: dictus Magister Provincialis licentiam ad Romanam Curiam accedendi, & à Nobis, ac Sede Apostolica quæcumque ad animarum vestrarum salutem, ad Dei gloriam opportuna vobis viderentur, petendi, & impetrandi concessit.

§. II. Ac etiam dilectus filius noster Andreas Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis, dicti Ordinis Protector, vobis ut similem impetrationem faceretis, indulsit: ita tamèn quòd unus ex consortio, vestro omnium vestrorum nomine, Magistro Provinciali, seù Capitulo Provinciæ dictorum Fratrum Conventualium, in qua habitaretis, singulis annis se præsentare in signum subjectionis teneretur, & ipse Magister (si sibi videretur) semel in anno, & non ultra vos visitare, & si invenerit vos Regulam prædictam non observare, ad eam pleniùs observandam vos admonere, ac debitis modis compellere posset. Præter hæc autem, nec vos de loco ad locum transferre, nec aliquid aliud vobis injungere, aut à vobis exigere valeret; sed potiùs vos tueri, & defendere teneretur, ut in pace possetis Altissimo in Divinis famulari, prout in literis patentibus eorundem Cardinalis Protectoris & Magistri Provincialis desuper confectis pleniùs dicitur contineri.

§. III. Quare pro parte vestra Nobis fuit humilitèr supplicatum, ut vobis vitam Eremiticam ducendi facultatem concedere; aliàsque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. IV. Nos igitur, qui salutem cupimus Animarum, vestrum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, ac literas prædictas, & in eis contenta quæcumque præsentibus pro sufficientèr expressis habentes; hujusmodi supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica tenore præsentium vobis, ut secundùm Regulam prædictam vitam Eremiticam ducere.

§. V. Et habitum cum Capucio quadrato gestare.

§. VI. Nec non omnes, tam Clericos Seculares, & Presbyteros, quàm Laicos ad vestrum consortium recipere.

§. VII. Ac tam illi, quàm vos barbam deferre.

(*) §. VIII. Et ad Eremitoria, seu loca quæcumque, cum consensu Dominorum eorumdem locorum, vos conferre; & in eis habitare, vitamque austeram, & Eremiticam inibi agere, & in quibuscumque locis mendicare.

(**) §. IX. Nec non omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, & Gratiis Ordinis Fratrum Minorum hujusmodi, ac Eremo Camaldulen. B. Romualdi, illiusque Eremitis, in genere, vel in specie bactenus concessis, & in posterum concedendis, & in quibus ipsi quomodolibet utuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum: Vos quoque æquè principalitèr, sicut ipsi, uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeatis; plenam, & liberam licentiam, & facultatem concedimus.

§. X. Et nihilominus universis, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, & Abbatibus, aliisque in Dignitate Ecclesiastica constitutis personis, necnon Canonicis Metropolitanarum, vel aliarum Cathedralium Ecclesiarum, ipsorumque Archiepiscoporum, Episcoporum, & Abba-

Abbatum Vicariis in spiritualibus generalibus, discretioni vestræ per Apostolica Scripta mandamus, quatenus eorum quilibet per se, vel alios, seu alii Vobis, & Vestrûm cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistat, & faciat vos, & vestrum quemlibet, præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere: nec permittat vestrûm quemlibet contra tenorem præsentium modo aliquo molestari, impediri, aut inquietari: Contradictores quoslibet, & rebelles, etiàm per quascumque, de quibus sibi placuerit censuras, & pœnas, & alia juris remedia, appellatione postposita compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

§. XI. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri, (*a*) etiam de una, & Concilio Generali de duabus dictis edita, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis Statutis, & Consuetudinibus, & etiàm jurasmento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque Indultis, ac literis Apostolicis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam per vim generalis legis, ac Statuti perpetui, ac motu proprio, & ex certa Scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, & cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, præservativis, exceptivis, restitutivis, declarativis, mensis attestativis, ac derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & consistorialiter quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, individua, ac de verbo ad verbum, non autèm per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut certè exquisita forma servanda foret, & in eis caveatur expresè, quòd illis nullatenus derogari possit, illorum etiam tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis: nec non modos, & formas, ad id servandas pro individuo servatis babentes, hac vice duntaxat, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie specialitèr, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergò omnino Hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

(a) *Constitutionem hanc invenies T.3 Bullas. Brevia nobis cù Clero Secul., & Regular. communia continente.*

Datum Viterbii Anno Incarnationis Dominicæ 1528. quinto Nonas Julii Pontificatûs Nostri Anno Quinto.

Exemplar in pergamena Authent. in Archiv. Generali Ordinis Armaria Authent. *in fasciculs colligats num.* 1.

N O T A.

BULLA hæc exemptionis inscribitur FF. Ludovico, & Raphaeli de Forosempronio, nullà mentione de P. Matthæo, reformationis auctore, & fundatore in illa factà. Hoc non sine arcano Dei consilio evenisse, censet noster P. Boverius (*b*) ereditque, P. Matthæum ideo eam sibi inscribi voluisse, *Ut ostenderet, Capucinorum Religionem* potissimùm *Deo auctore, & fundatore, sub Francisco capite, excitatam, ac institutam fuisse*. Dirigebatur autem ad P. Ludovicum, & Fr. Raphaelem, fratres secundùm carnem germanos, cum fuerint primi, qui sparsa à P. Matthæo reformàtionis charismata æmulabantur, & expeditionem Bullæ efficaciùs, & personaliter urgebant.

(b) *Tom.* 1. *Annal. fol. mihi* 97.

Dicitur in Bulla, quod (*) *Fratres ad Eremitorià, seu loca quæcumque se conferre, in iis babitare, Vitamque austeram, & Eremiticam inibi agere possint*. Ex quo nonnulli corrupto, vel mutilato Bullæ sensu, eos nonnisi Eremitas nuncupabant, imò à Filiatione S. P. Francisci excludebant. Erràrunt autem hi in sensu suo, cum Verba Bullæ non simpliciter, sed cum addito, & cohærenter sint intelligenda, videlicet, Eremitæ, seu *Vitam Ereminticam ducentes secundùm Regulam prædictam*. Hinc, sicuti Carthusienses, Camaldulenses &c., etiamsi in eremis degant, simpliciter Eremitæ nominari non possunt, cum sint verè Monachi, vel, sicut PP. Observantium Antesignani, seu auctores; FF. Joannes de Vallibus, Gentilis à Spoleto, Paulutius de Trincis &c., quos cum Sociis, *in locis solitariis, & Eremitoriis* Brulliani &c., vixisse, & regularis Observantiæ primordia posuisse, tam Ordinis Chronica antiqua (*c*), quàm celeberrimus P. Wadingus (*d*) expresè commemorant, nudo *Eremitæ* vocabulo non debent censeri, ita nec Capucini, ex unica loci circumstantia Eremitæ dici poterant, cum ex Regulæ professione manserint veri *FF. Minores*.

Nec ex eo, quod Regulam in locis solitariis, ab hominum commercio, & mundi tumultu separati, servarint, amisère Filiationem S. P. Francisci, cum hanc non locus, sed Regulæ professio pariat. Inde fatus P. Wadingus (*e*), optimè concludit: quod *PP. Capucini... Eremitæ S. Francisci dicti fuerint, sicut & Discipuli Cæsarei Spirensis, necnon alii posteriores Alumni B. Angeli de Cingulo, Eremitæ S. Francisci appellati sunt, licet veri & genuini S. Francisci Filii sint babiti, & debeant nuncupari*.

Fuit etiam hæc vitæ Eremiticæ institutio, seu potiùs hic sub vitæ & Regulæ Franciscanæ observantia, ad loca solitaria recessus necessarius, ut novellam Reformationem, non in sola externi Habitûs figura, sed in vera vitæ reformatæ, & arctioris substantia, constitutam esse, liqueret.

Communicantur (**) §. 9. novæ nostræ Congregationi gratiæ, privilegia, & indulta, tam FF. Minoribus, quàm Camaldulensibus, vel in specie vel in genere concessa, aut concedenda *æquè principaliter*. Omnis quidem nuda, & simplex privilegiorum communicatio, juxta communem Canonistarum operatur id, ac, si iis, quibus communicantur, primariò, immediatè, ac æquè principaliter forent concessa. Hic autem Summus Pontifex ipsemet hanc vim,

[c] *Part.* 3. *l.* 1. *fol. mihi* 1. *&c.*
[d] *Tom.* vii. *fol. mihi* 168 *tom.* viii. *fol. mihi* 74. *&* 210. *Tom.* ix. *fol. mihi* 42. *in literis Pat. Ministri Provincialis ad Fr. Paulutiù datis. Et fol.* 65. *in lit. Card. Pitei.*
(e) *Tom.* 16. *fol. mihi* 172.

vim, & effectum exprimit, dum Bullæ verba, *æquè principaliter*, infertt, in finem, ut privilegia Minorum, & Camaldulensium Ordini nostro non ex alieno juris adminiculo, sed ex ipsa, & propria Ipsius mente, *æquè principaliter concessa* intelligantur.

Confirmat, & enumerat nonnulla PP. Camaldulensium Privilegia, Indulta &c. Capucinis respectivè con-propria, seu æquè principaliter concessa.

CLEMENS PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INter multiplices curas, quibus rerum occurrentium varietate distrahimur, illam libeoter amplectimur, per quam Religiosa loca fundari, & status Religiosarum personarum in illis pro tempore degentium ampliari, ipsæque personæ Deo Duce commodè, & honestè vivere possint. Sanè pro parte dilectorum Filiorum Majoris, Visitatorum, Priorum, & Fratrum Societatis Eremitarum Sancti Romualdi Ordinis Camaldulensis nobis nuper expositum fuit, quod postquam fel. record. Leo Papa X. Prædecessor noster quondam Paulo Veneto, & quibusdam aliis in literis tunc expressis Eremitis Sacræ Eremi Ordinis Camaldulensium Aretio. Diœcesis expresè professis ardore majoris observantiæ & perfectioris vitæ Eremiticæ fruentibus, inter alia, quod in quibusvis locis etiam extrà Italiam, & loca ultramarina, Monasteria, Eremitoria, & Religiosa loca erigere, & postquam erecta forent, omnibus, & singulis indultis, & privilegiis quomodolibet à Sede Apostolica Eremitis Sacræ Eremi hujusmodi, ac Congregationi ejusdem Eremi, & Sancti Michaelis de Murano concessis gaudere, & habitum ejusdem Religionis aliis exhibere possent, per suas in forma Brevis literas licentiam concesserat: Et ipse Paulus cum uno Socio Eremita vigore concessionis hujusmodi, ad id electo, ad locum Cryptarum nuncupatum Castri Massani, Æsinæ Diœcesis, qui tunc membrum Heremitarum Sacræ Eremi prædictæ erat, accesserat. Et ad eosdem Paulum, & Socium diversæ multarum partium, tam Ecclesiasticæ, & Religiosæ, quàm Sæculares personæ in dies ad eosdem venientes, cum eodem Paulo, & Socio se conjunxeraot, & præfatis Paulo, ac Socio, & successivè receptis personis nonnulla loca Eremitica partim fere diruta, & partim ædificari cæpta, quæ postmodum ipsi restauraverant, & quasi de novo ædificaverant, tàm à Sede Apostolica, quàm à diversis Christifidelibus Ecclesiasticis, & Sæcularibus personis donata, & concessa fuerant, vidensque ipse Paulus se tot Personis, & locis quotidiè multiplicari, ad tunc Congregationis Sacræ Eremi, & Sancti Michaelis de Murano Vicarium Generalem, ad præsens Generalem nuncupatum, & Visitatores accesserat, eisdemque seriem facti explicaverat; velleque tàm ipse, quàm Cœteri Socii Eremitæ hujusmodi sub eorum obedientia, & visitatione vivere declaraverat. Tunc Vicarius, nunc Generalis prædictus, habens, ut asserebat, à congregatione hujusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, prædicta Eremitoria, videlicet quinque, Criptarum Massani, S. Hieronymi de Pascelupo, Criptæ S. Benedicti in Monte Conero, S. Leonardi de Velubrio, ac S. Mariæ de Spiritu Sancto, Æsinensis, Eugubinæ, Anconitanæ, Firmanæ, & Larinæ Diœcesûm à Sede Apostolica aliisque Christifidelibus prædictis eisdem Paulo, & Sociis, ut præfertur, concessa, & Eremitas in illis, sic commorantes in eorum Congregationem receperat, ipsosque Paulum, & Socios receptos in Eremitas, eorumque Eremitoria, & Religiosa loca hujusmodi in societatem Eremitarum S. Romualdi per Majorem, & tunc Correctores, ounc autem Visitatores, Capitulum, & Eremitoriorum hujusmodi singulorum Priores, perpetuis futuris temporibus regenda, & gubernanda erexerat: Et eisdem Paulo, & Eremitis prædictæ societatis condendi, & celebrandi Generalia Capitula ejusdem Societatis, & in eis Priores, Rectores, & alios Ministros eligendi: Et pro ejusdem Societatis conservatione, & augumento Missas, & Divina Officia in eorum Capitulis celebrandi, Capitula generalia ejusdem Societatis, & in ejus observantiam quæcumque Statuta, Ordinationes, & Constitutiones edendi, & pro tempore edita corrigendi, reformandi, & mutandi: Quæ si contra substantialia Regulæ Sancti Benedicti non essent, à prædicto, tuoc Vicario, & Visitatoribus, aut prædictæ Congregationis Capitulis derogari, aut innovari, sine dictorum Eremitarum consensu non posseot: Ac alia loca quæcumque, & personas quascumque in eadem Societate recipiendi; necnon quod ejusdem Societatis Superior, ex tunc Major nuncupandus, per ejusdem Congregationis Capitulum de anno in annum eligeodus, loca, & personas de trienoio in trienoium, & frequentiùs, si sibi videretur, visitare deberet, licentiam concesserat: & omnia, & singula privilegia, gratias, & immunitates Eremitis concessas, & quomodolibet concedeodas, tam Sacri Eremi Camaldulen., quàm totius prædictæ Congregationis, eidem

dem Societati Eremitarum Sancti Romualdi loca, & personas communia esse, dummodo receptio, & admissio hujusmodi per Capitulum Generale Congregationis Sacræ Eremi, & Sancti Michaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat: Et prædicti Eremitæ vigore concessionis hujusmodi in eorum Capitulo congregati, nonnullas Constitutiones, & Ordinationes, & Statuta super tribus substantialibus, & forsan aliis emittendis votis, ac regularibus institutis Regulæ Sancti Benedicti, & divinis Officiis celebrandis, ac aliis felicem dictæ Societatis tàm in Spiritualibus, quam in temporalibus gubernationem, & directionem, ac honestè, & Religiosè vivendi modum concernentem ordinaverant. Et postmodum Præsidens, & Deffinitores Capituli Generalis Congregationis Sacræ Eremi, & S. Michaelis prædictorum, per eorum speciales literas dicta quinque Eremitoria, & Societatem hujusmodi ab eorum Congregatione penitùs separaverunt, & dissolutam, & separatam esse declaraverunt, nullamque sibi eligendi Superiorem, necnon Eremitoria, & illorum personas hujusmodi visitandi facultatem reservaverunt, quodque prædicti Eremitæ ad eorum Superioris hujusmodi electionem, prout eis visum foret procedere possent; ac in his, quæ Eremitoria, & illorum personas prædictas concernebant, ac quicquid eidem Societati visum foret, à Sede Apostolica petere possent, voluerunt. Nos prædicta omnia, & dissolutionem hujusmodi approbavimus, & confirmavimus, eisque unum dictæ Societatis Majorem, & Correctores, nunc autem Visitatores nuncupatos, locorum Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per se ipsos annis singulis eligere, qui eo ipso, quod electi forent, confirmati esse censerentur, indulsimus. Et successivè, cum ipsi pro dictæ Societatis commodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, & Ordinationibus, & Capitulis, eis diligentiùs & maturiùs examinatis cassassent, & aliquas de novo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis, in meliorem formam reformassent, illas etiam approbavimus, & confirmavimus, prout in diversis Instrumentis, & Scripturis Vicarii Generalis, ac Visitatorum, Præsidentis, & Deffinitorum, ac Prædecessoris, & Nostris diversis literis pleniùs continetur. Nos Majorem, Visitatores, Priores, & Eremitas Societatis hujusmodi præfatos amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque in hac parte nobis porrectis supplicationibus inclinati, Auctoritate Apostolica tenore præsentium, prædicta, & quæcumque alia eis pro nunc & pro tempore dictæ Societati ubique terrarum concessa, & concedenda Eremitoria, & Religiosa loca hujusmodi in Societatem Eremitarum S. Romualdi per Majorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, & alios Officiales juxta dictæ Societatis Statuta, & ordinationes recipienda, & retinenda, ac erigenda, & gubernanda, ita quod omnes & singuli dictæ Societatis Fratres præsentes, & futuri, quamvis in diversis locis, & extra Italiam, & loca ultramarina pro tempore maneant, unum tamèn Corpus, & una Societas Eremitarum S. Romualdi Ordinis Camaldulen. perptuis futuris temporibus existant, & faciant, cum facultate celebrandi Generalia, Provincialia, & alia Capitula ejusdem Societatis, & in eis Superiorem Majorem, Priores, Rectores, & alios Ministros eligendi, & pro ejusdem Societatis confirmatione, & augumento, Missas, & alia Divina officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaque omnia & singula, quæ ad similes Societates pertinent, & pro tempore pertinebunt faciendi, erigimus, & instituimus: Necnon separationem, dissolutionem, concessionem, & indultum, ac facultates eis quomodolibet concessas, Constitutiones ac Statuta per Capitulum dictæ Societatis erectæ edita, &, ut præfertur, reformata, ac omnia, & singula privilegia, indulta, & gratias per Sedem Apostolicam dictæ Societati, vel per alium facultatem habentem, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas approbamus, ac confirmamus, & stabilimus, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decernimus. Supplentes omnes, & singulos, tàm Juris, quàm facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem. Et pro potiori cautela Majoris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum Fratrum prædictæ Societatis illos, & illa quinque Eremitoria prædicta eidem Majori, Visitatoribus, Prioribus, & Fratribus eorum erectæ Societatis pro tempore existentibus de novo concedimus, ac perpetuo unimus, ac incorporamus. Quodque omnes, & singuli dictæ Societatis erectæ Eremitæ Societatem ipsam professi præsentes & futuri, in Capitulo Generali pro tempore faciendo in eo vocem habentes, pro felici dictæ Societatis statu, & successu alia Statuta, Constitutiones, Ordinationes, ac omnia, & singula, quæ Spiritualibus, & temporalibus ipsius Societatis, ac ejus Regularis disciplinæ statum, observantiam, indemnitatem, & circa Divini Officii, & Missarum directionem, & ordinationem, ac cœremonias absque ipsius Regulæ in substantia, vel effectu variatione, interpretatione, declaratione quoquomodo concernere poterunt, instituendi, ordinandi, interpretandi, declarandi, & alia de novo faciendi, & sic instituta, ordinata, interpretata, declarata, & de novo facta in toto vel in parte, prout rerum, vel temporum qualitas exegerit, tollendi, & alterandi, & in melius commutandi: Necnon pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ hujusmodi, Barbam

bam deferendi plenam, & liberam eis concedimus facultatem. Quodque hujuſmodi Societatem, omneſque, & ſingulos Superiores Eremitas, oblatos, Novitios, Familiares, Servitores, & perſonas dictæ Societatis nunc, & pro tempore exiſtentes, ac ipſius Monaſteria, Eremitoria Religioſa, & alia loca quæcumque, ac mobilia, & immobilia bona præſentia, & futura ad prædictam Societatem quomodolibet pro tempore pertinentia, & in poſtèrum eidem de novo erectæ Societati quandocumque, ſeù quomodolibet uniri, & incorporari, ſeu ſubjici in perpetuum, vel ad tempus contigerit, à quorumcumque Legatorum, etiam de Latere, necnon Nuntiorum dictæ Sedis, ac quorumvis Officialium Romanæ Eccleſiæ, & Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, Electorum, & Inquiſitorum Hæreticæ pravitatis, quacumque etiam Apoſtolica auctoritate, ac aliorum quorumcumque Judicum, Ordinariorum, & non Ordinariorum, quavis auctoritate, & poteſtate fungentium, Ditione, auctoritate, ſuperioritate, poteſtate, dominio, Viſitatione, Reformatione, & correctione; ita, quod contra dictam de novo erectam ſocietatem, vel ejus ſingulares perſonas, necnon Monaſteria, Eremitoria, & loca, & perſonas, ac familiares, cum eis degentes, ratione delicti, exceſsûs, ſeu contractûs, aut rei, de qua agetur, ubicumque ineatur contractus, committatur delictum, aut res ipſa conſiſtat; excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aut alias quaſvis ſententias, niſi de ſpeciali Sedis prædictæ commiſſione quomodolibet, directè, vel indirectè proferre, ſeù promulgare non poſſint. Nec non ab omnibus, & quibuſvis decimis, collectis, exactionibus, gabellis, taleis, dativis, datiis, tractis, ſubſidiis charitativis, impoſitionibus ordinariis, extraordinariis, Collegiis Parochianis, Univerſitatibus, Monaſteriis, Fabricis, & aliis quibuſcumque perſonis, quacumque auctoritate, & ex quavis cauſa, & conſideratione, etiàm pro expeditione contra Infideles, aut Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, aut aliis imminentibus neceſſitatibus Sedi Apoſtolicæ, auctoritate prædictæ Sedis, vel quavis alia impoſitis, vel imponendis ſub quacumque verborum vi, & forma, etiam ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, exempti, & exempta cenſeantur, niſi de indulto, & ſocietate hujuſmodi ſpecialis, & expreſſa, mentio fiat in Literis Apoſtolicis. Et tunc non veram Decimam, ſed mediam auri unciam Cameræ Apoſtolicæ ſolvendo pro omnibus eorum locis, ac Eremitoriis, bonis, & perſonis, liberationem conſequantur, prorsùs eximimus, & totaliter liberamus, eaque omnia, & eorum quodlibet in jus, & proprietatem B. Petri, & Sedis Apoſtolicæ prædictæ, ac ſub eorum, & noſtra protectione ſuſcipimus: Quod ſi Legati, Subdelegati, Ordinarii, aut aliæ perſonæ prædictæ contra exemptionem, & liberationem noſtram hujuſmodi quidquam attentare quoquomodo præſumpſerint, ac præſentium literarum vigore requiſiti per ipſius de novo erectæ Societatis Prælatos, Eremitas, vel Procuratores eorum, infra tres dies à die requiſitionis hujuſmodi computandos, non deſtiterint, excommunicationis ſententiæ ipſo facto noverint ſe ſubjectos: & ſi ſortè aliter factum fuerit, eo ipſo ſit irritum, & inane, nulliuſque roboris vel momenti. Prætereà ipſis, (*) ut Clericos eorum Ordinis ad primam tonſuram, & quatuor Ordines Minores; ad Sacros verò etiamſi tempus à Canonibus ſtatutum non attigerint, per quemlibet Catholicum Epiſcopum in eorum locis, & alibi, ubicumque eis commodum fuerit; abſque licentia Diœceſani (**) etiàm extra tempora, diebus tamen Dominicis, vel Feſtis eos promoveri faciendi, & de eiſdem liberè conferendi, eumdemque pro conſecratione Altarium, ſeu Eccleſiarum pro oleo Sancto, & quolibet Eccleſiaſtico Sacramento adeundi; & de licentia eorum Capituli generalis, ſeù Provincialis, Hieruſalem, & alia loca Sancta viſitandi, & inibi habitandi, ac loca, & eleemoſinas etiam ab Infidelibus recipiendi, licentiam, & facultatem concedimus. Et inſuper pro conſervatione puritatis eorum ſolitudinis, ne Mulieres ad eorum Eremitoria, etiam Sancti Hieronymi de Paſcelupo Eugubinæ Diœceſis, præſentia, & futura intra videlicet per eos præfixos, vel præfigendos terminos, præter illos tantùm dies, quos ipſi ſtatuerint (dummodò non ultra tres dies) in quolibet anno accedere quomodolibet ſub excommunicationis pœna audeant, vel præſumant, Cellularum tamen ipſorum ingreſſu ſemper prohibito remanente inhibemus. Demùm pro commoditate, & utilitate Eremitoriorum, & locorum hujuſmodi præſentium, & futurorum, de licentia eorum Capituli generalis, ſeù Provincialis eis, & cuilibet eorum, ac pro tempore exiſtentibus, quæcumque immobilia Bona ad eos, eorumque Eccleſias, Monaſteria, Eremitoria, Altaria, & loca hujuſmodi pro tempore ſpectantia, & pertinentia in Emphyteuſim perpetuam, vel ad tempus ſub aliquo annuo canone, ſive cenſu, quibuſvis perſonis in evidentem Eccleſiarum, Monaſteriorum, & Regularium locorum hujuſmodi concedere, illaque pro aliis immobilibus bonis utilioribus permutare, ſeu vendere, & alienare, & pretium inde veniens in aliis immobilibus bonis, Eccleſiis, Eremitoriis, & Regularibus locis eorum utilioribus, ac aliàs juxtà Literas fel. rec. Pauli II. Prædeceſſoris Noſtri de Rebus Eccleſ. non alienandis; Ita quòd Priores, qui pro tempore fuerint locorum hujuſ.

hujusmodi Judices ad hoc, ut immobilia bona hujusmodi in Emphyteusim, vel censum, aut aliàs danda, & permutanda, seu vendenda, & alienanda, coram eisdem Judicibus specificentur, eligere possint, convertere, & aliis cœteris Eremitoriis eorum societati, prout eis commodius visum fuerit, pro ejusdem Societatis conservatione applicare valeant, & quæcumque bona, etiam feudalia, & emphyteotica etiam Ecclesiastica eidem Societati, tàm inter vivos, quam causa mortis, seu testamento, vel codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè possint: ita tamèn quòd ipsa Societas ad eadem onera, ad quæ Donator, seu Testator, hujusmodi occasione bonorum eorumdem tenebatur, & quæcumque alia, quæ ipse Donator, seu Testator etiàm imposuerit, omninò teneatur. Et si ad certum numerum generationum, aut nominationum eadem bona concessa fuerint, ipsa Societas non perpetuò, sed per triginta annos, pro qualibet generatione, seù nominatione hujusmodi bona eadem tenere possit, & finitis ipsis annis bona prædicta ad eorum directos Dominos devoluantur, & absque eorum consensu teneri non valeant. Statuimus, & ordinamus. Ulterius ipsis de licentia Capituli Generalis, seù Provincialis dictæ Societatis curam Animarum, Monasterii S. Salvatoris de Monte Acuto, & Parochialium S.Michaelis Archangeli,ac Prioratus Sancti Salvatoris de Fano, Perusinæ, Tudertinæ, & Fanen. Diœcesis, & Ecclesiarum eidem Societati perpetuò canonicè unitarum abdicare, & de consensu illarum Parochianorum in loco dictis Parochianis accomodo alias Ecclesias, quibus cura Parochianorum prædictorum applicetur, construi facere; seù alteri Parochiali, quæ Parochianis hujusmodi accommoda fuerit, etiàm de consensu illius Rectoris, cui pro hujusmodi cura exercenda, quod inter eos conventum fuerit, solvant; ac illas Jurisdictioni Ordinarii loci subiicere, ac loca quæcumque, etiam per Ecclesiasticas, & Religiosas personas eis concedenda recipere, & eorum usui applicare: Necnon loca, sivè Eremitoria pro tempore recepta perficere, & alia de novo cum Ecclesiis, Oratoriis, humili Campanili, cellulis, & officiois necessariis construere, seu construi, & jam constructa pro convenientiori eorum mansione demoliri facere, & ea ad aliorum locorum constructorum, sivè de novo construendorum usum convertere. Ac pro dicti Ordinis propagatione omnes, & singulos Religiosos quorumcumque etiam Mendicantium Ordinum, & Congregationum, ac Monasteriorum, ad Eremitoria prædicta tamquam ad arctiorem vitam convolare, & sub Societate, & eorum habitu Altissimo famulari eligentes, Superiorum suorum licentia petita, licet non obtenta, absque aliqua contradictione, vel obstaculo recipere, ipsique sic recepti, & in eadem Societate, sive Ordine professi, ad omnia officia, & dignitates Societatis eorundem Eremitarum promoveri, & assumi liberè, & licitè valeant, indulgemus. Postremo Majori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Provincialibus, Prioribus, & aliis Officialibus, ac Fratribus, seu Eremitis prædictis, ut ipsi omnes, & singuli, ac commissi, Oblati, Novitii, Servitores, Familiares, Benefactores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, Ecclesiæ, Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcumque bona, & cætera alia ejusdem Societatis pro tempore pertinentia, omnibus, & singulisIndulgentiis, peccatorum remissionibus, gratiis, concessionibus facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præeminentiis, prærogativis, libertatibus, favoribus, licentiis, & Indultis Apostolicis, vel alitèr qualiacumque sint, quibus omnes, & singuli Ordines, Congregationes, Societates, & Monasteria, sub approbatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seù militantia, eorumque Superiores, Generales, Provinciales, & particulares Monachi, seù Religiosi, Commissi, Oblati, Novitii, Familiares, Servitores, Benefactores, & aliæ personæ, eorumque Ecclesiæ, Oratoria, & alia quæcumque Bona, quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur hic haberi volumus, pro sufficientèr expressis conjunctim, & divisim eis, & cuilibet ipsorum, in genere vel in specie, etiam vivæ vocis Oraculo, vel aliàs quomodolibet concessis, seù concedendis, tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus; tàm in communi, quàm in particulari, seù alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent; seu uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, absque ulla differentia, tàm in communi, quàm in particulari, vel alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, & possint tenore præsentium, & in perpetuum; ac etiàm de novo concedimus pariter, & indulgemus; & in eis locum habere volumus, ac si eisdem omnia, & singula præmissa directè, & expressè, concessa fuissent, exceptis his, quæ essent contra eorum constitutiones approbatas, ac ordinationes, & declarationes capitulares factas, & pro tempore faciendas: Ac ut dùm Privilegiorum, Concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum, & Indultorum eorum, & cujuslibet dictorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Monasteriorum Originales literæ, seu transumpta authentica, ex illis prout in favorem dictæ Societatis, ejusque Superiorum, Eremitarum, Commissorum, Oblatorum, Novitiorum, Familiarium, Servitorum, Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitoriorum, locorum bonorum, & aliorum cæterorum

rum

rum ejusdem Societatis adducerentur, vel exhiberentur, eadem Fides indubia adhibeatur tàm in Judicio, quàm extra, & aliis locis, quibus opus fuerit, ac si pro, & in favorem eorum Societatis, Ecclesiarum, Eremitoriorum, & Monasteriorum, Fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarum à Sede Apostolica emanassent; ac eis, & cuilibet ipsorum fuissent immediatè concessæ, mandamus: Necnon, quòd præsentium Transumptis manu Notarii publici subsciptis, & Sigillo alicujus Prælati Ecclesiastici munitis, ubique stetur, prout Originalibus literis staretur, & plena fides in judicio, & extra adbibeatur, quæ præsentibus daretur, si essent exhibitæ, & ostensæ: Quodque eædem præsentes literæ, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, modificationibus, limitationibus, & suspensionibus quarumcumque literarum, gratiarum, & dispositionum, per Nos, & Sedem Apostolicam, etiàm motu proprio ex certa scientia, seù ad Imperatoris, Regum, & Ducum instantiam concessis, & concedendis, nullatenùs comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ sint, & quoties revocata, modificata, limitata, suspensa, aut alterata forent; in eodem statu, in quo ante revocationem, modificationem, limitationem, suspensionem repositæ, restitutæ, & reintegratæ, & si opus fuerit de novo concessæ sint, & esse censeantur; & quotiescumque per aliquem, aut plures actus contra ea, aut ipsorum, à quocumque cujuscunque dignitatis, status, gradùs, conditioois fuerit, ex negligentia, vel ignorantia præsentium, quibus ea conceduntur, aut alia quavis causa scienter, vel ignoranter attentari, vel attentsta observari contigerit, nullum tamèn propterea exemptionibus, immunitionibus, libertatibus, gratiis, indultis, & privilegiis hujusmodi præjudicium generetur: Sed ea omnia, & singula in suo robore, & firmitate permaneant; præsentesque literas absque aliorum instrumentorum, literarum prædictarum productione, & obstensione ad probandum plenè omnia, & singula superiùs enarrata, specificata in judicio, & extra ubique sufficere: nec ad id probationis alterius adminiculum requiri. Et si fortè contigerit aliquod dubium in dictis per nos confirmatis, & præsentibus literis, aut aliquo eorum pro tempore emergi data verborum ambiguitate, & Jurisperitorum interpretatione dictæ Societatis de novo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum favorem interpretari debere. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, extraordinarios, ac delegatos, & Causarum Palatii Auditores, ac S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sententiari, judicari, & diffiniri debere; sublata eis, & eorum cuilibet quacumque alia judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate. Irritum quoque, & inane quicquid secus fieri, sivè attentari contigerit, decernimus, mandantes harum serie universis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis in dignitate Ecclesiastica constitutis personis, ac quarumcumque Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum Canonicis, necnon prædictorum Patriarcharum, & Archiepiscoporum, & Episcoporum in Spiritualibus Vicariis generalibus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, præsentes nostras, & in eis contenta quæcumque solemnitèr publicantes, ipsisque Eremitis, sive Fratribus, ac personis prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui, & gaudere, non permittentes ipsos, seù ipsas super his per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia opportuna juris remedia, appellatione postpositâ compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Secularis, non obstantibus præmissis, ac recol. mem. Bonifacii Octavi de una, & de duabus dietis in Concilio Generali edita, dummodò, non ultra tres: ac Innocentii IV. contra Exemptos, quæ incipit: *Volentes*, & Pauli II. super alienat. bon. & etiam Ecclesiasticorum, ac Religiosorum locorum; necnon nostræ, quæ inter alia volumus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis unire, tenerentur exprimere verum annuum valorem, secundum communem æstimationem etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret; & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, & aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, & specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum Ecclesiarum, Monasteriorum, Religiosorum locorum, & Ordinum quorumcumque, etiam Camaldulensium hujusmodi, & Hospitalis Sancti Antonii, de Sancto Antonio Viennen., & aliarum, ac etiam Mendicantium, & non Mendicantium Statutis, Consuetudinibus etiam illis, in quibus cavetur, ut Mulieres ad dictum Eremitorium S.Hieronymi de Pascelupo sub excommunicationis latę sententię pœna nunquam accedant, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, & indultis, ac literis Apostolicis Camaldulen. aliisque Ordinibus Mendicantium, & non Mendicantium, & Militiarum Monasteriis, Ecclesiis, & Hospitali S.Antonii hujusmodi, necnon Universitatibus, Congregationibus, Societatibus,

tibus, Communitatibus, Collegiis, & cæteris aliis personis, & locis per Nos, & Sedem prædictam sub quibusvis verborum formis, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque fortioribus, & insolitis, illis præsertim, quibus inter alia caveri dicitur expresè. Quod nulli Fratres, seu Monachi de dictis etiam Mendicantium Ordinibus ad alium Ordinem, etiam strictiorem, transeuntes, per Superiores, Priores, & alios Fratres Ordinum, aut Societatum, ad quos se transtulerint, etiam de licentia eorumdem Superiorum petita, & obtenta recipi, & admitti possint; aliàs recipientes, & recepti excommunicationis sententiam incurrant, ipsique sic, vel alio modo recepti ad aliquod officium, seù prælaturam ejusdem Ordinis, in quo recipiuntur, eligi non possint absque Apostolicæ Sedis speciali, & expressa licentia per ipsius Sedis patentes literas concedenda, facientes plenam, & certam, & determinatam de Statuto, & ordinatione hujusmodi expressam, & individuam mentionem. Quibus omnibus, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seù quævis alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma servanda foret, eorum omnium tenores, & formas illarum concessionum, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat harum serie specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autèm, quòd prædicti Eremitæ super præmissis Bullam, seu literas sub plumbo infra annum à data præsentium computandum, expediri facere teneantur, alioquin elapso dicto anno præsentes literæ nullius sint roboris, vel momenti. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Septemb. 1529. Pontificatus nostri Anno Sexto.

Sub Plica Balthas. de Piscia.

Super Plicam Franciscus Galleanus.

Exemplar in pergamena authenticum in Archivo Gen. Ord. Armario Authentica *in fasc. collig. num. 3.*

N O T A.

Multas quidem Constitutio hæc, quam postea PP. Paulus III. literis sub plumbo expeditis, & incip. *Rationi congruit*, & Pius IV. constitutione *Nuper Apostolica* confirmárunt, continet gratias, & privilegia Ordini Patrum Camaldulensium, & nostro concessa, quorum tamen aliqua ceu nostræ Regulæ, & Statui Capucino contraria, à nobis nunquam fuère acceptata, nec acceptari poterant; hinc in hujus Constitutionis Summario, privilegia Camalduleosium nobis nonnisi *respectivè* con-propria esse, notanter fuit positum. Inter illa autem, quæ Ordo noster ceu proprium, & specialissimum retinet, peculiari notá dignum est illud (*) quo Camaldulensibus, & nobis - *ut Clericos eorum Ordinis ad primam Tonsuram, & quatuor Ordines Minores, ad Sacros verò, etiamsi tempus à Canonibus Statutum non attigerint, per qaemlibet Episcopum in eorum locis, & alibi, ubicunque eis commodum fuerit, absque licentia Diœcesani*, etiam extra tempora, *diebus tamen Dominicis vel Festis, eos promoveri faciendi &c.* - facultas conceditur.

Duo in hac periodo, Camaldulensium, & nostro Ordini, concedi privilegia, manifestè patet: videlicet primò, quod utriusque Ordinis Clerici possint *Ordinari extra tempora*. Secundò, & quidem *absque licentia Diœcesani*. Primum quòd attinet, firmitati vel illius subsistentiæ, solùm contradici posse videtur eum assertione, quod postea à Concilio Tridentino Sess. 23. Cap. 8. fuerit revocatum. Hoc autem à Concilio non factum esse, ex ipsis Concilii verbis deducitur, quæ hæe sunt: *Ordinationes Sacrorum Ordinum Statutis à Jure temporibus, ac in Ecclesia Cathedrali, vocatis præsentibusque ad id Ecclesiæ Canonicis publicè celebrentur*.

Maturius jam si textus trutioetur, per illum Concilium aliud non sancit, quàm, *ut Ordinationes Sacrorum Ordinum Statutis à Jure temporibus celebrentur*: non tamen prohibet, quin extra Statuta tempora, iis conferantur habentibus privilegium, cui Concilium eo ipso non derogavit, cum de eo nullam fecerit mentionem, nec etiam generaliter illud excluserit, uti fecit, ubicumque voluit infirmare Regularium privilegia, per clausulas - *appelationibus, privilegiis exemptionibus &c. quibuscumque in præmissis minimè suffragantibus*, vel *privilegiis, exemptionibus, Conservatorum deputationibus, & eorum inbibitionibus adversùs præmissa, nequaquam volituris &c.* Prout similes clausulas sparsim, & passim in Concilii decursu videre est. Nec Syllaba autem de tali clausula, vel privilegii revocatione invenitur in Decreto de Ordinibus Statuto tempore conferendis, imo cum immediatè post illud expresè excludat privilegium de Ordinibus à non Diœcesano accipiendis - *nullatenus id ei etiam cujusvis generalis, aut specialis rescripti, vel privilegii prætextu &c. permittatur* - manifestè patet, quod dum in antecedente Decreto, privilegium non exclusit, illud voluerit esse inclusum, aut in suo robore persistens, Ita, ut cum Rodriquez *(a)* & Joanne Gallemart *(b)*. Privilegium suscipiendi Ordines extra tempora per hoc Decretum, minimè fuisse sublatum, rectè concludatur. Corruit insuper robur objectionis ex vivæ vocis oraculo, quo PP. Innocentius IX. omnia Ordinis nostri privilegia (post Tridentinum) indefinitè confirmavit, & quod Greg. PP. XV. in sua saltem, generali talium oraculorum revocatione, non contineri, expresè declaravit, prout utrumque infra suis patebit locis.

Vivunt quoque adhuc ex Patribus nostris, qui exhibitò hoc privilegio in hac alma Urbe extra tempora fuère ordinati; Imo ratihahuère hoc à Concilii tempore Rmi Episcopi diversarum Nationum, qui allegato, vel exhibito hoc privilegio, nobis Sacros Ordines extra tempora conferre non gravabantur, nec adhuc gravantur; præsertim cum privilegium (saltem quoad Italiam) novum acquisiverit fulcimen ex Conc. Rom. Anno Jubilæo 1725. à S. M. PP. Benedicto XIII. celebrato, in quo tit. v. Cap. 2. hæc sancita fuerunt: *Qui verò ad Regulares, privilegia à Summis Pontificibus habentes, sivè expresse, sivè per viam communicationis concessa, sacros videlicet Ordines extra tempora*

(a) *In collect. Bull. seu privil. Apost. fol.* mihi 505. col. 2. *ubi Declarationem Cardinal. Conc. Trid. Interpretum citat.*
(b) *Fol. mihi* 307.

pora suscipiendi, eum privilegia ipsa in suo robore persistant, nec iis derogatum fuisse constet, decernimus proinde Regulares eosdem, absque novo Indulto Apostolico, tutò posse extra tempora ordinari.

Quantumvis autem Religio huic privilegio, ceu sibi expressissimè dato, attentè insistat, non tamen ita inhæret secundo, in contextu hujus Clementinæ Constitutionis mentionato, videlicet recipiendi Sacros Ordines, *absque licentia Diœcesani*: cum hoc (ùt jam supra memoratum est) per Concilium Tridentinum *saltem generaliter*, sit revocatum per verba - *Quod, si quis ab alio promoveri petat, nullatenus id ei, etiam cujusvis generalis, aut specialis rescripti, vel privilegii prætextu .... permittatur* - Volunt quidem nonnulli, quod generica revocatio privilegii, & beneficii non sufficiat, sed expressa requiratur: Religio tamen nostra Sac. Conciliorum Statutis semper exactè devota, doctrinæ huic (quæcunque illa sit) non inhæret, sed econtra per Constitutiones, à S. Sede approbatas, nostratibus, Sacros Ordines ab Episcopo Diœcesano recipi præscribit, & casu, quo ob absentiam, vel aliud Episcopi Diœcesani impedimentum, Clericos nostros ad alium mitti contingeret, ordinat, ut in eorum Obedientialibus expressa de hisce causis vel impedimento fiat mentio.

In materia SS. Ordinum dum ita versamur, adducere juvat duo alia Apostolica Decreta, quorum notitia, & Reverendissimis DD. Episcopis, & Ord. Nostri Superioribus subinde plurimùm conducit: Rmis Episcopis; qui cum aliquando tenacius literæ Concilii Trident. inhærentes, prætendant, quod etiam Ordinandorum nostrorum nomina, ac desiderium publicè in Ecclesia debeant proponi, meminisse dignentur, olim ad instantias nostri P. Anselmi de Monopoli, tunc Procuratoris Generalis, ac postea S. R. E. Cardinalis, contrarium ita fuisse decisum.

Congregatio Concilii censuit Decretum Cap. v. Sess. 23. non comprehendere regulares; ideoque ordinandos esse ipsos (nisi aliud obstiterit) quamvis in Ecclesia eorum nomina proposita non fuerint.

Superioribus Ordinis verò, quos, dum interstitia pro suis Ordinandis remitti volunt, scire oportet, ab eadem Congregatione circa motum desuper dubium, ita resolutum fuisse.

Sacra Congregatio Concilii Tridentini Interpretum sæpius declaravit, remissionem interstitiorum, ex causis à Concilio expressis, pertinere ad Episcopum ordinantem quoad Regulares, ab eo Ordines suscipientes, non autem ad Regulares Superiores; ipsum tamen Episcopum de causis remissionis teneri fidem adhibere, ac deferre testimonio superioris Regularis - Utriusque hujus Decreti exemplar authenticum asservatur in Archivo Ord. Tom. D. n. 125.

Fuère etiam olim, præsertim in Flandriæ partibus Episcopi, à Ministris Provincialibus exigentes, ut in literis, quibus suos Clericos, Sacris Ordinibus initiandos, comitabantur, & commendabant, non solùm ipsis Episcopis obedientiam sponderent, sed etiam juridicâ fidejussione se obligarent ad victum, & vestitum, talibus Ordinatis subministrandum, casu quo, vel ipsi Religionem desererent, vel Religio ipsos desereret. Fuit autem hæc prætensio reprobata Decretò Sac. Congregationis Concilii, quod postea ab Urbano VIII. (uti videre est inter ejus Constitutiones) Bravi Apostolico, incipiente - *Nomine dilecti* - fuit firmatum.

Quòd dein in ordinandis ad Presbyteratum non requiratur biennale Theologiæ studium, patet ex ejusdem Sac. Concilii Decreto seu ordine dato Illustrissimo Domino Internuntio Belgii ... per Epistolam, quæ sequitur, & cujus exemplar pariter asservatur in Archivo generali T. L. num. 64.

Illustris, & Adm. Rev. Domine .. *Sacræ Congregationi Concilii supplex retulit Minister Provincialis Capucinorum istius Provinciæ, nonnullos in ea reperiri Episcopos renuentes, sivè Regularibus, sivè Sæcularibus Sacrum Presbyteratûs Ordinem conferre, nisi ordinari petentes, per biennium saltem, Sacræ Theologiæ Studuerint, Hinc Eminentissimi Patres perpendentes, requisitum hujusmodi præter Sacrorum Canonum dispositionem esse, præsentibus literis ei committi voluerunt, ut si, & quatenus exposita veritati nitantur, dictorum Episcoporum prætensioni se opponat, eamque eliminare prò viribus curet. Id ab ejus insigni Zelo, & prudentia sperantes, felicitatem plurimam ei precamur à Domino. Romæ 18. Martii 1684.*

F. Card. Columna Præfectus.

A. Altovitus S. C. Conc. Secret.

Nonnullis PP. Observantium ex fama, quod Fratres nostræ Congregat. S. Regulam ad Literam observare vellent, conturbatis, Fr. Ludovico & ejus Sociis, ne deinceps Observantes, aut nova Loca sine speciali Sanctæ Sedis licentia reciperent, inhibet.

CLEMENS PAPA VII.

Dilectis Filiis Ludovico de Fossombruno Ordinis Fratrum Minorum Professori, Fratri Capucciato nuncupato, & ejus Sociis, & eorum cuilibet.

Dilecti Filii &c. Cum, sicut accepimus, Vos prætendentes velle Regulam Beati Patris vestri Francisci, ad unguem, juxta ejus literalem sensum, & non declarationes super illam per Romanos Pontifices Prædecessores nostros hactenus editas observare, à propriis Domibus Ordinis Vestri Fratrum Minorum, Regularis Observantiæ nuncupatorum recedentes, & ad diversas alias domos, & loca, etiam ipsius Ordinis vos transferentes, ac inibi Vos Fratres Capucciatos nuncupantes, maximam in dicto Ordine perturbationem suscitare, & cœteris ipsius Ordinis professoribus, an per eos Regulæ prædictæ ad plenum satisfiat? hæsitandi materiam præbere, visi fueritis, in gravem animi ipsorum Professorum trepidationem. Nos volentes perturbationi, & scandalo prædictis, quantum cum Deo possumus, obviare; motu proprio, & ex certa scientia, vobis & vestrûm singulis, in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis pœna, quam vos & vestrûm singulos, si præsentibus nostris contraveneritis, incurrere volumus, ipso facto, districtè præcipiendo mandamus, quatenus de cœtero

tero aliquem ex ipsius Ordinis Fratrum Minorum Regularis Observantiæ nuncupatorum Professoribus, etiamsi ad Fratres ipsius Ordinis Conventuales nuncupatos, antea transiverit, & ab eis receptus fuerit, seu habitum ipsius Ordinis prius dimiserit, & in habitu Sæculari existat, in Socium, vel Fratrem Vestrum, aut novas domos, vel loca ad habitandum recipere, absque Sedis prædictæ licentia speciali, plenam, & expressam de præsentibus mentionem faciente, nullatenus præsumatis. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, juramento, confirmatione Apostolica, vel quâvis firmitate aliâ roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis, etiam in forma Brevis, vobis sub quibuscumque tenoribus, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere vel in specie quomodolibet concessia, confirmatis & innovatis, contrariis quibuscumque: Aut si vobis communiter vel divisim, ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possitis per Literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de Verbo ad Verbum de indulto hujusmodi mentionem: Nos enim ex nunc irritum decernimus & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 9. Aprilis 1534. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

Ex Wadingo Tom. 16. fol. mihi 380.

PAULUS PAPA III.

Romanus, Alexander de Farnesiis antea dictus S. R. E. Cardinalis, Episcopus Ostiensis & Veliternus 12. Oct. 1534. Romæ Summus Pontifex creatus. Obiit 10. Nov. 1549. postquam sedisset annos 15. dies 29.

Religione PP. Observantium ob continuum suorum ad novam reformationem transitum, semper magis concussâ, Capucinis interdicit, ne Professores de Observantia, vel de quavis alia Religione, nec Loca, nec Domus, usque ad generale PP. Observantium Capitulum recipiant.

PAULUS PAPA III.

Ad perpetuam rei memoriam.

Accepimus, quod ex eo, quod nonnulli Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum professores, ob frugem, ut afferunt, melioris vitæ, aut ex aliis causis eorum animum moventibus, habitum per Fratres dicti Ordinis gestari solitum dimittere, & se de domibus, & locis ejusdem Ordinis ad domos, & loca Fratrum Ordinis Sancti Francisci, Capucciatorum nuncupatorum, se transferre nituntur, Religio ejusdem Ordinis Fratrum Minorum de Observantia plurimùm perturbatur, & scandalizatur. Quare Nos non valentes ad præsens ob varia, & diversa negotia, quibus in nostri Pontificatus ..... in quo sumus, occupamur, huic rei, ut vellemus, vacare: & cum dicti Ordinis de Observantia Generale Capitulum, à quo maturiùs informari speramus, in proximo Pentecostes festo celebrandum sit, de consilio nonnullorum S.R.E. Cardinalium, motu proprio, & ex certa nostra scientia, statuimus, & ordinamus, quod nullus dicti Ordinis Minorum de Observantia professor ad domos & loca dictorum Fratrum Capucciatorum, quovis prætextu, sine nostra speciali licentia se transferre possit, & valeat, & contraveniens excommunicationis pœnam ipso facto incurrat. Inhibentes sub eadem pœna excommunicationis, universis, & singulis Fratribus Capucciatorum prædictis, ne aliquos dicti Ordinis de Observantia Professores, aut cujuscunque alterius Religionis, vel Ordinis, aut domos vel loca recipiant, donec, ut prædiximus, à Capitulo Generali prædicto plenius informati, huic negotio opportunum cum Domino apponamus remedium. Interim verò, si qui Fratres ex Capucciatis ad Ordinem de Observantia, unde digressi sunt, reverti voluerint, à Generali Ordinis Vicario charitativè recipi possint & valeant. Mandantes dilectis filiis Gubernatori Urbis, ac Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac dictæ Urbis Vicario, & eorum cuilibet, quatenus statutum & ordinationem prædictam inviolabiliter observari faciant: Non permittentes aliquid per quoscunque quacunque dignitate, præeminentia, & auctoritate fungentes, contra præsentium tenorem quomodolibet attentari; contradictores quoslibet, & rebelles, contra quos etiam manu Regia procedi posse volumus, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna juris remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, sigillo alicujus publici Notarii subscriptis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Ann. Pisc. die 18. Decembris 1534. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Ex Wadingo Tom. 16. fol. 381.

Capu-

Capucinis receptionem aliorum Religiosorum (PP. Observantibus usque ad eorum Capitulum generale duntaxat exceptis) non amplius interdictam esse, declarat.

A tergo. *Dilectis Filiis FF. Ordinis Minorum Capucinis (*) nuncupatis.*

PAULUS PAPA III.

Dilecti Filii Salutem, & Apostolicam benedictionem.

NUper accepto per Nos, quod ex eo, quod nonnulli Ordinis Fratrum Minor. de Observantia nuncupatorum Professores, habitum per eos gestare solitum dimittere, & se de Domibus, & locis ejusdem Ordinis ad Domos, & Loca vestra se transferre nitebantur; Religio ejusdem Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum plurimùm scandalizabatur. Nos, non valentes tunc ob varia negotia, quibus occupabamur, huic rei, ut voluissemus, vacare, ac sperantes in Generali Capitulo Fratrum dicti Ordinis de Observantia nuncupatorum, in proximo Pentecostes Festo celebrando maturiùs de hac re informari posse, de consilio nonnullorum S. R. E. Cardinalium, motu proprio, & ex certa nostra scientia, per alias nostras in forma Brevis literas statuimus, & ordinavimus: quod nullus dicti Ordinis Minorum de Observantia nuncupatorum professor, ad domos & loca vestra quovis prætextu sine nostra speciali licentia se conferre posset, & valeret, & contraveniens excommunicationis pœnam ipso facto incurreret. Inhibuimusque sub eadem pœna Vobis, ne aliquos dicti Ordinis Fratres de Observantia nuncupatos, aut cujusvis alterius Religionis, vel Ordinis, aut domos, vel loca reciperetis, donec à Capitulo Generali prædicto plenius informati, huic negotio optimum remedium apponeremus: volentes, quod si interim aliqui ex vobis, qui ex Ordine Fratrum de Observantia Nuncupatorum egressi essetis, ad ipsum Ordinem de Observantia nuncupatum reverti velletis, ad ipsius Ordinis de Observantia Nuncupati Vicario charitativè recipi possetis, prout in dictis literis pleniùs continetur.

Cum autèm postea à fide dignis certiores redditi simus, ex Fratrum aliorum Ordinum, & Religiosorum, ac ipsorum Domorum, & Locorum receptione nullum scandalum nasci, seu provenire. Nos, qui ad inhibitionem prædictam solùm, ut scandala tollerentur, devenimus, Motu, & scientia similibus mentis nostræ esse declaramus, per literas prædictas solùm Fratrum de Observantia nuncupatorum personarum, & locorum receptionem usque ad dictum Capitulum Generale vobis prohibere, & quoad alia, vos remanere in eodem statu, in quo antequam dictæ literæ emanarent eratis. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis aliis literis Apostolicis, per quas vobis, aliorumque dictorum Fratrum de Observantia Nuncupatorum, & eorum receptio locorum prohibebatur, ac quibuscumque statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, quibus omnibus etiamsi ad eorum derogationem requiratur expressa, & specialis ipsorum, & clausularum in eis contentarum mentio ad effectum prædictorum specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus etiam, quod præsentium Transumptis Sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ signatis, ac manu alicujus Publici Notarii subscriptis, eadem prorsus fides habeatur, quæ originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Januarii 1535. Pontificatus Nostri anno primo.

Blosius.

Exemplar authentic. in Pergamena in Archivo Generali Ordinis Armar. Authent. *in fasc. collig. num.* 10.

N O T A.

VOX infantium, quorum linguam divina Providentia ex arcano suo consilio aliquando facit disertam, nomen *Capucini*, (*) in Constitutionis hujus inscriptione expressum, originaliter nobis imposuit; cum enim pueri in Reformationis exordio, Fratres, Capucio pyramidali objectos viderent, novitatem vestitùs admirantes, balbutiente suâ linguâ, ex viso capucio, nomenclaturam *Capuccinos* formârunt, & per plateas incedentibus Fratribus acclamârunt, *Capuccinos*, teste historiæ Romualdinæ auctore, qui ita desuper scribit: (a) *Pueris post eos acclamantibus* Capuccinos, *eâ acclamatione tale illis nomen remansit, & ex ore Infantium perfecta est laus.* Remansit, dico, nomine, quo prius, etiam in Constitutionibus Pontificiis, *Capucciati* vocabantur, suppresso. (a) *Lib.* 3. *cap.* 14.

Non solùm autem Patres nostri nomen hoc Zelotes retinuère, ex eo, quod esset mirabilis tenellæ ætatis fœtus, verùm etiam, quod in illo reformati Habitùs laus pateret, & Ordo noster, ob Ordine RR. PP. Conventualium & Observantium, cum quibus in titulo *Fratres Minores*, ob eandem cum iis S. Regulam convenimus, appositè discriminaretur.

Atten-

Attentò Capituli Generalis statutò, quo Rmus P. Minister Generalis, & Vocales de observantia, Fratribus suis, arctiorem vitam ducere volentibus, congrua loca à Provincialibus Capitulis in dictum finem assignanda esse, sancivère, Capucinis receptionem PP. Observantium, sine Sanctæ Sedis aut RR. PP. Ministri aut Commissarii Generalium speciali licentia noviter interdicit.

PAULUS PAPA III.

Ad futuram rei memoriam.

PAstoralis officii cura Nos admonet, ut ad ea diligenter intendamus, per quæ singuli Religiosi, & præsertim Ordinum Mendicantium professores, qui sub voluntariæ paupertatis habitu Domino militant, semotis perturbationibus, & scandalis quibuslibet, gratum, & sedulum impendere valeant Altissimo famulatum. Dudum siquidem per Nos accepto, quòd ex eo, quòd nonnulli Ordinis Fratrum Minorum, de Observantia nuncupatorum professores ob frugem, ùt asserebant, melioris vitæ, aut ex aliis causis, eorum animos moventibus, habitum per ipsos professores gestari solitum dimittere, & se de domibus, & locis ejusdem Ordinis ad domos, & loca Fratum Ordinis Sancti Francisci Capuciatorum nuncupatorum transferre nitebantur, Religio ejusdem Ordinis Fratrum Minorum plurimùm perturbabatur, & scandalizabatur; Nos tunc de consilio nonnullorum S. R. E. Cardinalium statuimus, & ordinavimus, quòd nullus ejusdem Ordinis Fratrum Minorum, de Observantia nuncupatorum, professor, ad domos, & loca dictorum Fratrum Capuciatorum, quovis prætextu sine nostra speciali licentia se transferre posset, & contraveniens excommunicationis pœnam ipso facto incurreret, inhibendo sub eadem pœna excommunicationis, universis, & singulis Fratribus Capuciatorum prædictis, ne aliquos ipsius Ordinis Fratrum Minorum professores ad eorum domos vel loca reciperent, donec à Capitulo Generali ipsius Ordinis Fratrum de Observantia, quod tunc celebrandum instabat, pleniùs informati, eidem negotio opportunum cum Domino apponeremus remedium, prout in nostris inde in forma Brevis confectis literis pleniùs continetur. Cum autem, sicut accepimus, Capitulum Generale hujusmodi postmodum celebratum fuerit, & dilecti filii Minister Generalis, & alii Vocales ejusdem Capituli opportunè ordinaverint, & statuerint, quòd ejusdem Ordinis Fratrum Minorum de Observantia professoribus, arctiorem vitam ducere cupientibus, in Provincialibus Capitulis assignarentur congrua loca, in quibus eandem vitam ducere possent: Nos, post communicationem negotii hujusmodi cum nonnullis S. R. E. Cardinalibus, ordinationem, & statutum hujusmodi, cum omnium, & singulorum tam juris, quàm facti defectuum, si qui forsan intervenerint, suppletione, confirmantes, & approbantes, ac ab omnibus inviolabiliter observari debere decernentes, motu proprio, & ex certa scientia nostra statuimus, & ordinamus, quod de cætero omnes, & singuli Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum professores, arctiorem vitam hujusmodi ducere cupientes, ad loca, per Capitula Provincialia, juxta ejusdem Generalis Capituli determinationem, ad hunc effectum designanda, se transferre debeant, nec ad domos aut loca Fratrum Capuciatorum quovis prætextu sine nostra, aut Sedis Apostolicæ speciali licentia, specialem præsentium nostrarum literarum mentionem faciente, aut saltem absque Ministri, seu Commissarii Generalium dicti Ordinis Minorum de Observantia speciali licentia in scriptis habita, sub pœnis, & censuris in eisdem prioribus nostris appositis ipso facto incurrendis, se transferre, aut illorum habitum assumere vel gestare possint. Eisdem Fratribus Capuciatis nihilominus sub excommunicationis hujusmodi pœna districtè præcipiendo mandamus, quatenus dicti Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum professores, etiam in habitu Sæculari, aut cujusvis alterius Religionis ad eos accedentes, aut eorum domos seu loca, quovis prætextu, seu quæsito colore non recipiant. Si qui verò ex præfatis Capuciatis Fratribus, qui olim de Observantia fuerunt, ad eundem, unde digressi sunt, Ordinem redire voluerint, ab iisdem Generalibus Ministro, & Commissario dicti Ordinis infra annum duntaxat à data præsentium computandum, charitativè recipi possint, & valeant. Mandantes dilectis filiis Gubernatori Almæ Urbis nostræ, ac Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, aut dictæ Urbis Vicario, & eorum cuilibet, quatenus statutum, & ordinationem prædictam inviolabiliter observari faciant, non permittentes aliquid per quoscunque quacunque dignitate, præeminentia, & auctoritate fungentes, contra præsentium tenorem quomodolibet attentari. Contradictores quoslibet & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam in forma Brevis eisdem Fratribus Capuciatis, aut aliis quibuscumque quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, cæterisque contra-

contrariis quibuſcunque. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, Sigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſignatis, ac manu alicujus publici Notarii ſubſcriptis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris die 14. Aug. 1535. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Bloſius.

Ex P. Wadingo Tom. 16. fol. 398.

Decernit, ut, ſi juxta Capituli Generalis, à Patribus de Obſervantia celebrati, Sanctionem, Capitula eorum Provincialia, intra duos menſes Fratribus, arctiorem vitam ducere volentibus, non aſſignaverint, liberè hi ad Fratres Capuciatos, ſeu Capucinos tranſire poſſint.

PAULUS PAPA III.

Ad futuram rei memoriam.

DUdum poſtquàm per nos accepto, quod ex eo, quòd nonnulli Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia nuncupatorum Profeſſores, ſub prætextu frugis melioris vitæ, aut ex aliis cauſis, habitum per ipſos Profeſſores geſtari ſolitum, dimittere, & ſe de Domibus, & Locis ejuſdem Ordinis ad Domos, & Loca Fratrum Ordinis Sancti Franciſci Capuciatorum nuncupatorum transferre nitebantur, Religio ejuſmodi Fratrum Minorum plurimum ſcandalizabatur, Nos per quaſdam ſtatuimus, & ordinavimus, quod nullus ejuſdem Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia nuncupatorum Profeſſor ad Domos, & Loca dictorum Fratrum Capucinorum, quovis prætextu ſine ſpeciali noſtra licentia ſe transferre poſſet, & contraveniens excommunicationis pœnam ipſo facto incurreret. Superioribus autem diebus cum accepiſſemus, quod Capitulum generale ipſius Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia nuncupatorum ſtatuerat, quod ejuſdem Ordinis FF. Minorum de Obſervantia nuncupatorum Profeſſoribus, arctiorem vitam ducere cupientibus congrua loca, in quibus eandem vitam ducere poſſent, aſſignarentur.

Nos per alias noſtras in forma Brevis Literas ſimiliter ſtatuimus, & ordinavimus, quod ex tunc de cœtero omnes, & ſinguli dicti Ordinis Minorum de Obſervantia nuncupatorum Profeſſores, arctiorem vitam hujuſmodi ducere cupientes, ad loca per Capitula Provincialia, juxta ejuſdem Capituli Generalis determinationem ad hunc effectum deſignanda, ſe transferre deberent, nec ad Domos, ſivè Loca dictorum Fratrum, quovis prætextu, ſine Noſtra, aut Sedis Apoſtolicæ expreſſa licentia, ſpecialem literarum earundem mentionem faciente, aut ſaltem abſque Miniſtri, ſeu Commiſſarii Generalium dicti Ordinis Minorum de Obſervantia ſpeciali licentia, in ſcriptis habita, ſub pœnis, & cenſuris, in eis prioribus Literis appoſitis, ipſo facto incurrendis, ſe transferrent, aut illorum habitum aſſumere, vel geſtare poſſent: eiſdem Fratribus Capuciatis nihilominus ſub excommunicationis pœna diſtrictè præcipiendo mandantes, quatenùs dicti Ordinis Minorum de Obſervantia nuncupatorum Profeſſores, etiam in habitu Sæculari, aut cujuſvis alterius Religionis ad eos accedentes, in eorum Domibus, ſive Locis, quovis prætextu, ſive quæſito colore non reciperent. Si qui verò ex præfatis Capuciatis Fratribus, qui olim de Obſervantia fuerunt, ad eundem, unde digreſſi erant, Ordinem redire vellent, ab eiſdem Generalibus Miniſtro, ſeù Commiſſario dicti Ordinis infra annum duntaxat, ex tunc computandum, charitativè recipi poſſent, prout in eiſdem Literis pleniùs continetur. Cum autem, ſicut Nobis ex fide dignorum relatione innotuit, Provincialia Capitula dicti Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia aliqua Loca, ad quæ Profeſſores arctiorem vitam ducere cupientes, juxta dicti Capituli Generalis ordinationem ſe transferre poſſint, nondùm deputaverint, Nos, ne ipſi Profeſſores arctiorem vitam ducere cupientes, quò minus illam ducere poſſint, prætextu dictarum poſteriorum literarum impediantur, providere, ac eos in eorum propoſito conſovere volentes, Motu proprio, & ex certa noſtra Scientia, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſtatuimus, & decernimus, quod, niſi Capitula Provincialia prædicta, juxta tenorem poſteriorum literarum noſtrarum, loca, ad quæ ipſi Profeſſores arctiorem vitam ducere volentes transferri poſſint, infra duos Menſes, à die, qua præſentes Dilecto Filio Miniſtro Generali dicti Ordinis Minorum de Obſervantia, vel dicti Ordinis Generali Commiſſario in Romana Curia exiſtenti, intimatæ fuerint, computandos, realiter, & cum effectu deſignaverint, & deputaverint; quicumque ipſius Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia, arctiorem vitam ducere volentes, ad loca dictorum Fratrum Capuciatorum, ſe abſque alicujus cenſuræ, & pœnæ incurſu transferre, ac in illis permanere, & dicti Fratres Capuciati, tàm illos, quàm etiam quoſcumque alios, etiam Sæculares, & cujuſcumque alterius Religionis ad eos accedentes, in eorum Domibus, ſeu locis, ac etiam nova loca, eis, à quibuſvis conce-

denda

denda recipere, & retinere liberè, & licitè possint, nec propterea aliquas censuras, sive pœnas incurrant, nec incurrisse censeantur. Non obstantibus nostris prædictis, & quibusvis aliis literis, privilegiis, & indultis Apostolicis, eisdem Fratribus Minorum de Observantia sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu proprio concessis, quibus omnibus illorum tenores, & datas, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, quoad præmissa specialitèr, & expressè derogamus, & adversùs illas nullatenus suffragari posse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Decernentes præsentium transumptis manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsùs fidem in Judicio, & extra adhibendam fore, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 29. Augusti 1535. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Fabius Vigil.

Exemplar in pergam. in Arch. Generali Ord. Armar. Authentica *in fasc. collig. num.* 14.

Electionem P. Bernardini Astensis in Vicarium Generalem confirmat, & sub pœna excommunicationis omnibus indefinitè prohibet, ne habitum, à Capucinis deferri solitum gestent, nisi sub obedientia, & cura ejusdem P. Bernardini consistant.

Foris. *Dilectis Filiis Fratribus Ord. Minor. S. Francisci Capuciatorum nuncupatis.*

PAULUS PAPA III.

Dilecti Filii Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM (sicut nobis nuper exponi fecistis) aliàs, postquàm fel. record. Clemens Papa VII. Prædecessor noster, Dilectis filiis Ludovico, & Raphaeli Forosempronienfibus Ordinis Fratrum Minorum, ut secundum Regulam Beati Francisci Vitam Eremiticam ducere, & habitum cum Capucio quadrato gestare, necnon omnes tàm Clericos Sæculares, & Presbyteros, quàm Laicos ad eorum consortium recipere, & barbam deferre, & ad Eremitoria seu loca alia quæcumque, cum consensu Dominorum eorumdem locorum se conferre, & in eis habitare, vitamque austeram, & Eremiticam inhibi agere, & in quibuscumque locis mendicare, necnon omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, & gratiis Ordini Fratrum Minorum hujusmodi, ac Eremo Camaldulen. B. Romualdi, illiusque Eremitis in genere, vel in specie eatenus concessis, & in posterùm concedendis, æquè principalitèr uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valerent; plenam, & liberam per suas tàm in forma Brevis, quàm sub Plumbo literas facultatem concesserat: ipseque Ludovicus facultatis literarum hujusmodi vigore, nonnullos Clericos Sæculares, ac Religiosos, & Laicos ad ejus consortium receperat; ac ex tunc vos, sub ipsius Ludovici tanquam Congregationis vestræ Vicarii, cura & Superioritate gratum Altissimo famulatum exhibere studueratis. Cum dictus Ludovicus officio Vicariatus hujusmodi in Capitulo Generali ipsius Vestræ Congregationis in Alma Urbe de Mense Novembris Anni proximè præteriti celebrato cessisset: Vos ad electionem novi Vicarii vestri procedentes, Dilectum Filium Bernardinum Astensem, ipsius Ordinis vestri Professorem, in Vicarium ejusdem Congregationis vestræ elegeritis, Nobis humiliter supplicari fecistis, ut electioni hujusmodi pro illius subsistentia firmiori, robur Apostolicæ firmitatis adjicere, ac alias in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur prosperum, & tranquillum statum, & felicem successum vestræ Congregationis hujusmodi, paterno Zelantes affectu, hujusmodi supplicationibus inclinati, electionem de persona dicti Bernardini (ut præfertur) factam, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus. Necnon literas Clementis Prædecessoris hujusmodi præfato Bernardino, quoad exercitium Vicariatûs hujusmodi, perinde, ac si ei directæ fuissent, suffragari debere, decernimus; districtiùs inhibentes quibuscumque Personis, cujuscumque conditionis existant, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, eo ipso incurrenda, ne habitum per Vos deferri solitum, nisi sub ejusdem Bernardini Vicarii obedientia & cura permaneant, gestare quoquo modo præsumant: ac decernentes irritum, & inane, quicquid secus contigerit attentari. Necnon mandantes Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, pro tempore existenti, ut vobis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistendo faciat, auctoritate Nostra, præsentes literas, & in eis contenta firmitèr observari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna juris remedia appellatione postpositâ, compescendo, ac Censuras, ac pœnas ipsas iteratis vici-

vicibus aggravando, invocato etiam adhoc (si opus fuerit) auxilio Brachii Sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri, de una, ac Concilii Generalis de duabus dictis, & aliis Apostolicis Constitutionibus. Necnon quibusvis Privilegiis, & indultis Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis concessis, ac concedendis, quæ adversus præmissa nullatenus suffragari posse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque: decernentes Transumptis præsentium manu Notarii publici, ac sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem in Judicio, & extra, adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die XXXIX. Aprilis M. D. XXXIX. Pontificatus Nostri anno Secundo.

Blosius.

Exemplar in pergamena authent. in Archivo Generali Ordinis Armar. Authent. *in fasc. collig. num.* 15.

N O T A.

NOn ità per transennam hic nominandus est P. Bernardinus, quin Eum, Capucini nostri *Israel*, *Currum & Aurigam*, in spiritu & virtute fuisse, ex Illius vitæ & actorum epitome, commemorari debeat.

Traxit Bernardinus originem ex illustri Paliorum Prosapia, Urbis Astæ in Insubria Cive, ac Castri Ringi Dominâ, fuitque studiosua hæres virtutis, quâ S. Secundus Martyr, fatæ stirpis germen, Consanguineæ suæ Familiæ splendorem adauxit. In flore ætatis, à Patre suo Romam, ad addiscenda Nobilium exercitia missus est, & à Patre Luminum ibi ductus fuit ad regularis vitæ palæstram. Hanc inter RR. PP. Observantes ita inchoavit, ut primaria Provinciæ Romanæ officia, justa semper fuerint meritorum suorum præmia. Illam ut sub rigidioris vitæ disciplina continuaret, anno 1534. nostræ sese addixerat Congregaioni, cujus postquam per anni spatium erat Membrum, factus fuit illius Caput, seu Vicarius Generalis. Expleto muneris hujus triennio, Procuratoris Generalis munere fungebatur usque ad annum 1546. quo Eum, in Tridentino Concilio, causas & commoda Ordinis curantem, Comitia Romana, secundâ Vice, Vicarium Generalem renuntiârunt. Cum autem eo ipso tempore, quo P. Bernardinus curæ & regimini Generali invigilaret, Religio foris variis impeteretur pugnis, & intus ad periculosas syrtes, ceu orphana Navis, allideretur, exprimi haud potest, qua curâ & studio incolumitati ejus firmandæ insudaverit. Reunioni cum PP. Observantibus, quam Reverendissimus P. Vincentius Lunellus, horum Minister Generalis, vario nisu, modo, & medio urgebat, potenter obstitit, eamque Schedâ Domino Cardinali Sanseverino porrectâ, vel nocivam, vel impossibilem probavit. Ut continuo censurarum fulmini, quo receptio ad Ordinem, & Ordinis ad exteras regiones diffusio restringebatur, poneretur finis, humiliter institit, & aliquatenus obtinuit. Exterminium, quod funesta jam præludia, Religioni certum minabantur, oratione, & suæ Sanctitatis famâ impedivit. Ut contra futura discrimina Ordinem solidaret fortiùs, fundavit eum super duas potissimum Bases, Charitatem videlicet, & Paupertatem: Charitatem de corde puro, & conscientia non ficta Fratribus parænetica suâ epistola (a) ceu Illam commendavit, quæ integram ac *perfectam Deo Regulæ Observantiam* Eos *reddere doceret*, & *sine qua Capucinus non nisi nuncupativè talis foret*. Paupertatem, quam Christi hæreditatem appellare consueverat, Ordini ita substantialem encomiavit, ut, dum Fratres, Paupertatis amatores, Ordinis decus appellabat, illius contemptores econtra, *Fr. Eliæ Filios, ac Religionis Destructores*, in eadem epistola, nominaret. *Abundans* tandem Ipse *Paupertate*, (b) *& erectus humilitate* anno 1554. sub Antiphona, *Cælorum candor splenduit &c.* In Umbra mortis expalluit. Virtutes alias, quibus P. Bernardinus eminuit, & quas Deus miraculorum gloriâ reddidit coruscas, qui legere ambit, inspiciat Athenas orthod. Willoti. Chron. Min. Barezzii (c) Vocem Turturis Gravinæ (d) Tomum 1. Virorum illustrium Moncadæ, Speculum Seraphicæ Relig. Torrecillæ &c. & præprimis ac fusius Annales P. Boverii Tom. 1. ad annos 1549. & 1554.

(a) *Vide eam in Bov. T.* 1. *fol.* 398.

(b) *Ex Exec.* 11. *v.* 12.

(c) *Part.* 4. *l.* 2. *c.* 57.

(d) *Part.* 2. *c.* 24.

(**) De prohibitione portandi nostri Ordinis Habitum vide infra Constit. Pii IV. Gregorii XIII. Greg. XIV. & Greg. XV. ac Urbani VIII. &c. & Indicem Generalem Verbo *Habitus*.

Confirmat Literas Apostolicas de Erectione nostræ Congregationis, à PP. Clemente VII. concessas; sancit, ut Vicarius Generalis electus, intra triduum à Reverendissimo P. Magistro Generali Conventualium, usque ad aliam S. Sedis dispositionem, confirmetur: quid juris huic in Capucinos competat, specificat: omnibus & singulis, ne dictum P. Vicarium Generalem, vel Fratres sub ejus obedientia viventes ullo modo molestent, inhibet: & quod Vicarii Generales seu Provinciales à Ministris Generalibus, seu Provincialibus non nisi nomine differrent, ac ideo Fratres talibus Vicariis obedientes, præcepto Regulæ: *ut obediant suis Ministris*, plenè satisfaciant, declarat.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

§. I. Exponi nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Vicarius modernus, & Fratres Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum, quòd, postquam fel. record. Clementi Papæ Septimo Prædecessori nostro pro parte nonnullorum tunc expressorum Fratrum Ordinis Minorum, expositum fuerat, se desiderare pro animarum salute, ac Dei gloria Eremiticam vitam ducere, & quantùm humana patiebatur fragilitas, Regulam Beati Francisci observare, Dilectus Filius Magister Provincialis Provinciæ Marchiæ Anconitanæ Ord. Min. Conventualium nuncupatorum, ad Romanam Curiam accedendi, & ab ipso Clemente Prædecessore, ac Sede Apostolica, quæcunque ad animarum suarum Salutem ac Dei gloriam petendi, & impetrandi, Licentiam eis concesserat, ac bon. mem. Andreas tit. Sanctæ Priscæ dum viveret, Presbyter Cardinalis, & dicti Ordinis Protector, tunc in humanis agens, eis, ut similem impetrationem facerent; ita tamen, quod unum ex eorum consortio, omnium ipsorum nomine, Magistro Provinciali, seu Capitulo Provinciæ dictorum Fratrum Conventualium, in qua habitarent, singulis annis, in signum subjectionis præsentare tenerentur. Et ipse Magister (si sibi videretur) semel in anno, & non ultra illos visitare, & si invenerit eos Regulam prædictam non observare, ad eam pleniùs observandam illos admonere, ac debitis modis compellere posset. Præter hæc autem, nec illos de loco ad locum transferre, nec aliquid aliud illis injungere, aut ab illis exigere valeret, sed potius illos tueri, & defendere teneretur, ut in pace possent Altissimo famulari; prout in Literis patentibus eorumdem Cardinalis Protectoris, & Magistri Provincialis desuper confectis, plenius dicebatur contineri.

§. II. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Literarum prædictarum vigore, nonnulli Clerici Sæculares, & Regulares, ac Laici ab ipsis Fratribus, ut præfertur, nominatis, vel uno ex eis, ac ab aliis de eorum Commissione recepti Congregationem Fratrum Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum constituerint, ipsique Fratres cupiant Literas prædictas quoad infrascripta confirmari, & extendi, & propterea Nobis humilitèr supplicari fecerint, ut hujusmodi eorum votis annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. III. Nos attendentes uberes fructus, quos Ordo ipse Minorum in Agro Militantis Ecclesiæ hactenus produxit, & in posterum producturum, spe firma speramus, ac dignum censentes, ut circa ea, quæ ipsius Ordinis incrementum concernunt, benignos favores impendamus, hujusmodi supplicationibus inclinati, Literas Clementis Prædecessoris hujusmodi, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, auctoritate Apostolica, ex certa Nostra Scientia, per præsentes approbantes, & confirmantes, illas dilecto Filio moderno, & pro tempore existenti Vicario Generali Congregationis Capucinorum hujusmodi, ac ipsius Congregationis Fratribus, perindè ac si illæ eisdem Congregationi, & Fratribus directæ fuissent, quoad omnia, & singula, in ipsis literis contenta, suffragari debere decernimus.

§. IV. Et nihilominus auctoritate, & scientia similibus, per easdem præsentes statuimus, & ordinamus, quod deinceps Vicarius Generalis ipsorum Fratrum Capucinorum circa finem triennii, ex quo ad Officium Vicariatûs hujusmodi electus fuerit, vel etiam prius, aut posteriùs, juxta præfatæ Regulæ tenorem, ac ipsorum Fratrum laudabiles Constitutiones, Vicarios, Discretos, & Custodes, vocem Congregationis habentes, quarumlibet Provinciarum, & Custodiarum sibi Subjectarum, in locum, per ipsum Vicarium Generalem deputandum, ad Capitulum convocare possit: quorum si qui legitimo impedimento detenti, ipsi Capitulo interesse non potuerint, per Nuncios, ab eis deputatos, vel suppletis votis, eorum, juxta ipsorum Consuetudinem, præsentia suppleatur.

§. V. Qui sic congregati, omnia, & singula, quæ alii Fratres dicti Ordinis in eorum Generali Capitulo de jure, vel consuetudine, & ex privilegiis possunt, faciendi, ordinandi, & disponendi, & potissimè eligendi unum Religiosum ejusdem Ordinis, & Congregationis in eorum similem Vicarium Generalem facultatem habeant. Et ipsius Vicarii Electionem, si à majori parte eligentium celebretur, quamprimum commodè fieri poterit, Generali Magistro dictorum Fratrum Conventualium nuncupatorum, sicut hactenus servatum fuit, donec aliud desuper ordinatum à Sede Apostolica fuerit, præsentent, seu præsentari faciant.

§. VI. Ipseque Generalis Magister intra triduum à præsentatione sibi facta electum Vicarium confirmare teneatur, concedendo ei, & committendo plenariè vices suas, tribuendo videlicèt liberam potestatem, & auctoritatem, ac omnimodam facultatem suam super omnes, & singulos Fratres ejusdem Ordinis Capucinos nuncupatos, etiamsi alio quovis nomine nuncupentur, tàm in Capitibus, quàm in membris, publicè, & privatim visitandi, Congregationes in Provinciis, ac Custodiis omnibus, eis subjectis, sivè pro electione Vicariorum, Discretorum, Custodum, & Guardianorum, sive pro aliis utilibus negotiis faciendi,

seu

seu fieri faciendi; nova Loca, Conventus, seu Eremitoria recipiendi, Fratres Subditos corrigendi, & puniendi, excommunicandi, & absolvendi, incarcerandi, & à carceribus liberandi: Contradictores, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia Juris, ac dicti Ordinis remedia, etiàm per invocationem brachii Sæcularis, vel Ecclesiastici (si opus fuerit) compescendi, ac generaliter, specialiterque omnia, & singula circà Fratres, Conventus, Domos, Loca, & Eremitoria hujusmodi faciendi, exercendi, & disponendi, ordinandi, administrandi, ac statuendi, quæ Generalis Magister dicti Ordinis circa Fratres, Conventus, Domos, Loca, & Eremitoria Fratrum Conventualium nuncupatorum facere posset, si personalitèr adesset, vel interesset. Ac easdem auctoritatem, potestatem, gratiam, & facultates per ipsum Magistrum Generalem eidem Vicario Generali concessas, vel earum partem, aliis Fratribus, quos ad hæc judicaverit idoneos, committendi, & concedendi; necnon per ipsos prædicti Vicarii Commissarios committi, & concedi faciendi. Et triduo elapso, & Electo non confirmato, idem Electus pro confirmato Sedis Apostolicæ Auctoritate, cum plenaria potestate hujusmodi usque ad Successoris electionem habeatur: & intra hoc tempus, officio suo sine scitu omnium Vicariorum, & Discretorum Provincialium, aut majoris partis eorumdem, renunciare nequeat. Possit tamèn convocare omnes Vicarios, & Discretos sibi subjectos infra tempus officii sui in loco, per ipsum deputando, quoties sibi opus visum fuerit.

§. VII. Si verò Generalis Vicarius infra officii sui tempus ex hac luce migraverit, seù aliàs ab Officio amotus fuerit, Vicarius, in cujus Provincia Eum mori, vel amoveri contigerit, nunciet, quàm citiùs poterit, omnibus Definitoribus Capituli Generalis immediatè præcedentis, & omnibus Vicariis Provincialibus, ac de consilio, atque consensu duorum Vicariorum proximorum determinet locum, tempus, nisi fuissent per Generale Capitulum, vel per prædictum Vicarium ante obitum ipsius, aut amotionem deputata. Et convocet, qui fuerint convocandi, pro Successoris Vicarii electione celebranda; quo vocationis tempore, Auctoritate Sedis prædictæ exerceat Officium Vicariatus hujusmodi primus Definitorum prædictorum, vel ipso deficiente secundus, & sic de aliis successivè cum plenaria potestate præmissa.

§. VIII. Et hoc idem censeatur de Vicariis Provincialibus, si cum eis mori, vel amoveri contigerit: ac Provincias regi, ac gubernari per primum, ac alios Definitores successivè Capituli Provincialis immediatè præcedentis, prout supra de Vicario Generali Statutum extitit, salvâ semper, & reservatâ prædicti Vicarii Generalis, ut præmittitur, potestate.

§. IX. Generalis verò tam Magister prædictus, quàm Minister Ordinis Minorum hujusmodi, aut quispiam Ministrorum, seu Magistrorum Provincialium, seù aliorum Fratrum dicti Ordinis tàm Conventualium, quàm de Familia, seù de Observantia nuncupatorum, donec aliter per Sedem Apostolicam ordinatum fuerit prædicto Vicario Generali, seù cæteris Vicariis, vel cuipiam Fratri ejusdem Congregationis de Capucinis nuncupatæ molestiam, seù impedimentum aliquod inferre non audeat, nec præsumat, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, privationis Officii, omniumque actuum legitimorum. Nisi quod præfatus Magister Generalis, donec aliter per dictam Sedem ordinatum fuerit, per se duntaxat personaliter visitare, & corrigere possit, & valeat prædictum Vicarium Generalem, seu Fratres, Domum, Locum, & Eremitorium eorumdem Fratrum Capucinorum nuncupatorum, piè, benignè, & charitativè ad meliorem frugem revocando. Et si quempiam (quod absit) repererit criminosum, ipsum Vicarium de consilio, & assensu Majoris partis Vicariorum præmissorum, cæteros verò de consilio, & assensu Majoris, & Sanioris partis Fratrum, Domus, Eremitorii, Loci, vel Conventus Visitatorum, in eodem loco, & non extra, corrigere valeat, & punire, pœnitentiare, ac emendare, secundum quod delicti qualitas exegerit faciendum. De regimine verò, ac cura prædictorum Fratrum Capucinorum nuncupatorum, se aliter non intromittat.

§. X. Districtius inhibentes quibuscumque personis, cujuscumque conditionis existant, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, eo ipso incurrenda, ne habitum per eos deferri solitum, nisi sub dicti Vicarii Generalis pro tempore existentis obedientia, & cura permaneant, gestare quoquo modo præsumant.

§. XI. Insuper vestigiis piæ memoriæ Pii Papæ II. etiàm Prædecessoris nostri, in hac parte inhærendo, qui aliis ex certis causis, auctoritate Apostolica, ex certa scientia, in favorem Familiæ de Observantia interpretatus est, ac declaravit, quod, cum Apostolica Sedes Generalem totius Ordinis Minorum, Ministrum Generalem, & Provinciales Vicarios Ministrorum loco, certis, piis, ac Sanctis respectibus esse voluisset, ac decrevisset, Vicarii ipsi, qui illis præessent, & quibus ipsi ex debito eorum professionis obedirent, veri, & indubitati ipsorum Ministri, cum tales Beatus Franciscus dicti Ordinis Institutor, eos esse intendisset, quoadusque præfata Sedes, in cujus arbitrio consistebat, aliud alio respectu ordinare, statuisset, essent, ac perpetuò forent, differentes à prædictis Ministris solo nomine, eosque, qui dictis Vicariis obedirent, secundum dictæ Sedis determinationem, eorum Re-

 gulæ,

gulæ, & præcipuè in ea parte, ubi erat: *Præcipio firmiter Fratribus universis*, ut obediant suis Ministris, plenè, & integrè satisfacere, auctoritate, & scientia prædictis declaramus, ac decernimus, quòd, donec aliter super præmissis per præfatam Sedem ordinatum fuerit, Fratres Capucini prædicti eorum Vicariis, prout de Vicariis Familiæ per dictum Pium Prædecessorem, ut præfertur, statutum fuerat, obediendo, plenè, ac integrè præfatæ Regulæ satisfaciant.

§. XII. Quocirca universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, necnon dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, ac aliis Personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, per Apostolica scripta mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes Literas, ac in eis contenta quæcumque, uti, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Vicariorum, & Fratrum Capucinorum prædictorum, sive alicujus eorum, fuerint desuper requisiti, solemnitèr publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes Literas, ac in eis contenta hujusmodi firmitèr observari, ac singulos, quos præsentes concernunt, illis pacificè gaudere. Non permittentes eos desuper per quoscumque contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, inquietari, seu perturbari. Contradictores quoslibet, ac Rebelles per censuram Ecclesiasticam, ac alia opportuna Juris remedia appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc [si opus fuerit] auxilio Brachii Sæcularis.

§. XIII. Non obstantibus præmissis, ac recolendæ Memoriæ Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris Nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, ac aliis Apostolicis Constitutionibus; necnon quibusvis tenoribus, privilegiis, & Indultis Apostolicis sub quibusvis formis, ac cum quibusvis clausulis, ac decretis, quæ adversùs præmissa nullatenus suffragari volumus, cœterisque contrariis quibuscumque: Aut si aliquibus communitèr, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

§. XIV. Volumus autèm, quod præsentium Transumptis manu publici Notarii subscriptis, & sigilli alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Canonici alicujus Cathedralis Ecclesiæ munitis, eadem fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, statuti, ordinationis, inhibitionis, declarationis, Mandati, Voluntatis, & Decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ MDXXXVI., octavo Kalend. Septembris, Pontificat. Nostri Anno Secundo.

Sub Plica. *Blosius.*

Super Plicam. *B. Motta.*

Exemplar authentic. in Pergamena in Archivo Generali Ordinis Armar. Authent. *in fasc. collig. num.* 10.

N O T A.

FOrmula, sub qua Reverendissimi PP. Magistri Generales Patrum Conventualium nostros PP. Vicarios Generales, à tempore hujus Constitutionis usque ad Pauli V. Pontificatum, quò Ordo ab omni PP. Conventualium dependentia fuit exemptus, confirmare solebant, fuit ordinariè tenoris sequentis.

In Christo nobis charissimo Venerabili Patri Fratri N. N. Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, Fr. N. N. totius Ordinis Minorum Conventualium Generalis Magister, ac Servus salutem dicit in eo, qui est omnium Salus.

Cum intellexerimus per Literas Reverendorum Patrum Diffinitorum Capituli tuæ Congregationis, nuper in Civitate N. celebrati, directivas Venerando Patri Fratri N. N. Procuratori in Curia Romana, quòd Patres tui ibi congregati, ad quos jus eligendi spectabat, servatis omnibus, & singulis, quæ in Electionibus Superiorum à vobis servari solita sunt, Te in eorum Vicarium Generalem delegerint, summo perfusi sumus gaudio, & spirituali consolatione, atque Deo Optimo Maximo, & Beato Patri Nostro Francisco gratias egimus, ea spe ducti, ut ex tua administratione, & fideli regimine, non solùm tuum sodalitium, sed universa etiam nostra Franciscana Religio plurimum decus sit consecutura. Quamobrem non nisi libenter, & prompto animo electionem in personam tuam factam approbare, & confirmare statuimus: & ita per harum nostrarum vim, & robur, & juxta Literas Apostolicas, atque à supradicto Ven. Patre Fratre N. Procuratore, nomine Reverendorum Patrum Diffinitorum, & totius vestri Capituli N. supplicati, Te præfatum, cujus probitatem, & vitæ integritatem ipsi novimus, approbamus, & confirmamus in Vicarium Generalem totius Ordinis Capucinorum, cum omni ea facultate, & potestate, qua Prædecessores tui de jure hactenus gavisi sunt, concedentes tibi vices nostras super omnes, & singulos Fratres ejusdem tui Ordinis, tam in Capitibus, quàm in membris, ut possis eos publicè & privatim visitare, corrigere, examinare, punire, contradictores per censuras, & pœnas, coercere, excommunicare, absolvere, incarcerare, & à carceribus liberare, instituere, destituere, Congregationes, &

Capi-

Capitula convocare, Fratres ad Ordinem recipere, loca, & Conventus, sive Eremitoria Ordini aggregare, & demum eu omnia facere pro ornamento, & emolumento tuæ Congregationis valeas, quæ nos præsentes nostra authoritate facere possemus, habendo hic non expressa pro sufficienter expressis. Te igitur Vicarium Generalem Ordinis Capucinorum esse volentes, & declarantes mandamus, & singulis præfati Ordinis Fratribus sub vi obedientiæ sanctæ, & sub pœna excommunicationis latæ sententiæ (quatenus contumacia intercedat) ut te in suum verum, & legitimum Generalem Vicarium electum, & confirmatum suscipiant, habeant, & (ut par est) humiliter pareant, & obsequantur. In quorum fidem, & testimonium has præsentes fieri jussimus, & sigillo Officii, atque manu nostra roboravimus. Datum Romæ in Conventu SS. XII. Apostolorum die XXVII. Maii M. D. LXIV.

Fr. N. N. Generalis approbat, confirmat, concedit, vult, declarat, & mandat manu propria.

Fr. N. N. Ordinis Scriba.

Locus ✠ Sigilli appensi.

Originalia omnia asservantur in Pergamena in Archivo Generali Ordinis Armario Authentica *in fasciculo colligato num. diversis.*

Statutum Capituli Generalis, quo P. Ludovicus à Forosempronio, intra præfixum terminum, aut obedire, aut de Religione discedere jussus est, ratihabet.

A tergo. *Dilecto Filio Bernardino de Ast. FF. Minorum Capucinorum nuncupatorum Vicario Generali.*

PAULUS PAPA III.

Dilecte Fili Salutem & Apostolicam Benedictionem.

SUperioribus diebus, cum dilectus Filius Ludovicus de Forosempronio Ordinis Fratrum Capucinorum nuncupatorum Professor, Tibi etiam tunc ejusdem Ordinis Vicario, sub prætextu, quòd Tu, ad Vicariatus Officium minus legitimè assumptus fores, parere recusaret, & aliàs diversimodè inobedientem se præberet; Nos volentes scandalis, quæ ex hoc provenire poterant obviare, Capitulum Generale, in quo hæc, & alia dictum Ordinem concernentia tractarentur per ipsos Fratres, in hac alma Urbe celebrari statuimus; Ven. Fratrem nostrum Joannem Dominicum Episcopum Portuensem Cardinalem Tranensem (*) pro feliciori ipsius Capituli directione, & successu illi præficiendo. Cum autem (sicut accepimus) Fratres dicti Ordinis postea in dicta Urbe, & Domo Sanctæ Euphemiæ ejusdem Ordinis congregati, Te ad Vicariatus hujusmodi officium de novo unanimitèr elegerint, & nihilominus dictus Ludovicus Tibi tanquàm dicti Ordinis Vicario parere, & aliàs juxta ipsius Ordinis Regularia instituta vivere recuset, in maximum dicti Ordinis scandalum, & pessimum Christifidelium exemplum; Et proptereà Capitulum prædictum videns ipsius Ludovici pertinaciam, nec sperans eum aliquo modo à suo malo proposito retrahere posse, statuerit, & ordinaverit; quod dictus Ludovicus infra certum tunc expressum tempus, aut tuis, & pro tempore existentis Vicarii mandatis obtemperare deliberaret, & cum effectu faceret; aut habitum per Fratres dicti Ordinis gestari solitum dimitteret, prout in certis Scripturis desuper confectis plenius dicitur contineri. Nos, qui Religiosorum quorumlibet pacificum statum, & directionem sinceris desideramus affectibus, statutum, & ordinationem hujusmodi per dictum Capitulum (ut præfertur) factam, ut firmiora sint, & exactius observentur, Auctoritate Apostolica per præsentes confirmamus, & approbamus, ac præsentis scripti patrocinio communimus, supplentes omnes, ac singulos defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem. Mandantesque in ipsum eventum sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, eidem Fratri Ludovico, ne literis Apostolicis dicto Ordini, aut ipsius Ordinis respectu etiàm ipsi quomodolibet concessis, quas quoad hoc sui respectu nullas esse decernimus, modo aliquo uti audeat. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis, tiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die x. Octob. MDXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Blosius.

Exemplar in pergamena in Archivo Generali Ordinis Armar. Authent. *in fascic. collig. num.* 12.

NOTA.

IN Spiritu humilitatis & timoris adoret arcana Dei judicia, qui legit hic P. Ludovici casum, recordeturque Apostolici Moniti: (a) *qui se existimat stare, videat, ne cadat*. Stetit in Religionis exordio P. Ludovicus ceu *columna ferrea*, & *murus aneus* pro pusillo suo grege, & vacillantem Religionem servavit erectam, *perdidit*

(a) 1. Cor. 10. v. 12.

didis autem Sapientiam in livore vanitatis, quâ primatum, seu Vicariatum Generalem in humili Religione ex Capitulari quoque votorum calculo quæsivit, & econtra devolutum ad P. Bernardinum Astensem ita impugnavit, ut, cum ad mooita resipiscere noluerit, in Pontificiæ Mentis executiooem, è Sanctuario Religionis fuerit dimissus.

An autem Ludovicus in nostrorum Vicariorum Generalium serie debeat poni, opportunum hic oritur dubium? Illum ex hac plerumque excludunt nostri Chronologi, dum ego Eum in ea collocandum esse, reor, tam quod diplomata Pontificia (a) quàm alia, in Archivo nostro asservata Legalia Documenta illum expresse *Vicarium, & Vicarium Generalem* vocent, tam, quod à P. Mathæo à Bassio, Bullam exemptionis & Ordinis Sigillum Ei, ceu primo Desfioitori extraditum, & Religiooem ab Illo, ad Sex Successivos annos, ex superveniente Apostolica commissione, gubernatam fuisse, ex chronologicis nostris tabulis constet. Hoc autem non oisi sub titulo Capitis, seu Vicarii Generalis factum fuisse, tenendum esse videtur, ne Religiooem oostram per sex annos sine capite fuisse, concedi debeat. Nec ex eo, quod ceciderit, jus tituli, quem legitimè acquisivit, perdidit: nec ex infetto ejus nomine vitiatur Vicariorum Geoeralium Series; sicut enim personalis ipsius macula, aurum Religionis de se optimum non obscurat, ita nec fatam contaminat seriem. Ne tamen nostros Chrouistas inter-et hoc meum judicium nascatur chaos, assertivè nihil à me dictum esse, & rationes, aliter sentientium, in valore, quem habent, persistere cupio.

(a) *Vide supra fol. 16.*

Relatus (*) D. Joannes Dominicus de Cupis, ex Umbria, Cardinalis Tranensis, cum partes P. Ludovici contra electionem P. Bernardini in Vicarium Generalem, ceu illegitimam strepentis, aliquo modo foveret, à Papa, ut Capitulo noviter convocato, electio iteraretur, obtinuit, cui & Ipse (Spartam hanc D. Cardinale Francisco Quinoonio Ordinis Protectore, ob diversos fines ultrò cedente) Apostolicâ Auctoritate præfuit, & in eo P. Bernardinum concordi & sancto voto re-electum laudavit.

Ne Fratres ad partes Ultramontanas usque ad Capitulum, generaliter celebrandum, se propagent, prohibet.

Dilectis Filiis Vicario Generali, & Fratribus Ordinis Minorum, Congregationis Capucinorum nuncupatæ.

PAULUS PAPA III.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dudum siquidem per Nos accepto, quòd inter vos, & inter dilectos Filios Fratres Ordinis Minorum de Observantia nuncupatorum, graves contentiones, & lites exortæ erant: Nos, ne, si lites, & contentiones hujusmodi diutiùs durarent, scandala inde provenirent, opportunè providere volentes, de consilio nonnullorum S. R. E. Cardinalium statuimus, & ordinavimus, quod nullus ejusdem Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum Professor ad Domos, & Loca dictorum Fratrum Congregationis Capucinorum nuncupatorum, & è converso nullus dictorum Capucinorum ad Domos, & Loca eorundem Fratrum de Observantia nuncupatorum, absque Prælatorum suorum speciali licentia, in scriptis habita, donec per Nos in Generali Capitulo dicti Ordinis, in hac Alma Urbe nostra celebrando, aliud determinatum foret, quovis prætextu se transferre posset, prout in nostris in forma Brevis desuper confectis literis pleniùs continetur; Intendentes interim res omnes in eodem statu, in quo existebant, permanere. Cum autem ad nostram notitiam devenerit, nonnullos ex vestræ Congregationis professoribus, ad partes Ultramontanas, ad quas hactenus nullo modo vestræ Congregationis Professores penetrârunt, se transferre, Locaque de novo inibi acceptare intendere: Nos, quorum mentis fuit, ut præfertur, usque ad provisionem per Nos in capitulo prædicto faciendam, omnia in eo statu quoque manere, intendimus in dicto Capitulo omnibus his ordinem, & formam dare; motu proprio, & ex certa scientia, vobis Congregationis Vestræ hujusmodi in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis latæ sententiæ pœna per præsentes Authoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ne, donec per Nos in dicto Capituto Generali aliud super hoc determinatum fuerit, ad partes Ultramontanas hujusmodi vos transferre, aut loca inibi de novo acceptare præsumatis. Mandantes universis, & singulis Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, necnon dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, cæterisque Ecclesiarum Rectoribus, quatenus ipsi, vel eorum alter, Statutum, & Ordinationem prædictam inviolabiliter observari faciant. Non permittentes aliquid per quoscunque quacunque dignitate, præeminentia, & authoritate fungentes, contra præsentium tenorem quomodolibet attentari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in forma Brevis, quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, etiamsi talia forent, quòd pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret,

foret, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quòd præsentium transumptis Sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ signatis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ Originalibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Januarii MDXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Ex P. Wadingo Tom. 16. fol. 423.

N O T A.

Fuit hæc ad tempus Capituli Generalis limitata inhibitio, postea revocata à Papa Gregorio XIII. per Constitutionem incip. *Ex nostri*, infra videndam.

Citat Reverendissimus P. Petrus de Alva Proc. Generalis &c. (a) Constitutionem sub PP. Julio III. emanatam, incip. *Boni Pastoris*, quâ Capucinis ad partes ultramarinas quoque, transitus, seu propagatio prohibetur, & cujus copiam in regestis Ultramont., & Cismont. asservari memorat. Mihi autem vestigium talis Constitutionis in Archivo Vaticano non invenienti, & ideo in Conventu Ara-Cœlitano hujus exemplum mihi communicari roganti, eam non amplius inveniri, fuit repositum. Quod ideo additum volo, ne in typo talium Constitutionum studio mancus arguar.

(a) *In suo indiculo Bull. Seraph. p. 2. fol. mihi 319*

Ne Capucini, Fratres de Observantia sine speciali suorum Superiorum licentia, in Scriptis habita, recipiant, ordinat.

PAULUS PAPA III.

Ad futuram rei memoriam.

Regimini Universalis Ecclesiæ, disponente Domino præsidentes, inter cætera, quæ commisso Nobis Apostolicæ Servitutis incumbunt officio, hoc præcipuum arbitramur, ut opem, & operam, quantum nobis ex alto conceditur, exhibere curemus, quòd hi, qui abdicato Sæculo, Sacræ Religioni, ac piæ vitæ studio se dederunt, semotis perturbationum molestiis, & discordiarum dispendiis, votivæ pacis, & quietis amænitate jugiter in Domino gratulentur. Cum itaque, sicut accepimus, inter Dilectos Filios Fratres Ordinis Minorum de Observantia nuncupatos, & Fratres ejusdem Ordinis Congregationis Capucinorum nuncupat. graves contentiones, & lites, quibus eorum status plurimùm deturbatur, exortæ sint, quæ, si diutiùs durarent, in eorum perniciem, ac perniciosum exemplum, & scandala plurimorum vergere possent.

Nos, qui Ordinem ipsum propter uberes fructus, quos in agro Dominico hactenus attulit, & in dies afferre non cessat, inter cæteros Ordines, quos cælestis Agricola summâ benignitate plantavit, paterna charitate prosequimur, cupientes hujusmodi contentiones, & lites nostræ provisionis auspiciis terminari, maturâ, ac digestâ super his cum nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, quibus causam hujusmodi examinandam commisimus, deliberatione præhabitâ, Motu proprio, & ex certa scientia, Auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quod de cætero dicti Fratres de Observantia nuncupati, nullum ex dictorum Capucinorum Professoribus ad se venientem quovis prætextu absque Prælatorum suorum speciali licentia in scriptis habita recipere, seu in eorum Domibus retinere possint, nec ipsi de Observantia nuncupati absque hujusmodi Generalium, seu Provincialium Prælatorum suorum licentia speciali, etiam in scriptis habita, ad eosdem Capucinos transire, aut eorum habitum assumere, seu gestare valeant, donec per nos, in dicti Ordinis Generali Capitulo, in hac Alma Urbe nostro speciali mandato celebrando, aliud determinatum fuerit.

Si qui verò ex ipsis Fratribus de Observantia nuncupatis arctiorem voluerint vitam ducere, ad loca, ad hunc effectum designata, de Prælatorum suarum licentia se conferre debeant, ibidem sub eorum Obedientia, servata forma Habitûs & Capucii, quem eatenus gesserint, ne novam Religionem inchoare videantur, in suæ Professionis priori Observantia Domino vacaturi. Ubi verò dicta loca ad hujusmodi effectum adhuc designata non fuerint, volumus, quod in eorum Provincialibus Capitulis proximè celebrandis, juxtà capacitatem & numerum dictorum Fratrum hujusmodi vitam sectari volentium, per Generales Ministros, & Commissarios dicti Ordinis, seu super Ministros Provinciales respectivè in suis Provinciis juxtà ipsorum Generalis Capituli proximè celebrati determinationem, omnino designari, & cum effectu deputari debeant.

Quòd si secùs factum fuerit, Nos tunc, Fratres hujusmodi sub arctioris pænitentiæ jugo Altissimo famulari cupientes, in eorum salubri proposito paterno affectu consovere volentes, eis super his, quantùm cum Deo poterimus, opportunè providere curabimus. Fratres verò Capucini nuncupati, nullo modo dictos Fratres de Observantia nuncupatos absque suo-

rum

rum Generalium, seu Provincialium Prælatorum licentia, in scriptis habita recipere, aut in illorum Domibus retinere, seu ad eosdem Fratres de Observantia nuncupatos se transferre, vel contra præsentium tenorem quicquam attentare præsumant.

Mandantes omnibus & singulis dicti Ordinis, tàm de Observantia, quàm Capucinis nuncupatis in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis ac privationis officiorum, quæ obtinent, & inhabilitatis ad quoscumque actus legitimos exercendos, pœnis ipso facto incurrendis, ut præmissa omnia, & singula firmiter, & inviolabiliter servent.

Et, ut eisdem Fratribus tàm de observantia, quam Capucinis nuncupatis delinquendi, & vagandi tollatur occasio, volumus, quod si quis eorum, qui de observantia nuncupatur, ex eisdem Capucinis quemquam, & è converso, si quis ex Capucinis quempiam de observantia nuncupatos, Professorem ad se venientem contra præsentium tenorem, recipere, & penes se retinere præsumpserit, arbitrio suorum Superiorum puniatur: Recepti verò à Prælatis suis ubicumque repeti, & juxta dicti Ordinis statuta corrigi, & puniri possint, & valeant.

Quocirca Dilectis Filiis Gubernatori Almæ Urbis, ac Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, dictæquæ Urbis in Spiritualibus Generali Vicario, nec non universis & singulis Venerabilibus Fratribus Nostris Archiepiscopis, & Episcopis, & Dilectis Filiis eorum in Spiritualibus Vicariis Generalibus similitèr mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum statutum, & Ordinationem prædictam inviolabilitèr observari faciant: non permittentes aliquid per quoscumque, quacunque Dignitate, præeminentia, & auctoritate fungentes, contra præsentium tenorem quomodolibet attentari: Contradictores &c. ut in Brevi præced. fol. 22.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Januarii M. D. XXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Blosius.

Exemplar in pergamena in Archivo Generali Ordinis Armar. Authent. *in fasc. collig. num.* 21.

JULIUS III.

in

Italus, ex oppido S. Savini Hetruriæ, Joannes Maria de Monte antea dictus, S. R. E. Cardinalis, die VIII. *Febr.* M. D. L. *Summus Pontifex creatus, obiit* XXIII. *Mart.* M. D. LV. *postquam sedisset annos* V., *mensem* I., *dies* XVI.

Ne Patres de Observantia Capucinos, sine scripta pariter licentia recipiant, vicissim mandat.

JULIUS PAPA III.

Ad futuram rei memoriam.

In eminenti Sedis Apostolicæ Speculo, meritis licet imparibus, disponente Domino constituti, ad ea libenter intendimus, per quæ personarum quarumlibet, præsertim Religiosarum tranquillo statui consulitur: Et cum à nobis petitur, desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Sanè pro parte dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper exhibita petitio continebat; quod, cum aliàs fel. record. Paulus Papa Tertius Prædecessor Noster, tàm prædictis, quàm Ordinis Min. hujusmodi de Observantia nuncupatis Fratribus, per ejus, in forma Brevis, literas prohibuisset, ne alii aliorum Professores, sine licentia suorum Prælatorum in scriptis habita, ad certum tunc expressum breve tempus reciperent, intendens in præmissis maturiùs procedere, & melius providere: Et cum dicti Fratres Capucini nuncupati, à pluribus Catholicis Prælatis didicissent, Literas ipsas cum eodem Paulo Prædecessore expirâsse; & propterea Fratres de observantia nuncupatos hujusmodi ad eos transeuntes, per ipsos Fratres Capucinos liberè recipi posse prætenderent, ad eorum notitiam pervenit, quod Nos per quasdam nostras, in forma Brevis literas, omnes, & singulas receptiones Fratrum de observantia nuncupatorum prædictorum, per eosdem Fratres Capucinos nuncupatos, absque licentia Generalium, seù Provincialium hujusmodi in scriptis, ut præfertur, habita, quovis prætextu, & colore faciendas, nullas & irritas fore, & sic judicari debere ad nostrum beneplacitum decreveramus; & ipsis Fratribus Capucinis in virtute sanctæ obedientiæ & sub certis censuris, & pœnis, ne de cætero quempiam ex dictis Fratribus de observantia absque dicta licentia in scriptis habita recipere præsumerent, districtè præceperamus; prout in literis prædictis pleniùs dicitur contineri. Et sicut eadem petitio subjungebat, valde absurdum foret, Fratres de observantia nuncupatos præfatos, ne ad Congregstionem prædictorum Fratrum Capucinorum nuncupatorum, arctiorem vitam ducentium, transirent, prohiberi, & quod ipsi Fratres Capucini nuncupati ad eorumdem Fratrum de Observantia Congregationem transire, & ab ipsis recipi possent. Quare pro parte dictorum Fratrum Capucinorum Nobis fuit humilitèr supplicatum, ut eisdem Fratribus Capucinis nuncupatis, ad Congregationem

gationem Fratrum de Observantia nuncupatorum prædictorum transitus; ipsisque Fratribus de Observantia nuncupatis eorumdem Fratrum Capucinorum receptio similiter prohibeatur, decernere; & aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui personarum quarumlibet, præsertim Religioni deditarum tranquillo statui, quantum cum Domino possumus, libenter annuimus, eosdem Fratres Capucinos nuncupatos, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod eisdem Fratribus Capucinis nuncupatis ad Congregationem Fratrum de Observantia nuncupatorum hujusmodi transitus, ipsisque Fratribus de Observantia nuncupatis dictorum Capucinorum receptio, nisi licentiâ suorum Generalium, seu Provincialium Prælatorum in scriptis habitâ, sub eisdem modis, & formis, ac pœnis, & censuris in omnibus, ac per omnia similitèr districtè prohibeatur, cum omnibus, & singulis facultatibus, licentiis, clausulis, & decretis necessariis, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium decernimus. Quocirca Venerabilibus Fratribus Surrentin. & Baren. Archiepiscopis per præsentes committimus, & mandamus: quatenus &c. *reliqua ut fol. 20. à lin. 17.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Februarii M. D. LI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

B. Surren.

Exemplar in pergamena authenticum in Archivo Gen. Ord. Armario Authentica *in fasc. collig. num.* 24.

PIUS IV.

Italus, à Mediolano, Joannes Angelus de Medicis antea vocatus S.R.E. Cardinalis tit. S. Priscæ. Romæ XXVI. *Dec.* M. D. LIX. *Summus Pontifex creatus. Obiit* IX. *Dec.* M. D. LXV. *postquam sedisset Annos* V. *Menses* XI. *Dies* XIV.

Ordinem noviter approbat, privilegia à fel. rec. Clemente VII. & Paulo III. Ei concessa confirmat, & ne ullus, Capucinorum Habitum, vel illi similem portare præsumat, sub censuris, aliisque juris remediis prohibet.

PIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis Officii cura (meritis licet imparibus) Nobis ex alto commissa, Nos excitat, & inducit, ut circa piorum locorum quorumlibet ac personarum, in eis divinis obsequiis vacantium statum, prosperè dirigendum, & feliciter conservandum, & manutenendum nostræ vigilantiæ partes, solertiùs impendamus, ac iis, quæ propterea processisse comperimus, ut illibata persistant, Apostolici muniminis præsidium impartiamur. Dudum siquidem fel. record. Paulo PP. Tertio Prædecessori Nostro, pro parte tunc Vicarii, & dilectorum Filiorum, Fratrum Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum exposito, quod, postquam piæ Memoriæ Clementi Papæ, etiam Prædecessori Nostro, pro parte nonnullorum, tunc expressorum Fratrum Ordinis Minorum expositum fuerat, se desiderare pro Animarum suarum salute, ac Dei gloria Ereminticam vitam ducere, & quantùm humana patiebatur fragilitas, Regulam Beati Francisci observare, & tunc Magister Provincialis Provinciæ Marchiæ Anconitanæ Ordinis Minorum Conventualium nuncupatorum, ad Romanam Curiam accedendi, & ab ipso Clemente Prædecessore, ac Sede Apostolica, quæcumque ad animarum suarum salutem, ac Dei gloriam petendi, & imperrandi licentiam eis concesserat; ac bonæ Memoriæ Andreas tit. S. Priscæ, dum viveret Presbyter Cardinalis, & dicti Ordinis Protector, tunc in humanis agens, eis, ut similem impetrationem facerent: ita tamen, quod unum ex eorum Consortio omnium ipsorum nomine Magistro Provinciali, seu Capitulo Provinciæ dictorum Fratrum Conventualium nuncupatorum, in qua habitarent, singulis annis in signum subjectionis præsentare tenerentur; & ipse Magister, si sibi videretur, semel in anno, & non ultra eos visitare, & si ipsos inveniret Regulam prædictam non observare, ad eam pleniùs observandam eos monere, ac debitis modis compellere posset; præter id autem, nec eos de loco ad locum transferre, nec aliquid aliud eis injungere, aut ab eis exigere valeret; sed potius eos tueri, & defendere conaretur, ut in pace possent Altissimo famulari, prout in Protectoris, & Magistri Provincialis prædictorum patentibus Literis desuper confectis, pleniùs dicebatur contineri: idem Clemens Prædecessor Literas prædictas, & in eis contenta quæcumque pro expressis habens, ipsorum Fratrum in ea parte supplicationibus inclinatus, eis, ut secundùm Regulam prædictam, vitam Eremiticam ducere, & Habitum cum Capucio quadrato ge-

ſtare, necnon omnes tam Clericos Sæculares, & Presbyteros, quàm Laicos ad eorum Conſortium recipere, ac tam ipſi, quàm alii ſic recipiendi, barbam deferre, & ad Eremitoria ſeu loca alia quæcumque cum conſenſu Dominorum eorumdem locorum ſe conferre, & in eis habitare, vitamque auſteram, & Eremiticam inibi agere, & in quibuſcumque locis mendicare, necnon omnibus, & ſingulis Privilegiis, Indultis, & gratiis Ordini Fratrum Minorum prædictorum, ac Eremo Camaldulenſium Beati Romualdi, illiuſque Eremitis in genere, vel in ſpecie eatenus conceſſis, & in poſterum concedendis, æquè principalitèr uti, potiri, & gaudere, liberè & licitè valerent; per ſuas tam ſub plumbo, quàm in forma Brevis literas facultatem conceſſerat, prout in illis pleniùs continetur, & in eadem expoſitione eidem Paulo Prædeceſſori facta ſubjuncto; quod Literarum prædictarum vigore, nonnulli Clerici Sæculares, Regulares, & Laici ab ipſis Fratribus, ut præfertur, nominatis, vel uno ex eis, ac ab aliis de ipſorum commiſſione recepti, Congregationem Fratrum Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum conſtituerant, ipſique Fratres cupiebant Literas prædictas, quoad infraſcripta, confirmari, & extendi: & propterea eidem Paulo Prædeceſſori humiliter ſupplicari fecerant, ut hujuſmodi eorum votis annuere, de benignitate Apoſtolica dignaretur. Idem Prædeceſſor attendens uberes fructus, quos Ordo ipſe Minorum in Agro Militantis Eccleſiæ eatenus produxerat, & in poſterum producturum, ſpe firma ſperabat, ac dignum cenſens, ut circa ea, quæ ipſius Ordinis incrementum concernebant, benignos favores impenderet, hujuſmodi ſupplicatiunibus inclinatus, Literas Clementis Prædeceſſoris hujuſmodi, quarum tenores haberi voluit pro expreſſis, auctoritate Apoſtolica, ex certa ſuâ ſcientia approbans, & confirmans, illas tunc, & pro tempore exiſtenti Vicario Generali Congregationis Capucinorum hujuſmodi, ac ipſius Congregationis Fratribus, perinde, ac ſi illæ eidem Congregationi, & Fratribus directæ fuiſſent, quuad omnia, & ſingula, in ipſis literis contenta ſuffragari debere, decrevit. Et nihilominùs auctoritate, & ſcientia ſimilibus per ſuas ſub plumbo confectas literas ſtatuit, & ordinavit, quod ex tunc deinceps Vicarius Generalis ipſorum Fratrum Capucinorum circa finem triennii, ex quo ad Officium Vicariatûs hujuſmodi electus foret, vel etiam prius, aut poſterius, juxta præfatæ Regulæ tenorem, ac ipſorum Fratrum laudabiles Conſtitutiones, Vicarios, Diſcretos, ac Cuſtodes, vocem Congregationis habentes quarumlibet Provinciarum, & Cuſtodiarum ſibi ſubjectarum, in loco, per ipſum Vicarium Generalem deputando, ad Capitulum convocare poſſet: quorum ſi qui legitimo impedimento detenti, ipſi Capitulo intereſſe non poſſent, per Nuncios, ab eis deputatos, vel ſuppletis votis, eorum, juxta ipſorum conſuetudinem, præſentia ſuppleretur; qui ſic congregati omnia, & ſingula, quæ alii Fratres Ordinis in eorum Generali Capitulo de jure vel conſuetudine, & ex privilegiis poſſent, faciendi, ordinandi, & diſponendi, & potiſſimè eligendi unum Religioſum ejuſdem Ordinis, ac Congregationis in eorum ſimilem Vicarium Generalem, facultatem haberent, & ipſius Vicarii electionem, ſi majori parte eligentium celebraretur, quamprimum commodè fieri poſſet, Generali Magiſtro dictorum Fratrum Conventualium nuncupatorum, ſicut eatenus ſervatum fuerat, donec aliud deſuper ordinatum à Sede Apoſtolica fuiſſet, præſentarent, ſeu præſentari facerent; Ipſeque Generalis Magiſter intra triduum à præſentatione ſibi facta, ipſum electum Vicarium confirmare teneretur, concedendo ei, & committendo plenariè vices ſuas, tribuendo videlicet liberam poteſtatem & auctoritatem, ac omnimodam facultatem ſuam ſuper omnes, ac ſingulos Fratres ejuſdem Ordinis, Capucinos nuncupatos, etiamſi alio quovis modo nuncuparentur, tam in Capitibus, quàm in membris publicè, & privatìm viſitandi, Congregationes in Provinciis, & Cuſtodiis omnibus, eis ſubjectis, ſive pro electione Vicariorum, Diſcretorum, Cuſtodum, & Guardianorum, ſive pro aliis utilibus negotiis faciendi, ſeu fieri faciendi, nova loca, Conventus, ſeu Eremitoria recipiendi, Fratres ſubditos corrigendi, & puniendi, excommunicandi, & abſolvendi, incarcerandi, & à carceribus liberandi; Contradictores, & rebelles per cenſuras Eccleſiaſticas, & alia Juris, & dicti Ordinis remedia, etiam per invocationem brachii Sæcularis, vel Eccleſiaſtici, ſi opus foret, compeſcendi; & generaliter, ſpecialiterque omnia, & ſingula circa Fratres, Conventus, Domos, Loca, & Eremitoria hujuſmodi faciendi, exercendi, diſponendi, ordinandi, adminiſtrandi, & ſtatuendi, quæ Generalis Magiſter dicti Ordinis circa Fratres, Conventus, Domus, Loca, & Eremitoria Fratrum Conventualium nuncupatorum facere poſſet, ſi perſonaliter adeſſet, vel intereſſet; ac eaſdem auctoritatem, poteſtatem, gratias, & facultates per ipſum Magiſtrum Generalem, eidem Vicario Generali conceſſas, vel earum partem aliis Fratribus, quos ad hæc judicaret idneos, committendi, & concedendi; necnon per ipſos prædicti Vicarii Commiſſarios committi, & concedi faciendi. Et triduo elapſo, & Electo non confirmato, idem Electus Sedis Apoſtolicæ Auctoritate cum plenaria poteſtate hujuſmodi, uſque ad Succeſſoris electionem haberetur, & intra hoc tempus officio ſuo ſine ſcitu

omnium

omnium Vicariorum, & Discretorum, Provincialium, aut Majoris partis eorundem renunciare nequiret; posset tamen convocare omnes Vicarios, & Discretos, sibi subiectos infra tempus officii sui, in loco per ipsum deputando, quoties sibi opus visum foret: Si verò Generalis Vicarius infra officii sui tempus, ex hac luce migraret, seu aliàs ab officio amotus foret, Vicarius, in cujus Provincia mori, seu amoveri contingeret, nunciaret, quàm citius posset, omnibus Definitoribus Capituli Generalis immediatè præcedentis, & omnibus Vicariis Provincialibus, & de consilio, atque consensu duorum Vicariorum proximorum determinaret locum, & tempus, nisi fuissent per Generale Capitulum, vel per præfatum Vicarium ante obitum ipsius, & amotionem deputata, & convocaret, qui forent convocandi pro Successoris Vicarii electione celebranda. Quo vocationis tempore, Auctoritate Sedis prædictæ exerceret officium Vicariatus hujusmodi primus Diffinitorum prædictorum, vel, eo deficiente secundus, & sic de aliis successivè cum plenaria potestate præmissa. Et hoc idem censetur de Vicariis Provincialibus, cum eos mori vel amoveri contigerit, ac Provincias regi, & gubernari per primum, & alios Definitores successivè Capituli Provincialis immediatè præcedentis, prout supra de Vicario Generali Statutum existeret; salva semper, & reservata prædicti Vicarii Generalis, ut præmittitur, potestate: Generalis verò, ac tam Magister prædictus, quàm Minister Ordinis Minorum hujusmodi, aut quisquam Ministrorum, seu Magistrorum Provincialium, seu aliorum Fratrum dicti Ordinis, tam Conventualium, quàm de Familia, sive de observantia nuncupatorum, donec aliter per Sedem prædictam ordinatum foret, prædicto Vicario Generali, seu cæteris Vicariis, vel cuipiam Fratri ejusdem Congregationis de Capucinis nuncupatæ molestiam, seu impedimentum aliquod inferre non auderet, nec præsumeret sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, privationis officii, omniumque actuum legitimorum: nisi, quod præfatus Magister Generalis, donec aliter per ipsam sedem ordinatum foret, per se duntaxat personaliter visitare, & corrigere posset, & valeret prædictum Vicarium Generalem, seu Fratres, Domum, Locum, & Eremitorium eorumdem Fratrum Capucinorum nuncupatorum, piè, benignè, & Charitativè ad meliorem frugem provocando. Etsi quemquam reperiret criminosum, ipsum Vicarium de consensu, & assensu majoris, & sanioris partis Fratrum, Domûs, Eremitorii, Loci, vel Conventûs Visitatorum in eodem loco, & non extra corrigere valeret, & punire, pœnitentiare, & emendare, secundum quod delicti qualitas exigeret faciendum; De regimine verò, & cura prædictorum Fratrum Capucinorum nuncupatorum se aliter non intromitteret. Districtius inhibens quibuscumque personis, cujuscumque conditionis existerent, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, eo ipso incurrenda, ne Habitum per eos deferri solitum, nisi sub præfati Vicarii Generalis, pro tempore existentis obedientia, & cura permanerent, gestare quoquo modo præsumerent. Insuper idem Paulus Prædecessor vestigiis recolendæ Memoriæ Pii Papæ II. similiter Prædecessoris Nostri in ea parte inhærendo, qui aliàs ex certis causis Auctoritate Apostolica, ex certa scientia in favorem Familiæ de Observantia interpretatus erat, & declaraverat: quod, cum Apostolica Sedes Generalem totius Ordinis Minorum Ministrum, & Provinciales Vicarios, Ministrorum loco, certis piis, ac Sanctis respectibus esse voluisset, & decrevisset, Vicarii ipsi, qui illis præessent, & quibus ipsi ex debito eorum professionis obedirent, veri, & indubitati ipsorum Ministri, cum tales B. Franciscus dicti Ordinis Institutor eos esse intendisset, quoadusque præfata Sedes, in cujus arbitrio consistebat, aliud alio respectu ordinare, statuisset, essent, & perpetuò forent, differentes à prædictis Ministris solo nomine; eosque, qui dictis Vicariis obedirent, secundùm dictæ sedis determinationem, eorum Regulæ, & præcipuè in ea parte, ubi erat: *Præcipio firmiter Fratribus universis*, ut obedirent suis ministris, plenè & integrè satisfacere, auctoritate, & scientia prædictis declaraverat, & decreverat, quod, donec aliter super præmissis per præfatam Sedem ordinatum foret, Fratres Capucini prædicti eorum Vicariis, prout de Vicariis Familiæ per dictum Pium Prædecessorem (ut præfertur) statutum fuerat, obediendo, plenè & integrè præfatæ Regulæ satisfacerent, prout in Literis dicti Pauli Prædecessoris plenius continetur. Pro parte eorumdem Fratrum Capucinorum nuncupatorum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut literas Pauli Prædecessoris hujusmodi, & in eis contenta quæcumque approbare, & confirmare, ac aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui personarum Ecclesiasticarum quarumlibet, præsertim vitam Eremiticam degentium profectui, & felici successui, prout possumus, libentèr consulimus, singularum literarum prædictarum, & quarumcunque aliarum Scripturarum, occasione præmissorum forsan confectarum tenores, præsentibus pro expressis habentes; necnon per felic. memor. Julium Papam III. pariter Prædecessorem nostrum dilectis filiis Fratribus Hieronymo Lancæ Siculo, & ejus Sociis asserentibus, se Capucinos existere, consimilemque modo præmisso Habitum deferre, in non modicum scandalum, & deformitatem Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam in forma Brevis, & quascumque

alias literas, quibusvis aliis in quibuscumque mundi partibus, & locis commorantibus, dictum habitum, vel præfato modo consimilem extra Obedientiam Superiorum ejusdem Congregationis, & nulla habita licentia, earumdem literarum vigore gestantibus, & deferentibus concessas, revocantes, hujusmodi supplicationibus inclinati, literas Pauli Prædecessoris hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta, ita, quod nullus, cujoscumque conditionis existat, non solùm eorum Habitum juxta Literarum Pauli Prædecessoris hujusmodi tenorem, verùm etiam, nec ita consimilem, quod propter eum possit credi Frater eorum Congregationis, nisi sub præfati Vicarii Generalis pro tempore existentis obedientia, & cura permaneat, sub simili pœna excommunicationis latæ sententiæ quoquo modo gestare præsumat, Apostolicâ auctoritate prædictâ, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & omnia, & singula in eisdem Literis dicti Pauli Prædecessoris contenta prædicta de novo concedimos. Quocirca universis, & singulis Venerabilibus Fratribus nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, necnon dilectis Filiis, Abbatibus, Prioribus, ac aliis Personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, per Apostolica Scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, uti, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Capucinorum Fratrum prædictorum, sive alicujus eorum fuerint desuper requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, firmiter observari, ac singulos, quos illa concernunt, eis pacificè gaudere: Non permittentes eos desuper per quoscumque contra præsentium tenorem, quomodolibet indebitè inquietari, seu perturbari: Contradictores quoslibet, ac rebelles per Censuras Ecclesiasticas, ac alia opportuna Juris remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis: non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & duabus, non tamèn tribus dietis, ac aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon quibusvis Privilegiis, & Indultis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, quæ adversùs præmissa nullatenus suffragari volumus; cœterisque contrariis quibuscumque. Aut si Hieronymo, & aliis ejus Sociis præfatis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentium transumptis manu pubblici Notarii subscriptis, & Sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Confirmationis, approbationis, concessionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDLX., Quarto Non. Aprilis, Pontificatus Nostri anno primo.

C. Mirvenna.

Bulla formata cum Sigillo plumbeo appenso in Arch. Generali Ord. Armar. Authentica *in fasc. collig. num.* 27.

Julium de Ruverio, Cardinalem de Urbino nuncupatum, vivente adhuc Rudolpho Pio, Cardinale de Carpo, totius Religionis Minoritanæ Protectore, Ordinis nostri Vice-Protectorem, & illo mortuo, specialem hujus Protectorem destinat.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro Julio Tituli S. Petri ad Vincula Diacono Cardinali de Urbino nuncupato.*

PIUS PAPA IV.

Dilecte Fili noster, Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Fratrum Minorum de Pœnitentia Capuccinorum nuncupatorum petitio continebat, quod ipsi considerantes Venerabilem Fratrem Nostrum Rudolphum Pium Episcopum Ostiensem S. R. E. Cardinalem de Carpo nuncupatum, qui Officium Protectoris Fratrum prædictorum ab Apostolica Sede sibi commissum hactenus laudabiliter exercuit, & frequentes ejus ægritudines Officium hujusmodi deinceps non satis commodè exercere posse, ac propterea, & certis aliis de causis cuperent Te, de cujus prudentia, religione, ac in Deum pietate plurimùm in Domino confidunt, sibi pro ipso Rudolpho Pio Episcopo Cardinali, quamdiu vixerit, in suum eorumque Religionis Vice-Protectorem, & deinde, si dictum Rudolphum

phum Pium Episcopum Cardinalem præmori contigerit, ex nunc, prout ex tunc, & econtra in Generalem Ordinis, & Religionis eorundem in Romana Curia Protectorem constitui, & deputari. Quare pro parte dictorum Fratrum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus piis eorum votis annuere, & aliàs in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui singulos quosque Ordines Regulares, & ipsorum Ordinum personas, & loca salubriter dirigi, & prosperè gubernari sinceris exoptamus affectibus, hujusmodi supplicationibus inclinati, Te, pro ipso Rudolpho Pio Episcopo Cardinali, quandiu vixerit, illius ad hoc accedente consensu, Vice-Protectorem Fratrum prædictorum, suæque Religionis hujusmodi, & deinde, si dictum Rudolphum Pium Episcopum Cardinalem præmori contigerit, ex nunc, prout ex tunc, & econtra in Generalem Ordiois, & Religionis prædictorum in dicta Curia Protectorem, cum omnibus, & singulis honoribus, oneribus, Jurisdictionibus, & facultatibus per alios aliorum Ordinum Protectores ratione suæ protectionis haberi solitis, Apostolica authoritate, tenore præsentium constituimus, & deputamus, ac ex nunc in Rudolphi Episcopi Cardioalis præfati locum, quoad Officium protectionis hujusmodi substituimus, & subrogamus, nec non Te etiam ex nunc, prout ex tunc ad hujusmodi Officium, ejusque liberum exercitium, ac honores, onera, jurisdictiones, & facultates prædictas in locum dicti Rudolphi Episcopi Cardinalis recipiendum, & admittendum esse, ac recipi, & admitti debere decernimus, ac tibi omnia ea, quæ ad salubrem ipsorum Ordinis, & Religionis directionem, & prosperum statum pertinere cogooveris, statuendi, & ordinandi, ac Fratres Ordinis hujusmodi tibi in præmissis non obtemperantes, sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis compescendi, omoiaque, & singula alia, quæ ad Officium Protectionis hujusmodi de jure, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet opportuna fuerint, faciendi, exercendi, & exequendi plenam, & liberam, authoritate, & tenore prædictis, concedimus facultatem, mandantes eisdem Fratribus, eorumque Superioribus, & personis, ac aliis, ad quos spectat, in Virtute Obedientiæ, ut ex nunc Te ad Viceprotectoris, ac etiam ex nunc, prout ex tunc, & econtra, si dictum Rodulphum Episcopum Cardinalem præmori contigerit, ad hujusmodi Protectoris Officium, ejusque liberum exercitium, necnon honores, onera, jura, jurisdictiones, facultates, & emolumenta hujusmodi recipiant, & admittant, Tibique Obedientiam, & reverentiam debitas, & devotas exhibentes, tua salubria monita, & mandata in his, quæ ad Officium Protectoris pertinent, humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Religionis prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel qnavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, necnon Fratribus, eorumque Conventibus, Superioribus, & Persoois hujusmodi, sub quibuscunque tenoribus, & formis, cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ, observatâ, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, specialiter, & expresiè derogamus, cœterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xx. Aprilis MDLXIV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

N O T A.

HUcusque Religio nostra habuerat ex Cardinalium Collegio Protectores, toti Ordini Minoritano communes, videlicet Cardinales, Andream de Valle, Franciscum Quinnonium S. Crucis, & Rudolphum Pium de Carpo: ex consilio autem hujus ultimi, noster P. Joannes Evangelista à Canobio, Vicarius Generalis à Sanctissimo in hypothesi illius mortis &c. petiit in Protectorem Ordinis singularem, Cardinalem Julium de Ruverio, fuitque ipsi gratia vigore Brevis suprapositi promissa. Et quamvis postea, morte Cardinalis Carpensis innotescente, Reverendissimus P. Magister Generalis Patrum Conventualium, Florentiâ Romam advolans, à Sanctissimo Carolum, Cardinalem Borromæum, suum ex Sorore Margaritha Medicea Nepotem, (postea Sanctorum catalogo adscriptum) in communem totius Ordinis Protectorem pro more poposcisset, Sanctissimus tamen Pontifex, Brevis à se emanati reminiscens, illius tenorem observari voluit, præsertim, cum Cardinalis Carolus tam ob familiaritatem, quâ cum Cardinale Julio utebatur, tam ob commoda, quæ Ordioi Nostro ex dilecto Protectoris munere, adnascitura prævidebat, hoc sibi gratissimum esse, assereret. Cùm autem Cardioalis Julius, Urbini plerumque resideret, Vice-Protectorem Romæ, constituit Marcum Antonium Cardinalem Amulium, & eo defuncto, Julium Antonium Sanctorium Cardinalem Sanctæ Severinæ appellatum, postea Protectorem. *Ex M. S. Arch. Generalis.*

S. PIUS V.

Italus, ex Oppido Boschi, in Lombardiæ Provincia, in Sæculo Antonius, & in Ordine PP. Prædicatorum Fr. Michael Ghislerius dictus, S. R. E. Cardinalis Tit. S. Mariæ super Minervam, Romæ VII. *Jan.* MDLXVI. *Summus Pontifex creatus. Ad Cælos transiit* I. *Maii* MDLXXII. *postquam sedisset Annos* VI. *Menses tres, dies* XXV.

Ut Fratribus ad Insulam Cretæ se propagare volentibus, Conventus inibi ædificetur, Episcopo Agiensi committit.

A tergo. *Venerabili Fratri Aloysio Episcopo Agiensi.*

PIUS PAPA V.

VEnerabilis Frater, Salutem &c. Sacræ Religionis, sub qua dilecti Filii Fratres Ordinis S. Francisci de Observantia Capucini nuncupati, devotum, & sedulum exhibent Domino famulatum, promeretur honestas, ut illorum precibus, in iis præsertim, quæ divini cultûs augumentum, & animarum salutem, ac religionis propagationem respiciunt, quantum cum Deo possumus, favorabiliter annuamus. Exponi sanè Nobis nuper fecerunt iidem Fratres, quòd ipsi considerantes nullam in Insulâ Cretæ pro eorum habitatione Domum habere, in quâ commorantes juxta eorum Regularia Instituta sedulum Domino exhiberent famulatum, summoperè cupiebant ad Dei laudem, & honorem aliquam Domum pro usu, & habitatione Septem Fratrum dicti Ordinis, quorum unus juxta ritus, & mores dicti Ordinis Guardianus existat, cum Refectorio, Dormitorio, Cellulis, Ecclesia, Campanili, Campana, Hortis, hortalitiis, & aliis necessariis officinis habere; ac propterea Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur Nos igitur, qui Religionem, & Cultum hujusmodi, nostris potissimè temporibus augeri, & vigere intensis desideramus affectibus, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati Tuæ unam Domum in prædicta Insula in loco, in quo ex eleemosinis commodè Fratres substentari possint, pro usu, & habitatione Septem Fratrum dicti Ordinis, quorum unus pro tempore juxta ritus, & mores dicti Ordinis Guardianus existat, cum Refectorio, Dormitorio, Cellulis, Ecclesia, Campanili, Campana, Hortis, hortalitiis, & aliis necessariis Officinis absque alicujus præjudicio construi, & ædificari faciendi, nec non eisdem Fratribus Domum ipsam pro usu, & habitatione præfatis juxta ritus, & mores, ac Regularia Instituta dicti Ordinis concedendi, & assignandi, eisdemque Fratribus illam recipiendi, ac perpetuò retinendi, ac Fratres prædictos moribus, & Institutis Regularibus, necnon Observantiæ aliarum Regularium dicti Ordinis Domorum conformare debere, statuendi, & decernendi, plenam, & liberam, authoritate Apostolica tenore præsentium licentiam concedimus, & facultatem. Nos igitur, si dictam Domum eisdem Fratribus concesseris, ut præfertur, domui, ac Fratribus prædictis in ea pro tempore degentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, & Indultis, quibus aliæ Domus, & Fratres ejusdem Ordinis hactenus usi, potiti, & gavisi sunt, utantur, potiantur, & gaudeant, acuti, potiri, & gaudere possint, & debeant quomodolibet in futurum, authoritate & tenore præsentis indulgemus; districtius inhibentes quibusvis personis cujuscunque dignitatis, statûs, ordinis, & conditionis existant, etiam sub Excommunicatione, & aliis sententiis, censuris, & pœnis, ne deinceps perpetuis futuris temporibus eosdem Fratres super præmissis molestare, perturbare, vel inquietare præsumant. Decernentes quoque præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu notari, vel impugnari posse, minusve sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & derogationibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, & plenariè reintegratas esse, & censeri: sicque in præmissis omnibus per quoscunque &c. etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublatâ eis &c. scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii VIII., quâ cavetur, ne quivis Ordinum Mendicantium &c. cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die VII. Junii MDLXVII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

N O T A.

IN executinnem Pontificiæ hujus constitutinnis ad rudem hanc insulam, quæ mutato jam nomine Candia appellatur, à P. Mario à Foro Sarzinio, Ordinis Vicario Generali, ceu Commissarius missus est P. Ignatius de Apiro, qui, quam sudore studii, artium & linguarum peritiam non possidebat, docilis ingenii acumine eam acquisivit, ita quidem, ut Græcorum interpretaretur libros, & liberè Habraicum loqueretur idioma. Ibi

dum

dum appulit, Evangelicâ suâ virtute *posuit* (a) *Domino gloriam in continenti, & laudem ejus in Insulis, ennuntiavit*, avidumque salutis populum ita ad devotionis studia allexit, ut Infirmis ad solatium Nosocomium, & Ordini nostro quinque Monasteria, quæ temporum necessitas postea deserere compulit, ædificari curaret. Stadium suæ missionis P. Ignatius Caneæ, quæ una ex tribus Insulæ Civitatibus est, complevit, ubi diu pendulæ ante ejus tumbam accensæ tres lampades Apostolici Viri sanctitatem testabantur.

(a) Is. 42. v. 12.

Ex variis Arch. Gen. M. S. & ex Bover. Tom. 1. fol. mihi 697.

Vivæ Vocis Oraculo

Statutum Capituli Generalis confirmat, & P. Procuratori Curiæ, utramque vocem in Capitulis Generalibus competere, decernit.

EGO Frater Marius de Foro Sarsinio Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum Vicarius Generalis (licet indignus) facio fidem omnibus præsentes literas inspecturis, qualiter Reverendus P. Frater Evangelista de Canobio, immediatus in Officio Generalatûs Prædecessor meus, proposuit in Capitulo nostro Generali ab ipso convocato, & Romæ celebrato anno 1567. Utrum Procurator curiæ Romanæ, pro tempore existens, deberet habere vocem in Capitulis Generalibus, quemadmodum habent per Regulam Ministri, & Custodes, sicut jam à Fratribus nostris, dictis de Observantia constitutum fuerat in eorum Generali Capitulo celebrato anno 1493. in Provincia Sancti Ludovici? & facto Scrutinio per vota secreta Capitulum nostrum acceptavit, & innovavit prædictam constitutionem, videlicet, ut Procurator Curiæ haberet vocem activam, & passivam, in Capitulis Generalibus. Postquam autem ego in prædicto nostro Capitulo essem ad Generalatum electus, volui pro firmiori prædictæ constitutionis robore petere confirmationem ipsius, à Sanctissimo Domino Nostro Papa Pio V., & ideo ad illam humiliter petendam misi prædictum Patrem Fratrem Evangelistam, unà cum Reverendo P. Fratre Honorio de Montegranario Diffinitorem prædicti nostri Capituli, Patre Fratre Joanne Maria Hispano Prædicatore, & Fratre Bernardino Pisano Laico. Qui Pater Frater Evangelista proposuit Suæ Beatitudini constitutionem prædictam, & à Fratribus de Observantia factam, & à nostro Capitulo acceptatam, & innovatam esse, non obstante, quod Regula nostra non dicat, talem Procuratorem debere esse vocalem in Capitulis, ùt supra humiliter postulavit à Sua Sanctitate confirmationem ipsius constitutionis, quam Dominus Papa benignè confirmavit, & subjunxit, valde conveniens esse, ut talis vir, scilicet Procurator Curiæ habeat vocem in Generali Capitulo. Et hæc confirmatio facta fuit Die primo Junii Anni prædicti videlicet MDLXVII. In Palatio Sancti Petri in Camera propria Domini Papæ, præsentibus, & audientibus prænominatis Fratribus, in cujus fidem se subscripserunt, & ego Sigillum Officii nostri apposui. Datum Romæ die XVII. Julii MDLXVII.

Ego Frater Marius, qui supra, manu propria.
Ego Frater Evangelista, qui supra, manu propria confirmo.
Ego Frater Joannes Maria Hispanus Prædicator confirmo omnia, & singula ita esse concessa, me præsente, ut supra notatum est, manu propria.
Io Fra Bernardino da Pisa Laico confermo esser vero, come di sopra è scritto, e di mano propria ho sottoscritto &c.

Originale in Arch. Gen. Ord. Tom. C. n. 31.

Ne ullo unquam tempore, aut ullâ, quâcunque causâ, FF. Capucini ad PP. Minimos S. Francisci de Paula, nec hi ad illos se transferre possint, sub Pontificiæ Indignationis poena prohibet.

PIUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

SEdis Apostolicæ solertia, dum ad salutare quorundam remedium extructa, in eorum detrimentum vergere conspicit, ne, quod illis profuturum maturitate summa prodiisse comperitur, noxium incauto ministerio efficiatur, celeris provisionis opem afferre consuevit, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Sanè accepimus, quod, cum aliquando contingat aliquos Fratres Religiosos, tam Ordinis Sancti Francisci Capucinorum, quàm ejusdem S. Francisci de Paula Minimorum Nuncupatorum de uno loco ad alium, etiam forsan, absque suorum Superiorum licentia transferri, exinde perturbationes, & mala exempla inter eosdem Fratres sæpius oriri solent. Nos cupientes perturbationibus, & malis exemplis hujusmodi, quantum cum Deo possumus, obviare: Motu proprio, non ad alicujus instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa nostra Scientia, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, nullus

nullus ex Fratribus Capucinis ad dictum Ordinem S. Francisci de Paula, nec è converso, quod nullus Frater ejusdem S. Francisci de Paula ad Ordinem Fratrum Capucinorum hujusmodi, ullo unquam tempore, ex quacumque etiam, quantumcunque justissima causa, etiam de licentia suorum Superiorum se transferre possit, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus. Decernentes Statutum,& Ordinationem hujusmodi per Fratres præfatos, sub indignationis nostræ pœna, inviolabiliter observari debere, ac ex tunc irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam, quâvis auctoritate tam ordinaria, quàm delegata, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum, quia difficile foret, præsentes Literas ad singula quæque loca in quibus de eis fides forsan facienda foret,deferri; Volumus, quòd ipsis Transumptis manu publici Notarii subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis in Judicio, & extra, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Octobris M. D. LXVII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Cæsar Glorierius.

Exemplar in pergam. Auth. in Archivo Generali Ordinis Armar. Authent. *in fascic. collig. num.* 34.

N O T A.

CUM ad hanc Constitutionem successu temporis plenè, non amplius attenderetur, & tam RR. PP. Minimi liberè Capucinos reciperent, & Capucini liberè ad illos transirent, contra illos, & istos, duo Sac. Congreg. Regularium &c. Decreta emânarunt. Pro primo, contra primos, P. Procurator Ordinis nostri, fecit instantias sequentes.

Illustrissimi, & Reverendissimi Domini.

PRocurator FF. Capucinorum, supplicat Dominationibus Vestris Illustrissimis, quatenus dignentur expedire causam contra FF. S. Francisci de Paula, & FF. Reformatos observantem, & tam juxta Motum proprium Pii V. Sanct. Mem. quàm alia, Capucinis concessa privilegia ordinare, ne FF. Paulini, & Reformati recipiant deinceps ad illorum Ordines Capucinos, prouti priùs eum gravi Capucinorum præjudicio eos receperunt.

Ad quas ita fuit decretatum.

Auditis in Sacra Regularium Congregatione partibus, Decretum fuit, servandum fuisse, & esse Bullam Pii V. S. Mem. de qua supra. XIV. Jun. M. D. LXXXVIII.

Card. Alexandrinus.

Locus ✠ Sigilli.

Contra Capucinos ipsos autem, in aliâ, & posteriore Congregatione fuit ita decisum.

IN Sacra Regularium Congregatione lecto libello supplici oblato, nomine totius Familiæ Fratrum Capucinorum conquerentium, quòd quamplures ejusdem familiæ Fratres, non sine magna Religionis status perturbatione, ac contra formam, & tenorem Motus proprii rec. fel. Pii Papæ V. sub dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Octobris M.D.LXVII. expediti, necnon Decreti Sacræ Congregationis prædictæ emanati, sub die XIV. Junii M D. LXXXVIII. & aliorum dictæ Religionis privilegiorum, ad Ordinem Fratrum S. Francisci de Paula Minimorum nuncupatorum se transtulerunt, & quotidie transeunt, & in eo, prætextu, quòd ibi strictior vigeat observantia, recepti fuerunt, & in dies recipiuntur: Illmi, & Rmi DD. Cardinales Sacræ Congregationis prædictæ Præfecti, utriusque Religionis quieti, & paci consulere volentes, matura super præmissis habita consideratione, Auctoritate Apostolica, eidem Congregationi à S. D. N. Gregorii XIV. concessa, decreverunt; quoscunque Fratres Capucinos hactenus ad secundam dictam Religionem translatos, & receptos, in eadem tuta conscientia perseverare, & à nemine hac duntaxat de causa molestari posse. Postbac autem, memoratum Pii V. Motum proprium, sub pœna transeuntibus, & illos recipientibus, privationis officiorum, & vocis activæ, & passivæ in perpetuum ipso facto incurrenda, servandum esse, & servari debere. Quibuscumque non obstantibus. Die XXVII. Maii M. D. LXXXXV.

F. Michael Bonellus Card. Alex.

Georg. Palear. Secret.

Utriusque hujus Decreti exemplaria Authentica cum aliis Documentis in Arch. Gen. Ord. Tom. E. num. 40.

Vivæ

Vivæ Vocis Oraculo

Concedit, quod, non obstantibus Constitutionibus à Se editis, Fratres æquè Officia propria, ac Missas de Sancto P. FRANCISCO, aliisque Ordinis Sanctis dicere possint, ita tamen, ut talia Officia, & Missæ propriæ, Missali Romano non apponantur, sed seorsim habeantur.

Julius Antonius Sanctorius, miseratione Divina S. R. E. Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Sanctę Severinæ appellatus, FF. Capucinorum nuncupatorum Ord. Minor. Vice-Protector.

OMnibus, & singulis præsentibus, & futuris, ad quos præsentes perveoerint, seu quomodolibet spectaverint, notum facimus, & attestamur, qualiter Nobis, nomine dilectorum Nobis in Christo Fratrum Capucinorum nuncupatorum Ordinis Minorum, die Sabathi infrascripta supplicantibus, Sanctissimus Domious Noster Pius Divina Providentia Papa Quintus vivæ vocis oraculo, nobis facto cooceffit, & indulsit Fratribus prædictis, ut, quemadmodum per Sanctitatem suam concessum, seu indultum fuit fratribus eisdem, ut non obstaote Bulla ejus, editâ super Breviario Romano noviter reformato, festos Dies, seu solennitates, propria Officia, & Horas Canonicas Beati Francisci Ordiois Minorum Fundatoris, & aliorum ejusdemmet Ordinis Sanctorum celebrare, recitare, seu decantare possent, ita etiam, non obstante Bulla Beatitudinis suę super Missali Romano nuper reformato, & edito, proprias Missas enrumdem Sanctorum Ordinis præfati, in veteri Missali contentas, servatâ tamen formâ novi Missalis, seu ad illius Ritum, & normam, celebrare, & legere liberè, & licitè possint, ac valeaot, dummodo Missas hujusmodi io aliis diebus solennibus non celebrent, nec in oovo Missali Romaoo apponant, seu imprimant, sed seorsum habeant. In quorum omnium, & singulorum fidem, has nostras fieri fecimus, maou nostra subscriptas, ac nostri coosueti sigilli appensione munitas. Datum Romæ in Palatio Apostolico die XXVI. Mensis Augusti Anno Incaroationis Dominicæ MLXX. Pontificatus ejusdem Sanctissimi D. N. D. Pii Anno Quinto.

Jul. Ant. Card. S. Severinæ.

Locus ✠ Sigilli pendeotis.

Joannes Matthæus de Robertis Secretarius.

Exemplar authentic. in Pergamena in Archivo Generali Ordinis Armar. Authent. *in fasc. collig. num.* 32.

Fratres triginta ad Classem Pontificiam contra Turcas pro spirituali Militis subsidio destinatos, amplissimis Privilegiis communit.

PIUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

CUM dilectus Filius, Vicarius Generalis (*) Fratrum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, mandato nostro, Dilectum etiam Filium (**) Anselmum de Petramolaria, & aliquot alios ex Fratribus ejusdem Ordinis elegerit, mittendos ad Classem Christianorum, quæ contra Infideles paratur; ut ibi Sacra ministrare, ægrotantium curam gerere, omnes monitis, & exemplis ad Dei timorem, & amorem accendere, militesque ad viriliter pro Christi Fide dimicandum animare studeant: Et eundem Anselmum dictis Fratribus in Guardianum præfecerit, cum potestate alium sibi substituendi, & alios ex ipsis Fratribus Capucinis Socios secum assumendi, seu deligendi. Nos, ut ipse Anselmus, & Fratres, ea, ad quæ mittuntur, meliùs exequi, & adimplere possint, speciales, & infrascriptas facultates, & privilegia eis impertienda esse censentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia eidem Anselmo Guardiano, ejusque Successoribus, ac Sociis assignatis, & assignandis præfatis: Quod omnium, & singulorum de Classe præfata, tam in Mari, quàm alibi constitutorum, confessiones audire, eosque ab omnibus peccatis, & censuris Ecclesiasticis & casibus quomodolibet reservatis, etiam in Bulla, in die Cœnæ Domini legi consueta, contentis, in Foro Conscientiæ tantùm, injunctâ salutari pœnitentiâ absolvere: Necnon eorum vota quæcumque, Castitatis, & Religionis votis duntaxat exceptis, in alia pietatis opera commutare, ac omnibus, & singulis Christifidelibus de præfata Classe Christiaoa, seu de Copiis, & Exercitu contra Turcas, & Infideles pugnaturis, Sanctissimæ Eucharistiæ, & extremæ unctionis Sacramenta ministrare; Nec non Missas super Altare portatili io loco clauso, & à ventis tuto, in Terra cum reverentia, & honore celebrare: omnibus verò, & singulis Fidelibus de Classe, & Copiis præfatis, ut sibi aliquem tam ex dictis Fratribus, quàm alium Sacerdotem approbatum eligere, qui possit eorum Confessiones audire, eosque ab omnibus peccatis, excessibus, delictis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, etiam, ut præmittitur, reservatis absolvere: Præterea, ut pleniùs ægrotantibus Fratres prefati satisfacere possint, ut ipsi Fratres (si opus fuerit, pro ipsorum ægrotaotium necessitatibus) in Classe, & alibi eleemosynas

molÿnas petere, per Syndicum tamen, seu Procuratorem aliquem, à Commissario Apostolico assignandum, seu deputandum recipiendas, & in Infirmorum necessitatibus expendendas; ita, quod ipsi Fratres, nec eleemosynas hujusmodi recipiant, nec administrent, nisi, quatenus eorum Regula permittit, & per Procuratorem præfatum fuerit eis mandatum, sive concessum. Quodque Fratres præfati, quandocumque ventum fuerit ad arma contra Infideles, sive in Mari, sive in Terra, quilibet eorum in ea Triremi, vel in Acie, seu Agmine, cui assignatus fuerit, Fidelibus & pugnantibus Nomine nostro, benedictionem impendere respectivè possint, & valeant, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium facultatem concedimus & potestatem. Insuper omnibus & singulis Fidelibus de Classe & Copiis prædictis, videlicet, qui gratis militaverint, pro prima vice, quâ confessi, & contriti Sanctissimam Eucharistiam sumpserint, plenariam omnium, & singulorum peccatorum indulgentiam, & remissionem: qui verò stipendiati fuerint, & eandem Sacratissimam Eucharistiam (ùt præfertur) primâ vice sumpserint, decem annorum, & totidem quadragenarum indulgentiam: Omnibus autem, & singulis stipendiatis, & non stipendiatis, & aliis personis dictæ Classis, aliis vicibus confessis, & contritis, ac communicatis, quinque annorum, & totidem Quadragenarum indulgentiam; & in articulo mortis constitutis, atque in præfata expeditione vel pugna, seu præliis morientibus, contritis tamen, plenariam quoque indulgentiam, quam iidem Fratres à nobis concessam esse, pronunciare, & prædicare possint. Item omnibus, qui Missæ, vel Sermonibus, seu Concionibus præfatorum Fratrum, aut Orationibus Matutinis ac Vespertinis horis habendis, prout á præfatis Fratribus fuerit ordinatum, devotè interfuerint; indulgentiam quadraginta dierum de omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, ejus auctoritate confisi, per easdem præsentes concedimus, & elargimur. Ne autem Fratres prædicti, dum aliis præesse student, sibi detrimentum faciant, aliisque minus prosint, eis mandamus, ut in omnibus propriam Regulam observent, necnon Vicario Generali in omnibus, & singulis, quæ ab Eo illis ordinata, & præcepta fuerint, pareant, & humiliter obediant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die x. Martii MDLXXI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Exemplar impressum Authent. in Arch. Generali Ordinis Armario Authent. *in fasc. Impressorum num.* 1.

N O T A.

Vicarius Generalis in hujus Brevis exordio Anonymus, fuit P. Marius à Foro Sarzinio, Vulgò *Mercato Saraceno*, Provinciæ Picenæ Alumnus, qui Doctoratûs & Magisterii Laurea in inclyto Divi Augustini Ordine insignitus, & rigidioris vitæ ducendæ studio incensus, nostro sese anno 1536. aggregavit Ordini. Hic, ne lumen virtutis, quod in Mario emicuit, sub modio lateret, Eum bina vice in Ministerii Generalis apice constituit. Exercuit officium hoc in Spiritu Lenitatis, & mira prudentia & specialiùs communem vitæ regularis rationem semper commendavit. Tolentini tandem anno 1581. septuagenerarius, plenus meritis ad perpetuæ Lucis fruitionem transivit, postquam prærogativas Deiparæ & S M. Magdalenæ, quas tenero cultu dilexit, devoto conscripsisset metro. Vitam illius fusè describit P. Boverius (*a*) & de eo meminerunt P. Wadingus (*b*) & P. Coriolanus noster (*c*).

(**) P. Anselmum celebrant nostri Annalistæ ceu Virum, omni virtutum genere ornatum, Zelo fidei æstuantem, & Martyrii cupidine præprimis ferventem; inde, cum P. Hieronymus à Pistorio, Lector & Definitor Generalis, in S. Concilio Tridentino ad Patres sæpius Orator, ac Sanctissimi Papæ Pii V. Theologus in Insula Cretæ victima charitatis obiisset, Illi pro nova expeditione ceu comitum Fratrum Ductor fuit Substitutus. Implevit quoque partes suas gloriosè, & cum fructu amplissimo. Redux Romam, ceu Commissarius Generalis in Galliam missus est, ubi, postquam florentem jam Observantiam majore victûs austeritate & paupertate communivisset, Romam denuo repetiit, & inde Camerinum pro sua quiete æterná secessit. Plura qui de Viri hujus vita desiderat, Boverium nostrum (*d*) legat.

(a) *Tom.* 1. *Annal. p.*11.
(b) *Lib. de Script. FF. Min.*
(c) *In Brev. Chron.*
(d) *Tom.* 1. *Annal. pag.* 319.

GREGORIUS XIII.

Italus ex Civitate Bononiæ, Hugo Boncompagnus antea dictus, S. R. E. Cardinalis Romæ XIII. *Maii* MDLXXII. *Summus Pontifex creatus. Obiit* X. *April.* MDLXXXV. *postquam sedisset Annos* XIII. *Menses* X. *dies* XXIX.

Revocat constitutionem fel. rec. Pauli III, quâ nostram Religionem ultra montes propagari inhibuit, tribuitque facultatem per Gallias, ac omnes Orbis partes Loca, Custodias, Provincias &c. erigendi.

GRE-

GREGORIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

EX nostri Pastoralis Officii debito, ad ea libenter attendimus, per quæ singulorum Religiosorum propagationi consulatur; maximè verò, quæ alicubi ex speciali populorum devotione optantur. Cum itaque Religio Ordinis Fratrum Minorum Congregationis Capucinorum nuncupatæ, dudum in Italia salubriter instituta, nunc etiam in partibus Galliarum, & signanter in alma Civitate Parisiensi instituì cœpta, ad finem perduci desideretur: Sed quia aliàs fel. record. Paulus Papa III., Prædecessor noster, ex certis tunc expressis causis, in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, Dilectis Filiis Vicario Generali, & Fratribus dictorum Ordinis, & Congregationis, motu proprio præcepit; ne, donec à se, in Capitulo Generali ejusdem Ordinis, quod in Urbe celebrandum erat, aliud super eo determinatum foret, sese ultra Montes transferre, aut loca de novo acceptare auderent: ipsi Vicarius, & Fratres, etsi præceptum, dicti Prædecessoris obitu, creditum sit expirâsse, veriti tamen crimen transgressionis, nihil omnino contra illud absque dictæ sedis permissione, ausi sint hucusque attrectare. Nos Religionis ampliandæ studio, prohibitionem prædictam, ac quidquid à dicto Prædecessore ejus causâ decretum est, auctoritate præsentium abrogamus; ac Vicarium, & Fratres prædictos contra illa in integrum restituimus. Quin etiam illis ad Gallias, & cæteras omnes Orbis partes liberè transeundi, & ibidem Domos, Loca, Custodias, & Provincias, juxta eorum Ordinem, fundandi, instituendi licentiam tribuimus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis prædictorum, juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Quia verò difficile esset, præsentes, quòcumque illis opus erit, perferri, volumus, ut illarum transumptis, etiam expressis, manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ abrogationis, restitutionis, tributionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDLXXIV. Pridie Non. Maii, Pontificatus nostri Anno Quarto.

Cæsar Glorierius.

Exemplar in pergamena Authent. in Archivo Generali Ordinis Armar. Authent. *in fasc. collig. num.* 35.

Julium Antonium Cardinalem S. Severinæ, Ordinis Vice-Protectorem, Capituli Generalis Præsidem deputat.

Dilecto Filio nostro Julio Antonio Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbytero Cardinali S. Severinæ nuncupato.

GREGORIUS PAPA XIII.

DIlecte Fili noster, Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Cum Capitulum Generale Fratrum Capucinorum, pro rerum, ad eundem Ordinem spectantium felici directione, in Alma Urbe nostra propediem celebrandum sit, Nos cupientes, ut omnia in eodem Capitulo tractanda ritè, & cum Dei laude, ac dicti Ordinis utilitate procedant, Te, qui ejusdem Ordinis Viceprotector ad præsens existis, cujus eximiam prudentiam, probitatem, integritatem optimè cognitam habemus, ejusdem Capituli Præsidentem, auctoritate Apostolica, tenore præsentium facimus, & deputamus, cum potestate, & facultate omnia faciendi, mandandi, & exequendi, quæ alii Præsidentes in aliis Capitulis Generalibus dicti Ordinis facere, mandare, & exequi potuerunt, seu quomodolibet debuerunt. Ita tamen, quòd omnia, Decretis Sac. Concilii Tridentini prorsus se conforment, & nihil contra illa disponatur. Mandantes Tibi, ac ejusdem Ordinis Superioribus, ut ipsum Ordinem juxta dicti Concilii Canones, & Decreta, ac Ordinis hujusmodi Constitutiones reformare curetis, Statutis, Privilegiis, Diffinitionibus, Indultis, & consuetudinibus dicti Ordinis, cæterisque in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die x. Maii MDLXXV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

C. Glorierius.

Autographum in Arch. Vaticano in regesto Mensis April. Anni 1575.

Prohibet, ne Tertiarii FF. Min. Conventualium (præsertim in Regno Siciliæ degentium) Habitum, Capucinorum Habitui consimilem deferant.

GREGORIUS XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Regularium personarum, exemplarem vitam in humilitatis, & paupertatis spiritu viventium quieti ac indemnitati, pro commisso nobis Pastoralis Officii debito consulere cupientes, ad ea removenda, quæ ipsis præjudicium adferre, & scandali materiam præstare dignoscuntur, curam nostram libenter intendimus. Accepimus quidem, quòd, licet aliàs, fel. rec. Paulus Papa Tertius Prædecessor Noster per suas literas inter alia districtiùs inhibuerit quibusvis personis, cujuscumque conditionis existerent, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, eo ipso incurrenda, ne Habitum per Fratres Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum gestari solitum, nisi sub Vicarii Generalis, ejusdem Ordinis pro tempore existentis obedientia, & cura permanerent, gestare quoque modo præsumerent; & piæ Memoriæ Pius Papa IV. etiam Prædecessor Noster literas Pauli Prædecessoris hujusmodi, ita, quod nullus cujuscumque conditionis existeret, non solùm habitum præfatum, juxta literas Pauli Prędecessoris hujusmodi tenorem, verùm etiam nec ita consimilem, quod pręter eum possit credi Frater eorum Congregationis, nisi sub pręfati Vicarii Generalis pro tempore existentis obedientia, & cura permaneret, sub simili pœna excommunicationis latæ sententiæ quoquo modo gestare præsumeret, per alias suas literas confirmaverit, & approbaverit, ac etiam ad id extenderit. Nihilominus multi Fratres Tertiarii Minorum Conventualium Sancti Francisci nuncupatorum, in Regno Siciliæ degentes, Habitum ejusdem panni, & coloris, quo ipsi Fratres Capucini utuntur, gestare, & salvo, quod Capucium rotundum, more Fratrum Conventualium hujusmodi deferunt, in reliquis ita consimiles eisdem Fratribus Capucinis incedere præsumunt, ut passim à Populo pro Capucinis habeantur, & reputentur, ac illis, tanquam talibus, eleemosynæ & oblationes elargiantur, non sine eorumdem Capucinorum præjudicio, & Sæcularium scandalo, qui Capucinos, à Regulæ Observantia emancipatos credunt, eisque pecuniarum usum, ac rerum commercium permitti intuentur. Quocirca nos rationi consonum esse, rati, ut, qui in observantia vitæ Regularis uniformes non sunt, ab iisdem etiam Habitûs delatione distinguantur; in primis ad evitandas confusiones, & contentiones, quæ, nisi Habitus utrinque distinguatur, oriri possent, providere volentes, ac singulas literas Prædecessorum hujusmodi, & in eis contenta quæcumque pro expressis habentes, & harum serie approbantes, & confirmantes, atque etiam innovantes, Motu proprio & ex certa scientia nostra statuimus, & ordinamus; quod ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus, hujusmodi Fratres Tertiarij nuncupati dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium, in Regno Siciliæ existentes, & sub Obedientia & cura dicti Vicarii Generalis Capucinorum pro tempore existentis non permanentes, adinstar aliorum Fratrum ejusdem Ordinis Minorum Conventualium, ibidem degentium, non solùm Capucium rotundum, ùt præfertur, sed etiam Habitum ejusdem coloris, cujus est Habitus dictorum Fratrum Minorum Conventualium, videlicet Berretini nuncupati, ut propterea à Capucinis Fratribus, facilè discernantur, deferre debeant, & teneantur. Alioquin, si secus fecerint, post sex menses, ab intimatione præsentium, pœnas Constitutionum Pauli & Pii præfatorum incurrant eoipso Decernentes præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, etiam ex eo, quod interesse habentes vocati non fuerint, seu quocumque alio prætextu, notari, impugnari, invalidari, retractari, aut in Jus, vel Controversiam revocari, seu adversus eas, quodcumque Juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, nullo unquam tempore posse. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam, quâvis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus universis, & singulis dicti Regni locorum Ordinariis, in quorum Diœcesi Fratres Tertiarii Minorum Conventualium hujusmodi pro tempore degent, per præsentes committimus, & mandamus; ut per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Capucinorum præfatorum, vel aliorum, quorum intererit, fuerint requisiti, solemniter publicantes, faciant Auctoritate nostra Literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, sublato quocumque exemptionis privilegio, inviolabiliter observari. Contradictores quoslibet, & rebelles per prædictas, aliasque sententias, censuras, & pœnas, aliaque Juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac legitimis

super

ſuper his habitis, ſervatis proceſſibus, ipſas ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel Generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Statutis, & Conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis, etiam ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam proprio motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quæ omnia adverſus præmiſſa nullatenus ſuffragari volumus, contrariis quibuſcumque, etiamſi Fratribus Tertiariis prædictis, vel quibuſvis aliis communiter, vel diviſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per Literas Apoſtolicas continentes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam expreſſis, manu publici Notarii ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique in Judicio, & extra, fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris die quarta Octobris M. D. LXXXI. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

Caeſ. Glorierius.

Exemplar in pergamena authent. in Archivo Generali Ordinis Armar. Authent. *in faſc. collig. num.* 40.

DECRETUM.

Quo Fratres S. Joannis de Deo, Habitum, ſimilem Habitui Capucinorum geſtare prohibentur.

Die x. Maii MDXXXII.

ILluſtriſs., & Reverendiſs. Dominus D. Jacobus Epiſcopus Tuſculanus, S. R. E. Cardinalis Sabellus, Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Vicarius Generalis inhærendo Literis Apoſtolicis conceſſionis privilegiorum Fratribus Ord. Min. S. Franciſci Capucinis nuncupatis, à fel. rec. Paulo Papa III. & aliis Romanis Pontificibus, ac confirmationis eorundem Privilegiorum à fel. rec. Pio Papa IV. reſpectivè emanatis, in quibus præter alia extitit ordinatum, quod nullus, cujuſcunque conditionis exiſtat, non ſolùm eorundem Fratrum Habitum, verùm etiam, nec ita ſimilem, quod propter eum poſſet credi Frater eorum Congregationis, niſi ſub Vicarii generalis ejuſdem Ordinis, pro tempore exiſtentis obedientia, & cura permaneat, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ quoquomodo geſtare præſumat; decrevit, & declaravit, quod Fratres Hoſpitalis *Joannis Dei* nuncupari deferant, & deferre debeant *Capottum* nuncupatum uſque ad crura tantùm, Capucium rotundum, caligas, *Calzoni* nuncupatas, uſque ad talos, cum habitu *patientia* nuncupato & corrigiam cum cingulo cum Sporta, & non utantur Sandaliis, prout utuntur Capucini, nec alio genere Habitûs, quo utuntur Capucini, ne ab aliquibus credi poſſit, eos Fratres Capucinorum eſſe, ſub pœnis prædictis, & aliis, arbitrio ejuſdem Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini Cardinalis imponendis.

Exemplar in charta auth. in Archivo Generali Ordinis Armario Authentica *in faſc. colligato num.* 41.

N O T A.

STatim quoque, ac hoc Decretum fuerat legaliter intimatum, fuit & expeditum Monitorium coram tunc Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo DD. Hieronymo Matheio Cameræ Apoſtolicæ Auditore Generali per acta Franciſci Baſpletti Cur. Cauſ. Cameræ Apoſtolicæ Notarii ſub die XXII. Junii MDXXXII. Sedente Sanct. mem. Gregorio XIII., Anno illius XI. Plena autem ad hæc cum non ſequeretur executio, anno MDXXXVII., XXXI. Auguſti fuit Decretum ſuprapoſitum ab eodem Cardinale Vicario confirmatum, & inſuper anno MDXXXVIII. XVI. Januarii, ſequenti S. Cong. Regul. Decreto corroboratum.

Sacra Regularium Congregatio, inſtantibus FF. Capucinis cenſuit, Confratres Societatis Joannis Dei nullatenus debere geſtare habitum cum Capucio oblongo, ſive acuto, ſed rotundo, ſub pœna carceris, Congregationis arbitrio. Licentiam propterea conceſſit ipſis Fratribus Capucinis, omnes contrafacientes carcerari faciendi, die XVI. Januarii MDXXXVIII.

Locus ✠ Sigilli.

Cardinalis Alexandrinus.

Georgius Palearius Secretarius.

Emanâ-

Emanârunt insuper duo Mandata Apostolica, cum invocatione brachii Sæcularis directa ad Augustissimum Imperatorem, & quoslibet Dominos temporales, per quæ Fratres S. Joannis de Deo, ac omnes alii, Habitu Capucino abutentes, mediantibus juris remediis, etiam carceratione, & pignorum ablatione, ad observantiam Constitutionum Pontificiarum, Decretorum &c. de non portando Capucinorum Habitu, vel eidem simili, adstringuntur. Primum fuit relaxatum coram tunc R. P. D. Alphonsu Vice-Comite, Locumtenente tunc Illustrissimi, & Reverendissimi D. Augustini Cusani Auditoris Generalis &c. per acta Cinthii Cellii illius Notarii sub XII. Maii MDXXXVIII. Sedente S. mem. Sixto V. Anno ejus Quarto.

Alterum autem, coram tunc R. P. D. A. Justo, Locumtenente tunc Illustriss., & Reverendiss. Domini Camilli Burghesii, pariter Auditoris Cameræ &c. per acta Marci Antonii Bruti, illius Notarii &c. quod hic copialiter, tam pro pleniore actorum memoria, quàm pro firmiore juris manutentione extendi, consultum judicatum est.

MANDATUM EXECUTIVUM

Cum invocatione Brachii Sæcularis.

INvictissimo, & Potentissimo Rudolpho ab Austria, Romanorum Imperatori electo, semper Augusto, ac Serenissimo, & Catholico Hispaniarum, aliisque Serenissimis aliorum Regnorum Reipublicæ Christianæ Regibus, Rerumpublicarum, quorumcunque Statuum, & Provinciarum Ducibus, & Potestatibus, Magistratibus, & Rectoribus, eorumque Illmis, & Excellmis Dominis Proregibus, Viceducibus, & Gubernatoribus, ac Illmis, & Revmis Dominis Sedis Apostolicæ Legatis, Nunciis, Episcopis, Archiepiscopis, Patriarchis, & aliis quibuscumque in dignitate Ecclesiastica constitutis, ac Illmis DD. Principibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Castellanis, Arcium Præfectis, ac quarumcunque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Locorum Gubernatoribus, Vicariis, Potestatibus, Auditoribus, Locatenentibus, Judicibus ordinariis, ac extraordinariis, ac Delegatis, Subdelegatis quibuscumque, Barisellis quoque, Executoribus, cæterisque Justitiæ Ministris quibuscunque, quoquo modo nuncupatis, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint per totum Orbem Terrarum.

Camillus Burghesius Protbonotarius Apostolicus, Utriusque Signaturæ Sanctissimi D. N. Papæ Referendarius, ac ejusdem S. D. N. Papæ, necnon Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex ordinarius, Sententiarum quoque, & Censurarum, tam in Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcunque Universalis, & merus Executor, ab eodem S. D. N. Papa specialiter deputatus, Salutem in Domino, & nostris hujusmodi, imò verius Apostolicis firmiter obedire mandatis.

Noveritis nuper coram nobis pro parte ad instantiam Rever. Patris Fratris Hieronymi de Politia Siculi, Ordinis Min. S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Vicarii Generalis, & R. P. F. Bonaventuræ de Monteregali ejusdem Religionis Procuratoris, & Commissarii Generalis Principalium comparitum, & expositum fuisse: Quod, cum alias fel. rec. Paulus Papa III. attendens uberes fructus, quos Ordo ipse Minorum in Agro Militantis Ecclesiæ catenus produxerat, & in posterum producturum spe firma sperabat, ac dignum censens, ut circa ea, quæ ipsius Ordinis incrementum concernebant, benignos favores impenderet, supplicationibus nonnullorum tunc expressorum Fratrum dicti Ordinis supplicationibus inclinatus, nonnullas Literas piæ mem. Clementis VII. ejus Prædecessoris, nonnullis Fratribus, tunc expressis Ordinis Minorum, vitam Heremiticam ducere, & quantùm humana patiebatur fragilitas, Regulam Beati Francisci observare cupientibus, concessas, Apostolica Auctoritate, ex certa scientia sua approbans, & confirmans, illas tunc, & pro tempore existenti Vicario Generali Congregationis Capucinorum, ac ipsis Congregationis Fratribus, (perinde, ac si illæ eisdem Congregationi, & Fratribus directæ fuissent) quoad omnia, & singula in ipsis Literis contenta suffragari devere decrevit; Et nihilominus auctoritate, & scientia similibus per suas sub plumbo confectas Literas, nonnulla pro dictis Fratribus Capucinis, statuit, & ordinavit, districtiùs inhibens quibuscumque personis, cujuscumque conditionis existerent, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, eo ipso incurrenda, ne Habitum per eos deferri solitum, nisi sub prædicti Rev. Vicarii Generalis pro tempore existentis Obedientia, & cura permanerent, gestare quoquomodo præsumerent; & successivè sanctæ etiam memoriæ Pius Papa IV., per ejus Literas sub plumbo expeditas, sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXIIII. Nonis Aprilis Literas prædicti Pauli Prædecessoris hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta, ita, quod nullus cujuscumque conditionis existat, non solùm Capucinorum Habitum, juxta prædictarum Literarum Pauli Prædecessoris tenorem, verùm etiam nec ita consimilem, quod propter eum possint credi Fratres eorum Congregationis, nisi sub prædicti eorum R. P. Vicarii pro tempore existentis obedientia, & cura permaneant, sub simili pœna excommunicationis latæ sententiæ quoquomodo gestare præsumant, Auctoritate Apostolica prædicta confirmavit, & approbavit, ac omnia. & singula in eisdem Literis D. fel. rec. Pauli Papæ Tertij contenta prædicta de novo concessit, ac deinceps fel. record. Gregorius Decimus tertius per ejus Literas in forma Brevis, sub Annulo Piscatoris expeditas, die quarta Octobris M. D. LXXXI. Pontificatus sui Anno decimo, specialiter & expressè prædictas Constitutiones Pauli Tertii, & Pii Quarti (quoad Capucii, & Habitûs Fratrum Capucinorum gestationem approbavit, confirmavit, & innovavit, prout in prædictorum summorum Pontificum Literis pleniùs contineri dicitur. Quodque per Illustrissimos & Reverendiss. DD. Cardinales Sacræ Religionum Congregationis vigore auctoritatis, & facultatis, eisdem à Sanctissimo D. N. Sixto divina providentia Papa Quinto fel. record. per suas Literas in forma Brevis sub Annulo Piscatoris (ut moris est) legitimè expeditas, sub datum Romæ apud Sanctum Marcum, die decima tertia Junij, Anno M. D. LXXXVII. Pontificatus sui Anno Tertio attributæ, instantibus RR. Patribus Capucinis, sancitum, & decretum fuit, prout in quadam papyri cedula per Illustrissimum, & Reverendiss. Cardinalem Alexandrinum subscripta, & firmata, & ejus sigillo munita, & Rev. P. Generali prædictæ Societatis S. Joannis Dei intimata, coram nobis exhibita, tenoris subsequentis, videlicet, Sac. Regular. Congregatio instantibus Fratribus Capucinis censuit, Confratres Societatis Joannis Dei, nullatenus debere gestare Habitum cum Capucio oblongo, sive acuto, sed rotundo, sub pœna carceris, Congregationis arbitrio. Licentiamque propterea concessit ipsis Fratribus Capucinis, omnes contrafacientes carcerare faciendi. Die decima sexta Januarii 1588. *Cardinalis Alexandrinus, Georgius Palearius Secretarius. loco ✠ Sigilli. Item pariter instantibus eisdem Fratribus Capucinis, per eandem Sacram Congregationem Regularium sanci-*

sancitum, decretum, & ordinatum fuit, prout in quadam papyri cedula per Secretarium dictæ sacræ Congregationis, sub die tertia Martii 1592. subscripta, hujusmodi sub tenore videlicet: Moneantur sub pœna ablationis Capucii prima Martii 1592. *Gregorius Palearius subscripsi. Et exposito Nobis pro parte, & ad instantiam eorumdem RR. PP. Capucinorum, videlicet Vicarii & Procuratoris Generalium, quod aliqui ex Confratribus Societatis Joannis Dei, & forsan nonnulli alii Habitum cum Capucio oblongo sive acuto, absque licentia R. P. Vicarii Generalis Ordinis Capucinorum, contra formam ordinationum, & constitutionum præfatorum summorum Pontificum, in maximum animæ ipsorum contravenientium detrimentum, in dedecus, & vilipendium sacræ Religionis Capucinorum, & Populorum scandalum gestare audent, & præsumunt. Cupientesq. prædicti RR. PP. Vicarius, Procurator, & Commissarius generalis prædictas literas Apostolicas, & Decretum prædictæ sacræ Congregationis suum (ùt par est) debitum sortiri effectum, debitamque executionem consequi, ad Nos tamquam similium Executorem, recursum habuerunt, ut in præmissis de opportuno juris remedio providere, & in executionem præmissorum contrafacientes brachium sæculare, & mandatum exequutivum decernere, & concedere dignaremur. Nos igitur attendentes requisitionem hujusmodi fore justam, & rationi consonam, & quod justa petenti non est denegandus assensus, volentesque, mandata Apostolica (ùt convenit) reverenter exequi, & stante monitione, ac intimatione præinsertorum Decretorum Rever. P. Generali S. Joannis Dei, monitos, & intimatos, ac etiam in ipsis iterum citatis ad dicendum contra præfatas Literas Apostolicas, & illarum exequutionem, mandatum exequutivum, & brachium seculare contra omnes Fratres dictæ Religionis, gestantes Capucios oblongos & acutos, contra formam dictorum Decretorum, & de illis auferendo decerni, & relaxari. Comparente coram nobis R. P. Priore Romæ dicti Ordinis S. Joannis, & offerente se paratum unà cum aliis Fratribus pro tempore ejus obedientiæ subjectis, gestare Capucium rotundum, & juxta formam Modelli aliàs dati. Nos autem, factâ comparatione Capucii, quod ipse R. P. Prior, & ejus Socius gestabat, reperimus esse Modelli, & formæ datæ, & assignatæ: Et stante dicta oblatione, ac juribus, de quibus supra, mandatum exequutivum contra omnes, & singulos contrafacientes, & inobservantes, Capuciumque oblongum, & acutum, nunc, & pro tempore gestantes decernendum, & relaxandum duximus, decrevimus, & relaxavimus, prout decernimus, & relaxamus per præsentes. Quæ omnia & singula supradicta vobis omnibus & singulis supradictis intimamus, insinuamus, & notificamus, ac ad vestram, & cujuslibet vestrûm notitiam deducimus, & deduci volumus per præsentes. Quo circa vos* Invictissimum Romanorum Imperatorem, *& Serenissimos Reges, ac alios DD. Temporales, jurisdictiones exercentes, ac Illustrissimos DD. Legatos in Domino attentè rogamus, & hortamur, quatenus vestram in hac parte dexteram extendentes, tamquam justitiæ, & fidei Zelatores; Vobis verò aliis prædictis committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, sub excommunicationis, & suspensionis à Divinis pœnis, quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquam vigore præsentium pro parte DD. Fratrum Capucinorum, aut alicujus eorum fueritis requisiti, seu alter vestrûm fuerit requisitus, ex parte nostra, imo veriùs, Apostolica Auctoritate omnes, & quoscunque Confratres Societatis Joannis Dei, & alios quoscumque nunc, & pro tempore contrafacientes, & in quibusvis locis gestantes Habitum, cum Capucio oblongo, sive acuto carceretis, & in carceribus detineatis per captionem corporum, & personarum, ac dictorum Capuciorum ablationem cogatis, & compellatis ad dimittendum, & relaxandum dictum Habitum cum Capucio acuto, sive oblongo, & in præmissis non cessetis, nec cessare faciatis, donec dictum Habitum dimiserint, & Habitum cum Caputio rotundo juxta formam præinsertæ sacræ Congregationis detulerint, & omnia supradicta adimpleverint, ac illis paruerint. In præmissis vos taliter habentes, quod nota contemptûs, sive contumaciæ vobis nullatenus adscribatur. In quorum fidem, præsentes nostras literas, ac alias in papyri folio impressas, ut in diversis mundi partibus transmitti possint, & per Notarium nostrum, & Curiæ nostræ infrascriptum subscribi, sigilliq. Reverendæ Cameræ Apostolicæ, qua in talibus utimur, jussimus, & fecimus appensione muniri. Dat. Romæ in ædibus nostris sub Anno Nativitatis Domini nostri Jesu Christi Millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Indictione quinta, Die vero duodecima mensis Maii, Pontificatus sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis divina providentia Papæ Octavi Anno Primo.*

A. Justus Locumtenens.

Marcus Antonius Brutus Curiæ Causarum Cam. Apost. Notarius.

Hujus Mandati æquè, ac alterius, necnon Decretorum, in eo adductorum exemplaria Authentica, in pergamena & in charta, in Arch. Generali Ord. in fasc. collig. num. 47. 45. 51. &c.

S I X T V S V.

Italus ex Oppido, nunc Civitate Montis Alti in Provincia Picena, in Religione PP. Conventualium F. Felix Perettus dictus S. R. E. Cardinalis, Romæ XXIV. *April.* M. D. LXXXV. *Summus Pontifex creatus. Obiit* XXVII. *Augusti* MDXC. *postquam sedisset Annos* V. *Menses* IV. *Dies* VI.

Pro Festis SS. Francisci, Antonii de Padua, Bonaventuræ, Ludovici Episcopi, & Confessoris, Bernardini, & Claræ, in Ecclesiis Ordinis Nostri &c. tam pro Fratribus, Monialibus, quàm cæteris utriusque Sexûs Christi Fidelibus, plenariam Indulgentiam concedit perpetuam.

S I X T V S P A P A V.

UNiversis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, salutem & Apostolicam benedictionem. Cum à primæva institutione regulæ Beati Francisci, tam ob illius & Sanctorum Antonii de Padua, Ludovici Episcopi & Con-

Confessoris, Bonaventuræ, & Bernardini, necnon divæ Claræ, aliorumque ejusdem Ordinis sequacium sanctitatem & miraculorum multitudinem, quàm etiam ob multorum ipsius Religionis Summorum Pontificum Prædecessorum nostrorum merita, ingens ubique Christifidelium multitudo singularem erga quemcunque dictorum Sanctorum gerat devotionis effectum; Nos, ut ipsorum fidelium devotio hujusmodi non modò conservetur, sed in dies magis augeatur, animarumque saluti uberiùs consulatur, precibus etiam dilecti filii Clementis Bontadosii Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Magistri generalis super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, tam omnibus, & singulis dicti Ordinis Minorum Conventualium, Capucinorum, & de Observantia nuncupatorum Fratribus, & Monialibus, quàm cæteris utriusque sexus Christifidelibus, qui verè pœnitentes, & confessi, ac sanctissima Communione refecti, diebus Festis Sanctorum Francisci, Antonij de Padua, Bonaventuræ, Ludovici Episcopi & Confessoris, ac Bernardini, prædictorum eorundem Fratrum Minorum Conventualium, Capucinorum & de observantia; Necnon die Festivitatis Sanctæ Claræ Monalium dicti Ordinis Monasteriorum ubilibet constitutorum Ecclesias, tam erectas, quàm erigendas, vel earum aliquam, à primis vesperis usque ad occasum Solis eorundem dierum, singulis annis devotè visitaverint & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die præfatorum id egerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentes literæ ad ipsorum Christifidelium notitiam facilius, citiusque perveniant, volumus, quod earum exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarij subscriptis, & sigillo personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris, die XXVIII. Septemb. M.D.LXXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Joan. Bapt. Canobius.

Exemplar impressum, & Authenticum in Arch. Generali Ord. Armario Authent. *in fascic.* Impressorum.

P. Magistro Generali Ordinis Conventualium, Confraternitatem Cordæ S. Patris FRANCISCI in Ecclesiis nostris erigendi, ac Archiconfraternitati Assisii cum omnibus indulgentiis aggregandi, facultatem impertitur.

SIXTUS PAPA V.

Episcopus Servus Servorum Dei.

Ad futuram rei memoriam.

EX supernæ dispositionis arbitrio, gregi Dominico Præsidentes, inter curas multiplices, quæ ex Pastoralis Officii ministerio Nobis incumbunt, illam libenter amplectimur, per quam omnium Christifidelium, præsertim sub suavi Religionis jugo, & vexillo Altissimi famulantium, animarum salus, cum Divini cultus incremento proveniat, ipsosque Christifideles, ut eorum vota ad id facilius concurrant, spiritualibus muneribus, Indulgentiis videlicet, & peccatorum remissionibus, in apricum eis adducendo justos variis signis, & miraculis coruscantes, invitamus, & confovemus, ac aliàs desuper disponimus, prout ad eorum Christifidelium spiritualem devotionem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Cum itaque Beatus Franciscus, à quo Ordo dilectorum Fratrum Minorum institutus fuit, quique inter cœteros in numerum Sanctorum cooptatos signis, & miraculis maximè claruit, ita vixerit, ut penè omnes ad sui devotionem, & imitationem pertraxerit, multique ex ipsis Christifidelibus Cordam, similem ei, quâ ipse, dum in hoc Sæculo versaretur, cinctus erat, hodie deferant; quin etiam plures ejus laudabile institutum amplexi, & sub suavi jugo Religionis ab eo institutæ, diversisque S. Romanæ Ecclesiæ Catholicæ Prælatis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & postea ad Summi Apostolatus apicem evectis illustratæ, militantes, tantumque virum imitati, in numerum eorumdem Sanctorum relati fuerint.

Nos, qui etiam à teneris annis singularem devotionis affectum erga ipsum Sanctum Franciscum, cujus corpus sub Altari Majori Ecclesiæ Domûs Fratrum Ordinis Minorum Conventualium nuncupatorum Assisiensis, quæ inibi insignis, maximèque celebris, & diversis privilegiis decorata existit, requiescit, sub Habitu dicti Ordinis sui incedentes, gessimus, cupientes Domum, & Ecclesiam hujusmodi ampliùs decorari, pietatisque, & Christianæ charitatis opera, ubique cum Divini cultus augmento, ac ad ejusdem S. Francisci honorem, & venerationem, animarumque salutem exerceri, & fideles ipsos ad faciendum ea, per quæ ad

æternam

æternam beatitudinem valeant faciliùs pervenire, mediis opportunis excitare, infrascriptum Patrem Clementem Magistrum Generalem, ac singulares personas Conventûs Domûs prædictæ, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes: Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & certa scientia, in Ecclesia Domûs, & ad Altare hujusmodi, unam Archiconfraternitatem utriusque Sexûs Christifidelium, qui Chordam, per ejusdem Ordinis Fratres geri solitam, ex illorum devotione deferant, ac illa cingantur sub invocatione ejusdem S. Francisci, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuò erigimus, & instituimus.

Ut autem ipsa Archiconfraternitas, Confratrum Chordigerorum præfatæ Chordæ numero in dies magis ampliata decoretur, ipsique Confratres ad piorum operum exercitium propensiores reddantur, ac ad Ecclesiam, & Altare hujusmodi devotionis causâ confluant, quò per hoc se majora cælestis gratiæ dona cognoverint adipisci, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque Sexûs Christifidelibus, qui verè pœnitentes, & confessi, ac præfatam Chordam, quæ priùs à Superioribus dicti Ordinis benedici debeat, ad reverentiam, & memoriam ejusdem S. Francisci gerentes, sacraque Communione refecti, præfatam Archiconfraternitatem ingredientur, die prima illorum ingressûs, ac in mortis ipsorum articulo, Nomen JESU ore, vel corde invocantibus, si etiam verè pœnitentes, & confessi fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem: Et insuper eidem Archiconfraternitati, illiusque Confratribus omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac relaxationes Archiconfraternitati Confalonis B. Mariæ Virginis, in Ecclesia S. Luciæ de Urbe institutæ, nec non prædicto Ordini, ac illius Fratribus, & personis, quandocunque, & per quoscunque Romanos Pontifices, prædecessores nostros, ac etiam per Nos concessas, quoad illas tantùm, quæ hactenus revocatæ non fuerunt, motu, & auctoritate, ac tenore similibus, ac etiam perpetuò concedimus, & elargimur, ac communicamus.

Postremò, dilecto filio Fratri Clementi Bontadosio, nunc, & pro tempore existenti dicti Ordinis Generali Magistro Fratrum Minorum Conventualium nuncupatorum, quascunque Confraternitates, utriusque sexûs Christifidelium Chordigerorum hujusmodi, in quibuscunque Ecclesiis Domorum, tam Minorum Conventualium, quàm Capucinorum, & de Observantia nuncupatorum Fratrum prædictorum, in quibuscunque Mundi partibus, & locis pro tempore erigendi, & instituendi, illasque, postquam erectæ, & institutæ fuerint, præfatæ Archiconfraternitati per præsentes erectæ, & institutæ, cum omnibus, & singulis Indulgentiis, remissionibus peccatorum, & relaxationibus aggregandi, ac ipsas Indulgentias illis, & earum Confratribus communicandi, pariterque concedendi, plenam, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem damus, & concedimus, prout Nos easdem omnes Confraternitates ex nunc, prout ex tunc, postquam erectæ, & institutæ fuerint, ipsi Archiconfraternitati, per præsentes erectæ, & institutæ hujusmodi, aggregamus, præfatasque Indulgentias illis, & earum Confratribus communicamus, & concedimus.

Decernentes easdem præsentes literas, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, vel retractari, aut revocari, ullatenus posse, neque debere; sed semper, & in perpetuum validas, & efficaces existere, suosque plenarios effectus sortiri debere.

Non obstantibus præmissis, ac Regulà nostra de Indulgentiis ad instar non concedendis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ M.DL.XXXV. XIII. Kal. Decembris, Pontificatus nostri Anno Primo

H. Dat.

Exempl. impres. auth. in Archivo gen. Ord. Arm. Authent. *in fasc.* Impres. *num.* 5.

N O T A.

CApient ex hujus Constitutionis tenore nostri Fratres, quod erectio Confraternitatis Chordæ S.P. Francisci, Ordini RR.PP. Conventualium ita privativè competat, ut privilegiorum communicatio, quâ aliàs cum memorato Ordine gaudemus, nobis ad effectum similis erectionis, independenter faciendæ, nullatenus suffragetur, uti bene observat, & concludit noster P. Hieronymus à sorbo (a) Cum tamen suprapofita Constitutio Reverendissimo P. Magistro Generali PP. Conventualium, hanc Confraternitatem in nostris Ecclesiis instituendi, & institutam Archiconfraternitati Assisiensi uniendi expressam concedat facultatem, & etiam aliquando Eam apud nos

(a) *In compend. privileg. part. 2. pag. mihi 49. & 10.*

F in Locis,

in Locis, in quibus PP. Conventuales Monasteria non habent, erigi, particulares suadeant rationes, meminisse juvat, hoc non sine dispensatione fieri posse, cum nostræ constitutiones (a) Confraternitates Secularium in Ecclesiis nostris erigi, aut talium curam, à Fratribus nostris suscipi prohibeant. Non obstante, quod institutio Tertii Ordinis S. P. Francisci, ex inducto jam communi usu, permittatur, tam, quod Hic, non Confraternitas, sed juxta Pontificias Bullas verus sit Ordo, tam, quod Religio nostra cautâ hujus ordinis institutione, jus suum non semel jam impeditum & impetitum, manutenere cupiat.

(a) Cap. XI.

Ne FF. de Observantia sine speciali Romani Pontificis, seu Ministri Generalis, aut Provincialium licentia, ad Capucinos se transferant, &, ne hi tales, se transferentes recipiant, aut retineant, noviter cavet.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

PRo ea, quam præcipuam gerimus erga Sanctum Franciscum, devotione, illius familiam universam, paterno amore complectentes, ea studemus de medio tollere, quæ dissidii inter ipsos Religiosos, Ejus regulam sectantes, occasionem præbent, aut iis, qui in levitate animi minùs constantes persistunt in obedientia, cui se ipsos dicaverunt, ab ea se subtrahendi viam aperiunt. Sanè jam pridem fel. record. Paulus Papa Tertius, & Julius etiam Tertius Romani Pontifices, Prædecessores nostri justis de causis adducti, prohibuerunt, ne ullo modo Fratres de Observantia, sine suorum Generalium, vel Provincialium licentia, in scriptis habita, ad Congregationem Capucinorum se transferre, sive ab ipsis Capucinis recipi, aut in illorum Domibus retineri possent, vel deberent, certis etiam gravioribus pœnis adjectis, prout in illorum literis continetur. Quare Nos quoque eorundem Prædecessorum exempla secuti, toto negotio cum quibusdam ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus communicato, ac diligenter considerato, literarum hujusmodi tenores, præsentibus pro expressis habentes, de eorundem Cardinalium consilio, & jam de novo, auctoritate Apostolicâ, per præsentes, districtiùs interdicimus, tam ipsis Capucinis, ne quemquam eorundem Fratrum de Observantia, post emissam professionem regularem, juxta instituta ejusdem Ordinis de Observantia, ad eos, quovis habitu, & quacumque de causa transeuntem, sine nostra, aut Romani Pontificis, pro tempore existentis licentia speciali, per literas Apostolicas, expressam & in specie, non autem per clausulas generales idem importantes, præsentis prohibitionis mentionem, & derogationem continentes, aut eorundem Generalis, vel Provincialium Ministrorum Fratrum de Observantia licentiâ in scriptis, ùt præfertur, obtentâ, admittere, recipere, & retinere; quàm Fratribus de Observantia prædictis, ne quisquam eorum, ad Congregationem Capucinorum sine hujusmodi licentia, se transferse in futurum præsumat: in singulos verò Capucinorum Superiores, Provinciales Ministros, Domorum Guardianos, Vicarios, seu Præsidentes, necnon ipsos Fratres de Observantia, qui in præmissis quoquo modo contravenerint, excomunicationis sententiam ferimus, eosque omnibus & quibuscunque dignitatibus, administrationibus, & Officiis, per eos pro tempore obtentis, auctoritate præsentium privamus, & ad futura, & quoscumque actus legitimos exercendos inhabiles esse volumus eo ipso. Decernentes receptiones, admissiones, & retentiones quascunque de illis, ex quavis causa, sine dicta licentia faciendas, nullâ omnino firmitate existere, neminemque penitus ulli voto, aut promissioni, etiam juramento, aliave solemnitate roboratis, obligare posse, præsentesque literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut sub prætextu, quod contra alias Apostolicas, ac Canonicas sanctiones jam pridem usu receptas (quod scilicet unicuique regulari ad arctiorem regulam, & religionem transeunti, petitâ duntaxat, ac etiam non obtentâ Superiorum licentiâ, transitus, liberè & licitè concedatur) revocari, aut invalidari, ac ad terminos juris reduci non posse, sed semper validas, & efficaces existere. Sicque in præmissis universis, & singulis, per quoscumque Judices, & Commissarios ordinarios, & delegatos, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, necnon irritum ac inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes universis & singulis locorum Ordinariis, ut, quando, uti & quoties opus fuerit, ac pro parte alicujus ex Fratribus de Observantia hujusmodi fuerint requisiti, præsentes literas solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, non permittant quemquam ex prædictis, si qui forsan in posterum se de facto transferre præsumpserint, contra earumdem præsentium continentiam, & tenorem

rem in aliqua domo seu loco ipsorum Capucinorum, admitti, recipi, & retineri. Contradictores quoslibet, & rebelles, eisque auxilium, consilium, vel favorem directè, vel indirectè, quomodolibet præstantes, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, & censuras ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato ad hoc etiam, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis: non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, ac Ordinis, & Congregationis Capucinorum prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, necnon facultatibus, dispensationibus, & indultis, ipsi Congregationi Capucinorum, eorumque Superioribus, & Personis, aut domibus quibuscumque recipiendi, vel retinendi Fratres de Observantia, etiam suorum Superiorum licentiâ petitâ duntaxat, & non obtentâ, aut non petitâ transeuntes, tam expressè, & principaliter, quàm per communicationem ad instar aliorum Ordinum, & Congregationum, quarum gratiarum, & indultorum ipsi forsan Capucini participes effecti sunt, etiamsi pariformiter, & æquè principaliter, ipsa Communicatio, & extensio facta fuerit per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores, aut Successores nostros, etiam motu proprio, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de eorumdem Cardinalium consilio, pro tempore concessis, approbatis, innovatis: quæ omnia, ac desuper confectas literas, processusque habitos per easdem, quatenus præmissis in aliquo adversantur, abrogamus, cassamus, & annullamus. Aut, si ipsis Capucinis, eorumque Prælatis, & Superioribus, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod literis revocatoriis, sub quacumque formula editis, nullatenus, vel nisi modis, & formis in hujusmodi indultis contentis, parere, & ob non paritiones aliquas sententias, censuras, & pœnas incurrere, aut aliàs interdici, suspendi, & excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad Verbum de indulto hujusmodi mentionem, etiam quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, exemptionibus, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus concessis, quorumcumque tenorum existant, per quæ, præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat, quomodolibet vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis, quæ omnia volumus nemini contra prædicta in aliquo suffragari: Cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & alicujus Prælati Ecclesiastici, ejusvè Curiæ Sigillo obsignatis, eadem fides ubique in judicio, & extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesimo octavo Januarii Millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Ex Collect. privil. Apost. P. Rodriquez fol. mihi 528.

GREGORIUS XIV.

Italus, ex Civitate Mediolanensi, Nicolaus Sfrondratus antea dictus, S. R. E. Cardinalis Tit. S. Ceciliæ, Romæ, v. Dec. MDXC. *Summus Pontifex creatus. Obiit die* XV. *Oct.* MDXCI. *postquam sedisset Menses* X. *dies* XI.

Vivæ vocis oraculo

Vicariis Generalibus, & Provincialibus indulget, ut quocunque tempore, & extra Capitula, Sæculares ad Ordinem recipere possint.

JUlius Antonius Sanctorius, Miseratione Divina, Tituli S. Bartholomæi in Insula, S. R. E. Presbyter Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, Congregationis Fratrum Capucinorum Ordinis Minorum Protector, Corrector, & Gubernator. Universis & singulis præsentes literas inspecturis, notum facimus, & attestamur, quod hodierna infrascripta die, in Palatio Apostolico Montis Quirinalis Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster D. Gregorius Divina Providentia Papa XIV. ad nostras preces, & instantiam, vivæ vocis Oraculo Nobis facto concessit, & indulsit, ut dilecti nobis in Christo Reverendi Patres tam Vicarius Generalis, & Vicarii Provinciales, quàm ipsis absentibus vel impeditis eorum Commissarii Generales, & Provinciales, pro tempore existentes dictæ Congregationis, omnes & quoscunque Christifideles, cupientes ingredi suam Religionem, & Congregationem, & admitti in Novitios, & Fratres ejusdem Congregationis, & Ordinis, quocunque anni tempore, extra Capitula Generalia, vel Provincialia, de consilio tamen trium vel quatuor Fratrum seniorum Loci seu Conventûs, in quo prædicti recipiendi erunt, servatâ tamen for-

ma Regulæ, & Constitutionum dictæ Congregationis recipere, & admittere possint, & valeant. Non obstantibus constitutionibus, & declarationibus fel. record. Sixti Papæ V. contra illegitimos, & alios, ad aliquam Religionem transire volentes, &c. unâ quidem sub dat. Romæ, apud S. Petrum sexto Kal. Decembris, anno Incarnationis Dominicæ, M.DXXXVII. Pontificatûs sui tertio, alterâ verò sub datum Romæ, in Monte Quirinali, XII. Kal. Novembris, anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo octuagesimo octavo, Pontificatus sui quarto editis, quibus quoad hoc tantùm voluit derogari, salva in reliquis (præterquam quoad illegitimos) ipsarum dispositione, & aliàs juxta Constitutionem Sanctitatis suæ moderatoriam supradictarum constitutionem Sixti Papæ Quinti, sub datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo nonagesimo, Idus Martii, Pontificatus sui anno primo. In quorum omnium & singulorum fidem & testimonium, præsentes per infrascriptum Secretarium nostrum fieri fecimus, & nostra manu subscriptas, sigilli nostri, quo in talibus utimur, jussimus appensione muniri. Datum Romæ, in Palatio nostro Montis Citorii, die nona mensis Maji, anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, Millesimo quingentesimo oonagesimoprimo, Pontificatus verò ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Gregorii Papæ XIV. Anno Primo.

Jul. Ant. Card. S. Severinæ Protector.

Hieronymus Fuscus Secretarius.

Originale in pergamena in Arch. Generali Ord. Armor. Authent. *in fasc. collig. num.* 47.

N O T A.

VAriant Chronistæ de individuali tempore, quo Julius Antonius Ordinis Protector fuit constitutus; alii enim Eum, vivente adhuc Cardinale Julio Ruverio, alii autem primùm post hujus mortem in Talem deputatum fuisse, autumant. Manetque dubium, cum Documentum seu Breve de Illius electione in Archiviis Romanis reperiri, non obtigerit. Certum autem est, quod Religionem nostram tenero semper, ac operario dignatus sit affectu. Crevit hic plurimùm, cum Se, tunc S. Severinæ Archiepiscopum, à supra memorato nostro P. Hieronymo à Pistorio, pro purpura Cardinalitia, quam sibi oblatam ipse recusavit, Sancto Papæ Pio V. propositum fuisse, sciret. Amorem, quem proin erga hunc Patrem nutriverat, ut eo mortuo, vivum in se monstraret, ossa ejus ex Insula Cretæ ad se transportari, &, postquam corpus integrum atque incorruptum piè conspexisset, Casertam, suam Patriam deferri, ibique in tumulo, noviter constructo recondi curavit.

Ex M. S. Arch. generalis, Bover. Tom. 1. Annal. fol. mihi 708. & Biblioth. Script. Ord. nostri fol. mihi 231.

Fratrum quieti ut consulat, eos à Sæcularium confessionibus excipiendis eximit.

GREGORIUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

DEcet Seraphicam Religionem Sancti Francisci Ordinis Fratrum Minorum liberum Domino famulatum exhibere, & à secularium, quantùm fieri potest, conversatione sejungi, ut ab humili humanæ actionis quasi solo, ad arcem contemplationis, remotis impedimentis ascendat, ubi in spiritu, & veritate faciliùs Dominum adoret. Oratio enim per solitudinem, quietiùs concipitur, & per meditationem altiùs extollitur, & ita, quod fides credit, spes, & charitas tutiùs orat: Spiritualis verò anima duabus quasi alis in Cœlum elata, ita etiam Deo arctiùs conjungitur, & cœlestis beatitudinis specimen in hac carne quodammodo degustat. Nos igitur, ne optimam partem, quam dilecti filii Fratres Congregationis Capucinorum Ordinis Minorum nuncupatorum elegerunt, importuna secularium rerum administratio impediat, aut mundanarum occupationum cura distrahat, providere pro nostra Pastorali solicitudine satagentes, ad dicti Ordinis, etiam Constitutionum confirmationem, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione statuimus, & decernimus, nullum posthac Ordinis præfati Religiosum posse, vel debere in Laicorum utriusque sexûs, & Clericorum sæcularium quacumque dignitate, & præeminentia, atque auctoritate, & facultate suffulti sint, confessionibus occupari, vel confessiones eorum audire, etiamsi ad id faciendum à Superioribus Ordinis, aut Protectore, aut etiam à Nobis, & ab ipsa Apostolica Sede quomodolibet, & sub quacumque verborum forma licentias hactenus obtinuerint, quas, auctoritate præsentium revocamus, cassamus, & annullamus. Decernentes nihilominus irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate

scienter,

ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, fides adhibeatur. Dat. Romæ in Monte Quirinali ſub Annulo Piſcatoris, Die prima Junii. M.D.LXXXX. Pont. Noſtri Anno Primo.

M. Veſtrius Barbianus.

Breve in perg. formatum in Arch. Generali Ord. Armor. Authent. *in faſc. collig. num.* 48.

N O T A.

Fuit hæc exemptio ſeu prohibitio poſtea à PP. Clemente VIII. limitata; & tandem, quid deinceps & univerſaliter circa confeſſiones Sæcularium deberet obſervari, ſub moderno glorioſè regnante Summo Pontifice regulatum. Conſtitutionem tam moderantem quàm regulantem, ſuo videbis loco.

Inhærendo Prædeceſſorum ſuorum Literis, omnibus in genere, & in ſpecie Fratribus Reformatis, Ordinis FF. Conventualium nuncupatis, ac Eremitis vagis, & acephalis prohibet, ne Capucinorum Habitum, vel ei conſimilem geſtent.

GREGORIUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Beati Franciſci Confeſſoris ſodalitas ab uno Fundatore inſtituta, & ad eundem Dei finem ordinata, utriuſque Seraphicæ Religionis nomine nuncupata, in plures ſodalitates, & membra, Apoſtolica permiſſione, dividitur, & quaſi circumamicta varietate, prout pietas diverſimodè ſuadet, corde uno, & anima una Deum colit, & inſtar agri Dominici varios, atque uberes fructus quotidie profert, & diſtinctiores, & abundantiores, ut confidimus, in dies proferre non ceſſat. Sanè cum ad aures noſtras pervenerit, aliàs fel. rec. Paulum Papam III. Prædeceſſorem noſtrum inter alia, per ſuas in forma Brevis Literas, quibuſvis perſonis, cujuſcunque conditionis exiſterent, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, eo ipſo incurrenda, ne Habitum, per Fratres Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum, geſtari ſolitum, niſi in eadem Congregatione eſſent, & ſub moderni, & pro tempore exiſtentis Generalis ejuſdem Ordinis obedientia, & cura permanerent, geſtare quoquo modo præſumerent, diſtrictius inhibuiſſe: & piæ mem. Pium Papam IV. etiam Prædeceſſorem noſtrum, Literas ejuſdem Pauli Prædeceſſoris confirmando, inſuper non ſolum, ne habitum prædictum, juxta Literarum ipſius Pauli Prædeceſſoris hujuſmodi tenorem, verùm etiam, nec ita conſimilem, quòd propter eum poſſent credi Fratres Congregationis Capucinorum, geſtare deberent, ſub eadem excommunicationis pœna eo ipſo incurrenda, prohibuiſſet. Et ſimiliter fel. rec. Gregorium PP. XIII. etiam Prædeceſſorem noſtrum, Literas Prædeceſſorum hujuſmodi, & in eis contenta quæcunque pro expreſſis habendo, & innovando, Motu proprio, & ex certa ejus ſcientia, eoſdem Fratres, qui Tertiarii ex Ordine Conventualium dicuntur, non ſolùm Capucium rotundum, ſed etiam Habitum coloris Beretini, ſeu ſubcinericii ad inſtar Fratrum eorundem Conventualium, deferre deberent, ita, ut à Fratribus Capucinis facilè diſcernerentur, ſub eiſdem Pauli III., & Pii IV. pœnis, poſt ſex menſes ipſo facto incurrendis ſtatuiſſe, & ordinâſſe. Verùm, quia iidem Fratres, qui Reformati Conventualium dicuntur, ita conſimiles eiſdem Fratribus Capucinis incedere præſumunt, ut paſſim à populo pro Capucinis habeantur, ac illis tanquam Capucinis, eleemoſynæ, & oblationes conferantur, non ſine gravi plebis offenſione, & ſcandalo, dum reputantur Capucini eſſe: Idcirco rationabile exiſtimantes, ut, qui ex inſtituto regulæ, atque in vitæ Regularis Obſervantia uniformes non ſunt, etiam Habitûs diſtinctione dignoſcantur, utque Prædeceſſorum hujuſmodi Literarum contemptus, & contumacia, ſeverioris diſciplinæ cenſuram inveniat, ad evitandas etiam confuſiones, & contentiones, quæ exinde oriri poſſent; Hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione, ſingulas Prædeceſſorum hujuſmodi Literas, & in eis contenta quæcunque pro expreſſis habentes, & harum ſerie approbantes, & confirmantes, atque etiam innovantes, Motu etiam ſimili, & ex certa ſcientia noſtra ſtatuimus, & ordinamus; quòd ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus, hujuſmodi Fratres Reformati, non ſolùm in Urbe, ſed etiam ubique Locorum per univerſum Orbem exiſtentes, ut verè, & realiter à Capucinis diſtinguantur, & dignoſcantur, præter Capucium penitus rotundum, & colorem beretti-

num, vel fubcinericium, ùt præmiffum eft, etiam Mantellum longius ad Conventualium longitudioem deferre, & mozzettam latam, & longam, non fub mantello, fed fuper geftare teoeaotur. Infuper ftrictiori Capucinorum prædictorum vitæ coofuleotes, ne ab eifdem Reformatis ipfi Capucini admitti, vel recipi poffint, fub eadem excommunicationis fententia, ipfo facto, tam ab ipfis Capucinis receptis, quàm Reformatis recipientibus incurrenda, interdicimus, & prohibemus; Et nihilomious actum ipfum receptionis, & tranfitûs, tanquam indebitè factum, ex nunc, prout ex tuoc irritum, & penitus nullum effe decernimus, & declaramus. Et quoniam fimiliter accepimus nonnullos alios, qui fub Heremitarum vocabulo nominantur, vagos, aut profugos, ac Acephalos fub nullius Obedientia degeotes, nec Epifcoporum jurifdictioni fe fubjicientes, fine aliqua licentia, vel loci affignatiooe, non fine gravi Fidelium fcandalo hue illucque vagari, eorundem Fratrum Capucinorum Habitum, vel adeo confimilem geftantes, ut facilè pro Capucinis reputentur, Motu pari, eofdem Heremitas fine Literis dimifforiis alicujus Superioris Ordinis approbati, de cujus gremio fint, vel Epifcopi loci illius, ubi degunt, vagari, aut ex propriis locis difcedere non poffe, & imprimis ab Habitu Capucinorum, eifdem faltem, vel aliis notioribus differentiis diftingui, & dignofci debere, omnino præcipimus, & jubemus. Mandantes prnpterea univerfis, & fingulis Fratribus Reformatis prædictis, eorumque Superioribus, ac ipfis Heremitis acephalis, & fioe Obedientia itinerantibus, præter pœnas, per Prædeceffores prædictos inflictis, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac fub indignationis Noftræ, aliifque gravioribus pœnis, arbitrio noftro imponendis, ut præmiffa omnia, & fingula, omni excufatione, & tergiverfatione poftpnfita, infra fex menfium fpatium, à data præfeotium computandum, ftatim adimpleant, & exequantur. Quòd fi facere diftulerint, vel neglexerint, eos per Almæ Urbis Vicarium noftrum hîc io Urbe, ejufque diftrictu, ac per locorum Ordinarios, ubi Fratres prædicti repepriantur, per carcerationem, aliaque opportuna juris, & facti remedia, prout contumacia cujufque exegerit, cogi, & compelli poffe, ac debere volumus, & jubemus. Et nihilnmious irritum, & inane decernimus, quicquid fecus fuper his, à quoquam, quavis auctoritate, fcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obftantibus, quatenus opus fit, Regula noftra, de jure quæfito non tollendo, aliifque Conftitutionibus, & ordioationibus Apoftolicis, & utrarumque Regularum, five Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, coofuetudinibus, Regulis, & Inftitutis, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoftolicis, Fratribus, & Heremitis prædictis, eorumque Superioribus, & Perfoois in genere, vel in fpecie quomodolibet conceffis, confirmatis, & iononvatis. Quibus omnibus, eorum tenores præfeotibus pro fufficienter expreffis habentes, hac vice duntaxat fpecialiter, & exprefsè derogamus, cæterifque contrariis quibufcuoque. Volumus autem, quod præfentium tranfumptis, etiam impreffis, manu publici Notarii fubfcriptis, & figillo alicujus perfonæ, io dignitate Ecclefiaftica conftitutæ munitis, eadem fides ubique in judicio, & extra adhibeatur, quæ præfentibus adhiberetur, fi effent exhibitæ, vel oftenfæ. Datum Romæ in Monte Quirinali fub Annulo Pifcatoris, die VI. Julii millefimo quinquagefimo nonagefimo primo Pontificatus Noftri Aono primo.

M. Veftrius Barbianus.

Breve in perg. formatum in Archivo Gen. Ord. Armar. Auth. *in faft. collig. n.* 51.

Indulgentias fpeciales Coronis, Rofariis, Granis, Numifmatibus, quæ Medallias appellant, & Crucibus, ad Fratrum noftrorum inftantias benedictis impertitur.

GREGORIUS XIV.

I. QUI uoam ex fupradictis coronis, vel Rofariis, aut coronam, in qua unum ex granis, Numifmatibus, vel Crucibus fupradictis extat, ad minus, tribus vicibus per Septimanam recitaverit, toties, ac verè contritus ac coofeffus Euchariftiæ Sacramentum fumpferit, Indulgentias plenarias confequetur.

II. Qui in manibus unam de præfatis Coronis, tenens, & (fi poffit) confeffus & communicatus fuerit, vel faltem evidens pænitentiæ fignum moofraverit, & conftitutus in articulo murtis, devotè Nomen Jefu ore vel corde invocaverit, acquiret pariter Indulgentiam pleoariam, & omnium peccatorum fuorum Remiffiooem.

III. Qui Coronam, aut tertiam Rofarii partem, uti fupra, diebus Stationum Romæ, corde devoto & contrito dixerit, lucrabitur eafdem Indulgentias & peccatorum remiffionem, quas, & quam lucrantur vifitaotes perfonaliter Ecclefias intra & extra Romam, & iofuper Indulgentias & peccatorum remiffionem, quæ in iis diebus Animabus Defunctorum per modum fuffragii applicaotur.

IV.

IV. Qui Coronam, aut tertiam Rosarii partem, uti supra, contritus, & devotus recitaverit, toties, quoties illam recitaverit, obtinebit Indulgentias centum annorum, & tot quarantenas, seu quadragenas pœnitentiarum, sibi impositarum, vel pro quacunque causa debitarum.

V. Qui unam ex memoratis Coronis secum habens, 3. *Pater noster*, & 3. *Ave Maria* recitaverit, supplebit defectus, in celebratione, vel auditione S. Missæ, vel in recitatione Divinorum Officiorum commissos, dummodo tales defectus non fuerint ab eo commissi studiosè.

VI. Et casu, quod unum ex dictis Granis, Crucibus, Numismatibus perderetur, & Frater aliud benedictum habere nequiret, poterit pro una vice sola, aliud non benedictum in locum perditi substituere, quod easdem habeat Indulgentias.

VII. Hæ Indulgentiæ, & gratiæ FF. Capucinis solùm concessæ sunt, in quacunque mundi parte morantur.

M. Vestrius Barbianus.

Authographum hujus Summarii, in Secret. Brevium Apostolica lib. 3. Indulgen., de quo Exemplar Romæ à Paulo Blado Typographo Camerali impressum, in Arch. generali Tom. S. num. 6.

N O T A.

Quantumvis hæ Indulgentiæ fuerint olim singularis Ordinis Nostri prerogativa, nihilominus stantibus jam Decreto Clementis VIII. lato IX. Januarii MDXCVII. & Constitutione Pauli V. Incip. *Romanus Pontifex*, emanatâ XXIII. Maii MDCVI. ac Decreto Sac. Congregationis Indulgentiarum edito VII. Martii MDCLXXVIII. eas suspensas, vel potiùs in Indulgentias à Paulo V. per Constit. prædictam Regularibus concessas, esse commutatas, reflectendum est,

---

INNOCENTIUS PAPA IX.

Italus, ex Civitate Bononiæ, Antonius Cardinalis de Fachinetth antea dictus, Romæ XXX. *Octobris* M. D. XCI. *Summus Pontifex creatus. Obiit* XXX. *Decembris ejusdem anni, postquam sedisset menses duos.*

Vivæ Vocis Oraculo

Omnia Ordinis privilegia, S. Regulæ non adversantia confirmat, & Novitios ante Habitûs susceptionem â quibuscumque casibus absolvendi facultatem concedit &c.

EGO Fr. Bonaventura à Monteregali Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum, & ejusdem Procurator Ordinis (licèt immeritus) assero: Sanctissimum Dominum Nostrum, & Pontificem Maximum Innocentium Nonum, Vivæ Vocis oraculo, has mihi hùmiliter prærroganti gratias præstitisse; nostrorum scilicet confirmationem privilegiorum (quibus tamen Regulæ puritas nostræ non relaxatur &c.) tum Professos, tum Novitios absolvendi potestatem â singulis, & quibusque Casibus, in Cœnæ Domini Bulla conscriptis, de quibus Novitii post Habitum susceptum fuerint memores; eaqueproptеr eisdem, præfatam Bullam, ante Habitûs susceptionem esse legendam. Sique eorum Casuum aliquorum reminiscerentur, ad eos pro absolutionis beneficio remittantur, qui solvendi authoritate fungentur, & eis sic demum Habitus concedatur. Indulsitque nostræ Congregationis Majoribus, Generali, ac Provincialibus (ut in conscientiæ foro tantùm, unaque pro vice) plenissimam absolvendi potestatem, dispensandique facultatem super omnes privationes atque inhabilitates, in quas fratres (ad concessionis usque diem) propter Maximorum Pontificum Decretorum, seu Bullarum transgressiones dilapsi fuissent. Has ergo nobis gratias memoratus summus Pontifex, & Pater Sanctissimus addixit, Pontificatus sui Anno primo.

In sacro Palatio apud Sanctum Petrum Die XI. Decembris M. D. XCI.

Præsentibus ad hæc R. P., ac Fratre Petro Trigoso Hispano Concionatore,
Fratre Andrea Mutinensi Sacerdote, & Fratre Ubaldo Tudertino Laico.

Originale in Archivo Generali Ordinis Tom. E. num. 94.

N O T A.

De hujus oraculi valore judica ex oraculo PP. Gregorii XV. infrà inter ejus constitutiones ponendo. Vide & in Indice generali Verba *Privilegia*, & *Absolutio*.

CLE-

CLEMENS VIII.

Italus, ex Civit. Florentiæ, Hypolitus Cardinalis de Aldobrandinis antea dictus, Romæ XXX. *Januar.* MDXCV. *Summus Pontifex creatus. Obiit* III. *Mart.* MDCV. *postquam sedisset annos* XIII., *mensem unum, dies* III.

Fratres duodecim, cum Clericis Regularibus &c. ad Hungariæ bellum, contra Turcas, ablegat, iisque amplas impertitur facultates.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei Memoriam

CUM dilecti Filii Vicarius Generalis Fratrum Ordinis Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, ac Præpositus etiam Generalis Congregationis Clericorum Regularium, Ministrantium Infirmis, de mandato nostro, aliquas ex Fratribus ejusdem Ordinis Capucinorum, & ex Religiosis dictarum Societatis, & Congregationis respective, elegerint mittendos cum Exercitu nostro Ecclesiastico, quem sub gubernio dilecti Filii, Nobilis Viri Francisci Aldobrandini, Nostri secundùm Carnem Nepotis, in auxilium charissimi in Christo Filii Nostri Rudolphi Romanorum Regis Illustris, in Imperatorem electi, & dilecti Filii, Nobilis Viri Ferdinandi, Archiducis Austriæ adversùs Turcarum impetus mittimus; ut ibi Sacramenta ministrare, ægrotantium curam gerere, omnes monitis, & exemplis ad Dei timorem accendere, Milites ad viriliter pro Christi Fide dimicandum animare studeant: & Fratribus, videlicet Capucinis, qui duodecim erunt, Fr. Caspar de Bergamo, ejusdem Ordinis in Guardianum, necnon Religiosis Ministris infirmorum, qui octo erunt, Petrus Barbarussa, dilecti Filii, in Superiores deputati fuerint, cum potestate alios substituendi. Nos, ut ipsi Caspar Guardianus, & Petrus Superior, nec non Fratres, & Religiosi prædicti, ea, ad quę mittuntur, meliùs exequi valeant, illis, & in eventum mortis, aut alterius impedimenti, illorum Successoribus, ac Sociis assignatis, & assignandis prædictis, quod omnium, & singulorum de Exercitu prædicto confessiones audire. *Reliqua, uti supra in Constitut. Sancti Pii V. pag.* 33. â linea 25......... Præterea eorumdem Superiorum, & Religiosorum Conscientiæ securitati consulere volentes, Capucinis videlicet, ut Militum Confessiones audire, eisque pœnitentiam salutarem injungere, ac absolutionem impendere valeant: & tam ipsis, quàm aliis Religiosis prædictis, & cuilibet eorum, ut, donec cum dicto Exercitu, præmissis pietatis officiis fungendo, fuerint, ex defectu lenitatis, dummodo ipsi in alicujus mortem non operentur, nullam irregularitatis notam incurrant, concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die XXV. Maii M. DC. I. Pontificatus Nostri Anno decimo.

M. Vestrius Barbianus.

Breve formatum in Archivo generali Ordinis Armario Authentica *in fasciculo colligato num.* 51.

Eorum Facultates, aliàs pro Milite Pontificio duntaxat concessas, ad omnes aliarum legionum milites, & Christifideles quoscunque extendit.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM Nuper dilectis Filiis Fratribus Capucinis, ac Religionis Ministris Infirmorum, qui cum Exercitu nostro Ecclesiastico contra Turcas profecti sunt, licentiam audiendi confessiones, & Ecclesiastica Sacramenta administrandi militibus, & personis ejusdem Exercitûs nostri Ecclesiastici, cum facultatibus Spiritualibus tunc expressis concesserimus; prout in nostris in forma Brevis, literis desuper expeditis, latiùs continetur. Cumque, sicut accepimus, ultra milites, & personas dicti Exercitûs Ecclesiastici, alii etiam ex militibus, & aliispersonis aliarum leginnum, contra Turcas militantium, & personæ cujuscunque generis, ad prædictos Fratres Capucinos, & Religiosos Ministrorum Infirmorum accedere soleant, ut eis sua peccata confiteantur, & alia Ecclesiastica Sacramenta suscipiant. Nos de Christifidelium omnium salute paterna charitate solliciti, ac prædictarum Literarum tenorem, præsentibus pro expresso habentes, Fratribus Capucinis, & Ministris Infirmorum in Exercitu Nostro Ecclesiastico existentibus, ut aliis etiam Christifidelibus, præter milites, & aliis de dicto Exercitu Nostro Ecclesiastico, ad eos accedentibus quibuscumque, Pœnitentiæ, & alia Ecclesiastica Sacramenta, cum eisdem facultatibus, illis, pro Exercitu nostro Ecclesiastico concessis, ministrare liberè, & licitè valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, licentiam, & facultatem impertimur.

Non

Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem Litteris volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die XIV. Augusti M. DC. I. Pontificatus nostri Anno decimo.

M. Vestrius Barbianus.

Breve formatum in Archivo general. Ord. Armar. Auth. *in fasc. collig. num.* 51.

Franciscum, S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalem de Jojosa, Gallum, Ordinis Protectorem constituit.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro Francisco Cardinali de Jojosa nuncupato.*

CLEMENS PAPA VIII.

Dilecte Fili noster, Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Cum per obitum bonæ mem. Julii Antonii S. R. E. Cardinalis S. Severinæ nuncupati, Ordinis FF. Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, dum vixit, apud Romanum Pontificem, & Apostolicam Sedem Protectoris, Ordo præfatus Protectore destitutus remanserit, Nos eidem Ordini de idoneo Protectore providere volentes, ac de tuæ circumspectionis singulari prudentia, doctrina, integritate, & Religionis Zelo plurimum in Domino confisi, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Te, ex cujus protectione ob tuas eximias virtutes Ordinem præfatum plurimùm commodi, & ornamenti susceptirum esse, confidimus, præfati Ordinis universi, illiusque Domorum, & Locorum Regularium, ac Religiosorum quorumcunque, apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectorem, cum omnibus facultatibus, jurisdictionibus, honoribus, & oneribus solitis, & quibus alii, ante Te, dicti Ordinis Protectores usi sunt, ac uti quomodolibet potuerunt, seu etiam debuerunt, ad Tui Vitam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium facimus, & deputamus &c. Mandantes Superioribus, & Fratribus quibuscunque ejusdem Ordinis, in virtute S. Obedientiæ, ut Te in eorum Protectorem juxta præsentium tenorem recipientes, eâ, quâ debent, reverentiâ prosequantur, contrariis non obstantibus quibuscunque. Cœterùm Te in Domino hortamur, ut hujusmodi Protectoris munus ita obire studeas, ut apud Deum, bonorum operum Retributorem, æternum prœmium, & â Nobis condignam laudem valeas prometeri.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die x. Januarii M. DC. III.

Exemplar ex Autographo in Secret. Brevium Apost. asservato, desumptum in Archivo generali Ordinis Armario Authentica *in fasciculo colligato num.* 54.

N O T A.

Postquam à morte Cardinalis Julii Antonii officium Protectoratûs, quasi per anni intercapedinem vacâsset, illud felici sorte à Sanctissimo collatum fuit Domino Francisco Cardinali de Jojosa, Fratri Germano celebris nostri P. Angeli de Jojosa, quem è Duce Busagii Capucinum, & è Capucino Marechallum, & Occitaniæ Pro-Regem attonita Gallia vidit. Utrique huic Fratri, Religio nostra devincta manet, dum enim Fr. Angeli, Definitoris Generalis virtute se decoratam fuisse noscit, benevolentiâ Card. Francisci, se plurimûm adjutam fatetur: non solùm enim Narbonæ, & Tolosæ, cujus utriusque Urbis Archi-Præsul erat, Domos nobis ædificari curavit, sed etiam munus Protectoris, proficuâ Ordini amussi semper adimplevit.

Ex Ciaconio Tom. 4. fol. mihi 51., *& M.S. Archivi generalis.*

Moderatur Constitutionem Papæ Gregorij XIV., qua Fratribus, â Sæcularium confessionibus excipiendis abstinere indulsit, & P. Ministro, ac Definitorio Generalibus concedit, ut de Capitulo Generali ad Capitulum Generale, Fratres ad hoc Sacramentale Ministerium destinent.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias fel. rec. Gregorius Papa XIV. Prædecessor noster ex causis, tunc expressis motu ejus proprio, sua perpetuò valitura Constitutione, statuit, & ordinavit, quod nullus Congregationis Capucinorum Ordinis Fratrum Minorum nuncupatorum Sancti Francisci, in Laicorum utriusque sexûs, & Clericorum Sæcularium, quâcumque dignitate, præeminentia, auctoritate, & facultate suffulti esset, confessionibus occupari, vel confessiones eorum audire posset, etiamsi ad id faciendum, â superioribus, aut Protectore, aut etiam ab Apostolica Sede, quomodolibet, & sub quacumque verborum forma, licentias eatenus obtinuisset, prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris Literis, in forma Brevis, sub data die prima MDXCI. expeditis, pleniùs continetur. Cum

autem diversi Christifideles, pro eorum erga dictum Ordinem, seu Congregationem Capucinorum devotione, cupiant Religiosis ejusdem Congregationis confiteri posse. Nos illorum pio desiderio benignè annuentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, prædictas Gregorii Prædecessoris Literas, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, ita moderamur, ut Minister Generalis ejusdem Congregationis Capucinorum, & Diffinitores in Capitulo Generali congregati, & in eodem Capitulo tantùm, quibusvis ejusdem Congregationis Religiosis ad confessiones audiendas approbatis, prout ipsis Ministro Generali, & Diffinitoribus videbitur, licentiam audiendi sæcularium utriusque sexus Confessiones, usque ad novi Capituli Generalis celebrationem, & non ultra, & sic de Capitulo Generali, in Capitulum Generale, concedere respectivè possint, & valeant, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium, facultatem concedimus, & impartimur, & quascumque licentias audiendi sæcularium hujusmodi confessiones, quibusvis ejusdem Congregationis Fratribus, ab illius Protectore, aut quocumque alio, etiam de expresso Nostro mandato in perpetuum concessas, harum serie revocamus, & annullamus. Decernentes irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam, quâvis auctoritate, scienter vel ignoranter contigeri attentari. Non obstantibus prædicti Gregorii XIV. Prædecessoris, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium Transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ, in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus adhiberetur, fides adhibeatur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die III. Februarii M. DC. III. Pontificatus nostri Anno undecimo.

M. Vestrius Barbianus.

Breve in pergam. formatum in Arch. Gen. Ord. Armar. Auth. *in fasc. collig. n. 55.*

N O T A.

Residente jam Reverendissimo Definitorio Generali Romæ, facultas hæc quocunque tempore, juxta constitutionem modern. Summi Pontificis, suo loco ponendam, Fratribus delegatur.

PAULUS V.

Romanus, Camillus Cardinalis de Burghesiis antea dictus, Romæ XVI. *Maii* MDCV. *Summus Pontifex creatus. Obiit* XXVIII. *Jan.* MDCXXI. *postquam sedisset Annos* XV. *Menses* VIII. *Dies* XIII.

Fr. Anselmum Monopolitanum, (*) Ordinis Nostri Alumnum, & S. R. E. Cardinalem, Capituli Generalis Præsidentem deputat.

Dilecto Filio Nostro Anselmo Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbytero Cardinali Monapolitano nuncupato.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Dilecte Fili Noster Salutem &c. Cum, sicut accepimus, Capitulum Generale Ordinis Fratrum Capucinorum in Ecclesia Domûs Fratrum Capucinorum in Alma Urbe nostra, propediem celebrandum sit; Nos cupientes, ut Capitulum hujusmodi rectè, feliciterque ad Dei laudem, ac Ordinis præfati utilitatem celebretur, Te, de cujus pietate, prudentia, integritate, ac religionis zelo plurimùm in Domino confidimus, in prædicto Capitulo Generali, Nostro & Apostolicæ Sedis nomine Præsidentem, cum auctoritate & facultate omnia & singula, quæ ad dicti Capituli prosperum initium, felicem progressum & optimum finem, necnon dicti Ordinis salubrem directionem, regimen, & reformationem pertinere cognoveris, mandandi, statuendi, & exequendi, & cum aliis facultatibus, privilegiis, honoribus, & oneribus, similibus Præsidentibus competentibus, eisdemque dari, & concedi solitis & consuetis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium constituimus, & deputamus. Mandantes proptetea in virtute S. Obedientiæ, & sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis, omnibus & singulis dicti Ordinis Diffinitoribus, ac Generali, Provincialibus, aliisque Procuratoribus, & Superioribus, cœterisque Fratribus, & specialiter Vocalibus, in prædicto Capitulo Generali congregatis, ut Te tanquam Nostro, & Apostolicæ Sedis nomine Præsidentem agnoscentes, & honorificè recipientes, ac debita honorificentia prosequentes, tua salubria monita & mandata humiliter, ac reverenter suscipiant, ac diligenter custodire & observare procurent. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus & Fratribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus

omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hâc vice duntaxat specialiter & expressè derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum &c. die XXVI. Maii MDCV. Anno Primo.

Autographum in Secret. Brevium Apost. Regesto Mensis Maii Anni 1705. *fol.* 68. *cujus exemplar in Arch. Generali Ord. Tom.* 5. *num.* 1.

N O T A.

Sicut jam aliqua hujuscè generis Brevia, ex industria fuère omissa, ita deinceps aliud, præter ultimum, non ponetur. Sufficiat scire, tam, quod hucusque pro omni Capitulo Generali Præsidens, qui, casu Conclavis non obstante, plerumque Cardinalis Protector erat, per Apostolicum Breve fuerit deputatus, tam, quod Brevia omnia verbatim in substantia cum supraposito concordent.

Duxit ortum suum (*) P. Anselmus à Monopoli, Hernicis municipio, ubi Pater ejus Gubernatoris officio fungebatur. Baptismus imposuit ei nomen Claudii, cui genethliacum Stemma addidit cognomen Marzari. Meritò Provincia Romana, quæ in S. P. Francisco Eum genuit, Illo, ceu Filio gloriatur, cum fuerit ipsius Pater, seu Provincialis. Ordo totus, ut doctrinâ illius & spiritu uteretur ad sua commoda, Eum Definitorem Generalem ter, Procuratorem Generalem bis, elegit. Ut Papa Clemens VIII. famæ, & applausui, quem mirabili prædicandi prærogativa, sibi per Italiam, & Galliam acquisiverat, pondus adjiceret, Eum in suum, & Collegii Apostolici Concionatorem assumpsit: cumque illius commercio plurimùm delectaretur, sui Ferrariensis itineris, Eum voluit esse comitem. Ferrariâ redux Congregationis Sancti Officii Theologus declaratur, & anno 1599. ceu Theologus, à Petro Aldobrandino, Legato, in Gallias abducitur. Diutina merita, ut Papa Clemens VIII. in Anselmo compensaret, Pileo Cardinalitio anno 1604. Eum decoravit. Alius factus, idem semper mansit, scilicet, Capucinus. Pensum morti solvit casu repentino Tusculi 1607., & sepulchrum habuit in Ecclesia sui Tituli, seu S. Petri in Monte Aureo.

Ex Ciaconio Tom. IV. fol. mihi 363. & M. S. Archivi Generalis.

Venerabilem Dei Servum, Fratrem Laurentium à Brundusio, Ordinis Ex-Generalem, ad partes Germaniæ abeuntem, Apostolicâ Verbum Dei ubique prædicandi facultate communit.

A tergo. *Dilecto Filio Laurentio à Brundusio Fratri Ordinis Capucinorum.*

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili Salutem &c. Religionis zelus, sacrarum literarum scientia, aliaque Religiosæ virtutis, quibus personam tuam insignitam esse, fide dignorum testimonio accepimus, Nos inducunt, ut Te specialibus favoribus & gratiis libenter prosequamur. Cum itaque Tu, ad Germaniæ partes, tunrum Superiorum jussu te contuleris, seu conferre intendas; Nos sperantes ex tua prædicatione fructus aliquos ad Dei laudem & Catholicæ Fidei propagationem proventuros, Tibi, ut de tuorum Superiorum licentia, in quibuscumque Germaniæ partibus, Verbum Dei prædicare liberè, & licitè valeas, auctoritate Apostolica tenore præsentium licentiam & facultatem impartimur. Mandantes in virtute S. Obedientiæ, quibuscumque locorum Ordinariis, & Ecclesiarum quarumcumque Præpositis & Superioribus, ut permittant Te in eorum Ecclesiis & locis Verbum Dei prædicare, & ad hunc effectum Te benigni favoris gratia prosequantur, nullumque Tibi desuper impedimentum inferre patiantur. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, tuique Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum &c. Die XII. Maii MDCVI. Anno Primo.

Autographum in Secret. Brev. Apost. Regesto Diversf. Mensis Maii Anni 1606. *fol.* 248. *& ejus exemp. in Arch. Gener. Ord. Tom.* 5. *num.* 2.

N O T A.

Ex ipso hujus Constitutionis argumento, memoriam de V. P. Laurentio, per Bullarii decursum sæpius redire debere, facilè advertetur, inde, dum hic de illius Virtutibus cautus sileo, & has examini Curiæ Vaticanæ relinquo, Lectorem ad Vitam Ejus vario idiomate jam impressam, & ad Indicem Generalem Verbo: *V. P. Laurentius à Brundusio*, remitto.

Eidem ad Cæsareum Exercitum, in Hungaria contra Turcas Militantem transeunti, diversas & speciales facultates impertitur.

A tergo. *Dilecto Filio Laurentio à Brundusio Fratri Ordinis Capucinorum.*

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili Salutem &c. Cum Tu ad Exercitum Charissimi in Christo Filii Nostri Rudolphi, Romanorum Regis Illustris, in Imperatorem electi, in Hungaria contra Turcas militantem, ut ibi Spiritualia Exercitia ad Christifidelium in dicto Exercitu militantium Spiritualem consolationem, & Animarum salutem facias, de tuorum Superiorum licentia, jussu nostro propediem accessurus sis, Nos Te infrascriptis Spiritualibus gratiis prosequendum duximus. Propterea Tibi, ut quorumcumque Christifidelium in dicto Exercitu militantium Confessiones audire, eosque ab omnibus peccatis & Censuris Ecclesiasticis in quibuscumque casibus, etiam Nobis, & Apostolicæ Sedi quomodolibet reservatis, etiam in literis, die Cœnæ Domini legi solitis contentis, in foro conscientiæ tantùm, injuncta illis salutari pœnitentia absolvere, necnon eorum vota quæcumque (castitatis & Religionis votis duntaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare, ac illis Sanctissimæ Eucharistiæ, & extremæ Unctionis Sacramenta ministrare: necnon Missas super Altare portatile in loco clauso & à ventis tuto, in terra, cum debitis honore & reverentia celebrare: præterea, ut ægrotantibus ejusdem Exercitûs pleniùs satisfacere valeas, ut Tu, si opus fuerit, pro ipsorum ægrotantium necessitatibus in Exercitu, aut alibi, eleemosynas petere, quæ tamen penes Syndicum, aut Procuratorem aliquem, abs Te eligendum, conserventur, & in infirmorum necessitatibus exponantur; itaque Tu hujusmodi eleemosynas nec recipias, nec administres, nisi quatenus tua regula permittit. Insuper, quod Tu, quandocumque ventum fuerit ad Arma contra infideles, Fidelibus & pugnantibus dicti Exercitûs, Nomine nostro benedictionem impendere valeas, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, licentiam & facultatem concedimus. Præterea omnibus & singulis fidelibus de dicto Exercitu, iis quidem, qui gratìs militaverint pro prima vice, qua contriti & confessi Sacram Eucharistiam devotè sumpserint, Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem concedimus; stipendiatis verò Militibus, contritis & confessis, Sacram Communionem devotè sumentibus, prima vice decem annos & totidem quadragenas; omnibus verò tam stipendiatis, quàm non stipendiatis, cæteris vicibus, quibus contriti & confessi communicaverint, quinque annos & totidem quadragenas qualibet vice: Item omnibus, qui Missæ, Sermonibusve, aut Concionibus tuis, aut horis matutinis & vespertinis habendis devotè interfuerint, toties quinquaginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis, in forma Ecclesiæ consueta, relaxamus: In mortis verò articulo constitutis, atque in prædicta expeditione vel pugna seu præliis morientibus, contritis tamen, plenariam quoque omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, quam Tu à Nobis concessam esse, pronunciare poteris, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, concedimus, & impartimur. Ne autem Tu, dum aliis prodesse studes, Animæ tuæ detrimentum patiaris, Tibi, ut propriam regulam observes, mandamus, Tibique, donec in dicto Exercitu, præmissis pietatis officiis fungendo manseris, ut ex defectu lenitatis, dummodo in alicujus mortem non opereris, nullam irregularitatis notam incurras, auctoritate, & tenore præsentis concedimus, & indulgemus. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum &c. Die XXVIII. Maii MDCVI. Anno Primo.

Autograph. in Secret. Brevium Apost. Regesto cit. fol. 493. cujus exemp. pariter in Arch. Generali Ord. Tom. S. num. 3.

Privilegium trium Altarium cuilibet Provinciæ Ultramontanæ concessum, ad omnes Provincias erectas, & erigendas extendit.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Omnium Saluti, paternâ charitate intenti, sacra interdum Loca Spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum animæ, Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adiutæ, ex Purgatorii pœnis, ad æternam salutem, per Dei misericordiam perduci valeant. Cum itaque, sicut nomine Superiorum, & Fratrum Ordinis Fratrum Capucinorum, ultra montes degentium, Nobis nuper expositum fuit, fel. rec. Gregorius XII. Prædecessor noster, ut quotiescumque Sacerdos aliquis ejusdem Ordinis

Missam

Missam Defunctorum pro anima uniuscujusque fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migrâsset, ad tria Altaria trium Ecclesiarum, cujusque Provinciæ dicti Ordinis per Superiorum potestatem designanda celebraret, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequeretur, Vivæ Vocis Oraculo concesserit, & indulserit; & abinde citrà, Provinciæ ipsius Ordinis, benedicente Domino, adauctæ fuerunt, Nos Superiorum, & Fratrum præfatorum supplicationibus, Nobis humiliter porrectis inclinati, authoritate Nobis à Domino collata, & de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisi, concessionem, & indultum hujusmodi (dummodo à Gregorio Prædecessore Nostro verè oraculum emanaverit) & ad alias Ecclesias Provinciarum dicti Ordinis postmodum erectarum, & futuris temporibus erigendarum, eisdem modo, & forma, quibus ab eodem Gregorio Prædecessore Nostro concessa fuerunt, perpetuò extendimus, & ampliamus. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die nona Junii M. DC. VIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Scipio Cobellutius.

Breve formatum in Archivo Generali Ordinis Tom. H. num. 1.

N O T A.

ORaculum vivæ vocis, quo Papa Gregorius XIII. gratiam trium Altarium quotidie privilegiatorum concessit, factum fuit nostro P. Jacobo à Mercaro Saracini Vicario Generali, de quo in Arch. Generali Tom. H. num. 1. sequens originale asservatus documentum:

Ego infrascriptus Fr. Sanctus Romanus Ord. FF. Minorum S. Francisci Capucin. Guardianus hujus nostri Loci S. Bonaventuræ Romæ, fidem facio has visuris, qualiter, dum regebam hanc Provinciam in Provincialatûs officio, A. R. P. Fr. Jacobus à Mercato Saracini, tunc temporis nostræ Religionis Generalis fassus fuit, & publicavit, Sanctissimum D. N. Gregorium XIII. præsente A. R. P. Hieronymo à Politio Procuratore Generali Ordinis, facultatem concessisse cuilibet Provinciali nostræ Congregationis instituendi, sive nominandi tria Altaria in tribus suorum Conventuum Ecclesiis, quæ magis illi placuerint; quæ quidem Altaria in perpetuum privilegium habeant, juxta formam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ut quoties in eis à quolibet Sacerdote Sacrum celebratum fuerit, toties anima à pœnis purgatorii liberaretur. Et hoc de Anno M. DLXXXIV. in cujus fidem ad perpetuam rei memoriam hasce fieri, & Sigillo hujus loci nostri muniri mandavi, propriâque manu subscripsi die III. Nov. M. DC. XIII.

Ego Fr. Sanctus, qui supra, confirmo manu propria.

L. ✠ S.

Gratiâ hàc, à PP. Paulo V. per suprapositum Breve, ad omnes Provincias & erectas, & erigendas extensâ, fuit à Papa Urbano VIII. diversis Provinciis per specialia, & suis locis videnda Apostolica Brevia postea indultum, ut earum Ministri Provinciales privilegium hoc, Ecclesiis noviter erectis possent applicare. Illud autem de uno ad aliud ejusdem Ecclesiæ Altare, sine recursu ad Apostolicam Sedem transferri posse, declaravit Papa Alexander VII. monumento pariter in Arch. Generali originaliter Tom. H. num. 2, & tenoris sequentis relicto.

Nos Fr. Simplicianus à Mediolano, Minister Generalis, & Fr. Marcus Antonius à Carpenedolo Procurator Generalis FF. Capuc. præsentibus attestamur, quod, cum tempore matutino, diei 21. Septembris mensis currentis, honor, pedes Sanctissimi Domini Nostri Alexandri VII. osculandi, & cum sua Sanctitate de diversis rebus, Religionem nostram concernentibus disserendi fuisset concessus, Eidem pariter supplicaverimus, quatenus nostris Provinciarum Superioribus respectivè, impertiri dignaretur facultatem, tria Altaria privilegiata, à PP. Provincialibus illius temporis, in qualibet Provincia juxta Sa. Me. Gregorii XIII. concessionem, Apostolico Brevi, sub pariter S. M. Paulo V. confirmatam, jamjam nominata, mutandi, & dictum privilegium ad aliud ejusdem Ecclesiæ Altare, quod magis commodum & opportunum censerent, transferendi. Ad quod Sua Sanctitas benignè condescendit, ac concessit, quod PP. Provinciales memoratam transmutationem literè facere possent. Imò subjunxit, quod hæc translatio non foret nova gratia, sed majus duntaxat commodum, & major Fratrum æquè, ac forsan etiam Sæcularium devotio.

In quorum fidem præsentes, Sigillo nostri officii munitas subscripsimus. Datum Romæ XXV. Septembris. M. DC. LVI.

Fr. Simplicianus Minister Generalis.
Fr. Marcus Antonius Procurator Generalis.
Ego autem Fr. Franciscus à Desentiano Socius &c. Scripsi de Mandato.

L. ✠ S.

Gratiam tribus cujuslibet Provinciæ Altaribus ita concessam, ampliavit postea S. M. Benedictus XIII. dum omnia Ecclesiarum nostrarum Altaria majora tribus vicibus hebdomadatim, & per totam Defunctorum octavam propriâ manu privilegiavit, uti inter hujus Sanctissimi Pontificis Constitutiones, videre erit.

Pro

Pro oratione quadraginta Horarum, in nostris Locorum Ultramontanorum Ecclesiis instituta, populo Indulgentiam plenariam, & Confessariis amplam absolvendi facultatem concedit.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

AD ea, per quæ Christifidelium animarum salus procuratur, libenter intendimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Fratres Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Orationem quadraginta horarum, ad animarum salutem augendam, in Ultramontanis partibus, in Ecclesiis Civitatum, & Locorum, ubi ipsi Conventus habent, instituere soleant; Nos pium, ac sanctum hujusmodi, necnon maximè acceptabile opus promovere cupientes, supplicationibus dilecti filii Francisci Hyberni, ejusdem Ord. Professi, Provinciæ Belgii Custodis, Nobis desuper humiliter porrectis inclinati, omnibus utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Cnmmunione refectis, qui Orationi quadraginta horarum hujusmodi, in quibuslibet Ecclesiis dictorum Locorum, semel in anno instituendæ, per aliquod temporis spatium devotè interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Omnibus verò, & singulis Confessariis, ab Ordinariis Locorum approbatis, qui in Ecclesiis prædictis, occasione dictæ Orationis ad audiendas Confessiones deputati fuerint, omnes, & quoscumque Christifideles pœnitentes, ab omnibus, & quibuscumque, in præteritum(*) à die Datarum præsentium, commissis criminibus, & excessibus, etiam Nobis, & Sedi Apostolicæ reservatis (hæresis, & simoniæ exceptis) necnon excommunicationis, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, etiam in literis Cęnę Domini legi solitis contentis, in præteritum similiter, à die datarum præsentium incursis, impositâ cuilibet, arbitrio suo pœnitentiâ salutari, in foro conscientiæ tantùm absolvendi facultatem, & authoritatem, pro prima vice tantùm, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus Apostolicis, ac in Provincialibus, Generalibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus, & Generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque: Præsentibus quoad Indulgentiæ concessionem ad Decennium proximum duraturis. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Scipio Cobellutius.

Locus ✠ Annuli Piscatoris.

Authograph. In Secret. Brev. Apost. Regest. mensis Jun. Anni 1608. fol. 478.
De quo Breve formatum in Arch. generali Ord. Armar. Sac. Cong. Indulg.

N O T A.

BReve hoc Apnstolieum tam Ordini, quàm in se singulare est, cùm præter Indulgentiam plenariam, per illud, Confessariis ampla detur facultas absolvendi à casibus reservatis, & censuris incursis &c. Inde etiam singulari semper curâ illius innovatio fuit procurata; prout reverâ ab hocce Pontificatu, usque ad modernum semper fuit renovatum, Brevibus originalibus omnibus in Armario *S. Congr. Indulg.* asservatis, quamvis, quoad facultatem absolvendi, sub Alexandro VII. fuerit facta restrictio, & sub Innocentio XI. temporis nocturni præscripta interpolatio, & sub Innocentio XIII. contra mota nova gravamina, nova, & favorabilis emanata decisio, prout inter Brevia horum Summorum Pontificum videre erit.

Originat autem specialitas hujus Brevis Apostolici ex memoria, quòd usus hujus Orationis à Capucinis, videlicet à P. Josepho Fermensi, Provinciæ Mediolanensis Alumno, & Ordinis Definitore Generali, in universalem Ecclesiam fuerit introductus, prout, præter nostrum P. Boverium (a) in vita hujus Patris, commemorat Spondanus: (b) *Mortuus est hoc anno Mediolani Josephus Fernensis Capucinus, Vir Theologia apprimè excultus, quem Authorem, & Institutorem fuisse volunt utilissimę Orationis quadraginta horarum.* Et quamvis Verbum, *Volunt*, relinquat dubietatem quandam, tollit tamen eam P. Hautinus Societatis Jesu, qui (c) ait. *Est etiam percelebris quadraginta horarum precatio, à RR. PP. Capucinis uberi cum fructu coram Venerabili Sacramento quotannis institui solita, vel in suis Templis, vel in iis, ubi presertim Concionem ad populum habuerint. Primus illius Author fuit Ven. P. Josephus à Fermo, Italus, ex Cordigero Capucinus, qui eo tempore, quo bellum inter Carolum V., & Franciscum I. ardebat, ejusmodi preces miro cum fructu, applausuque induxit; nec impari per reliquam Italiam propagavit.*

Fructum, hic mentionatum quod concernit, illum specificat noster P. Boverius (d). *Vix enim Oratio* (videlicet in Ecclesia Cathedrali Mediolani) *instituta fuit, cum paulatim bellorum tumultus cępit mitescere, sedatus armorum strepitus.* Propaginem ejus quod attinet, potest de hac Oratione, aptato ei Sacræ Scripturæ textu dici, quòd ceu (e) *Fons parvus creverit in fluvium*, qui, aquâ saliente in vitam æternam, totum, quà latè spatiatur, Orbem Catholicum fœcundat. Fructum autem, & propaginem simul, describit amplè libellus Italicus, intitulatus:

(a) Tom. 1. Annal. fol. mihi. 530.
(b) Tom. 3. ad Annum 1556. fol. mihi 203.
(c) lib. 2. c. 4. de Sacramentis.
(d) Tom. 1. Annal. ad Ann. 1556. fol. cit.
(e) Esth. c. 11. v. 10.

latus: *Oratio quadraginta horarum Sanctarum, videlicet earum significatum, institutio, & fructus*: Typis impressus Mediolani, & in Germanicam linguam traductus, ac prælo datus Landishuti in Bavaria anno 1739.

Cum autem hæc devotio juxta P. Bovetium (a) eâ ratione instituta sit; *ut Sacrâ Eucharistiâ publicè in Ecclesia per totidem horas expositâ, Christiana plebs Pœnitentiæ Sacramento à culpis expiata, ac Sacro Domini Corpore refecta, totum illud temporis spatium piâ Oratione celebret &c.* Paulus V. Confessarios nostros, quoad Sacramenti Pœnitentiæ administrationem, peculiari facultate munivit. Notandum autem est, quod juxta Apostolici Brevis verba, illâ duntaxat uti possint, & debeant, quoad excessus commissos, & censuras &c. incursas. (a) Loco citato.

(*) *In præteritum à die datarum præsentium.*

Ita, ut sensus proprius, & à Ministris Romanæ Curiæ expressè à me petitus, sit, quòd pœnitentes tantummodo possint absolvi à criminibus, & censuris *ante diem Datæ, commissis, vel incursis*. Summi Pontifices enim, quando nobis Apostolicam hanc facultatem delegant, non cogitant de statu pœnitentium, per septennium futuro, sed de unico statu præsenti: nec Christianis perversis ansam dare cupiunt, ex Septennali facultate committendi liberiùs peccata, sub spe absolutionis, in Oratione quadraginta horarum impetranda, sed remedium dant, ut pœnitentes *proiiciant à se iniquitates*, in quibus antea, seu *in præteritum* prævaricati sunt, *& faciant sibi Cor novum, & spiritum novum*. Inde facultas hæc non est permanens ad septennium, sed, prout in Brevi Apostolico notanter dicitur. *Pro prima vice tantùm*, qua exponitur Oratio, ita, ut in annis subsequis, etiamsi hæc exponatur, non tamen duret facultas absolvendi, sed expiret illis tribus diebus, quibus prima vice fuit exposita oratio.

Durat econtra per totum Septennium, vel Decennium, juxta terminum in Brevi specificatum, Indulgentia plenaria. Cumque aliquando dubitetur, quandonam, vel hujus, vel aliarum Indulgentiarum septennium incipiat, videlicet, an à die publicationis Brevis, vel à die Datæ, operæ pretium duxi, Decretum à S. Congregatione Indulgentiarum desuper emanatum, incidenter hic apponere.

Sacra Congregatio Indulgentiis, ac SS. Reliquiis præposita, Die XVIII. Maii M. DCC. XI. declaravit, non à die publicationis, sed à die Datę Brevis Septennii tempus incipere: & facta relatione Sanctissimo Domino Nostro, per Secretarium, die XX. ejusdem Mensis, Sanctitas sua, Congregationis sententiam approbavit.

Decreto hoc, in dubii casûs regulam generaliter adducto, regredior ad Breve nostrum particulare, & adjungo, quod illud ab eodem Sanctissimo Patre Paulo V. post decennium fuerit renovatum, additâ, vel extensâ facultate absolvendi a peccatis &c., etiam *post duos menses à Data Brevis commissis*, absque limitatione temporis quoad durationem Indulgentiarum.

Duravit etiam hæc extensio, usque ad tempus Alexandri VII., qui in suo Brevi desuper expedito, Casus hæreseos, Simoniæ, Duelli, Violationis Clausuræ Monasteriorum Monialium, & recursus ad Judices laicos excepit & facultatem à reliquis absolvendi, pro prima vice tantùm, iterum limitavit.

Ut autem PP. Paulus teneræ suæ devotionis sensa, ulteriore gratia erga hanc Orationem comprobaret, per aliud Breve Apostolicum, Anno M. DC. XX. datum, non solùm Indulgentias cum facultate absolutoria pro Ecclesiis Domorum Provinciarum ultramontanarum confirmavit, sed etiam eas ad Ecclesias sæculares Cathedrales, in quibus Fratres nostri in Quadragesima, vel in Adventu Verbum Dei prædicarent, & in quibus dicta Oratio Institueretur (sine dictâ tamen facultate) extendit.

Processit postea ulteriùs S. M. Urbanus Papa VIII., & non solùm Ecclesias Cathedrales, sed indiscriminatim omnes, in quibus Fratres, tempore Quadragesimæ de cathedra mysteria fidei, & salutis annuntiarent, Indulgentiis plenariis decoravit, & insuper alias partiales adjunxit. Utque in posterum evitaretur omne chaos, duo semper Brevia, à tempore hujus Pontificatûs fuêre expedita: unum limitatè pro Ecclesiis nostris in Provinciis Ultramontanis, cum facultate absolvendi memoratâ: aliud generatim pro Ecclesiis sæcularium, in quibus Fratres nostri per Quadragesimam prædicare contingit, sine facultate absolvendi, quod usque ad præsens tempus fuit practicatum.

Vide Brevia Pontificum in hac Nota mentionatorum, infra, & Indicem Generalem Verbo: *Indulgentiæ quadraginta Horarum.*

Prohibet, ne Religiosi Ordinis B. Mariæ de Mercede Redempt. Captivorum, Fratres nostros ad suum Ordinem recipiant.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper ad Nos perlatum est, Religiosos Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, prætextu cujusdam Indulti Apostolici, dicto Ordini antiquitùs concessi, ac demum per fel. record. Clementem Papam VIII. Prædecessorem Nostrum, per suas in hujusmodi forma Brevis Literas, datas XXVII. Decembris M. D. XCVI. Pontificatus Sui anno quinto, aboliti, & revocati, aut forsan alterius, Professores Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum & alios Regulæ strictioris in eorum sodalitatem, seu Domos, aut Conventus recipere. Quare cum id, sæpiùs meritas pœnas eluendi causâ fiat, & ex hoc multa scandala in Populo generentur, & alia multa incommoda nascantur: Nos hujusmodi scandalis obviare, & quieti Religiosorum amplius prospicere cupientes, ne quis Prælatorum, seu Superiorum, aut Fratrum Conventuum, seu Domorum dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, tam in Regnis Hispaniarum, quàm alibi consistentium, quâvis ille dignitate, præeminentia, prærogativa, vel munere fungatur, prætextu cujusvis indulti, seu privilegii Apostolici recipere audeat, vel præsumat, causâ quarti voti, quod ipsi Professores Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede hujusmodi faciunt; Apostolica auctoritate, tenore præsentium, districtè prohibemus. Non obstantibus Privilegiis, seu indultis hujusmodi

ac qui-

ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis illi sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus, specialis specifica, expressa, individua, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris die VII. Julii M. DC. VIII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

Autograph. in Secretaria Brev. Apost. Regesto Mens. Julii Anni 1608. fol. 185. de quo Breve formatum in Archivo gener. Ordinis Arm. Authent. *in fasc. collig. num. 6.*

D E C R E T U M.

Quo Laicis, præsertim Ord. Capucinorum, & in Provinciis Regni Siciliæ, in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipit, ut Clericis quibusque locum semper, & ubique cedant.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster Paulus, Divina providentia Papa Quintus; Cum Religionis cujusque statum duplici hominum genere per Sacros Canones constitutum esse noverit, Clericorum nempe, & Laicorum, eâ semper inter illos adhibitâ distinctione, ut Clerici, etiam in Sacris non constituti, quippe qui majores ordine sunt, ipsis Laicis, quamvis ad Religionem posteriores sint recepti, inter sedendum, eundum, atque in locis, & actionibus quibuscumque potiores, & majores habeantur; neque consuetudinem in Capucinorum Ordinem, nonnullasve ejus Provincias, Superiorum forsam Regularium incuria, introductam, quæ verè corruptela dici debet, ullo modo suffragari posse, sed potiùs tollendam esse, Religionis ipsius quieti, & Clericalis statûs dignitati prospicere volens, Canonumque dispositioni, & communi Capituli Generalis Ordinis voto inhærens, hoc perpetuò valituro Decreto, statuit, ac in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipit, ac mandat omnibus, & singulis Ordinis Capucinorum Laicis, præsertim verò Provinciarum Regni Siciliæ, ut Clericis quibusque ejusdem Ordinis locum semper, & ubique cedant; Ordinis autem Superioribus generalibus, & localibus, ut abusum hujusmodi tollentes, efficiant omnino, ut Clerici Laicos ipsos in omnibus deinceps præcedant, nullâ prorsùs habita ratione temporis illorum ad habitum receptionis, vel emissæ professionis, aut Provinciarum consuetudinis, seu corruptelæ hujuscemodi, quam pœnis, atque etiam censuris Ecclesiasticis contra inobedientes, arbitratu suo, infligendis, omnibusque aliis opportunis remediis ubique evelli curent. Datum Romæ Die XXVI. Septembris MDCVIII.

Antonius Seneca Episcopus Angnen. Visitationis Apostolicæ Secretarius.

Locus ✠ Sigilli.

Exemp. Authent. in Arch. Ord. Tom. D. *num.* 40.

N O T A.

EXcitato postea dubio, an & Laici jam Professi, Clericis, etiam necdum Professis, locum cedere deberent? fuit quidem per Breve Urbani VIII. ordinatum, & concessum, ut Laici Professi, Clericos non Professos præcederent, Jussu tamen Alexandri VII. fuit Breve hoc, reformatum, & respectivè abrogatum per Sacræ Congregationis Eminentiss. S. R. E. Cardinalium negotiis & Consultationibus Episcop. & Regular. præpositæ Decretum sequens:

Sacra Congregatio Eminen. S. R. E. Cardinalium negotiis & Consult. Episc. & Regul. præposita, attentis narratis, de ordine S. D. N. D. Alexandri, Divina Providentia Papæ VII. mandavit circa præmissa tam in memoratis Provinciis N. N. quàm etiam in aliis respectivè servari solitum, & nihil innovari, præfato Brevi, seu Decreto S. mem. Urbani VIII, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscumque. Romæ 16. *Februarii* 1661.

M. Card. Ginettus.

Locus ✠ Sigilli.

E. Episcopus Camer. Secret.

Breve Urbani VIII. Inter ejus Constitutiones invenies, exemplar autem Authenticum de Decreto Alexandri VII. asservatur in Arch. generali Ord. Tom. D. num. 41.

Capu-

Capucinos, esse verè Fratres Minores, & Filios S. P. FRANCISCI, ac eorum Constitutiones nihil contra S. Regulam continere, declarat: Utque circa hoc, ab Ecclesiæ Prælatia defendantur, & Contradictores censuris Ecclesiasticis, ac etiam auxilio brachii Sæcularia coerceantur, decernit.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclesiæ militantis regimini auctore, Domino, nullo suffragio meritorum præsidentes, ex injuncto nobis officii debito providere tenemur, ut, qui sub Beati Francisci vexillis, qui inter strenuos Christi Duces, gloriæ splendore corruscat, in hujus vitæ militiâ, sub strictioris ejusdem Beati Francisci Regula disciplinæ, Altissimo obsequium præstant, & per corporis castigationem, per divitiarum contemptum, suique ipsius abnegationem, jejuniis, orationibus, sacris prædicationibus, aliisque Religiosis operibus vacantes, verbo, & exemplo, veros sese Beati Francisci imitatores, & germina ostendunt, tales ab omnibus absque ulla controversia habeantur. Cum itaque, sicut accepimus, à nonnullis revocetur in dubium, an Fratres Ordinis ejusdem Sancti Francisci, Capucini nuncupati, sint verè Fratres Minores? Et etiam, quoniam Regulam Sancti Francisci profitentur, Filii Sancti Francisci, cum tempore Sancti Francisci instituti non fuerint? Pariterque, an eorum Constitutiones aliquid habeant, quod Regulæ Sancti Francisci repugnet? Nos dubia hujusmodi, Apostolicæ declarationis Oraculo decidere cupientes, cum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini interpretum consilio, matura deliberatione habita, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, auctoritate Apostolica declaramus, Fratres Capucinos esse verè Fratres Minores, ac etiam (quamvis tempore Sancti Francisci minimè instituti fuerint, cum tamen ejus regulam profiteantur, atque eorum instituta congruant tam Regulæ statutis, quàm ejusdem Regulæ declarationibus, quæ habentur in Constitutione felicis recordationis Clementis Papæ V. Prædecessoris nostri, in generali Concilio Viennensis edita, quæ incipit; *Exivi de Paradiso*) Filios Sancti Francisci. Eorum præterea Constitutiones nihil continere, quod non sit Regulæ Sancti Francisci prædictæ consentaneum, sicque ab omnibus, & singulis censeri, ac reputari, & judicari debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his, à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Quocirca omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis per præsentes mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Capucinorum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, eos præmissis omnibus, & singulis, juxta præsentium continentiam, & tenorem pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper à quoquam, quavis auctoritate, quomodolibet indebitè molestari: Contradictores quoslibet, & rebelles, & præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos sententias, censuras, & pœnas prædictas incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, & auctoritate prædicta decernimus, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris Die xv. Octob. MDCVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Scipio Cobellutius.

Autographum in Secret. Brevium Apostolica Regesto Mensis Oct. Anni 1608. fol. 188. de quo Breve formatum in Arch. Generali Ord. Tom. C. num. 123.

N O T A.

Videsis & Constitutiones PP. Urbani VIII. & Clementis XII., Constitutionem suprapositam ampliantes, & confirmantes.

Præmemorato Ven. Dei Servo, P. Laurentio à Brundusio, ad Exercitum, à Germaniæ Principibus conductum fecedenti, Spirituales facultates noviter largitur.

A tergo. *Dilecto Filio Laurentio à Brundusio Fratri Ordinis Capucinorum.*

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Dilecte Fili Salutem &c. Cum Tu ad Exercitu dilecti Filii, nobilis Viri Maximiliani Bavariæ Ducis, & aliorum Catholicorum, Sacri Romani Imperii Principum confæderatorum, contra Hæreticos Germaniæ comparatum, ut ibi Spiritualia Exercitia ad Christifidelium, in dicto Exercitu militantium spiritualem consolationem & animarum salutem facias, de tuorum Superiorum licentia, & jussu nostro propediem accessurus sis, Nos Te infrascriptis Spiritualibus gratiis prosequendum duximus. Propterea Tibi, ut quorumcumque Christifidelium, in dicto Exercitu militantium confessiones audire, *reliqua uti fol. anteriore 52.*

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum &c. Die secunda Octobris MDCX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Autographum in Secret. Brevium Apostol. Reg. Mens. Octob. Anni 1610. fol. 135. de quo exempl. in Arch. gen. Ord. Tom. S. num. 8.

Alexandrum Perettum, Cardinalem Montaltum nuncupatum, S. R. E. Vice-Cancellarium, Ordinis Protectorem deputat.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro Alexandro, Sancti Laurentii in Damaso Diacono, Cardinali Montalto nuncupato, S. R. E. Vice-Cancellario.*

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Dilecte Fili Noster Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Cum per obitum bonæ mem. Francisci, Episcopi Ostiensis, S.R.E. Cardinalis de Jojosa nuncupati, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, dum vixit, apud Romanum Pontificem, & Apostolicam Sedem Protectoris, nuper extra Romanam Curiam defuncti, Ordo præfatus, Protectore destitutus remanserit, Nos eidem Ordini de idoneo Protectore providere volentes, ac de tuæ circumspectionis singulari prudentia, doctrina, integritate, & Religionis Zelo plurimùm in Domino confisi, Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te, Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Te, ex cujus protectione ob tuas eximias virtutes, Ordinem præfatum plurimùm commodi, & ornamenti suscepturum esse confidimus, præfati Ordinis universi, illiusque Domorum, & Locorum Regularium, ac Religiosorum quorumcumque, apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectorem, cum omnibus facultatibus, jurisdictionibus, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, & quibus alii ante Te dicti Ordinis Protectores usi sunt, ac uti quomodolibet potuerunt, seu etiam debuerunt, ad tui Vitam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium facimus, & deputamus. Volumus autem, & Tibi in virtute Sanctæ Obedientiæ mandamus, ut superiorum dicti Ordidinis auctoritatem, quantum fieri poterit, conservare cures, & propterea, cum ipsi Superiores eorum Officii debito satisfecerint, ac gubernio, & regimini subditorum sufficienter incubuerint, tunc in negotiis eorumdem Religiosorum Te non immisceas; quando autem, vel ab ipsis Superioribus requisitus fueris, ut in eisdem auctoritatem tuam interponas, vel necesse fore cognoveris, ut eandem auctoritatem tuam in eisdem negotiis exerceas, tunc id liberè facere possis; sed, quoad poteris, per Te ipsum hoc facere cures, adhibito ad scribendum, quando opus fuerit, in eisdem negotiis, seu causis, loco Notarii, aliquo ex Regularibus ejusdem Ordinis. Mandamus præterea prædictis Superioribus, & aliis Religiosis quibuscumque ejusdem Ordinis in virtute Sanctæ Obedientiæ, ut Te in eorum Protectorem, juxta tenorem præsentium recipientes, eâ, quâ debent, reverentiâ prosequantur, contrariis non obstantibus quibuscumque. Cæterùm Te in Domino hortamur, ut hujusmodi Protectoris munus ita obire studeas, ut apud Deum, bonorum operum Retributorem, æternum præmium, & à Nobis condignam laudem valeas promereri. Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris Die IV. Septembris MDCXV. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

S. Card. S. Susannæ.

Breve formatum in Arch. generali Ord. Tom. H. num. 7.

NO-

N O T A.

FUit Cardinalis Alexander, S. m. Sixti V. ex Sororis Camillæ Filia Pro-Nepos, cumquo ab adolescentia creverat affectus erga Religionem nostram. Inde, cum Cardinalem Joiosæum, sæpius à Curia Romana abesse contingeret, Vice-Protectoris Officium jam assumpsit, & ita solerter exercuit, ut Paulus V, Cardinale Joiosæo defuncto, Munus Protectoris, Ipso meliori non conferri posse, assereret.

An autem Ordinem fortiore patrocinio, ceu Protector, protexerit, an fusioribus beneficiis, ceu Benefactor cumulaverit? difficulter deciditur.

P. Hieronymo (*) à Castro Feretti, Ordinis nostri Ex-Generali, ut Eremum Camaldulensem in Hetruria visitet, committit.

PAULUS PAPA V.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam benedictionem.

INter multiplices Pastoralis Officii nostri curas, illa Nos non leviter urget, ut divinus cultus, & devotio, necnon regularis disciplinæ observantia, in quibuslibet Religionibus & Congregationibus, iis præsertim, quarum Professores se ad strictioris vitæ normam sollenni voto devinxerunt, conserventur, majoraque in dies suscipiant incrementa, si verò illa in aliquibus exciderint, remediis, quantum fieri in Domino potest, restituantur opportunis. Hinc est, quod Nos prospero & felici Eremi Camaldulen. Hetruriæ statui, & salubri directioni consulere volentes, ac de tua Fide, Prudentia, & Catholicæ Religionis Zelo plurimùm in Domino confisi, Tibi per præsentes committimus & mandamus, ut Eremum prædictam, illiusque Eremitas & Regulares personas quascumque, semel tantùm, auctoritate nostra visites, & in illorum vitam, ritus, morem, & disciplinam, tam in capite, quàm in membris diligenter inquiras; nec non Evangelicæ & Apostolicæ doctrinæ, sacrorumque, Canonum, & generalium Conciliorum decretis, & Sanctorum Patrum traditionibus, & eorum regulæ, & Constitutionibus, à Sede Apostolica confirmatis inhærendo, &, prout occasio, rerumque qualitas exegerit, quæcumque, mutatione, correctione, emendatione, & renovatione indigere cognoveris, reformes, mutes, corrigas, ac etiam de novo condas, abusus quoscumque tollas, Regulas, institutiones, & Ecclesiasticam disciplinam, ubicumque illæ exciderint, modis congruis restituas, ipsasque personas, ad debitum vitæ modum revoces; Majorem, seu Priorem dictæ Eremi ac quorumcumque Locorum Regularium, membrorum, & granciarum, ab ea dependentium Officiales, & Ministros eligas, deputes, & constituas, aliaque in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna facias, dicas, mandes, geras, & exequaris; super quibus omnibus, & singulis plenam, liberam, & amplam, dicta auctoritate, tenore præsentium tibi concedimus facultatem. Mandantes propterea omnibus & singulis Eremi, ac ab ea dependentium locorum, membrorum, & granciarum hujusmodi Eremitis, omnibus & singulis aliis, ad quos spectat, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ut Tibi in præmissis omnibus & singulis, ac Majori, & aliis Officialibus, per Te, vigore præsentium eligendis, constituendis, & deputandis promptè pareant & obediant, Teque, ac illos, ea, qua decet, reverentia prosequantur, tuaque, & illorum salubria monita & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent; alioquin sententiam, sive pœnam, quam ritè tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Volumus autem, ut, si quæ graviora in hujusmodi visitatione repereris, ea, nec non informationes omnes, in eadem visitatione sumendas, ad Nos fideliter, cautè, & diligenter transmittas, ut, quid in illis statuendum, sic matura consultatione adhibita decernamus. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac dictæ Eremi super immunitatibus, exemptionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illi, illiusque Superioribus & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis; quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua mentio habenda esset, omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis &c. permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque,

 Datum

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem &c. die XVII. Novembris M. DC. XV. Pontificatus Nostri anno XI.

Autographum in Secretaria Brevium Apostolica Reg. menſ. Nov. anni 1615. fol. 347. de quo exemplar in Archivo generali Ord. tom. S. num. 9.

N O T A.

ALienum nemini videatur, si (*) Patrem Hieronymum Provinciæ Picenæ Alumnum, ad visitandum Ordinem, à suo distinctum, Apostolicâ commissione mitti advertat: ea enim morum gravitas, ingenii acumen, & virtutis splendor in illo emicuit, ut non solùm Religio nostra, binâ vice, Generalatùs ministerium ei decreverit, Reges, & Principes suorum gestorum habuerit præcones, verùm etiam Curia Vaticana inter primos regularis vitæ & asceseos cultores illum æstimaverit. Inde & evênit, ut à Paulo V. visitatio Eremi Camaldulens. in Hetruria ei commissa, & postea ab Urbano VIII. (uti noster Pater Dionysius à Janua (a) refert) Visitator, Reformatorque Apostolicus omnium utriusque sexûs Regularium, & Comprotector Generalis earum Religionum, quæ speciali protectione orbatæ extabant, fuerit institutus. Romæ cum anno 1626. somnum mortis caperet, hic idem Summus Pontifex solemnes exequias cum totius Civitatis accursu, Ei Apostolicis expensis celebrari mandavit. Agunt de viro hoc Mantisconensis (b) Ripamontius, (c) Sigismundus à Bononia (d) & alii.

(a) *In Biblioth. Script. Ord. fol. mihi 221.*
(b) *Lib. 3. Annaliū ad ann. 1616.*
(c) *Lib. Hist. patria Dec. 5. l. 5. c. 4.*
(d) *Lib. de eleſt. in epiſt. dedic.*

Capucinis, ut ubique in processionibus sub propria Cruce incedant, concedit.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis officii, quo divina dispensatione, nullo nostro merito fungimur, ratio postulat, ut Religiosorum, maximè Strictioris Observantiæ paci, & quieti, quantùm Nobis ex alto conceditur, opportunè consulamus. Cùm itaque, sicut Dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, nonnullæ rixæ, & dissensiones inter Fratres dicti Ordinis, & Dilectos etiam filios Fratres Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Sancti Francisci, dum primò dicti Fratres in Processionibus publicis sub eorundem Fratrum Minorum Conventualium Cruce incedunt, interdum oriantur; Nos omnem rixarum, & dissensionum prædictarum materiam submovere volentes, dictosque Fratres Minores Capucinos nuncupatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum consilio, eisdem Fratribus Minoribus Capucinis nuncupatis, quod ubique locorum in publicis Processionibus hujusmodi, Crucem propriam, ad formam Constitutionis fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit, *Exposcit Pastoralis officii* &c. deferre possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes præsentes Literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon utriusque Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Tusculi sub Annulo Piscatoris die XII. Octobris M. DC. XVII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

S. Card. S. Susannæ.

Autogr. in Secretaria Brevium Apostol. Regesto menſ. Oct. Anni 1617. fol. 181. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. D. n. 142.

Ne Capucini deinceps Monialium curam, vel spiritualem, vel temporalem suscipiant, præcavet, & quod ad talem suscipiendam, nullâ auctoritate possint, vel debeant conpelli, sancit.

PAU-

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcri Apostolatûs ministerio, per abundantiam Divinæ gratiæ, nullo licet merito nostro præpositi, mentis nostræ aciem convertentes ad uberes fructus, quos in Ecclesia Dei fratres Minores Ordinis S. Francisci Capucini nuncupati, sub strictioris Regulæ disciplina Altissimo famulantes, jejuniis, Orationibus, Sacris prædicationibus, aliisque religiosis operibus afferunt, ad ea, per quæ Ordo hujusmodi sublatis quibuslibet impedimentis in Domino majores progressus facere potest, libenter intendimus, ac desuper officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Attendentes itaque curam Monialium, eorumdem Fratrum instituto non admodum consentaneam esse, sed illis distractionem, & incommoda afferre facilè posse; Idcirco Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, ejusdem Ordinis Religiosos, quarumcunque Monialium, illarumque Monasteriorum, Bonorum, & rerum curam, regimen, seu administrationem de cætero suscipere, aut acceptare, & ad id à quoquam, quavis authoritate fungente cogi, vel compelli minimè posse, vel debere, statuimus, & ordinamus, eorumque Superioribus, quibuscunque, & Protectori, ne in posterum hujusmodi curam, regimen, seu administrationem, neque in spiritualibus, neque in temporalibus suscipiant, aut suscipi mandent, & permittant, respectivè interdicimus, & prohibemus. Decernentes nihilominus irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam, quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris XI. Augusti M. DC. XVIII. Pontificatus nostri Anno decimoquarto.

S. Card. S. Susannæ.

Autograph. in Secret. Brevium Apost. Reg. mensis Augusti, Anni 1618. *fol.* 232. *de quo Breve formatum in Archivo gen. Ord. Tom.* H. *num.* 11.

NOTA.

COnstitutioni huic fuit quoad Provincias ultramontanas variè derogatum, quoad Italiam autem novissimè est confirmata, uti suo loco.

Ut P. Minister Generalis suum Officium, quod aliàs ad quinquennium duntaxat durabat, ad Sexennium protrahat, statuit: ut ille (sicut, & P. Procurator Generalis) Socium Nationis Gallicæ teneat, ordinat; &, ne in suæ Visitationis cursu (*) graviora absque Capitulo Provinciali decidat, jubet.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Supremo Sedis Apostolicæ Solio, & Apostolicæ Potestatis plenitudine à Domino constituti, ad ea, per quæ piæ hominum, sub suavi Religionis jugo, & in humilitatis Spiritu Deo militantium Congregationes providè sanctèque institutæ, felicioribus in dies proficiant incrementis, sedulò intendimus, ac desuper Pastoralis Officii partes interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Hinc est, quod Nos prospero, felicique Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum regimini, atque directioni, quantùm cum Domino possumus, consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris: Quod de cætero perpetuis futuris temporibus Ministri Generalis Officium, quod hactenùs ad quinquennium duntaxat durare consuevit, ad sexennium durare, Minister autem Generalis, seu alius, sufficienti ad id facultate suffultus, Domos, & Loca regularia ejusdem Ordinis in Regno Franciæ visitaturus, unum Ordinis hujusmodi, & Nationis Franciæ Fratrem, qui ei in scribendo, ac interpretando inserviat, & à quo de Statu Domorum, & Regularium hujusmodi informari possit, secum ducere, quodque apud ejusdem Ordinis Procuratorem Generalem in Romana Curia residentem, alius, qui scribat, dicti Ordinis Frater, & linguas calleat, manere respectivè debeat. Ipse verò Minister Generalis, seu Commissarius, durante visitatione hujusmodi graviora non decidat, aut resolvat, absque Capitulo Provinciali, & nisi servata forma præscripta per librum dicti Ordinis, *modum procedendi* nuncupatum. Præsentes verò literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, & ab omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter observari, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis Authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, statuimus, atque ordinamus. Non obstantibus Consti-

Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIX. Octobris M. CD. XVIII. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

S. Card. S. Susannæ.

Breve formatum in Archivo generali Ord. Tom. H. num. 14

N O T A.

PUnctum Summarii tertium, quo auctoritas (*) Patris Ministri Generalis coarctatur, fuit & vivæ vocis oraculo, & Brevi Pontificio revocatum. Oraculum vide inter Constitutiones Gregorii XV. & Breve inter Constitutiones Urbani VIII. Vide & indicem generalem Verbo: *Auctoritas Patris Ministri Generalis.*

P. Ministrum Generalem, ab omni Reverendissimi P. Magistri Generalis, Patrum Conventualium dependentia eximit.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs felicis recordationis Paulus PP. III. Prædecessor noster, supplicationibus dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, sibi humiliter porrectis tunc inclinatus, authoritate Apostolica, & ex certa scientia sua, per suas, sub plumbo expeditas literas statuit, & ordinavit, quod ex tunc deinceps iidem Fratres electionem Vicarii Generalis dicti Ordinis, si à majori parte eligentium celebraretur, quamprimum commodè fieri posset, Ministro Generali Fratrum Minorum Conventualium nuncupatorum, sicut catenus servatum fuerat, donec aliud desuper ordinatum à Sede Apostolica fuisset, præsentarent, seu præsentari facerent, ipseque Minister generalis intra triduum à præsentatione sibi facta, Ipsum electum Vicarium confirmare teneretur, & triduo elapso, & electo non confirmato, idem electus pro confirmato, Sedis Apostolicæ authoritate, haberetur, sub certis modo & forma, tunc expressis, prout in dictis Pauli Prædecessoris hujusmodi literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Nos ad uberes, & suaves fructus, quos, sicut accepimus, iidem Fratres Capucini, in Agro Dominico, in dies, benedicente Domino, afferunt, nostræ considerationis dirigentes intuitum, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, Eorum nomine Nobis humiliter porrectis inclinati; Quod de cœtero perpetuis futuris temporibus, Fratres Capucini præfati electionem eorum Vicarii generalis præfato Ministro generali præsentare, & ab illo confirmationem electionis hujusmodi petere, minimè teneantur, nec ad id, à quoquam, quavis authoritate cogi, vel compelli possint, Apostolica authoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus, eosdemque Fratres Capucinos ab onere præsentandi electionem hujusmodi, & illius confirmationem petendi, authoritate, & tenore præfatis omnino absolvimus, & totaliter eximimus, & liberamus, illosque ab onere hujusmodi omnino absolutos, ac totaliter exemptos, & liberatos fore, & esse; præsentesque literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, dictis fratribus Capucinis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, nec eos desuper à quoquam, quavis auctoritate, quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari posse, aut debere; sicque, & non aliter, per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & diffiniri debere, ac Irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus literis dicti Pauli Prædecessoris, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudi-

ſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, illis, & eorum Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, ſub quibuſcumque teooribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, Irritanribuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, oon autem per clauſulas generales, idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Anoulo Piſcatoris Die XXIII. Januarii MDCXIX. Pootificatus Noſtri Anno Decimoquarto.

S. Card. S. Suſannæ.

Autograph. in Arch. Secret. Brevium Apoſt. Regeſto menſis Januarii Anni 1619. *de quo Breve formatum in Archivo generali Ordinis Tom.* H. *num.* 21.

DECRETO.

S. Congregationis Epiſcop. & Regular. negotiis præpoſitæ, Ordini facultatem Seculares ad Tertii Ordinis Habitum recipiendi competere, declaratur.

CUM aliàs à ſacra Congregatione Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum decretum ſuper Habitu, & qualitatibus Tertiariarum emanaverit, in quo inter alia cavebatur, ut Superioribus Regularibus ſufficienti ad id ab hac Sancta Sede ſuffultis (*Capucinis exceptis*) mulieres alias, juxta idem Decretum qualificatas, ad Tertiariarum Habitum recipere liceret. Verùm, quia Capucini, authoritate ab eadem Saocta Sede Eorum Religioni conceſſa privari, ac propterea, in invidiam apud bonos trahi conquerebantur; Illuſtriſſimi ejuſdem ſacræ Congregationis Patres, eiſdem Capucinis, privilegiis circa præmiſſa eis quomodolibet competentibus, uti, & frui licere, Decreto hujuſmodi non obſtante, cenſuerunt, dummodo mulieres ad Tertiariarum Capucinarum Habitum admittendæ, ad formalem, materialemque ejuſdem Religionis Habitum, & ſervato in reliquis omnibus eodem Decreto admittantur Romæ die 13. Januarii MDCXX.

A. Maria Card. Gallus.

Locus ✠ Sigilli.

V. Novarienſis Secretarius.

Exemplar authent. in Archivo generali Ordin. Tom. F. *num.* 149.

N O T A.

PArum notum fuiſſe videtur hoc Decretum modernis Scriptoribus; plures enim eorum, de tertio S. P. Franciſci Ordine tractantes, ex anteriore quodam Sacræ Congregationis Concilii Decreto, XX. Dec. 1616. emanato, Nobis, jus ad dictum Ordinem recipiendi, competere, cordatè denegant: alii verò, quos Decretum ſuprapoſitum latere non poterat, variè tortis ambagibus illius vigorem enervare affectant. Videantur autem infrà Conſtitutiones Clementis XI. Benedicti XIII. cum prolixiore ſua Nota, & Clementis XII. & quid juris nobis competat, ex iis liquebit.

Indulgentiam plenariam pro Oratione quadraginta Horarum, in Eccleſiis Provinciarum Ultramontanarum inſtituta, confirmat, eamque ad Eccleſias Cathedrales, in quibus per Adventum, vel Quadrageſimam Fratres concionantur, & per eos Oratio memorata inſtituitur, extendit.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs per nos accepto, quod dilecti filii Fratres Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatornm, Orationem quadraginta Horarum ad Animarum ſalutem augendam, in Ultramontanis partibus, io Eccleſiis Civitatum, & Locorum, ubi ipſi Conventus habent, inſtituere ſoleant. Nos pium, & ſanctum hujuſmodi, necnon Deo maximè acceptabile opus promovere cupientes, inter alias per noſtras, in ſimili forma Brevis, ſub die XII. Junii M.DC.VIII. expeditas Literas, omnibus utriuſque Sexûs Chriſtifidelibus, verè pœoitentibus, & Confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui Orationi quadraginta Horarum hujuſmodi in Eccleſiis prædictis ſemel in Anno inſtituendæ, per aliquod temporis ſpatium interfuiſſent, & ibi pro Chriſtianorum

Princi-

Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, misericorditer in Domino, ad decennium tunc proximum concessimus; prout in dictis Literis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, pleniùs continetur: Nos dictorum Christifidelium Animarum saluti per amplius consulere volentes, supplicationibus, dictorum Capucinorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, omnibus, & singulis utriusque Sexûs Christifidelibus, qui eidem orationi tam in prædictis, quàm etiam in Ecclesiis Cathedralibus, in quibus iidem Fratres, verbum Dei in Quadragesimæ, vel Adventûs temporibus prædicabunt, per Eos semel in anno, de Ordinariorum Locorum licentia instituendæ, similiter per aliquod temporis spatium devotè interfuerint, & ibi, ùt prædicitur, oraverint, plenariam & omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque, præsentibus ad quinquennium proximum tantùm valituris. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die xxv. Januarii M. DC. XX. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

S. Card. S. Susannæ.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Regesto Mensis Jan. Anni 1620. fol. 230. de quo Breve formatum in Arch. gener. Ord. Armario Sacra Congreg. Indulg.

N O T A.

Vide Scholium ad Constitutionem primam, hâc de re editam, & supra fol. 54. positam. Item, & aliàs Constitutiones in illo Scholio, seu Nota allegatas.

GREGORIUS XV.

Italus, ex Civitate Bononiæ, Alexander Cardinalis de Ludovisiis antea dictus. Romæ IX. *Feb.* M. DC. XXI. *Summus Pontifex creatus. Obiit* VIII. *Julii* M. DC. XXII. *postquam sedisset Annos duos, menses* IV. *dies* XXIX.

Vivæ Vocis Oraculo.

Auctoritatem P. Ministri Generalis ubique Locorum, & in utroque foro integram, & inviolatam permanere debere, derogando Pauli V. sanctioni declarat.

Nos Franciscus, Miseratione Divina, S. R. E. Tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Card. de Sourdis nuncupatus, & S. Sedis Apost. Gratia Aquitaniæ Primas, Archiep. Burdigalensis.

Universis, & singulis præsentes literas inspecturis, lecturis, & audituris fidem facimus indubiam, & in Verbo Veritatis attestamur, qualiter Sanctus in Christo Pater, & Dominus Noster Dominus Gregorius Divina Providentia Papa XV. Vivæ Vocis Oraculo. Nobis facto, die XXIX. Mensis Octob. MDCXXI. in Monte Quirinali, apud Sanctam Mariam Majorem, motu proprio, & ex certa scientia declaravit, & voluit, ut authoritas Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum integra, inviolata, & æqualis ubique locorum deinceps, in utroque foro remaneat, & conservetur in omnibus, sicut hactenus ab initio extitit, non obstantibus in contrarium illis verbis Decreti Papæ Pauli V. facti in forma Brevis, sub die XXIX. Mensis Octobris M. DC. XVIII. Videlicet, *Ipse verò Minister Generalis, seu Commissarius durante visitatione hujusmodi graviora non decidat, aut resolvat; absque Capitulo Provinciali, ac, nisi servata forma præscripta per librum dicti Ordinis,* Modum procedendi *nuncupatum*: quibus voluit esse derogatum, neque obstantibus in contrarium quibuscumque aliis. In cujus rei fidem, authoritate ejusdem Sanctissimi Domini nobis oretenus facta, præsentes Literas manu propria subscriptas, nostroque Sigillo, quo in talibus utimur, communitas dari jussimus. Datum Romæ die XXIX. Mensis Octobris in Palatio Nostro S. Petri ad Vincula solitæ residentiæ, sub Anno à Nativitate Domini M. DC. XXI. Pontificatus præfati Sanctissimi D. N. Gregorii PP. XV. Anno Primo.

Orig. in perg. in Arch. gen. Ord. Tom. H. *num.* 16.

Innovat Constitutiones Apostolicas fel. rec. Gregorii XIII., & Gregorii XIV., mandatque Ordinariis locorum in Regnis Hispaniæ, Franciæ, aliisque Regnis & Provinciis Italiæ, ne aliis quibus-

vis

vis Religiosis cujuscunque Ordinis, Societatis, & Instituti Regularibus, sub quovis prætextu in posterum, nomen vel Habitum FF. Capucinorum sibi usurpare permittant, sed ipsas editas Constitutiones per Ecclesiasticas censuras, & pœnas observari faciant.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ex injuncto Nobis Apostolicæ servitutis officio, ad ea, per quæ Christifidelium quorumlibet, præsertim sub suavi religioois jugo Altissimo famulantium quieti, & paci opportunè consulitur, libenter intendimus, ac in his officii nostri partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Aliàs siquidem à fel. rec. Gregorio XIII., & Gregorio XIV. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris emanârunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet:

Gregorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Regularium personarum, præsertim exemplarem vitam in humilitatis, & paupertatis spiritu ducentium quieti, ac indemnitati, pro commisso Nobis pastoralis officii debito consulere cupientes, ad ea removenda, quæ ipsis præjudicium adferre, & scandali materiam præstare dignoscuntur, curam nostram libenter intendimus. Accepimus siquidem, quòd, licèt aliàs fel. rec. Paulus Papa III. Prædecessor noster, per suas Literas inter alia districtiùs inhibuerit quibusvis personis, cujuscunque conditionis existerent, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, eo ipso incurrenda, ne Habitum, per Fratres Ordinis Minorum Capucinorum nuncupatorum gestari solitum, nisi sub pro tempore existentis Vicarii Generalis ejusdem Ordinis obedientia, & cura permanerent, gestare quoquo modo præsumerent, & piæ mem. Pius Papa IV. etiam Prædecessor noster, Literas Pauli Prædecessoris hujusmodi, ita, quòd nullus, cujuscunque conditionis existeret, non solùm Habitum præfatum juxta Literarum Pauli Prædecessoris hujusmodi tenorem, verùm etiam, nec ita consimilem, quod propter eum posset credi Frater eorum Congregationis, nisi sub præfati Vicarii Generalis, pro tempore existentis obedientia, & cura permaneret, sub simili pœna excommunicationis latæ sententiæ, quoquo modo gestare præsumeret, per alias suas literas confirmaverit, & approbaverit, ac etiam ad id extenderit, nihilominus multi Fratres, Tertiarii nuncupati, Ordinis Minorum Conventualium S. Francisci nuncupatorum, in Regno Siciliæ degeutes, Habitum ejusdem panni & coloris, quo ipsi Fratres Capucini utuntur, gestare, & salvo quòd Capucium rotundum more Fratrum Conventualium hujusmodi deferunt, in reliquis ita consimiles eisdem Fratribus Capucinis incedere præsumunt, ut passim à populo pro Capucinis habeantur, & reputentur, ac illis, tanquam talibus eleemosynæ, & oblationes elargiantur, non sine eorundem Capucinorum, qui ea ratione eleemosynis hujusmodi ab aliis, suo nomine intercepis frustrati remanent, præjudicio, & incommodo, sed etiam gravi dictæ plebis offensione, & scandalo, dum, quos disciplinæ regulari ipsorum Fratrum Capucinorum mancipatos credit, eis pecuniarum usum, ac rerum commercium permitti intuetur. Quocirca Nos rationi consonum esse rati, ut, qui in observantia vitæ regularis unifurmes non sunt, ab iisdem etiam Habitûs delatione distinguantur, in præmissis ad evitandas confusiones, & contentiones, quæ, nisi Habitus utrinque distinguantur, oriri possent, providere volentes, ac singulas literas Prædecessorum hujusmodi, & in eis contenta quæcunque pro expressis habentes, & harum serie approbantes, & confirmantes, atque etiam innovantes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra statuimus, & ordinamus, quòd ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus hujusmodi Fratres Tertiarii nuncupati, dicti Ord. FF. Min. Conventualium in Regno Siciliæ existentes, & sub obedientia, & cura dicti Vicarii generalis Capucinorum pro tempore existentis, non permanentes, ad instar aliorum Fratrum ejusdem Ordinis Minorum Conventualium ibidem degentium, non solùm Capucium rotundum, ùt præfertur, sed etiam Habitum ejusdem coloris, cujus est Habitus dictorum Fratrum Conventualium, videlicet Berrettini nuncupati, ùt propterea à Capucinis Fratribus facilè discernantur, deferre debeant, & teneantur, alioquin, si secus fecerint, post sex menses, ab intimatione præsentium, pœnas Constitutionum Pauli, & Pii prædictorum incurrant eo ipso. Decernentes præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, etiam ex eo, quòd interesse habentes vocati non fuerint, seu quocunque alio prætextu notari, impugnari, invalidari, retractari, aut in jus, vel controversiam revocari, seu adversus eas, quodcunque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, nullo unquam tempore posse; Sicque per quoscunque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam, quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus universis, & singulis dicti Regni locorum Ordina-

tiis, in quorum Diœcesibus Fratres Tertiarii Ordinis Minorum Conventualium hujusmodi pro tempore degent, per præsentes committimus, & mandamus, ut per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Capucinorum prædictorum, vel aliorum, quorum intererit, fuerint requisiti, solemniter publicantes, faciant auctoritate nostra literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, sublato quocunque exemptionis privilegio, inviolabiliter observari: Contradictores quoslibet, & rebelles per prædictas, aliasque sententias, censuras, & pœnas, aliaque juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processionibus, ipsas sententias, censuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, etiam sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quæ omnia adversus præmissa nullatenus suffragarii volumus, contrariis quibuscunque; etiamsi Fratribus Tertiariis prædictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides ubique in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Tusculi sub Annulo Piscatoris, die IV. Octobris M. D. LXXXI. Pontificatus Nostri Anno decimo.

Gregorius Papa XIV. Ad perpetuam rei memoriam. Beati Francisci Confessoris Sodalitas ab uno fundatore instituta, & ad eundem Dei finem ordinata, utriusque Seraphicæ religionis nomine nuncupata, in plures Sodalitates & membra, Apostolica permissione dividitur, & quasi circumamicta varietate, prout pietas diversimodè suadet, corde uno, & anima una Deum colit, & instar agri Dominici varios, atque uberes fructus quotidie profert, & distinctiores, & abundantiores, ut confidimus, in dies proferre non cessat. Sanè, cum ad aures nostras pervenerit, aliàs fel. rec. Paulum Papam III. Prædecessorem nostrum, inter alia, per suas in forma Brevis Literas, quibusvis personis, cujuscunque conditionis existerent, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, eo ipso incurrenda, ne Habitum per Fratres Ord. Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum gestari solitum, nisi in eadem Congregatione essent, & sub moderni, & pro tempore existentis Generalis ejusdem Ordinis obedientia, & cura permanerent, gestare quoquo modo præsumerent, districtius inhibuisse, & piæ Mem. Pium Papam IV. etiam Prędecessorem nostrum, Literas ejusdem Pauli Prędecessoris confirmando, insuper non solùm, ne Habitum prædictum juxta Literarum ipsius Pauli Prædecessoris hujusmodi tenorem, verùm etiam, nec ita consimilem, quod propter eum possent credi Fratres Congregationis Capucinorum, gestare deberent, sub eadem excommunicationis pœna, eo ipso incurrenda, prohibuisse. Et similiter fel. rec. Gregorium Papam XIII. etiam prædecessorem nostrum, Literas prædecessorum hujusmodi, & in eis contenta quæcunque pro expressis habendo, & innovando; Motu proprio, & ex certa ejus scientia, eosdem Fratres, qui Tertiarii ex Ordine Conventualium dicuntur, non solùm Capucium rotundum, sed etiam Habitum coloris berrettini, seu subcinericii, ad instar Fratrum eorumdem Conventualium deferrè deberent; ita, ut à Fratribus Capucinis facilè discernerentur, sub eisdem Pauli III. & Pii IV. pœnis, post sex menses ipso facto incurrendis statuisse, & ordinasse. Verùm, quia iidem Fratres, qui reformati Conventualium dicuntur, ita consimiles eisdem Fratribus Capucinis incedere præsumunt, ut passim à populo pro Capucinis habeantur, ac illis tamquam Capucinis, eleemosynæ, & oblationes conferantur, non sine gravi plebis offensione, & scandalo, dum reputantur Capucini esse. Idcircò rationabile existimantes, ut, qui ex instituto Regulæ, atque in vitæ regularis observantia uniformes non sunt, etiam Habitûs distinctione dignoscantur; utque Prædecessorum hujusmodi literarum contemptus, & contumacia, severioris disciplinæ censuram inveniat, ad evitandas etiam confusiones, & contentiones, quæ ex inde oriri possent; hac nostra perpetua valitura Constitutione, singulas Prædecessorum hujusmodi literas, & in eis contenta quęcunque pro expressis habentes, & harum serie approbantes, & confirmantes, atque etiam innovantes; Motu etiam simili, & ex certa scientia nostra statuimus, & ordinamus, quod ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus, hujusmodi Fratres Reformati

non

non solùm in Urbe, sed etiam ubique locorum per universum Orbem existentes, ut verè, & realiter à Capucinis distinguantur, & dignoscantur, præter Capucium penitus rotundum, & colorem berettinum, vel subcinericium, ùt præmissum est, etiam Mantellum longius ad Conventualium longitudinem deferre, & Mozzettam latam, & longam, non sub mantello, sed suprà gestare teneantur. Insuper strictiori Capucinorum prædictorum vitæ consulentes, ne ab eisdem Reformatis ipsi Capucini admitti, vel recipi possint, sub eadem excommunicationis sententia, ipso facto, tam ab ipsis Capucinis receptis, quàm Reformatis recipientibus incurrenda, interdicimus, & prohibemus; Et nihilominus actum ipsum receptionis, & transitûs tanquam indebitè factum, ex nunc, prout ex tunc irritum, & penitus nullum esse decernimus, & declaramus. Et quoniam similiter accepimus, nonnullos alios, qui sub Eremitarum vocabulo nominantur, vagos, aut profugos, ac Acephalos sub nullius obedientia degentes, nec Episcoporum jurisdictioni se subjicientes, sine aliqua licentia, vel loci assignatione, non sine gravi fidelium scandalo huc illuc vagari, eorundem Fratrum Capucinorum Habitum, vel adeo consimilem gestantes, ut facilè pro Capucinis reputentur; Motu pari, eosdem Eremitas, sine literis dimissoriis alicujus superioris Ordinis approbati, de cujus gremio sint, vel Episcopi loci illius, ubi degunt, vagari, aut propriis locis discedere non posse, & imprimis ab Habitu Capucinorum, eisdem saltem, vel aliis notioribus differentiis distingui, & dignosci debere, omnino præcipimus, & jubemus. Mandantes propterea universis, & singulis Fratribus Reformatis prædictis, eorumque superioribus, ac ipsis Eremitis Acephalis, & sine obedientia itinerantibus, præter pœnas, per Prædecessores prædictos inflictas, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque gravioribus pœnis, arbitrio nostro imponendis, ut præmissa omnia, & singula omni excusatione, & tergiversatione postposita, infra sex mensium spatium, à data præsentium computandum, statim adimpleant, & exequantur. Quod si facere distulerint, vel neglexerint, eos per Almæ Urbis Vicarium nostrum hîc in Urbe, ejusque districtu, ac per locorum Ordinarios, ubi Fratres prædicti reperientur, per carcerationem, aliaque opportuna juris, & facti remedia, prout contumacia cujusque exegerit, cogi, & compelli posse, ac debere volumus, & jubemus. Et nihilominus irritum, & inane decernimus, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, ve ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit, regula nostra, de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & utrarumque Regularum, sive Ordinum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, regulis, institutis, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolis Fratribus, & Eremitis prædictis, eorumque Superioribus, & personis in genere, vel in specie quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides ubique in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ in Monte Quirinali sub Annulo Piscatoris Die VI. Julii MDXCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Cum itaque, sicut dilectus filius Procurator Generalis eorundem Fratrum Capucinorum totius Ordinis hujusmodi nomine, Nobis nuper exponi fecit, nonnulli in Hispaniarum, Galliæ, & aliorum fortasse Regnorum, & Provinciarum, nècnon in aliquibus Italiæ partibus nomen, & Habitum eorundem Fratrum Capucinorum sibi vendicent. Nos præmissis, quantùm cum Domino possumus, obviare volentes, supplicationibus ejusdem Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum consilio, locorum Ordinariis in eisdem Regnis, & Provinciis existentibus, per præsentes committimus, & mandamus, ne Nomen, vel Habitum præfatorum Fratrum Capucinorum ab aliis quibusvis Religiosis, seu cujuscunque Ordinis, Societatis, vel Instituti Regularibus, sub quovis prætextu in posterum sibi vendicare, aut usurpare permittant, sed Constitutiones Apostolicas dictorum Gregorii XIII. & Gregorii XIV. Prædecessorum hujusmodi per Ecclesiasticas censuras, & pœnas observari faciant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides ubique in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die IX. Decembris. MDCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

S. Card. S. Susannæ.

Breve formatum in Arch. gen. Ord. To. C. n. 125.

N O T A.

(a) *Cit. in Bull. P. P. Prædic. To. 1. fol. mihi 138.*

ZElum, quo servandam Habitûs distinctionem Patres nostri semper urgebant, nemo miretur; cum enim juxta PP. Innocentium IV. (a) *Confusio Habitûs sæpe inducat confusionem Ordinum, & etiam animorum*, ii, ut inter Ordines stabiliretur Ordo charitatis, abusum nostri Habitûs tolli curârunt. Huic cum Reverendissimi DD. Ordinarii aliquoties conniverent, noster P. Hieronymus à Castro Ferettorum, tunc Procurator Generalis (de quo suprà fol. 60.) remedium suprapositi Brevis imploravit, & obtinuit, cujus fidimatum transumptum cuilibet Ordinis Ministro Provinciali transmisit, cum Epistola tenoris sequentis.

Reverende Pater.

CApucium, Habitus, Mantellus, Chorda & Soleæ, seu Sandalia, quæ nos Capucini portamus, gemmæ sunt, & reliquiæ Paupertatis S. P. N. FRANCISCI, quarum semper, ab initio Reformationis, usque in hunc diem fuimus possessores. Verumenim verò, cum harum gemmarum, & Reliquiarum possessio (uti diximus.) semper nostra fuerit, nulla ratio vult, nec ORDINARIUS QUISPIAM permittere debet, ut alii Religiosi qualescunque harum invasores & possessores existant. Et quia in diversis partibus Italiæ, Portugalliæ, Hispaniæ, Galliæ & Germaniæ plures Regulares variorum Ordinum has reliquias invaserunt, & de facto possessionem acceperunt, in grave nostrum damnum, & præjudicium. Et quod amplius est, non desunt, qui & ipsum nomen Capucinorum eripiunt; imò (quod pejus est) nomen Capucinorum Reformatorum sibi adscribunt. Hinc est, quod pro remedio opportuno sæpius recursum sumpsi ad Sanctitatem D. N. Papæ & ad Sanctam Congregationem Cardinalium supra Regulares; & tandem obtinui Breve, cujus transumptum mitto non solùm ad P. Vestram, sed ad omnes & singulas Provincias Ordinis nostri. Superest, ut R. V. servet hæc Transumpta, &, ubi necesse fuerit, iis utatur, & DD. Ordinariis exhibeat, ad quos destinantur, ut videre est in ipso Brevis Apostolici titulo. Româ 22. Februarii 1622.

R. P. V.

Servus in Christo Fr. Hieronymus à Castello Ferettorum Procurator Curiæ.

Asservantur Originalia in variis Provinciarum Archivis & eorum Exempl. in Arch. gen. Ord. Tom. C. num. 125.

POst aliquot annorum lapsum, cum nova contra Pontificias Constitutiones prætactas gliscerent tentamina, fuit illarum memoria, & plenior observantia refricata Monitorio, expedito coram tunc Illustrissimo & Reverendissimo DD. Christophoro Vidman Cameræ Apostol. Auditore Generali &c. per Acta Cæsaris Columnæ Curs. & Caus. Cameræ Apostolicæ Notarii, sub die XXX. Mensis Mart. MDCXLIV. sedente Sanctissimo D. N. P. Urbano VIII. Anno illius XXI. prout sequitur:

CHristophorus Vidman Prothonotarius Apostolicus, Utriusque Signaturæ Sanctissimi Domini Nostri Papæ Referendarius, necnon Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque & Censurarum, tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, & literarum Apostolicarum quarumcunque, universalis, & merus Executor, ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Papa specialiter electus, & deputatus, universis, & singulis, Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis, Dominis Archiepiscopis, Episcopis, Vicariis, & præsertim Reverendissimo Domino Vicario Generali Sipontino, necnon Reverendissimis Dominis Dominis Abbatibus, Prioribus, Decanis, & Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Custodibus, Thesaurariis, aliisque; Sacristis, necnon Presbyteris, Clericis, Notariis, Tabellionibus, & aliis Ministris, & Officialibus quibuscunque, illique, vel illis, ad quem, vel ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, seu præsentabuntur, Salutem in Domino, & nostris hujusmodi imò veriùs Apostolicis, firmiter obedire mandatis.

Noveritis, qualiter die infrascripta, coram Nobis, & per acta infrà scripti nostri Notarii Comparitum pro parte & ad instantiam Reverendissimi Domini Simpliciani de Mediolano, Procuratoris & Commissarii Capucinorum, & instatum pro inviolabili observatione, paritione, & executionis demandatione Brevis Gregorii XV., omniumque contentorum, & expressorum in eo, tenoris sequentis, videlicet:

Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Ex injuncto Nobis Apostolicæ Servitutis Officio, *reliqua, uti supra....*

Instanter, & debitè requisiti, vobis omnibus, & singulis supradictis ac Vestrûm cuilibet in solidum committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis & receptis præsentibus sub eisdem sententiis, &, postquam præsentium vigore fueritis requisiti, seu alter vestrûm fuerit requisitus, ex parte Nostra, imò veriùs, auctoritate Apostolica moneatis, & requiratis, prout Nos monemus, & requirimus omnes, & singulos in executione præsentium nominandos, & cognominandos, quatenus infra sex dierum spatium, quorum duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos duos dies pro tertio, & ultimo peremptorio termino, & monitione canonicâ assignamus, & vos assignetis eisdem, eisque sub quingentorum ducatorum auri in auro R. Cameræ Apostolicæ applicandorum, & pro illius Mandati executione, in juris subsidium excommunicationis, quatenus opus sit, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & Pœnis debeant, & quilibet ipsorum debeat, & ad quos interesse concernit, præinsertum Breve, omniaque, & singula in eo contenta, & expressa, ad unguem observasse, paruisse, & debitæ executioni demandasse, & ab omnibus observari, & executioni demandari fecisse, & juxta illius tenorem, seriem, & formam processisse, & ad alia remedia deveniri vidisse, & audivisse, & pro præmissis quascunque sententias, decreta, & mandata necessaria, & opportuna promulgari, ferri, fieri, decerni, & relaxari vidisse, alioquin prænominati, sic moniti, si ea

præmissis

præmissis se forè gravatos senserint, modo & formâ præmissis, peremptoriè citetis, prout citamus eosdem, quatenus trigesimâ die, ab executione præsentium computanda, compareant Romæ judicialiter, coram Nobis, vel nostro in Civilibus Locumtenente per sese, vel per Procuratorem, seu Procuratores suos idoneos, causam eorum gravaminis allegaturi, aliaque dicturi, facturi, & ostensuri, justitiamque, prout ordo dictaverit rationis, assecuturi, certificantes eosdem nihilominus sic citatos, quod sive in dicto Citationis termine, ut præmissum est, comparuerint, sive non, Nos nihilominus, vel Locumtenens noster prædictus ad hujusmodi causæ expeditionem, & decisionem, necnon ad omnes, & singulos actus, & terminos substantiales, usque ad sententiam diffinitivam inclusivè, etiam lite non contestata, procedemus, sive procedet justitiâ mediante: absolutionem verò omniam, & singulorum Nobis, vel superiori nostra tantummodo reservamus. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Ædibus nostris, Anno à Nativitate Domini Millesimo Sexcentesimo Quadragesimo quarto indictione duodecimâ, Die verò Trigesimâ Mensis Martii, Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Urbani Divina Providentia Papæ Octavi Anno Vigesimo Primo.

C. Vidman Auditor.

Loco ✠ Sigilli.

Cæsar Columna Cur. Cauf. Camera &c.

Exemplar Authent. in Arch. generali ord. Tom. C. num. 140.

Ulteriora de hac re videnda sunt inter Constit. Papæ Urbani VIII. & in Indice generali Verbis *Habitus*, *Caputium*, *Calopodia*.

Indulgentiam plenariam, die secunda Augusti pro nostris Ecclesiis ad perpetua futura tempora concedit.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

SPlendor paternæ gloriæ, qui sua Mundum illuminat ineffabili claritate, pia vota Fidelium, de clementissima ejus Majestate sperantium, tunc præcipuè benigno favore prosequitur, cum devota ipsorum humilitas Sanctorum precibus, & meritis adjuvatur. Volentes igitur omnes, & singulas Ecclesias Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, ubique existentium, aliquo spirituali munere illustrare; de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, omnibus utriusque sexûs Christifidelibus, verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex dictis Ecclesiis in secunda die mensis Augusti, à primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Octobris M. DC. XXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Breve formatum, & ejusd. exempl. Authent. in Arch. generali Ord. Armar. Sac. Congreg. Indulgentiarum.

N O T A.

VIdeantur & Constitutio Innocentii XI. quâ Indulgentiam hanc Defunctis per modum suffragii applicari posse, in perpetuum pariter conceditur, & Decretum Benedicti XIII. quo tempore Jubilæi universalis Indulgentiam hanc in Ecclesiis nostris non suspensam esse, tunc declaravit.

Vivæ Vocis Oraculo

Declarat, quod sua Constitutio, *Romanus Pontifex*, Papalium Oraculorum revocatoria, res Ordinis Nostri non afficiat.

CUM propter Sanctissimi Domini Nostri Papæ Gregorii XV. Constitutionem, quæ incipit *Romanus Pontifex in Specula &c.* & revocat Vivæ Vocis Oracula, varia in multis Provinciis nascerentur dubia, ex præsupposito, & reflexione, quod multa à nobis sub-et ex ratione Pontificii Oraculi praticarentur, hinc, tam ex præsupposito in se, quàm ex motivo Provinciarum dubitantium, factus est recursus sexto mensis Februarii 1623. ad Sanctissimum. Et re-

Et resolutio responsionis fuit, quod ob rationes expositas, tenor prædictæ suæ Constitutionis in Ordinis Nostri rebus nullum deberet habere locum. Quapropter, ut resolutionis hujus memoria perpetuetur, Nos Fr. Hieronymus à Castello Feretti Procurator Generalis hanc Scripturam in Archivo nostro asservandam confecimus, quam & propriæ manûs charactere subscripsimus, & Officii nostri Sigillo munivimus hodie x. mensis, & anni suprà dictorum.

L. ✠ S.

Fr. Hieronymus præfatus.

Orig. in Arch. gen. Ord. Tom. E. num. 34.

Ludovicum Cardinalem Ludovisium, suum ex Germano Fratre Nepotem, & S. R. E. Vice-Cancellarium, Ordinis Protectorem constituit.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro Ludovico Tituli S. Laurentii in Damaso Presbytero Card. Ludovisio nuncupato, S.R.E. Vice-Cancellario, Nostro secundum Carnem ex Fr. Germano Nepoti.*

GREGORIUS PAPA XV.

Dilecte &c. Cum per obitum B. M. Alexandri Episcopi Albanen. Card. Montalti nuncupati, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, dum vixit, apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris nuper apud Sedem eandem defuncti, Ordo prædictus Protectore destitutus remanserit; Nos eidem Ordini de idoneo Protectore providere volentes, ac de Tuæ circumspectionis singulari prudentia, integritate, & Religionis Zelo plurimùm in Domino confisi, motu proprio, non ad tuam, vel alterius, pro te Nobis super hoc oblatæ, petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Te, ex cujus protectione, ob tuas eximias virtutes, Ordinem præfatum plurimùm commodi, & ornamenti suscepturum esse confidimus, prædicti Ordinis universi, illiusque Domorum, & Locorum Regularium, ac Religiosorum quorumcumque apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem, cum omnibus facultatibus, jurisdictionibus, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, ac quibus alii ante Te dicti Ordinis Protectores usi sunt, ac uti quomodolibet potuerunt, seu etiam debuerunt, ad Tui vitam, Apostolica authoritate, tenore præsentium facimus, & deputamus. Volumus autem, & tibi in virtute Sanctæ Obedientiæ mandamus, ut Superiorum dicti Ordinis authoritatem, quantum fieri poterit, conservare cures, & propterea, si ipsi Superiores eorum officio debitè satisfecerint, ac gubernio, & regimini subditorum sufficienter incubuerint, tunc in negociis eorundem Religiosorum Te non immisceas. Quando autem vel ab ipsis Superioribus requisitus fueris, ut in eisdem negotiis authoritatem tuam interponas, vel necesse fore cognoveris, ut eandem authoritatem tuam in eisdem negotiis exerceas, tunc id liberè facere possis, sed, quoad potueris, per Te ipsum hoc facere cures, adhibito ad scribendum, quando opus fuerit, in eisdem negotiis, seu causis, loco Notarii, aliquo ex Regularibus ejusdem Ordinis. Mandantes propterea præfatis superioribus, & aliis Religiosis quibuscunque ejusdem Ordinis in Virtute Sanctæ Obedientiæ, ut Te in eorum Protectorem juxta tenorem præsentiũ recipiant, ea, qua debent, reverentia, &c. contrariis non obstantibus quibuscunque. Cæterùm Te in Domino hortamur, ut hujusmodi Protectoris munus ita obire studeas, ut apud Deum bonorum operum Retributorem, æternum præmium, & à Nobis condignam laudem valeas promereri. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. Die XIII. Junii MDCXXIII. Pont. Anno decimoquinto.

Exemplar in Archivo gen. Ord. Tom. H. num. 26.

N O T A.

Fuit hujus Eminentissimi Cardinalis *Protectio fortis*, cum charactheri Protectoris univerit titulum *Amici*, augendis nostræ Religionis commodis specialissimè addicti, & cum Fratribus familiariùs conversari dignantis.

URBANUS VIII.

Italus ex Urbe Florentiæ, Maphæus Cardinalis de Barberinis antea dictus, Romæ VI. *Augusti* M. DC. XXIII. *Summus Pontifex creatus. Obiit* XXIX. *Julii* M.DC.XLIV. *postquam sedisset Annos* XX. *menses* XI. *dies* XXIV.

Fr. Antonium, Provinciæ Tusciæ Guardianum, & suum secundum carnem Fratrem Germanum, sibi de exaltatione ad Pontificatum gratulantem, Romam ascìscit.

A tergo. *Dilecto Filio Antonio Barberino Sacerdoti Capucino, nostro secundùm carnem Germano Fratri.*

URBA-

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

AGnoscimus in gratulatione tua Germani Fratris amorem, & Religiosi Sacerdotis obsequium: sed, quò magis multi nostrâ dignitate lætantur, eò Nos gravioribus curis conficimur. Exterret nos, qui alios oblectare solet, applaudentium favor; videmus enim, quàm difficile sit tantam Christiani Orbis machinam sustinere, vires nostras propriæ imbecillitatis conscientiâ, non Populorum gratulantium studiis perpendentes, freti tamen ejus Potentia, qui ad ostendendas misericordiæ suæ divitias nobis Pontificium onus (Angelicis humeris formidandum) imposuit, de Christiana Republica non desperamus. Quamvis enim Principatum hunc, Trinitatis Vicarium, & Regum obsequiis venerabilem, ab ægrotantis corporis doloribus auspicati simus, non tamen obliviscimur, quæ sit Omnipotentis Clementiæ vis, infirma non rarò eligentis, ut fortia confundat. Eam ergo assiduis precibus, ac supplicationibus pro Nobis deprecare, ut brachium suum supponat, ne cum Ecclesiæ dedecore, & gentium ruina collidamur. Sanè vix dici potest, quantùm Nobis solatii afferant piæ preces Religiosorum Fratrum tuorum, qui severiori Divi Francisci disciplina imbuti, & in Sacris Christianæ pœnitentiæ Castris militantes, membra sua exhibent, non arma iniquitatis peccato, sed arma Justitiæ Deo, ut & viventia Spiritûs Sancti Templa sint.

Cæterùm huc venientem paternæ charitatis brachiis complectemur, contemptorem opum, & gloriantem in Cruce Domini Nostri Jesu Christi: Speramus enim Te privatæ utilitatis oblitum, Nobis eorum consiliorum copiam suppediturum, quæ nullis mortiferæ adulationis venenis infecta sint. Apostolicam Benedictionem tibi, atque isti Cœnobio intimo cordis affectu impertimur; Orantes Patrem misericordiarum, ut sacros vestros labores publicæ pietatis incremento consoletur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die secunda Septembris M.DC.XXIII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Exempl. Tom.2. Capit. generalium fol. 122.

Ut Fratres Strictioris Observantiæ per Italiam, depositis Soleis, ad distinctionem Capucinorum, Calopodia reassumant, præcipit: utque Fratres Recollecti Galliæ, deposito Capucio acuminato, Capucium rotundum, & largiorem Mozzettam portent, Apostolicis memorati Regni Nuntiis existentibus, & exituris, curandum committit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

IN supremo Apostolatûs solio, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, circa statum religiosorum Ordinum quorumcumque, in Ecclesia Dei militantium prosperè dirigendum, mentis nostræ aciem assiduè intendimus, eaque statuimus, & ordinamus, per quæ prospero, felicique eorum statui, atque directioni consulitur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque causa inter dilectos filios Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinos nuncupatos ex una, ac Fratres ejusdem Ordinis Strictioris Observantiæ ex altera, partibus, de, & super reassumptione Calopodiorum, & distinctione Habitûs ad præscriptum Bullarum, per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros emanatarum, diu agitata, ac de mandato nostro in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum iterum proposita, per eosdem Cardinales auditis partibus, visisque scripturis maturè, & diligentissimè perpensa, & examinata fuerit, Nos eorumdem Religiosorum paci & quieti, felicique, ac prosperæ directioni, quantùm in Nobis est, providere volentes, de eorundem Cardinalium consilio, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Fratribus Strictioris Observantiæ, quatenus Calopodia reassumere, soleasque ubique, per totam Italiam deponere, nec eas in posterum recipere debeant, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, necnon quoad Superiores, etiam suspensionis ab officiis ipso facto incurrendis pœnis, tenore præsentium injungimus, ac insuper locorum Ordinariis, ut in casu transgressionis, Regulares Strictioris Observantiæ prædictos ad id cogant, & compellant. Quò verò ad ejusdem Ordinis Fratres Recollectos nuncupatos Galliæ, qui non deferunt soleas, sed Calopodia, cum constet eos Capucium aliquantisper acuminatum deferre, Venerabili Fratri Bernardino Archiepiscopo Damiaten. moderno, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuncio per præsentes similiter mandamus, ut opportunè curet, quod omnino rotundum capucium, mozzettamque largiorem assumant. Præterea ad pleniorem, certioremque

que provisionem, inhærendo præsertim Literis fel. rec. Clementis VII. & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum, etiam Prædecessorum nostrorum, per easdem præsentes pariter mandamus, prædictos Fratres Strictioris Observantiæ non molestari, quin vilioribus, & repetitatis pannis, & despecto colore utantur, sed volumus sub eisdem pœnis, quod eorum forma Habitûs, quoad Caputium rotundum, Mozzettam latam, & Mantellum perpetuò protensum, sit & esse debeat observantiæ Fratribus omnino conformis, illumque intra duos menses aptare, ac gestare debeant, atque ita per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Fratribus Strictioris Observantiæ, illorumque Superioribus, & quibusvis aliis sub quibuscunque tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, subscriptis, & Sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die x. Januarii M. DC. XXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

V. Theatin.

Breve formatum, & plura ejusdem Exemplaria Auth. *In Archivo gen. Ord. Tom. C. num.* 134.

N O T A.

Constitutioni huic quoad PP. Strictioris Observantiæ variè derogatum est: ea autem, quæ circa PP. Recollectos Galliæ ulteriùs acta fuêre, videbuntur in Bullarii Tomo, Bullas, & Brevia Provinciarum Gallicarum continente.

Confirmat Decretum S. Cong. Concilii, editum contra nonnullos Episcopos, à Ministris Provincialibus prætendentes, ut in literis, quibus suos Clericos ad S. Ord. recipiendos mittunt, non solùm ipsis (Episcopis) obedientiam spondeant, sed etiam juridicam fidejussionem præstent de subministrando talibus Fratribus Ordinatis victu, & vestitu, in hypotesi, quod vel Religionem desererent, vel ab ea desererentur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NOmine dilecti filii Ministri Provincialis Provinciæ Flandriæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quod aliàs à Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet:

Illustrissimi, & Reverendissimi Domini.

Libellus Supplex S. Congreg. porrectus.

Provincialis Capucinorum Flandriæ refert aliquos Episcopos prætendere, ut in literis, quibus ipse suos Fratres ordinandos transmittit, exhibeat reverentiam, & obedientiam Episcopis, & ampliùs præstet juridicam fidejussionem subministrandi Victum, & Vestitum iis, quos apostatare, aut aliàs à Religione dimitti contingat. Quæ cum nova sint, & inaudita, ne quod Religioni præjudicium inferatur, supplicat, ut declaretur, An ipse possit ad hoc compelli, nec ne?

Sacra Congregatio Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum censuit, Provincialem Capucinorum in literis dimissoriis, quas fuis Fratribus concedit ad Ordines suscipiendos, nequaquam cogi posse ab Episcopis ad reverentiam, & obedientiam illis exhibendam, aut ad hujusmodi fidejussionem præstandam, nec ullum pium Antistitem debere, aut tuta conscientia posse ab eorundem Fratrum ordinationibus hoc solo prætextu abstinere, quod ea formula exhibendi Episcopo reverentiam, & obedientiam, servata, vel fidejussio præstata non fuerit. Cosmus Cardinalis de Torres.

Loco ✠ Sigilli

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Minister Provincialis prædictus plurimùm cupiat Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observantia, Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri; ideo Nobis humiliter supplicari fecit, ut ejus votis hujusmodi annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Ministrum Provincialem prædictum

dictum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum hujusmodi, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam Juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; ipsumque Decretum, ac omnia, & singula in eo contenta ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari: sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere volumus, ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis privilegiis, gratiis, & Indultis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Maii M. DC. XXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Regest. mensis Junii Anni 1635 fol. 185. de quo exemplar in Arch. gen. Ord. Tom. S. num. 11.

A Sancto Romanæ, & Universalis Inquisitionis Tribunali PP. Ministris Provincialibus Provinciarum Ultramontanarum facultas conceditur, in causis ad S. Officium spectantibus, contra suos Subditos procedendi.

Feriâ quintâ Die tertia Julii MDCXXV.

IN generali Congregatione Sacræ Romanæ, & Universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino Nostro D. Urbano, Divina Providentia Papa Octavo, ac Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra Hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus, à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus Dominus Noster Papa prædictus inhærendo decreto fel. rec. Pauli Papæ V. sub die 11. Ianuarii anni M. DC. VII. concessit facultatem RR. PP. Provincialibus ultra Montes, Ordinis Capucinorum, procedendi contra suos subditos in causis ad Sanctum Officium spectantibus in locis, ubi hæreses impunè grassantur, & Sanctum Officium Inquisitionis, nec per Inquisitores, nec per locorum Ordinarios exercetur.

Joan. Antonius Thomasius S. Rom. & Universalis Inquisitionis Notarius.

Loco ✠ Sigilli.

Exempl. Authent. in Arch. gener. Ord. Tom. A. num. 6.

NOTA.

POnitur hoc Decretum, quantumvis illud ad Provincias Ultramontanas privativè pertineat, in serie rerum, S. Ordinem generaliter concernentium, ob varios fines, & specialiter ob ipsam sui relevantiam. Est illud confirmatorium Decreti, à glor. mem. Paulo V. emanati post publicatam suam Constitutionem *Romanus Pontifex*, quâ indefinitè Superioribus Regularium, omnis facultas, causas suorum subditorum ad S. Inquisitionis Officium spectantes, cognoscendi fuit ablata. Informatus autem postea Sapientissimus Pontifex, quod hæc sua Constitutio non posset sortiri effectum, ab ipso intentum, tam, quod in pluribus Christiani Orbis partibus hæreses grassarentur impunè, iàm, quod in aliquibus earum, S. Inquisitionis Officium non exerceretur, speciale condidit Decretum sub die 11. Januarii anni 1607., quo Superioribus nostri Ordinis in Provinciis Ultramontanis, ubi memoratum S. Officium non vigeret, causas suorum subditorum &c. cognoscendi, facultatem tribuebat, prout noster P. Hieronymus à Castro Feretrorum, tunc Ordinis Procurator Generalis per Literas circulares, quarum Originalia passim in Provinciarum Ultramont. Archivis adhuc inveniuntur, hisce intimavit sub sequente tenore.

Sciendum insuper est R. P. V., quòd ab ipsa Sacra Congregatione S. Officii Inquisitionis expressus mihi datus sit ordo notificandi R. P. V. prout cum præsentibus eidem notifico, Mentem Sanctitatis Suæ esse, ut prædicta sua Constitutio locum duntaxat habeat in partibus, in quibus hæreses ab Inquisitoribus puniuntur, & non in iis, in quibus ex eo, quod Inquisitores ibi non sint, manent sine punitione. Inculcatum mihi insuper est Eidem intimare, sicut intimo, ut casu, quo causa talis ab Ea fuisset cognita, me desuper, quamprimum fieri poterit, certiorem reddat, & pariter ejusdem Successores, certiores reddant Procuratores pro tempore existentes.

Sicut autem talis facultas æquè necessaria, ac utilis semper magis fuit judicata, non tam, ut Fratres non contaminarentur, quàm, ut contaminati, ab errore citiùs purgarentur, ita Decretum Pauli V. ad instantias Patris Francisci Januensis, pariter Procuratoris Generalis fuit roboratum Decreto, ante Notam posito, & Provinciis communicato, cum literis sensûs sequentis:

Transmitto R. P. V. transumptum authenticum ulterius Decreti S. Officii Inquisitionis, à me, ad instantias variorum Patrum Provincialium Ultramontanorum procurati, vigore cujus Patres Provinciales cognosce-

re possunt causas suorum subditorum ad Sanctum Officium spectantes, non obstante Constitutione fel. rec. Pauli Papæ V. incipiente Romanus Pontifex. *Decretis hisce se conformabit in occurrentiis, modo convenienti: notumque sit Eidem pariter, esse pro similibus casibus declaratum, quod, etiamsi auctoritas hæc nominatim sit concessa Provincialibus, intelligatur etiam concessa iis, qui loco Provincialium, curam Provinciarum habent, vel sunt Provincialium Superiores. Romæ VI. Augusti M. DC. XXV.*

Cumque paucos post annos emergeret casus practicus, & Superiores Provinciæ N. Causam Clerici N. sui Subditi, in materia, de qua agitur, viâ facti cognoscerent, Smus Pontifex suo Brevi desuper edito, & in Archivo generali *Armario, S. Inquisitionis Officium* copialiter asservato, inserens hæc verba: *Et causa hujusmodi cognitio apud Superiores Ordinis prædicti, ad quos de jure spectat, examinabatur*, Decretum suum solidissimè confirmavit.

Putabatur quidem à nonnullis, quod Privilegium, nobis ab utroque Summo Pontifice concessum, posset esse infirmatum Decreto felicis rec. Alexandri VII. incip. *licèt aliàs* edito XVI. Julii M. DC. LX., Constitutionem Pauli V. *Romanus Pontifex* confirmante, & consequenter nostris Superioribus, S. Officii causis se immiscere inhibente. Verùm, cum in talibus non solùm sit attendenda lex, sed & finis à Legislatore intentus, & hic in Legislatore Papa Alexandro (prout in toto Decreti decursu patet) alius non fuerit, quàm, ut quædam exoticæ interpretationes, aut opiniones circa obligationem denuntiandi coram S. Officio, à Paulo V. injunctam exortæ, quibus nonnulli alios denuntiare dissuasêre, alios impedivêre &c. tollerentur, Decretum Alexandri facultati nostræ non præjudicat; hoc enim Constitutionem Paulinam hac in parte duntaxat confirmat, & explicat, non autem abrogat privilegium, gratiosè concessum, præsertim, cum talis confirmatio non extendatur ad ea, quæ extra Bullam sunt, & disparata, quantumvis aliquo modo connexa, uti sunt duo Decreta allegata, nisi expressè, & specificè extendatur, derogando privilegio dato explicitè; Quod cum ab Alexandro factum non sit, etiam liberè semper Religio hoc exercuit.

Imò noviter fuit confirmatum tempore S. Mem. Clementis XI. quo Provincialis N., ab Episcopo N., quod subditum in materia ad S. Officium spectante punivisset, hic Romæ denuntiatus, causâ maturè examinatâ, innocens fuit declaratus, Decreto sequenti:

Feria Tertia Die Decima sexta Decembris M. DCC. VI.

In Congregatione Generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico coram Sanctissimo Domino Nostro Domino Clemente Divina Providentia Papa XI., ac Emis, & Rmis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus, à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Lecto supradicto Memoriali, Sanctissimus Dominus Noster Papa prædictus, auditis Votis Emorum mandavit, Oratorem non esse molestandum.

Josephus Bartolus S. Rom., & Universalis Inquisitionis Notarius.

Multum quidem contra eum urgebatur, quod inhæserit Decreto Urbani, privilegium suum limitantis ad loca duntaxat: *ubi hæreses impunè grassantur, & S. Officium Inquisitionis, nec per Inquisitores, nec per locorum Ordinarios exercetur*. Et prætendebatur, quòd hæc Verba copulativè, & non disjunctivè, deberent sumi, ita, ut sensus esset, facultatem hanc in locis duntaxat vigere, ubi S. Inquisitionis Officium non exerceretur, & *simul*, ubi hæreses impunè grassarentur. Ex quo inferebatur, quod, cum in aliquibus partibus Ultramontanis, vel in Provincia N., etiamsi ibi non esset Officium Inquisitionis, hæreses tamen impunè non grassarentur, eum simpliciter ibi non essent, P. Provinciali, Decretum Urbani VIII. non posset favere. At, cum fuisset repositum; *Primo* quòd interpretatio Decreti restrictiva, in illis partibus nunquam fuisset audita, & quod literæ nostri Patris Hieronymi simpliciter ponerent (*ubi non viget Inquisitionis Officium*) nullâ factâ mentione de copulatione hæreseos, impunè grassantis; *Secundo*, quòd, etiamsi in aliquibus Germaniæ locis, hæreses impunè non grassarentur, eum simpliciter ibi non sint, Hæretici tamen passim, & constanter Catholicis essent permixti, ac liberè, & impunè eum hisce convivent &c. Eminentissimi Inquisitores acta Patris Provincialis, & ita Decreta Pauli V., & Urbani VIII. adducto Decreto confirmârunt.

Ut autem, ubi Ordo tam insigniter à S. Sede privilegiatur, obediens ad hujus monita habeatur attentio, superiores ex literis P. Hieronymi Procuratoris Generalis meminisse oportet, quod, ubi ab iis causam talem cognitam esse contigit, P. Procuratori Curiæ, pro tempore existenti, acceleratam dare notitiam non negligant. Cumque in Decreto Urbani VIII. auctoritas hæc judicativa nominatim detur duntaxat PP. Provincialibus, notandum est, quòd hoc debeat intelligi juxta circulares R. P. Francisci Procuratoris Generalis in sensu amplo, id est, de Provincialibus, vel de iis, qui horum loco curam Provinciarum habent, vel qui Provincialium superiores sunt, uti Commissarii, vel Visitatores Generales.

Documenta, quæ in hac Nota adducuntur, vel Originaliter, vel aliàs authenticè inveniuntur in Archivo Ordinis, *Armario Offic. S. Inquisitionis*.

Ad instantias P. Ministri Generalis concedit, ut Officium S. Conradi, Tertii Ordinis S. P. Francisci, ab omnibus, & singulis Ordinis Minorum S. Francisci Religiosis, sub ritu Semiduplici in ejus die Festo recitari possit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Domini Nostri Jesu Christi, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cælis,

lis, vices, quamquam immeriti, gerentes ex injuncto Nobis pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorundem servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis: quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim verò sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Sanè nomine dilectorum Filiorum Ministri Generalis, ac Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper fuit expositum, quod ipsi ex peculiari, quem erga Sanctum Conradum Tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci, dum vixit, professorem, gerunt devotionis affectum, &, ut alios Christifideles ad ejusdem devotionis studium accendant, Officium de eodem Sancto Conrado, die ejus Festo sub ritu Semiduplici recitare posse summoperè desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut de opportuna in præmissis licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Ministri Generalis, & Fratrum prædictorum laudabile ejusmodi desiderium plurimùm in Domino commendantes, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, ut de eodem Sancto Conrado, die ejus Festo, ab omnibus, & singulis Ordinis Minorum Sancti Francisci Religiosis ubique existentibus Officium sub ritu Semiduplici, de Communi unius Confessoris, non Pontificis, juxta Rubricas Breviarii Romani recitari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem perpetuò concedimus, & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCXXV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

V. Theatin.

Autograph. in Arch. Secret. Brevium Apost. Reg. Mens. Jun. Anni 1625. fol. 508. de quo Breve formatum in Arch. gener. Ord. Tom. H. *n.* 33.

Ut Venerabilis Dei Servus, Felix à Cantalicio, BEATUS, nuncupetur, Ejusdem Beatificationis Solemnia publicè peragantur, ac Officium, & Missa de Eo variis in locis, & Ecclesiis dicantur, decernit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN specula militantis Ecclesiæ, & Apostolicæ potestatis plenitudine, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, divina Providentia constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis. Sanè pro parte dilectorum Filiorum, Nobilium Virorum, Maximiliani Bavariæ, Sac. Rom. Imperii Principis Electoris, ac Caroli Lotharingiæ Ducum respectivè, necnon Francisci à Lotharingia Comitis Vademontani, dilectarumque in Christo Filiarum Nobilis mulieris Elisabethæ Bavariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam à Lotharingia, Monasterii Sedi Apostolicæ immediatè subjecti Sancti Petri de Romaricomonte Ordinis Sancti Benedicti Nullius, seu Tullen. Diœces. Abbatissæ, necnon etiam Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper expositum fuit, quòd bo. mem. Felix de Cantalicio ejusdem Ordinis, dum vixit, professor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuit. Quapropter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciscus Comes, necnon Elisabetha Ducissa, & Catharina Abbatissa, ac Minister, & Fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut, donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina adspirante gratia, ab Apostolica Sede decernatur, idem Felix de Cantalicio BEATUS nuncupari, atque Officium, & Missa de eo, ut infra, recitari, & celebrari possit. Quare Nos, re prius per Vener. Fratres nostros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam de-

mandavimus, maturè discussa, de eorundem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati; Ut ipse bo. mem. Felix de Cantalicio BEATUS nuncupari, Officiumque & Missa de eo, tamquam de Communi Confessoris, non Pontificis, juxta Rubricas Missalis, & Breviarii Romani, hoc anno, videlicet post præsentes literas emanatas, ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique existentibus; hîc autem Romæ, etiam à confluentibus ad Ecclesias eorundem Fratrum, die eorum Superioribus bene visa; in posterum verò, die duntaxat sui obitûs in Ecclesiis Fratrum prædictorum, videlicet in Nanceii, ac prędicto Romaricomontis, necnon Cantalicii Oppidis ab eisdem Fratribus tantùm: Romæ verò, ubi Corpus ejusdem requiescit, etiam ad Ecclesiam dictorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari respectivè, liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore pręsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die 1. Octobris, MDCXXV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

V. Theatin.

Breve formatum & duplicatum in Arch. gener. Ord. Tom. H. *num.* 34.

Facultatem dicendi Officium, & Missam de B. Felice à Cantalicio, ad pauca loca, & Ecclesias suprà restrictam, ad omnes Ordinis Ecclesias, & Fratres extendit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper nomine dilectorum Filiorum, Nobilium virorum Maximiliani Bavariæ, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, ac Caroli Lotharingiæ Ducum respectivè, necnon Francisci à Lotharingia Comitis Vademontani, dilectarumque in Christo Filiarum, Nobilis mulieris Elisabethæ Bavariæ Ducissę, & Catharinæ, etiam à Lotharingia, Monasterii Sedi Apostolicæ immediatè subjecti Sancti Petri de Romaricomonte, Ordinis Sancti Benedicti Nullius seu Tullen. Diœces. Abbatissæ, necnon etiam Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis exposito, quod bo. memor. Felix de Cantalicio ejusdem Ordinis, dum vixit, professor, multis & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, eaquepropter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciscus Comes, necnon Elisabetha Ducissa, & Catharina Abbatissa, ac Minister, & Fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerant, ut, donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina aspirante gratia, ab Apostolica Sede decerneretur; Idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque & Missa de eo recitari, & celebrari, posset. Nos hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, de Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio; Ut ipse bon. memor. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque & Missa de eo tamquam de Communi Cnnfessoris, non Pontificis juxta Rubricas Missalis, & Breviarii Romani, eo anno ab omnibus dicti Ordinis Fratribus, ubique existentibus, hîc autem Romæ etiam à Sacerdotibus, ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus, die eorum Superioribus bene visa; in posterum verò die duntaxat sui obitûs in Ecclesiis Fratrum prædictorum videlicet in Nanceii, ac prædicto Romaricomontis, necnon Cantalicii Oppidis ab eisdem Fratribus tantùm; Romæ verò, ubi Corpus ejusdem requiescit, etiam à Sacerdotibus, ad Ecclesiam dictorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari respectivè liberè, & licitè posset, & valeret, licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate concessimus, & impartiti fuimus, prout in Nostris, desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Nunc autem dilecti Filii Procuratoris Generalis dicti Ordinis, ac Ministri Generalis, & Fratrum prædictorum nomine, Nobis humiliter porrectis Supplicationibus inclinati; De eorundem Cardinalium consilio, ut à Fratribus ejusdem Ordinis universis, & singulis ubique existentibus, Romæ autem duntaxat, & à Sacerdotibus ad Ecclesiam, ubi ejusdem Beati Felicis Corpus quiescit, confluentibus, ut præfertur, in die obdormitionis ipsius Beati Felicis Officium, & Missa, de Eo tamquam de Cnmmuni Confessoris non Pontificis, juxta Rubricas Missalis, & Breviarii Romani recitari, & celebrari respectivè liberè similiter & licitè possit, & valeat, licentiam, & facultatem dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, pariter & impartimur. Non obstantibus omnibus

illis

illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notari publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die IX. Aprilis MDCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

V. Theatin.

Autogrop. in Arch. Secret. Brevium Apostol. Regesto Mens. April. Anni 1622. *fol.* 57. *de quo Breve formatum in Arch. general. Ord. Tom.* II. *num.* 35.

Constitutionem, quâ PP. Paulus V. Capucinos, veros S. P. Francisci Filios esse declaravit, confirmat; Eos insuper ex vera, & nunquam interrupta ejusdem S. Patris linea, originem trahere decernit; & Contradictores censuris, ac aliis pœnis &c. compesci debere statuit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Salvatoris, & Domini nostri, qui charitas est, & Deus pacis, vices (licèt immeriti) gerentes in terris, inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari solicitudine jugiter incumbimus, ut Christifideles, qui in sortem Domini vocati, ejus obsequiis diu, noctuque mancipati sunt, sublatis quibuslibet dubiis, & controversiis, Altissimo reddant abundanter fructus suos; nec ab iis, quorum est evangelizare pacem, & bona, veritatem verò temerè impugnando, pacem cum scandalo pusillorum scindere non vereantur, à sua sancta vocatione distrahantur. Aliàs siquidem à fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessore nostro accepto, à nonnullis in dubium revocari, an Fratres Ord. ejusdem S. Francisci Capucini nuncupati, essent verè Fratres Minores? & etiam, quoniam Regulam Sancti Francisci profitentur, Filii Sancti Francisci, cum tempore Sancti Francisci instituti non fuerint? pariterque, an eorum Constitutiones aliquid haberent, quod Regulæ Sancti Francisci repugnaret? Idem Paulus Prædecessor, sua perpetuò valitura Constitutione declaravit; Fratres Capucinos esse verè Fratres Minores, ac etiam, quamvis tempore S. Francisci minimè instituti fuerint, cum tamen ejus regulam profiteantur, atque eorum instituta congruant tam regulæ statutis, quàm ejusdem regulæ declarationibus, quæ habentur in Constitutione felic. record. Clementis Papæ V. Prædecessoris nostri, in Generali Concilio Viennensi edita, quæ incipit: *Exivi de Paradiso*, Filios Sancti Francisci: eorum præterea Constitutiones nihil continere, quod non sit regulæ S. Francisci præfatæ consentaneum, irritanti etiam decreto desuper apposito, & aliàs, prout in dicti Pauli Prædecessoris, desuper in simili forma Brevis sub die XV. Octobris MDCVIII. expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Cum autem, sicut dilectus Filius Franciscus Genuensis, eorundem Fratrum Capucinorum Procurator Generalis, nobis nuper exponi fecit, prætextu illorum verborum, videlicet: *Quamquam tempore Beati Francisci instituti non fuerint*, à nonnullis in dubium revocetur, an iidem Fratres Capucini ex vera, & nunquam intermissa linea Sancti Francisci originem trahant? Nos æquum, & rationi consonum fore censentes, ut, qui verbo, & exemplo, veros sese Beati Francisci imitatores ostendunt, tales ab omnibus, absque ulla controversia habeantur, attentiùsque considerantes eorundem Fratrum Capucinorum originem, seu principium illorum esse realiter, & cum effectu computandum à tempore primævæ, & originalis institutionis regulæ Seraphicæ, cujus observantiam ipsi Fratres Capucini semper sine aliqua interruptione continuârunt; eorundem Fratrum Capucinorum quieti, quantùm Nobis ex Alto conceditur, consulere, eosdemque Fratres Capucinos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Francisci Procuratoris Generalis totius Ordinis eorundem Fratrum Capucinorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati; Re prius per venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales, negotiis regularium præpositos, maturè discussa, de eorundem Cardinalium consilio, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, Fratres Capucinos præfatos, fuisse, & esse ex vera, & nunquam interrupta linea, ac veros, & indubitatos Fratres Ordinis S. Francisci, & illius regulæ observatores, subque ipsius Beati Francisci regula militasse, & ad præsens quoque militare, sicque ab omnibus, & singulis

censeri,

censeri, ac reputari, & judicari debere, irritumque, & inane, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, & declaramus. Quocircà omnibus, & singulis venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Capucinorum præfatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra per eos præmissis omnibus, & singulis, juxta præsentium continentiam, & tenorem pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper à quoquam, quavis auctoritate, quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXVIII. Junii MDCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

V. Theatin.

Autograp. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Mens. Junii Anni 1627. de quo duo Brevia formata in Arch. gen. Ord. Tom. C. n. 123.

Indultum recitandi Officium, & celebrandi Missam de B. Felice à Cantalicio, in ejus Festo, ad omnes Sacerdotes, ad Ecclesias nostras confluentes ampliat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs nomine dilectorum Filiorum, Nobilium Virorum Maximiliani Bavariæ, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, & Caroli Lotharingiæ Ducum respectivè, necnon Francisci à Lotharingia Comitis Vademontani, dilectarumque in Christo Filiarum, nobilis mulieris Elisabethæ Bavariæ Ducissæ, & Catharinæ, etiam à Lotharingia, Monasterii Sedi Apostolicæ immediatè subjecti Sancti Petri Romaricomonte Ordinis Sancti Benedicti Nullius, seu Tullen. Diœcesis Abbatissæ, necnon etiam Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis exposito, quòd bon. mem. Felix de Cantalicio ejusdem Ordinis, dum vixit, Professor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, eaqueprópter exponentes prædicti, Nobis humiliter supplicari fecerant, ut, donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ab Apostolica Sede decerneretur, idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque, & Missa de eo recitari, & celebrari posset. Nos hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut ipse bon. mem. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque, & Missa, de eo tanquam de communi Confessoris non Pontificis juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani, eo anno ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique existentibus, hic autem Romæ etiam à Sacerdotibus, ad Ecclesias eorundem Fratrum confluentibus, die eorum Superioribus benevisa, in posterum verò die duntaxat sui obitûs in Ecclesiis Fratrum præfatorum, videlicet in Nanceii, ac præfato Romaricmontis, necnon Cantalicii Oppidis ab eisdem Fratribus tantùm, Romæ verò, ubi corpus ejusdem requiescit, etiam à Sacerdotibus ad Ecclesiam ipsorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari: Et subinde, ut à Fratribus ejusdem Ordinis universis, & singulis, ubique existentibus, Romæ autem duntaxat etiam à Sacerdotibus ad Ecclesiam, ubi ejusdem Beati Felicis Corpus quiescit, confluen. in die obdormitionis ipsius Beati Felicis Officium, & Missa de eo, ùt præfertur, similiter recitari, & celebrari respectivè posset, & valeret, licentiam, & facultatem concessimus, & impartiti sumus, prout in diversis nostris in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus pleniùs continetur. Nunc autem dilecti Filii Francisci Genuensis, Procuratoris Generalis dicti Ordinis, ac Ministri Generalis, & Fratrum præfatorum nomine, Nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati; De eorundem Cardinalium consilio, ut in die tantùm Festi ejusdem Beati Felicis Officium, & Missa de Eo tanquam de communi Confessoris non Pontificis, ùt præfertur, juxta rubricas prædictas, etiam à

Sacer-

Sacerdotibus, ad Ecclesias eorundem Fratrum confluentibus recitari, & celebrari respectivè, liberè similiter, & licitè valeat, licentiam, & facultatem, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, pariter & impartimur. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xv. Martii MDCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

M. A. Maraldus.

Autographum in Arch. Secret. Brevium Apost. Regesto Mensis Martii 1628. fol. 87. de quo Breve formatum in Archivo generali Ord. Tom. II. num. 36.

N O T A.

FUit hoc idem Officium ab Alexandro VII. ad universam Civitatis Ducalis Diœcesin, & postea sub Clemente XII. ad totam Italiam, ejusque Insulas adjacentes extensum. Vide Breve, & Decretum desuper emanata suo loco.

Ne Fratres absque speciali Sanctæ Sedis licentia, ad laxiorem, & sine licentia Ministri Generalis scripta, ad Carthusiensium, vel alium quemcunque Ordinem transeant, prohibet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum virorum, qui, spretis hujus sæculi vanitatibus, divini Numinis obsequiis, sub suavi religionis jugo & strictioris observantiæ regulis sese mancipârunt, paternam curam gerentes, in his ejusdem muneris partes sedulò intendamus, per quæ prospero, felicique eorum statui, & directioni opportunè consulatur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque, sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, quod nonnulli dicti Ord. Religiosi, nulla desuper ab Apostolica Sede, vel Superioribus suis obtenta licentia, ad alios Ordines, seu Congregationes se transferre posse prætenderint, & prætendant, non sine gravi regularis disciplinæ observantiæ detrimento, dictique Ordinis inquietudine. Nos, pro nostri Pastoralis officii debito, præmissis, quantùm Nobis ex alto conceditur, obviam ire, prosperoque ipsius Ordinis statui, & quieti consulere volentes, supplicationibus dicti Procuratoris Generalis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de cœtero perpetuis futuris temporibus ullus dicti Ordinis Religiosus ad laxiorem, absque speciali nostra, & Sedis Apostolicæ, ad Carthusienses verò, seu quemcunque alium Ordinem, vel Congregationem, nisi de Ministri Generalis pro tempore existentis dicti Ordinis licentia, in scriptis obtinenda, quovis prætextu, aut ex quavis, quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis, ipso facto, absque ulla declaratione incurrendis, transire quoquo modo audeat, seu præsumat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus. Decernentes præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum, ac quorumvis aliorum Ordinum, & Congregationum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra, adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IX. Aug. MDCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

M. A. Maraldus.

Autographum in Arch. Secret. Brevium Apost. Regesto Mens. Augusti Anni 1628. fol. 17. de quo Breve formatum in Archivo generali Ordinis Tom. H. num. 67.

NOTA:

ALia, quæ circa transitum Fratrum nostrorum ad aliam Religionem ulterius acta, vel de eo sancita fuêre, vide infrà inter Constitut. Innocentii X. Alexandri VII. Innocentii XII &c. Item Indicem generalem Verb. *transitus ad aliam Religionem.*

Infirmat Decretum ultimi Capituli Generalis, circa Electionem P. Procuratoris Generalis editum, statuitque, ut hæc, quæ à solis PP. Definitoribus Generalibus hactenus facta fuit, in posterum pariter ab his, & non à toto Capituli Corpore, fiat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

APostolatûs Officium humilitati nostræ, meritis licet imparibus, per abundantiam Divinæ Gratiæ commissum postulat, ut inter cæteras Apostolicæ servitutis curas, Religiosorum, qui charitatem sectantes, & Spiritualia æmulantes semetipsos abnegârunt, & in lege Dei meditantur die, ac nocte, felici prosperoque statui, & directioni, præcipuo paternæ charitatis affectu jugiter invigilemus.

Cum itaque, sicut accepimus, Electio Procuratoris Generalis istius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, à Definitoribus generalibus ejusdem Ordinis, à multis annis circa, rectè, feliciterque celebrari, seu fieri consueverit, in Capitulo autem generali ejusdem Ordinis novissimè celebrato decretum fuerit, ut Electio Procuratoris Generalis hujusmodi in posterum à toto Corpore Capituli Generalis fiat, quod Decretum hactenùs effectum sortitum non fuit; Nos dicti Ordinis felici directioni, & prospero regimini peculiari studio incumbentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Decretum prædictum, in dicto Capitulo generali, ùt præfertur, emanatum, tenore præsentium revocamus, cassamus, & annullamus, viribusque, & effectu evacuamus, ac revocatum, cassatum, & annullatum, viribusque, & effectu vacuum, electionemque Procuratoris Generalis hujusmodi à Definitoribus Generalibus prædictis, ùt prius, fieri debere; præsentes quoque literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, redargui, vel in Jus, aut controversiam revocari, nullatenus posse, sed eas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus dicti Ordinis Fratribus, aliisque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in futurum inviolabiliter observari; sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, volumus. Non obstant. Decreto hujusmodi, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiam irritantibus, & aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de Verbo ad Verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenoribus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad Verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Aprilis MDCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Autogr. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mens. April. Anni 1629. fol. 70. de quo exempl. in Archivo generali Ord. Tom. S. num. 12.

NOTA.

APprobando postea Sanctissimus nostras Constitutiones, quæ P. Procuratorem à toto Capituli generalis Corpore eligi, ob varios Officii hujus respectus cap. 8. præscribunt, hanc suprapositam suam constitutionem revocavit.

Vivæ

Vivæ Vocis Oraculo.

Quod tam Novitii, quàm Juvenes Professi per primum Religionis quadriennium Guardianis, eorum Magistris confiteantur, confirmat, ita tamen, ut iis quinque vel sex vicibus in anno, Confessarius extraordinarius offeratur.

Beatissime Pater.

Libellus Supplex. PRocurator Generalis Capucinorum Sanctitati Vestræ humillimè supplicat, quatenus vivæ vocis oraculo concedere dignetur, quod jam à fel. mem. Clemente VIII., & Gregorio XV. fuit concessum, videlicet, ut Novitii sui Ordinis, tam, qui in Novitiatu formali adhuc existunt, quàm, qui per tres annos continuos observant, quæ Novitii in tyrocinio servant, aliis non possint confiteri, quàm Locorum Guardianis, si tamen sint eorum Magistri, non obstante quocunque alio Decreto, vel quâcunque aliâ re in contrarium. Quam &c.

Sanctissimus D. N. Oratoris postulato benignè annuit, ita tamen, ut quinque, aut sex vicibus in anno offeratur Confessarius extraordinarius, cui supradicti Novitii omnes indistinctè confiteri teneantur.

Romæ v. *Januarii* M. DC. XXX.

A. Card. S. Onuphrii.

Locus ✠ Sigilli.

P. Fagnanus.

Exemp. Typis imp. in Arch. gen. Ord. Tom. F. num. 22.

N O T A.

HOC idem vivæ vocis oraculum fuit postea confirmatum ab Innocentio X. cui à P. Procuratore Generali fuerat porrectus Libellus supplex, sub hoc tenore:

Procurator Generalis Capucinorum humiliter exponit, quod plures Summi Pontifices, Sanctitatis Vestræ Prædecessores, vivæ vocis oraculo concesserint, quatenus suæ Religionis Novitii, tam ii, qui in Novitiatu formali adhuc extant, quàm illi, qui à Novitiis observari solita, post Professionem adhuc per tres annos successivos observant, aliis sacramentaliter non possint confiteri, quàm eorum Guardianis, vel Magistris, quocunque alio Decreto in contrarium non obstante, ita tamen, ut quinquies vel sexies in anno ipsis dentur Confessarii extraordinarii. Inde supplicant, quatenus idipsum à Sanctitate Vestra confirmetur. Quam Deus. &c.

Ad quod fuit repositum.

Die Lunæ 21. Augusti 1645. occasione Consistorii secreti Sanctissimus Dominus Noster, relato per me infrascriptum præsenti Memoriali, annuit.

B. Cardinalis Spada.

Locus ✠ Sigilli.

Originale in Archivo generali Ord. Tom. G. num. 106.

Quod Laici Professi, Clericos Novitios præcedere debeant, decernit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Hieronymi Narniensis, Vicarii Generalis, ac Francisci Genuensis Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum expositum fuit, quòd à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, negotiis Regularium præpositis, emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet: Pater Frater Hieronymus Narniensis Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum, ac Pater Frater Franciscus Genuensis ejusdem Ordinis Procurator Generalis supplicant sacræ Congregationi pro opportuna declaratione infrascripti Dubii, nuper ab aliquibus excitati, videlicet: An Laici professi ejusdem Religionis possint, ac debeant inter sedendum, eundum, atque in omnibus locis, & in publicis, ac privatis actionibus semper, & ubique præcedere Clericis nondum professis? Sacra Congregatio Cardinalium, negotiis Regularium præposita censuit, Laicos professos utique posse, ac debere Novitiis, etiam Clericis, nondum professis, in omnibus aut locis, & actionibus, tam publicis, quàm privatis, ut suprà, in dicta Religione præcedere. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, exponentes prædicti plurimùm cupiant, Decretum præinsertum pro illius validitate, & subsistentia firmioribus Apostolicæ nostræ Confirmationis robore communiri; Nos illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis,

fuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum, Apoſtolica Auctoritate, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Decernentes illud, necnon præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, inviolabiliter obſervari, ſicque per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ, in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die VII. Maii MDCXXXI. Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

M. A. Maraldus.

Authograph. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. menſ. Maii, Anni 1631. fol. 76. de quo Breve format. in Arch. gen. Ord. Tom. H. num. 41.

N O T A.

Vide fol. 56. Notam, & ex ea Breve ſupraſpoſitum reſpectivè annullatum eſſe, adverte.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii.

In Eccleſiis Ordinis, cadavera ſæcularium ſepeliri poſſe, declaratur.

Eminentiſſimi, ac Reverendiſſimi Domini,

PRO parte Religionis Fratrum Capucinorum humillimè Sacræ Congregationi ſupplicatur, quatenus declarare dignetur, quod Fratribus dictis, ceu veris Fratribus Minoribus S. Franciſci, jus competat, juxta ſuorum Superiorum beneplacitum ſepeliendi in eorum Eccleſiis Perſonas Sæculares, quæ ſepulturam in iis elegerunt.

Die X. *Maii* M. DC. XXXI. *Sacra Congregatio Eminentiſſ. Patrum Concilii Tridentini interpretum cenſuit Oratores de jure communi poſſe.*

R. Card. Ubaldinus.

Locus ✠ Sigilli.

Franc. Paulutius S. Congr. C. Secretarius.

Exempl. Auth. in Archivo generali Ord. Tom. L. num. 158.

N O T A.

VArio quidem Sanctæ Sedis Oraculo Decretum hoc fuit approbatum, In cauſa tamen, inter R. D. Parochum S. Suſannæ, & noſtrum Conventum in hac Alma Urbe agitata, fortiùs confirmatum per Sententiam S. Rotæ Romanæ, quam integram hic appono, tam quod ea, quæ juri noſtro obſtare aliis videbantur, quam, quæ id manifeſtè ſolidant, ſuccinctè complectatur.

R. P. D. ROVAULT DE GAMACHES

Romana Juris Sepeliendi.

Veneris 2. Maii 1732.

CUM circa finem Anni 1728. obiiſſet Eques Camillus Ruſconus celebris Sculptor, electâ ſibi ſepulturâ in Venerabili Eccleſia Sanctiſſimæ Conceptionis PP. Capucinorum Urbis, tentavit Parochus Venerabilis Eccleſiæ Sanctæ Suſannæ ad ſuam Parochialem Eccleſiam deferri Cadaver, unà cum omnibus emolumentis Funeralibus, ſed incaſſum; nam poſt factam à P. Guardiano, in vim proviſionalis Decreti, editi à R. P. D. Viceſgerente de habendis in forma depoſiti Cadavere, & medietate emolumentorum ſub lite cadentium, iidem PP. Capucini Cauſa plenè

ia plenè discussâ obtinuerunt à præfato R. P. D. Vicesgerente sententiam favorabilem, in qua pronunciatum fuit, non solùm constare de electione sepulturæ in dicta Venerabili Ecclesia Capucinorum, sed etiam ipsis Patribus Capucinis competere, unacum Funeralibus emolumentis, solutâ quartâ pro Parocho, Jus tumulandi in propria Ecclesia Cadavera illorum, qui in illa sepulturam eligebant.

Quia verò Parocho non arrisit judicatum supradictum, curavit illud in gradu appellationis, novo examini subjicere coram R. P. D. Cavalchino, qui pariter autumans bonum Jus assistere Patribus Capucinis, sententiam protulit, alterius confirmatoriam. Sed, dum adversùs istam quærens adhuc Parochus à Signatura Justitiæ ulteriorem appellationem, nil amplius consequi potuit, quàm, quod ei licitum esset, negotium in devolutivo tantùm revidere, prout denotabat rescriptum Signaturæ conceptum cum Clausula S. P. duarum (*), & amplius &c. Causa mihi fuit in his terminis commissa, & ad formam commissionis proposui hodie dubium. An Venerabili Ecclesiæ Capucinorum Urbis competat Jus tumulandi Cadavera, & percipiendi emolumenta Funeralia in casu &c. quod resolutam fuit favore Patrum Capucinorum, respondentibus Dominis meis Affirmativè in omnibus.

(*) Id est, sine prejudicio duarum Sententiarũ, jam latarũ, & causa amplius nõ proponatur.

Advertebant namque DD., quod, licèt Regulares ob eurentiam Populi, prout observat Glos. in Clement. dudum §. Hujusmodi verbo sepulturam de sepultur. in 6., prohibebantur olim in propriis Ecclesiis defunctos Sæculares absque Parochi licentia sepelire, juxta notata per Gonzal. tom. 3. Suor. Commentar. in lib. 3. decretalium tit. 28. cap. 3. de sepultur. num. 7. & Official. Cur. Ecclesiast. cap. 48. quoad sepulturas num. 1., tamen subinde ipsimet Regulares vigore Privilegiorum, quæ sibi à Sancta Sede Apostolica, non amplius consideratâ deficientiâ Populi, sed unicè attentis libertate Morientium in eligendo sepulturam, atque indemnitate Parochorum quoad quartam Funeralem, fuerant concessa, poterant recipere in eorum Ecclesiis Cadavera Mortuorum, qui sepulturam ibidem eligebant ad Textum apertum in dicta Clementina dudum §. Hujusmodi, ubi Barbos. num. 9. & tradunt Gonzalez, & Official. loc. supracit. ac latè Eminentissimus Petra in ejus Commentar. ad Constit. 3. Cælestin. 3. Sect. 1. à num. 18. cum pluribus leg. tom. 2.

Hoc autem præmisso, dum Patribus suffragantibus videbatur dubitari non posse de simili Privilegio Apostolico concesso à san. mem. Clemente IV. & Sixto IV., necnon ab aliis Summis Pontificibus Religioni Sancti Francisci, ut firmavit Rot. coram Cocin. Decis. 1083. num. 1. & coram Royas dec. 178. num. 2. quod sanè privilegium debebat esse favorabile ipsimet Religioni Capucinorum, non tantùm ex æquè principali indulta illi participatione dicti Privilegii, sed etiam ex precisa Apostolica determinatione, qua Patres Capucini ad tollendas omnes odiosas quæstiones declarabantur veri Fratres Minores, ac Filii Sancti Francisci, sicuti deprehendebantur ex Pontificiis Constitutionibus san. mem. Clementis VII. Pauli V. & Urbani VIII.

Ita eorumdem Judicantium vota conveniebant in eo, quod Jus sepeliendi in Ecclesiis Capucinorum, concurrente electione Defuncti, dicendum erat incontrovertibile, attento potissimum, quod hujusmodi facultatem residere apud Patres Capucinos, frequenter admiserat Sac. Congregatio Concilii, sicuti desumebatur tam in antiquioribus resolutionibus, impressis in Summario Capucinorum num. 10. exhibito coram Signatura Justitiæ, quàm ex illis recentioribus, promulgatis in Tolentina prima Maii 1692. in Senogallien. prætensæ quartæ Funeralis 20. Junii 1705. in Panen. sepulturæ, & quartæ funeralis sexto Martii 1719. & novissimè post editum Concilium Romanum à san. mem. Benedicto XIII. in Oritana Funerum 19. Februarii 1729. cum semper nostrum Sac. Auditorium Sacrarum Congregationum Decreta promptè suscipiat, atque veneretur.

Et quamvis hæc omnia, cum quibus cæteroquin se uniformabat dispositio Statuti Cleri in cap. 3. num. 1. tit. de Jure eligendi Sepulturam &c. Parochus Ecclesiæ Sanctæ Susannæ controvertere satageret, innixus postremæ additioni factæ dicto cap. 3. num. 1., ubi inter cætera sancitum legebatur, tunc integra emolumenta ad Parochum spectare, ubi Cadavera de licentia Eminentissimi Vicarii, & Superioris Religionis tumulabantur in Ecclesiis illorum Regularium, qui ex peculiari Instituto non habebant sepulchra pro Extraneis, hinc prætendente Parocho, quod Patres Capucini, quibus juxta literam propriarum Constitutionum interdictum erat recipere mortuorum Cadavera in eorum Ecclesiis, reputari debeant, ac si revera ex suo peculiari instituto ipsi carerent Jure retinendi Sepulchra pro Extraneis, ad sensum, Card. de Luc. de Regul. disc. 1. num. 49. & decis. 29. num. 15. Eminentissimi Petræ in ejus Commentar. ad constitut. 3. Celestin. 3. sect. 1. num. 19. tom. 2. Monacell. in suo formular. for. Eccles. tom. 2. tit. 13., num. 90. fol. 22. atque aliorum idem asserentium.

Nihilominus DD. mei, istâ Parochi exceptione ad rigorosam staterum appensâ, putabant illam in se minùs habere, & non posse propterea retrahere Patres suffragantes à capta resolutione. Siquidem ulteriquam, quod urgebat in contrarium, quod additio facta dicto Statuto obstare nequibat in præsenti casu, quia non docebatur Cadaver Equitis Rusconi receptum fuisse in Ecclesia Capucinorum, prævia duplici licentia, nempe illa Eminentissimi Cardinalis Vicarii, & altera Superioris Religionis, prout Statutum ipsum, seu additio præfata copulativè requirebat, dicebatur sæpedictam statuti additionem reddi inapplicabilem, ex quo Patribus Capucinis proprium eorum, & peculiare Institutum non vetabat, ipsos sepulchra habere pro Extraneis.

Maximum namque intercedebat discrimen inter Religionis Institutum, & ejus Constitutiones: Quoniam Institutum prædicabatur de illa prima lege, seu Regula, quam Summi Pontifices, de manibus Fundatoris Religionis acceptam in eodemet limine fundationis observandam, tamquam directè à Sede Apostolica derivatam, primis Religiosis tradebant, quamque nec Superiores, nec Universus Religiosorum Cœtus, vel solemniter congregatus valebat tollere, vel mutare, vel variare. Constitutiones verò respiciebant ea, quæ à Capitulis Generalibus, intacto Instituto, juxta necessitates temporum, & circumstantiarum pro meliori gubernio Religionis quasi quædam provisiones condebantur, ac poterant penitus destrui, resecari, aut immutari ex plenè traditis à Ful. Capon. discept. foren. tom. 1. discept. 53. à num. 10. cum pluribus seqq., prout contigerat anno 1643. de Constitutionibus factis à Capucinis, non attenta specifica Pontificis Maximi Urbani VIII. præcedenti confirmatione, ex quo confirmatio relinquebat constitutiones in sua qualitate, & natura, ut monet Capon. ubi supra num. 14.

Quamobrem dum à diversis, ac disparatis non fiebat illatio, & præsertim in materia statutaria, quæ regulariter strictè veniebat interpretanda, licèt vigore suarum Constitutionum Patres Capucini, ad parandam sibi quietem, nolebant habere sepulchra pro Extraneis, tamen ex hoc non inferebatur, eosdem esse etiam inhabiles pro retinendis hujusmodi sepulchris ex vi nativæ incapacitatis ob peculiare institutum suæ Religionis, quod totum fundabatur super observantia Regulæ Sancti Francisci, quæ Regula, talem prohibitionem retinendi Sepulchra pro Extraneis nequaquam continebat, ut non erat in controversia.

Et revera, quod retentio Sepulturarum pro Extraneis non lædebat institutum Patrum Capucinorum, magis, magisque comprobari Domini mei sentiebant, ex sepulturis in Ecclesia exteriori existentibus, junctâ longævæ observantiâ unius integri sæculi, intra quod tempus plura, ac plura fuerant corpora Defunctorum sepulta in Ecclesia

dictorum Patrum, prout constabat ex allegato Summario num. 3. ad 9., atque insuper ex facto, & attestatione aliorum Parochorum Urbis, cæquale Jus cum illo Sanctæ Susannæ habentium, qui absque ulla reclamatione, etiam in conspicuis funeribus, admisso jure sepeliendi favore Capucinorum, & servato solito, suam portionem funeralium ad formam statuti receperant.

E conspectu igitur harum rationum PP. Suffragantes existimabant, non posse attendi authoritates pro Parocho adductas, quoniam omnes illæ loquebantur obiter, & incidenter, supponendo id, quod hodie disputabatur, & nulla ex iis, ad articuli examen descendebat, ac eæ multò minùs applicabiles dignoscebantur præsenti Thesi, in qua ob constructionem sepulturæ, factam pro Extraneis, usque ab initio ędificatę Ecclesiæ curante fan. mem. Urbano VIII. censeri debebat in omnibus, & per omnia Constitutionibus, vel Insiliento fuisse derogatum.

Firmato ex supra adductis jure tumulandi, favore Ecclesiæ Sanctissimæ Conceptionis Patrum Capucinorum veniebat in consequentiam, illis etiam deberi solita emolumenta Funeralia, juxta quod practicatum fuerat cum aliis Parochie, & cum ipsomet Parocho Sanctæ Susannæ.

Et ita utraque &c. (*)

(*) *Id est:* & ita utraque parte informante fuit decisum.

Quotiescunque autem jus nostrum, in causa hac particulari tam solidè & universaliter vindicatum, deinceps servatis servandis exercere ratio suadebit, memores esse oportet Superiores Locales duorum aliorum Decretorum, authenticè *in Arch. Generali Ord.* Tom. L. num. 177. asservatorum, quorum primo S. Rit. Congregatio 19. Januarii 1692. sancivit, *ut hujusmodi cadavera sepeliantur in loco separato ab illo, quo tumulantur Religiosi*: altero verò inhibuit, ne sepulchris vagus, & modesto Ecclesiarum nostrarum cultui difformis ornatus seu Stemmatum insignia &c. apponantur.

Plura alia, materiæ huic annexa, & connexa videre licet in nostro *Jure deciso* à fol. 223. usque ad 281. Consulatur desuper & Index generalis Verb. *sepultura secularium, quarta funeralis &c.*

Quod dein cadvera sæcularium, Habitu nostri Ordinis vestiri queant, ex Decreto inter Constitutiones Papæ Innocentii X. liquebit.

Ut, contagione celebrationem Capitulorum Provincialium in aliquibus Provinciis impediente, PP. Provincialis, & Diffinitores necessarias provisiones faciant, & Guardianos eligant, concedit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quòd, cum ob contagii impedimentum in aliquibus ejusdem Ordinis Provinciis Capitula Provincialia celebrari nequeant, idcircò tum, ne Provinciæ ipsæ aliqua propterea circa necessarias provisiones patiantur incommoda, tum etiam, quia nonnulli Guardiani Domorum regularium ejusdem Ordinis eligendi sunt, dictus Procurator Generalis juxta deliberationem in Congregatione, hîc Rmmæ à dilectis Filiis Vicario Generali, ac Diffinitoribus ejusdem Ordinis habita factam, per Nos de infrascripta facultate, ac aliàs desuper opportunè provideri summopere desideret; Nos felici dictarum Provinciarum statui, prosperæque directioni, quantùm cum Domino possumus, consultum esse cupientes, ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, atteotis narratis, dilectis etiam filiis Ministris Provincialibus, ac Diffinitoribus Provinciarum Ordinis hujusmodi, quod simul congregati, & provisiones, quæ necessariæ erunt, facere, nec non etiam novos Domorum regularium hujusmodi Guardianos eligere liberè, & licitè valeant, Apostolica Authoritate, tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur; Decernentes novas Guardianorum hujusmodi electiones, aliaque præmissa, vigore præsentium, ùt præfertur, facienda, postquam facta fuerint, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec non iis, in quorum favorem fient, plenissimè suffragari in omnibus, & per omnia, perinde, ac si in Capitulis Provincialibus juxta dicti Ordinis constitutiones, Apostolica Authoritate confirmatas facta fuissent, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscunque Judices, & Commissarios, quavis authoritate fungentes judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, illiusque Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac

vice

vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXVI. Augusti MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno Nono

M. A. Maraldus.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis Augusti, Anni 1631. *fol.* 61. *de quo Breve formatum in Archivo gen. Ord. Tom.* H. *num.* 83.

Fratribus, cujuscunque sint Provinciæ (Romanâ exceptâ) accessum ad almam Urbem, absque licentia, vel ab Eminent. Protectore, vel â PP. Ministro, Vicario, seu Procuratore Generalibus in scriptis habita, prohibet.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

IN specula Militantis Ecclesiæ, nullis licèt Nostris suffragantibus meritis, divinâ providentiâ constituti, ad ea potissimum vigilantiæ Nostræ studium intendimus, per quæ Religiosi Viri, qui spretis hujus sæculi vanitatibus divini Numinis obsequiis sese mancipârunt, in via Domini prosperè diriguntur, & gubernantur. Hinc est, quod Nos felici dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum statui, & gubernio, quantùm cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, Omnibus, & singulis ejusdem Ordinis Provinciis (exceptâ Romanâ) illarumque Superioribus, quocunque nomine nuncupatis, ne deinceps aliquem, vel aliquos dicti Ordinis Religiosos tam propriæ eorum, quàm quarumvis aliarum Provinciarum hujusmodi, quovis prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis legitima, & à quocunque Capitulo Provinciali, vel quovis alio Superiore, approbata, ad Almam Urbem Nostram, nisi obtentâ prius in scriptis à pro tempore existentibus ejusdem Ordinis Cardinale Protectore, seu Ministro, aut Vicario, seu Procuratore Generalibus, ad id auctoritatem habentibus, licentiâ, mittere quoquomodo audeant, seu præsumant, sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, tam quoad ipsas Provincias, earumque Superiores mittentes, quàm quoad Religiosos, absque hujusmodi licentia accedentes, ac etiam, quoad ipsos Religiosos privationis vocis activæ, & passivæ per triennium, & mancipationis carceribus per annum per contrafacientes incurrendis pœnis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus quibusvis Decretis per fel. rec. Clementem VIII. factis, & per Paulum V. & Gregorium XV. Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac per Nos approbatis, & confirmatis, necnon aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Provinciis, illarumque Superioribus, sub quibuscunque tenore, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem, per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Ministri, seu Vicarii, aut Procuratoris Generalis prædicti subscriptis, & Sigillo dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Sept. M.DC.XXXI. Pontificatus Nostri Anno Nono.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Mens. Septem. 1631. *fol.* 457. *de quo Breve format. in Arch. Gen. Ord. Tom.* H. *num.* 85.

N O T A.

Decretum sub Clemente VIII. emanatum, & in hac Constitutione memoratum fuit tenoris, ùt sequitur.

NUllos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius à Generali duntaxat, licentiam in Scriptis impetraverint. Si quis autem sine hujusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce activâ, & passiva biennio privatus existat, subiturus alias arbitratu Superiorum pœnas infligendas; quę item omnia adversùs eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine ulla exceptione locum habeant.

Cum

Cum autem exinde omni disordini cautum necdum esset, PP. Procuratores Generales Ordinum Regularium, Sacræ Congregationi, Regularium negotiis præpositæ, Libello supplici supplicârunt, non solùm, ut dictum Decretum confirmaretur, sed etiam, ut ad Fratres, de Conventibus, seu Provinciis ex fine eundi Romam discedentes, aut ad portas Romanas usque venientes, aut in locis 40. Milliaribus duntaxat distitis cunctantes extenderetur. Item, ut Superiores, etiam Generales, pœnas in Decreto expressas, non possent remittere, & insuper Superioribus Provinciarum seu Conventuum, qui tales Fratres, ceu Hospites reciperent, pœna privationis ab officio, ipso facto incurrenda imponeretur. Ad quod à S. Congregatione sequens latum est Decretum.

Sacra Congregatio Cardinalium, negotiis Regularium preposita, Decretum hujusmodi fel. rec. Clementis Papę VIII. in omnibus servandum esse censuit. Et insuper Regulares quovis modo ad Urbem accedentes, si ad eorum Conventum non vadant, carceribus esse mancipandos, Romę 6. Junii 1615.

A. Mar. Card. Gallus.

Locus ✠ Sigilli.

V. Theatin. Secret.

Hæc Decreta, quorum exemplaria Authentica in Archivo generali Ordinis Tom. E. num. 69. asservantur, à Papa Gregorio XV. indiscriminatim pro omnibus Regularibus confirmata, specificè pro Fratribus nostris ampliata esse, ex suprapositæ constitutionis syllaba liquet.

Quæ autem circa nostros Religiosos, sub prætextu &c. in Sacræ Inquisitionis Tribunali deponendi, Romam venientes, ulteriùs sancita fuère, dabuntur infrà inter Papæ Innocentii XII. Constitutiones. Videatur & Index generalis Verb. *Romam accedere*.

Ob contagionem, in diversis Italiæ partibus grassantem, Capitula Provincialia omitti indulget, &, ut Provinciales, Diffinitores, & Guardiani per Schedas, Romam PP. Vicario, & Procuratori Generalibus mittendas eligantur, sancit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut dilecti Filii Vicarius, & Procurator Generalis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis exponi fecerunt, quod ob contagionem in diversis Italiæ partibus grassantem, diversis ejusdem Ordinis necessitatibus provideri, & solita Capitula Provincialia in nonnullis ipsius Ordinis Provinciis celebrari non possint, proptereaque Vicarius, & Procurator Generales præfati, Nobis humiliter supplicari fecerint, ut super præmissis, modo, & forma infrascriptis providere, de benignitate Apostolica dignaremur, Nos felici Provinciarum dicti Ordinis regimini, & quieti, ipsiusque Ordinis necessitatibus, quantùm cum Domino possumus, providere, ac Vicarium, & Procuratorem Generales præfatos, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: Quod factâ in Provinciis præfatis, in qualibet illarum regulari Domo Discretorum solitâ electione, ipsimet Discreti, & præfatarum Domorum regularium Guardiani, ac earumdem Provinciarum Provinciales, separatim, & in scripto nominare teneantur illos, quos in Diffinitores in Domino magis judicaverint assumendos; ipsi verò Discreti, & Guardiani eos, quos in Provinciales earumdem Provinciarum nominandos etiam judicaverint, separatim, & in scripto nominare etiam teneantur, & tam quoad numerum Diffinitorum nominandorum, quàm eorum, qui ipsos Diffinitores nominabunt, & formam desuper servandam, omnia, & singula, quæ sibi ab eisdem Vicario, & Procuratore Generalibus in præmissis præscribentur, in omnibus, & per omnia ad amussim, observare, & folia, in quibus dicti Ordinis Fratres scribentur, qui ad hujusmodi Officia idonei fuerint, sigillo munita, ad Vicarium, & Procuratorem Generales præfatos transmittere debeant, qui factis hìc in Urbe, juxta solitum ipsius Ordinis morem tribus Scrutatoribus, & visis secretò foliis præfatis nominent in Diffinitores, & Provinciales eos, in quorum favorem plura Suffragia lata fuerint, etiamsi infra medietatem fuerint. Succedente Suffragiorum paritate Vicarius, & Procurator Generales præfati nominare valeant eos, qui sibi ad hujusmodi munia magis habiles, & idonei videbuntur. Quòd, si aliquod foliorum hujusmodi perdi contigerit, nominationi hujusmodi, quò minus ad illam deveniatur, nullo propterea impedimento sit, Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Decernentes præsentes

sentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, quos illæ concernent, inviolabiliter observari debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate robnratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die VIII. Octobris MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno Nono.

M. A. Maraldus.

Autographum in Archiv. Secret. Brevium Apost. Reg. Mens. Oct. 1631. fol. 36. de quo Breve formatum in Arch. gener. Ord. Tom. H. *num.* 84.

Defuncto P. Hieronymo (*) à Narnia, P. Franciscum (**) à Janua, Proc. Generalem Ordinis, simul in Vicariatûs Generalis Officio substituit.

A tergo. *Dilecto Filio Francisco à Genua Ordinis Fratrum Capucinorum.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum, sicut accepimus, quoniam Hieronymus à Narnia Vicarius Generalis, dum vixit, Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, nuper apud Sedem Apostolicam diem vitæ extremum obierit, Nos pro nostri Pastoralis Officii debito, Fratrum præfatorum, ne aliqua propterea in Spiritualibus, & temporalibus detrimenta patiantur, prospero statui, felicique regimini providere volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, & religionis zelo plurimùm in Domino confisi, Te, qui Fratrum præfatorum Procurator Generalis existis, Vicarium Apostolicum Generalem Fratrum eorundem usque ad novam electionem Ministri Generalis in Capitulo Generali, juxta ipsorum Fratrum statuta, & Ordinationes, Apostolica auctoritate confirmatas faciendam, cum potestate, universos Fratres hujusmodi regendi, & moderandi, & gubernandi, aliisque facultatibus, necnon omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, oneribus, præeminentiis, & prærogativis, quibus alii, qui pro tempore fuerunt dictorum Fratrum Vicarii Apostolici Generales, uti, frui, & gaudere consueverunt, Apostolica auctoritate, tenore præsentium creamus, constituimus, & deputamus. Injungentes Tibi, ac mandantes in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, & aliis, arbitrio nostro imponendis pœnis, ut onus hujusmodi acceptes, aliis verò omnibus, & singulis Provincialibus, & aliis, quocumque nomine nuncupatis Superioribus, necnon Fratribus, & personis quibuscunque dicti Ordinis, ut Tibi in omnibus, quæ eis ordinanda, mandanda, & per eos exequenda duxeris, humiliter pareant, & obediant, tuaque monita, & jussa reverenter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam, sive pœnam, quam ritè tuleris, seu statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresśè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XXVIII. Septembris MDCXXXII. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

M. A. Maraldus.

Autographum in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Mensis Septemb. 1632. fol. 37. de qua Breve formatum in Archiv. generali Ord. Tom. H. *num.* 90.

N O T A.

Concurrit in hoc Apostolico Brevi P. Hieronymi Mutini à Narnia (*), & P. Francisci de Nigro à Janua (**) memoria apposité, cum in Utroque una quasi virtutis, & honoris ratio olim resplenduerit. Fuit Uterque in Sæculo, generis nobilitate clarus, Uterque in Ordine Vicarius Generalis, Uterque in Aula Pontificia Concionator: P. Hiero-

P. Hieronymus quidem per 18. Annorum spatium, ita Zelanter, ut, teste nostro P. Marcellino de Pise, Emin. Card. Bellarminus apertè diceret: *Si S. Paulus Apostolus redivivus prædicaret eodem Quadragesimæ tempore, quo & Hieronymus Narniensis, Capucinus, ego utrumque alternis vicibus audirem, videlicet una die Apostolum, alterâ Capucinum* (*a*) P. Franciscus verò per 16. Annorum intervallum, ita suaviter, ut omnes Eloquii nitorem, & gestûs gravitatem mirarentur. Utrique Pontificia voluntate, Cardinalitia Purpura destinata: De utroque plures meminêre Scriptores, de Hieronymo (præter P. Marcellinum memoratum) Wadingus (*b*), Caramuel, (*c*) Hyppolitus Maraccius &c. (*d*) De Francisco verò, præter Raphaelem Sopranis, Justinianus (*e*) Raphael de Turri &c. (*f*) Reliquit & Uterque posteritati laboris Apostolici opera, in quibus Spiritus utriusque vivit. Posuit mora inter Utrumque differentiam discretionis, dum enim P. Hieronymus, postquam à PP. Urbano VIII. eum Cardinalium, & Antistitum corona personaliter, & inaudito fere exemplo, fuisset visitatus, & Illius benedictione ad extremam luctam confortatus, Romæ Anno 1632. eam oppetebat, Franciscus econtra Januæ Anno 1650. illi tributum solvit. Dumque P. Hieronymi merita, & dotes Reverendissimus P. Nicolaus Riccardus ex celeberrimo PP. Prædic. Ordine, S. Pal. Apost. Magister funebri oratione commendavit, eas P. Francisci Urbs Januensis lugubri silentio, tumulo reconditas esse, deflevit.

(a) *In vita P. Hier. fol. mihi 177. & P. Dion. à Jan. in Bibl. Script.*
(b) *de Script. Franc. fol. mihi 172.*
(c) *in sua Metrametrica fol. mihi 54.*
(d) *Lib. de Mar. Script. p. 2. fol. mihi 6.*
[e] *Lib. de Script. Liguribus &c.*
[f] *Lib. de camb. &c.*

Fratrem Antonium, suum secundùm carnem Fratrem Germanum, Cardinalem S. Onuphrii nuncupatum, Ordinis Protectorem deputat.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro Antonio Tit. S. Onuphrii Presbytero Cardinali, nostro secundùm Carnem Fratri Germano.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dilecte &c. Cum per obitum bo: mem. Ludovici, S. R. E. Cardinalis Ludovisii nuncupati, Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, dum vixit, apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, Fratres præfati Protectore destituti remanserint; Nos eisdem Fratribus de idoneo Protectore providere volentes, ac de singulari circumspectionis tuæ prudentia, integritate, & Religionis Zelo plurimùm in Domino confisi, Te, ex cujus protectione ob tuas eximias virtutes Fratres præfatos plurimùm commodi, & ornamenti suscepturos esse confidimus, eorumdem Fratrum, illorumque Domorum, & Locorum Regularium quorumcumque apud Nos, & dictam Sedem Protectorem, cum omnibus facultatibus, jurisdictionibus, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, ac quibus alii ante Te, eorumdem Fratrum Protectores usi sunt, ac uti quomodolibet potuerunt, sive etiam debuerunt, ad Tui Vitam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium facimus, & deputamus. Volumus autem, ac Tibi in virtute Sanctæ Obedientiæ mandamus, ut Superiorum ipsorum Fratrum auctoritatem, quantùm fieri poterit, coservari cures; & propterea, cum ipsi Superiores eorum Officii debito satisfecerint, ac gubernio, & regimini Subditorum sufficienter incubuerint, tunc in negotiis eorumdem Religiosorum Te non immisceas; quando autem, vel ab ipsis Superioribus requisitus fueris, ut in eisdem negotiis auctoritatem tuam interponas, vel necesse fore cognoveris, ut eandem auctoritatem in eis negotiis exerceas, tunc id liberè facere possis, sed, quoad potueris, per Te ipsum hoc facere cures, adhibito ad scribendum, quando opus fuerit, in eisdem negotiis, seu causis, loco Notarii, aliquo ex Regularibus præfatis. Mandantes propterea præfatis Superioribus, & aliis Religiosis præfatis in virtute Sanctæ Obedientiæ, ut Te in eorum Protectorem juxta teoorem præsentium recipientes, ea, qua debent, reverentia prosequantur, contrariis non obstantibus quibuscunque. Cæterùm Te in Domino, hortamur, ut hujusmodi Protectoris munus ita obire studeas, ut apud Deum, bonorum operum retributorem, æternum præmium, & â Nobis condignam laudem valeas promereri. Datum Romæ apud Sanctum Petrum &c. Die 1. Decembris MDCXXXII. Anno Decimo.

Autograph. in Arch. Secret. Brevium Apost. Reg. divers. Tom. 12. fol. 17. de quo exempl. in Arch. gener. Ord. Tom. S. num. 14.

N O T A:

Fuit Pater Antonius Frater summi Pontificis, (uti jam jam observatum arbitror) & Frater Fratrum Minorum: Summi Pontificis Urbani VIII. Frater, secundùm carnem: Frater Fratrum Minorum Capucinorum secundùm spiritum. Hic, ut in eo evaderet verè seraphicus, à principio suscepti in Provincia Tusciæ S. Habitûs, illum radicavit in fundamento virtutum, In Humilitate. Inde, dum Cardinalium Collegio fuerat adscriptus, Purpura quidem splendebat in veste illius externa, lana autem humilitatis, seu tunica Ordinis, cooperiebat corpus illius interiùs. In Alma Urbe, dum Majoris Pœnitenciarii, Bibliothecarii Vaticani, Urbis Pro-Vicarii &c. Officiis fungebatur, vanitatem famulatûs abhorruit, iisque, qui aliquando in ministerium accurrebant,

digitos

digitos monstravit, dicens: *Ecce decem servi, quorum obsequium mihi nunquam deest, hi mihi ad omnia sufficiunt.* Voluit, ut & post mortem hujus humilitatis clarerent monumenta, dum cadaver suum, sine pompa sepeliri, & simplici lapidi (uti adhuc in nostra Ecclesia Romæ videtur) sequens Epitaphium: *Hic jacet pulvis, cinis, & nihil*, incidi ordinavit.

Quantò humilis in vitæ ratione, tantò fuit fidelis in Ecclesiasticorum proventuum dispensatione: hos non retinuit, nisi, ut in usus pios eos converteret. Inde ab Episcopatu Senogalliensi Romam revocatus, redditus illius, vel partem illorum, etiamsi Pontificia accessisset dispensatio, acceptare noluit, æquum non esse asserens, ut Pastor, qui oves suas personali curâ non pasceret, illarum lacte cibaretur. Reddituum aliorum ad pios usus conversorum vestigia patent in Muris intra, & extra Urbem. Intra Urbem in spatioso nostro Immaculatæ Conceptionis Conventu: in collegio Beatæ Mariæ Virginis in Montibus pro Neophitis, & Domo connexâ pro Catechumenis: in Monasterio Sanctæ Catharinæ de Rosa, seu de Funariis: in ædibus Mulierum Pœnitentium: in Ecclesia, & Collegio conjuncto SS. Sergii, & Bacchi pro Monachis S. Basilii Ruthenis: in Cœnobio ab incarnatione nuncupato &c. Extra Urbem, in Palatio Episcopali Senogalliensi restaurato: in nostro Conventu Laureti ædificato &c. Nunquam intermoritura insuper laude celebrabit fidelem hanc dispensationem Sacra Congregatio de Propaganda Fide, quam hæredem universalem instituit, & cui tam in vitæ cursu, quàm post mortem ducenta quadraginta millia aureorum vel dedit, vel legavit, testamento Pontificia authoritate desuper erecto.

Amor, quo Matrem suam Religionem coluit, in Filio verè fuit paternus; inde, ut Ordinis Protector præeligeretur, amicâ lite contra Eminentissimum Dominum Franciscum Cardinalem Barberini quæsivit. Duos Ordinis Fratres semper secum tenuit, quorum unus Cappellani, alter ejus Confessarii officium obibat. Pro ampliando Ordinis decore, varias leges sancivit, & multiplices literas Apostolicas procuravit. Reliquit posteris Constitutiones Synodales pro Diœcesi Senogalliensi, anno 1737. ordinante Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Rizzardo Isolano ejusdem Ecclesiæ Episcopo & Comite, in alma Urbe re-impressas: Constitutiones & Decreta pro suæ Diœceseos Monialibus: Tractatum de antiquo modo eligendi in nostra Religione: Ordinationes pro bono hujus regimine &c. Meminerunt de eo Philippus Maria Bonlous (*a*) noster Marcellinus de Pise (*b*) Ciaconius (*c*) ubi & testamentum ab ipso conditum adducit, Ughellus &c. (*d*).

(a) *Lib. de viro Evang. p. 1. fol. 78.*
(b) *Tom. 3. Annal. fol. 496.*
(c) *Tom. 4.*
(d) *In Ital. Sacra Tom. 2. de Episc. Senogal.*

P. Ministro Generali, facultatem Guardianos in actu celebrationis Capitulorum Provincialium eligendi, tribuit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Cupientes prospero, felicique Domorum Regularium Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum regimini, & gubernio, quantùm cum Domino possumus, opportunè consulere, dictos Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Dilecto filio Antonio à Mutina moderno dictorum Fratrum Ministro Generali: quod in actu celebrationis Capitulorum Provincialium dicti Ordinis pro tempore faciendorum, aliquibus ex eisdem Domibus Guardianis destitutis, ipsis Guardianis, idoneis tamen, & prout meliùs in Domino expedire arbitrabitur, providere liberè, & licitè valeat, Apostolica authoritate, tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur. Mandantes in virtute S. Obedientiæ omnibus, & singulis dictarum Domorum Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat, ut Guardianos ipsarum Domorum, vigore præsentium pro tempore deputatos recipiant, & admittant, eisque pareant, & obediant, illorumque monita, & mandata suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Domorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel aliâ quâvis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Julii M. DC. XXXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. mensis Julii 1623. fol. 103. de quo exempl. in Arch. general. Ordinis Tom. H. num. 97.

N O T A.

QUÆ ab hocce tempore circa hanc facultatem fieri consueverunt, vide infra fol. 92.

Statutum Capitulare, quod eveniente morte Patris Ministri Generalis, primus Diffinitor, & casu, quod vel hic è vivis jam discessisset, vel discederet, secundus in gubernio Ordinis succedere, idemque respectivè in morte Patris Ministri Provincialis observari debeat, confirmat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PRæcipuus paternæ Charitatis affectus, quo Ordinem Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum prosequimur, postulat, ut illius felici, & prospero regimini consulentes iis, quæ propterea facta, & ordinata fuisse dicuntur, Apostolici roboris firmitatem libenter adjiciamus. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Ministri & Procuratoris Generalium dicti Ord. Nobis expositum fuit, quod in quadam Constitutione à fel. rec. Paulo PP. III. Prædecessore Nostro, sub die xxv. Aug. MDXXXVI. edita, quæ incipit, *Exponi Nobis &c.* inter alia disponitur, *quod eveniente casu obitûs Ministri Generalis dicti Ordinis, primus Diffinitor, vel ipso deficiente, secundus succedere debeat, & sic de aliis successivè*; idemque disponitur de Provincialibus. In Constitutionibus autem Regularibus dicti Ordinis cavetur, seu ordinatur, quòd, si Ministrum Generalem ante expletum Officium ab humanis decedere contingat, tunc primus Diffinitor Capituli præteriti sit Commissarius Generalis: & casu, quo ille obierit, sit secundus, & sic de aliis: similiterque ordinatur de Provincialibus. Nuper verò secuto Ministri Generalis obitu, ejus loco primus Diffinitor Ordinem prædictum gubernavit, dicto verò Diffinitore defuncto, antequam Capitulum convocâsset, ortum est dubium, an secundus Diffinitor succedere deberet, quandoquidem verba Constitutionis Pauli Prædecessoris hujusmodi ambigua sunt, & Constitutiones Regulares præfatæ in casu, quo primus Diffinitor ab humanis decessisset, tantùm, non autem in casu, quo decederet, disponunt; unde habito ad Nos recursu unam Congregationem desuper deputavimus, quæ casum omissum fuisse, & ideo in hoc à Nobis provisionem faciendam esse resolvit, prout facta fuit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ad tollendum omne dubium, quod in casu simili evenire posset, in Capitulo Generali dicti Ordinis novissimè celebrato ordinatum fuerit, quod eveniente obitu Ministri Generalis hujusmodi primus Diffinitor, & casu, quo ipse primus Diffinitor ab humanis decesserit, seu postea decedat, tunc secundus Diffinitor succedere debeat, & sic de aliis successivè. Nos Ordinationis hujusmodi validitati, ac inviolabili observantiæ, quantùm cum Domino possumus, consulere, dictosque exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Ordinationem præfatam in Capitulo Generali novissimè celebrato, ùt præfertur, factam, Authoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes illam, necnon præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis Authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præfata Pauli Prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictis, & quibusvis aliis dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresè derogamus, cœterisque contratiis quibuscunque. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Augusti M. DC. XXXIII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

M. A. Maraldus.

Autographum in Arch. Secret. Brev. Apost. Regesto Aug. 1633. fol. 14. *de quo Breve formatum in Arch. gen. Ordinis Tom.* H. *num. 95.*

Ut

Ut Minister Provincialis Provinciæ, in qua P. Ministrum Generalem mori contigerit, hujus mortem P. Procuratori Generali intimet, & Sigilla ac scripturas Patri Diffinitori, qui Vicarius Generalis esse debet, transmittat; Pater Procurator Generalis verò Capitulum generale convocet, approbat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei Memoriam.

INter cæteras Apostolicæ sollicitudinis curas, quibus premimur, eam, qua istius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum felici regimini consulitur, libenter amplectimur, & quæ propterea providè ordinata fuisse dicuntur, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Ministri, & Procuratoris Generalium dicti Ordinis Nobis expositum fuit, quod in quadam constitutione fel. rec. Pauli III. prædecessoris nostri sub Die 25. Augusti 1536. edita, quæ incipit: *Exponi Nobis:* inter alia reperitur particula tenoris subsequentis, videlicet. *Si verò Generalis Vicarius intra officii sui tempus ex hac luce migraverit, seu aliàs ab officio amotus fuerit, Vicarius, in cujus Provincia mori, vel amoveri eum contigerit, nunciet, quàm citius poterit, omnibus Diffinitoribus Capituli Generalis immediatè præcedentis, & omnibus Vicariis Provincialibus, ac de consilio, atque consensu duorum Vicariorum proximorum determinet locum, & tempus, nisi fuissent per generale Capitulum, vel per prædictum Vicarium ante obitum ipsius, aut amotionem deputata, & convocet, qui fuerint convocandi, pro successoris Vicarii electione celebranda &c.* In Capitulo autem generali dicti Ordinis novissimè celebrato ordinatum fuit, quod in casu obitûs Ministri Generalis dicti Ordinis, Provincialis Provinciæ, in qua obitus hujusmodi eveniet, obitum hujusmodi significare debeat Procuratori Generali dicti Ordinis in Urbe, qui Capitulum Generale pro electione futuri Ministri Generalis convocare teneatur, & interim dictus Minister Provincialis sigilla cum scripturis Ministri Generalis defuncti ad eum Diffinitorem, qui Vicarius Generalis extiterit, mittat. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Minister, & Procurator Generales præfati, ordinationem prædictam in Capitulo generali hujusmodi, ùt præfertur, factam, Apostolicæ nostræ Confirmationis robore communiri summopere desiderent, Nos ordinationis hujusmodi inviolabili observantiæ, quantùm cum Domino possumus, benignè consulere, ac Ministrum, & Procuratorem Generales præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Ordinationem præfatam in Capitulo generali, ùt præfertur, factam, Apostolica authoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes eam, nec non præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam, quavis authoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus prædicta Pauli prædecessoris, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ in Arce Gandulfi Albanensis Diœcesis sub Annulo Piscatoris Die VII. Octobris MDCXXXIII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

M. A. Maraldus.

Autographum in Secret. Brevium Apostolic. Regesto Mensis Oct. Anni 1633. fol. 14. de quo Breve formatum in Arch. gener. Ord. Tom. H. num. 96.

NOTA.

Vide & infra intra Constit. PP. Clem. IX. quæ de casu mortis P. Ministri Generalis ultimatò fuere ordinata.

Patri Ministro Generali, ut in suæ Visitationis cursu, Commissarios, & Ministros Provinciales sine concursu Capituli constituere possit, necessitate id exigente, facultatem tribuit, ita tamen, ut de hac constitutione, seu deputatione Eminentissimum Cardinalem Protectorem reddat certiorem.

A tergo. *Dilecto Filio Antonio Mutinensi (*) Fratrum Ordinis Min. Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Ministro Generali.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Zelus Domûs Dei, & conservandæ in Ordine tuo Regularis disciplinæ, aliaque egregia virtutum dona, quibus Te à Domino multipliciter insignitum esse accepimus, promerentur, ut Te præcipuo paternæ charitatis affectu libenter complectamur. Cum itaque, sicut Apostolatui nostro nuper exponi fecisti, Tu pro incumbentis Tibi Officii debito, visitationem Domorum, & Locorum, ac personarum regularium quarumcunque tui Ordinis prædicti inchoaveris, & illam, Deo dante perficere intendas, Nos, ut visitationem eandem felicibus eventibus prosequi, tuique muneris hujusmodi partes in benedictione eò melius, & facilius implere valeas, quò opportunioribus fueris ab hac Sancta Sede facultatibus suffultus, providere, Teque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut in Visitatione hujusmodi in iis Ordinis præfati Provinciis, in quibus magnas dissensiones, & factiones esse repereris, Commissarios, sive Ministros Provinciales, etiam ad triennium duraturos, auctoritate nostra, cum participatione tamen dilecti Filii nostri Antonii Tit. S. Onuphrii Presbyteri Cardinalis, nostri secundùm carnem Fratris Germani, dicti Ordinis apud Nos & Apostolicam Sedem Protectoris facere, constituere, & deputare liberè, & licitè possis, & valeas, auctoritate Apostolica, tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur. Decernentes irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die XXV. Februarii MDCXXXIV. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. Febr. 1634. fol. 19. de quo Breve format. in Arch. gen. Ord. Tom. H. n. 99.

NOTA.

Claritatem, quam P. Antonius (*) ex antiquo Marchionum Montecuculi stemmate habuit nativam, reddidit io se gloriosam ex fœdere virtutis. Hujus talia semper dedit specimina, ut, postquam Provinciæ Bononiensis clavum bina vice tenuisset, Minister Generalis fuerit renuntiatus. Electionem hanc Papa Sanctissimus proprio oraculo, & Ferdinandus II. Augustissimus gratulatoriis literis sibi gratam fassi sunt. Sibi & faustam Religio ipsa agnovit, dum tantùm ex viso in P. Antonio humilitatis exemplo fuit ædificata, quantùm ex indefesso ipsius Zelo, in decore disciplinæ regularis firmata. Pondere Ministerii seposito, rediit ad suam Provinciam, ubi inter vitæ solitariæ charismata viam æternitatis Saxoli sibi paravit, ad quam & 1648. Kalen. Maji, quibus phase Domini concluditur, placidâ morte transiit, relinquens communem & talem Virtutis Famam, ut, antequam cadaver sepulturæ traderetur, juxta Chronicas Provinciæ tabulas tres Habitus in frusta fuerint scissi & divisi. Quæ omnia fusè patent ex legenda P. Antonii, a P. Zaccharia Bononiensi typis impressa.

Facultas eligendi Guardianos & Provinciales, tam in anteriore, quàm in suprapositâ Constitutione P. Antonio prima vice data, evasit postea omnibus Ministris Generalibus communis, inde usque ad finem hujus Tomi non nisi unum aut alterum adhuc inseretur hujusmodi facultatis Diploma Apostolicum.

P. Jo-

P. Joannis à Moncalerio (*) Electionem in Ministrum Generalem ratihabet, & defectum PP. Vocalium Regni Franciæ supplet.

Dilecto Filio Joanni à Moncalerio Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Ministro Generali.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Cum, sicut Nobis nuper exponi fecisti, Tu in Capitulo Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, in Alma Urbe nostra novissimè celebrato, in Ministrum Generalem ejusdem Ordinis canonicè electus fueris; electionem verò hujusmodi, licèt in dicto Capitulo Vocales Regni Franciæ, ex causis Nobis notis minimè intervenerint, Apostolicæ confirmationis robore communiri plurimùm desideres, Nos sperantes dictam electionem, ob tuum Religionis Zelum, fidem, prudentiam, integritatem, & doctrinam eidem Ordini plurimùm profuturam, Teque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excom nunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum seriè absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Electionem de persona tua in Ministrum Generalem dicti Ordinis, licèt &c. ùt præfertur, factam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die v. Julii MDCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

M. A. Maraldus.

Autographum in Arch. Secret. Brev. Apost. Regesto Mens. Julii Anni 1637. fol. 25. de quo Breve formatum in Archivo generali Ordinis Tom. G. num. 78.

N O T A.

Officia Lectoris, Definitoris, Provincialis, Consultoris, Definitoris Generalis, quæ P. Joannes numeris adimplevit omnibus, coronavit tandem in Eo Ministerium Generale, communis emolumenti omine Ipsi collatum. Exercuit illud in Spiritu Zeli, quo positas observantiæ leges sartas tectas conservari curavit, & jura Religionis indefessè propugnavit. Chronologicam Provinciarum tabulam, qualis in Comitiis Generalibus renovari & typis imprimi solet, ipse primus ordinavit, & varia de regulari vita & nostræ paupertatis excellentia Manuscripta, quæ in Archivo suæ Provinciæ Pedemontanæ attentè reservantur, reliquit.

Vivæ vocis oraculum, quo fel. record. Gregorius XV. auctoritatem P. Ministri Generalis ubique locorum, integrè conservari debere statuit, Apostolici Brevis robore communit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs postquam felic. rec. Paulus Papa V. Prædecessor Noster per suas, in simili forma Brevis sub die XXIX. Octobris MDCVIII. emanatas literas motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione suis decreverat, quod ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus Ministri Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Officium, quod eatenus ad quinquennium duntaxat durare consueverat, ad sexenium durare, Minister autem Generalis hujusmodi, seu alius sufficienti ad id facultate suffultus Domos, & Loca Regularia ejusdem Ordinis in Regno Franciæ visitaturus unum Ordinis hujusmodi, & Nationis Franciæ Fratrem, qui ei in scribendo, ac interpretando in-

do inserviret, & à quo de statu Domorum, & Regularium Locorum hujusmodi informari posset, secum ducere, quodque apud ejusdem Ordinis Procuratorem Generalem in Romana Curia residentem alius, qui scriberet, dicti Ordinis Frater, & linguas calleret, manere respectivè deberet, ipse verò Minister Generalis, seu Commissarius, durante visitatione hujusmodi, graviora non decideret, aut resolveret absque Capitulo Provinciali, & nisi servata forma præscripta per librum dicti Ordinis *Modum procedendi* nuncupatum, prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Subinde similis mem. Gregorius PP. XV. etiam Prædecessor noster vivæ vocis oraculo bon. mem. Francisco, tunc S. R. E. Presbytero Cardinali de Sourdis nuncupato facto die XXIX. Octobris MDCXXI. Motu proprio, & de certa scientia suis declaravit, voluitque, ut auctoritas Ministri Generalis hujusmodi integra, inviolata, & æqualis ubique locorum deinceps in utroque foro remaneret, & conservaretur in omnibus, sicut eatenus ab initio extiterat, & aliàs, prout in dicto oraculo, tenoris subsequentis, videlicet: Nos Franciscus Miseratione Divina S. R. E. Tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis de Sourdis nuncupatus, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Gratia Aquitaniæ Primas, Archiepiscopus Burdigalensis &c. Universis, & singulis præsentes literas inspecturis, lecturis, & auditutis fidem facimus indubiam, & in verbo veritatis attestamur, qualiter Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster Dominus Gregorius Divina Providentia Papa XV. vivæ vocis oraculo Nobis facto die XXIX. Mensis Octobris MDCXXI. in Monte Quirinali apud Sanctam Mariam Majorem Motu proprio, & ex certa scientia declaravit, & voluit, ut auctoritas Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum integra, inviolata, & æqualis ubique locorum deinceps in utroque foro remaneat, & conservetur in omnibus, sicut hactenus ab initio extitit: Non obstantibus in contrarium illis verbis Decreti Papæ Pauli Quinti facti in forma Brevis sub die XXIX. Mensis Octobris MDCXVIII. Videlicet: Ipse verò Minister Generalis seu Commissarius durante visitatione hujusmodi graviora non decidat, aut resolvat absque Capitulo Provinciali, ac nisi servatâ formâ præscriptâ per librum dicti Ordinis *Modum procedendi* nuncupatum, quibus voluit esse derogatum, neque obstantibus in contrarium quibuscunque aliis. In cujus rei fidem, auctoritate ejusdem Sanctissimi Domini Nobis oretenus facta, præsentes literas manu propria subscriptas, nostroque sigillo, quo in talibus utimur, munitas dari jussimus. Datum Romæ in Palatio nostræ solitæ Residentiæ Sancti Petri ad Vincula die XXIX. Mensis Octobris Anno à Nativitate Domini MDCXXI. Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri Gregorii Papæ XV. Anno Primo. Cum autem, sicut Nobis exponi fecit insuper Dilectus Filius Joannes à Moncalerio, eorundem Fratrum Minister Generalis, pro firmiori auctoritatis Ministri Grneralis hujusmodi subsistentia, inviolabilique observantia, declarationem per dictum Gregorium Prædecessorem vivæ vocis oraculo, ùt præfertur, factam, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desideret, Nos propterea, felicique eorundem Fratrum regimini, atque directioni, quantùm cum Domino possumus, consulere, ipsumque Joannem Ministrum Generalem hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine, Nobis nuper super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertam declarationem, & Decretum dicti Gregorii Prædecessoris, Vivæ vocis oraculo, dicto Francisco Cardinali, ùt præfertur, facto, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes illa, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia fore, & existere, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, ac diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere,

re, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales,idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Die VIII. Julii MDCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quartodecimo.

M. A. Maraldus.

Autograp. in Arch. Secret. Brevium Apostol. Regesto Mens. Jul. Anni 1637. *fol.* 18. *de quo exemp.* Auth. *in Arch. general. Ord. Tom.* H. *num.* 64.

Ut Laici jam professi, finito quadriennio, & deinceps professuri non nisi expleto Septennio, ad Electiones concurrant, decernit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum Filiorum Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis expositum fuit, quòd aliàs fel. record. Pius Papa V. Prædecessor noster, dictis Fratribus Vivæ vocis oraculo concessit, ut Fratres Laici dicti Ordinis vocem in electionibus habere possent, non obstante Concilio Tridentino Sessione 22. de Reformatione cap. 4., quæ concessio fuit à Capitulis Generalibus dicti Ordinis limitata, videlicet, ut Fratres Laici hujusmodi à voce activa, & passiva in electionibus prædictis tamdiu exclusi essent, quamdiu integrum quadriennium in eodem Ordine non complevissent. Quiaverò Nos ex certis causis,animum nostrum moventibus, vivæ vocis oracula hujusmodi revocavimus, Nobis propterea Fratres prædicti humiliter supplicari fecerunt; ut sibi in præmissis, ùt infra, indulgere, & aliàs opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictos Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; quod Fratres Laici,dictum Ordinem ad præsens professi, juxta prædictam dictorum Capitulorum Generalium limitationem: illi verò, qui in posterum,per Fratres,Laicos Habitum gestari solitum susceperint,& professionem per eosdem emitti consuetam emiserint Regulares, postquam integro septennio à die suscepti per eos Habitûs hujusmodi in dicto Ordine degerint, vocem activam, & passivam in electionibus præfatis habere liberè, & licitè possint, & valeant, Apstolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstante revocatione nostra prædicta, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Præsentibus ad triginta annos duntaxat valituris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXX. Sept. MDCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quintodecimo.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Regest. Mensis Sept. Anni 1637. *fol.* 102. *de quo exemplar in Arch. gen. Ord. Tom.* H. *num.* 112.

N O T A.

COnstitutioni huic derogavit PP. Innocentius X. & concursum Laicis illimitatè post Religionis quadriennium concessit, uti infra videbitur.

Constitutiones pro bono Ordinis gubernio in Capitulo Generali 1536. factas, insertis postea variis Concilii Tridentini & Summorum Pontificum sanctionibus, typis re-impressas, & denuo Decretis fel. record. Clem. VIII., Regularium reformationem concernentibus adauctas, confirmat.

URBA-

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis Apostolici muneris debito, Sacrarum Religionum, & Congregationum in Ecclesia Dei piè, sanctèque institutarum prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, his, quæ providè facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuò, & illibata persistant, libenter, dum à Nobis petitur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, aliasque desuper ejusdem muneris partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque, sicut pro parte dilectorum Filiorum Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Congregationis Capucinorum nuncupatorum, Nobis nuper expositum fuit, ipsi Constitutiones pro bono dictæ Congregationis regimine, in generali eorum Capitulo, de Anno MDXXXVI. celebrato factas, ac postmodum insertis nonnullis Concilii Tridentini, Summorumque Pontificum Prædecessorum nostrorum decretis, quæ necessariò erant inserenda, iterum typis editas, nunc denuo cum insertione Decretorum à fel. rec. Clemente Papa VIII. etiam Prædecessore nostro, pro Reformatione Regularium de Anno MDXCIX. emanatorum, ac à Vener. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Concilii præfati Interpretibus, ex peculiari facultate, illis desuper à Nobis concessa, innovatorum, propriisque, & perpetuis Ordinum, & Congregationum Regularium quarumdem statutis, & constitutionibus, juxta eorumdem Decretorum dispositionem inferendorum insertione, latino, & Italico idiomate typis mandare intendant; quò verò Constitutiones hujusmodi firmiùs subsistant, exactiusque observentur, illas Apostolicæ nostræ Confirmationis robore communiri desiderent. Nos Ministri Generalis, & Fratrum præfatorum desiderio hujusmodi favorabiliter annuere, ipsosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus, eorumdem Ministri Generalis, & Fratrum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum etiam S. R. E. Cardinalium negotiis regularium præpositorum concilio Constitutiones præfatas, prout conscriptæ jacent, cum omnibus, & singulis in illis contentis Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus. Decernentes illas, necnon præsentes literas perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus dictæ Congregationis Fratribus nunc, & pro tempore existentibus inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & aliis quibusvis Congregationis, & Ordinis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Congreg. & Ordini, illorumque Superioribus, & personis, ac aliis quibusvis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis &, innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de Verbo ad Verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad Verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die XXIV. Mart. MDCXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

M. A. Maraldus.

Autographum in Arch. Secret. Brevium Apost. Regesto Mensis Martii 1638. fol. 55. de quo Breve formatum in Archivo generali Ord. Tom. H. *num.* 116.

Prohibet, ne quis, quacumque auctoritate polleat, Libros, quinterna, aut folia, sive impressa, sive manuscripta ex

nostris

nostris Bibliothecis extrahat, & P. Ministro Provinciali, & Diffinitoribus unitim facultatem tribuit, Libros inutiles cum licentia dantium, vel hæredum per Syndicos in utiles permutandi.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni Bibliothecarum singularum Domorum ubique existentium Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quantùm cum Domino possumus, benignè consulere, earumdemque Domorum Guardianos, & Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dilecti Filii moderni dicti Ordinis Procuratoris Generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam, quavis auctoritate fungens, libros, quinterna, folia, sive impressa, sive manuscripta, dictis Bibliothecis per quoscunque Christifideles hactenus quomodolibet donata, & assignata, seu in posterum forsan donanda, & assignanda, ex eis extrahere, sive, ut extrahantur, permittere sub quovis quæsito colore, causa, prætextu, vel occasione audeat, seu permittat sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis, per contrafacientes incurrendis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus: permittimus tamen Provincialibus, & Diffinitoribus dicti Ordinis conjunctim procedentibus, ut per eorum Syndicos, earumdem Bibliothecarum Libros, dicto Ordini inutiles, cum aliis utilibus, de licentia tamen illorum, qui eosdem libros, ùt præfertur, donaverint, aut eorum hæredum, si exstiterint, permutare: Superioribus autem singularum hujusmodi domorum, ut libros, quinterna, & folia hujusmodi etiam è dictis Bibliothecis pro usu Verbi Dei Prædicatorum dicti Ordinis, qui in Civitatibus, oppidis, Terris, Castris, & Locis, in quibus dictæ Domus existant, vel existunt, aut aliis Locis ejusdem Diœcesis, vel non multùm distantibus prædicabunt, extrahere, ac Fratribus Domorum Regularium hujusmodi, ut illa studendi causa ad suas cellas deferre valeant, dummodo in libro, ad id in Bibliothecis hujusmodi parato nomina sua, & librorum, seu quinternorum, ac foliorum hujusmodi, quæ sumpserint, annotentur: ac postquam dicti Prædicatores, & Fratres illis usi fuerint, illa tunc ad dictas Bibliothecas sub iisdem pœnis reportentur, concedere possint. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Domorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copiæ in valvis singularum dictarum Bibliothecarum, aut aliis præcipuis locis, unde ab omnibus commodè cerni possint, continuò affixæ remaneant; & quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXIX. Julii MDCXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. Mens. Julii 1638. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. H. n. 119.

N O T A.

Videndæ quoque sunt de hac re Constitutiones Innocentii X., & Alexandri VII. Benedicti XIII. &c. Item & Index Generalis Verbo. *Bibliotheca*.

DECRETO

Sacræ Congregationis Rituum

Processum de non cultu Ven. Dei Servi Fr. Raynerii Tudertini formandi facultas datur.

Eminentiss. ac Reverendiss. Domini *Libellus Supplex.*

Procurator Causæ Ven. Dei Servi Fr. Raynerii Tudertini Eminentiis vestris exponit, quod vigore literarum remissorialium fuerit auctoritate Apostolica processus formatus, apertus, & huic S. Congregationi præsentatus; dumque debebat illius validitas examinari, Promotor fidei opposuit, hoc fieri non posse, si prius non formaretur processus singularis de executione Decreti, à S. Officio anno 1625. circa votorum, luminum &c. amotionem

tionem de Sepulchris in fama Sanctitatis Defunctorum, emanati. Quapropter EE. VV. humillimè supplicat, quatenus per literas speciales Vicario Generali Tiburtino facultatem, quantocyus talem processum formandi concedere dignentur.

Quam gratiam &c.

TUDERTINA.

Sacra Rituum Congregatio, attentis narratis, & audito R. Promotore Fidei, concessit remissoriales directas Ordinario loci, qui authoritate ejusdem S. Congregationis procedat, ùt petitur, citato semper in quolibet actu sub-Promotore Fidei, per eundem Ordinarium delegatum deputando, qui interrogatoria opportuna præbeat pro fabricando processu super non cultu, & observatione Decreti S. Inquisitionis, & omnia fiant servatis servandis. Die XXVI. *Septembris* M. DC. XXXVIII.

C. Episc. Portuensis Card. Pius.

Julius Concius Secretarius.

Exemplar auth. in Archivo generali Ordinis Tom. G. num. 81.

Indulgentiis Orationis quadraginta Horarum per nostros Concionatores institutæ jam plenariè concessis, alias partiales superaddit.

URBANUS PAPA VIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis.

Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

AD augendam fidelium religionem, & animarum salutem, cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui Orationi quadraginta horarum, semel quolibet anno, de licentia Ordinariorum locorum, in Ecclesiis, in quibus per dilectos filios Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinos nuncupatos, tempore Quadragesimali verbum Dei prædicari, vel sermones fieri contigerit, in Palmarum, vel alia Dominica ad hoc magis opportuna instituendæ, per aliquod temporis spatium devotè interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Iis verò, qui sacra Communione refecti non fuerint, sed verè pænitentes, & firmum confitendi propositum habentes Orationi Quadraginta horarum hujusmodi, ùt supra, interfuerint, &, ùt præfertur, oraverint, decem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus: Præsentibus ad septennium tantùm valituris. Volumus autem, quod, si aliàs Christifidelibus in dictis Ecclesiis præmissa peragentibus aliquam aliam Indulgentiam perpetuò, vel ad tempus nondum elapsum duraturam concesserimus, quodque, si pro præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, ipsæ præsentes nullæ sint eo ipso. Utque etiam præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Novembris M. DC. XLI. Pontificatus Nostri Anno Decimo octavo.

M. A. Maraldus.

Exemplar authen. in Arch. generali Ordinis tom. H. num. 129.

NOTA.

AD præsens usque tempus Indulgentię hæ fuêre semper concessæ; Alia, quæ Orationem quadraginta horarum concernunt, fusè videre est suprà fol. 54.

Ex qualibet Provincia Patrem Ministrum Provincialem cum duobus PP. Custodibus ad Capitulum Generale deinceps ablegari posse, decernit, ita tamen, ut pro ratione Provinciarum in partibus Ultramontanis multiplicatarum decem Italiæ Provinciis privilegiatis, vota supernumeraria restituantur. Et, ne deinceps fundatio, vel divisio Provinciæ, absque Sedis Apostolicæ consensu, in Religione fiat, mandat.

URBA-

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAlvatoris, & Domini Nostri JESU Christi, qui Charitas est, & Deus pacis, vices, licet immeriti gerentes in terris, ad ea ex pastoralis officii nostri debito libenter intendimus, per quæ inter quoscumque Christifideles, præsertim Altissimo sub suavi Religionis jugo famulantes pax, & concordia stabilitur, & quæ propterea proinde facta fuerunt, Apostolico munimine roboramus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Nuper siquidem à Venerabili Fratre nostro Guidone Episcopo Prænestinen. Bentivolio, ac à dilectis Filiis nostris Antonio Sanctæ Mariæ Transtyberim Sancti Honuphrii Fratre Nostro Germano, Majori Pœnitentiario, & Bernardino Sancti Petri ad Vincula Spada, necnon Julio Sanctæ Susannæ Sacchetto, & Joanne Baptista Sancti Eusebii Pamphilio, ac Hieronymo Titulorum S. Agnetia in Agone Presbyteris Verospio, necnon Martio Sancti Angeli in Foro Piscium Diacono Cardinalibus Ginetto respectivè nuncupatis, quibus negotium paritatis votorum inter dilectos Filios Fratres Minores Ordinis S. Francisci Capucinos nuncupatos ultra, & Eis montes concedendæ, vel negandæ Fratribus Ultramontanis, illam petentibus, commiseramus, emanavit Decretum tenoris sequentis, videlicet: Quod pro pace, & concordia in universa Capucinorum Religione stabilienda opporteat omnes ejusdem Religionis Provincias ad absolutam Votorum paritatem reducere, ita, ut illarum quælibet præter Patrem, ut vocant, Ministrum Provinciæ, eligat duos Custodes nuncupatos ad futura Capitula generalia mittendos. Quoniam verò, ut hæc Votorum paritas in Religionem inducatur, necesse est, decem ejusdem Religionis Provincias, quæ sunt Romana, Umbriæ, sive Sancti Francisci, Picæna, Bononiensis, Neapolitana, Veneta, Hetrusca, Lucana, sive Basilicatæ, Samnitum, seu Aprutii, & demum Apuliæ, Dauniæ, Garganique Montis, sive Sancti Angeli, cedere quibusdam votis, eaque, quibus nunc fruuntur, & aliis Provinciis præstant (cum quatuor primò relatæ tribus votis, treasecundo loco descriptæ duobus, tres verò postremò recensitæ uno cæteris omnibus Superiores existant) Idcircò iidem Eminentissimi statuendum censuerunt, quod, si in posterum fundari, seu de novo erigi Provinciam, vel ex jam fundatis aliquam dividi contingat, tot superiùs decem enarratis Provinciis tunc vota restituantur, quot ex hujusmodi fundatione, vel divisione in Religione augebuntur. Et ita aliquâ Provinciâ plura, & nova vota per fundationem, vel per divisionem acquirente, tria hujuscemodi vota primò acquisita, tribus primis ex decem præfatis Provinciis unum pro ipsarum qualibet accrescant, atque insuper Custodem eligant, & aliis Provinciis numerum votorum similiter augentibus, reliquis ex decem Provinciis pari pacto secundùm ipsarum ordinem vota illuc usque crescant, quoad omnibus decem Provinciis vota, & Custodes, quibus antea gaudebant, restituantur. Quod si accidat aliquam ex decem Provinciis dividi, tunc neque ipsa, neque aliæ noveni aliquod ex hujuscemodi divisione Votorum augumentum adipiscatur, neque Provincia divisa possit ultra vota, quibus nunc cedit, ullo unquam tempore per quamlibet, vel divisionem, vel fundationem cujuslibet Provinciæ, in Patrum Capucinorum Religione faciendam, aliquod insuper Votum postulare. Cum autem eadem Religio in tantam hucusque molem per tot Provincias dilatata excreverit, ut vix R. P. Minister Generalis integro Ministerii sexennio in iisdem Visitationis munua possit implere, idcirco nullam imposterum *vel fundationem vel divisionem* Provinciarum in Religione absque consensu S. Sedis Apostolicæ posse fieri, Emi Patres decreverunt. Et insuper, quod in futuris Capitulis circa electiones nihil innovetur, sed Religio votorum antiquâ, & perpetuâ fruatur libertate, quam hucusque ingenti Divini cultûs augmento possedit. Quod si vel omnes, vel major Provinciarum pars, quæ ultra montes degunt, Votorumque paritatem efflagitant, nolint huic Eminentissimorum Patrum Decreto acquiescere, tunc statim intelligantur præfatis decem Provinciis eadem Vota restituta, quibus cæteris Provinciis præstant. Et ita iidem Eminentissimi censuerunt, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit, hac Die XI. Junii M.DC.XLIII. Ut autem præmissa firmiùs subsistant, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observentur, Motu propriò, ac ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertum Decretum eorumdem Cardinalium, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & quomodolibet concernent, in futurum inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque per quoscunque Judices, & Commissarios, quavis authoritate fungentes judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis

Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die XVIII. Junii M.DC.XLIII. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. Jun. 1643. fol. 29. de quo Breve formatum in Archivo gen. Ord. Tom. H. num. 131.

N O T A:

Concursus Patrum Custodum Supernumeratiorum ad electiones Capituli Generalis ob graves causas nunquam fuit in usu. Quænam autem circa eundem, Reverendissimum Diffinitorium Generale novissimè statuerit, in alio patebit loco.

Constitutiones Ordinis in Capitulo generali 1643. ampliatas, & à S. Congreg. Episc. & Regul. approbatas confirmat, iisque perpetuæ inviolabilis, & Apostolicæ firmitatis robur adiicit.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosanctum Apostolatûs Officium humilitati nostræ per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commissum, jugiter Nos admonet, ut inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas illa peculiari studio complectamur, per quã Christifideles sub suavi Religionis jugo, virtutum Domino famulantes sub certis, & providè ordinatis Constitutionibus in Sanctitate & Justitia felicioribus in dies proficiant incrementis, ac proinde iis, quæ propterea facta sunt, ut ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observentur, Apostolicæ Confirmationis robur adiicimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Sanè pro parte Dilectorum filiorum Innocentii de Calatagirone Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quod in Capitulo Generali ejusdem Ordinis novissimè de præsenti anno hac in Alma Urbe nostra celebrato, expediens judicatum fuit cum consensu dilecti filii nostri Antonii Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim Presbyteri Cardinalis Sancti Onuphrii nuncupati; Majoris Pœnitentiarii, nostri secundum Carnem Fratri Germani, ac dicti Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris novas ejusdem Ordinis Constitutiones immutare, & antiquis usque de Anno M. DC. IX. Romæ impressis, sed nondum Apostolica authoritate confirmatis, in posterum, uti unà cum additionibus factis à dilectis filiis Diffinitoribus in dicto Capitulo Generali, & ab iisdem Diffinitoribus lectis, & publicatis, nec non ab omnibus Patribus ejusdem Capituli approbatis, Tenoris sequẽtis, videlicet.

Constitutiones factæ in Capitulis Romæ An. 1625. 1633. 1637. & 1643. celebratis &c.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Constitutiones antiquæ præfatæ, & additiones præinsertæ per Venerab. Fratres Nostros S.R.E. Card. negotiis & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositos visæ, & diligenter examinatæ fuerint, & propterea Innocentius Minister Gener. & Fratres præfati illas Apostolici roboris præsidio communiri desiderent: Nos inviolabili earumdem Constitutionum observationi, quantùm cum Domino possumus, consulere, ac Innocentium Ministrum Generalem, & Fratres præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de præfatorum Venerabilium Fratrum Nostrorum consilio, Constitutiones Ordinis præfati de dicto Anno M. DC. IX. ùt præfertur, Romæ impressas, nec non additiones præinsertas Apostolica authoritate, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ inviolabilis Apostolicæ robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, nec non tam præfatas antiquas, ùt præfertur, impressas Ordinis præfati Constitutiones, quàm additiones præinsertas ab omnibus, & singulis ejusdem Ordinis Fratribus, & personis sub pœnis, in eis contentis in posterum omnino observari, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices

dices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis Universalibus, & Provincialibus editis, ac quibusvis aliis dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, & personis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Junii M. DC. XLIII. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Arch. Secret. Brevium Apost. Reg. Junii 1643. fol. 33. de quo Breve formatum in Archivo gen. Ord. Tom. H. num. 116.

Per Eminentissimum Antonium Cardinalem S. Onuphrii, Ordinis Protectorem, Ministris Provincialibus facultatem tribuit de consensu Patrum Seniorum ejiciendi ab Ordine incorrigibiles: declaratque, quod non obstante Decreto Sacræ Congreg. Concilii, sufficiat ad hoc assensus Patris Ministri Generalis, etiam per literas missivas habitus.

A tergo. *Dilecto Filio nostro Antonio Tit. S. Honuphrii Presb. Card. nostro &c.*

URBANUS PAPA VIII.

Dilecte Fili noster, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM inter Decreta, per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales Concilii Tridentini interpretes edita de Regularibus Apostatis, & ejectis extet sequens, videlicet: *Ut in posterum è Religionibus nullus legitimè professus eiici possit, nisi sit verè incorrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè censeatur, nisi non solùm concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex juris communis dispositione requiruntur, sublatis hac in parte statutis, & consuetudinibus cujuscunque Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apostolica approbatis, & confirmatis, verùm etiam unius anni spatio, in jejunio, & pænitentia probetur in carceribus; proinde unaquæque Religio privatos habeat carceres in qualibet saltem Provincia; elapso autem anno, si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua pertinacia perseveraverit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tanquam Pecus morbida, ac membrum putre, ejici tandem possit*, sed ab ipsomet Generali tantùm *de consilio, & assensu sex Patrum ex gravioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus, tumque nonnisi instructo secundùm eorum stilum, & Constitutiones Processu, & plenè probatis causis expulsionis, ad Sacrorum Canonum præscriptum*. Sicut autem pro parte dilecti filii Ministri Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, in Ordine hujusmodi præinsertum Decretum difficulter, ùt experientiâ hactenus compertum est, executioni demandari possit, eò quod Generalis Minister hujusmodi in singulis ejusdem Ordinis Provinciis esse, secumque illos sex Patres graviores, juxta idem Decretum ducere nequeat. Nobis propterea dictus Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur prospero ejusdem Ordinis statui hac in re, quantùm cum Domino possumus, consulere volentes, dictumque Ministrum Generalem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de nonnullorum Rom. Curiæ Prælatorum, desuper à nobis deputatorum consilio, circumspectioni tuæ, qui Ordinis præfati apud Nos, & Apostolicam Sedem Protector existis, Decretum præfatum hac in parte declarando, Apostolica Authoritate, tenore præsentium tribuimus facultatem: *concedendi licentiam Ministris Provincialibus Provinciarum dicti Ordinis, ut possint de consensu Patrum Seniorum suarum respectivè Provinciarum, ejicere incorrigibiles à dicto Ordine, facta prius relatione Ministro Generali, & habito ejus consensu, etiam per Literas missivas, servata tamen in cæteris forma dicti Decreti de Regularibus Apostatis, & ejectis.* Non obstantibus eodem Decreto, ac Apostolicis etiam in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, &

Ordina-

Ordinationibus, nec non Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum, specialiter, & expresſè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IX. Sept. M. DC. XLIII. Pontificatus nostri Anno Vigesimoprimo.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. Mensis Sept. 1643. fol. 8. de quo exempl. Auth. in Archivo gen. Ord. Tom. H. num. 130.

N O T A.

PEr Canonicas sanctionès (a) salubriter consulitur, ut Oves morbidæ (Fratres incorrigibiles) è Regularium Ordinum Ovilibus eiiciantur, ne putri illarum scabie sanæ inficiantur. Exigit tamen rei hujus gravitas, ut cautè, & secundùm leges, ab Apostolica Sede positas, in casu procedatur.

Nostræ quidem Religioni à Papa Gregorio XIII. vivæ vocis Oraculo, de quo Authenticum *in Archivo generali Ordinis Tomo D. num.* 10. asservatur documentum, fuit concessum, ut *bis admoniti, & non emendati* possent expelli, fuit autem hoc Oraculum postea per Decreta Sacræ Congregationis Concilii *de ejectis, & Apostatis* à Papa Urbano VIII. confirmata, infirmatum, & plures articuli, in tali expulsione deinceps observandi, per eandem Sac.Congregat. præscripti, qui cum ejectionem, in nostro Ordine ex parte consensûs, à Patre Ministro Generali habendi, redderent difficilem, ab eodem Summo Pontifice per suprapositam Constitutionem aliter tunc fuit provisum. Dumque dein sub Innocentio X. Ordines Regulares pro novo dictorum Articulorum moderamine communi recursu instabant, fuit punctum ad aliud systema, suo loco videndum, reductum. Quantumcunque autem hoc expulsionem ex parte Religionum multùm facilitet, Ordo tamen noster, ne fastidioso Discolorum contubernio, diutius in casu deberet molestari, Sacræ Sedi pro Decretorum, ab Urbano VIII. & Innocentio X. confirmatorum abrogatione supplicavit, quæ & per Rescriptum, infrà inter Constitutiones glor. Regnantis Summi Pontificis cum alia Nota ponendum, fuit subsecuta.

(a) *Cap. cum Monasterium de Statu Monach. Cap. ea, quæ tit. eod. Cap. Relatum, ne Clerici, vel Monachi &c.*

INNOCENTIUS X.

Romanus, Joannes Baptista Cardinalis Pamphilius antea dictus. Romæ XIV. *Septem.* MDCXLIV. *Summus Pontifex creatus. Obiit* VII. *Januarii* M.DC.LV. *postquam sedisset Anno* X., *menses* III., *dies* XXV.

Bernardinum Episcopum Albanensem S. R. E. Cardinalem Spada nuncupatum, Ordinis Protectorem renuntiat.

A tergo. *Venerabili Fratri Nostro Bernardino Episcopo Albanensi S. R. E. Cardinali Spadæ nuncupato.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Venerabilis Frater noster, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM per obitum bo. mem. Antonii S.R.E. Cardinalis Sancti Onuphrii nuncupati FF. Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, dum viveret, apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, Fratres prædicti Protectore destituti remanserint, Nos eisdem Fratribus &c.... *Residuum Apostolici Brevis vide verbatim supra fol. 88.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die XVIII. Septembr. M. DC. XLVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Diversorum primo fol. 343. de quo in Archivo gener. Ordin. Exempl. Tom. H. num. 162.

N O T A.

FUerat Eminentissimus hic, senio æquè, ac Apostolico labore consumpto Cardinali Antonio, à Sanctissimo jam pridem datus in adjutorium oneris, quod Protectoriom vastæ nostræ Religionis munus in se habet annexum: quo dein defuncto, hoc in se suscepit integrum, & studiosissimo Zelo, ac charitate tenuit usque ad mortem, quamvis negotiorum mole suadente, Protectoratum RR. PP. Cisterciensium, & Præmonstratensium prius renuntiasset.

Derogat Constitutioni Urbani VIII. & Laicis vocem activam, & passivam terminato Religionis quadriennio restituit.

INNO-

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Minister Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Quod aliàs, postquam fel. record. Pius Papa V. Prædecessor noster, dictis Fratribus vivæ vocis oraculo concesserat, seu declaraverat, ut Fratres Laici dicti Ordinis vocem in electionibus habere possent, non obstante Concil. Trident. sess. XXVI. de reform. cap. IV. concessioque, seu declaratio hujusmodi fuerat à Capitulis generalibus dicti Ordinis limitata, videlicet: Ut Fratres Laici hujusmodi à voce activa, & passiva in electionibus prædictis exclusi forent tamdiu, quamdiù integrum quadriennium in eodem Ordine non complevissent: postmodum etiam rec. mem. Urbano Papa pariter Prædecessore nostro, quia ex certis causis animum suum moventibus vivæ vocis oracula hujusmodi revocaverat, supplicato, ut desuper opportunè provideret, idem Urbanus Prædecessor hujusmodi supplicationibus inclinatus, quod Laici dictum Ordinem eatenus professi, juxta prædictam dictorum Capitulorum generalium limitationem; ii verò, qui ex tunc de cætero Habitum per Fratres Laicos hujusmodi gestari solitum suscepissent, & professionem per eosdem emitti consuetam emisissent regulares, postquam integro septennio à die suscepti per eos Habitûs hujusmodi in dicto Ordine degissent, vocem activam, & passivam in electionibus prædictis ad triginta duntaxat annos habere liberè, & licitè possent, & valerent, Apostolica Auctoritate concessit, & indulsit, & aliàs, prout in suis, in simili forma Brevis literis de Anno MDCXXXVII. desuper emanatis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, uberiùs continetur. Limitationem verò hujusmodi ægrè ferens totus Ordo prædictus, & in ea revocanda in terminis expressis difficilem reperiens eundem Urbanum prædecessorem, ab eo denuo Constitutiones ejusdem Ordinis, prout jacent, Apostolica Authoritate confirmari procuravit, obtinuitque, & ex hujusmodi confirmatione pristinum jus eorundem Fratrum Laicorum quoad electiones prædictas illis restitutum fuisse, prætendit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, multi ex Fratribus hujusmodi in dubium revocârint, an ex nova earundem Constitutionum confirmatione prædictæ restitutioni juris eligendi, factæ Fratribus laicis hujusmodi fuit, & sit sufficienter, & abundè cautum, Nobis propterea idem Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè, ut infra, providere, & indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui felicem dicti Ordinis statum, & directionem sinceris desideramus affectibus, eundem Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque, Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatas dicti Ordinis Constitutiones, vocem, & votum in electionibus concedentes Fratribus Laicis Capucinis hujusmodi in dicto Ordine ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter, & prout in eisdem Constitutionibus continetur, observari, & adimpleri debere, ac quoscunque Ordinis Superiores, Fratres, & Personas ad earundem Constitutionum observationem quoad hoc omnibus juris, & facti remediis cogi, & compelli posse, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, & alios quosvis Commissarios, quavis Auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, quidquid secus super his à quoquam, quavis Auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & mandamus. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ idem Urbanus Prædecessor in suis Literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Sept. MDCXLVII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

M. A. Maraldus.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. Sept. 1647. fol. 40. de quo Breve form. in Arch. gen. Ord. Tom. G. num. 120.

Bibliothecas debitè instrui, & Libros superfluos, ad alios Conventus, iis carentes, juxta Eminentissimi Cardinalis Protectoris arbitrium mitti, concedit.

Foris. *Venerabili Fratri Nostro Bernardino Episcopo Albanensi, S. R. E. Cardinali Spada*

de nuncupato, Fratrum Minorum Ordinis Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori.

INNOCENTIUS PAPA X.

Venerabilis Frater Noster, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quòd aliàs authoritate Apostolica pluries, ne ex aliquibus particularibus speciatim, novissimè verò à fel. rec. Urbano Papa VIII. Prædecessore Nostro generatim sub excommunicationis pœna, per contrafacientes incurrenda interdictum, prohibitumque fuit, ne ex Bibliothecis Conventuum omnium, & singularum ejusdem Ordinis Provinciarum libri ullatenus amoveri possent. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, in pluribus ex Bibliothecis hujusmodi libri duplicati, ac etiam triplicati ejusdem generis, & consequenter superflui, qui in aliis Conventibus dicti Ordinis necessarii forent, reperiantur, Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Eundem exponentem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Circumspectioni Tuæ per præsentes injungimus, ut omnibus, & singulis Ministris Provincialibus dicti Ordinis, quòd eorum quilibet in sua propria Provincia respectivè illius Conventuum Bibliothecas debitè instruat, & componat, & ex eis libros superfluos amoveat, & extrahat, illosque ad alios dicti Ordinis Conventus, illis carentes mittat, licentiam authoritate nostra Apostolica arbitrio tuo concedas. Non obstantibus prohibitionibus prædictis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anoulo Piscatoris Die XXIII. Julii M. DC. XLVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

M. A. Maraldus.

Autographum in Archiv. Secret. Brevium Apost. Reg. Mens. Julii 1648. fol. 1. de quo Breve formatum in Arch. gener. Ord. Tom. H. num. 165.

N O T A.

ANteriorem Urbani VIII. Constitut. vide suprà fol. 97. & aliam posteriorē Benedicti XIII. suo loco.

D E C R E T O.

Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regular.

Cadavera Secularium, Habitu nostri Ordinis vestiri posse, declaratur.

Eminentissimi, ac Reverendiss. Domini.

SIxtus IV. in Constitutione incip. *Apostolicæ mansuetudinis*, publicata anno 1472. relatam à Rodriq. tom. 2. Quæst. Regul. q. 76. a. 8., quam à Casarubio in compendio privilegiorum Mendicantium, Verb. *Habitus* n. 3. pag. mihi 68. & 69., fidelibus concessit, quòd, si cum Habitu Fratrum Minorum vellent sepeliri, id, etiam contra voluntatem Parochorum, facere possent, prohibuitque Prælatis, & Ecclesiarum Rectoribus sub pœna excommunicationis Papæ reservatæ, ne id impedirent. Idem quoque Summus Pontifex in Bulla aurea, incip. *Sacri Prædicatorum, & Minorum Fratrum Ordinis*, emanatâ an. 1479., uti videre est in Bullario Tom. primo pag. 322., præcipit, ut Habitus conferatur à Patre Guardiano. Gaudent hocce privilegio Capucini per communicationem privilegiorum Fratrum Minorum, ipsorum Ordini concessam à Clemente Papa VII. in Constitutione incip. *Religionis Zelus*, publicata ann. 1528. citata in Bullario tom. 1. pag. 492., & confirmata anno 1636. à Paulo III. Constitutione incip. *Exponi Nobis*, relata pariter in Bullario T. primo pag. 523. Præterquam, quod Capucini juxta declarationem tum Pauli V. in Bulla *Ecclesiæ Militantis*, posita in Bullar. T. 3. pag. 178. tum Urbani VIII. in Bulla *Salvatoris*, edita 1621. citata pariter in Bullario T. 4. pag. 85. sint veri Fratres Minores. Cum autem per publicas plateas, & Ecclesias quorundam locorum cadavera Habitu, quem Capucini ea devotione petentibus dare solent, non sine gravi scandalo, nec minore Capucinorum injuria, ac sacrarum Pontificiarum Constitutionum contemptu spolientur, prout in facto Civitatis N. constat, non obstante, quòd

Libellus supplex.

quod Decretum Episcopi ibidem in favorem Capucinorum exhibuerit, Procurator Generalis Ordinis recurrit humillimè ad EE. VV. supplicando, quatenus ad tollendam deinceps omnem discordiam declarare dignentur, quod Oratoribus, ceu veris Fratribus Minoribus, juxta memoratas Constitutiones Apostolicas, modo supradicto, Habitum dare licitum sit. Quam gratiam &c.

Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, censuit licere Oratoribus, vigore prænarrati indulti S. Mem. Sixti IV., ac propterea à nemine posse desuper impediri, aut molestari &c. Romæ die 29. *Januarii* 1649.

M. Cardinalis Ginnettus.

Loco ✠ Sigilli.

M. Albericius Secret.

Exemplar Authenticum in Archivo generali Ordinis Tom. G. *num.* 129.

D E C R E T O.

Sacræ Congregationis ad Indicem Librorum &c. deputatæ.

Annales Ordinis nostri à P. Zaccharia Boverio compositos, juxta correctionis exemplar re-imprimi posse &c. declaratur.

SAcra Congregatio Indicis facultatem concedit Fratribus Minoribus Capucinis, ut possint iterum imprimere, ac in lucem edere Annales sui Ordinis, Authore Zaccharia Boverio jam suspensos, juxta exemplar tamen correctionis, eisdem adhibitæ jussu Sacræ Congregationis, & additis protestationibus in principio, & fine cujuslibet libri, juxta Decreta Urbani VIII. Hac verò correctione apposita dicti Annales liberè, ac licitè ab omnibus legi possint. Romæ 18. Novembris 1652.

Fr. Raimundus Capisuccus Ord. Prædic. Sac. Cong. Secret.

Loco ✠ Sigilli.

Exempl. Auth. in Arch. gener. Ord. Tom. A. *num.* 12.

N O T A.

POnitur hic hæc facultas, ut eâ, ceu Scuto circumdetur veritas contra rumorem, quo ad hodiernum usque diem sparso, lectionem æquè ac novum Annalium nostrorum typum, absolutè suspensum esse, nonnulli prætendunt.

Duo Fratres professi, qui absque S. Sedis, & Superiorum licentia, ad PP. Observantes transierunt, declarantur Apostatæ, & nulla reputatur Professio inter ipsos emissa.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quòd aliàs quidam N. N. Provinciæ N., susceptu per eum Habitu per Fratres Clericos dicti Ordinis gestari solito, & emissâ professione Regulari per eosdem emitti consuetâ, susceptisque in eodem Ordine Sacris etiam Presbyteratûs Ordinibus, multos post annos ab ipsa professionis hujusmodi emissione clanculùm, & furtimè Domo Regulari loci N. dicti Ordinis exiit, & ad Conventum dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum se contulit, à quibus receptus, & postmodum ad Conventum eorumdem Fratrum Observantium missus, Habitumque per ipsos Fratres Observantes gestari solitum inibi suscepit, & ab excommunicationis sententia ob clanculam fugam hujusmodi per eum incursâ, à Venerabili Fratre Episcopo N. absolutus, & ab eo sub sua protectione receptus fuit. Quod cum dilectus Filius Guardianus dictæ Domus Regularis rescivisset, in forma authentica, & legitima penes ipsos Fratres Observantes institit, ut illi eundem F. N. dictis Fratribus Capucinis restituerent: apud verò eundem Episcopum, ut ipse ab ejusdem Fratris protectione desisteret; prædicti tamen Fratres Observantes nec eundem Fratrem restituere, nec dictus Episcopus ab illius protectione desistere voluerunt. Unde etiã hunc in diem Frater inter ipsos Fratres Observantes, non sine Regularium, & Sæcularium stupore, & offendiculo degit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, transitus ejusdem N. ab ipsis Fratribus Capuciois ad eosdem Fratres Observantes, uti secutus absque debitis licentiis Superiorum Capucinorum, & aliorum majorum, ad quos spectat, nedum à Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis, sed etiam per quasdam in simili forma Brevis literas, seu Constitutionem à fel. record. Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro emanatas, incipientes,

pientes: *Injuncti Nobis &c.* Quibus inter alia interdicitur, *ne ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus ullus dicti Ordinis Capucinorum Religiosus ad laxiorem absque speciali sua, & Sedis Apostolicæ, ad Carthusianos verò, seu alium quemcunque Ordinem, vel Congregationem, nisi de Ministri Generalis pro tempore existentis dicti Ordinis licentia, in scriptis obtinenda, quovis prætextu, seu causa sub Apostasiæ, & infamiæ nota, ac excommunicationis, & vocis activæ, & passivæ privationis pœnis transire quoquomodo audeat, seu præsumat,* prohibitus sit: Nobis propterea, ac aliàs, quia quidam Conversus Capucinus ejusdem Provinciæ N. exemplo dicti N. ductus, ad eosdem Fratres Observantes paulò post transire ausus est, ab eisque receptus, & à Venerabili etiam Fratre Episcopo N. ab excommunicatione absolutus, subque sua protectione receptus fuit, & inter eosdem Fratres Observantes degit, ut præfertur, humiliter supplicari fecit, ut de opportuno in præmissis remedio providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, De Venerabil. Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum consilio, declarando prædictam dicti Urbani Prædecessoris Constitutionem habere locum in Congregationibus ejusdem Ordinis Sancti Francisci Minorum de Observantia, seu Recollectorum, aut Reformatorum, seu aliorum instituti mitigati, prænarratos eorumdem N. & N. transitus, & receptiones fuisse nullos, & invalidos, eosdemque N. N. incidisse in pœnas dictæ Constitutionis ejusdem Urbani Prædecessoris, ac uti apostatas reputandos, Apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus. Superioribus verò Provincialibus, Guardianis, Vicariis quibuscunque Congregationum hujusmodi, ne in posterum Fratres Capucinos contra formam dictarum Urbani Prædecessoris literarum, seu Constitutionum, ac præsentis Decreti, recipere, admittere, seu retinere præsumant, ex quavis causa, & prætextu, sub excommunicationis latæ sententiæ, privationis officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad quoscumque actus legitimos exercendos pœnis, eo ipso absque alia declaratione incurrendis, auctoritate, & tenore præmissis interdicimus, & prohibemus, facultate absolvendi, habilitandi, seu redintegrandi duntaxat Sedi Apostolicæ reservata, salvaque semper in præmissis auctoritate eorundem Cardinalium: Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, quos illæ concernunt, & concernent, in futurum inviolabiliter observari. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, ac causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium emissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXVII. Jul. MDCLIII. Pontificatus Nostri Anno Nono.

G. Gualterius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Regesto Mensis Julii 1653. fol. 7.

ALEXANDER VII.

Italus, ex Civitate Senensi, Fabius Cardinalis Ghisius antea dictus. Romæ VII. *Apr.* MDCLV. *Summus Pontifex creatus. Obiit* XXII. *Maii* MDCLXVII. *postquam sedisset Annos* XII. *Mensem* I. *Dies* XVI.

Ne ex nostris Bibliothecis Libri, quinterna, folia &c. extrahantur, vel extra Ordinem commodentur, sub excommunicationis, ac privationis &c. pœnis noviter prohibet.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni Librorum Bibliothecarum omnium, & singulorum Conventuum Fratrum Ordinis Minorum Sancti

cti Francisci Capucinorum nuncupat. in quacunque mundi parte existentium, quantùm cum Domino possumus, benignè consulere, ac dilectum Filium modernum dicti Ordinis Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem Ministri Generalis nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam, quavis auctoritate, superioritate, seu officio fungens, libros, quinterna, folia, aut scripturas tam impressas, quàm manuscriptas, tam hactenus per quoscumque Christifideles dictis Bibliothecis respectivè donatas, & assignatas, quàm in posterum forsan donandas, & assignandas, quibusvis personis (præterquam Fratribus dicti Ordinis, qui quidem libros à Bibliothecis hujusmodi respectivè de Superioris, seu Bibliothecarii pro tempore existentis licentia extrahere, & eis pro communi Conventuum hujusmodi, & particulari Fratrum dicti Ordinis usu in suis cellulis, Fratribus quoque ejusdem Ordinis Verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra suos Conventus uti possint, sed finito usu hujusmodi, subitò ad dictas Bibliothecas respectivè sub infrascriptis pœnis reportare omnino debeant) commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione è dd. Bibliothecis extrahere, & asportare, seu, ut commodentur, aut extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso incurrendis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valvis omnium, & singularum Bibliothecarum Conventuum dicti Ordinis, seu alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Julii MDCLVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

G. Gualterius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Regest. Jul. 1656. fol. 56. de quo Brev. format. in Arch. gen. Ord. Tom. H. *num.* 119.

N O T A.

Vetat Breve hoc speciatim, & ultra id, quod per Brevia PP. Urbani VIII. supra fol. 97. & Innocentii X. fol. 103 prohibitum extat, ne Libri extra Ordinem commodentur.

Duos Fratres Carnales non posse insimul esse Diffinitores, nec unum alteri in Provincialatûs Officio immediatè succedere decernit.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

CUM, sicut dilecti Filii Minister Generalis, & Diffinitores Generales Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt, quod in nonnullis ejusdem Ordinis Provinciis usu fuerit introductum, ut duo Fratres carnales dicti Ordinis professores insimul in ipsarum Provinciarum Diffinitores eligantur, & unà in Congregationibus, ac Diffinitoriis cum suffragii præstandi, & negotiorum Provinciarum hujusmodi resolvendorum facultate interveniant, quin imo nonnunquam unus Fratrum carnalium alteri in Provincialatu unius ejusdemque Provinciæ immediatè succedat, cumque ex prædictis maximum bono præfati Ordinis regimini, & regulari observantiæ inferatur præjudicium; prout in Capitulo Generali ejusdem Ordinis novissimè celebrato graviter ostensum fuisse ipsi exponentes asserunt: Hinc est, quod Nos felici Ordinis præfati directioni pro pastoralia officii nostri debito consultum esse cupientes, dictos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad præsentium effectum duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut de

cætero duo Fratres carnales in Diffinitores unius ejusdemque cujusvis Provinciæ dicti Ordinis insimul eligi, & unà suffragium in ipsius Provinciæ Congregationibus, & Diffinitorio præstare, ejusque negotia resolvere non valeant, & nemo Fratri suo carnali in Provincialatu unius ejusdemque Provinciæ Ordinis hujusmodi immediatè succedere umquam possit, Apostolica, authoritate, tenore præsentium statuimus, decernimus, & ordinamus. Decernentes etiam easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, aut pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, ejusque Provinciarum quarumvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die 11. Octobris MDCLVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

G. Gualterius.

Autographum in Arch. Secret. Brev. Apost. Regesto Octobr. 1656. fol. 1. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ordinis Tom. H.H. *num.* 11.

DECRETO

S. Congreg. Episcop. & Regular. &c.

Conventus, in quibus plures quàm sex Fratres degunt, in Decreto S. me. Innoc. X. *Ut in parvis &c.* **non comprehensos esse, declaratur.**

Beatissime Pater.

Procurator Generalis Capucinorum Sanctitati Vestræ humillimè exponit, qualiter à multis Ministris Provinciarum, præsertim in Regnis Neapolitano, & Siciliæ informetur, quod nonnulli Episcopi crebriùs Monasteria Religionis accedant, inquirentes, an numerus Fratrum per Decretum, *ut in parvis &c.* novissimè à S. mem. Innoc. X. emanatum ibi reperiatur, & casu, quo numerum præfixum Fratrum (quantumvis eorum aliqui pro paucis diebus, vel prædicationis, vel aliorum negotiorum ergò exiverint) effectivè non inveniant, illico eorum possessionem sumant, exerceantque omnes alias functiones &c. Insuper quod & idem faciant in Conventibus, in quibus plures, quàm in memorato Decreto præscribantur, Fratres realiter existunt. Quod, cum non solùm formæ Decreti advertetur, sed & Fratres continuò disturbet, Procurator dictus Sanctitati Vestræ demisissimè supplicat, quatenus declarare dignetur, quod Decretum fatum Loca, in quibus effectivè plures, quàm sex Fratres à Decreto præscripti collocantur, non comprehendat, & proinde Ordinarii nullam prorsus in iis possint exercere jurisdictionem. Quam Gratiam &c. *Libellus Supplex.*

Libello hoc ex Italico ad Latinum Idioma traducto ad S. Congregationem remisso, hæc ita desuper decrevit.

Sacra Congregatio super Statu Regularium censuit Conventus nunquam suppressos, in quibus actu degunt de Familia plures, quàm sex Religiosi, minime comprehendi in Decreto S. mem. Innocentii X. quod incipit, UT IN PARVIS &c. ac proinde locorum Ordinarios nequaquam posse in vim dicti Decreti in hujusmodi Conventibus, aut illorum Personis ullam sibi jurisdictionem vendicare. Datum Romæ Die XXIX. *Novembris* MDCLVII.

B. Card. Spada.

Locus ✠ Sigilli.

Prosper Fagnanus Secretarius.

NOTA.

Plura de hac materia in Tomo, Constitutiones omnibus Regularibus communes continente ad clariorem regulam suis locis dicentur, quæ ut facilius inveniantur, consulatur Index gener. Verb. *Episcopus, Conventus, Visitatio.*

Interim notetur, quod tam Innoc. X. Constitutio *Instaurandæ*, quàm Ejus Decretum *Ut in parvis* principaliùs Italiam, & Insulas adjacentes, ac in iis Conventus, specificè postea suppressos, respiciant.

Confir-

Confirmat Indulgentias 40. horarum pro Provinciis Ultramontanis, & facultates absolvendi restringit.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

AD ea, per quæ Christifidelium salus procuratur Animarum, libenter intendimus, eosque favore prosequimur opportuno. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Orationem quadraginta horarum ad Animarum salutem augendam in Ultramontanis partibus in Ecclesiis Civitatum, & Locorum, ubi ipsi Conventus habent, instituere soleant; Nos pium, & Sanctum, necnon Deo acceptabile opus hujusmodi promovere cupientes, omnibus utriusque Sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Orationi quadraginta horarum hujusmodi continuatarum de licentia Ordinariorum locorum in quibuslibet Ecclesiis dictorum locorum semel in anno instituendæ per aliquod temporis spatium devotè interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum Preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; omnibus verò, & singulis Confessariis ab Ordinariis locorum respectivè approbatis, qui in Ecclesiis prædictis occasione dictæ Orationis ad audiendas Confessiones deputati fuerint, omnes quoscumque utriusque Sexûs Christifideles pœnitentes ab omnibus quibuscunque in præteritum usque ad diem datæ præsentium commissis criminibus, & excessibus, etiam Nobis, & Apostolicæ Sedi reservatis (hæresis, simoniæ, ac duelli, & violationis clausuræ Monasteriorum Monialium, & recursus ad Judices Laicos contra formam Sacrorum Canonum exceptis) necnon excommunicationis, aliisque sententiis, censuris, & pœnis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, in præteritum similiter usque ad diem datæ præsentium incursis, imposita cuilibet arbitrio suo pœnitentia salutari, in foro conscientiæ tantùm absolvendi, facultatem, & auctoritatem pro prima vice tantùm, tenore præsentium concedimus, & impertimur. Non obstantibus Apostolicis, ac in Provincialibus, & Generalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Præsentibus quoad Indulgentiæ hujusmodi concessionem ad septennium proximum tantùm valituris. Volumus autem, ut præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XIII. Sept. MDCLIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

S. Ugolinus.

Breve formatum in Archivo generali Ordinis Tom. H. H. num. 15.

N O T A.

ET vide originem, & alia de hac oratione suprà fol. 54. & 55.

Cultum B. Felicis à Cantalicio Oppido Cantalicio à Papa Urbano VIII. concessum, ad universam Civitatis Ducalis Diœcesin extendit.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM, sicut Venerabilis Frater Episcopus Civitatis Ducalis, intra cujus Diœcesis limites situm est Oppidum Cantalicium, patria Beati Felicis; necnon dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quorum regulam idem Beatus, dum viveret, professus est, Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi cultum ejusdem Beati olim à fel. rec. Urbano Papa VIII. Prædecessore Nostro Oppido Cantalicio indultum, ad universam Diœcesim extendi summopere desiderent. Nos piis eorundem Episcopi, & Fratrum votis paterna benignitate annuere cupientes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad præsentium effectum duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, ut in die obdormitionis memorati B. Felicis Officium, & Missa de eo tanquam de Communi Confessoris non Pontificis, juxta Rubricas Missalis, & Breviarii Romani in universa Diœcesi præfata recitari, & celebrari liberè, & licitè possit, & valeat, licentiam, & facultatem auctoritate Apostolicâ

licâ, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis, etiam impressis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXXI. Aug. MDCLXI. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

S. Ugolinus.

Breve formatum in Arch. generali Ordinis Tom. K. num. 8.

N O T A.

EXtensionem hujus Officii ad totam Italiam & Insulas adjacentes exhibebit Series Constitutionum Pontificis gloriosè regnantis.

Hieronymum, S. R. E. Cardinalem Farnesium Ordinis Protectorem constituit.

A tergo. *Dilecto Filio nostro Hieronymo Tit. S. Agnetis prope, & extra mœnia Urbis, S. R. E. Cardinali Farnesio nuncupato.*

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

DIlecte Fili noster &c. Cum per obitum bo: mem. Bernardini S. R. E. Presbyteri Cardinalis Spada &c. . . . .

Reliqua Brevis, similia sunt alteri suprà fol. 88. posito.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die IV. Maji MDCLXII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

S. Ugolinus.

Autograp. in Arch. Secret. Brevium Apostol. Regesto Maii 1662. fol. 10. de quo exempl. in Arch. general. Ord.

N O T A.

DUm Apostolica Legatione Bononiæ fungebatur, fuit hic Eminentissimus à Sanctissimo, cui intrinsecus Illius erga ordinem nostrum affectus, ex vario argumento perspectus erat, ad hujus Protectoratum destinatus, non obstante, quod varii Eminentissimi Cardinales ad spartam hanc, in se suscipiendam ultrò se obtulerint.

Sensit & Religio speciatim hujus Protectionis effectum, dum Anno 1663. labiis dolosis sese ubique læsam audivit; publico enim & typis impresso testimonio Eminentissimus lacessitum honorem vindicavit, & rumorem vulgatum, ceu falsum, & temerarium contra malignantes confudit. Ultimum vitæ diem dum An. 1668. præstolabatur, voluit habere Capucinos sibi semper assistentes, & sui agonis à latere testes.

LITERIS APOSTOLICIS

Agros, domos &c. à nobis privatim benedici posse declaratur.

EXposuit Sacræ Congregationi Episc. & Regular. P. Procurator Generalis Capucinorum, qualiter D. Archi-Presbyter Leonici Diœc. Vicentinæ, Fratres sui Ordinis impedire moliatur, ne cum Stola privatim, sine solemnitate in dicto loco benedicant possessiones, commendent morientium animas, vel alias similes exerceant functiones, ad quas peragendas â devoto populo subinde sollicitantur, & quæ privativè ad Parochos non spectant, non obstante Sac. Congregationis Decreto sub 31. Aug. 1629. in tali materia in favorem Fratrum Nogarolæ Diœc. Veronensis emanato, vi cujus tunc, ne in talibus turbarentur, fuerat sancitum.

Quapropter, cum dictus P. Procurator pro opportuna, & ulteriore provisione institerit, Eminentissimi Domini mei mihi injunxêre, ut Dom. Vestræ scriberem, quatenus juxta Decretum prætactum omnia executioni dari curet. Deus conservet Dom. Vestram incolumem &c. Romæ XXVIII. Novemb. MDCLXIV.

M. Card. Ginnetus.

Autogr. in Secret. Congr. Episc. & Regul. de quo exempl. Authent. in Arch. Provinciæ Venetæ.

N O T A.

INscriptæ fuerant hæ Literæ Illustrissimo Domino Jacobo Altoviti, tunc in Serenissimo Venetiarum Dominio Apostolico Nuntio, qui sagaciter, & indilatè Sac. Congregationis mentem, & ordinem Domino Archi-Presbytero intimavit per Literas sequentes:

JACO-

JACOBUS ALTOVITI

Dei, & Apostolicæ Sedis Gratia Archiepiscopus Athenarum, S. D. N. Papæ Prælatus Domesticus, & Assistens, in Serenissimo Dominio Venetiarum Nuntius Apostolicus.

Dilecto nobis in Domino A. R. Archi-Presbytero Leonici, & Parocho Seratici Vicentinæ Diœc. Salutem.

CUM apud Sac. Congregationem super negotiis Episc. & Regul. præpositam, Pat. Procurator Generalis FF. Capucinorum conquestus sit, Fratres sui Ordinis à vobis molestari, & impediri, ne privatim quidem sine ulla solemnitate benedicant cum Stola agros, domos, & similia; neve infirmis in extremo laborantibus pias functiones ab Ecclesia institutas administrent, institeritque pro opportuno remedio, ne ipsorum juri derogetur, neve fideles hujusmodi beneficiis priventur, eadem Sac. Congregatio dicti P. Procuratoris instantiis, & rationabili petitioni benignè annuens, Decreta sub die XXXI. Augusti M.DC.XXIX. hac de re edita innovavit, & confirmavit, nobisque eorum executionem injunxit sub die XXVIII. Novembris M.DC.LXIV. nimirum, ut opportunè provideremus, ne Religiosi Ordinis præfati ab hujusmodi functionibus, utpote, quæ non ita ad Parochos spectant, quin etiam ab aliis Sacerdotibus privatim exerceri possint, nullatenus impedirentur. Idcirco Nos Sacr. Congregationis jussa servatis servandis exequentes, vobis antedictis Archipresbytero Leonici, & Parocho Seratici, tenore præsentium, per quemcunque juratum Nuntium, vel publicum Notarium, vel etiam Curiæ Sæcularis Præconem intimandarum præcipimus, & strictè præcipiendo mandamus sub pœnis, & censuris Ecclesiasticis, Nobis, & justitiæ bene visis, & suspensionibus à divinis, quatenus visis præsentibus desistere debeatis à molestationibus prædictis, & sinere, quod dicti Patres benedicere possint, ac valeant cum Stola privatim, agros, domos, & Ecclesiasticas Functiones (ut suprà) cum ægrotis in extremo existentibus exercere, necnon aliàs Functiones, ab eorum devotis requisitas, quæ privativè non spectant ad Parochum juxta Decreta die XXXI. Aug. M.DC.XXIX. Dat. Venetiis in Palatio Apost. ad S. Franc. à Vinea die XXIV. Decemb. M.DC.LXIV.

Loco ✠ Sigilli.

Cosmas Brunettus Aud. Gener.

Stephan. Rosata Cancell.

Copiæ harum Literarum passim in Archivis Provinciarum asservantur.

Quamvis autem literæ hæ loquantur de solo, & individuo loco Leonici, ex paritate tamen, & universalitate rationis firmant statum pro tota Religione, quod & in aliis talibus Literis, seu Decretis observandum est.

Ne Fratres ad aliam Religionem transeuntes, in Provincia, in qua Professionem emisêre, vel Habitum portavêre, commorentur, sancit.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis Officii, quod Auctore Deo gerimus, sollicitudo nos admonet, ut conservandæ Religiosorum Ordinum eximiæ Pietatis, & arctioris Disciplinæ meritis conspicuorum existimationi, quantùm Nobis ex alto conceditur, consulere satagamus. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quòd nonnulli è dicto Ordine ad alias Religiones transeunt, assumptoque ibi Habitu Regulari ad eas Provincias, in quibus Habitum præfati Ordinis Capucinorum publicè gestaverant, ac cogniti, & commorati fuerant, illico habitatum se conferunt, & ad tegendas, seu defendendas proprias imperfectiones ejusdem Ordinis Fratrum Capucinorum famam multis imposturis lacerare non verentur, cum gravi Sæcularium scandalo, bonique nominis dicti Ordinis detrimento. Quare idem Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ùt infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur: Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis favorabiliter, quantùm cum Domino possumus, annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cætero quisquam, qui è memorato Ordine Fratrum Capucinorum post emissam in illo Professionem Regularem ad aliam quamcumque Religionem quomodolibet transierit, in ea Provincia, in qua professionem hujusmodi emiserit, ac Habitum eorundem Fratrum Capucinorum publicè gestaverit,

verit, habitare, seu commorari audeat, seu quovis modo præsumat, Authoritate Apostolica, tenore præsentium prohibemus, & interdicimus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suusque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XVII. Decembris MDCLXIV. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

S. Ugolinus.

Autographum in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Dec. 1664. fol. 60. de quo Breve, formatum in Archivo gen. Ord. Tom. H.H. *num. 97.*

N O T A.

Fuit hæc constitutio postea à PP. Innocentio XII. tam confirmata, quàm pœnâ, retinentibus tales Fratres transfeuntes dictatâ, ac additâ declaratione, quod suæ Constitutioni per clausulas generales nunquam derogetur, ampliata, prout infrà videre licebit.

C L E M E N S IX.

Italus à Pistorio, Hetruriæ Urbe, Julius Cardinalis Rospigliosus antea dictus. Romæ XX. Junii MDCLVII. *Summus Pontifex creatus. Obiit IX. Dec.* MDCLXIX. *postquam sedisset Annos II. Menses V. Dies XX.*

Instante Eminentissimo Domino Hieronymo Cardinale Farnesio Ordinis Protectore varia Capituli Generalis Decreta confirmat.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Debitum Pastoralis Officii, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini Divina dispositione præsidemus, exigit, ut Paternam Christifidelium Divinis obsequiis sub suavi arctioris Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino proferre jugiter satagentium, curam gerentes, illa, quæ pro felici, prosperoque eorum regimine providè constituta esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici muniminis patrocinio roboremus. Exposuit siquidem Nobis nuper dilectus filius noster Hieronymus S. R. E. Presbyter Cardinalis Farnesius nuncupatus, Ord. Fratrum Min. S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, apud Nos & Sedem Apostolicam Protector, quod nupero Capitulo Generali dicti Ordinis cum consensu, & approbatione omnium Vocalium in eo congregatorum facta, & stabilita fuerunt pro felici ejusdem Ordinis gubernio Decreta, seu Capitula tenoris, qui sequitur, videlicet.

I. Cum non possit Pater Generalis complere totam Religionis Visitationem decursu sexennii, expedit differre officium Generalatûs usque ad septennium: & quod, si durante septennio, non completa visitatione, decedat, primus Definitor sub nomine Vicarii Generalis perficiat visitationem, & maneat in officio usque ad complementum dicti septennii: ipso autem impedito, vel non valente, succedat alius Definitor gradatim juxta Constitutiones.

II. Cum Capitula Provincialia modò sint annualia, expedit, ut in posterum fiant tantùm de triennio in triennium, & singulis annis fiat Congregatio intermedia, in qua subrogentur novi Guardiani illis, qui tempus jam compleverunt: Sicut etiam illis, qui licet tempus non compleverint, minus tamen apti reputabuntur: in eadem etiam fiat Sindicatus Patris Provincialis per quatuor Definitores, ad hoc specialiter in hoc Definitorio congregandos, ubi dicat suam culpam, consignet, & deponat Sigilla in signum humilitatis, quamvis ipse non sit depositus, salvâ tamen facultate Patri Generali convocandi prædicta Capitula occa-

la occasione suæ visitationis, vel aliàs, si, & quando judicaverit necessarium.

III. Procurator Generalis non concurrat ad Generalatum in Capitulis in posterum celebrandis duntaxat.

IV. Diffinitores actuales in posterum (durante eorum Officio) non possint eligi in Guardianos: habebunt tamen vocem in Capitulo Provinciali, cum actu sint Diffinitores, vel Custodes ad Capitulum Generale, etiamsi non concurrant ad Discretatum. Ex-Provincialis verò post annum poterit eligi in Guardianum juxta Constitutiones.

V. Diffinitores completo Diffinitoratûs Officio nullam habeant præcedentiam, sed illum tantùm locum obtineant, qui ipsis non ex Officio jam completo, sed ex antiquitate professionis debetur.

VI. Patres Generales,& Provinciales completo eorum Officio sedeant (durante Capitulo) in ultimo loco Sacerdotum, & per aliquot dies abluant utensilia, similiter in Processionibus, quæ fiunt durante Capitulo, occupent ultimum locum Sacerdotum.

VII. Guardiani tempore Adventûs nullo modo concionentur extra locum suæ Guardianiæ, quod etiam servetur tempore Quadragesimæ, nisi agatur de Concionatoribus insignibus vel urgens necessitas suaserit Patri Generali eos in casibus particularibus dispensandi, & tunc idem Generalis provideat Conventui de Vicario gravi, & idoneo. Concionatores verò prædicti non mittantur nisi ad Provincias, & loca viciniora.

VIII. Non prædicent Lectores tempore Quadragesimæ, sed per totum anni cursum lectionibus incumbant: Studentes non mutentur in aliam ab illa familia, in qua student: Nulli concedatur Lector particularis: studeant per septennium integrum, super quibus dispensari non possit.

IX. Concionatores non concionentur extra suas Provincias, nisi sint Prædicatores insignes, & concionari debeant in Cathedralibus, seu aliis conspicuis Ecclesiis.

X. Confessores non admittantur ad audiendas confessiones Fratrum, & Lectores ad lecturam, nisi approbati fuerint prævio rigoroso examine, ac per vota secreta Examinatorum.

XI. Diffinitores Generales resideant Romæ, quibus pro urgentibus, & gravioribus negotiis Religionis sit communis commissio Generalis, facta Patri Procuratori Generali à P. Generali: ita, ut procedant insimul, & conjunctim usque ad Capitulum Generale, in quo singuli habebunt vocem electivam, tanquam unus ex Custodibus suarum Provinciarum.

XII. Provinciales, qui nondum compleverunt triennium, durent, donec compleant. Oratio mentalis, quæ tempore æstivo fiebat post meridiem, fiet manè ad Primam.

Hieronymus Cardinal. Farnesius Protector.
Fr. Fortunatus Minister Generalis.
Fr. Bonaventura à Recineto Procur. Gener.
Fr. Aloysius à Verona Diffinitor Generalis.
Fr. Lucas Maringuis Diffinitor Generalis.
Fr. Franciscus de Xeres Diffinitor Gener.
Fr. Claudius Bituricensis Diffinitor Gener.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Hieronymus Cardinalis, Decreta, seu Capitula hujusmodi, quò firmiùs subsistant, & serventur exactiùs, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret; Nos piis ejusdem Hieronymi Cardinalis votis favorabiliter, quantùm cum Domino possumus, annuere cupientes, supplicationibus ipsius Hieronymi Cardinalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta, seu Capitula præinserta,auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Mandantes propterea, & præcipientes in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub privationis vocis activæ,& passivæ pœna, per transgressores ipso facto incurrenda, omnibus, & singulis memorati Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut Decreta, seu Capitula præinserta inviolabiliter observent. Ac decernentes ipsas præsentes literas, & Capitula, seu Decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & in futurum quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & aliis quibusvis, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum teoores pro plenè, & sufficienter expressis, & de Verbo ad Verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris,ad præmissorum effectum,hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus

autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die IX. Sept. MDCLXVII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

J. G. Slusius.

Autographum in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Mensis Septemb. 1667. fol. 95. de quo Breve formotum in Archiv. generali Ord. Tom. H. H. *num.* 38.

N O T A.

Constitutio hæc nominari solet Farnesiana, cum à Cardinale Farnesio Protectore, illius expeditio in confirmationem eorum, quæ sub ipsius præsidio & consiliis in Capitulo Generali Anno 1667. fuerunt sancita, fuerit expetita: Eam observatu difficilem expertæ sunt illico & potissimum Italicæ Provinciæ, inde non solùm jam anno immediatè sequenti Eminentissimo Cardinali Protectori opportuniùs desuper providendi data fuit facultas, verùm etiam ipse Summus Pontifex motu proprio secundam primi articuli partem de Visitatione à P. Vicario Generali, in casu, quo P. Minister Generalis moreretur, usque ad Septennii complementum perficienda Anno 1660. annullavit, de quo utroque emanatæ Constitutiones hic in serie ponentur.

Crescentibus autem Anno 1671. quo Comitia Generalia agebantur, gravaminibus, ex ordine Eminent. Card. Protectoris tunc Friderici Borromæi Nationes congregati, &, quæ difficiliora in Farnesiana credebantur, in scriptis notari debebant, quæ dein Eminentissimus ad has 5. sequentes petitiones limitavit:

I. Ut Capitula triennalia ad sesquiennalia reducerentur.

II. Ut P. Minister Generalis vel per se, vel per PP. Provinciales Guardianis, & Lectoribus actualibus prædicandi facultatem dare posset, pro locis tamen pasùm dissitis, & nonnisi insignibus.

III. Ut PP. Diffinitores actu simul possent esse Guardiani.

IV. Ut PP. Ministri Generales, & Provinciales, completo officii sui termino, ad sumendum ultimum locum, & vasa in Capitulo lavanda non amplius obligarentur.

V. Ut præceptum S. Obedientiæ, & pæna privationis, quibus Fratribus observantia articulorum Farnesianorum fuit inculcara, tolleretur, quas & Sanctissimus Pontifex tunc Clemens X. sequenti, in Arch. generali Ord. Tom. H. H. num. 59. originaliter asservato Emin. Protectoris Rescripto benignè concessit.

Sanctissimus annuit, concedendo P. Generali Religionis Capucinorum pro tempore existenti, ut in supra enarratis casibus & articulis dispensare, & eandem facultatem Provincialibus, seu Visitatoribus, tum P. Procuratori Generali, tum Diffinitoribus Generalibus committere possit, prout magis in Domino expedire, Ei visum fuerit, relaxantes, ut petitum, in reliquis ad consulendum conscientiarum stimulis, præceptum Sanctæ Obedientiæ, quo in iis, quæ arctiorem regularis disciplinæ observantiam, Ordinisque magis exemplare regimen concernunt, confidimus in Domino futurum, ut Religiosi ad majorem pro sua vocatione perfectionem addicti non indigeant. Datum Romæ Die XXVII. Julii MDCLXXI.

Loco ✠ Sigilli.

Fridericus Card. Borrom. Protector:

Acta hæc sunt excerpta ex Tom. 3. Capitulorum Generalium. Quæ autem ulterius de Capitulis Sesquiennalibus disposita seu declarata fuerunt, dabit Constitutio Clementis X. infrà fol. 126. ponenda.

Carolum S. R. E. Cardinalem Bonellum Ordinis Protectorem designat.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro Carolo, S.R.E. Presbytero Bonello nuncupato.*

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte &c. Cum per obitum bon. mem. Hieronymi S. R. E. Cardinalis Farnesii &c. ....

Reliqua Brevis vide suprà fol. 88.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die 11. Mart. MDLXVIII.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Regesto Martii 1668. fol. 36.

N O T A.

Non nisi ad tres annos protectione hujus Eminentissimi, S. Pii V. ex Gardina Sorore Pronepotis Ordo noster fruebatur, cum enim habituales indispositiones Eum semper magis opprimerent, munus hoc in manibus Sanctissimi deposuit, & brevi zelo, quo Ordinis incrementa promovit, explevit tempora multa.

D E-

DECRETO.

Sacræ Congregationis Rituum.

Statuas, imagines &c. D. Antonii Patavini, in Ordinis nostri Habitu publicè exponi posse, declaratur.

ROMANA.

CUM Sac. Rituum Congregatio die XIX. Novembris MDCVII. declaraverit, Statuam, & simulacrum S. Antoni de Padua esse exponendum in Sacrario, & Ecclesia Metropolitana Neapolis in Habitu Conventualium, & nullo modo in Habitu Capucinorum in eadem Ecclesia, prout in dicto Decreto &c. Et quòd postea Fratres Conventuales illud Typis mandaverint Romæ, Venetiarum, Brixiæ, Mediolani, & Novariæ cum hujusmodi intitulatione: *Decretum Sacræ Congregationis super simulacrum Divi Antonii Patavini, ne ipsum ullo modo in Habitu Capucinorum exponatur, sed tantummodo in Habitu Minorum S. Francisci Conventualium.* Et proinde exponentibus Capucinis varia exinde oriri discrimina, cum à nonnullis interpretetur non in sola Metropolitana Neapolitana, sed ubique locorum. Eadem Sacra Congregatio ad illa removenda, & majorem cautelam, & satisfactionem declaravit emanâsse, & intelligi pro, & in sola Metropolitana Civitatis Neapolis. Hac die XXI. Julii MDCLXVIII.

M. Episcopus Portuensis Card. Ginettus.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congreg. Secretarius.

Exemplar Authent. *in Arch. generali Ordinis Tom.* II. *num.* 1.

NOTA.

FErvuit non semel & potissimum RR. PP. Conventuales inter-et Nostrates Zelotypia de S. Antonii Habitu talis, ut, dum illi Scripturis variis rationes suas in apricum dabant, nos præter Scripturas, libros, & Fidem seu testimonium Reverendissimi P. Felicis à Cascia, Magistri Generalis eorum, ostensione Imaginum Beati in Basilicis S. Joannis Lateranensis, & S. Mariæ Majoris, Musivo labore formatarum, & aliorum Vetustorum simulacrorum &c. partes nostras propugnaverimus. Scaturit controversia ex prætensione, quà quælibet Religio D. Antonium viventem suum Habitum gestâsse allegat, de qua ratione tamen consultò hic abstrahitur.

Æmulatione postea degenerante in publicas contentiones, Anno 1630. die 14. Dec. Papa Urbanus VIII. *mandavit PP. Conventualibus, & Capucinis sub excommunicationis pœna, ipso facto incurrenda, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, aliisque etiam corporalibus, arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis, ne audeant de cætero voce, vel scripto de hujusmodi materia tractare, donec ab eadem Sanctitate Sua aliter fuerit ordinatum.*

Joan. Ant. Thomasius S. Rom. Univ. Inquis. Notarius.

Quod ab Alexandro VII. Anno 1658. fuit confirmatum, prout utrumque testatur Lantusca in Theat. Regul. Verbo *Habitus* num. 11.

Cum autem prodierit imago S. Antonii in Habitu Capucino Veronæ impressa, cum titulo *Vera forma &c.* & Disticon.

Quid latras .....? Quid prodest dente maligno
Sævire in factum, jura quod alma probant?

& causa fuisset devoluta ad Sac. Congreg. Rituum, ab hac sub 27. Septemb. 1659. fuit ita desuper decisum:

In Congregatione Sacrorum Rituum ordinaria, habita coram Sanctissimo, ad relationem Eminentissimi D. Cardinalis Rospigliosi, Sanctitas Sua mandavit, ex imagine S. Antonii de Padua Veronæ impressâ cum Habitu Capucinorum deleri Disticon, & dedicatoriam reduci ad formam Decreti Congregationis Iudicis, nempe, ubi dicitur, la vera Forma, (vera forma) dici, la più vera Forma (veriorem Formam)

Ex quo manifestè eruitur, quòd, dum Sac. Congregatio titulum reformari, & Disticon deleri præcepit, jus de Habitu Capucinorum confirmaverit, præsertim, cum hoc jam priùs à Sac. Congregatione, & quidem in specie in causa Burgi S. Sepulchri 18 Julii 1654. ita fuerit decisum.

Stante altercatione in Terra Monterchii Diœc. Burgi S. Sepulchri super delatione simulacri S. Antonii de Padua in Processione, respectu Habitûs Capucinorum, cum quo efficienda est, S. Rit. Congregatio, ad quam deductum est negotium, respondit: Habitum hujusmodi non esse vetitum in casu, de quo agitur, & ideo arbitrio Episcopi.

C. Episcopus Hostiensis Card. Medices.

Loco ✠ Sigilli.

Franc. Maria Phæbeus S. Rit. Cong. Secret.

Revivifcebat postea Controversia in causa Neapolis Anno 1666. quo Princeps Cellamarius in testimonium Cultûs, quo D. Antonium prosequebatur, Capellæ S. Restitutæ imaginem ejus argenteam donaverat in

Habitu Capucino, quotannis processionaliter per plateas ducendam. Opponebant se huic facto RR. PP. Conventuales, allegantes, quod jam An. 1646. imago D. Antonii in illorum Habitu in Capella Thesauri (uti vocatur) è diametro opposita Capellæ S. Restitutæ, ab Urbe Neapolitana fuerit collocata, & alias Divum in duplici, & distincto Habitum in eadem Ecclesia Metropolitana comparere non quadraret: Sac. Congregatio Rit. ex particulari motivo Brevis Apostolici, quo ab Innoc. X. receptio, & retentio Statuæ D. Antonii in Habitu Conventualium fuit confirmata, contra Capucinos 10. Novemb. 1667. ita decrevit.

Cum post plurima Decreta Sac. Rituum Congregationis, annuente etiam Sanctissimo edita, & executa pro receptione, & perpetua retentione Statuæ S. Antonii de Padua in Habitu Conventualium in Sacrario, seu Thesauro Metropolitanæ Civitatis Neapolis, prout in dictis Decretis, ad quæ &c. Princeps Cellamarius donaverit Canonicis ejusdem Metropolitanæ Statuam ejusdem in Habitu Capucinorum cum conditionibus, ut exponi debeat die Dominica infra Octavam Festi ejusdem in Capella Sanctæ Restitutæ, posita è conspectu illius Sacrarii, & Thesauri prædicti, atque processionaliter deferri cum interventu Patrum Capucinorum, cum Musicis, & Concionibus ab eisdem Capucinis faciendis, & aliis pactis in donatione appositis, ad quam &c. Eadem Sac. Congregatio ad reiteratas preces Procuratoris Generalis Conventualium, necnon Deputatorum dicti Thesauri, & Capellæ S. Januarii, audita quoque instantia Canonicorum dictæ Metropolitanæ, respondit: Serventur omnina Decreta Sac. Congregationis, & Simulacrum S. Antonii in Habitu Capucinorum nulla moda exponatur.

Cum autem aliqui RR. PP. Conventualium ex hoc Decreto phylacteria ampliarent, gratiam ad Metropolitanam Neapolit. restrictam per publicum typum spargerent universalem, nobisque jus Divum Antonium in Habitu nostro vestiendi absolutè ademptum esse prætenderent, P. Procurator Generalis Nostri Ordinis sumpto ad Sac. Congregationem Rituum recursu, gravamina sua Eidem Italico Idiomate exposuit, ut hic sequitur in Latino.

Procurator Generalis Capucinorum humillimè exponit EE. VV. qualiter post emanatum ab hac Sac. Congregatione Decretum particulare circa Statuam S. Antonii in Thesauro Neapoli ponendam in Habitu PP. Conventualium, in diversis Italiæ locis præfatum Decretum fuerit typis impressum, & reimpressum cum Titulo generali, videlicet: Decretum Sac. Congregationis super Simulacro D. Antonii Patavini, prohibens, ne ipsum ullo modo in Habitu Capucino exponatur, sed tantummodo in Habitu Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium.

Ex inspecto tali generali Titulo, (ut in annexo videtur folio) *nonnulli prætendunt, quod D. Antonius non amplius, & in nullo, quicunque sit, loco possit depingi, vel sculpi in Habitu Capucinorum, sed privativè in eo PP. Conventualium, & quidem, uti multi apponunt, sub pœna excommunicationis.*

Fuit etiam, qui publicè in Cathedra, non sine Habitûs nostri injuria, contra Capucium acuminatum clamavit, unde contentiones in Tribunalibus, uti Venetiis, Clodiæ Fossæ &c. cum confusione magna, ac populi scandala nascebantur. Supplicat proin EE. VV., ut inconvenientiis elapsis, & futuris obviare dignentur, declaranda, quod, sicut Inscriptio generalis memorata incautè, & contra mentem hujus Sac. Congregationis in aliis Decretis, præsertim in Decreto 27. Septembris 1659. edito expressam, fuerat apposita, ita omni tempore elapso licitum fuerit, & deinceps licitum sit retinere, & exponere picturas, sculpturas &c. S. Antonii Patavini in Habitu etiam Capucino, juxta cujuslibet devotionem. Quam Gratiam &c.

Ad quod Die 9. Junii 1668. Libellus gravatorius fuit remissus ad Sac. Congregationem Sacræ Inquisitionis, quæ 30. Junii 1668. Rectoribus Brixiæ, & Veronæ desuper ita scripsit.

Vertentibus quibusdam differentiis in Civitate Neapolitana inter PP. Capucinos, & Conventuales circa Habitum, quo Statua D. Antonii debeat vestiri, vel illo Capucinorum, vel altero Conventualium in Processione in memorata Urbe, juxta testamentariam Principis Cellamarii dispositionem, Dominica infra Octavam per Ecclesias principales facienda? prodiit Decretum Sac. Congregationis Rituum in favorem PP. Conventualium limitatè, & pro illa Urbe duntaxat: jam verò cum inaudiatur, quod Decretum tale in vestra Urbe fuerit reimpressum subreptitiè, eique in principio adjuncta præfatio, quæ in Originali non continetur, & quæ efficit, quod Decretum cum præjudicio Capucinorum, in quorum favorem jam prius Decreta hujus Congregationis edita fuere, pateat, & sit universale. Quare Excellentiæ Vestræ dignabuntur disponere, ut impressa exemplaria, si quæ hujus naturæ inveniantur, maneant suspensa, & Bibliopolis sub gravissimis pœnis imponatur, ne alia reimprimant, & omnia jam impressa ad Cancellariam portentur, ibi comburenda; cum quilibet Statuam S. Antonii in illa Habitûs forma, quam propria dictat devotio, pingi, vel formari facere possit. Et receptionis ac executionis præsentium præstolamur notitiam &c.

Insuper & Sac. Congregatio sub 21. Julii 1668. ad fortius firmandum Capucinorum Jus, edidit Decretum ante Notam positum.

Quibus autem non obstantibus, gliscebat adhuc sub cinere ignis contradictionis, contra quem Pater Procurator Generalis Illustrissimo Domino Generali Auditori Cameræ Apostolicæ institit pro Decreti suprapositi æquè, ac aliorum executione, mediante Monitorio, expedito, ut sequitur:

ALOYSIUS DE AQUINO

Prothonotarius Apostolicus, Utriusque Signaturæ Sanctissimi D. N. Papæ Referendarius, necnon Cur. Causar. Cam. Apost. Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, Sententiarum quoque, & Causarum tam in eadem Romana Curia, quàm extra eam latarum, ac Literarum Apostolicarum quarumcunque universalis, & merus Executor ab eodem Sanctissimo Domino Nostro Papa specialiter electus, & deputatus.

Universis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Archidiaconis, Scholasticis, Cantoribus, Thesaurariis, Sacristis, tam Cathedralium, quàm Collegiatarum Ecclesiarum Canonicis, Parochialiumque Rectoribus, Plebanis, Viceplebanis, Curatis, non Curatis, cæterisque Presbyteris; & Clericis, Notariis, & Tabellionibus quibuscumque, illique, vel illis &c. salutem in Domino &c. Exposuit nuper coram Nobis Reverendissimus Pater Bonaventura de Recineto Procurator Generalis Ordinis

S. Franci-

S. Francisci Capucinorum nuncupatorum nomine proprio, & totius Religionis, quòd, cum aliàs orta esset lis, & controversia inter Fratres Minores Conventuales S. Francisci ex una, & Fratres Capucinos ex altera partibus circa Habitum S. Antonii de Padua, & illius Imaginis in processione delationem, necnon super inscriptionibus prædictis Imaginibus apponendis, adita fuerit pro declaratione prædictorum habenda, & ad lites evitandas Sacra Congregatio Rituum, ab eaque sub die 19. Novembris 1667. emanaverit Decretum, quo ex adverso, & pro parte Conventualium prætendebatur inhibitam, prohibitam, & vetitam fuisse Patribus Capucinis expositionem prædictæ Statuæ, & Imaginis S. Antonii in Habitu Capucinorum; Ideo contra præfatos Patres Conventuales prætendentes, Decretum particulariter factum pro sola Imagine Sancti exposita in loco, appellato Thesauro Neapolitanæ Civitatis, ad Universitatem omnium, & singulorum locorum intelligi, & effectum sortiri debere, aditâ iterum pro declaratione enunciati Decreti Sac. Rituum Congregatione sub die 21. Julii 1668. rescriptum fuerit, ut infra, videlicet: Cum Sac. Rituum Congregatio die 19. Novembris 1667. declaraverit Statuam, & Simulacrum S. Antonii de Padua esse exponendum in Sacrario, & Ecclesia Metropolitana Neapolis in Habitu Conventualium, & nullo modo in Habitu Capucinorum in eadem Ecclesia, prout in dicto Decreto &c. Et quod postea Fratres Conventuales illud Typis mandaverint Romæ, Venetiarum, Brixiæ, Mediolani, & Novariæ, cum hujusmodi intitulatione. Decretum Sac. Congregationis super Simulacro Divi Antonii Patavini, ne ipsum ullo modo in Habitu Capucinorum exponatur, sed tantummodo in Habitu Minorum Sancti Francisci Conventualium. Et proinde exponentibus Capucinis varia exinde oriri discrimina, cum à nonnullis interpretetur non in sola Metropolitana Neapolitana, sed ubique locorum. Eadem Sac. Congregatio ad illa removenda, & majorem cautelam, & satisfactionem declaravit emanâsse, & intelligi pro · et in sola Metropolitana Civitatis Neapolis, hac die 21. Julii 1668. Quodque, licet eadem Sac. Congregatio omnibus, & singulis prohibuerit sub Imaginibus prædictis, quocunque Habitu decoratis apponere verba importantia Dictionem, impressionem præfatæ Imaginis esse veram formam ejusdem Sancti, ut ex Decreto emanato die 27. Septembris 1659. tenoris sequentis, videlicet: In Congregatione Sac. Rituum ordinaria habita coram Sanctissimo, ad relationem Eminentissimi D. Cardinalis Rospigliosi, Sanctitas Sua mandavit, ex Imagine Sancti Antonii de Padua Veronæ impressa cum Habitu Capucinorum, deleri Distichon, & Dedicatoriam reduci ad formam Decreti Congregationis Indicis, nempe ubi dicitur la vera forma, *dici* la più vera forma. *Propterea circumscripto Decreto à Sac. Congregatione favore Tertiariorum Congregationis Galliarum, emanato die 2. Augusti præsentis Anni, servari Constitutionem san. mem. Urbani VIII., ac Decreta edita 8. Junii, & 12. Julii proximè præterito Anno 1658. debitæ executioni demandari; Die 27. Septembris 1659. & priùs in Sac. Congregatione Indicis, habita die 10. Junii 1656. hujus, vel similium tenorum Inscriptiones prohibitæ fuerint his verbis: Inscriptiones omnes Imaginum Sanctorum Francisci, & Antonii de Padua, in quibus dicitur, formam Habitûs, qua depicti sunt, esse eandem, qua ipsi usi fuerunt, vel in quibus asseritur in hoc, vel illo Ordine Sancti Francisci esse veram, legitimam, & non interruptam ejusdem Sancti Patris in filios successionem, Inhærentes Decreto aliàs edito die 10. Junii 1656. &c. Propterea juxta dispositiones præinsertorum Decretorum, liceat dictis Patribus Capucinis deferre processionaliter Statuam, & Statuas, Imaginesque exponere Sancti Antonii omnibus in locis, præterquam in dicto loco, appellato Thesauro, in Civitate Neapolitana, Habitu Capucinorum vestitas, prohibitumque, inhibitum, & vetitum sit præfatis Patribus Conventualibus, omnibusque, & singulis aliis se opponere, nec licitum pariter sit dictis Patribus Conventualibus, vel cuiquam aliæ personæ sub Imaginibus, Picturis, Statuisque antedictis apponere verba importantia illam, vel illas esse Imagines, Statuas, vel Picturas, sub vera forma S. Antonii impressas, sculptas, vel depictas. Et quia nihilominus ad aures Præfati Procuratoris Generalis dictæ Religionis Capucinorum devênit, dictos Patres Minores Conventuales, eorumque Procuratorem Generalem jactâsse, & jactare, velle prohibere, inhibere, & de facto molestare, & impedire prædictos instantes; Quin ad mentem, & juxta tenorem prædictorum Decretorum valeant, & possint in omnibus, & singulis locis exponere Statuam, Imaginem, Simulacrum Sancti Antonii, Habitu Capucinorum vestitum, & processionaliter deferre, ac ulteriùs Statuas, Simulacra, Imagines, cum inscriptione verioris formę, eorum Habitu designatas, & vestitas exponere contra formam præinsertorum Decretorum, quinimò de facto tam præfati Conventuales, quàm alii in executionem præsentium nominandi, & cognominandi forsan molestant, vexant, & perturbant, ac molestationibus, jactationibus, & impedimentis illos afficiunt, aliaque intentant contra formam, & tenorem prædictorum Decretorum, in grave damnum, & præjudicium RR. PP. Capucinorum: Ideò cupiens prædictus P. Procurator Generalis dictæ Religionis Capucinorum Jura dictæ Religionis tueri, & conservari, ac prædicta Decreta ab omnibus, ad quos spectat, observari, attendi, adimpleri, ad Nos recursum habuit, tanquam hujusmodi Decretorum specialem Executorem, ut in præmissis de opportuno juris remedio providere dignaremur. Nos igitur Aloysius de Aquino Judex, & Auditor prædictus, attendentes petitionem, & requisitionem hujusmodi fore justas, & rationi consonas, quodque justa petenti non est denegandus assensus, Vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrûm cuilibet in solidum, tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, seu receptis præsentibus, ex parte nostra, imò veriùs Apostolica Auctoritate moneatis, & requiratis primò, secundò, tertiò, ultimò, & peremptoriè, prout Nos monemus, & requirimus dictos Fratres Conventuales S. Francisci quarumcunque Civitatum, Terrarum, Castrorum, & Oppidorum, & alios quoscunque in executionem præsentium nominandos, & cognominandos, quatenus infra sex dierum spatium à die monitionis hujusmodi per Vos eisdem factæ immediatè sequentium, quorum duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos duos dies pro tertio, ultimo, & peremptorio termino assignamus, & Vos assignetis eisdem sub excommunicationis, suspensionis à Divinis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, necnon quoad Regulares privationis vocis activæ, & passivæ, & quoad omnes alios sub mille ducatorum auri de Camera, Reverendæ Cameræ applicandorum, & pro illis mandati executivi, & in juris subsidium, excommunicationis, suspensionis, & interdicti respectivè, ut supra, aliisque arbitrio nostro infligendis pœnis debeant, & quilibet ipsorum debeat realiter, & cum effectu præinserta Decreta Sacræ Congregationis Rituum, & Indicis, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa observâsse, attendisse, adimplevisse, & executioni demandâsse, & pro vero, realique observationis hujusmodi effectu ab omnibus, & quibuscunque jactationibus, & perturbationibus prædictæ Religioni Capucinorum contra formam, & dispositionem dictorum Decretorum, & super præmissis, illorumque causa, & occasione illatis, datis, factis, præstitis, fierique, & inferri comminatis, dandisque, & inferendis in futurum penitus, & omninò cessâsse, recessisse, destitisse, & sese abstinuisse, dictasque jactationes, & perturbationes nullas, injustas, & illicitas declarâsse, & tanquam tales revocâsse, extinxisse, & annullâsse, & pro revocatis, & nullis habuisse, nullumque de cætero præjudicium intulisse, sibique perpetuum silentium*

imposuisse,

imposuisse, ac per Nos observari, attendi, adimpleri, & executioni demandari, cessari, desisti, abstineri, revocari, extingui, annullari, haberi, & imponi mandari, & mandatum, seu mandata quæcumque desuper necessaria, & opportuna decerni, & relaxari, jusque, & justitiam fieri, & administrari, atque omne jus, omneque remedium dictis Capucinis instantibus, utiliùs, & expeditiùs deduci, beneficiumque juris, & nobile officium Judicis implorari, sententias ferri, & promulgari, aliaque omnia omni meliori modo fieri, & interponi vidisse, & audivisse, expensasque &c. refecisse, præsentibusque omnino paruisse. Alioquin prædictos sic monitos, si in præmissis se fore gravatos senserint, modo, & forma præmissis citetis, & citari curetis, & mandetis, prout Nos citamus, & citari mandamus easdem, quatenus die trigesima post præsentium executionem, si dies ipsa juridica fuerit, alioquin prima die juridica ex tunc proximiori, compareant Romæ in judicio legitimè coram Nobis, vel infrascripto nostro Locumtenente per sese, vel Procuratores suos idoneos, prætensi gravaminis causam allegaturos, aliaque dicturos, facturos, & recepturos, prout Justitia suadebit, & ordo dictaverit rationis. Certificantes eosdem sic citatos, quod, si in dicto citationis termino, ut præmissum est, comparuerint, sive non, Nos nihilominus, vel Locumtenens noster infrascriptus, ad comparentis, & causam hujusmodi prosequi volentis instantiam debitis servatis terminis, ac præcedentibus solitis dilationibus usque ad sententiam diffinitivam, etiam lite non contestatâ procedemus, seu procedet, justitia mediante, citatorum prædictorum contumacia, vel absentia in aliquo non obstantibus; & insuper modo, & forma præmissis inhibeatis, & inhibendo expressè præcipiatis, & mandetis, prout Nos præcipimus, & inhibemus eisdem sic citatis, ac aliis omnibus, & singulis Dominis Judicibus, Delegatis, Subdelegatis, ac Commissariis quibuscumque, ne sub eisdem sententiis, censuris, & pœnis audeant, seu præsumant, aut aliquis eorum audeat, seu præsumat dictam Religionem Capucinorum, seu dictum P. Procuratorem Generalem quolibet modo molestare, vexare, perturbare, inquietare, seu aliàs quomodolibet impedire, nec aliud quidquam innovare, seu attentare quovis sub prætextu &c. & si secus &c. Absolutionem &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex Ædibus nostris hac die decimaseptima Decembris millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto.

J. I. Cavallerinus Locumtenens.

Loco ✠ Sigilli.

Franciscus Serantonius Cur. Caus. Cam. Apost. Notarius.

Cohærenter postea, & consequenter varia emanârunt Decreta particularia, sive in causis particularibus, huic Decreto conformia, quorum omnium loco, hic illud duntaxat ponitur, quod in causa Theanensi ita datum fuit:

S. Rituum Congregatio super controversia orta inter Fratres Minores Observantes Reformatos Ordinis Sancti Francisci Civitatis Theani ex una, & Fratres Capucinos ejusdem Civitatis parte ex altera circa processionem Sancti Antonii Patavini, inhærendo Decretis aliàs ad favorem Capucinorum emanatis, & signanter in Romana seu Neapolitana sub die 21. Julii 1662., & Beneventana 1673. censuit processionem S. Antonii esse faciendam &c. per FF. Capucinos in Dominica infra Octavam pariter cum delatione simulacbri S. Antonii in Habitu Capucinorum, & ita declaravit hac die 22. Maii 1683.

N. Card. Ludovisius.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Casalius S. R. E. Cong. Secret.

Alia Decreta sive materiæ lis connexæ, quæ per Bullarii decursum dabuntur dispersim, videbuntur unitim in Indice generali verb. *S. Antonii Statua &c.*

Cardinali Protectori circa nonnullos suæ Constitutionis incip. *Debitum Pastoralis &c.* Articulos dispensandi facultatem largitur.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro Carolo S. R. E. Presbytero Cardinali Bonello nuncupato Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori.*

CLEMENS PAPA IX.

Dilecte Fili Noster Salutem, & Apostolicam Benedictionem. Aliàs Nos supplicationibus bon. mem. Hieronymi S. R. E. Cardinalis Farnesii nuncupati, dum vixit, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris Nobis humiliter porrectis inclinati, nonnulla Decreta, seu Capitula pro felici dicti Ordinis gubernio in novissimo ejusdem Ord. Capitulo Generali facta, & stabilita per quasdam nostras in simili forma Brevis Die IX. Septembris MDCLXVII. expeditas literas confirmavimus, quorum articuli septimus, octavus, & nonus sunt tenoris, qui sequitur, videlicet: VII. Guardiani tempore Adventûs nullo modo concionentur extra locum suæ Guardianiæ, quod etiam servetur tempore Quadragesimæ, nisi agatur de Concionato-

cionatoribus insignibus, vel urgens necessitas suaserit Patri Generali eos dispensandi in casibus particularibus, & tunc idem Generalis provideat Conventui de Vicario gravi, & idoneo. Concionatores verò prædicti non mittantur nisi ad Provincias, & loca viciniora. VIII. non prædicent Lectores tempore Quadragesimæ, sed per totum anni cursum lectionibus incumbant: Studentes non mutentur in aliam ab illa Familia, in qua student. Nulli concedatur Lector particularis: studeant per septennium integrum, super quibus dispensari non possint. IX. Concionatores non concionentur extra suas Provincias, nisi sint Prædicatores insignes, & concionari debeant in Cathedralibus, seu aliis conspicuis Ecclesiis, & aliàs, prout in prædictis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberiùs continetur. Cum autem, sicut dilectus Filius Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, articuli præinserti in Provinciis Italiæ ejusdem Ordinis sine notabili ipsius Ordinis detrimento præcisè, & accuratè in omnibus observari nequeant propter multitudinem Ecclesiarum, in quibus Fratres earundem Provinciarum prædicare solent, frequentesque requisitiones personarum conspicuarum, ac Benefactorum, & Communitatum, quibus obsequi pietati, atque prudentiæ consentaneum videtur. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Provinciarum prædictarum commodis, quantùm cum Domino possumus, consulere, ipsumque Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibusquomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, circumspectioni tuæ cum Fratribus dictarum Provinciarum Italiæ tantùm, super observatione præinsertorum septimi, octavi, noni Articulorum duntaxat pro tuo arbitrio, & conscientia dispensandi quamcunque necessariam, & opportunam facultatem, usque ad proximè futurum Capitulum Generale dicti Ordinis tantùm duraturam, auctoritate Apostolica, tenore præsentium tribuimus, & impartimur. Non obstantibus præfatis nostris literis, nec non omnibus illis, quæ in eis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXVIII. Septemb. MDCLXVIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

J. G. Slusius.

Autographum in Arch. Secret. Brevium Apost. Regesto Sept. 1668. fol. t. de quo exempl. Authent. in Archivo gener. Ord. Tom. R. num. 22.

Visitantibus Ecclesias Fratrum, & Monialium Ordinis, in Festo S. Petri de Alcantara Ord. FF. Min. Strictioris Observantiæ, Indulgentiam Plenariam concedit, concessione ad perpetua futura tempora valiturâ.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ nobis reliquit, exemplorum sectatores altis decoravit honoribus, & Cælestis Beatitudinis consortes effecit, vices, licèt immeriti, gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, quorum Nobis credita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos Cœli incolas fidelium devotionem salubriter expedire, in Domino arbitramur. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctissimæ Trinitatis, & individuæ, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Christianæ Religionis incrementum, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Alma Urbe nostra tunc existentium consilio, B. Petrum de Alcantara Strictioris Observantiæ Professorem, Ordinis Minorum S. Francisci, auctoritate Nobis à Domino tradita Sanctum esse decreverimus, & definiverimus, illumque Sanctorum Catalogo solenni ritu adscripserimus: Hinc est, quod Nos ad augendam fidelium Religionem, & animarum salutem Cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei Misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Minorum *de Observantia*, ac *Reformatorum*, *Discalceatorum*, & *Recollectorum*, nec non *Conventualium*, & *Capucinorum*, ac *Monialium* Ordinis Sancti Francisci, tam hactenus erectis, quàm in posterum quandocunque erigendis

gendis, & ubicunque locorum existentibus die Festo ejusdem Sancti Petri de Alcantara, nempe die XIX. Mensis Octobris à primis Vesperis usque ad occasum solis Festi hujusmodi annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die 11. Octobris MDCLXIX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

J. G. Slusius.

Exempl. Authent. *in Arch. generali Ordinis Tom.* R. *num.* 71.

Derogat Constitutioni, quâ occurrente morte P. Ministri Generalis visitationem Provinciarum à primo P. Diffinitore Generali usque ad septennii complementum continuari debere ordinavit, & econtra innotescente P. Min. Generalis morte illico Capitulum Generale pro eligendo Successore convocandum esse, juxta Constitutionum tenorem decernit.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM (sicut accepimus) Officium Generalatûs Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum de præsenti vacet, per quoddam verò Decretum in ultimo Capitulo Generali dicti Ordinis factum, & à Nobis per quasdam nostras in simili forma Brevis die IX. Septembris M. DC. LXVII. expeditas literas confirmatum disponatur in hæc verba: Cum non possit Pater Generalis complere totam Religionis Visitationem decursu sexennii, expedit differre officium Generalatûs usque ad septennium: Et quod, si durante septennio non completâ visitatione decedat, Primus Diffinitor sub nomine Vicarii Generalis perficiat visitationem, & maneat in officio usque ad complementum dicti septennii; Ipso autem impedito, vel non valente, succedat alius Diffinitor gradatim juxta Constitutiones. Et proinde juxta hoc Decretum electio novi Ministri Generalis Ord. præfati ante Pentecosten Anni MDCLXXIV. fieri non debeat: Nos felici prosperoque ejusdem Ordinis regimini, & gubernio, quantùm Nobis ex alto conceditur, consulere, ac incommoda, & detrimenta, quæ diuturna Generalatûs hujusmodi vacatio, observantiæ & disciplinæ regulari, atque religiosæ quieti adferre posset, excludere cupientes, aliisque convenientibus rationibus adducti, de nonnullorum dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio à Nobis specialiter Deputatorum consilio, Decretum supra expressum, quantùm ad prosecutionem visitationis à primo, aliisque Diffinitoribus dicti Ordinis gradatim, ut præfertur, faciendam, ac continuationem vacationis Generalatûs usque ad complementum septennii attinet, Authoritate Apostolica, tenore præsentium moderamur, & reducimus ad formam, & teorem Constitutionum ejusdem Ordinis, quibus disponitur, ut eveniente morte Ministri Generalis, antequam tempus suum compleverit, Minister Provincialis illius Provinciæ, ubi decesserit, id confestim significare debeat Procuratori Generali dicti Ordinis in hac Alma Urbe residenti, qui Capitulum Generale pro electione futuri Ministri Generalis illico convocare teneatur. Atque ita semper in futurum servari volumus; Et propterea præcipimus dilecto Filio moderno Procuratori Generali Ordinis præfati, ut Capitulum Generale Ordinis hujusmodi in tempore, & termino, per Constitutiones præfatas præscriptis, pro electione novi Ministri Generalis ejusdem Ordinis celebrandum quamprimùm convocet, ac illis, ad quos spectat, intimet, seu intimari curet, & faciat: supradictis nostris literis quoad cetera in suo vigore remanentibus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Decreto, & literis nostris præfatis, aliisque ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ

ftitutæ munitis, eadem prorfus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præfentibus ipfis adhiberetur, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris Die XXI. Octobris MDCLXIX. Pontificatus Noftri Anno tertio.

J. G. Slufius

Autographum in Arch. Secret. Brevium Apoft. Regefto Octob. 1669. fol. 26. de quo Brev. format. in Arch. gen. Ord. Tom. H.H. *n.* 42.

CLEMENS X.

Romanus Æmilius S.R.E. Cardinalis de Alteriis antea dictus, Romæ XXIX. *Aprilis* MDCLXX. *Summus Pontifex creatus. Obiit* XXII. *Julii* MDCLXXVI. *poftquam fediffet Annos* VI. *Menfes* II. *Dies* XXIV.

Federicum S. R. E. Cardinalem Borromæum in munere Protectoris fubftituit.

A tergo. *Dilecto Filio Noftro Federico S. R. E. Cardinali Borromæo nuncupato.*

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

DIlecte Fili Nofter Salutem &c. Cum dilectus Filius Nofter Carolus, S. R. E. Presbyter Cardinalis Bonellus nuncupatus, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francifci Capucinorum nuncupatorum, apud Nos, & Apoftolicam Sedem Protector, muneri Protectoris hujufmodi in manibus noftris fponte, & liberè cefferit, Nos ceffionem hujufmodi harum ferie admittentes, dictoque Ordini de alio idoneo Protectore providere volentes, ac de tuæ circumfpectionis fingulari prudentia, doctrina, integritate, & religionis Zelo plurimùm in Domino confifi, motu proprio, & ex certa fcientia, & matura deliberatione noftris Te, ex cujus protectione ob tuas eximias virtutes Ordinem prædictum plurimùm commodi, & ornamenti fufcepturum effe, confidimus, ejufdem Ordinis, illiufque Conventuum, & Fratrum quorumcunque apud Nos, & Apoftolicam Sedem Protectorem cum omnibus honoribus, & oneribus folitis, & confuetis ad Tui vitam, Auctoritate Apoftolica, tenore præfentium facimus, & deputamus. Volumus autem &c.

Refiduum Brevis omittitur, cum Verbatim videri queat *suprà fol.* 88.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die II. Maii MDCLXXI. Pontificatus noftri Anno Secundo.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apoftol. Regefto Maji 1671. fol. I.

N O T A.

CArdinalis Federicus amorem, quo perfpicua in Orbe Gens Borromæa Ordinem noftrum â fui partûs tempore complexa eft, verè fibi ingenium comprobavit, dum negotiorum cumulo, quo, ceu Sanctiffimi à Secretis Statûs cingebatur, curam Ordinis adjunxit. Hanc in fe fterilem paffus eft nunquam, Illiufque potiffimum officiis factum fuit, quod P. Bonaventura â Recineto, de quo infra recurret memoria, ad Apoftolici Pulpiti Minifterium fuerit præelectus. Jure merito proin, dum tota Roma fe tanto Cardinale anno 1673. orbatam gemuit, Religio noftra maturiùs tanto Protectore fe fe viduatam fufpiravit.

D E C R E T O.

Congregationis particularis quorundam Emin. Cardinalium â Sanctiffimo approbato fpecificantur graviora negotia, â Reverendiffima Diffinitione Generali, Romæ refidente, decidenda, atque hanc â fubjectione Superioris Localis exemptam, ac immediatè P. Miniftro Generali, aut in ejus abfentia P. Procuratori Generali fubordinatam effe, declaratur.

CUM aliàs fec. record. Clemens Papa IX. per fuas literas in forma Brevis die IX. Septembris MDCLXVII. datas, confirmaverit nonnulla Decreta in Capitulo Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francifci Capucinorum nuncupatorum paulò antè celebrato cum confenfu, & approbatione omnium Vocalium, in eo congregatorum, pro felici ejufdem Ordinis gubernio facta, & ftabilita, inter quæ ftatuitur:

Diffinitores Generales refideant Romæ, quibus pro urgentibus, & gravioribus negotiis Religionis fit communis commiffio generalis, facta Patri Procuratori Generali à Patre Miniftro Generali, ita, ut procedant infimul, & conjunctim.

Dubitatum â nonnullis Religiofis ejufdem Ordinis fuit, quæ urgentium, & graviorum negotiorum appellatione intelligenda fint; Et, an dicti Diffinitores Generales ad præfcriptum hujuf-

hujuſmodi Decreti Romæ reſidentes Superiori Lucali Conventûs ſubditi ſint?

Ideo Congregatio nonnullorum Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium, quam S. D. N. negotiis dicti Ordinis Fratrum Capucinorum examinandis præpoſuit, ad prænarrata dubia tollenda, quorum occaſione poſſet religioſa quies, & mutua charitas, in dicto Ordine, cæteroquin ob ejus egregiam ſanctimoniam non immeritò apud omnes venerando perturbari, cenſuit, ac declaravit, urgentia, & graviora negotia ad effectum in prænarrato Decreto eſſe præſertim intelligenda.

DEPUTATIO Viſitatorum ad Provincias viſitandas.

COGNITIO, ac definitio cauſarum, quæ in gradu appellationis à Sententiis ſeu Decretis Patrum Provincialium de jure ad Patrem Miniſtrum Generalem devolvuntur.

CONCESSIO facultatis Patribus Provincialibus procedendi adverſus Religioſos incorrigibiles, ad effectum ipſos, ſervatis de jure ſervandis, ejiciendi.

FACULTAS acceptandi, ſeu erigendi nova Monaſteria, etiam acceptata, ſeu erecta transferendi, aut commutandi concurrentibus reſpectivè modis, & formis per Conſtitutiones Apoſtolicas, & Ordinis præſcriptis: Atque ita in ſupradictis negotiis, aliiſque juxta rei, & temporis exigentiam, per Eminentiſſimum ejuſdem Ordinis apud Sanctam Sedem Protectorem opportunè declarandis, Commiſſionem Generalem, pro tempore faciendam Patri Procuratori Generali à Patre Miniſtro Generali intelligendam, ac reputandam eſſe communem Patribus Diffinitoribus Generalibus, ùt ſuprà, reſidentibus.

Quò verò ad ſecundam dubitationem, eadem Congregatio cenſuit, ipſoſmet Diffinitores Generales juxta præfatum Decretum Capituli Generalis, per dictas Literas Apoſtolicas confirmatum Romæ reſidentes intelligi, atque eſſe exemptos à ſubjectione Superioris Localis Conventûs, & Patri Miniſtro Generali, immediatè ſubjectos; ipſo verò abſente Patri Procuratori Generali ſubditos eſſe. Romæ v. Julii MDCLXXI.

Et Die VIII. Auguſti ejuſdem Anni facta relatione Sanctiſſimo, Sanctitas Sua Congregationis ſententiam in omnibus approbavit, atque ita in poſterum ſervari præcepit, contrariis quibuſcunque non obſtantibus.

V. Card. Carpineus.

Locus ✠ Sigilli.

C. de V. Archiep. Athen.

Originale in Arch. gen. Ord. Tom. H. H. *n.* 38.

Quod tam Fratres, quàm Moniales Ordinis noſtri, ſingulis menſibus, die non impeditâ, Officium de S. Clara ſub Ritu Semiduplici, recitare poſſint, indulget.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei Memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis Officio pia Chriſtifidelium, illorum præſertim, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi arctioris Religionis jugo mancipati, bonoque Chriſti odore de bona converſatione fragrantes, uberes bonorum operum fructus in Eccleſia Dei, adſpirante ſuperoi ſavoris auxilio proferre jugiter ſatagunt, vota, ad augendam in terris cœleſtis regni incolarum venerationem tendentia libenter exaudimus, illaque favoribus, & gratiis proſequimur opportunis. Cum itaque, ſicut dilectus Filius Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, tam Fratres dicti Ordinis, quàm Moniales Capucinæ nuncupatæ pro ſingulari eorum erga Sanctam Claram devotionis affectu Officium de illa ſingulis Menſibus recitare plurimùm deſiderent: Nos piis eorum votis favorabilem aſſenſum hac in re præbere volentes, dictumque Miniſtrum Generalem à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis tam Fratribus, quàm Monialibus prædictis, ut Officium de eadem Sancta Clara ſingulis Menſibus aliqua die, non impedita Officio novē Lectionum, ſub Ritu Semiduplici recitare liberè, & licitè poſſint, & valeant, Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium concedimus, & indulgemus. Decernentes eaſdem Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos, & quas ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus

bus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur in judicio, & extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die xx. Julii MDCLXXI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

I. *G. Slusius.*

Autographum in Archiv. Secret. Brevium Apost. Reg. Julii 1671. fol. 78. de quo Breve formatum in Arch. gener. Ordinis Tom. H. H. *num.* 44.

Recursum extra Ordinem, pro officiis vel obedientiis obtinendis sub excommunicatione prohibet.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere in eam præcipuè curam sollicitis studiis incumbimus, ut regularem observantiam, religiosamque tranquillitatem inter Religiosos viros, eos præsertim, quos suave Christi jugum sub arctioris vitæ instituto amplexos, cæteris modestiæ, atque humilitatis, & religiositatis exemplo prælucere decet, quantùm nobis ex alto conceditur, tueri, atque conservare satagamus.

Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus præsentibus, & futuris, ne de cætero ad obtinendas obedientias, sive permissiones visitandi eorum parentes, seu propinquos, aut loca Sacra quæcumque, vel, ut ad dignitates, officia, aut munera qualibet ejusdem Ordinis, aut ad studia promoveantur, sive, ut ab uno ad alium locum transire, vel in aliquo particulari Conventu permanere eis liceat; vel, ut cum eis dispensetur ad hoc, ut ante peractum septennale studium in Concionatores assumi, munusve Concionatoris exercere, aut, ut ante completum in eodem Ordine septennium ad sacrum Presbyteratûs Ordinem promoveri valeant, sive ad alia similia consequenda tam pro se, quàm pro aliis Ordinis præfati Fratribus ad quarumcunque personarum, extra eundem Ordinem existentium, etiam quavis Ecclesiastica, vel mundana dignitate, præeminentia, & potestate fungentium, aut aliàs specifica, & individua mentione, & expressione dignarum favores, suffragia, vel intercessiones recurrere, illisve uti audeant quovis modo, vel præsumant, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & officiorum, quorumcunque per eas obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & quævis alia in posterum obtinenda pœnis, per contraventores ipso facto absque alia declaratione incurrendis, Authoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò prohibemus, & interdicimus.

Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca memorato Ministro Generali harum serie committimus, & mandamus, ut ipsas præsentes literas in omnibus, & singulis Ordinis præfati Provinciis, & Conventibus quamprimum publicari curet, ne quisquam illarum ignorantiam allegare possit.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis,

impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die xx. Oct. MDCLXXI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

I. G. Slusius.

Autograph. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. Oct. 1671. fol. 32. de quo Breve formatum in Archivo gen. Ord. Tom. H. H. *num.* 45.

Jacobo S. R. E. Cardinali Rospigliosio Ordinis tutelam committit.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro Jacobo S. R. E. Cardinali Rospigliosio nuncupato.*

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Dilecte Fili noster Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM per obitum bo. mem. Federici S.R.E. Cardinalis Borromæi nuncupati, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci nuncupatorum, dum vixit, apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, Fratres præfati Protectore destituti remanserint, Nos eisdem Fratribus de idoneo Protectore providere volentes, ac de singulari circumspectionis tuæ prudentia, integritate, & Religionis Zelo plurimùm in Domino confisi, Te, ex cujus protectione ob tuas eximias virtutes Fratres præfatos plurimùm commodi, & ornamenti suscepturos esse confidimus &c.

Reliqua vide suprà fol. 88.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris I. Martii MDCXXIII.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. Mart. 1673. fol. primo.

N O T A.

JActuram, quam Religio Nostra in Protectore Cardinale Borromæo passa est, compensavit feliciter Ejus in hoc officio Successor, Eminentissimus Cardinalis Rospigliosus, de quo Ordo juxta Apostolici Brevis verba *Ornamentum & commodum* verè accepit. *Ornamentum*, cum fuerit Sanct. mem. Clementis IX. ex Fratre Germano Nepos: *commodum* autem, cum conservando Regularis observantiæ decori, indefesso Studio invigilarit, usque dum labilior Sanitas sarcinam hujus muneris per renuntiationem deponere, Eum coëgerat.

DECRETO.

Sac. Congregationis Rituum.

A Sanctissimo confirmato, reassumptio processûs de non cultu Ven. Servi Dei Fratris Jeremiæ à Vallachia conceditur.

Ordinis Capucinorum.

BEatificationis, & Canonizationis Venerabilis Servi Dei Fratris Jeremiæ de Vallachia Ordinis Capucinorum supplicante Procuratore causæ prædicti Servi Dei apud Sacram Rituum Congregationem, pro concessione facultatis Eminentissimo Archiepiscopo Neapolitano, & Episcopis Massæ, & Calvensi denuo conficiendi processus super non cultu dicti Servi Dei, stante, quod dictus processus non invenitur, neque in Neapoli, ubi illius originalis fuit fabricatus, nec in Urbe, ad quam copia ipsius fuit transmissa, & ab eadem Sacra Congregatione recepta, eadem S. Congregatio rescripsit, posse reassumi causam in statu, & terminis, si Sanctissimo placuerit. Die XXX. Martii MDCLXXV.

Et facta de prædictis relatione per me Secretarium, Sanctitas sua benignè annuit die VI. Aprilis MDCLXXV.

V. Episc. Port. Card. Carpineus.

Locus ✠ Sigilli.

Bernardus Casalius S. Rit. Congregationis Secretarius.

Exempl. Authent. in Archivo gen. Ord. Tom K. *num.* 147.

Quod Nobis æquè, ac PP. Tertiariis &c. Personas Sæculares ad Tertium, à Sancto P. Francisco institutum Pœnitentiæ Ordinem recipere competat, annullatâ aliâ suâ Constitutione incip. *Exponi Nobis &c.* X. Oct. MDCLXXII. editâ, rescissisque

sisque quibuscunque Literis, & Statutis in contrarium decernentibus, declarat.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sollicitudo Pastoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ Regimini divina dispositione præsidemus, Nos admonet, ut Christi Fidelium divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, aspirante superni favoris aurâ proferre jugiter satagentium, quieti, & Religiosæ tranquillitati consulere studentes, ea, quæ litium dirimendarum, amabilisque concordiæ stabiliendæ studio inter eos providè conventa esse noscuntur, quo firmiùs perennent, nec recidivis contentionibus unquam agitari possint, Apostolici muniminis patrocinio constabiliamus. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Bonaventura à Recineto Procurator Generalis Ordinis FF. Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, & FF. Tertii Ordinis ejusdem S. Francisci Congregationis Gallicanæ: Quòd, cùm dudum inter FF. Minores Capucinos ex una, & FF. Tertii Ordinis Congregationis Gallicanæ hujusmodi ex altera partibus, controversia super Jure conferendi Habitum Tertii Ordinis S. Francisci Personis Sæcularibus utriusque sexûs extra Congregationem degentibus, & Ordinariorum Jurisdictioni subditis, exorta fuisset, variaque Decreta à Congregationibus S. R. E. Cardinalium, ac etiam Literæ Apostolicæ ad Partium præfatarum favorem desuper respectivè emanâssent, nec tamen controversia hujusmodi adhuc conquievisset; Eædem Partes, Fraternæ charitatis inter Ordines præfatos conservandæ studio, accedentibus etiam exhortationibus Dilectorum Filiorum nostrorum Jacobi Rospigliosi, & Cæsaris Destrêes nuncupatorum, ejusdem S. R. E. Presbyterorum Cardinalium; ac intercessione Dilecti Filii Nobilis Viri Moderni Ducis Destrées, pro Charissimo in Christo Filio nostro Ludovico Francorum Rege Christianissimo apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoris, ad concordiam super præmissis (reservato tamen desuper Nostro, & dictæ Sedis beneplacito) devenerunt, *ut scilicet tam præfatis FF. Minoribus Capucinis, quàm dictis FF. Tertii Ordinis dictæ Congregationis Gallicanæ liceat Habitum præfatum Personis sæcularibus utriusque sexûs juxta usum apud suos respectivè receptum conferre*, & aliàs, prout pleniùs continetur in scriptura desuper confecta, tenoris, qui sequitur videlicet.

In Nomine Domini.

Coram Emin. Card. & infra nominatis, Anno Domini MDCLXXV. die VI. Feb. confectum est Romæ præsens Instrumentum, & ab utraque parte acceptatum in sequenti forma.

Cùm jam diù Patres Capucinos inter, & Tertiarios Regulares quæstio nata sit de, & super jure conferendi Habitum Tertii Ord. S. Francisci Personis Sæcularibus uttiusque sexûs extra Congregationem degentibus, & Ordinariorum Jurisdictioni subditis, eaque controversia multis intercedentibus Eminentissimorum Cardinalium tum S. Concilii Interpretationi, tum Episcoporum, & Regularium Consultationibus præpositorum Decretis, ac Sanctissimorum Pontificum Brevibus, nondum penitus composita sit: ne diuturniore contentione pax, & charitas inter dictos Ordines labefactari queat, utriusque Ordinis Procuratoribus pietatis, & concordiæ studio, accedente authoritate, & exhortationibus Eminentissimorum Cardinalium Rospigliosi, & Destrêes, necnon Excellentissimi Ducis Destrêes ad S. Sedem Extraordinarii Regis Christianissimi Oratoris, eam, exortas illa de re lites componendi, & futuras in posterum amputandi, optimam rationem inire placuit, *ut scilicet tum PP. Capucini, tum Tertiarii sæcularibus utriusque sexûs Habitum Sancti Francisci conferant utrique, juxta usum apud suos receptum, & Jura, quibus hactenus gaudere consueverunt*, salva, & reservata super præmissis S. Sedis Apostolicæ confirmatione, pro qua enixè supplicatur, super his silentio imposito.

F. Amadæus Bajocensis Capucinus Procurator.
F. Bartholomæus Veronensis Procurator Provinciæ S. Toonis Tertii Ordinis.
Cæsar Cardinalis Destrées.
Jacobus Cardinalis Rospigliosus.

Quare exponentes præfati Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè providere, &, ut infrà, indulgere de Benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur ipsos Exponentes specialibus gratiis, & favoribus prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, ac supradictorum Decretorum, & Literarum Apostolicarum tenores, & alia quæcunque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, concordiam inter Partes prædictas initam, ùt præfertur,

fertur, confectamque desuper scripturam præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis, Authoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & proinde perpetuum super controversia prædicta utriusque Partium silentium eadem authoritate, harum serie imponimus: decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apost. Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, præfatorum Ordinum, & Congregationis Gallicanæ, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die xx. Februarii MDCLXXV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Autographum in Archivo secret. Brev. Apost. Reg. Febr. 1675. fol. 45. de quo exempl. auth. in Arch. gen. Ord. Tom. F. num 154.

N O T A.

De hac materia videantur suprà fol. 63. Decretum sub Papa Paulo V. emanatum, & infrà Constitutiones PP. Clementis XI. Benedicti XIII. & Clementis gloriosè regnantis.

Fratribus ad Missiones ablegandis, & populo Missionis exercitia accedenti Apostolicam Benedictionem, confessis insuper, & communicatis indulgentiam plenariam largitur, mandatque locorum Ordinariis, & Ecclesiarum Rectoribus, ut Literas Apostolicas populo copiosiùs congregato publicent, ac Missionarios auxilio ac favore prosequantur.

CLEMENS PAPA X.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Coelestium munerum Thesauros, quorum dispensatores esse Nos voluit Altissimus, libenter his impartimur, quos pro sua in Deum & proximos charitate, & Christianæ Religionis Zelo, animarum Salutem omni studio procurare intelligimus, quo in genere cum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Religiosos habeamus, eosque in primis, quos dilectus filius Minister Generalis ejusdem Ordinis ob hanc causam proximè venturis post præsentem annum Jubilæi annis, in diversas Christianæ Reipublicæ Provincias mittere constituit. Nos sanè eorundem Religiosorum pietatem ac operam, eorumque, ad quos illi mittendi erunt, Religionem & devotionem specialibus gratiis confovere, atque augere cupientes, ejusdem Ministri Generalis precibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, piamque illius deliberationem, quantùm cum Domino possumus, promovere volentes, de Omnipotentis Dei Misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus Auctoritate confisi, omnibus, & singulis dictæ Religionis Religiosis mittendis (ubi tamen non erunt Missionarii Congregationis de Propaganda Fide) & aliis utriusque Sexûs Christifidelibus, ad quos ipsi mittendi accesserint, Nostram, & Apostolicam Benedictionem per præsentes impartimur. Necnon iisdem verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui pro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltatione, Principum Christianorum unione, Infidelium conversione, Hæresum extirpatione, prout unicuique suggeret devotio, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino, Authoritate Apostolica, tenore præsentium, pro una vice duntaxat pro unaquaque Missione concedimus, & elargimur. Hortantes Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Ecclesiarum Dei Prælatos, & Rectores,

Rectores, & Verbi Dei Prædicatores, ut in suis quisque Ecclesiis, cum populus frequentior fuerit, præsentes literas, ac omnia in eis contenta publicent, & publicari faciant, ac omnem eisdem Religiosis favorem, & auxilium in præmissis præstent. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prosus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ, præsentibus ad septennium tantùm post elapsum dictum annum Jubilæi valituris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XXIII. Sept. MDCLXXV. Pontificatus Nostri Anno VI.

Duo Brevia formata in Archivo generali Ord. Tom. H. H. *num* 53.

N O T A.

A Tempore dati hujus Apostolici Brevis durat hæc Missionum faciendarum facultas, semper providè renovata: Indulgentiæ autem fuère extensæ, cum Innocentius XI. eas defunctis per modum suffragii applicari posse, indulserit, prout mox inter ejus videbitur Constitutiones.

Ordinandi Capitula sesquiennalia secundùm Provinciarum exigentiam, P. Ministro Generali facultatem tribuit, & ab Hoc, & non à Provinciis exigentiam talem determinari debere, declarat.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

DUdum fel. rec. Clemens Papa IX. prædecessor noster quædam Decreta, seu Capitula in Capitulo Generali Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum facta, & stabilita, & inter alia unum, quo cavebatur, ut Capitula Provincialia, quæ annua erant, in posterum tantùm fierent de triennio in triennium, & singulis annis fieret Congregatio intermedia, Auctoritate Apostolica confirmavit, & approbavit, & aliàs, prout in ipsius Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die IX. Sept. MDCLXVII. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberiùs continetur. Verùm subinde Nos ad instantiam bon. mem. Federici, dum vixit, S. R. E. Cardinalis Bornmæi nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, prædictas Clementis prædecessoris literas in nonnullis earum articulis diversimodè moderati sumus, & inter alia dispensavimus, ut Capitula Pruvincialia hujusmodi fierent secundùm exigentiam Provinciarum, super quo posset Minister Generalis ejusdem Ordinis juxta necessitatem concedere facultatem; & quemadmodum dictæ literæ ordinabant, ut Capitula forent triennalia, in futurum fierent de sesquianno in sesquiannum, sublatis Congregationibus intermediis, & aliàs prout in literis ejusdem Federici Cardinalis, & Protectoris desuper die XXVIII. Julii MDCLXXI. emanatis dicitur contineri.

Cum autem, sicut dilecti Filii Stephanus à Cesena Minister Generalis, & Bonaventura à Recineto Procurator Generalis Ordinis præfati Nobis nuper exponi fecerunt, licèt ipse Stephanus Minister Generalis vigore moderationis, sive dispensationis à Nobis, sicut præmittitur, concessæ abinde procuraverit, ut communiter omnes Provinciæ ejusdem Ordinis Capitula sesquiennalia, sublatis Congregationibus intermediis celebrarent, quippe qui id bono communi magis expedire cognoverit, nihilominus post obitum memorati Federici Cardinalis, & Protectoris à nonnullis super intellectu verborum, quibus dicta moderatio sive dispensatio vulgari Italico idomate concepta fuit, mota fuerit aliqua difficultas: an scilicet Ministri Provinciales Capitula triennalia cum Congregationibus intermediis retinere possint? An verò post ejusmodi moderationem fuerit, & sit absolutè necessaria licentia Ministri Generalis ad retinenda in Provinciis Capitula triennalia, & Congregationes intermedias hujusmodi? Ac, utrum Minister Generalis in vim moderationis, sive dispensationis hujusmodi potuerit, & possit adstringere Provincias, ad Capitula de sesquianno in sesquiannum, sublatis Congregationibus intermediis, celebranda, prout communi ipsarum Provinciarum bono magis expedire judicaverit? Nobis propterea Stephanus Minister Generalis, & Bonaventura Procurator Generalis præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur pro peculiari nostro in Ordinem prædictum paternæ charitatis affectu, omnem in præmissis dubietatem, ne exinde religiosa tranquillitas perturbetur, tollere, dictorumque Stephani Ministri Generalis, & Bonaventuræ Procuratoris Generalis votis favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis &c. aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine

ne quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus, mentis, & intentionis nostræ fuisse, & esse, per moderationem, sive dispensationem suprà expressam, quam justis ex causis animum nostrum moventibus pro communi totius Ordinis prædicti bono concessimus, Ministro Generali ejusdem Ordinis concedere facultatem, ordinandi Capitula sesquiennalia, sublatis congregationibus intermediis secundùm exigentiam Provinciarum. Talem autem exigentiam debuisse, & debere determinari ab eodem Ministro Generali, non autem à Provinciis: Ac ipsum Ministrum Generalem potuisse, & posse cogere easdem Provincias, ad Capitula Provincialia de sesquianno in sesquiannum, sublatis Congregationibus intermediis, celebranda, prout secundùm datam sibi à Domino prudentiam, ad conservandum, promovendumque in ipsis Provinciis regularis observantiæ vigorem, tollendosque, si qui irrepserint, abusus expedire in Domino judicaverit. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Mar. MDCLXXVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

I. G. Slusius.

Locus ✠ Sigilli.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. Mart. 1676. *fol.* 46. *de quo Breve format. in Arch. gen. Ord. Tom.* H.H. *n.* 55.

VENERABILIS DEI SERVUS

INNOCENTIUS XI.

Italus, à Novo-Como Ducatûs Mediolanensis Urbe, Benedictus Cardinalis Odescalcus antea dictus Romæ XXI. *Septembris* MDCLXXVI. *Summus Pontifex creatus. Obiit* XXXI. *Julii* MDCLXXXIX. *postquam sedisset Annos* XII. *Menses* X. *Dies* XI.

Nicolao S. R. E. Cardinali Acciajolo Protectoris munus confert.

A tergo. *Dilecto Filio Nostro Nicolao S. R. E. Cardinali Acciajolo nuncupato.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte Fili noster Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM dilectus filius noster Jacobus S. R. E. Cardinalis Presbyter Rospigliosus nuncupatus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, muneri Protectoris hujusmodi in manibus nostris sponte, & liberè cesserit: Nos cessionem hujusmodi harum serie admittentes, dictoque Ordini de alio idoneo Protectore providere volentes, ac de tuæ circumspectionis singulari prudentia, doctrina, integritate, & Religionis Zelo plurimùm in Domino confisi, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Te, ex cujus protectione ob tuas eximias virtutes Ordinem prædictum plurimùm commodi suscepturum esse confidimus, ejusdem Ordinis, illiusque Conventuum, & Fratrum quorumcunque apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectorem, cum omnibus honoribus, & oneribus solitis, & consuetis ad Tui vitam Auctoritate Apostolica, tenore præsentium facimus, & deputamus. Volumus autem, ut Ordinem præfatum foveas, & protegas, ac tibi in virtute Sanctæ Obedientiæ mandamus, ut Supe-

Superiorum ipſius Ordinis auctoritatem, quantùm fieri poteſt, conſervare cures, ac propterea ipſis Superioribus regimen, & gubernium ſubditorum penitus relinquas, nec in negotiis eorumdem Fratrum Te immiſceas, niſi ab ipſis Superioribus requiſitus fueris, ut in iiſdem negotiis auctoritatem tuam interponas, & tunc, ſi omnino neceſſarium fore cognoveris, ut eadem auctoritatem tuam in eiſdem negotiis exerceas, id facere poſſis; ſed, quoad potueris, per Te ipſum hoc facere cures, adhibito adſcribendum, quando opus fuerit, in iiſdem negotiis, ſeu cauſis, loco Notarii, aliquo ex Fratribus dicti Ordinis. Mandantes dilectis filiis Miniſtro Generali, & aliis Superioribus, nec non univerſis Fratribus, & perſonis quibuſcunque Ordinis præfati in Virtute Sanctæ Obedientiæ, ut Te in eorum Protectorem juxta tenorem præſentium recipientes eâ, quâ debent, reverentiâ proſequantur, contrariis non obſtantibus quibuſcunque. Cæterùm Te in Domino hortamur, ut hujuſmodi Protectoris munus ita obire ſtudeas, ut apud Deum bonorum operum Retributorem, æternum præmium, & à Nobis condignam laudem valeas promereri. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Januar. MDCLXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

I. G. Sluſius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apoſt. Reg. Jan. 1677. fol. 1.

N O T A.

QUAM memoriam à Nobis exigat attentio, qua hic Eminentiſſimus ſe Ordinis Noſtri emolumentis addixerat, debet æquè ex hujus extenſione, quam intenſione concludi. Extenſio ea fuit, ut ad 42. annorum ſpatium excurreret: intentio autem illa erat, ut perſonante ſolùm *Capucini* nomine aures erexerit, animumque vel in præſidium vel in commodum paraverit. Manet ei Religio ſpecialiter obærata, cum eam nova prole, Cuſtodia videlicet Poloniæ, ſuo potiſſimum ſtudio fœcundarit; ut enim Inſtitutum noſtrum ad Sereniſſimi Regis Joannis Sobieſki inſtantias firmiùs ibi ſtabiliretur, curam proviſionis, & Fratrum illuc mittendorum ipſe in ſe ſuſcepit. Eminentiſſimum Cardinalem noſtrum Caſinum, quem, in ultima vitæ ſuæ periodo alloquium Ejus ambientem, non obſtante vario incomodo affectuosè inviſit, paulo poſt & in via æternitatis eſt ſecutus, ac Religionem, jam mærentem, novo & duplicato doloris argumento ex Sui jactura affecit.

D E C R E T O.

Congregationis S. Rom. & Univerſalis Inquiſitionis.

Ne Fratres ſub prætextu deponendi coram S. Officio, Almam Urbem accedant, cavetur.

Feria 4. Die 18. Octobris 1679.

In Congregatione Generali S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis, habita in Conventu S. Mariæ ſuper Minervam coram Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus, à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

PAtris Procuratoris Generalis Ordinis Capucinorum lecto memoriali, Eminent. & Reverendiſs. DD. Cardinales Generales prædicti decreverunt, ut Fratres Ordinis Capucinorum non accedant ad Urbem ſub prætextu deponendi ſpectantia ad Sanctum Officium, ſed deponant coram Epiſcopo loci, ſeu Inquiſitore, ſub cujus Diœceſi degunt, ſeu coram Epiſcopo viciniori, vel Inquiſitore, caſu quo Epiſcopus loci, vel Inquiſitor fuerit eis ſuſpectus. Contrafacientes autem, vel nihil relevans deponentes puniantur pœnâ carceris per ſex Menſes in carceribus eorum Religionis: & mandârunt Superioribus ejuſdem Ordinis, ut hoc Decretum notificent Guardianis Conventuum, iiſque injungant, ut de hoc Decreto copiam teneant affixam in loco publico, ut ab omnibus Religioſis legi poſſit.

Locus ✠ Sigilli.

Franciſcus Riccardus Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Notar.

Exempl. impreſſum & Authent. in Arch. generali Ordinis Tom. A. num. 27.

N O T A.

DE acceſſu ad Almam Urbem vide & ea, quæ ſuprà fol. 85. & 86. habentur.

F. Emericum, Provinciæ Auſtriaco-Hungaricæ Diffinitorem &c. Epiſcopum Viennenſem renunciat.

R NO-

N O T A.

FActâ variâ indagine, Bulla hujus Apostolicæ provisionis nec in Archivo Cancellariæ Episcopalis Viennensis, nec in dispersis Archivi Vaticani custodiis poterat inveniri. Bullario tamen singulare quid deesse noli arbitrari, tam, quod Bullæ hujusmodi (paucis mutatis) ejusdem & communis plerumque sint styli, tam, quod ea, quæ ex illa de hujus Viri meritis specialia potuissent erui, sequens Vitæ illius compendium complectatur.

Commoromium celebre Hungariæ Fortallitium, præclarum hunc Virum Ordini nostro dedit Anno 1622. cum nomine, & cognomine Joannis Antonii Sennel. Primos Religionis Annos sacravit operibus charitatis, qua Pragæ peste Epidemicâ infectis An. 1649., contempto propriæ vitæ periculo, astitit, & peste hæreseos contaminatos in partibus Austriæ inferioris An. 1651. doctrinâ veræ Fidei sanavit, numero horum ad 3982. ascendente. Gloriosus dum fuit in opere, potentem se quoque monstravit sermone, quo Pragæ per septem Annos, & Viennæ per 25. Christo in Evangelio collaboravit. Affectum duorum Augustissimorum Imperatorum operario suo Zelo, & humili virtute ita sibi conciliavit, ut Ferdinandus Eum sæpius in Aula, Leopoldus verò semper ad latus habere vellet. Cumque honori huic modestè se opponeret, Augustissimus ei ut se se subderet, Literis ad Reverend. P. Bernardum à Portu Mauritio, tunc Ordinis nostri Ministrum Generalem obtinuit. Literæ hæ cum sint in sua expressione singulares, earum exemplar consultò hic, & ita ponitur.

L E O P O L D U S.

Divina favente Clementia Electus Romanorum Imperator semper Augustus.

HOnorabilis Religiose, Devote, Dilecte. Perspecta Vobis sunt præstantia servitia Patris Emerici Ordinis Vestri, & Guardiani Viennensis, in Nos, Domumque Nostram inclytam, necnon Universam Rempublicam Christianam copiosissimè hactenus collata, quorum quotidiana continuatione Is animum nostrum adeo sibi constrinxit, ut plenam omnino in eo pridem collocaverimus fiduciam; operaque ipsius tam necessaria Nobis est, ut illum à præsentia nostra separatum, & remotum relinquere nequeamus: atque inde est, quod ob infelicem Epidemiæ morbum, hac in Urbe magis in dies ingravescentem, ab eadem secedere, aliò iter proximè instituere cogitantes, ipsum Patrem verò ad latus nostrum habere cupientes, ab eo, ut Nos comitaretur, benignissimè petierimus, qui verò se, munerum sibi à S. Religione concreditorum prætextu, ab initio vehementer excusavit, se tamen tandem Nobis, & S. Obedientiæ submisit, ita, ut coacti fuerimus, à P. Provinciale licentiam, & casu, quo ulteriùs Nobiscum venire reluctaretur, mandatum, & preceptum in Virtute S. Obedientiæ, ob periculum moræ, & temporis angustiam, per expressum Cursorem benignissimè petere, à quo etiam desideratum responsum exspectamus. Verùm, cum in ejusmodi occurrentiis diversa itinera in, & extra Provinciam evenire facilè soleant, ac possint; ideo Vobis id insinuandum duximus, à Vobis perbenignè contendentes, velitis eidem Patri Emerico generalem Nobiscum veniendi, & manendi facultatem, & Benedictionem generalem, & universalem ubivis locorum, semel pro semper proximè impertiri, securos Vos vicissim reddentes, Nos eximia studia, promptitudinem, & sudores dicti P. Emerici in Nostris, communisque boni servitiis hucusque sedulò impensos, & deinceps impendendos, non modò ergu ipsius Personam propriam occurrentibus occasionibus, verùm etiam Ordinem Vestrum, & singillatim Cænobia in ditionibus nostris Hæreditariis sita, eum in modum agnituros, talibusque gratiæ propensionisque documentis compensaturos, ut Orbi palàm fiat, quanti operam, & servitia Nobis ab ipsomet P. Emerico indefessè hactenus præstita pendamus, facturique sumus ulterius Nobis ab eo exhibenda, super quo responsum vestrum, desiderio nostro congruum proximè opperimur, & Vobis, quod reliquum est, Gratiam Nostram Cæsaream pro omni tempore perbenignè testamur. Datum Viennæ Vigesima Augusti Anno 1679. Regnorum Nostrorum Romani 22., Hungarici 25., & Bohemici verò 23.

Leopoldus &c.

Christophorus De Abele &c.

A tergo. *Honorabili, Religioso, Devoto Nobis Dilecto Bernardo à Portu Mauritio, Ord. S. Francisci Capucinorum Ministro Generali.*

Originale in Arch. gen. Ord. Armaria Literæ Principum.

Divisus ita inter Aulam, & Religionem, dexterè utriusque semper negotia tractavit: illius, ceu Membrum Consilii à Conscientia nuncupati: hujus, ceu Diffinitor, & Custos &c. Titulis, & Officiis hujusmodi addidit Papa Clemens X. aliud, dum eum Præfectum omnium Missionum Apostolicarum, ad quàs S. Nunciatura Viennensis se extendit, constituit.

Dumque Ecclesia Cathedralis Viennæ, suo Pastore se viduatam lugebat, Leopoldus de alio nominando non hæsit, sed Emericum pro tali Papæ Innocentio XI. An. 1680. illico præsentavit. Honorem, quem Religiosa virtute contempsit, præcepto S. Odedientiæ, ab Apostolico Nuncio sibi imposito, suscepit. Jam Episcopus, S. R. I. Princeps, & intimus, ac Secretarum Conferentiarum Consiliarius, Habitum Ordinis antequam exteriùs immutaret, in publica Conventûs nostri Ecclesiâ, Benefactoribus pro eleemosynis, & Fratribus pro obsequiis grates, eleganti sermone dixit. Hos tamen non animo, sed corpore deseruit, eum colorem Habitûs nostri, in Veste Episcopali splendere voluerit, semperque Fratres duos, quorum unus ipsi ab Exomologesi erat, in Palatio tenuerit. Imperator dum pro Purpura Ei dandâ Romam Anno 1685. scripsit, scriptus est ille in libro mortuorum, & viventium in pace. Tumbam Ei dedit Ecclesia S. Stephani, sua Sponsa, quæ gemens æquè, & grata, adhuc dignissimi hujus Antistitis recordatur. Ex quadraginta quinque millibus Florenis, quos reliquit, & de quibus, ceu Capucinus, disponere noluit, triginta millia pro Bello, contra Turcas tunc vertente applicabantur, reliquis in exequiarum expensas & alia pietatis opera conversis.

Ex Archivo & Chronicis Provinciæ Austriaco-Hungaricæ.

DE-

DECRETO.

Sacræ Congreg. Episc. & Regul.

Consuetudo Habitum Religionis etiam in periculosis infirmitatibus deferendi, contra Scripturam Manzanedæ Medici ratihabetur.

SAcra Congregatio Eminentissimorum Sac. Rom. Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, maturè consideratis omnibus productis per Medicum Joannem Baptistam Manzanedam Molinam in suo discursu medico, seu responsione Apologetica adversùs Patrum Capucinorum consuetudinem retinendi communiter Habitum eorum Religionis in gravibus, & periculosis infirmitatibus: & audito etiam super præmissis Patre Procuratore Generali dicti Ordinis Capucinorum, referente Eminentissimo Carpineo, censuit, ac declaravit nihil circa prædictam consuetudinem esse innovandum. Romæ XXVII. MDCLXXXI.

C. Cardinalis Carpineus.

Locus ✠ Sigilli.

B. Panciaticus Secret.

Exempl. Authent. in Arch. gen. Ord. Tom. L. num. 23.

DECRETO.

Sacræ Rituum Congregationis.

Terminus perficiendi processum de vita, virtutibus, & miraculis Ven. Servi Dei Bernardi à Corleone Laici extensus, à Sanctissimo confirmatur.

PANORMITANA.

Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei Fratris Bernardi à Corleone Laici Professi Ordinis Capucinorum.

SAcra Rituum Congregatio, ponente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Casanata, censuit posse prorogari, seu concedi novum terminum unius Anni, ad effectum perficiendi Processus, in specie super asserta Sanctitate Vitæ, Virtutibus, & Miraculis prædicti Servi Dei, in vim literarum Remissorialium, & Compulsorialium, ab eadem Sac. Congregatione sub Die XVIII. Martii MDCLXXIX. annuente etiam Sanctissimo concessarum, & expeditarum, cum omnibus, & singulis facultatibus desuper necessariis, & opportunis, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Die XXIII. Januarii MDCLXXXIII.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die XX. Februarii MDCLXXXIII.

N. Cardinalis Ludovisius.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congregationis Secret.

Exempl. Authent. in Arch. gen. Ord. Tom. L. num. 131.

DECRETO

S. Congreg. Episc. & Regul.

Sacristias, Viridaria, Pomaria, Hortos & Sylvas Conventibus nostris contiguas sub clausura comprehendi, vel, Mulieres ingredientes, aut eas introducentes pœnis contra violatores clausuræ subjici, decernitur.

PErlatum est Sac. Congregationi Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, in multis Conventibus Capucinorum introductum fuisse abusum, quo multi prætendunt, Sacristias, nec non Viridaria, Pomaria, Hortos, & Sylvas eisdem contiguas, tam apertas, quàm muris, & sepibus circumdatas, non comprehendi sub Clausura, ac propterea credunt, mulieres, cujuscunque ætatis, dicta loca ingredientes sub quovis prætextu, & Religiosos introducentes, vel non impedientes, pœnas contra violatores Clausurarum minimè incurrere.

Ideo Eadem Sacra Congregatio decrevit, Mulieres

lieres adultas, cujuscunque conditionis, & ætatis suprascripta loca, sub quovis prætextu ingredientes, nec non Capucinos illas introducentes, aut non impedientea, pœnas contra violantes Clausuram eo ipso incurrere: Mulieres verò adhuc non adultæ ætatis dicta loca ingredientes subiacere debere pœnis, arbitrio Ordinarii locorum imponendis; ac propterea censuit (si Sanctissimo Domino Nostro placuerit) posse super hujusmodi Decreto Literas Apostolicas in forma Brevis expediri, illasque proximo Capitulo Generali intimari, ut in omnibus Conventibus prædictæ Religionis Capucinorum exactè observentur.

Datum Romæ die 1. Junii MDCLXXXV.

Caspar Cardinalis Carpineus.

Locus ✠ Sigilli.

B. Panciaticus Secretarius.

Exempl. Auth. in Archivo generali Ordinis Tom. E. *num.* 60.

N O T A.

OPeræ pretium ductum est, ut, quæ variè, & ante emanatum hoc Decretum circa Clausuram præcisè pro Nostro Ordine decisa fuêre, hic annectantur. Talia sunt, quæ jam Anno 1584. per suas literas, originaliter in Archivo generali Tom. *E.* num 60. asservatas Cardinalis Alexandrinus ex Sac. Congreg. ordine communicavit, & quæ postea Cardinalis Franciscus Jojosæus Protector repetiit, cum quorundam punctorum in suis itidem literis, quæ pariter in Archivo, Tomo & numero citatis asservantur, & ita sonant.

Admodum Reverende Pater. *Cum P. Vice-Procurator, qui impræsentiarùm negotia Religionis in Curia tractat, institerit pro resolutione quorundum dubiorum circa observantiam Clausuræ, & Mulierum exclusionem juxta Bullam fel. rec Pii V., Sacra Congregatio desuper decidit, & declaravit, uti sequitur:*

I. In ordine ad Monasteria, quæ noviter ædificantur, & in quibus Conventus necdum est formatus; solùmque ibi aliqui Fratres potiùs ædificii causâ, quàm ex alio motivo commorantur, declaratur, sicut jam aliàs Anno 1584. fuit declaratum, quod non sit Clausura talis, ita, ut si mulieres ingrediantur, memoratæ Bullæ pœnas incurrant.

II. Idipsum quoque fuit resolutum circa Domos, quæ sunt in Civitatibus, seu Locis majoribus, ad quæ Fratres infirmi ducuntur, & quæ, cum nec Ecclesiam, nec Conventum habeant, Loca Clausuræ non possunt nominari.

III. Declaratum est, quod sacristia omni modo sub Clausura comprehendatur.

IV. Quando Clausura jam est introducta, non possunt Mulieres intra illius terminos ex prætextu laboris ingredi, &, si ingrederentur, incurrunt pœnas Bullæ præfatæ.

V. Ad alios casus, circa quos fuit dubitatum, generaliter fuit decisum, quod Patres clausuram debeant maturiùs terminare, & signum, ad quod se extendat, ponere, nec ulla fœmina illud excedat, aut ingrediatur, aliàs dictis pœnis subjacet.

Poterit P. V. omnibus Fratribus suis mentem & præsentes Sacræ Congregationis decisiones intimare, ut quilibet eas observare, & cum Animæ suæ quiete Divino servitio incumbere queat &c. Romæ 18. April. 1605.

Franciscus Cardinalis Jojosæus.

Cum dein Anno 1616. circa sacristias nova emergeret difficultas, ex differentia, quod harum aliæ Ecclesiis forent unitæ, aliæ autem ab iis separatæ, à P. Sancto Romano Oraculum S. Congregationis Episc. & Regul. noviter fuit petitum, an scilicet Sacristiæ tam unitæ, quàm separatæ sub clausura forent comprehensæ? fuitque tunc juxta originarium Documentum, à memorato Patre in Archivo generali Tom. *E.* num. 60. relictum, decisum, *quod illa solùm, quæ ab Ecclesia forent separatæ, rationem Clausuræ induerent, non autem Ecclesiis unitæ.*

Quod ultimum postea supra posito Decreto fuit reformatum, & quamvis modus hoc moderandi variè fuisset quæsitus, effectus tamen impetrari non potuit. Inde Decretum in Capitulo Generali fuit publicatum, & Literæ circulares pro illius observantia ad Provincias ablegatæ.

Literæ autem Apostolicæ in forma Brevis, de quibus Decretum mentionem facit, nunquam fuêre expeditæ. Plura de hac materia si velis, vide Indic. gener. verb. *Clausura.*

D E C R E T O.

Sac. Congregat. Episc. & Regul.

Circa Eremitas Habitu, vel Capucio Franciscano abutentes, & circa receptionem, vel investitionem eorum, Apostolicas Constitutiones observari, sancitur.

Beatissime Pater.

INfrascripti Procuratores Generales Ordinis S Francisci, humillimi Filii, & Oratores Sanctitatis Vestræ ad Sanctos pedes prostrati supplicando exponunt, quod inter alia media, ab inimico homine, ad deprimendam prædictam Religionem inventa, maximè triviale sit abusus, quo nonnulli sub prætextu *Libellus Supplex.*

vitam

vitam Eremiticam ducendi, vel sine licentia, vel cum licentia falsa, aut illegitima induuntur dictæ Religionis Habitu, & quidem potiore ex parte cum Capucio, quo postea per Urbes, & Terras vagantur, & in Cauponis conversantes, pecunias colligentes, aliosque excessus committentes, Habitûs vilipendium, & scandala continua in-et extra Religionem causant. Malo tam gravi ut obviaretur, Sanctissimo Zelo Papæ Gregorii IX. Pauli II. & ultimò Urbani VIII. San. mem. fuit remedium positum, tollendo cuilibet alii, præter Religionem ipsam, facultatem talibus Eremitis, Habitum Franciscanum conferendi, & ipsis Eremitis, aut prætensis Tertiariis, sub gravium censurarum, & carceris pœnis prohibendo, ne sine licentia Superiorum dictæ Religionis Habitum hujusmodi portare præsumerent. Jam verò, vel, quod tales Pontificiæ Constitutiones negligantur, vel penitùs ignorentur, vel, quod iis derogatum esse, falsò prætendatur, non absque gravissimo Sæculi scandalo, & Religionis præjudicio per varias mundi partes tale genus hominum, seu Eremitarum multiplicari conspicitur, qui, ut majore mendicandi panem libertate potiantur, etiam sub ementito titulo, quod sint Religiosi Professi, in effræni sua vivendi forma persistunt, &, quasi â Foro Sæculari, & Regulari essent exempti, gravissimos committunt defectus; quæ omnia in manifestum Religionis cedunt contemptum. Nascitur hic excessus, partim, quod præfatæ Constitutiones Apostolicæ ignorentur, vel negligantur, cum varii Fratres subditi & Guardiani indifferenter ob suos fines Sæcularibus, insciis, quid dicere velit Religio, Habitum Tertiarorum conferant; partim, quod multi Ordinarii, ac etiam eorum Secretarii sine ulla facultate, & pariter ob suos respectus dispensent diversis Patentes Eremitarum cum Habitu; partim, quod alii ex se tali sese induant sine licentia, ut liberiùs vagandi habeant prætextum.

Ad evitanda talia inconvenientia â PP. Gregorio IX. per Constit. incip. *Quia confusio &c.* & â Paulo II. per Constitut. incip. *Regularem vitam &c.* sub pœna excommunicationis fuit prohibitum, ne ullus Eremita aut Tertiarius Franciscanus Habitum similem Habitui Franciscano portare præsumeret, & quod tales ab Ordinariis locorum ad illum deponendum sub gravibus censuris conpelli, ac excommunicati diebus festis inter Missarum solemnia denuntiari deberent: ab Urbano VIII. autem in sua Constit. incip. *Cum, sicut Dilectus &c.* fuit adjunctum, quod nullus, quicunque sit, Frater non Professus Ordinis, Tunicam vel Habitum cum-vel sine Pallio, cum-vel sine Capucio; absque Licentia Superiorum Ordinis in scriptis portare possit, & delinquentes â Nuntiis Apostolicis, vel Locorum ordinariis carcerentur, & ad Habitum deponendum variis pœnis constringantur. Imò circa Capucium expressissimè ordinatur, quod illud nec â Superioribus Ordinis, nec ab Ordinariis, nec â Nuntiis Apostolicis possit concedi, & delinquentes, seu tale portantes irremisibiliter ab ipsis Ordinariis vel Nuntiis carcerentur, Habitu spolientur, & aliis pœnis mulctentur.

Supplicatur proin Sanctitati Vestræ, quatenus pro suo Sancto, & Apostolico Zelo prædictas Constitutiones Gregorii IX. Pauli II. & Urbani VIII. renovare dignetur, adjuncta expressa declaratione.

I. Quod Habitus talis, etiam sine Capucio, extra Religionem non possit conferri, nec ab Ordinariis (excepto tamen, si & in colore & simul in forma ab Habitu Franciscano discreparet) nec â Fratribus subditis, nec â Superioribus Localibus absque Licentia Provincialis, vel Ministri Generalis, & quidem sub pœna excommunicationis, tam ab Habitum conferentibus, quàm ab illum ferentibus ipso facto incurrenda.

II. Quod Habitu, aliquo modo Habitui Franciscano simili taliter vestiti, nullo privilegio nec Indulgentiarum, nec Fori, nec Canonis potiantur, & quod tales in supplementum Ecclesiastici Fori â Magistratu sæculari debeant carcerari.

III. Quod Episcopi legitimè â Superioribus requisiti tales Habitu privare debeant, modo & formâ Sanctitati Vestræ bene visis.

IV. Quod hæc Apostolica provisio, quatenus omnibus innotescat, & illius ignorantia, aut abolitio, aut contraria præscriptio non possit allegari, in omnibus Locis, Terris, Civitatibus binâ vice per annum, in primis Dominicis Adventús & Quadragesimæ inter Missarum solemnia debeat publicari.

Quam gratiam &c.

Fr. Franciscus Maria Procurator Generalis Minorum Observantium.

Fr. Franciscus Maria â Sangro Procurator Generalis Reformationis Minorum Observantium.

Fr. Bonaventura â Recineto Procurator Generalis Minorum Capucinorum. Quoad conservationem, & observantiam Bullarum.

Exempl. Auth. in Arch. gener. Ord. Tom. C. num. 133.

Ad

Ad quem.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episc. & Regul. præposita, stante remissione Libelli per Sanctissimum Dominum Nostrum facta, & attentis narratis, censuit injungendum, prout præsentis Decreti tenore injungit, Ordinariis Locorum, ut supradictas Constitutiones Apostolicas juxta earum tenorem executioni omninò demandent. Romæ 21. Martii 1686.

C. *Card. Carpineus.*

Locus ✠ Sigilli.

B. Panciaticus Secret.

Exempl. Auth. in Archivo generali Ordinis Tom. E. *num* 133.

N O T A.

PRovisum quidem jam est per varia Pontificia Diplomata, & in specie per Constitutionem Papæ Gregorii XIV. fol. 45. positam, ne Tertiarii vel Eremitæ Habitum nostrum, vel ei consimilem gestent, cum tamen Decretum hoc observantiam Constitutionum, contra dantes Habitum Franciscanum Eremitis, & contra Eremitas Capucium portantes emanatarum innovet & inculcet, illud (quantumvis Ordini nostro soli non proprium) hic poni, clamor Religionis contra tales Eremitas, liberrimè Pontificias Constitutiones transgredientes, semper magis incalescens monuit. Alia vide in Indice generali Verb. *Eremitæ*. Constitutiones autem in Libello supplici memoratos invenies in Tomo, Bullas communes continente.

Ut Oratio quadraginta Horarum in Provinciis Ultramontanis noctis tempore interpoletur, indulget.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM Nos omnibus utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra comunione refectis, qui Orationi quadraginta horarum continuatarum, non autem interpolatarum, in Ecclesiis Civitatum, & locorum in Ultramontanis partibus consistentium, ubi dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Conventus habent, de licentia Ordinariorum locorum semel in anno instituendæ, per aliquod temporis spatium devotè interfuissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserimus, & aliàs, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die XXII. Maii proximè præteriti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, pleniùs continetur; Et sicut pro parte dilecti etiam Filii Procuratoris Generalis dicti Ordinis Nobis nuper expositum fuit, occasione accessûs Virginum, & Mulierum noctis tempore ad Ecclesias prædictas pro ejusdem Indulgentiæ consecutione, multæ actiones profanæ, & irreverentes interdum committantur, cupiatque propterea ipse Procurator Generalis opportunè desuper à Nobis provideri: Nos piis ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re favorabiliter annuentes, ut Oratio quadraginta horarum hujusmodi in Ecclesiis prædictis, sicut præmittitur, instituenda, noctis tempore interpolari valeat, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium ad tempus, quo literas nostras præfatas valere voluimus, concedimus, & indulgemus. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXX. Julii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

I. G. Slusius.

Breve format. in Arch. gen. Ord. Tom. H. H. *num.* 78.

N O T A.

QUæ originem hujus Orationis, & facultates Confessariis nostris, ratione illius concessas concernunt, vide fol. 54. & conditionem interpolationis ad hoc usque tempus durare, ex ultima harum indulgentiarum & facultatum renovatione observa.

P. Bonaventuræ à Recineto, Officium Procuratoris Generalis renuncianti P. Franciscum à Perusia substituit.

INNO-

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Bonaventura à Recineto Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quòd ipse tum ob ejus ingravescentem ætatem, tum ob onus satisfaciendi muneri, quo pluribus abhinc annis egregiè fungitur, Concionatoris Sacri Palatii Nostri Apostolici, prævià renunciatione Officii Procuratoris Generalis hujusmodi, quòd hactenus laudabiliter exercuit, ejus nomine in manibus nostris sponte, & liberè factâ, alium Procuratorem Generalem in sui locum à Nobis deputari plurimùm desiderat. Nos itaque ipsius Bonaventuræ votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ac de dilecti pariter filii Francisci à Perusia Fratris expressè professi, & ad præsens Diffinitoris Generalis ejusdem Ordinis fide, prudentia, charitate, pietate, integritate, vigilantia, & Religionis Zelo plenam habentes in Domino fiduciam, dictorumque Bonaventuræ, & Francisci singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, renunciationem, & cessionem hujusmodi ejusdem Bonaventuræ nomine factam, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium admittimus, & in ejus locum in Procuratorem Generalem Ordinis prædicti usque ad complementum temporis, ad quod præfatus Bonaventura in Officio Procuratoris Generalis hujusmodi durare deberet, memoratum Franciscum à Perusia cum omnibus, & singulis facultatibus, præeminentiis, prærogativis, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, ac quibus dictus Bonaventura ratione Officii præfati potiebatur, auctoritate, & tenore prædictis constituimus, & deputamus. Decernente pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Bonaventuræ, & Francisco præfatis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, Ordinis præfati etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die XI. Maii MDCLXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

J. F. Albanus.

Breve formatum in Archivo generali Ordinis Tom. H. H. num. 78.

N O T A.

P. Bonaventuræ merita & vitam, quam R. P. Didacus Calcagni Soc. Jesu fusè conscripsit, exhibet dignæ posterorum memoriæ synopsis, quæ post mortem pictæ illius imagini ita fuit apposita:

R. P. F. Bonaventura à Recineto Provincialis, pluries Generalis Diffinitor, bis Generalis Vicarius, tertiùm totius Ordinis Capucinorum in Aula Romana Procurator, S. Officii Qualificator, Sacro Purpuratorum Senatui in Conclavi à Confessionibus: insignis Philosophus, egregius Theologus, Concionator in tota Italia celeberrimus, Apostolico in Palatio, per annos 16. ad Summos Pontifices Clem. X. & Innoc. XI. pari semper cum admiratione & plausu Ecclesiasten egit: animi innocentiâ, morum suavitate, Regularis disciplinæ observantiâ, pietate, humilitate, obedientiâ, Zelo, consilio, prudentiâ, magnorum Principum gratiam, Religiosorum Ordinum æstimationem, Populorum venerationem adeptus, plenus non tam dierum, quàm meritorum, extremum clausit diem Romæ 7. Martii. 1691. ætatis 77. Religionis 62.

Indul-

Indulgentiam plenariam pro Missionibus volantibus concessam, Animabus Defunctorum per modum Suffragii applicari posse, concedit.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

COelestium munerum Thesauros, quorum dispensatores Nos voluit Altissimus, libenter illis impartimur, quos pro sua in Deum, & proximos charitate, & Christianæ Religionis Zelo, Animarum salutem omni studio procurare intelligimus. Quo in genere cum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum religiosos habeamus, eosque in primis, quos dilectus Filius Minister, seu de ejus mandato, Procurator Generalis ejusdem Ordinis ob hanc causam, hoc, & aliis proximè venturis annis, in diversas Christianæ Reipublicæ Provincias mittere constituit. Nos sanè eorundem Religiosorum pietatem, ac operam, eorumque, ad quos illi mittendi erunt, religionem, & devotionem spiritualibus gratiis confovere, ac augere cupientes, ejusdem Procuratoris Generalis precibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, piamque Ministri Generalis præfati deliberationem, quantùm cum Domino possumus, promovere volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, Authoritate confisi, omnibus, & singulis dicti Ordinis Religiosis mittendis (ubi tamen non erunt Missionarii Congregationis de Propaganda Fide) & aliis utriusque sexûs Christifidelibus, ad quos ipsi mittendi accesserint, nostram, & Apostolicam Benedictionem per præsentes impartimur. Nec non iisdem pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui pro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltatione, Principum Christianorum unione, Infidelium conversione, hæresum extirpatione, prout unicuique suggeret devotio, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, *quam etiam Christifidelium Defunctorum Animabus, quæ Deo in charitate conjunctæ ex hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint*, misericorditer in Domino, Authoritate Apostolica, tenore præsentium, pro una vice duntaxat, pro unaquaque Missione concedimus, & elargimur. Hortantes Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, & alios Ecclesiarum Dei Prælatos, & Rectores, ac Verbi Dei Prædicatores, ut in suis quisque Ecclesiis, cum Populus frequentior fuerit, præsentes Literas, ac omnia in eis contenta publicent, & publicari faciant, ac omnem eisdem Religiosis favorem, & auxilium in præmissis præstent. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Præsentibus ad septennium tantùm valituris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Januarii MDCLXXXIX. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

I. F. Albanus.

Breve form. in Arch. gener. Ord. Tom. H. H. *num.* 82.

N O T A.

IMpræsentiarum adhuc viget hæc facultas, suo semper tempore renovata.

Indulgentiam, Porticunculę nuncupatam, à fel. rec. Gregorio XV. pro vivis in perpetuum concessam, etiam animabus Defunctorum per modum Suffragii applicari posse, in perpetuum pariter indulget.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor noster omnibus, & singulis utriusque Sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum ubique existentibus, Die secunda Mensis Augusti à primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devotè visitâssent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, & aliàs, prout in ipsius Gregorii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis Die XII. Octobris MDCXXII. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberiùs continetur. Cum autem, sicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, Indulgentiam plenariam, & peccatorum remissionem

per

per dictum Gregorium Prædecessorem, ùt præfertu, concessam, etiam animabus Christifidelium Defunctorum per modum Suffragii applicari posse, summoperè desideret. Nos piis ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Indulgentiam plenariam, & peccatorum remissionem Christifidelibus præfatis supradictas Ecclesias Fratrum Ordinis Sancti Francisci Capucinorum dicta die secunda Mensis Augusti, ùt suprà, visitantibus, & præmissa peragentibus concessam, etiam Christifidelium animabus, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum Suffragii applicari posse, etiam perpetuò concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die x. Maii MDCLXXXIX. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

I. F. Albanus.

Breve formatum in Arch. generali Ordinis Tom. H. num. 28.

N O T A.

Ex occasione, quâ hæc Indulgentia pro Defunctis applicanda, fuit concessa, originavit forsan mos, qui adhuc durat, ut Fideles Ecclesias FF. Min. sæpius accedant, aut gyrum per eas, seu per Altare Majus conficiant cum intentione, ut Indulgentias defunctis pluries applicent. Cum autem in Decreto sub Innoc. XI. de apochryphis Indulgentiis Sac. Congregatio Indulgentiarum declaraverit: *Semel duntaxat in die Indulgentiam, in certos dies Ecclesiam visitantibus concessam lucrifieri*, movit Reverendissimus Episcopus Labacensis dubium, an Indulgentia Portiunculæ toties, quoties Ecclesias Minorum Fideles die 2. Augusti sub dicta intentione accederent, obtineretur? Fuitque dubium Sac. Congregationi expositum per Memoriale sequens.

Episcopus Labacensis à parte Imperii Orator devotus, EE. VV. humiliter exponit, quòd non obstante Decreto Innoc. XI. de Apochryphis Indulgentiis sub die 3. Martii 1678., quo declaravit, semel duntaxat in die plenariam Indulgentiam in certos dies Ecclesiam visitantibus concessam lucrifieri, pergunt Fratres Ordinis S. Francisci Reformatorum Provinciæ Carniolæ Populo persuadere, Indulgentiam pro die 2. Augusti de Portiuncula nuncupatam, eorum Ecclesiam visitantibus concessam, toties quoties eadem die lucrifieri posse. Cum autem hujusmodi abusus ad Summum Pontificem ab Ordinariis deferri jubeat Sac. Congregatio Concilii Trid. Sess. 25. de Reform. c. 21. in Decreto de Indulgentiis: Idcirco Orator quærit, & declarari petit: an præfata Indulgentia, de Portiuncula nuncupata, etiam comprehendatur sub Decreto, & Declaratione San. Mem. Innocentii XI. supradicta? Pro qua gratia &c.

Ad quod.

Die 17. Julii 1700.

Sac. Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, audita relatione Procuratoris Generalis, & Ministri Provincialis, censuit servandum esse solitum. Cit. Mathæucci in Offic. Curiæ pag. mihi 180.

Literas Apostolicas PP. Greg. XV. vide suprà fol. 69. & alia infrà inter PP. Benedict. XIII. Constitutiones.

ALEXANDER VIII.

Venetus, Petrus Cardinalis Othobonus antea dictus. Romæ VI. *Octobr.* MDCLXXXIX. *Summus Pontifex creatus. Obiit* I. *Febr.* MDCXCI. *postquam sedisset Annum* I. *Menses* III. *dies* XXXVI.

Constitutionem PP. Innoc. XI. de Missionariis Capucinis editam confirmat, &, ut hi tempore, & in actu Missionum, confessiones Sæcularium excipiant, statuit.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs, cum fel. rec. Innocentius Papa XI. Prædecessor noster intellexisset, quod dilectus Filius Minister Generalis, seu de ejus mandato Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Religiosos ejusdem Ordinis ad procurandam animarum Salutem in diversas Christianæ Reipublicæ Provincias mittere constituisset: idem Innocentius Prædecessor eorundem Religiosorum pietatem, ac operam, eorumque, ad quos illi mitterentur, religionem, & devotionem spiritualibus gratiis confovere,

fovere, atque augere cupiens, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisus, omnibus, & singulis dicti Ordinis Religiosis mittendis (ubi tamen non essent Missionarii Congregationis de Propaganda fide) & aliis utriusque sexûs Christifidelibus, ad quos ipsi mittendi accessissent, suam, & Apostolicam Benedictionem impertitus fuit: necnon eisdem verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui modo, & forma tunc præscriptis pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam etiam Christifidelium Defunctorum animabus, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migravissent, per modum suffragii applicari posset, misericorditer in Domino pro una vice duntaxat pro unaquaque Missione concessit; & aliàs, prout in ipsius Innocentii Prædecessoris desuper in simili forma Brevis, die XI. Janoarii proximè præteriti expeditis literis, quas ad septennium tantùm valere voluit, uberiùs continetur.

Cum autem, sicut præfatus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, copiosior ex Missionibus hujusmodi, Domino benedicente proventurus sit fructus animarum, si dictis Religiosis, qui suis exhortationibus peccatores ad pœnitentiam adducere satagunt, Sacramentales illorum confessiones audiendi facultas tribuatur, nec id ullum Ordini præfato præjudicium sit allaturum, quippe, quod fini Constitutionum ipsius Ordinis minimè adversetur. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ùt infrà, indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatis Religiosis Missionariis in Sacro Presbyteratûs Ordine constitutis quorumcunque Christifidelium Sæcularium in actu, & occasione Missionum hujusmodi, illisque durantibus tantùm, ad se currentium Sacramentales confessiones de Ordinariorum locorum respectivè licentia audiendi, illosque pœnitentia salutari, & aliis, quæ injungenda fuerint, eis injunctis, ab eorum peccatis absolvendi, facultatem ad septennium supradictum duntaxat duraturam, Authoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de Verbo ad Verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac Vice duntaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud ubique locorum habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Octobris M. DC. LXXXIX. Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. F. Albanus.

Breve formatum in Archivo generali Ordinis Tom. H. H. *num.* 83.

N O T A.

Serviet hoc Apostolicum Breve, tempore suo hucusque semper renovatum, in regulam PP. Missionariis paucarum illarum Provinciarum, quæ munus excipiendi Sæcularium confessiones necdum induxère, dabitque lumen pro casibus, qui possent evenire, cum defectu quoad punctum de Confessionibus Sæcularium excipiendis à gloriosè Regnante Summo Pontifice opportuniùs provisum sit, uti ex sua Constitutione incip. *Dudum emanârunt &c.* infrà constabit.

INNOCENTIUS XII.

Neapolitanus, Antonius S. R. E. Cardinalis Pignatellus antea dictus. Romæ XII. *Julii* MDCXCI. *Summus Pontifex creatus. Obiit* XXVIII. *Sept.* MDCC. *postquam sedisset Anno* IX. *Mense* II. *die* XVII.

DECRETO.

Sac. Rituum Congregationis.

A Sanctissimo confirmato, elogium B. Felicis antiquum novis Martyrologii editionibus apponi, conceditur.

ORDI-

Elogium Beati Felicis à Cantalicio.

CUM in nonnullis exemplaribus Martyrologii in Urbe usque de Anno MDCXXX. impressis,juxta Decretum Sacr. Rituum Congr. sub die XXIII. Martii ejusdem Anni MDCXXX. editum, compertum fuerit ibidem reperiri impressum Elogium Beati Felicis à Cantalicio approbatum, tenoris videlicet.

Die XVIII. *Maii.*

ROMÆ B. Felicis Confessoris Ord. Min. Capucinorum S. Francisci, qui apud eamdem Urbem mira humilitate, & maxima totius Populi ædificatione quadraginta annos ostiatim pro alendis Fratribus mendicavit, tandem virtutibus, & miraculis clarus ibidem obdormivit in Domino.

In aliis verò Martyrologiis recentioribus prædictum Elogium, forsan ob Typographorum incuriam non videatur impressum, Procurator Causæ Canonizationis, ejusdem Beati humiliter supplicavit Sacr. Rituum Congregationi, ut dignarentur Eminentiss. Patres eidem præpositi mandare, ut in proxima impressione, & in posterum præfatum Elogium in Martyrologio imprimendo, prout suprà jacet, apponatur: Ipsa Sacra Congreg. verificatis narratis, omnibusque perpensis, referente Eminentissimo de Alteriis gratiam petitam concecedendam esse censuit, si Sanctissimo D. N. placuerit. Die XV. Decembris MDCXCI.

Et facta de prædictis Sanctiss. D. N. Innocentio Papæ XII. per me Secretarium relatione Sanctitas Sua annuit, & Decretum edi, & publicari mandavit quibuscunque non obstantibus. Die XII. Januarii MDCXCII.

A. Episc. Ostien. Card. Cybo.

Loco ✠ Sigilli.

Joseph Vallemanus Sacr. Rit. Congreg. Secret.

Exemplar auth. in Archivo generali Ord. Tom. M. *num.* 37.

N O T A.

B. Felice postea Sanctorum Syllabo adscripto, fuit alio, & sequente S. Congregationis Decreto, titulum *Beati* in nominationem *Sancti* immutari, & alia verba adjungi concessum.

SAC. Rituum Congregatio instante P. Procuratore Generali Ordinis Capucinorum, benignè concessit, ut in Elogio Beati Felicis in Martyrologio Romano de mandato ejusdem Sacræ Congregationis apposito, loco BEATI, titulus SANCTI, nec non in fine ejusdem, post Verba: Obdormivit in Domino addantur sequentia: ET A CLEMENTE XI. PONTIFICE MAXIMO SOLEMNI RITU SANCTORUM NUMERO ADSCRIPTUS FUIT, & sic prædictum Elogium in eodem Martyrologio imprimi possit, & Valeat, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Die X. *Decembris* MDCCXVIII.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo D. N. relatione, Sanctitas sua benignè annuit. Die XIV. *ejusdem Mensis, & Anni* MDCCXVIII.

Card. de Abdua Præfectus.

Locus ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Episc. Liparit. Sac. Rit. Congr. Secr.

Exempl. Auth. in Archivo gen. Ord. Tom. C. *num.* 163.

Constitutionem PP. Alexandri VII. de Fratribus ad aliam Religionem transeuntibus editam & fol. 111. videndam confirmat: iis, qui tales in Provinciis collocant, vel retinent, pœnam dictat, ac huic Constitutioni nunquam per clausulas generales derogari, declarat.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EX injuncto Nobis Divinitus Apostolicæ servitutis munere ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ad conservandam Religiosorum Ordinum, eximiæ pietatis arctioris disciplinæ meritis conspicuorum existimationem providè emanâsse noscuntur, ut firmiora sint, & serventur exactiùs, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id à Nobis petitur, libenter corroboramus, illisque, ne temerario cujusquam ausu violentur, novas

sanctiones adjungimus, sicut in Domino expedire arbitramur. Aliàs siquidem pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum fel. rec. Alexandro Papæ VII. Prædecessori Nostro exposito, quod nonnulli è dicto Ordine ad alias Religiones transibant, assumptoque in illis Habitu Regulari, ad eas Provincias, in quibus Habitum præfatum Ordinis Fratrum Capucinorum publicè gestaverant, ac cogniti, & commorati fuerant, illico habitatum se conferebant, & ad tegendas, seu defendendas proprias imperfectiones ejusdem Ordinis Fratrum Capucinorum famam multis imposturis lacerare non verebantur, cum gravi Secularium scandalo, bonique nominis dicti Ordinis detrimento; Idem Alexander Prædecessor, supplicationibus ejusdem Procuratoris Generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ne de cætero quisquam, qui è memorato Ordine Fratrum Capucinorum post emissam in illo professionem regularem, ad aliam quamcunque Religionem quomodolibet transivisset, in ea Provincia, in qua professionem hujusmodi emisisset, ac Habitum eorundem Fratrum Capucinorum publicè gestavisset, habitare, seu commorari auderet, quovis modo, vel præsumeret, Authoritate Apostolica prohibuit, & interdixit, & aliàs, prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis, die XXVII. Decembris MDCLXIV. expeditis, quarum tenorem pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Cum autem, sicut dilectus filius modernus Vice-Procurator Generalis dicti Ord. Nobis nuper exponi fecit, præfatæ Alexandri Prædecessoris Literæ, quia nullius pœnæ inflictione, seu comminatione vallatæ reperiuntur, iisque, qui interdum è dicto Ordine ad aliam Religionem transeundi licentiam, ab hac Sancta Sede sibi concedi obtinent, illis per Literas Apostolicas, quæ super licentia hujusmodi expediri solent, uti posteriores, vigore clausurarum derogatoriarum in eis appositarum derogatum esse prætendunt, minùs accuratè serventur non sine notabili honoris dicti Ordinis præjudicio, Nobis propterea dictus Vice-Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ùt infrà, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsius Vice-Procuratoris Generalis votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. Eccl. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, supradictas Alexandri Prædecessoris Literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, Authoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus: nec non omnes, & singulos tam Religiosos, qui literis hujusmodi contravenerint, quàm Superiores, qui illos in aliqua Provincia contra earundem literarum dispositionem collocaverint, seu retinuerint, eo ipso privationis vocis activæ, & passivæ pœnam, absque alia declaratione incursuros esse declaramus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inviolabiliter observari; neque ipsis præsentibus per quascunque clausulas generales, nisi factâ illarum speciali, & individuâ mentione, ullo modo derogatum censeri, sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Alexander Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cœterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCXCVII. Pontificatus Nostri Anno sexto.

I. F. Card. Albanus.

Autographum in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Junii. 1697. fol. 25. de quo Breve format. in Arch. gen. Ord. Tom.H.H.n.96

Constitutionem PP. Urbani VIII. circa transitum Fratrum ad aliam Religionem emanatam, & fol. 79. positam confir-

confirmat, ac eam etiam in transitu ad RR. PP. Cistercienses Reformatos (vulgò de la Trappe) observari debere, sub censuris mandat.

INNOCENTIUS XII.

Ad futuram rei memoriam.

Sollicitudo Pastoralis Officii, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini per infallibilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio præsidemus, Nos urget, atque impellit, ut paternam Christifidelium Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ Instituto laudabiliter incumbentium curam gerentes, religiosæ eorum stabilitati, ut in ea vocatione, in qua vocati sunt, perseverent usque in finem, quantùm Nobis ex alto conceditur, prospicere satagamus. Dudùm siquidem fel. rec. Urbano PP. VIII. Prædecessori nostro pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum exposito, quod nonnulli dicti Ordinis Religiosi nullâ desuper ab Apostolica Sede, vel Superioribus suis obtentâ licentiâ, ad alios Ordines, seu Congregationes se transferre posse prætenderant, & prætendebant, non sine gravi regularis disciplinæ detrimento, ipsiusque Ordinis inquietudine; idem Urbanus Prædecessor, ut incommodis, damnis, & perturbationibus, quæ ex ejusmodi translationibus oriebantur, occurreret, supplicationibus dicti Procuratoris Generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ne de cætero perpetuis futuris temporibus ullus ejusdem Ordinis Religiosus ad laxiorem absque speciali dictæ Sedis, ad Carthusiensem verò, seu quemcunque alium Ordinem, vel Congregationem, nisi de Ministri Generalis pro tempore existentis Ordinis supradicti licentiâ, in scriptis obtinenda, quovis prætextu, aut ex quavis causa sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, nec non excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis, ipso facto absque ulla declaratione incurrendis, transire quoquomodo auderet, seu præsumeret, Apostolica Auctoritate interdixit, & prohibuit, & aliàs, prout in ipsius Urbani Prædecessoris Literis, desuper in simili forma Brevis Die IX. Aug. MDCXXVIII. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Cum autem, sicut dilectus Filius Franciscus Maria ab Aretio modernus Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit non minora incommoda, damna, & perturbationes memorato Ordini immineant, quin imò Provinciæ Galliarum ipsius Ordinis ea jam experiri cœperint, ex transitu Fratrum Ord. hujusmodi ad Monasterium B. Mariæ de la Trappe nuncupatum, Ordinis Cisterciensium Sagien. Diœcesis, ad quod quidam ex illis, quo spiritu ducti, nescitur, prætextu tamen arctioris vitæ ducendæ, se transferre satagunt; Nobis propterea dictus Franciscus Maria Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis de opportuno remedio providere, nempe, quòd Fratres dicti Ordinis Capucinorum expressè professi ad memoratum Monasterium Beatæ Mariæ de la Trappe Ordinis Cistercien. animo se se ibidem associandi, seu incorporandi, sine expressa solius Ministri Generalis ejusdem Ordinis Capucinorum licentia in scriptis obtinenda, nullo modo transire possint, etiamsi alia servanda servarentur, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, Sedi Apostolicæ reservatæ, tam pro receptis, quàm pro recipiendis prohibere, quemadmodum ob easdem ferme rationes rec.mem. Clemens X., & Innocentius XI. Romani Pontifices Prædecessores nostri id ipsum Monachis Congregationis Sancti Mauri Ordinis Sancti Benedicti prohibuerunt, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ipsum Franciscum Mariam Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, ne Fratres expressè professi dicti Ordinis Capucinorum ad quemcunque alium Ordinem, & Monasterium, seu alium regularem locum cujusvis alterius Ordinis, seu Congregationis, etiam Carthusianorum, & præsertim ad Monasterium Beatæ Mariæ de la Trappe hujusmodi, nisi servatâ præfatarum Urbani Prædecessoris literarum formâ, transire ullo modo audeant, seu præsumant, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium prohibemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores

ditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, quorumcunque Ordinum, & Congregationum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die x. Octob. MDCXCVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

J. F. Cardinalis Albanus

Autographum in Arch. Secret. Brev. Apost. Regesto Octobr. 1698. fol. 1. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ordinis Tom. H. H. num. 99.

N O T A.

Cum sub Pontificatu Innocentii XIII. & Benedicti XIII. aliqui ex nostris Religiosis, Literis Apostolicis, & præsertim S. Pœnitentiariæ muniti, ad RR. Patres de la Trappe, ac alios &c. secessissent, & Religioni nostræ ob allegatas in Curia Romana illorum rationes varia adnascerentur incommoda, ac nocivis sequelis aperiretur janua, multo studio quæsitum fuit, ut Constitutio suprapoſita alio Apostolico Brevi confirmaretur, cum & sub adjecta expressa clausula, quod Literæ S. Pœnitentiariæ Fratribus nostris ad Eremum de la Trappe &c. transire volentibus, non suffragari deberent.

Cum autem expeditio hujusmodi confirmatorii Brevis, ex ratione, illi tempori annexa, minùs consulta censeretur, præsertim, cum ab Apostolica Sede casibus tunc obversantibus vel per revocatorias dispositiones jam esset provisum, vel aliàs Fratres illi, dimisso iterum alterius Ordinis Habitu, ad nativas eorum & Religionis nostræ Provincias jam rediissent, à S. Pœnitentiaria huic Innocentianæ Constitutioni in futurum non amplius contra-agendum fore, verbaliter fuit sancitum.

Ex Tomo 3. Capit. General. fol. 257. & locis ibi notatis.

CLEMENS XI.

Urbinas, Joannes Franciscus S. R. E. Cardinalis Albanus antea dictus. Romæ XXIII. Novembr. MDCC. Summus Pontifex creatus. Obiit XIX. Martii MDCCXXI. postquam sedisset Annos XX. Menses III. Dies XXV.

Fr. Rupertum, Provinciæ Tyrolensis Alumnum, Episcopum Aulonensem, cum Suffraganeatu Ecclesiæ Passaviensis in Germania, creat.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Joanni Guidobaldo Raymundo (*) de Lamberg Electo Ecclesiæ Aulonen. Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Apostolatûs Officium, meritis licèt imparibus Nobis ex alto commissum &c.

Residuum mutatis mutandis simile Bullæ sequenti.

Datum Romæ &c. Anno Incarnationis Dominicæ MDCCI. Septimo Idus Maii Pontificatus Nostri Anno Primo.

(*) Baptismi nomen sub quo Bullæ expediri, & quod Fratres, ad Episcopatû evecti, reassumere solent.

N O T A.

Ex Illustrissimo, & per Germaniam conspicuo Comitum de Lamberg sanguine fuerat progenitus hic Præsul, qui Martis Castris, in quibus Capitanei Officio fungebatur, annos juventutis consecraverat. Horum pertæsus, ad severioris disciplinæ militiam, seu ad gloriosum semper, S. Francisci Vexillum transivit, ut membra sua exhiberet arma Justitiæ Deo, & innocentis pœnitentiæ inter Capucinos se præberet exemplum. Cum laude hi illico fuêre raræ suæ virtutis spectatores, sicut & testes doctrinæ, quam Philosophiæ, & Theologiæ Lector aliis communicavit in scholis, & quâ, ceu celebris Concionator, alios erudivit ad salutem in Cathedris. Eminentissimus

nentissimus Cardinalis, & Episcopus Passaviensis Joannes Philippus, ut affectum, quo nostrum complectebetur Ordinem, redderet magis perspectum, Ordini hunc suum Consanguineum subduxit, ut, qui Provinciam, ejusque loca opere, & sermone jam diù fœcundâsset, Episcopali quoque Zelo, suam ædificaret Diœcesin. Præstitit hoc fideliter ceu Suffraganeus usque ad Annum 1725., quo Tullii in Austria Die quinta Aprilis exuvias mortalitatis deposuit, & ad Sedes immortalium migravit, postquàm priùs sæpius, inter Capucinos Capucinum se mori posse, altiore cordis suspirio exoptâsset.

Fr. Angelum Bruxellensem Provinciæ Flandro-Belgicæ Alumnum, ad Mytras Ruremundenses & Primatum Geldriæ evehit.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Angelo D'oignyes, electo Ruremunden. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Apostolatûs Officium, meritis licèt imparibus Nobis ex alto commissum, quo Ecclesiarum omnium regimini Divina dispensatione præsidemus, utiliter exequi, coadjuvante Domino cupientes, solliciti corde reddimur, & solertes, ut, dum de Ecclesiarum ipsarum regiminibus agitur committendis, tales eis in Pastores præficere studeamus, qui populum suæ curæ creditum sciant non solùm doctrinâ verbi, sed etiam exemplo boni operis informare, commissasque sibi Ecclesias in statu pacifico & tranquillo velint, & valeant auctore Domino salubriter regere, & feliciter gubernare. Sanè Ecclesia Ruremundens. ad quam, dum illa pro tempore vacat, nominare personam idoneam, Romano Pontifici pro tempore existenti ad Charissimum in Christo Filium Philippum Hispaniarum Regem Catholicum, uti Geldriæ Ducem, ex fundatione, vel dotatione, seu privilegio Apostolico, cui non est hactenus in aliquo derogatum, spectare, & pertinere dignoscitur, ex eo, quod fel. rec. Innocentius Papa XII. Prædecessor noster, Venerabilem Fratrem nostrum Reginaldum Coels Episcopum nuper Ruremundensem à vinculo, quo dictæ Ecclesiæ Ruremunden., cui tunc præerat, tenebatur, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, de quorum numero Nos etiam eramus, consilio, & Apostolicæ Potestatis plenitudine absolvens, eum ad Ecclesiam Antverpien. certo tunc expresso Nuntio vacantem, de simili consilio, Apostolica Auctoritate transtulerat, præficiendo ipsum illi in Episcopum, & Pastorem, pastoris solatio destitutâ, Nos ad Provisionem ejusdem Ecclesiæ Ruremunden. celerem, & felicem, ne illa longæ vacationis exponatur incommodis, paternis & sollicitis studiis intendentes, post deliberationem, quam de præficiendo eidem Ecclesiæ Ruremunden. personam utilem, ac etiam fructuosam cum eisdem Fratribus habuimus diligentem, demum ad te Presbyterum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum expressè professum, de legitimo Matrimonio ex Catholicis nobilibusque Parentibus in Civitate Bruxellensi Mechlinien. Diœc. ortum, in quinquagesimo circiter, & à pluribus in Sacro Presbyteratus Ordine constitutum, Concionatorem eximium, ac in Ecclesiasticis functionibus, & Ordinum exercitio optimè versatum, omniaque alia requisita habentem, Fidemque Catholicam juxta articulos jam pridem à Sede Apostolica præpositos expressè professum, quemque prædictus Philippus Rex Nobis ad hoc per suas literas nominavit, & de cujus Religionis Zelo, vitæ munditia, morum honestate, spiritualium providentia, & temporalium circumspectione, aliis multiplicium Virtutum donis fide digna apud Nos testimonia perhibentur, direximus oculos mentis. Quibus omnibus debita meditatione pensatis, de persona tua, Nobis, & eisdem Fratribus ob tuorum exigentiam meritorum accepta, præfatæ Ecclesiæ Ruremunden., de Fratrum ipsorum consilio, Apostolica Auctoritate providemus, Teque illi in Episcopum præficimus & Pastorem, curam, & administrationem ipsius Ecclesiæ Ruremundensis tibi in spiritualibus, & temporalibus plenariè committendo, in illo, qui dat gratias, & largitur præmia, confidentes, quod dirigente Domino actus tuos prædicta Ecclesia Ruremundensis sub tuo felici regimine regetur utiliter, & prosperè dirigetur, ac grata in eisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiet incrementa; Jugum igitur Domini tuis impositum humeris prompta devotione suscipias, curam, & administrationem præfatas sic exercere studeas, sollicitè, fideliter, & prudenter, quod Ecclesia ipsa Ruremundensis Gubernatori provido, & fructuoso administratori gaudeat se commissam, Tuque præter æternæ retributionis præmium Nostram, & Sedis Apostolicæ benedictionem, & gratiam exinde uberiùs consequi merearis. Volumus autem, quòd Tu Ecclesiæ Cathedralis Ruremundensis reparationi pro viribus incumbas, Sacrarium sacrâ suppellectili ad Divina peragenda, & Pontificalia exercenda sufficienter

enter instruas, Theologalem, & Pœnitentiariam Præbendas instituas, montemque Pietatis erigi cures, conscientiam in his onerantes. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Primo, undecimo Kal. Decembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Orig. in Arch. Cancell. Episc. Ruremun. & exemplar ejus auth. in Arch. Ord. To. A. A. n. 2.

N O T A.

ORtum, quem habuit Bruxellis ex prosapia Comitum d' Ognyes, & d' Etrees illustrem, reddidit Illustriorem virtute, quà splendorem prioris, sub altissimæ paupertatis magisterio, seu rudi Ordinis nostri Habitu, 16. Decemb. 1668. abscondit, & quà ascensiones tales in corde suo disposuit, ut de virtute progrederetur in virtutem. Hanc ita gradatim ascendentem sequebantur comites honoris gradus. Insigniores inter hosce erant, dum Carolus II. Hispaniarum Rex Eum suum sibi selegit Concionatorem, & Philippus V. ejusdem Successor ad Mitram Ruremundensem nominavit. Hac in dignitate, quò aliis erat sublimior, eò inferiorem se præbuit omnibus. Excelsorum Statuum Hollandiæ amorem ita sibi conciliavit, ut in partibus eorum Acatholicis Sacramentum Confirmationis ab eo administrari conniverent. Rex Borussiæ prosequebatur eum honore particulari: nec fuit hic sterilis; cum quotannis illi notabilem pecuniarum summam consignaverit, ab eo in commodum Episcopatûs impensam, qui inde redditus, aliàs modicos, industriâ ejus insigniter adauctos esse, gratâ memoriâ adhuc fatetur. Præmium laboris, & Zeli acquisivit Anno 1722. die 9. Maii, qua de terra miseriæ, beata morte transivit ad videndum Deum Deorum in Sion.

Tria Decreta, quibus â S. Congregatione Episcoporum & Regul. Nobis jus Tertium Ordinem instituendi competere, fuit decisum, Apostolicâ confirmatione communit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EManârunt nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad favorem dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Regni Sardiniæ tria Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet: In causa vertente inter Patres Minores Capucinos Regni Sardiniæ ex una, & Patres Minores de Observantia ejusdem Regni, seu &c. partibus ex altera, de, & super infrascripto dubio: nempe, an Patribus Capucinis Regni Sardiniæ liceat dispensare, seu distribuere Habitum, seu scapulare parvum cum cingulo Sancti Francisci Sæcularibus utriusque sexûs in propriis Domibus, & sub Jurisdictione Ordinarii viventibus, qui denominantur Tertiarii, seu Tertii Ordinis, eosque dirigere in Spiritualibus juxta Regulas dicti Tertii Ordinis in propriis Ecclesiis in casu &c. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Gabriellio, censuit, ac declaravit, competere PP. Capucinis facultatem conferendi Scapulare, seu Habitum parvum cum cingulo S. Francisci. Romæ XVI. Novembris MDCCIII. Et die XXIX. Februarii MDCCIV. denuo auditis Religionibus Patrum Minorum de Observantia, & PP. Minorum Capucinorum S. Francisci, referente eodem Eminentiss. Gabriellio, Eminentissimi Patres censuerunt, persistendum esse in decisis sub prædicta die XVI. Nov. MDCCIII. Romæ &c.

Die verò VI. Martii ejusdem Anni MDCCIV. tertia vice proposita Causa per eundem Eminentiss. Gabriellium, ad preces Procuratoris Generalis Commissarii Curiæ Minorum de Observantia, & Procuratoris Generalis Strictioris Observantiæ S. Francisci, Eadem Sacra Congregatio censuit, ac decrevit, extradendum supradictum Decretum. Romæ &c. G. Cardinalis Carpineus.

Locus ✠ Sigilli.

Cum autem, sicut pro parte dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis Nobis subinde expositum fuit, ipsa Decreta hujusmodi, quò firmiùs subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ Patrocinio communiri plurimùm desideret. Nos ipsum modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspen., & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis

labilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbū insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè dergamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die XXIX. Martii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

Breve format. in Arch. gen. Ord. Tom. F. n. 156.

N O T A.

Videantur de hac materia suprà Constitutio PP. Clementis X. & infrà Constitutio PP. Benedicti XIII. cum Notis adjunctis.

DECRETUM.

Sacræ Congregationis Rituum.

De Canonizatione B. Felicis à Cantalicio expediri jubet.

Romana, seu Civitatis Ducalis Canonizationis

B. FELICIS A' CANTALICIO

Laici Professi Ordinis Capucinorum.

CUM in Causa BEATI FELICIS à Cantalicio, referente bon. mem. D. Cardinali Lenio, super Dubiis Virtutum, & Miraculorum à Sacror. Rituum Congregatione resolutiones prodierint die XXX. Aug. anni MDCXXV. constare de Virtutibus in genere, & in specie, & die XIII. Septemb. ejusdem anni de quatuor Miraculis, & posse Beatum nuncupari; Necnon fa. mem. Urbanus Papa Octavus de Consilio tunc existentium S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, ut præfatus Felix à Cantalicio Beatus nuncupari posset, & valeret, per Literas Apostolicas, in forma Brevis expeditas die prima Octobris dicti Anni MDCXXV. benignè indulserit: Hinc ad probandum non solùm ea, quæ postea evenerunt, verùm etiam, & quæ præcesserunt prædictam Beatificationem constructis pluribus Processibus, nempe in Regno Siciliæ, in Civitatibus Placentina Provinciæ Bononiensis, Salernitana, Civitatis Ducalis, & præcipuè in Urbe coram Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali ejusdem Vicario, eisdemque super Dubio Miraculorum diligenter examinatis, ac discussis, san. mem. Innocentius Papa X. in Congregatione generali coram eo habita die VI. Februarii MDCLII. ex septem Miraculis tertium, nempe Instantaneæ Sanationis genu Fratris Caroli à Tuderto Laici Capucini; Et Sanctissimus Dom. Noster Clemens Papa XI. ex duobus Miraculis in Congregatione Generali pariter coram Sanctitate Sua habita die XXXI. Januarii MDCCVIII. Primum in ordine, nempe Instantaneæ Sanationis pueri Leopoldi Francisci de Tozzis à febri acuta, & maligna cum pulmonis inflammatione approbârunt; Et deinde ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Barberino in locum bon. mem. D. Card. Colloredi defuncti Relatore subrogato, juxta præscriptū Decretorum generalium factâ die mens. XVIII. Mart. MDCCIX. plenâ, ac distinctâ Relatione de omnibus, quæ in Processibus, ac aliis Scripturis continentur, de Sanctitatis fama, de heroicis hujus Beati Virtutibus, Miraculisque ab eo patratis, & de iis, quæ post indultam Venerationem evenerunt, ac proposito Dubio: *An stantibus præmissis possit ad ejus solemnem Canonizationem deveniri?* Sacra Congregatio posse, annuente Sanctissimo, juxta Ritum S. Romanæ Ecclesiæ, & Sacrorum Canonum dispositionem ad solemnem ejusdem Beati Canonizationem quandocunque procedi, unanimi consensu declaravit. Verùm ad implorandam divinam opem à Sactitate Sua dilatâ resolutione, tandem, ut dicti Beati præsidio Capucinorum Ordo, qui eximiæ illius Virtutis fulgore coruscat, imminentibus præcipuè generalibus Comitiis, ejusdem proficiat exemplo, ac in cœteris omnibus Religiosis Ordinibus Regularis Observantia, Animarum Zelus, Deique amor magis, magisque augeatur, Idem Sanctissimus

D. N. Clemens Papa XI. enixè antea fusis, & indictis ad Deum precibus, Secretario, & Vice-Promotore Fidei auditis, præsens Canonizationis Decretum expediri mandavit. Hac die VIII. Maii MDCCIX.

C. Card. Carpineus.

Locus ✠ Sigilli.

B. Inghirami Sac. Rit. Congreg. Secret.

Exempl. Auth. in Arch. gen. Ord. Tom. H. *n.* 34.

D E C R E T O.

Eminentissimi Domini Nicolai Cardinalis Acciajoli Ordinis Protectoris declaratur, illa nostrarum Constitutionum verba: *quod Clerici ad Habitum recipiendi communiter habere debeant* XVII. *annos completos*, taliter debere intelligi, ut in aliquo casu particulari liceat eos recipere ante annum XVII. completum.

Nos Nicolaus Divina Miseratione Episcopus Portuensis S. R. E. Cardinalis Acciajolus, & apud S. Sedem Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum Protector.

AD supplicem Libellum Sanctissimo D. N. præsentatum à PP. Ministro Generali, Procuratore Generali, & pro parte totius Definitionis Generalis, imo nomine totius Generalis Capituli Ordinis Capucinorum in Alma Urbe congregati, humiliter supplicantium, quatenus Sanctitas Sua dignaretur reducere ad tenorem Constitutionum Ordinis, ætatem Clericorum in pristinum in dicto Ordine recipiendorum, non obstante Decreto S. Congregationis super Statu Regularium edito die VI. Decembris Anni MDCXCI. Placuit Sanctitati Suæ nostro arbitrio, & prudentiæ committere, ut id statuamus, quod pro observantia Constitutionum dicti Ordinis, magis in Domino expedire censuerimus. Cum ergo per Constitutiones Ordinis, ùt in Libello citato præfertur, cautum fuerit, quod Novitii, ad Habitum Capucinorum in numero Clericorum recipiendi, deberent annum ætatis XVII communiter complevisse, ita, ut ex dictis verbis adhuc dabatur locus aliquibus hujusmodi recipiendis, qui dictam ætatem nondum attigissent, ut in casibus particularibus fuit observatum; Nihilominus visum fuit præfatæ Sacræ Congregationi de anno MDCXCI. VI. Decembris dignis tunc de causis decernere, ne in posterum ullus Novitius Clericus ad Habitum assumeretur, qui non compleverit XVII. Annum suæ ætatis, sub pœnis in dicto Decreto enunciatis. Cumque exinde plurium annorum curriculo, experientiâ teste compertum sit, non modicum exortum, & in dies exoriri toti Ordini damnum ex tali restrictione; Cumque, quæ de novo emergunt, novo egeant consilio; Idcircò Nos virtute facultatis, & auctoritatis à Sanctissimo Domino in hac parte specialiter Nobis attributæ, ut dicti Ordinis indemnitati, quantùm possumus, in Domino consulamus, ejusdemque majori bono prospiciamus, Harum serie, & tenore decernimus, & declaramus, Constitutionem prædictam esse in posterum observandam quoad ætatem Clericorum recipiendorum ad Habitum, sicut ante præfatum Decretum fuit observatum secundùm verborum ejus tenorem, universaliter receptum in dicto Ordine, & naturaliter intellectum: Id est habeant communiter Annos Septendecim ùt plurimum completos, & non obstante Decreto prædicto Dat. VI. Decembris MDCXCI. possint aliqui Indole, Scientia, Moribus, Virtute, Fervore Spiritûs spectabiliores, qui XVII. annum non attigerint, ad Habitum probationis admitti, dummodo id non fiat communiter, & ordinariè. Et sic decernimus, & declaramus, & pro decretis, & declaratis haberi volumus hoc, & omni meliori modo &c. Datum Romæ in nostro Palatio die X. Julii MDCCIX.

N. Episcopus Portuensis Card. Acciajolus Protector.

Locus ✠ Sigilli.

Origin. in Archivo generali Ordinis Tom. C. *num.* 116.

N O T A.

PRO hac declaratione, tam quoad Clericos, quàm quoad Laicos habenda, facta est instantia Papæ à Patribus Ministro, & Procuratore Generalibus sub nomine totius Capituli Generalis, qui Libellum supplicem ad Eminentissimum Cardinalem Protectorem remisit sub sequenti rescripto.

Sanctissimus remisit D. Cardinali Acciajolo Protectori Ordinis Capucinorum, ut pro suo arbitrio, & prudentia, firmo

tia, firmo remanente Decreto pro Laicis, seu Conversis circa Oratorum preces pro observantia Constitutionum quoad Clericos tantùm id statuat, atque decernat, quod in Domino magis expedire censuerit.

A. Albanus.

Origin. in Arch. generali Ordinis Tom. C. num. 154.

Decretum autem Die 6. Decemb. 1691., à Sac. Congreg. de statu Regularium ad dubia exposita emanatum, & superius citatum fuit tenoris sequentis.

Servandas esse Constitutiones Religionis, & annum Decimumseptimum in Clericis, & Decimum nonum in Conversis debere in posterum esse completum.

Quod cum Superiores nostros relinqueret anxios, factus est pro declaratione recursus ad Sanctissimum.

Fr. Carolum Bruxellensem Provinciæ Flandro-Belgicæ Alumnum, Ecclesiæ Brugensi Episcopum destinat.

NOTA.

Mitram hujus Præsulis prævênit Corona gloriæ; hæc enim Ei, morte præocupato data fuit in præmium laboris anno 1710. antequam illâ fuisset insigni-tus. Laboravit in Religione, in qua Lectoris, Guardiani &c. Officia gessit; laboravit in Ecclesiâ, in qua munus Regii Concionatoris exercuit: labore hoc utrinque glorioso, addidit novum splendorem suæ Nativitati, quam ex Familia Principum de Hornes habuit, sago togaque celeberrima.

Sententias DD. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum super Canonizatione B. Felicis à Cantalicio exquirit.

Venerabiles Fratres.

Elegit olim Dominus David Servum suum, tametsi inter filios Jesse minimus natu esset, sustulitque eum de gregibus ovium, ut in Thronis Regum collocaret. Elegit novissimè Servum etiam suum Felicem à Cantalicio, Assisiensis Patriarchæ minimum filium, & de post fœtentes accepit eum, ut in medio Magnatorum consedere illum faceret, Ecclesiamque suam, quam humilitate vult crescere, præclaris Illius virtutibus illustraret. Sic Felix electus à Domino, elegit, & ipse abjectus esse in Domo Dei sui, magis, quàm habitare in tabernaculis peccatorum: pusilloque gregi, quibus æterno Patri complacuit dare Regnum, adscribi cupiens, ut magnum construeret ædificium Sanctitatis, altè priùs jecit fundamenta humilitatis. Sapientiam hujus mundi, quæ stultitia est apud Deum, semper despexit, stultusque sæpius haberi studuit propter Christum, ut verè esset sapiens, illâ scilicet sapientiâ, quam decet Charitas Christi: Charitas, quæ patiens est, benigna est, non æmulatur, non inflatur, non irritatur: Charitas quæ omnia suffert. Hoc divini amoris igne mirabiliter æstuans BeatusFelix jugi meditationis studio, & assidua oratione per arduum Christianæ perfectionis tramitem ad Superiora conscendit: quò sui abnegatione submissior, eò divinarum rerum contemplatione sublimior. Asperrimis Carnis afflictationibus, jejuniis, rigidissimis, ac verè perpetuis vigiliis, mortificationem Crucis jugiter in suo corpore portavit, illudque severioris pœnitentiæ austeritate ita prorsus edomitum, ac Spiritui subjectum reddidit, ut in carne ambulans, non secundùm carnem militaverit, ac, licèt frequentiùs nimium miseri hujus Sæculi periculis humilis ministerii sui ratione, quod longo mortalis ævi spatio exercuit, in singulos fere dies obnoxius fuerit, adhuc tamen nullam Sæculi maculam contraxerit. Verus Christi athleta, verus Francisci Sectator, & Filius per arctissimam paupertatem cursum illum, inquem vestimentis abjectis, ne succumberet, nudum se commiserat, gloriosè, ac feliciter consummavit. Evangelica rerum omnium terrenarum abdicatione infra homines positus, insignium miraculorum fulgore, quibus eum decoravit Altissimus, supra homines collocatus: Hæc omnia exactissimis comprobata documentis, quæ vobis abundè innotuisse non ambigimus, disertè satis efflagitare videntor, ut Dilectum Deo, & hominibus Virum, quem divina fruentem in cœlis Beatitate dudum colimus, in terris etiam, authoritate Nobis à Domino tradita, Sanctorum fastis solemniter adscribamus: postulant idipsum Viri Principes, postulat Religiosus Capucinorum Ordo, Fidelium penè omnium postulant vota. Verùm, priùs, quàm hoc decernamus, quemadmodum sedium æternarum assistricem sapientiam implorare non intermittimus, ita vestras etiam sententias hac in re audire summoperè exoptamus.

Omnium votis singillatim auditis Sanctitas Sua ita subjunxit.

Venerabiles Fratres.

In illum, qui noster jam erat, sensum suffragia vestra plenissimè conveniunt: ut Sancti scilicet

ĉti ſcilicet nomen, & cultus Beato Felici à Cantalicio Apoſtolica Authoritate decernatur, adenque ejus gloriam nunciare poſſit Eccleſia, cujus laudes jampridem omnes, ac præſertim hujus Almæ Urbis noſtræ populi ennarrabant. Tantæ itaque, ac tam expeditæ celebritatis diem in ſequenti Conſiſtorio, adjuvante Domino, indicemus; à Vobis interim petentes, ut (quod in hujuſmodi negotiis Eccleſiæ ſolemne eſt) aſſiduis precibus, aliiſque præſcriptis piis operibus, eo potiſſimum tempore, quo adveoientis Paracliti Spiritûs memoriam anniverſaria ſupplicatione recolemus, auxilium Nobis de Sancto impetretis, ut rem in terris cœleſtem juxta Divinum beneplacitum omnino conficere valeamus.

Ex Actis Canonizationis &c. per Juſtinianum Chiapponi collectis fol. mihi 140. & 169.

Fr. Athanaſium Provinciæ Pariſienſis Alumnum, Inſula Graſſenſi inſignit.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Joſepho Ignatio Joanni Baptiſtæ(*) de Meſgriny Electo Eccleſiæ Graſſenſis Salutem. (*) Nomen Baptiſmi.

Apoſtolatûs officium &c.

Reliqua mutatis mutandis, uti folio anteriore 143.

Datum Romæ &c. Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXI. quartodecimo Kalendas Novembris, Pontificatus Noſtri Anno decimo.

Autographum in Archivo Vaticano Regeſto Novembris 1711.

N O T A.

IN hoc Præſule fuit æquè vocatio, quâ è Caſtris ad Seraphicæ Noſtræ Religionis Tabernacula ducebatus, ac fervor, quo eam, conditione Nobilis Meſgrinianæ Domûs nonnihil obicem ponente, exequi euntendit, verè ſingularis. Singularior tamen effulſit in eo virtus, qua inter Fratres ambulavit in lege Domini, forma factus Humilium, & extra Conventus, ægrotos in Xenodochiis, detentos in carceribus, & pauperes in triviis inviſit, nihil ſubtrahens utilium, quò minus annuntiaret omnibus juſtificationes Domini, & doceret eos publicè, & per Domos. Poſt varia, quæ in Provincia geſſit, officia, Provinciæ Commiſſarii generalis ei fuit demandata; quâ in Provincia Ludovicea necdum exp[illegible]erâ, Epiſcopus Graſſenſis fuit nominatus. Charactere hoc inſignitus, novo ſeſe induit ſpiritu & zelo: Spiritu quidem, quo ipſemet gregem ſuum de ſuggeſtu pabulo ſalutis aluit, & tanquam imbres miſit inter populum Eloquia Sapientiæ ſuæ: zelo autem, quo contra novas, & nocivas ſe munivit Doctrinas. Harum zizaniis ne Ager ſuæ Diœceſeos pollueretur, paſtorali, & emphatica cavit Epiſtola, quam hic annecti varia ſuadet ratio.

NOS JOSEPHUS, IGNATIUS, JOANNES BAPTISTA DE MESGRIGNY

Ordinis Capucinorum, Dei Miſeratione, & Apoſtolicæ Sedis Gratia Epiſcopus Graſſenſis, Chriſtianiſſimi Regis Conſiliarius &c.

Univerſis Diœceſis noſtræ tam Sæculari, quàm Regulari Clero, Salutem, & Benedictionem.

POſtquam Altiſſimo placuit ex ordinatione divina, & adorabilis ſuæ Providentiæ Nos, licèt immeritos, elevare ad dignitatem Epiſcopatûs, ac humeros noſtros hujus Diœceſis Paſtorali curâ onerare, illico perſuaſi cognovimus, primam Epiſcopis obligationem ineſſe, ut ſollicitè ſervent, & cuſtodiant Sacroſanctum Orthodoxæ Religionis depoſitum. Ea propter, Chariſſimi Fratres, non ceſſavimus monere unumqaemque veſtrûm, ut cautè ambuletis, ac vigilanter Vos muniatis contra modernos errorum, ac hæreſum artifices. Non ceſſavimus hortari Vos in doctrina ſana, cum Salvatore noſtro Jeſu Chriſto vos commonentes, ut duntaxat imitemini ſerpentum prudentiam, aures obturando ad ſermones illos, qui inſtar cancri voracis paulatim ſerpunt ad inficiendas animas, verùm etiam, ut induatis columbarum ſimplicitatem, vos ſubmittendo cæcâ obedientiâ oraculis Eccleſiæ, quæ jam toties vos alloquitur per os, & organum Supremi Capitis. Quando quidem verò Superbia eorum, qui Deum oderunt, aſcendat ſemper, *& quidem ad tam altum temeritatis gradum, ut non vereantur cum publicè, tum privatim ſciſſuram* Gallicanæ *Eccleſiæ minitari, aut meditari, quærentes eam abſcindere* gladio *diſſenſionis à Romana Eccleſia, quam ad ſuas partes flectere nequeunt; quando quidem loco ſubmiſſionis, debitæ Romanis deciſionibus novas ſemper contra Eccleſiam ſeditiones cogitent, quaſi non eſſet uncta oleo, nec afflata Sancto Spiritu, in dies fabricando ſubtiliores techuas pene infinitis ſuis Epiſtolis, libellis, colloquiis, parallelis infidelibus, quibus indeſeſſè fatigant, & conturbant Publicum: Idcirco, Chariſſimi Fratres, omnes colligendæ ſunt vires, ut ſtemus* quaſi murus pro Domo Iſrael, *Nos ſtrenuè opponentes huic torrenti iniquitatis, toti Regno inundationem interminanti. Unde Officii noſtri & oneris eſſe duximus, deſuper vos informare, talibuſque providere ſubſidiis, qualia fas eſt expectare à ſollicitudine noſtra Paſtorali. Hinc etiam perluſtravimus Epiſtolas has inſtructivas* (a) *nuperrimè nobis porrectas ab eo Authore, cujus fidem Orthodoxam jam dudum probè novimus, quas planè tempori apprimè opportunas judicamus, magnopere ſperantes, non ſpernendos inde fructus in domo Dei exorituros. Quapropter bono fidelium arbitramur conſultum, ſi præſentes Epiſtolæ prælo ſubmiſſæ publico in manus veſtras devolverentur, prout eas de facto vobis conſignamus, omni attentione perlegendas, ac ruminandas, ut enaſcentes exinde difficultates oreteuus, & in fiducia ad invicem diſcernamus. Ne defraudetis, Chariſſimi Fratres, concreditas*

(a) Literæ hæ inſtructivæ, & Anti-Hexaplæ fuerant conſcriptæ in Lingua Gallica noſter P. Paulus à Lugduno, quæ poſtea in Latinũ tranſtulit noſter Pater Martinus Lucernenſis &c.

sitas vobis animat illâ fiduciâ, quam à Nobis participatis; pateant vobis subditorum præcordia, ut, si quid fortè veteris, aut recentis fermenti lateret, facili accessu, & remedio expurgetur, ne totam massam corrumpat. Præ omnibus autem solliciti estote, ut verbo, & exemplo pascatis, qui in vobis est, gregem, ne deficiat in defendendo respectu debito Decretis Summorum Pontificum. Altâ mente considerandum proponite filiolis vestris infortunium eorum, qui dati in sensum reprobum *Ecclesiam Romanam, centrum Unitatis, & extra quam nulla salus, audire nolunt, sesque æquales reddunt Ethnicis, & Publicanis. Fratres Charissimi, precemur supplices Deum T. O. M., ut dignetur Nos visitare radiis sui luminis, ac irrigare fontibus Paternæ suæ Benedictionis, secundando justas intentiones, quas inspiravit, ac confirmando, quod operatus est in nobis.*

Datum Grassæ in Palatio Nostro Episcopali XXIV. Julii M. DCC. XIV.

Josephus Episcopus Grassensis.

Roubin.

F. Franciscum Mariam ab Aretio, Provinciæ Tusciæ Alumnum, S. R. E. Cardinalem creat.

Venerabiles Fratres.

Eodem planè tempore, quo nos afflictis Ecclesiæ rebus opem laturi Sanctorum Catalogo nova nomina adjungere cogitavimus, Vestrarum etiam Fraternitatum numerum, pari ejusdem Ecclesiæ rationibus opportunè consulendi studio ducti, novis nominibus augere constituimus; ut ita non tam cœlestibus, quàm humanis subsidiis, quantùm in Nobis est, publicæ Causæ succurramus. Enixis proinde, ac diuturnis precibus Deum Optimum Maximum humiliter dudum exoravimus, ut in ejusmodi re, quod, & quale esset divinæ suæ, atque incomprehensibilis Sapientiæ beneplacitum, Nobis ostendere dignaretur. Temporis subinde opportunitatem nacti, quo delapsi olim è cœlo divini Spiritûs memoriam anniversariâ supplicatione celebravimus, Supremum Luminum Patrem ferventiùs iterum rogavimus, ut mentem nostram cœlesti sua Luce perfunderet. Hodiernam demum jejunio consecratam diem, ex veteri Prædecessorum Nostrorum more, ad rem ipsam, benedicente Domino, perficiendam delegimus, faxit Deus, ut omnes in amplissimum vestrum Ordinem cooptandi, muneris, ad quod vocantur, debito ita respondeant, ut in eis glorificetur Deus, Ecclesia lætificetur, ac Sacerdotale Ministerium honorificetur. Ad majores igitur Omnipotentis Dei Gloriam, Sanctæque Romanæ Ecclesiæ decus, & utilitatem, intendimus creare eos omnes, nempe octodecim, qui ad septuagenarium Vestrum numerum complendum in præsens desunt, Cardinales, eosque, quantùm Nobis fas est, ex omnibus Christianitatis Nationibus assumere, ut de iis, qui personas Sanctorum Apostolorum repræsentare debent, verè dici valeat: *in omnem terram exivit sonus eorum.* Ex illorum tamen numero gravibus ex causis animum nostrum moventibus, undecim duntaxat nunc evulgare censemus, videlicet:

Joannem Antonium Archiepiscopum de Via, Episcopum Ariminensem.
Augustinum Archiepiscopum Cusanum, Episcopum Papiensem.
Julium Archiepiscopum Piazza, Episcopum Faventinum.
Antonium Felicem Zondadarium, Archiepiscopum Damascenum.
Armandum de Rohan, Episcopum Argentinensem.
Nunum de Cunha de Attayde, Episcopum Targensem.
Wolffangum Annibalem, ex Comitibus de Schrottembach, Episcopum Olomucensem.
Aloysium Priolum, Rotæ Romanæ Auditorem.
Josephum Mariam de Thomasiis, Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum.
Joan. Baptistam Ptolomæum Societatis Jesu.
Franciscum Mariam ab Aretio, Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum, Palati Nostri Apostolici Concionatorem.

Alios septem in pectore reservare intendimus, arbitrio nostro quandocumque evulgandos.

Curavimus seligere viros, sive Ecclesiarum sibi commissarum administratione, sive illustribus legationibus, sive aliis Apostolicæ Sedis Ministeriis diu probatos; non neglexìmus Regulares, ut aliquam Religiosorum Ordinum bene de Ecclesia, & orthodoxa Religione meritorum rationem habuisse videamur.

Quid igitur vobis videtur?

Auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostrâ creamus S. R. E. Presbyteros Cardinales.

Joan. Antonium Archiepiscopum de Via, Episcopum Ariminensem.
Augustinum Archiepiscopum Cusanum, Episcopum Papiensem.
Julium Archiepiscopum Piazza, Episcopum Faventinum,
Antonium Felicem Zondadarium, Archiepiscopum Damascenum.

Arman-

Armandum de Rohan, Episcopum Argentinensem.
Nunum de Cunha de Attayde, Episcopum Targensem.
Wolffangum Annibalem, ex Comitibus de Schrottembach, Episcopum Olomucensem.
Aloysium Priolum.
Josephum Mariam de Thomasiis.
Joannem Baptistam Ptolomæum.
Franciscum Mariam ab Aretio.

Cum dispensationibus, derogationibus, & clausulis necessariis, & opportunis.

Alios septem in pectore reservamus, arbitrio nostro quandocumque declarandos.

In Nomine Patris ✠, & Filii ✠, & Spiritus Sancti ✠ Amen.

Ex Orationibus Consistorialibus ab hoc Summo Pontifice habitis. fol. mihi 117.

N O T A.

FRanciscum Mariam, quem Aretium Urbs Hetruriæ & una ex primis 12. Tuscorum Coloniis, 11. Nov. 1648. genuit corporaliter, regenuit spiritualiter nostra Religio, in qua, cum vastæ mentis, subtilis ingenii, ac fœcundæ facundiæ specimina semper panderet, aliàsque morum gravitate, & vario virtutum ornatu excelleret, primaria suæ Provinciæ Tusciæ, nec non Religionis adeptus est Officia.

Sublime Apostolici Concionatoris munus, ad quod 17. Augusti 1698. Papa Innocentius XII. illum segregavit, usque ad annum 1712. inclusivè, cù applaudentis Urbis æstimatione continuavit, ut Papa Clemens XI. meritum illius pileo rubro coronârit, seu Eum Ordini nostro dederit S. R. E. Cardinalem, tempore, quo Ordo Ecclesiæ dederat Sanctum, videlicet Felicem.

Tantò humiliòr autem, atque ad serviendum Deo promptior apparuit Franciscus Maria ex purpuræ munere, quantò se obligatiorem conspexit in reddenda desuper ratione. Inde licèt Habitum invitus mutârit, vitę tamen Religiosæ genus, ac virtutis habitus eosdem retinuit. Illis solùm adjunxit zelum, quo in Sacris Congregationibus, in quas, quasi omnes, spiritus ejus divisus erat, Ecclesiæ jura, & commoda intrepidus propugnavit, & quo Fidei incrementa, & ejus ad infidelium partes propaginem indefessè quæsivit. Zelus hic ut post mortem ejus adhuc operaretur, Sacram Congregationem de propaganda Fide constituit universorum hæredem, & sui memoriam perennavit in operibus typo datis, inter quæ sunt.

Panegyres de diversis Sanctis.
Consilia Sapientiæ ex Gallico in Italicum idioma traducta, & ampliata.
Ætas hominis.
Conciones habitæ in Palatio Apostolico, ab ipsomet Papæ Clementi XI. nuncupatæ, ac jam in diversas linguas transpositæ &c.

D E C R E T O.

Sacræ Congregationis Rituum.

B. V. Maria sub Mysterio Sanctissimæ, & Immaculatæ Conceptionis seu Principalis Patrona, Protectrix Ordinis instituitur, & Ejus festum sub ritu duplici primæ classis celebrari conceditur.

Eminentiss., ac Reverendiss. Domini.

Libellus Supplex. FR. Joannes Antonius à Florentia (*) procurator Generalis Minorum Sancti Francisci Capucinorum E. E. Vestris Reverendissimis humiliter exponit, quatenus in Comitiis Generalibus in hac Alma Urbe novissimè celebratis, Anno scilicet MDCCXII. visum est Patri Michaeli Angelo à Ragusa Ministro Generali, nec non PP. Definitoribus Generalibus, simul in eodem Capitulo Congregatis, Beatissimam Virginem Deiparam, quam sub Mysterio Immaculatæ Conceptionis specialiter venerati sunt, ac venerantur, in Principalem totius Capucinorum Familiæ Patronam, ac Protectricem eligere, ac ejusdem sub præfato Immaculatæ Conceptionis Mysterio electæ Festum imposterum, omni, quâ poterunt, solemnitate singulis annis celebrare, ac totius Capucinorum familiæ Fratribus celebrandum mandare. Cum autem ad piissimam hanc determinationem, ad praxim reducendam, requiratur consensus, approbatio, ac facultas Sacræ hujus Rituum Congregationis, tale statutum, ac determinationem approbantis; præfatus Procurator Generalis ex speciali totius Definitorii Generalis Commissione, ejusdemDefinitorii, ac totius Capucinorum Ord. Nomine supplicat humiliter E. E. Vestris, quatenus, prout aliis Regularibus, & præsertim Fratribus Minoribus de Observantia, vigore rubricarum revisarum, & approbatarum proprii Breviarii, idem festum sub ritu duplici primæ Classis celebrandi facultatem concedere placuit, ita (iisdem ratione, ac titulo intervenientibus) ipsi suæ Capucinorum Familiæ eandem Gratiam, ac facultatem impartire dignentur, & pro gratia &c. ut Deus.

Sub

Sub die 9. Decembris MDCCXIII. *huic supplici libello à Sacra Ritum Congregatione pro prima vice responsum fuit.*

Detur Ponens.

Electus inde fuit in Ponentem hujus petitionis Eminentissimus, ac Reverendissimus Cardinalis Casinus, cui consignatus fuit supplex hic libellus, Decretum Definitorii Generalis, & quædam alia documenta, probantia, quod etiam RR. PP. Observantes hujus petitæ gratiæ munere potirentur. Fuerunt etiam hujus supplicationis exemplaria distributa aliis DD. Cardinalibus qui debebant præstare votum in Congregatione; quæ fuit iterum celebrata sub die x. *Martii* MDCCXIV. *ac rescripsit pro gratia, & reddidit præsens Decretum.*

Ordinis Capucinorum.

EXhibitâ Sacræ Rituum Congregationi per Fratrem Joannem Antonium à Florentia Procuratorem Generalem Ord. Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum, Nomine etiam Deffinitorum Generalium totius Ordinis prædicti Electione in patronam Principalem B. Mariæ Virg. sub Ministerio Sm̃æ Conceptionis nuper ab ipsis factâ; ad preces modò Fratris Antonii prædicti pro informatione hujusmodi Electionis humillimè supplicantis, Sacra Rituum Congregatio, referente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Casino, attento, quod electio prædicta fuerit servatis servandis, & juxta præscriptum in decreto fel. record. Urbani Papę VIII. die XXIII. Martii MOCXXX. edito, legitimè facta, eandem approbavit, & confirmavit, ac B. M. V. Sanctissimæ Immaculatæ Conceptionis, sic in Patronam Principalem electæ, prærogativas omnes, Patronis Principalibus competentes, cum recitatione officii Ejusdem sub ritu duplici primæ classis cum octava in universo prædicto Ordine attribuit, atque concessit.

Die x. Martii MDCCXIV.

Fr. Cardinalis de Abdua.

Locus ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Epise. Liporitanus
S. R. Cong. Secret.

Exempl. Authograph. in Archivo gen. Ordinis Tom. R. num. 197.

N O T A.

CUM occasio eligendi Sanctos in Patronos variè occurrat, Decretum in hoc libello supplici allegatum hic in Regulam apponitur.

DECRETUM SUPER ELECTIONE SANCTORUM IN PATRONOS.

A Sacra Rituum Congregatione de Ordine Sanctissimi Domini Nostri Urbani Papæ VIII. emanatum die XXIII. *Martii* MOCXXX.

SAcra Rituum Congregatio, annuente Sanctissimo Domino Nostro in electione Patronorum mandavit infrascripta in posterum servari debere, declarans, quod aliter facta electio nulla sit ipso jure.

Primo. Quod eligi possint in Patronos ii solum, qui ab Ecclesia Universali Titulo Sanctorum coluntur, non autem Beatificati duntaxat.

Secundo. Quod de Patrono Civitatis electia fieri debeat per secreta suffragia à Populo, mediante Concilio Generali illius Civitatis, vel Loci; non autem ab Officialibus solùm, & quod accedere debeat consensus Episcopi, & Cleri illius Loci.

Idemque servari debeat in Patrono Regni, qui pariter eligi debeat per secreta suffragia à Populo singulorum Civitatum Provinciæ.

Et quod Repræsentantibus Regnum, Civitatem, Provinciam nulla competat facultas eligendi Patronos; nisi ad hoc habeant speciale mandatum, & ulterius interveniat consensus Episcopi, & Cleri dictarum Civitatum.

Et Tertio, quod causæ electionis novorum Patronorum debeant in Sacra Congregatione deduci, & ab ea examinari, ac demum causâ cognitâ ab eadem Congregatione approbari, & confirmari.

Et ne præmissorum ignorantia ullo unquam tempore possit allegari, eadem Sacra Rituum Congregatio supradictum Decretum imprimi, & publicari mandavit.

Joannes Baptista Card. Detus.

Locus ✠ Sigilli.

T. Tegrimius Secretarius.

(*) De memorato in Libello supplici P. Joanne Antonio alibi recurret memoria.

RE-

RESCRIPTO.

Patri Ministro Generali, electiones, quæ forsan ratione Belli, aut aliorum casuum canonicè factæ non fuêre, sanandi, & validandi copiam facit.

Beatissime Pater.

Libellus supplex. FRater Michael Angelus à Ragusa Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum Minister Generalis, licèt immeritus, ad Sanctitatis Vestræ pedes humillimè provolutus reverenter dicit: Quòd, cum ratione bellorum, necnon præteritarum, præsentiumque turbulentiarum in provinciis, præsertim Ultramontanis, contingere potuerit, ut aliqua Capitula Provincialia, ac Electiones Superiorum, tum Provincialium, tum localium in ipsis peracta, eò quòd non ad tenorem Sacrorum Canonum, & Apostolicarum Constitutionum, vel quia non libera, vel ex Electorum inhabilitate, vel aliis de causis irrita, nulla, vel infirma fuerint; Idcirco Provinciarum tranquillitati, Suæ, necnon subditorum sibi Fratrum conscientiæ, Capitulorum, & Electionum, quibus præesse, & interesse in suæ Religionis Visitatione, pro sui muneris, & Officii obligatiooe teoetur, validitati prospicero, ac consulere cupiens, ad Sanctitatis Vestræ pedes iterum provolutus humillimè supplicat, ut, si quas noverit præteritas Electiones Provinciales, sive Locales, propter causas superiùs allatas, fuisse, vel esse irritas, infirmas, nullas, Electoresque ad Suffragia, in Capitulis, & electionibus ferenda, propter easdem, inhabiles invenerit, illas, quatenus opus sit, sanaodi, validandi; istos verò absolveodi, rehabilitandi, & officiorum suorum, & actuum legitimorum exercitio, & executioni restituendi, & Apostolicam auctoritatem, & facultatem eidem benigniter impartiri dignetur, eâ tantùm usurus, io quantùm id secundùm coosciencia suam, unicamque gravissimæ rei necessitatem, expedire in Domioo judicaverit. Quam gratiam &c.

Die Septima Aprilis 1713.

Sanctissimus annuit concessioni petitæ facultatis, voluitque Oratorem illâ uti posse, etiam absque expeditione Brevis &c.

Locus ✠ Sigilli.

A. Card. Albanus.

Orig. in Arch. Ord. Tom. H. H. *num.* 117.

NOTA.

SIcut P. Michaël Angelus in Libello Supplici memoratus, oriundus à Ragusa in Dalmatia, & Professus in Provincia Picena, spiritu pietatis, & perspicacis ingenii dote semper eminuit, ita & Anno 1712. celebri votorum consensu in Ministrum Generalem fuit electus. Triginta quatuor Provincias tam ultra, quàm citra Montes, cum magna Regum, Principumque laude, ac Fratrum solamine visitavit, & completo Generalatûs officio, ad fatam Provinciam regressus, in odore suavitatis, vitæ, vario merito coruscæ metam ibi posuit.

Indulgentiam plenariam pro Festis Sanctorum Paschalis Baylon, & Joannis à Capistrano in Ecclesiis Ordinis ad perpetua tempora extendit.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omoibus utriusq; sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Eccleliis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum ubique existen., in *SS. Paschalis Baylon, & Joannis à Capistrano* Festis diebus, à primis Vesperis, usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctaoi Mariam Majorem sub

sub Annulo Piscatoris die xi. Octob. MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

F. Oliverius.

Autographum in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. 15. Divers. fol. 435. de quo Breve formal. in Arch. gen. Ord. Tom. H. n. 182.

P. Ludovico Francisco de Mornay, Provinciæ Parisiensis Definitori, Episcopatum Eumeniensem cum Coadiutoria Ecclesiæ Quebecensis confert.

CLEMENS EPISCOPUS
Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Ludovico Francisco de Mornay Electo Eumenien. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ROmanus Pontifex, quem Pastor ille cœlestis Ecclesiis prætulit universis, Gregi sibi commissi curam sedulò adimplere procurans, modò per simplicis provisionis officium, quandoque verò per Coadjutoriæ ministerium, operosæ diligentiæ studium adhibet opportunum, ut Ecclesiis ipsis, quæ propriis viduatæ Pastoribus, aut illis præsidentium senio confectorum in Spiritualibus, & temporalibus detrimenta pati comperiuntur, Præsules præficiantur idonei, per quorum solertiam providam Ecclesiæ prædictæ continuis proficere valeant incrementis. Sanè Ecclesia Eumenien. quæ in partibus Infidelium consistit, ad præsens certo, quem præsentibus haberi volumus pro expresso, modo, Pastoris solatio destituta, ne illa longæ vacationis exponatur incommodis, paternis, & sollicitis studiis intendentes post deliberationem, quam de præficiendo eidem Ecclesiæ cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus habuimus diligentem, demum ad Te, Religiosum Ordinis S. Francisci Capucinorum nuncupatorum expressè professum, ex nobilissimis, & verè Catholicis Parentibus in legitimo Matrimonio, & Diœc. Rothomagen. natum, in quadragesimo nono, vel circiter tuæ ætatis anno, & à viginti, & amplius annis in Sacro Presbiteratûs Ordine constitutum, qui munia Tui Ordinis, Guardiani videlicet, & Definitoris sapienter, & cum applausu adimplevisti, quique fidem Catholicam juxta articulos, jam pridem à Sede Apostolica propositos expressè professus fuisti, cuique apud Nos de generis nobilitate, vitæ munditia, & morum honestate, Spiritualium providentia, ac Temporalium circumspectione, aliisque multiplicium virtutum donis fide digna testimonia perhibentur, direximus oculos nostræ mentis, quibus omnibus debita meditatione pensatis, prædictæ Ecclesiæ Eumenien. de Persona tua Nobis, & eisdem Fratribus nostris ob tuorum exigentiam meritorum accepto de eorundem Fratrum consilio, Apostolica auctoritate providemus, Teque illi in Episcopum præficimus, Pastorum curam, regimen, & administrationem dictæ Ecclesiæ Eumenien. Tibi in Spiritualibus, & temporalibus plenariè committendo. Et insuper cupientes Venerabili Fratri nostro Joanni Baptistæ de la Croix de Saint Vallier moderno Episcopo Quebecen. Seni, & valetudinario, & ad obeunda munia Episcopalia in tam vasta Diœcesi impari, ne ipsa Ecclesia Quebecen. Sedi Apostolicæ immediatè subjecta, cui præesse dignoscitur, aliqua exinde in Spiritualibus, & temporailbus detrimenta patiatur, de Coadiutore idoneo, ac aliàs in præmissis oppottunè providere volentes, Te à quibusvis excommunicationis &c. censentes, Te, quem charissimus in Christo Filius noster Ludovicus Francorum, & Navarræ Rex Christianissimus vigore Indulti Apostolici sibi desuper concessi Nobis ad id per suas Literas nominavit, eidem Joanni Baptistæ Episcopo, quamdiu Ecclesiæ Quebecen. prædictæ præfuerit, in Coadjutorem perpetuum, & irrevocabilem in regimine, & administratione ipsius Ecclesiæ Quebecen. in Spiritualibus, & temporalibus constituimus, & deputamus. &c.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno MDCCXIII. IV. Kalend. Martii Pontificatus Nostri anno Quartodecimo.

Autograph. in Arch. Vatic., de quo exempl. in Arch. gen. Ord. Tom. A. A. num 14.

N O T A.

MEmoriam hujus Antistitis reddunt celebrem, & Generis splendor, & animæ bonitas: illum hæreditarium, & avitum acquisivit à Prosapia de Mornay, quam vetustæ nobilitatis decore, ac connubialis parentelæ fœdere conspicuam Gallia semper æstimavit: hanc sortitus est à Deo, quapropter, ne inter mundanas varietates versans, respiceret in vanitates, properavit illum è medio harum educere, & ad Ordinem nostrum transferre. In hoc Ludovicus quidem meditabatur sub modio latere, & cum Christo vitam ducere in Deo absconditam: latere tamen ita non potuit, quin eminùs, & cominùs promicantia merita Eum super candelabrum honoris ponerent: Provincia enim viso in eo regularis disciplinæ studio ædificata, elegit Eum Guardianum, & Definitorem; Rex Christianissimus autem, ut honorem amplificaret, Coadjutorem Ecclesiæ Quebecensis illum nominavit. Sacrificavit genium humilitatis altiori dispositioni, & Episcopalem auctoritatem cum spiritu mansuetudinis, & illibatæ conversationis exemplo semper conjunxit.

Indul-

Indulgentiam Plenariam pro Festo S. Catharinæ Bononiensis in Ecclesiis Capucinorum erectis, & erigendis, ad futura tempora perpetuat.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum Salutem Cœlestibus Ecclesiæ thesauris, piâ charitate intenti: Omnibus, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacrâ communione refectis, qui quamcunque ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, tam hactenus erectis, quàm in posterum erigendis, Die Festo Sanctæ Catharinæ de Bononia, à primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXVII. Augusti MDCCXIV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

F. Oliverius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. 14. diverf. fol. 406. de quo Breve format. in Arch. gen. Ord. Tom. H. num. 183.

N O T A.

CUM Festum Sanctæ Catharinæ eodem die ubique non celebretur, & ideo; an illo extra diem, pro quo à Sacra Congregatione, 20. Septembris 1681. Officium fuit indultum, translato, transferatur & Indulgentia, enatum sit dubium, pro illius solutione porrectus est Sanctissimo Libellus supplex, formatus, ut sequitur.

Beatissime Pater.

CUM per Sanctitatem Vestrum elementissimè concessa fuerit universo Ordini Fratrum Minorum Capucinorum Sancti Francisci Indulgentia plenaria pro Die Festo Sanctæ Catharinæ Virginis Bononiensis, ipsumque Festum ab iisdem Religiosis non celebretur in omnibus locis eodem die: Bononiæ namque, & Ferrariæ celebratur die IX. alibi verò XI. Martii. Inde exorta est ratio dubitandi inter eos, an in unoquoque loco, vel eorumdem Religiosorum Ecclesia Fideles fruantur dictâ Indulgentiâ eo die, quo à Sacrorum Rituum Congregatione ipsis indultum est Officium, seu Festum prædictæ Sanctæ celebrari? Unde, & humiliter postulant opportunam declarationem super hujusmodi dubitatione, & similibus casibus. Et pro gratia, &c.

Libello hoc à Sanctissimo ad Sacram Congregationem remisso, Hæc ita desuper resolvit:

Die XVII. Augusti MDCCXVII. Sacra Congregatio Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præposita rescribendum esse censuit, gaudere.

C. de Hieronymis Secret.

Locus ✠ Sigilli

Exempl. Authent. in Archivo generali Ordinis Tom. H. num. 183.

Indulgentiam plenariam in Festo S. Felicis de Cantalicio Ecclesiis Fratrum, & Monialium tam erectis, quàm erigendis ad perpetua tempora pariter concedit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

REdemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos salubertimorum, quæ nobis reliquit, exemplorum sectatores altis decoravit honoribus, & cælestis Beatitudinis consortes effecit, vices, licèt immeriti, gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, quorum Nobis credita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos Cœli Incolas fidelium devotionem, salubriter in Domino arbitramur. Cum itaque Nos aliàs ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Christianæ Religio-

Religionis incrementum, de Venerab Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe nostra tunc existentium consilio, Beatum Felicem à Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Professorem, auctoritate Nobis à Domino traditâ, Sanctum esse decreverimus, & definiverimus, ac Sanctorum Catalogo solemni Ritu adscripserimus. Hinc est, quod Nos ad augendam fidelium Religionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcunque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum Regularium tam Fratrum, quàm Monialium Ordinis præfati hactenus erectis, & in posterum quandocunque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, Die decimâ octavâ Maii, Festo ejusdem Sancti Felicis, à primis Vesperis, usque ad occasum solis Festi hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordis, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum Preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XV. Septembris MDCCXIV. Pontificatus Nostri Anno Decimo quarto.

F. Oliverius.

Autographum in Arch. Secret. Brev. Apost. Regest. 14. *Divers. fol.* 416. *de quo Breve format. in Arch. generali Ordinis Tom.* H. *num.* 184.

F. Timotheum à Flexia Provinciæ Britanniæ minoris Alumnum, Ecclesiæ Beritensi præficit, Eumque Coadjutorem Ecclesiæ Patriarchalis Babylonensis cum futura Successione deputat.

CLEMENS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei.

Dilecto &c. Romanus Pontifex &c.

Reliqua juxta stylum & formam Secretariæ Brevium Apost.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris XIX. Maii MDCCXIX. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Jun. 1715. *fol.* 5. *de quo exemplar in Arch. gen. Ord. Tom.* A. A. *num.* 56.

N O T A.

(a) 2. ad Timoth. 2. v. 15. Quod D. Paulus à suo olim Discipulo Timotheo servari voluit, hoc P. Timotheus in se plenè exprimere studuit, *sollicitèque (a) curavit seipsum probabilem exhibere Deo, Operarium inconfusibilem, & rectè tractare Verbum Veritatis. Probabilem* seu probatum se exhibuit in Zelo virtutis, quo floruit dilectus *Deo*, & suæ Minoris Britanniæ Provinciæ.

Fuit *Operarius inconfusibilis* in studiis, quibus in Curia Romana ceu S. Rituum Congregationis Consultor, in Religione ceu Diffinitor Generalis &c. amplè occupabatur.

Tractavit Verbum Veritatis rectè, electus à San. Mem. PP. Clemente XI., ut Constitutionem *Unigenitus* (b) 1. Timoth. 1. v. 3. personaliter ad Regem Christianissimum Ludovicum XIV. portaret, & *denuntiaret (b) quibusdam, ne aliter docerent.*

Franciscum S. R. E. Cardinalem Barberinum, Ordinis Protectorem nuncupat.

Dilecte Fili noster Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM per obitum bon. mem. Nicolai S. R. E. Cardinalis Acciajoli nuncupati &c. Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, dum vixit, apud Nos & Apostolicam Sedem Protectoris, Fratres præfati Protectore destituti remanserint, Nos eisdem Fratribus de alio idoneo Protectore providere volentes, ac de tuæ circumspectionis singulari providentia, doctrina, integritate,

tegritate, ac Religionis Zelo plurimùm in Domino confisi, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris Te, ex cujus protectione ob tuas eximias virtutes Ordinem prædictum plurimùm commodi suscepturum esse confidimus, ejusdem Ordinis, illiusque Conventuum, & Fratrum quorumcunque apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectorem, cum omnibus honoribus, & oneribus solitis, & consuetis ad tui vitam, Auctoritate Apostolica, teuore præsentium facimus, & deputamus. Volumus autem, ut Ordinem præfatum foveas, & protegas, ac Tibi in virtute Sanctæ Obedientiæ mandamus, ut Superiorum ipsius Ordinis auctoritatem, quantùm fieri potest, conservare cures, ac propterea ipsis Superioribus regimen & gubernium Subditorum penitus relinquas, nec in negotiis eorumdem Fratrum Te immisceas, nisi ab ipsis Superioribus requisitus fueris, ut in eisdem negotiis auctoritatem tuam interponas, & tunc, si omnino necessarium fore cognoveris, ut eandem auctoritatem tuam in iisdem negotiis exerceas, id facere possis; sed, quoad potueris, per Te ipsum id facere cures, adhibito ad scribendum, quando opus fuerit, in iisdem negotiis, seu causis, loco Notarii, aliquo ex Fratribus dicti Ordinis. Mandantes dilectis Filiis Ministro Generali, & aliis Superioribus, necnon universis Fratribus, & personis quibuscunque Ordinis præfati in virtute Sanctæ Obedientiæ, ut Te in eorum Protectorem juxta tenorem præsentium recipientes, eâ, quâ debent, reverentiâ, prosequantur, contrariis non obstantibus qnibuscunque. Cæterùm Te in Domino hortamur, ut hujusmodi Protectoris munus ita obire studeas, ut apud Deum bonorum operum Retributorem, æternum præmium, & à Nobis condignam laudem valeas promereri. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die x. Martii MDCCXIX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo Primo.

F. Card. Oliverius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Regesto Martii 1719. fol. 5.

N O T A.

COncludit succinctè præclara & amplissima Eminentissimi hujus pro Ordine nostro gesta, Encyclica epistola, quâ illius Defuncti animam Reverendissimus P. Minister Generalis Provinciarum Suffragiis commendavit, quapropter, ut illa in grata posterorum memoria conserventur, hæc verbatim & ita apponitur.

Reverende ac in Christo Observandissime P. Provincialis.

TEmpore, quo B. V. Mariæ ad Cœlos assumptæ triumphum anniversario lætitiæ cultu Ecclesia recolit, occurrit Nobis communicandum luctûs argumentum, dum hodie in solis ortu, Eminentissimus Cardinalis Franciscus Barberinus, Sacri Collegii Apostolici Decanus &c. sub nostra assistentia passus est vitæ suæ occasum. Sedet desuper, Civitas plena populo, & Domina Gentium in tristitia, seque orbatam ingemiscit Principe, qui magnanimo suo Zelo semper zelatus est pro gloria Domûs Dei, spiritu lenitatis & justitiæ sibi Populi conciliavit affectus, & Apostolicæ virtutis exemplo, purpuræ tantùm splendoris adjecit, quantùm hauserat ab ea claritatis: In communi tamen planctûs ordine Nos non continere debemus, dum Ordo noster in Defuncto suum, & illum perdidit Protectorem, qui circa viginti annorum spatium vigili curâ Religionis nostræ decori sese superimpendit, Consiliis & Beneficiis hujus incrementum quæsivit, & recensita à Seraphico Doctore Bonaventura Protectoris munia, omnibus numeris absolvit, fuitque verè Gubernator in bonis agendis, Protector in oppressionibus alienis, & Corrector in delictis istius Fraternitatis. *Otiosa in nobis non debet esse talium memoria, sed, ut ei nostræ pietatis Officia associemus, postulat & ratio, & servatus semper in Ordine usus: Inde R. P. V. Circulari Epistolâ omnes dilectissimæ Provinciæ suæ Fratres efficaciter moneat, ut inter eos quilibet Sacerdos triplici Missæ Sacrificio, quilibet Clericus triplici defunctorum Officio & Sacramentali Communione, & quilibet Laicus triplici pariter, ab eis peragi solita charitate, animæ defuncti Eminentissimi justa persolvant, quatenus, si appensæ in statera Divini Judicii ejus Justitiæ igne adhuc purgari deberent, ex hoc nostræ devotionis Suffragio celerior sequatur Ejus redemptio. Fratres autem omnes, in persolvendo hoc gratitudinis penso, eò fideliores fore confidimus, quò majore semper solatio Defunctus Eminentissimus de funebri hoc laboris sui præmio, Nobis sæpissime id audientibus, in vivis est gavisus, & quò magis Fratres, Defunctum ex illa Excellentissima per Italiam Prosapia oriundum recogitabunt, quæ Religioni nostræ dedit Monasteria, Purpuram, Beatum &c. quæ Filiationem nostram Sancti Francisci, ex vera & nunquam interrupta linea esse confirmavit &c. Obscurumque adhuc Ordinis progressum copiosissimis illustravit Brevibus, & Bullis.*

Dum autem crebriora nos feriunt mortis exempla, diesque ultimus nos latet, juxta D. Augustini monitum, dies omnes observemus, & vivamus quasi in sero morituri: *Interim Nos Sacris devoventes persistimus.*

Romæ 16. Augusti 1738.

Servus in Christo addictissimus Fr. Bonaventura à Ferraria Minister Generalis (L. S.)

INNO-

INNOCENTIUS XIII.

Romanus, Michael Angelus S. R. E. Cardinalis de Comitibus antea dictus. Romæ VIII. *Maii* MDCCXXI. *Summus Pontifex creatus. Obiit* VIII. *Martii* MDCCXXIV. *postquam sedisset Annos* II. *Menses* X.

F. Bernardinum (*) à S. Angelo in Vado, Ordinis Vicarium Generalem constituit.

A tergo. *Dilecto Filio Bernardino à S. Angelo in Vado Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum Professori.*

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Religionis Zelus, Vita, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & Virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendaris testimonio, Nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque Officium Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod dilectus Filius Joannes Antonius à Florentia (**) Frater expressè professus dicti Ordinis, sibi aliàs ad septennium delatum nuper obtinebat, per liberam dimissionem ipsius Officii, ab eodem Joone Antonio Religiosæ humilitatis studio io manibus Nostris sponte, & liberè factam, & per Nos admissam vacaverit, & vacet de præsenti: Nos Ordini prædicto de idoneo Vicario Generali providere, Teque, qui (ùt accepimus) ejusdem Ordinis Procurator Generalis existis, specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, dexteritate, & Religionis Zelo plurimùm in Domino confisi, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Te ejusdem Ordinis Vicarium Generalem, usque ad complementum dicti septennii, ad quod idem Joannes Antonius in Generalatûs Officio hujusmodi durare debuisset, cum omnibus, & singulis facultatibus, & prærogativis, quæ Ministro Generali Ordinis prædicti, pro tempore existenti competunt, ac præeminentiis, authoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore præsentium constituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub indignationis Nostræ, aliisque arbitrii Nostri pœnis omnibus, & singulis memorati Ordinis Superioribus, Fratribus, & Personis, cæterisque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut Te ad demandatum Tibi per præsentes Vicarii Generalis Officium, ejusque liberum exercitium, juxta tenorem præsentium recipiant, & admittant, Teque recognoscant, & Tibi in omnibus, quæ ad idem Officium pertinent, respectivè pareant, faveant, & assistant, ac tua salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententiam, sive pœnam, quam ritè tuleris, & statueris in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, Auctore Domino, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari. Ac decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Tibi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum iosertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cęterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Regest. Sept. 1721. *fol.* 27. *de quo Brev. format. in Arch. general. Ord. Tom.* A.A. *num.* 17.

N O T A.

Absoluto omni, in sua Picena Provincia, Superioratus gradu, Pater Bernardinus (*) gyrum Mundi Europæi circuivit: ceu Consultor enim Rmi P. Michaelis Angeli a Ragusia Ministri Generalis, & ceu Vicarius Generalis peragravit Hispanias, Galliam, Germaniam, & Italiam, in qua sub ultimo charactere Provincias visitavit omnes,

omnes, pericula in mari, & super terram perpessus patienter, & fortiter clamans contra abusus inductos, ac firmans mores Religionis antiquos. Occasione itineris, & visitationis hausit de Fratrum, & Ordinis statu notitiam perfectissimam, quæ, ne ceu mna sepulta in terra jaceret, Capitulum Generale Anni 1726. munus Procuratoris Generalis ei imposuit, ac cætui PP. Definitorum Generalium aggregavit. Quo ultimo in officio adhuc persistit, confirmatus in Capitulo Generali anni 1733., & practico suo consilio pro Religione laborare pergit.

P. Joannes Antonius (**) nactus est diem Natalem in Urbe Florentiæ, in qua, & naturæ dona, virtuosæ vitæ accessione cumulavit. Plantato in Domo Domini, seu nostro S. Ordine, contulit Dominus affluenter cœlestium charismatum munera, maximè tamen Spiritus intelligentiæ, & Apostolicæ eloquentiæ prærogativa in eo effulsère. His non solùm in primis Italiæ cathedris nomen suum magnificavit, sed & Viennæ Cæsareos applausus & favores acquisivit peculiares.

Electus anno 1719. Minister Generalis, cum hoc suum ministerium adimplere non posset, illud ultroneâ renuntiatione dimisit, & in senectute bonâ viam universæ carnis ingressus est Florentiæ in Conventu Immaculatæ Conceptionis Anno 1733.

F. Petrum Mariam de Lucca, (*) Ordinis Procuratorem Generalem deputat.

A tergo. *Dilecto Filio Petro Mariæ à Lucca Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum Professori.*

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Religionis Zelus, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud Nos fide digno commendaris testimonio, Nos inducunt, ut Tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque Nos hodie, seu nuper dilectum filium Bernardinum â Sancto Angelo in Vado Fratrem expressè professum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, qui Procuratoris Generalis ipsius Ordinis munere tunc fungebatur, in Vicarium Generalem ejusdem Ordinis, sub certis modo, & forma tunc expressis, Authoritate Apostolica constituerimus, & deputaverimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, uberiùs continetur. Hinc est, quod Nos Ord. prædicto de idoneo Procuratore Generali providere, Teque, qui (ùt accepimus) Frater expressè professus Ordinis hujusmodi, ac Officium Consultoris novissimi Generalis Ordinis prædicti exercuisti, specialis favore gratiæ prosequi volentes, & â quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac de tua fide, prudentiâ, rerum usu, solertiâ, integritate, dexteritate, & Religionis Zelo plurimùm in Domino confisi, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Te in prædicti Ordinis Procuratorem Generalem in locum memorati Bernardini usque ad complementum temporis, ad quod idem Bernardinus in Officio Procuratoris Generalis hujusmodi, si eum in Vicarium Generalem, sicut præmittitur, non deputassemus, duraturus fuisset, cum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, tenore præsentium constituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis Nostrę, aliisque arbitrii Nostri pœnis tam dicto Bernardino Vicario Generali, quàm aliis quibuslibet supradicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & Personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut Te ad demandatum Tibi per præsentes Procuratoris Generalis Officium, illiusque liberum exercitium juxta earundem præsentium tenorem recipiant, & admittant, tibique faveant, & assistant, pareantque, & obediant respectivè. Ac decernentes ipsas præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tibi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his â quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene,

plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duotaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XIII. Septembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

Autograph. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. Septemb. 1721. *fol.* 33. *de quo Breve formatum Tom.* A. A. *num.* 18.

N O T A.

FUIT & P. Petrus Maria (*) postea secunda vice ad hoc Procuratoris, & Definitoris Generalis munus in Capitulo Generali Anni 1733. canonicè electus, suffragantibus ei Doctrina, & Virtute, conspicuo fœdere inter se in eo connexis. Utriusque testes habuit, & adhuc habet nativam suam Tusciæ Provinciam, & Almæ Urbis Curiam: illam, dum Lectoris, Guardiani, Definitoris, & Vicarii Provincialis munia ei contulit, ad præclara Italiæ Pulpita illum destinavit, & Reverendissimo P. Joanni Antonio à Florentia Ministro Generali Consultorem designavit: hanc, dum in ea Postulatorem Causarum Sanctorum Ordinis egit, & Officium Consultoris Sac. Congregationis Indicis, & Procuratoris Generalis pro Ordine adhuc exercet.

Mediante etiam hoc duplici practicæ Doctrinæ, & Religiosæ Virtutis spiritu obtinuit, sub Innocentio XIII. ut inter Ceræ Papalis formas, quas *Agnus Dei* appellant, etiam forma cum imagine S. Felicis nostri, in quacunque aliàs solita figura funderetur: obtinuit sub Benedicto XIII. locum in Capella Pontificia pro PP. Ministro, & Procuratore Generalibus, pro tempore existentibus, & Altare terna vice hebdomadatim privilegiatum pro qualibet Ordinis Ecclesia: obtinuit sub gloriosè regnante Clemente XII., ut (quod jam olim & pro Eminentissimo Domino Francisco Cardinale Barberino impetraverat) Eminentissimus modernus Ordinis Protector Bartholomæus Cardinalis Ruspolus Sac. Congregationi Episcoporum, & Regul. negotiis præpositæ adscriberetur, ut, ubi causæ Ordinis agitarentur, Ordinis jura Em. Protector, & Fratres tueretur.

Obtinuit tandem promiscuè sub trino hoc Summo Pontifice varias Indulgentiarum, & gratiarum Brevia, Bullario huic inserta, pro quibus æquè, ac aliis studiosè actis, grata Religio, Viro huic se plurimùm debere in ævum fateri debet.

Indulgentias & Facultates pro Oratione 40. horarum, Provinciis Ultramontanis hucusque concessas, non obstante motâ novâ difficultate confirmat.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

AD ea, per quæ Christifidelium salus procuratur Animarum, libenter intendimus, eaque favore prosequimur opportuno. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Orationem quadraginta horarum ad Animarum salutem augendam in Ultramontanis partibus in Ecclesiis Civitatum, & Locorum, ubi ipsi Conventus habent, instituere soleant; Nos pium, & Sanctum, necnon Deo acceptabile opus hujusmodi promovere cupientes, omnibus utriusque Sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Orationi quadraginta horarum hujusmodi continuatarum (non autem, nisi noctis tempore interpolatarum) de licentia Ordinariorum locorum in quibuslibet Ecclesiis dictorum locorum semel in anno instituendæ, per aliquod temporis spatium devotè interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; omnibus verò, & singulis Confessariis ab Ordinariis locorum respectivè approbatis, qui in Ecclesiis prædictis occasione dictæ Orationis ad audiendas Confessiones deputati fuerint, omnes, & quoscunque utriusque Sexûs Christifideles pœnitentes ab omnibus quibuscunque in præteritum, usque ad diem Datæ præsentium commissis criminibus, & excessibus etiam Nobis, & Apostolicæ Sedi reservatis (hæresis, simoniæ, ac duelli, & violationis clausuræ Monasteriorum Monialium, & recursûs ad Judices Laicos contra formam Sacrorum Canonum exceptis) necnon excommunicationis, aliisque sententiis, censuris, & pœnis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, in præteritum similiter, usque ad diem Datæ præsentium incursis, impositâ cuilibet arbitrio suo pœnitentiâ salutari, in foro conscientiæ tantùm absolvendi facultatem, & auctoritatem, pro prima vice tantùm, tenore præsentium concedimus, & impertimur. Non obstantibus Apostolicis, ac in Provincialibus, & Generalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Præsentibus quoad indulgentiæ hujusmodi concessionem ad septennium proximum tantùm valituris.

turis. Volumus autem, ut præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXII. Julii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

Autograp. in Arch. Secret. Brevium Apostol. Regesto 2. Diversf. fol. 533. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ordinis Tom. Q. num. 16.

N O T A.

UT specialis hujus Brevis decor magis semper emineret, illius innovatio hâc vice novam patiebatur contradictionem, ex causa, quod facultates insertæ, forent nimis amplæ, & modus Brevis, contra stylum Curiæ. Inde, ut Ordo Possessionem privilegii manuteneret, S. Congregationi Indulg. supplicavit, sequente Libello supplici.

Ordinis FF. Minorum Capucinorum.

PRocurator Generalis Ordinis FF. Minorum Capucinorum nuncupatorum humiliter exposuit, quod in suis Ecclesiis ultra Montes semel in Anno, de licentia Ordinariorum Oratio 40. horarum institui solet, quâ occasione Christifidelibus prædictæ Orationi 40. horarum devotè interessentibus, San. mem. Clemens XI. Indulgentiam plenariam concessit, ac insuper facultatem dedit Confessariis, ab Ordinariis locorum approbatis, absolvendi à reservatis, ut plenius continetur in Brevi, quod datur summario num. unico. Ut autem uberiori Animarum fructu, adeo pium opus FF. suprà memorati prosequi valeant, Orator ejusdem Brevis renovationem ad alind septennium humillimè postulat. Quæritur ergo.

An Breve ad alind septennium renovari debeat?

R E S C R I P T U M.

Ad mentem: Et Mens est, quòd, si ab antiquo tempore habuerint facultatem absolvendi à reservatis, eadem confirmetur: sin minùs, concedatur Indulgentia plenaria simpliciter.

Ita Sac. Congregatio Indulgentiarum respondit, atque rescripsit sub die 12. Junii 1722.

Cum autem producta fuerint Documenta multa, imò multa Brevia formata, à longo tempore de septennio ad septennium concessa; Sac. eadem Congregatio, ac Sanctissimus Dominus Noster Innocentius XIII. annuerunt pro gratia in omnibus &c.

Alia de hac Oratione, & Confessariorum facultate vide fol. 54. & 55.

F. Carolum de Spinosa, Provinciæ Flandræ-Belgicæ Professum, Ecclesiæ Tricalensi in Episcopum præficit, cum facultate Pontificalia in Diœcesi Mechliniensi exercendi.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Carolo de Spinosa Electo Tricalen. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

APostolatûs Officium, meritis licèt imparibus, nobis ab alto commissum, quo Ecclesiarum Regimini Divina dispositione præsidemus, utiliter exequi coadjuvante Domino cupientes, solliciti corde reddimur & solertes, ut, cum de Ecclesiarum ipsarum regiminibus agitur committendis, tales eis in Pastores præficere studeamus, qui populum suæ curæ creditum sciant, non solùm doctrinâ Verbi, sed etiam exemplo boni operis informare, commissasque sibi Ecclesias in statu pacifico, & tranquillo velint, & valeant, auctore Domino, salubriter regere, & feliciter gubernare. Dudum siquidem provisionem Ecclesiarum omnium, tum vacantium, & vacaturarum ordinationi, & dispositioni nostræ reservavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus super his per quoscunque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Postmodum verò Ecclesia Tricalen. quæ in partibus infidelium consistit, & cui bon. mem. Conradus Ferdinandus Geist de Wildeg Episcopus Tricalen., dum viveret, præsidebat, per obitum dicti Conradi Ferdinandi Episcopi, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolvit, Pastoris solatio destituta; Nos vacatione hujusmodi, fide dignis relatibus intellectâ, ad provisionem ejusdem Ecclesiæ celerem, & felicem, in qua nullus præter Nos, hâc vice se intromittere potuit, sive potest, reservatione, & Decreto obsistentibus supradictis, ne illa longæ vacationis

cationis exponatur incommodis, paternis, & follicitis studiis intendentes, post deliberationem, quam de præficiendo eidem Ecclesiæ personam utilem, ac etiam fructuosam, cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus habuimus diligentem, demum ad Te Presbyterum Ordinis Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum expressè professum, de legitimo Matrimonio, ex Catholicis, & honestis parentibus in Diœcesi Gandavensi ortum, ac in sexagesimo & ultra tuæ ætatis anno, & à pluribus annis in sacro Presbyteratus Ordine constitutum, qui fidem Catholicam juxta Articulos jam pridem à Sede Apostolica propositos expressè professus es, cuique apud Nos de Religionis Zelo, vitæ munditia, honestate morum, spiritualium providentia, & temporalium circumspectione, aliisque multiplicum virtutum donis, fide digna testimonia perhibentur, direximus oculos nostræ mentis: quibus omnibus debita meditatione pensatis, Te à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Ecclesiæ Tricalensi præfatæ de Persona tua, Nobis, & eisdem Fratribus nostris, ob tuorum exigentiam meritorum acceptâ, de Fratrum eorundem consilio, Apostolica Auctoritate providemus, Teque illi in Episcopum præficimus, & Pastorem, curam, & regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Triclacensis Tibi in spiritualibus, & temporalibus plenariè committendo in illo, qui dat gratias, & largitur præmia, confidentes, quod dirigente Domino actus tuus, præfata Ecclesia Tricalensis sub tuo felici gubernio regatur utiliter, & prosperè dirigatur, ac grata in eisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiat incrementa. Jugum igitur Domini tuis impositum humeris prompta devotione suscipiens, curam, & administrationem præfatam sic exercere studeas sollicitè, fideliter, & prudenter, quòd Ecclesia ipsa Tricalensis gaudeat Gubernatori provido, & administratori fructuoso se commissam, Tuque præter æternæ retributionis præmium, Nostram, & dictæ Sedis benedictionem, & gratiam exinde uberiùs consequi merearis. Nos enim ad ea, quæ in tuæ commoditatis argumentum cedere valeant, favorabiliter intendentes, Tibi, ut à quocunque, quem volueris, Catholico Antistite gratiam, & Communionem Sedis Apostolicæ habente, accitis & in hoc sibi assistentibus duobus, vel tribus aliis Catholicis Archiepiscopis, vel Episcopis, similem gratiam, & Communionem habentibus, munus Consecrationis recipere liberè valeas, ac eidem Antistiti, ut recepto priùs à Te, Nostro, & Romanæ Ecclesiæ nomine fidelitatis debitæ solito juramento juxta formam, quam sub Bulla Nostra submittimus introclusam, munus ipsum tibi impendere licitè possit, facultatem concedimus per præsentes. Volumus autem, & dicta Apostolica Auctoritate statuimus, atque decernimus, quod, nisi recepto à Te per ipsum Antistitem juramento præfato, idem Antistes munus ipsum tibi impendere, & Tu illud suscipere temerè præsumpseritis, idem Antistes à Pontificalis Officii exercitio, & tam Tu, quàm ipse à regimine, & administratione tam spiritualium, quàm temporalium Ecclesiarum vestrarum suspensi sitis eo ipso: ac etiam volumus, quod formam juramenti hujusmodi à Te tunc præstiti, Nobis de Verbo ad Verbum per tuas patentes literas, tuo sigillo munitas, per proprium nuntium, quantò citiùs destinare procures: Quodque per hoc Venerabili Fratri Nostro Archiepiscopo Larissensi, cui dicta Ecclesia Tricalensis Metropolico jure subesse dignoscitur, nullum in posterum præjudicium generetur: & insuper Tibi, ut ad dictam Ecclesiam Tricalensem, quamdiu illa ab infidelibus detinebitur, accedere, & apud eam personaliter residere, minimè tenearis, dictâ Apostolicâ Auctoritate, de specialis dono gratiæ, tenore præsentium indulgemus. Cæterùm sperantes, quod Tu, licèt Doctor non sis, quia tamen prudentiâ, & sufficienti doctrina præditus es, ad alios docendum aptus existis, eidem Ecclesiæ Tricalensi esse poteris multipliciter fructuosus, Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione, Nos Tecum, ut eidem Ecclesiæ Tricalensi in Episcopum præfici, illique præesse, ipsamque Ecclesiam Tricalensem in eisdem spiritualibus, & temporalibus regere, & gubernare, ac munus prædictum suscipere, & illo uti liberè, & licitè valeas, defectu gradûs hujusmodi, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictæque Ecclesiæ Tricalensis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudibus, cæterisque contrariis nequaquam obstantibus, auctoritate, & tenore præmissis de similis dono gratiæ dispensamus. Præterea etiam volumus, quod Tu, postquam munus prædictum susceperis, ad hoc, ut dilecto Filio Nostro Thomæ, S. R. E. Presbytero Cardinali de Alsatia de Bussù nuncupato, moderno Archiepiscopo Mechliniensi auxilio esse possis, & de illius consensu, in Civitate, & Diæcesi Mechliniensi tantùm Pontificalia officia exercere valeas, ita, ut quatenus ab illis discedas, ad Claustra redire tenearis, assignatione trecentorum Ducatorum auri de Camera ad tui favorem jam factâ, pro Tui congrua

X subsen-

substentatione, juxta Decretum particularis Congregationis rerum Consistorialium. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXII. Nono Kal. Octobris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

Exemplar Authent. in Archivo gen. Ordinis Tom. A. A. num. 7.

N O T A.

Quæ Personam Reverendissimi hujus Præsulis concernunt, videbis infrà inter Papæ Benedicti XIII. Constitutiones.

DECRETO.

Eminentiss. Cardinalis Pœnitentiarii.

Quod Indultum ad instantias Reverendissimi P. Generalis Observantium pro Apostatis & fugitivis concessum, & amplo titulo: *Edictum super reditu fugitivorum totius Ordinis S. Francisci* publicatum, nec Capucinos, nec alios Franciscanos, proprios Generales habentes, complectatur, declaratur.

Eminentissime, & Reverendissime Domine.

Libellus Supplex. CUM ad aures infrascriptorum Procuratorum Generalium Ordinum Sancti Francisci Conventualium, Capucinorum, & Tertii Ordinis ejusdem, nonnulla pervenerint inconvenientia, quæ in diversis Mundi partibus in eorumdem Ordinibus oriuntur, ex Indulto ad petitionem, in terminis nimis generalibus factam à Ministro Generali Ordinis Minorum de Observantia, in favorem suorum Subditorum Apostatarum, per E. V. à Sac. Pœnitentiaria sub die XII. Augusti MDCCXXIII. emanato; ex eo, quia aliqui similes Religiosi Ordinum Oratorum, putantes in eo se comprehendi, ab obedientia suorum Superiorum se subtrahere præsumunt, & eo uti, cum videatur concessum in favorem omnium talium Religiosorum totius Ordinis Franciscani, cujus etiam certè sunt Oratores, & tamen in nullo subjecti, seu dependentes (ùt omnibus notum est) à præfato Generali de Observantia: ideoque ad tollenda tot mala, quæ hac de causa in dies magis oriri possent, humillimè precantur E. V. ut ejus summa benignitate dignetur declarare præfatum Indultum fuisse tantummodo concessum in favorem Religiosorum Ordinis Minorum de Observantia, non autem cæterorum prædictorum Ordinum prælaudati Patriarchæ Seraphici.

Qua de gratia &c. Quam Deus &c.

Fr. Felix Angelus Sidorius Procurator Generalis Ordinis Min. Conventualium.
Fr. Petrus Maria à Laca Procurator, & Comm. Generalis Capucinorum.
Fr. Franciscus Antonius Poma Procurator Generalis Tertii Ordinis S. Francisci.

RESCRIPTUM.

Eminentissimus, & Reverendissimus Ssc. R. E. Cardinalis de Comitibus Sanctissimi D. N. Papæ, & Sedis Apostolicæ Major Pœnitentiarius in Signatura Sacræ Pœnitentiariæ, habita die IV. Mensis Januarii MDCCXXIV. declaravit, sub Indultum nuper per eundem Majorem Pœnitentiarium, prævia remissione Sanctitatis Suæ, concessum, & publicatum sub die XII. Augusti Anni præteriti MDCCXXIII. ad instantiam Ministri Generalis totius Ordinis Sancti Francisci in Aracælitano Conventu Urbis, qui ad præsens est Fr. Laurentius à Sancto Laurentio, pro Apostatis, & Fugitivis totius Ordinis S. Francisci, comprehendere tantùm Professos Ordinis S. Francisci, qui sunt subjecti dicto Ministro Generali totius Ordinis S. Francisci, *nempe Fratres Observantes, Reformatos, Recollectos, ac alios dicti Ordinis S. Francisci, qui subduntur dicto Ministro Generali, non autem alios quoscumque ejusdem Ordinis Sancti Francisci, qui subduntur aliis propriis Generalibus.* Et ita Eminentissimus Major Pœnitentiarius declaravit, & observari mandavit. Datum Romæ ex solita Habitatione in Palatio Apostolico Die IV. Januarii MDCCXXIV.

B. M. Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.

Locus ✠ Sigilli.

Jo Dominicus Consalvus Sac. Pœnitent. Secret.

Exemplar Auth. & impressum in Archivo generali Ord. Tom. Q. num. 9.

N O T A.

VEl, quod aliqui rationes Tituli, quo Reverendissimus P. Minister Generalis PP. Observantium utitur, ignorârint, vel, quod alii ex illo quandam nostri Ordinis dependentiam à nuncupato Reverendissimo Patre deduxerint, varia jam sæpius orta est dissensio. Inde, ut veritas & pax se invicem semper osculentur, juvabit multùm, quæ sequitur circa utrumque, epitheca.

Assumpsit

Assumpsit hunc Titulum primus de Observantia Reverendissimus P. Christophorus Numeius Foroliviensis vigore Bullæ, quæ *Unionis* vocatur, & incipit *Ite in vineam &c.* Anno 1517. quo, uti P. Wadingus (a) recenset, Summus Pontifex Leo X. Reverendissimum P. Bernardinum de Prato Cheriensem, Conventualem, *ab Officio Ministri Generalis absolvit*, eidemque fatum P. Christophorum cum traditione sigilli substituit. Vario quidem nisu postea RR. PP. Conventuales hanc Pontificiam dispositionem reformari, seu ad primævum Religionis usum reduci sollicitabant, &, licèt causa acriùs sub Urbano PP. VIII. ab iis urgeretur, fuit tamen à S. Congregatione Rituum contra Eos decisum sequenti

(a) *Tom. 16. edit. nova fol. mihi 49.*

DECRETO.

RELIGIONIS S. FRANCISCI:

CUM Procurator Generalis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci sex abhinc annis ægrè ferret, Ministrum Generalem de Observantia in præteritum usum fuisse, & impræsentiarùm uti Titulo, & Sigillo cum inscriptione Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum, recursum habuit ad Sanctissimum, supplicans mandari reformari hujusmodi Titulum, tanquam non legitimè dicto Ministro Generali de Observantia competentem. Et supplicatione per Sanctissimum ad hanc Sacram Rituum Congregationem remissâ; Eadem Sacra Congregatio discussionem hujus negotii ad referendum usque de Anno 1625. commisit Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Muto, coram quo firmato dubio de consensu ambarum partium; An Titulus Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum, quo insignitur Minister Generalis Observantium, sit reformandus? utrâque parte sæpe sæpius in facto, & jure, desuper informante, & auditâ; ad relationem ejusdem Eminentissimi Cardinalis Muti, causâ acerrimè in plena Congregatione discussâ, Sacra Rituum Congregatio respondit: Nihil innovandum, & Ministrum Generalem de Observantia legitimè usum fuisse, & uti posse Titulo, & Sigillo cum inscriptione Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum. Et ita servari mandavit Die 22, Martii 1631.

C. Episcopus Portuen. Card. Pius.

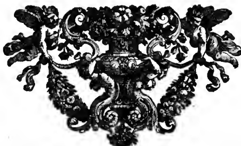
Locus ✠ Sigilli.

T. Tegrimius Episc. Assisien. Secret.

Exempl. impress. in Typographia R. Cam. Apost. in Arch. gen. Ord. Tom. F. num. 44.

Titulus tamen, novo hoc adminiculo Reverendissimo P. Ministro Generali PP. Observantium adjudicatus, nullatenus impedit, vel tollit in nostro P. Generali Titulum *Ministri Generalis totius Ordinis FF. Minorum Capucinorum*: nec etiam quid jurisdictionis Reverendissimo P. Ministro Generali de Observantia in nostrum Ordinem confert, vel unquam contulit, præsertim, cum hic jam in suo primævo partu ab omni prorsus Patris Ministri Generalis PP. Observantium jure fuerit exemptus, ita quidem, ut ab illo tempore talem habuerit, vel adhuc habeat dependentiam ab Ordine PP. Observantium, qualem Ordo Eorum habuit, vel habet ab Ordine nostro;

Ex quo etiam factum est, ut pro mutatione Tituli, Decreto S. Pœnitentiariæ præfixi, & dependentiam aliquam innuentis, Æmulo concursu Patres nostri laboraverint.

BENEDICTUS XIII.

Romanus, Ordinis Prædicatorum, Fr. Vincentius Maria, S. R. E. Cardinalis Ursinus antea dictus, Romæ XIX. *Maii* MDCCXXIV. *Summus Pontifex creatus. Obiit* XXI. *Febr.* MDCCXXX. *postquam Sedisset Annos* V. *Menses* VIII. *dies* XXIV.

B. FELICIS à Cantalicio, à PP. Clemente XI. Sanctorum Confessorum Canoni jam aliàs adscripti, Canonizationem promulgat.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei Memoriam.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut, quæ Romanus Pontifex in pleoario Coeventu Venerabilium Fratrum S.R.E.Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit & definivit, licèt postea ob ejusdem Pontificis obitum Literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tamen consequantur effectum.

Recolendæ memoriæ antecessor noster Clemens Papa XI. ut frigescentem Christianorum pietatem ad Domini cultum accenderet, servorum Dei exempla, qui virtutum magnitudine olim claruerant, in summo Romanæ Ecclesiæ Candelabro lucentia, pro sua pastorali sollicitudine exponere statuit, Beatique FELICIS à Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capucini appellantur, gestis omni præconio memorandis, & signis, quæ Deus ob ejus merita ediderat, in examen vocatis, de illo Sanctorum fastis adscribendo providè cogitavit.

FELIX ineunte sæculo XVI. circa annum Christi Domini MDXIII. in finibus Reatinorum humili loco natus, ab ipsa adolescentia futuræ virtutis argumenta, in dies animum ejus ad Summi Dei cultum excitantia, manifestavit. Literarum planè rudis, agrisque colendis deditus, ex sibi prælectis veterum Patrum gestis, austerioris vitæ, qua illi excelluerant, amore captus, institutum eorumdem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capucini appellantur, voto suo complendo aptissimum censuit, cui plurimo gaudio, in Laicorum ordine nomen daturus, Romam ex patria sua Cantalicio profectus est. Hic religionem ingressus Anno MDXLIII. toti Urbi per quadraginta & eò amplius Annos summè Christiana morum innocentia, & simplicitate, asperrimæque pœnitentiæ & vitæ genere se admirandum exhibuit. Rigidum sui Ordinis institutum per omnia observâsse nequaquam contentus, plurima alia ultro sibi servanda pro Dei amore, quo flagrabat, diu noctuque proposuit. Conscientiæ Viri Dei moderatores, Dominici Corporis sumptionem ter illi singulis hebdomadis peragere solito, per totos quindecim ante dormitionem annos, ob ejus ardentissimum charitatis fervorem, quotidianam divinæ mensæ perceptionem concedere, sanctum existimârunt; ad quam sine uberrimo lacrymarum imbre nunquam accessit. Lasso corpori nullam requiem indulsit, illud jejuniis præter suam regulam, supraque communem usum sibi præscriptis, durisque flagellis castigans, nudis pedibus per Urbem eleemosinas pro Fratribus reficiendis quotidie corrogaturus, incedere; ferreis quoque annulis ad lumbos præcinctus celebriores Urbis Basilicas obire consuevit; palam etiam visus cum Beato Confessore Philippo Nerio sui contemptu & humilitate certare. Vitæ suæ termino semel atque iterum prænunciato, visâque inter cœlitum choros Deiparâ Virgine, plenus dierum & meritorum in cœnobio ad radices Quirinalis Sanctè, suaviterque Spiritum Deo reddidit XV. Kalendas Junias Anni MDLXXXII. tota Urbe ad Servi Dei cadaver in sacra æde expositum confluente, per ejus preces divinam opem imploratura, vel ob jam acceptam per ejus merita, Deo grates actura. Ipsi quoque Sanctæ mem. Antecessores nostri Romani Pontifices Sixtus V. & Gregorius XV. ut Beati Viri precibus se apud Deum commendarent, ad ejus sepulchrum invisendum palam accedere visi sunt.

Tantæ Sanctitatis famâ Dei nutu in dies magis prodeunte, piæ recordationis Antecessor noster Urbanus Papa VIII. qui novam disciplinam ob Dei servos, in Beatorum & Sanctorum Canonem referendos, veteri addiderat, Beatum FELICEM novæ subesse noluit, ejusque virtutes ad receptam sanctionum Apostulicarum normam cum miraculis, ob ejus invocationem patefactis, ritè probavit, Servique Dei nomen in sacras tabulas Martyrologii Romani Pontificio diplomate relatum est, Missâ pariter & Officio in FELICIS honorem celebrari permissis. Postmodum per alios felicis mem. Romanos Pontifices Antecessores Nostros Innocentium X. & Clementem XI. novis miraculis, quæ post FELICEM, Beatorum numero adscriptum, contigerant, comprobatis, idem Papa Clemens Beatum Virum in Sanctorum Canonem, statutâ die referendum, Apostolicâ Auctoritate pronunciavit. Quare universis, quæ ex S. R. E. Constitutionibus, Ritibus, Canonibus, & Decretis, in Beati FELICIS virtutum, & miraculorum examine, & approbatione agenda erant, Sanctè peractis, idem Clemens magnæ solemnitatis

nitatis diem Dominicam, Sanctissimæ Trinitati sacram, XI. Kalendas Junias anni Dominicæ Incarnationis MDCCXII. sui Pontificatus XII. tanto actui, & cœremoniæ perficiendæ futuram esse voluit: quem actum, omnium maximè solemnem, Regum, & Principum obsecrationes ab Apostolica Sede obsequentissimè tantò antea poposcerant.

Itaque Clemens præstitâ die in Sanctam Beatorum Petri, & Pauli Basilicam magno apparatu, & celebritate processit: ubi in plenario S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum Conventu, repetitis pro Beato Felice in Sanctorum Canonem referendo humillimis ad Deum precibus, & Paracliti Spiritûs gratiâ enixè invocatâ, ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, Fideique, & Religionis Catholicæ amplificationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, toto eodem Conventu uno ore approbante, & consentiente, beatæ mem. Felicem à Cantalicio, de cujus sanctitate, virtutumque Christianarum, & signorum magnitudine cumulatè constiterat, unà cum Confessore & Pontifice Pio Papa V., Confessore non Pontifice Andrea Avellino, Virgineque non Martyre Catharina à Bononia, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum esse definivit, eundem Felicem Sanctorum Confessorum Canoni adscriptum deinceps ab universis Christifidelibus, ùt verè Sanctum, ubique colendum, honorandum, invocandumque decrevit; in ejus honorem sacras ædes, & altaria, ubi incruentum sacrificium Deo offeratur, construi & dicari; & quotannis XV. Kalendas Junias, quo die obdormivit in Domino, solemnem ejus memoriam, ùt Sancti Confessoris, piè recoli posse sancivit. Denique gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Confessorem Felicem cum cęteris jam memoratis in conspectu omnium gentium honorificari, & militantem Ecclesiam tam insigni gloria decorari voluisset; in ejusdem Confessoris, & cęterorum laudem solemni oratione cantatâ, in Ara maxima supra Confessionem Beati Petri Apostolorum Principis, unà cum eorundem Sanctorum commemoratione, Missæ Sacrificium celebravit, singulisque Catholicis, qui tantæ cœremoniæ intererant, plenariam peccatorum Indulgentiam, & remissionem largitus est.

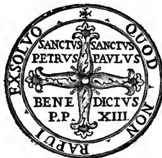
Ne verò de hujusmodi solemni definitione, & sanctione Apostolica, cœterisque præmissis, propterea, quod de illis per eundem Clementem, aut ejus Successorem felicis memoriæ Innocentium XIII. Prædecessores Nostros Literæ decretales conscriptæ non fuerint, unquam possit imposterum quomodolibet hæsitari; Nos, qui utrique, disponente Domino, licèt immeriti, in Cathedra Beati Petri successimus, volumus, & Apostolica Authoritate statuimus, ut decretum, sanctio, definitio, adscriptio, relatio, concessio, cęteraque hactenus memorata, à jam dicta die XI. Kalendas Junias anni MDCCXII. suum consequantur effectum, ac si de illis ab eodem Clemente revera Literæ decretales eadem die conscriptæ, & promulgatæ fuissent, ùt superius enarratur. Volumus etiam, ut præsentes Literæ Nostræ ad probandum decretum, sanctionem, & definitionem, adscriptionem, relationem, concessionem, cæteraque præmissa undequaque sufficiant, neque alterius cujuscunque probationis, & solemnitatis adminiculum ad id amplius requiratur.

Cæterùm, quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earundem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi vel ostendi contigeret.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV. pridie nonas Junias, Pontificatus Nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.
†

† Ego

† Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vice-Cancellarius.
† Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.
†
† Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.
†
† Ego Thomas Tit. Sanctæ Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Rufus.
† Ego Philippus Antonius Tit. Sanctæ Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.
†
†
†
† Ego Annibal Tit. Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Albanus, S.R.E Camerarius.
† Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.
† Ego Joannes Antonius Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.
†
† Ego Antonius Felix Tit. Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.
†
† Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.
†
†
†
† Ego Melchior Tit. Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.
†
†
†
†
† Ego Bernardinus Tit. Sancti Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.
†
†
† Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, & Achilei Presbyter Cardinalis Spinula.
†
†
†
† Ego Georgius Tit. Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.
†
†
†
† Ego Ludovicus Tit. Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.
† Ego Joseph Tit. Sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.
†
† Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.

†
† Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.
†
† Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.
† Ego Vincentius Tit. Sancti Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.
† Ego Prosper Tit. Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefuscus.
†
† Ego Nicolaus Tit. Sanctæ Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.
†
†
†
†
† Ego Benedictus Sanctæ Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.
† Ego Joseph Renatus Sancti Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.
† Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.
† Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.
† Ego Curtius S. Eustachii Diac. Cardinalis Origus.
† Ego Fabius Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.
† Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis de Marinis.
† Ego Julius Sancti Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.
† Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.
† Ego Alexander Sanctæ Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius. F. Card. Oliverius.

Visa.

De Curia J. Archiep. Anciranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Bulla formata in Arch. gen. Ord. Armario Authentica.

N O T A.

PAupertas Ordinis fuit tardatæ hujus promulgationis causa, cum enim Bulla notabili pecuniarum taxâ pro more redimi deberet, & Religio illi solvendæ par non esset, expeditio illius mansit suspensa. Informatus desuper Sanctissimus Pontifex, non solùm taxam ad 300. Scuta limitari, verùm etiam eum Missarum numerum Patri Procuratori Generali consignari disposuit, quarum stipendium, seu eleemosyna pecuniaria summam trecentorum Scutorum adæquaret. Ordini nostro dum Sanctissimus insigne hoc beneficium in Sancto præstitit, Sanctum, & ipsum, quantùm coleret, pluribus actibus patefecit; non solùm enim ordinarit, ut Magistratus Romanus omni triennio, Calicem argenteum, & 4. Intortitia in cultùs homagium S. Felici ad ejus Aras in Ecclesia nostra Romana offerret, & ut Ordo Officium, & Missam propriam, infra videndam, de Sancto diceret; concessit, verùm etiam Altare Cellæ, in qua Sanctus per quadraginta annos habitavit, personaliter Anno 1726. die Sancto Sacrâ, consecravit.

Quæ omnia in Mnemosynon gratitudinis, quâ Ordo noster hoc, & alia specialia Beneficia, ab hoc Sanctissimo Papa recepta, æviternaliter prosequi debet, appositum esto. Con-

Constitutiones S. mem. Urbani VIII. fol. 97. & Alexandri VII. fol. 106. positas, circa Bibliothecas confirmat, & Ministro Provinciali, ac Diffinitoribus conjunctim, Libros duplicatos, seu superfluos commutandi, ac aliis Provinciæ Bibliothecis applicandi facultatem largitur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quod dudum fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster, ad supplicationem tunc existentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis, ne libri, quinterna, folia, sive impressa, sive manuscripta, ad Bibliothecas Conventuum ejusdem Ordinis spectantia inde sub quovis quæsito colore, prætextu, vel occasione extraherentur, vel asportarentur, sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis, per contrafacientes incurrendis, sub certis modo, & forma tunc expressis, interdixit, & prohibuit: permisit tamen Ministris Provincialibus, & Definitoribus Ordinis hujusmodi conjunctim procedentibus, ut per eorum Sindicos, earundem Bibliothecarum libros, dicto Ordini inutiles, cum aliis utilibus, de licentia tamen illorum, qui eosdem libros, ùt præfertur, donâssent, aut eorum hæredum, si extitissent, permutare possent, & aliàs, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die xx. Julii MDCXXXVIII. expeditis, uberiùs dicitur contineri. Et subinde rec. mem. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster, per alias suas pariter in simili forma Brevis die III. Julii MDCLVI. expeditas Literas similem prohibitionem fecit, præterquam Fratribus prædicti Ordinis, qui quidem libros è Bibliothecis hujusmodi respectivè de Superioris, seu Bibliothecarii, pro tempore existentis licentia extrahere, & eis pro communi Conventuum, & particulari Fratrum Ordinis prædicti usu in suis cellulis, Fratribus quoque ejusdem Ordinis verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra suos Conventus uti possent, sed finito usu hujusmodi subitò ad dictas Bibliothecas sub pœnis supradictis reportare deberent, & aliàs, prout in prædictis Alexandri Prædecessoris literis fusiùs asseritur contineri. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, inter libros, qui in dictis Bibliothecis collocati sunt, aliquot sint duplicati, sive superflui, qui in aliis Bibliothecis ejusdem Ordinis existunt necessarii, & vice versâ eveniat, quod in illis, in quibus desunt libri, qui in aliis superflui sunt, alii libri reperiantur superflui, quibus ejusmodi Bibliothecæ indigerent, dictus verò modernus Procurator Generalis utilitati earumdem Bibliothecarum consulere cupiens, Ministris Provincialibus, & Definitoribus Ordinis præfati conjunctim procedentibus, libros duplicatos, sive super fluos asportandi, & applicandi aliis Bibliothecis suarum respectivè Provinciarum, quæ similibus libris indigeant, facultatem à Nobis concedi; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, &, ùt infrà indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, nunc, & pro tempore existentibus Ministris Provincialibus, & Definitorio conjunctim pariter procedentibus, libros duplicatos, seu superfluos prædictos à Bibliothecis suarum respectivè Provinciarum, in quibus collocati reperiuntur, extrahere, & asportare liberè, & licitè, absque ullius censuræ, vel pœnæ, in supradictis Urbani, & Alexandri Prædecessorum literis quovis modo appositæ, seu comminatæ incursu possint, & valeant, ita tamen, ut libri, sic extrahendi illic in Bibliothecis earumdem Provinciarum, illis indigentium collocari, nec inde sub pœnis prædictis extrahi, vel asportari debeant, licentiam, & facultatem, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus prædictis Urbani, & Alexandri literis ac, quatenus opus sit, piæ mem. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum, Prædecessorum pariter nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, Conventuum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Autograph. in Archivo Secret. Brev. Apost. Reg. Aug. 1727. fol. 649. de quo Breve format. in Archivo generali Ordinis Tom. Q. num. 37.

N O T A.

AD sollicitandas hasce Literas Apostolicas compulit P. Procuratorem Generalem nimius Conventuum particularium ad Curiam Romanam recursus, quo Apostolica Libros inutiles & superfluos commutandi facultas poscebatur. Inde, cum necessitari jam generaliter provisum sit, nullum Breve, quod pro particulari Bibliotheca obtentum est, Tomo, Provinciarum Bullas & Brevia complectenti inseretur, nisi specialis id exigat ratio; præsertim, cum talia Brevia particularia, Brevibus generaliter Ordini datis, aliquoties præjudicent, aut aliàs supervacanea sint. Præterquam, quod eorum expeditio Ministros Curiæ æquo afficiat tædio &c.

Quod Fratres Infirmi, Indulgentias in Sacello Valetudinarii lucrari possint, concedit.

Beatissime Pater.

Libellus Supplex. PRocurator Generalis Capucinorum Sanctitati Vestræ humiliter exponit, quod, cum Fratres Infirmi & Convalescentes è Valetudinario aliquoties non possint descendere ad Ecclesiam Conventûs, privati maneant Indulgentiis, qui ibi acquiruntur, & ita inferioris, seu infelicioris conditionis existant, quàm Fratres sani, qui æquè in propriis, ac aliorum Ecclesiis ad hunc effectum se transferre possunt. Quapropter charitate erga Infirmos motus Sanctitati Vestræ supplicat, quatenus concedere dignetur, ut Fratres hujusmodi visitando Sacellum Infirmarii, aliaque præscripta opera peragendo, lucrari possint omnes Indulgentias, quæ successivo tempore in Ordinis Ecclesiis obtineri possunt.

Quam gratiam &c.

Annuimus die 24. April. 1715.

Benedictus Papa XIII.

Orig. in Arch. gen. Tom. Q. num. 39.

N O T A.

CUm autem Infirmi Fratres aliquando degant in locis, ubi Infirmarium cum Ecclesia propria non extat, aut aliàs ita graviter decumbant, ut è cella exire nequeant, fuit ad novas instantias à Sanctissimo Papa gratia ampliata, & concessum, ut tam Fratres quàm Moniales in talibus casibus in cellis Indulgentias lucrari possent, prout videre est seq. fol. 170.

Non obstante Anni Jubilæi generali Indulgentiarum suspensione, Indulgentias pro secunda die Augusti, pro festis Sancti P. Francisci, ac Conceptionis B. V. Mariæ Immaculatæ in Ecclesiis Provinciarum Ultramontanarum acquiri posse indulget.

Sanctissimus Dominus Noster.

BENEDICTUS PAPA XIII.

AD humillimas supplicationes P. Procuratoris, & Commissarii Generalis Ordinis Minorum Capucinorum Sancti Francisci, Indulsit, *ut in omnibus Ecclesiis FF. Ordinis Capucinorum Provinciarum Germaniæ, Galliarum, & Hispaniarum: exceptis tamen illis Ecclesiis, quæ sunt in Diœcesibus Galliarum, quarum Episcopi sunt Refractarii, acquiri valeat Indulgentia Plenaria pro die secunda Mensis Augusti, pro Festo Sancti Francisci de Assisio, ac pro Festo Conceptionis B. Mariæ Virg. Immaculatæ, non obstante universali suspensione Indulgentiarum. Die IX. Junii* MDCCXXV.

Cosmus de Hieronymis Secretarius.

Locus ✠ Sigilli.

Orig. in Arch. gen. Ord. Tom. Q. num. 41.

NO-

N O T A.

A Lia de hac Assisiensi Indulgentia notabit *verb. Portiunculæ Indulgentia* Index generalis, ad quam Lectorem remitto. Gratia autem Provinciis Ultramontanis pro tribus diebus concessa, fuit & postea ad Italiam, quoad Fratrum, & Monialium Ecclesias pro eodem Festo Conceptionis extensa, uti mox videbitur.

PP. Ministro, & Procuratori Generalibus locum in Cappella Pontificia concedit.

Beatissime Pater.

Libellus Supplex. PRocurator Generalis Capucinorum reverenter prostratus ad Sanctitatis Vestræ Pedes, animatus ex verè paterno amore, quo pusillam suam Religionem Capucinam semper respicere dignata est, humiliat ad Sanctitatis Vestræ Thronum suas preces, quatenus innatâ suâ benignitate, & clementiâ suæ Religioni honorem communicare dignetur, ut Generalis, & Procurator Generalis pro tempore, in Capella Pontificia locum habeant, haud aliter, ac talis honor in primis Ordinis temporibus, PP. Conventualibus, ac postea successivè PP. Minoribus Observantibus fuit concessus, prout hi, & illi hocce privilegio adhuc gaudent insimul cum aliis Religionibus, quæ diverso tempore, & Pontificia Benignitate talis gratiæ, pro qua supplicatur, participes dignæ factæ fuêre. Quam Deus &c.

Cui supplici Libello suas preces, proprio charactere addidit Eminentissimus Cardinalis Protector Ordinis, ut sequitur.

Pro qua reverentissimè etiam instat Cardinalis Franciscus Barberini Protector.

Foris. *Sanctissimo Domino Nostro Papæ Benedicto* XIII.

Pro Procuratore Generali Capucinorum.

Ex Audientia Sanctissimi VI. *Sept.* MDCCXXV.

Sanctissimus Annuit.

t ad R. P. Archiepiscopum Amasenum pro executione.

F. Cardinalis Paulutius.

Orig. Italicum in Archivo gener. Ord. Tom. Q. *num.* 43.

Sabb. die 8. Septembris 1725.

Attento hujusmodi Rescripto Eminentissimi, ac Reverendissimi Domini Cardinalis Paulutii Sanctissimi D. N. Papæ Status à Secretis, petitum in Capellis Pontificiis locum Reverendissimis Patribus Ministro Generali, & Procuratori Generali Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum, post omnes alios Generales, & respectivè Procuratores Generales, qui jam tali prerogativa potiuntur, perpetuò dedimus, & assignavimus; hodieque manè ad interressendum Pontificiæ Capellæ, habitæ in Ecclesia S. Mariæ de Populo pro festivitate Nativitatis ejusdem Virginis Mariæ Reverendissimum Patrem Petrum Mariam à Luca prædicti Ordinis Capucinorum ad præsens in Romana Curia Procuratorem, & Commissarium Generalem primum admisimus: prout hæc omnia in Nostris Pontificiis Commentariis, sive Diariis fusè adnotantur. *Executio Rescripti.*

J. B. Archiep. Amasenus Cærem. Præf.

Propria manu quodlibet Altare Majus in omnibus nostris Ecclesiis tribus diebus hebdomadatim, & per totam Octavam Commemorationis Defunctorum pro Animarum purgantium redemptione in perpetuum privilegiat.

Beatissime Pater.

PRocurator Generalis Capucinorum reverenter prostratus ad Sanctitatis Vestræ Pedes, tam ab experientia, quàm ex relatione sciens angustias Conventuum Sui Ordinis, in quibus sæpius numerus Religiosorum de familia assignatorum, vel ob Prædicationis munus, vel ob eleemosynæ collectam, vel ob assistentiam infirmorum, vel ob alia impedimenta ita deficit, ut dubium remaneat, an Privilegio Altaris, sub præfixo Sacerdotum numero concesso fruantur; & ideo sæpius Benefactoribus, qui hocce tempore plerumque petunt Missas sub conditione, ut in Altari privilegiato dicantur, debeat dari repulsa: pariterque reminiscens alterius inconvenientis, ex renovatione Brevium Apostolicorum post quodlibet septennium exorientis, ex eo, quod hæc, præsertim ea, quæ ad Provincias Ultramontanas ablegantur, vel per postæ gravamen, vel incuriam devient, vel etiam eorum renovatio pro tempore debito oblivioni detur; humillimè Sanctitati Vestræ supplicat, quatenus concedere dignetur, ut in quacunque Religionis suæ Ecclesia Altare Majus pro diebus Lunæ, Mercurii, Veneris, & pro Sabbato, absque fixo; seu *Libellus supplex.*

ſeu præſcripto Sacerdotum numero, & in perpetuum privilegiatum exiſtat, exceptis illis Eccleſiis, quæ per aliorum Summorum Pontificum conceſſionem Altari privilegiato perpetuò jam ſunt decoratæ. Inſuper ſupplicat S.V., ut præſentis libelli ſupplicis Reſcriptum valeat ad vices Brevis, & quaſi deſuper expeditæ forent Literæ Apoſtolicæ. Quam gratiam &c.

Foris — *Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto XIII.*

Pro Procuratore Generali Capucinorum.

Reſcriptum propriæ manûs.

Annuimus pro tribus diebus in qualibet hebdomada in perpetuum, & etiam pro tota Octava Defunctorum.

Atteſtamur, quod hujus Libelli Supplicis Reſcriptum ſit proprio Suæ Sanctitat characterè exaratum.

F. Card. Paulutius.

Locus ✠ Sigilli.

Originale tam Memorialis, Reſcripti, quàm manûs recognitionis in Arch. gen. Ordinis Tom. Q. num. 49.

Anno Jubilæo non obſtante, Indulgentias plenarias pro Feſto Conceptionis B. V. Mariæ Immaculatæ, Provinciis Ultramontanis jam conceſſas, etiam ad Eccleſias tam Fratrum, quàm Monialium in Italia extendit.

Beatiſſime Pater.

Libellus Supplex. PRocurator Generalis Capucinorum paternæ Sanctitatis Veſtræ Clementiæ reverenter ſupplicat, quatenus non obſtante univerſali Indulgentiarum ſuſpenſione currentis Anni Sancti, Indulgentias plenarias Eccleſiis Conventuum ſuæ Religionis in Provinciis Ciſmontanis, pro die Feſto Sanctiſſimæ Conceptionis B. V. Mariæ Immaculatæ, Patronæ Principalis & Protectricis totius ſui Ordinis, concedere dignetur, quatenus fideles, teſauri hujus ſpiritualis ſubſidio ſaluti animarum ſuarum abundantiùs conſulere poſſint.

Quam gratiam &c.

Die XVI. *Novembris* MDCCXXV. *Sanctiſſimus Dominus Noſter benignè indulſit, ut in omnibus Eccleſiis tam Fratrum, quàm Monialium Ordinis Capucinorum, Provinciarum in Libello Supplici expreſſarum, acquiri valeat die Feſto Conceptionis B. M. V. Immaculatæ, non obſtante univerſali Suſpenſione Indulgentiarum pro unica vice.*

C. De Hieronymis.

Locus ✠ Sigilli.

Originale in Arch. generali Ordinis Tom. Q. num. 41.

Quod tam infirmi Fratres, quàm Moniales in Infirmario Indulgentias Ordinis lucrari queant, & quod Reſcriptum valeat pro Brevi, concedit.

Beatiſſime Pater.

PRocurator Generalis Capucinorum ad Sanctitatis Veſtræ pedes reverenter proſtratus, & ſtimulatus à tenerrima illa Charitate, quam Sanctitas Veſtra in paterno ſuo corde erga omnes, præſertim verò erga infirmos nutriri, diverſo jam documento probavit, humillimè ſupplicat, quatenus concedere dignetur, ut Religioſi Capucini, præ infirmitate è lecto ſurgere, & ad Eccleſiam ad obtinendas Indulgentias, quas ſani Fratres per anni decurſum ibi lucrantur, ſe conferre non valentes, eaſdem Indulgentias in Infirmario obtinere poſſint, peragendo opera injuncta, pro ipſorum ſtatu poſſibilia, vel ea ſupplendo per alia, in quæ vel à Superiore vel à Confeſſario commutabuntur. *Libellus Supplex.*

Rogat inſuper, ut hanc eandem gratiam ad Moniales Capucinas quoque extendere, & concedere dignetur, quod Reſcriptum ad

præſens

præsens Memoriale, valeat ad vices Brevis, seu quasi forent desuper expeditæ Literæ Apostolicæ. Quam gratiam &c.

Sanctissimus Annuit.

N. Cardinalis Coscia.

Locus ✠ Sigilli.

Reg. Die 30. Jan. 1726.

Originale in Arch. generali Ordinis Tom. Q. num. 39.

DECRETO:

Sacræ Congregationis Rituum.

Lectiones secundi, & tertii Nocturni propriæ cum Oratione, & Missa propria de S. Felice approbantur.

Die XVIII. Maii

in Festo

S. FELICIS A' CANTALICIO

Confessoris, Ordinis Capucinorum Sancti Francisci.

Duplex secundæ Classis.

Oratio.

DEus, qui B. Felicem Confessorem tuum evangelica simplicitate, vitæque innocentia in Ecclesia tua clarescere voluisti, fac nos, ejus exemplis eruditos, & suffragiis adjutos, ad Christum Jesum, quem ipse in terris inter ulnas accepit, feliciter prevenire. Qui tecum &c.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Communi Confess. non Pont. secundo loco. Beatus Vir.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

FELIX à Cantalicio humilibus, sed piis parentibus natus, à puero inter pascendi gregis, agrique colendi exercitationes, tyrocinium vitæ sanctioris inchoavit. Cum enim narrando audîsset asperrimam vitæ rationem, quam Sancti Viri duxerant in Eremo, statim studio æmulandæ mortificationis exarsit, & carnis vires, ne spiritui repugnarent, non solùm rusticanis continuis laboribus, sed vigiliis etiam, ac jejuniis domare cœpit. Ferventiori autem in Deum pietate incensus, cum sacris quotidie interesse mysteriis optaret, interdum tamen præpeditus, Ecclesiam adire non posset, consultò gregem ducebat ad pascua solitaria, ibique ante Crucis signum, quod arborum corticibus impresserat, crebris, cruentisque flagellationibus innocens corpus dilaniabat. Nec defuit miraculum, quo neque officio, neque pietati deesset; eodem enim tempore glebas simul aratro vertere in agro, & Missæ Sacrificio in Templo adstare visus fuit. Diuturno igitur austeritatis experimento probatus, ad duriorem regularis disciplinæ palæstram evocatus est. Cunctantem tamen, & ancipiti consilio hærentem divini præsidii perspicuum testimonium inflammavit, & impulit. Siquidem inter arandum, cum incitati boves in terram illum elisissent, impacto, ductoque super jacentis corpus vomere, quo conteri debuisset, solis vestibus dilaceratis surrexit illæsus. Statim igitur Deo vocanti parendum ratus, rustica supellectili divendita, pretioque pauperibus erogato, ad Fratres Minores, quos Capucinos vocant, properè se contulit.

Lectio V.

IN ipso probationis anno, magisque adeo post emissam solemnem professionem diffusa in corde ipsius charitas Christi ad exercendas heroicas virtutes mirum excitavit incendium. Obedientiæ sedulus cultor, Superiorum nutibus non obsequi modò, sed explorando etiam prævertere satagebat. Quanto studio paupertatem, quantoque odio pecuniam prosequeretur, admirabili eventu voluit Dominus esse testatum. Cum enim quodam die panem ex obedientia quærens, manticas humeris impositas gestaret, intolerando autem onere præter morem, insolitaque anxietate fatigaretur, causæ inscius Servus Dei manticas scrutatus, nummum clam immissum deprehendit, quo projecto, conculcatoque, omni fatigatione levatus est. Castitatem ab incunabulis ad extremum usque spiritum servavit illibatam, quam & vigili oculorum custodia, & voluntariis corporis cruciatibus communivit, ferreo cilicio constrictus, & asperrimis flagellis ter se se per noctem cruentans. Nihil avidius, quàm ludibria, & contumelias, suique contemptum appetebat. Cœnobii jumentum cum se reputaret, vilissima quæque ministeria semper arripuit. Ostiatim mendicans pro alendis Fratribus, vicos, & plateas Urbis quadraginta annorum spatio nudis pedibus obivit. Celeberrimas septem ejusdem Almæ Urbis Basilicas interulâ, ferreis annulis contextâ, ad carnem indutus, frequens invisebat. Consueta jejunia

pro

MISSA

IN FESTO

S. FELICIS A' CANTALICIO

Confessoris Ordinis Capucinorum Sancti Francisci.

Duplex secundæ Classis.

Introitus. *Reg. 1. Cap. 2.*

DOminus pauperem facit, & ditat, humiliat, & sublevat. Suscitat de pulvere egenum, & de stercore elevat pauperem, ut sedeat cum Principibus, & solium gloriæ teneat. Allel. All.

Psalm. 68. Videant pauperes, & lætentur: quærite Deum, & vivet anima vestra: quoniam exaudivit pauperes Dominus. Gloria Patri &c.

Oremus.

DEus, qui Beatum Felicem Confessorem tuum evangelica simplicitate, vitæque innocentia in Ecclesia tua clarescere voluisti, fac nos, ejus exemplis eruditos, & suffragiis adjutos, ad Christum Jesum, quem ipse in terris inter ulnas accepit, feliciter pervenire: Qui tecum &c.

Lectio Epistolæ B. Pauli Apostoli ad Colossenses. *Cap. iii.*

FRatres, induite vos, sicut electi Dei Sancti, & dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, & humilitatem, modestiam, patientiam: supportantes invicem, & donantes vobismetipsis, si quis adversùs aliquem habet querelam: sicut & Dominus donavit vobis, ita & vos. Super omnia autem hæc, charitatem habete, quod est vinculum perfectionis: & pax Christi exultet in cordibus vestris, in qua & vocati estis in uno corpore: & grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter in omni sapientia, docentes, & commonentes vosmetipsos Psalmis, Hymnis, & Canticis spiritualibus in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. Omne quodcunque facitis in verbo, aut opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi gratias agentes Deo, & Patri per ipsum.

Graduale. Misit de summo, & accepit me, & assumpsit me de aquis multis.

Et retribuet mihi Dominus secundùm justitiam meam, & secundùm puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

Alleluja alleluja. *Psalm.* 30. ℣. Benedictus Dominus, quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in Civitate munita. Alleluja.

Tempore Paschali. Alleluja alleluja. *Ps.* 26. Unam petii à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in Domo Domini omnibus diebus vitæ meæ: ut videam voluptatem Domini. Allel. ℣. *Psalm.* 67. Parâsti in dulcedine tua pauperi Deus. Alleluja.

Sequentia Sancti Evangelii secundùm Matthæum.

IN illo tempore: Respondens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater Domine Cœli, & Terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & revelâsti ea parvulis. Ita Pater, quoniam sic fuit placitum ante te. Omnia mibi tradita sunt à Patre meo. Et nemo novit Filium, nisi Pater: Neque Patrem quis novit, nisi Filius, & cui voluerit Filius revelare. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos; Tollite jugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde: & invenietis requiem animabus vestris. Jugum enim meum suave est, & onus meum leve.

Offertorium.

Honestavit illum in laboribus, & complevit labores illius. Alleluja.

Secreta.

ADesto votis nostris, clementissime Deus, ut hæc oblatio salutaris, quæ in honorem B. Felicis persolvitur, ad delictorum nostrorum veniam impetrandam in odore suavitatis ascendat. Per Dominum nostrum &c.

Communio.

Dilectus meus mihi, & ego illi. Tenui eum, nec dimittam. Alleluja.

Postcommunio.

EXuberet, quæsumus Domine, in cordibus nostris percepti gratia Sacramenti, quæ nos B. Felicis Confessoris tui imitatione purificet, atque intercessione communiat. Per Dominum &c.

ORDINIS CAPUCINORUM.

S*Ac. Rituum Congregatio, ad humillimas preces P. Procuratoris Generalis Ordinis Capucinorum, nomine etiam totius Religionis, suprascriptas Orationem, & Lectiones II., & III.*

Nocturni proprias, necnon Missam S. Felicis Capucini ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Card. Barberino Ponente diligenter revisas, correctas, & in Sac. Rituum Congregatione per Eminentissimum, & Reverendissimum Cardinalem Picum, loco ejusdem Eminentisi. Barberini absentis relatas approbavit, & in Festo ipsius Sancti cum Officio sub Ritu secundæ Classis ab universo præfato Ordine utriusque sexûs in posterum recitari, ac celebrari posse benignè concessit. Die XXV. *Maii* MDCCXXVI.

Card. Franciscus Barberinus.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiep. Apamenus Sac. Rit. Cong. Secr.

N O T A.

Officium cum Missa de eodem Sancto, pro majore Sæcularium commodo mutatum, fuit postea ad totam Italiam, ejusque Insulas adjacentes, sub Clemente XII. extensum, prout infrà videre erit.

Ordini, jus Tertiarios recipiendi competere, & receptos omnibus & singulis privilegiis & gratiis, Ordini Tertiariorum, â quocunque Ministro Generali Minoritano dependentium concessis gaudere posse & debere, declarat.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei Memoriam.

Ratio Apostolici mioisterii, Nobis, licèt immeritis, â Christo Domino injuncti, exigit, ut litigia & discordias, quæ, humani generis hoste zizania superseminante, Ordines regulares, ad cœlestium meditationem incumbentes, aliquando perturbant, omni cura evellere studeamus, ne Dei cultus in sacris Viris frigescat, inque animis sæcularium, qui eos inter se dissidentes conspiciunt, scaodala propterea exoriantur.

Nuper admodum in Tertiariis, de *Pœnitentia* appellatis, sub regimine Fratrum Minorum Beati Francisci, aliàs â regulari Observantia nuncupatorum, viventibus, spirituale solatium, & pietatis fervorem augere studuimus Apostolicis Literis nostris, quæ incipiunt: *Paterna Sedis Apostolicæ providentia &c.* Romæ vulgatis Anno Domini MDCCXXV. IV. Idus Decembris, Pontificatus nostri Anno secundo: quibus literis immunitates, gratias, privilegia & indulta, ab Antecessoribus nostris Romanis Pontificibus eisdem Tertiariis concessa, renovavimus & confirmavimus, ut alacriùs & sanctiùs Deo famulari pergerent. Sed postea non sine admiratione, atque animi nostri molestia inde ortas altercationes audivimus, easdemque oostras literas, quæ unos Tertiarios, Fratribus Minoribus, â regulari Observantia nuncupatis, subjectos respiciunt, contra mentem nostram ad alios Tertiarios, sub regula quidem Beati Francisci Deo famulantes, sed speciali nota dignos, inque iisdem literis nostris minimè nnminatns, aut comprehensos, perperam detortas fuisse intelleximus: qui sanè Tertiarii Fratribus Minoribus, â regulari Observantia nuncupatis, nullo modo subsunt; sed Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capucini appellantur, â quo, & ab ejus secundariis Ministris, in rebus spiritualibus directi, omnino dependent, atque Habitum religiosum accipiunt.

Propterea huic errori & incommodo pro nostra auctoritate & sollicitudine prospicere cupientes, eorundem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capucini appellantur, jura & privilegia, sæpe in judiciis contradictoriis coram Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, consultatiooi de rebus Episcoporum & Regularium præpositis, plenè discussa, Pontificioque Oraculo, ac Literis Apostolicis â felicis recordationis Clemente Papa XI. Antecessore nostro confirmata, atque approbata, Nos præsentibus, perpetuum robur in posterum habituris, post maturam deliberationem, motu proprio, & ex certa scientia, ad tollendas quascunque discordias, iterum munimus & approbamus, confirmantes omnia jura, immunitates, facultates, prærogativas, gratias, indulta & privilegia Ministro Generali Ordiois Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capucini appellaotur, competentia in conferendo eodem scapulari & cingulo Tertiariis sibi subjectis, quæ omnia ei olim fuerunt adjudicata, ejusdemque Clementis Papæ XI. literis confirmata, quarum tenor talis est.

Clemens Papa XI.

Ad futuram rei memoriam.

Emanârunt nuper â Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, ad favorem

rem dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Regni Sardiniæ, tria Decreta, videlicet:

I. In causa, vertente inter Patres Minores Capucinos Regni Sardiniæ ex una, & Patres Minores de Observantia ejusdem Regni, seu &c. partibus, ex altera, de & super infrascripto dubio, nempe: an Patribus Capucinis Regni Sardiniæ liceat dispensare, seu distribuere Habitum, seu scapulare parvum cum cingulo Sancti Francisci sæcularibus utriusque sexûs in propriis domibus, & sub jurisdictione Ordinarii viventibus, qui denominantur Tertiarii, seu Tertii Ordinis; eosque dirigere in spiritualibus juxta Regulas dicti Tertii Ordinis in propriis Ecclesiis, in casu &c.

II. Sac. Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus ipsis auditis, referente Eminentissimo Gabriellio censuit, ac declaravit, competere Patribus Capucinis facultatem conferendi scapulare cum cingulo S. Francisci. Romæ die XVI. Nov. MDCCIII.

III. Et die XXIX. Februarii MDCCIV. denuo auditis Religionibus Patrum Minorum de Observaotia, & Patrum Minorum Capucinorum S. Francisci, referente eodem Eminentissimo Gabriellio, Eminentissimi Patres censuerunt, persistendum esse in decisis sub prædicta die XVI. Novembris MDCCIII. Romæ &c.

IV. Die verò VI. Martii ejusdem anni MDCCIV. tertia vice propositâ Causâ per eundem Eminentissimum Gabriellium ad preces Procuratoris Generalis Commissarii Curiæ Minorum de Observantia, & Procuratoris Generalis strictioris Observantiæ Sancti Francisci, eadem Sacra Congregatio censuit ac decrevit, extradendum supradictum Decretum. Romæ &c.

C. Card. Carpineus.

Locus ✠ Sigilli.

V. Cum autem, sicut pro parte dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis Nobis subinde expositum fuit, ipse Decreta hujusmodi, quò firmiùs subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ Patrocinio communiri plurimùm desideret; Nos, ipsum modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decreta præinserta, Authoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salvâ tamen semper in præmissis authoritate memoratæ Congregationis Cardinalium; Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari: non obstantibus Constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis staturis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Martii MDCCIV. Pontificatus nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

Itaque hasce Literas Clementis Papæ XI. Authoritate Nostra iterum Nos confirmantes, statuimus, & declaramus, Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capucini appellantur, & secundariis Superioribus, ab eodem Ministro Generali dependentibus, tanquam veris & legitimis filiis Beati Francisci, convenire, & competere in quocumque loco, Civitate, Provincia, & Regno, etiam, ubi alii Tertiarii ejusdem B. Francisci jam sunt, erigere, instituere & fundare Tertium Ordinem Beati Francisci pro quibuscunque piis & devotis personis sæcularibus utriusque sexûs, atque hujusmodi Tertii Ordinis professoribus Beati Francisci scapulare sive Habitum cum cingulo conferre, in rebus spiritualibus eos dirigere, in tertia regula Beati Francisci observanda privatim & publicè docere, & instruere, ut pietatis, & virtutum Deo gratos, & uberes fructus, benedicente Domino, emittant.

Ad hæc volumus & declaramus, prædictos Tertiarios, seu Tertii Ordinis Beati Francisci pro-

professores, sub Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Capucinorum, ejusque secundariis Superioribus, omnino gaudere, atque uti posse, & debere omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, gratiis, favoribus, & prærogativis, per hanc Sanctam Apostolicam Sedem Ordini Tertiariorum, à quocumque Ministro Generali dependentium sub suo capite, qui unus est Beatus Franciscus, aliàs concessis. Volentes præterea, ut vicissim quilibet Tertiarii ejusdem Ordinis Minorum Beati Francisci, præmissis gratiis gaudentes, ad eos transire licitè & validè possint, quorum statum saluti Animæ suæ aptiorem & utiliorem in Domino, esse cognoverint. Prædicta verò universa ita, & non aliter judicari, & firma atque inconcussa ab omnibus haberi statuimus, non obstantibus Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscunque: quibus, quatenus opus est, derogamus, eaque annullamus, proque annullatis, derogatis & nullis hac in re haberi volumus; pœnam excommunicationis ipso facto incurrendam, aliasque censuras pro nostro arbitrio iis interminantes, qui contraire, vel temerario ausu ea impugnare præsumpserint, quæ hac nostra Apostolica Constitutione firmamus, atque decernimus: ob cujus plenam, perfectamque observantiam, auctoritate nostra præcipimus Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & eorumdem Vicariis & Ministris, ut pro horum executione tuenda, auctoritate sua vigilent, invocato etiam, si opus fuerit, ad hoc auxilio brachii sæcularis.

Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis Fratrum Capucinorum, sive Notarii publici subscriptis, & sigilli officii ejusdem Ministri, vel Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel cujuscunque personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, declarationis, confirmationis, innovationis, concessionis, Decreti, voluntatis, præcepti, & derogationis infringere, aut ei temerario ausu contraire, vel subreptionis, aut obreptionis notam impingere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Dominicæ Incarnationis Millesimo Septingentesimo vigesimo sexto nono Kal. Junias, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

P. Card. Prod. *F. Card. Oliverius.*

Visa. *De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.*

Lucas Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Exempl. impressa, & Authentica varia in Arch. gen. Ord. Tom. Q. num. 63.

N O T A.

Quæcunque à nobis usque ad emanatæ hujus Constitutionis tempus, in subsidium nostri juris producebantur, variâ semper contradictione fuêre impetita. Decretum sub Paulo Papa V. emanatum & fol. 63. positum, à quodam ejusdem Summi Pontificis Brevi (variè quidem citato, hucusque tamen non viso) infirmatum, & Constitutiones Clementis X. fol. 125., & Clementis XI. fol. 144. non nisi ad particulares Provincias arctatas fuisse, nonnulli prætendebant, imò Liber, intitulatus *Officialis Curiæ Ecclesiasticæ*. (a) & ex eo *Commentaria ad Constitutiones Apostolicas* (b) Habitum Tertii Ordinis conferre, Nobis à Sede Apostolica *absolutè* interdictum esse, sub citato variorum revocatorum Decretorum cumulo vulgavêre, dum econtra alii, nobis quidem hoc jus competere asserebant, sed limitatè, & cum restrictione, ubi ipsi scilicet, Conventus non haberent. Inde, ut Religio nostra contra omnia eludentis æmolationis artificia jus suum quieta exercere posset, à Sanctissimo hoc Pontifice suprapositam Constitutionem obtinuit. Non defuêre tamen, qui vix è prælo prodeuntem impugnabant, eidemque per aliam Constitutionem in favorem RR. PP. Observantium, priùs jam editam, videlicet IV. Idus Decembris 1725. incip. *Paterna* (*) derogatum fuisse, & Tertiarios à nobis vestitos, nullo Ordinis privilegio potiri, disseminabant. Quapropter P. Procurator Generalis, pro reprimenda hac nova, & omni alia tentatione, Mentem Sanctissimi, utriusque Constitutionis Conditoris, supplici, per Eminentissimum Dominum Cardinalem Barberinum, Ordinis Protectorem porrecto libello exquisivit, habitò desuper sequenti Rescripto.

(a) *Cap. 52. num. 10. fol. mibi 406.*
(b) *Tom. 4. fol. mibi 265. col. 1.*
(*) *Exhibet hanc Constit. Bullar. Rom. Tom. XII. fol. mibi 49.*

Ex Audientia Sanctissimi Die 24. Mensis Septembris 1726.

Sanctissimus annuit declarationi, quòd per Constitutionem Sanctitatis Suæ favore Patrum Ordinis S. Francisci de Observantia non fuit derogatum Privilegiis Ordinis Capucinorum vestiendi, & admittendi ad Professionem Tertiarios ejusdem Ordinis.

N. Cardinalis Coscia.

Locus ✱ Sigilli.

Orig. in Archivo generali Ordinis Tom. Q. num. 63.

Imò

Imò in Constitutione sua incip. *Qui pacem loquitur &c.* (*) Tertiarios nostros omnibus Tertio Ordini annexis, & concessis Apostolicis prærogativis, & Indulgentiis, non obstante Constitutione *Paterna* frui, expressè, & per hæc verba declaravit.

Præterea quascunque Indulgentias, Indulta, Privilegia, prærogativas, favores, exemptiones, libertates, extensiones, & concessiones tam in genere, quàm in specie in memorata Constitutione incip. Paterna &c. *Tertiariis Fratrum Minorum de Observantia tributas, & per alias superiùs indicatas ad Tertiarios Fratrum Minorum Conventualium, & Capucinorum, eorumque Superiores extensas, & ampliatas, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & quatenus opus sit, ipsis Fratribus Conventualibus, & Capucinis, eorumque Tertiariis ..... de novo concedimus.*

Jure nostro, & nostrorum Tertiariorum per superiùs allegatum Rescriptum, & hanc declarationem noviter stabilito, factum fuit pacis, & quietis silentium, usque dum Clemens XII. ad supremum Ecclesiæ regimen fuit sublimatus, & ob motas à variis Episcopis contra Tertiarios, qui jura sua plus æquo magnificabant, querimonias, æquè Constitutionem *Paterna &c.* PP. Observantium, ac nostram *Ratio Apostolici Ministerii &c.* revocavit.

Exceptioni in Constitutione revocante non attendentes alii, Constitutionem nostram indefinitè revocatam, & consequenter omne jus circa Tertiarios recipiendos nobis sublatum esse asserebant; dum econtra sibi alia Pontificia Brevia suffragari astruebant.

Eos falli, ostensum quidem fuit ex ipsius Bullæ revocantis tenore, & clausula, quâ solùm privilegia, Episcopalem jurisdictionem lædentia revocari, ac alia omnia ad terminum juris communis, seu statum, in quo ante Bullam revocantem tales gratiæ, & facultates extiterant, reduci, & reducta esse declaratur, prout innuunt verba Constitutioni ita inserta: *Decernimus de omnibus, & singulis prædictis Literis & Constitutionibus, quæ ab eodem antecessore nostro Benedicto prodierunt, nec non de omnibus privilegiis, favoribus, indultis, exemptionibus, facultatibus, & declarationibus in iisdem contentis, eam deinceps decisionem ac judicium, etiam in foro conscientiæ habendum, quod, sive ex jure communi, sive ex Concilia Tridentina, sive ex Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, sive aliàs legitimè habebatur, antequam eædem Literæ, & Declarationes ab eodem Benedicto concessæ fuissent, perinde, ac si illæ non emanâssent: ad quam dispositionem, ejusque pristinum statum, ac terminum omnia superiùs enuntiata, omnino reducimus, & reducta esse volumus &c.*

Nihilominùs, cum incautæ non cessarent vexationes, cautè, & providè alia, & universalissimis terminis concepta Constitutio à Papa Clemente XII. fuit impetrata, quam videre est infra, & intra hujus Summi Pontificis Constitutiones, & à qua colophonem omnibus dissidiis impositum jam esse, sperare oportet.

[*] *Videtur, & hac Constit. in eodem citati Bullarii Tom. fol. mihi 290.*

Ut per Octavam, Corporis Christi nuncupatam, in omnibus Ordinis Ecclesiis, Sanctissimum Sacramentum exponatur, & ad diei crepusculum Matutinum cum Laudibus, durante expositione, cantetur, ordinat.

Ex Secretaria Statûs Die 15. Januarii 1727.

MEns Sanctissimi Domini Nostri est, ut PP. Capucini laudabilem Ecclesiæ consuetudinem sequentes, in eorum Ecclesiis quotidie per Octavam Festi de Corpore Domini Nostri Jesu Christi, Sanctissimum Sacramentum exponant, & expositione durante, vespere ante signum Salutationis Angelicæ Matutinum cum laudibus, aliàs media nocte cantari solitum cantent. Hujus interea datur notitia Patri Procuratori Generali, quatenus eam omnibus Ordinis Provincialibus communicet, & plenæ Pontificiæ voluntatis executioni invigilet &c.

N O T A.

UT memoria instituti Augustissimi Sacramenti quotannis solemniore cultu perageretur, & Fideles ad præstandum personalis devotionis pensum, spiritualis lucri præmio allicerentur, loco distributionum materialium, quæ in Ecclesiis Cathedralibus dispensantur existentibus in horis Canonicis nocturnis, pariterque diurnis, Summi Pontifices Urbanus IV. Martinus V. & Eugenius IV. eis, qui hujusmodi horis in hac solemnitate personaliter in Ecclesiis intersorent, stipendia spiritualia, Apostolicà largitione concessère. Cum autem propter nostri Ordinis usum, dicendi Matutinum mediâ nocte, populus potiorem Indulgentiarum partem, Officio Matutini annexam, lucrandi copiam non haberet, Sanctissimus Dominus Papa Benedictus, hocce, in nostra vasta, & in sola Europa ultra 1800. Ecclesias numerante Religione, ad crepusculum diei pro Feria sequente, juxta aliarum Ecclesiarum consuetudinem, dici ordinavit.

Indulgentiæ autem, quas memorati Summi Pontifices concessère, juxta extractum ex Eorum Bullis, sunt sequentes:

Urbanus IV. Bullâ incip. *TRANSITURUS -- omnibus verò pænitentibus, & confessis, qui Matutinali Officio Festi ejusdem in Ecclesia, in qua idem celebrabitur, interfuerit, centum: qui verò Missæ, totidem: qui autem in primis ipsius Festi Vesperis interfuerint, similiter centum: qui verò in secundis, totidem: illis verò, qui Primæ, Tertiæ, Sextæ, & Nonæ, ac Completorii Officiis interfuerint, pro qualibet horarum ipsarum, quadraginta: illis autem, qui per Octavas illius Festi Matutinalibus, Vespertinis, Missæ, ac prædictarum Horarum Officiis interfuerint, centum dies singulis octavarum ipsarum diebus ..... de injunctis sibi pænitentiis relaxat.*

Martinus V. sicut reverentiæ, & devotionis exercitia, pro veneratione hujus Sacramenti firmare summopere concupivit, ita ampliore spiritualis recompensationis impendio, fideles ad hæc animavit, & Bullâ suâ

suâ -- *INEFFABILE* &c. *emanata* 1429. --*Verè pœnitentibus, & confessis, qui, & quoties in ipsius Sacramenti profesto jejunium, vel loco illius, aliud pium, juxta suorum Confessorum consilia, opus fecerint, centum; & qui præmissa in Ecclesiis, quibus illa celebrari contigerit, Officiis interfuerint ...... pro Matutinali ducentos, & pro Missæ Officiis totidem: ac pro qualibet vesperarum, etiam ducentos: reliquarum verò horarum, videlicet Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, ac Completorii Festi octuaginta. Rursùs autem in quibuslibet octavarum diebus, pro singulis Matutinalium, Missarum, & Vesperarum, similiter centum: nec non reliquarum horarum Officiorum hujusmodi, quadraginta: illis præterea, qui Processiones, in quibus Vivificum Sacramentum dicto Festo, juxta præfatarum Ecclesiarum ritus deferetur, continuò secuti fuerint, ac quibuslibet in Festo, & Octavarum diebus hujusmodi pro pace, & tranquillitate Ecclesiæ Missas devotè celebrantibus, pro singulis ipsarum, nec non aliis in eodem Festo Eucharistiæ Sacramentum devotè sumentibus, etiam centum, singulis annis ...... de injunctis eis pœnitentiis misericorditer relaxat.*

Eugenius IV. verò in Bulla sua: *Excellentissimum &c.* emanatâ 1433. pro frequentiore hujus Sacramenti veneratione, non solùm relaxationes, & concessiones prædictas Apostolici robore munimimis confirmavit; sed præmissis relaxatis diebus, alios totidem dies, pariformiter ab ipsis fidelibus consequendis adjecit.

Indulgentiæ hæ ita dispersæ, & confusæ, si ad summarium calculum, Synodo Diœcesanæ Abbatiæ Farfensis Anno 1685. habitæ insertum, & à Clericato (a) citatum perfectiùs reducantur, sunt sequenres.

(a) *Tom. Decision. de Eucharist. fol. mihi 265.*

I. Qui in Vigilia Festi jejunat, vel ad vices Jejunii aliud pium opus, juxta Confessarii consilium. peragit, lucratur 200. dies Indulgentiarum.

II. Qui in ipso Festo interfuerit Marutino, 400.

III. Qui Missæ Ipsius diei, 400.

IV. Qui Vesperis ejusdem diei, 400. pro primis, & totidem pro secundis.

V. Qui horis Canonicis diei solemnis, id est Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, ac Completorio, 160. dies.

VI. Qui interfuerit Maturinis infra Octavam, toties quoties 200. dies.

VII. Qui Vesperis infra Octavam, 200. dies.

VIII. Qui Missæ infra Octavam, 200. dies.

IX. Qui horis Canonicis aliis ipsius Octavæ, toties quoties 80. dies.

X. Qui assistet Processioni diei Festi, 200. dies.

XI. Qui, vel ipso die Festi, vel per Octavam, Sacramentum devotè sumpserit, vel si sit Sacerdos, Missam celebraverit, 200. dies.

Quanrumvis autem Officium per Octavam dicatur de Sanctis, quorum annua memoria tunc recurrit, Indulgentiæ tamen ex Papæ Joannis XXII. Decreto, quod Gavantus in antiquo M. S. se legisse ait (b) valent, ac si dictum foret de Venerabili.

(b) *Tom. I. Sect. 6. c. 22.*

F. Hartmannum Brixinensem Ministrum Generalem, facultate Apostolicâ Provincialem & duos Diffinitores sine Capituli concursu (necessitate tamen, vel Provinciarum commodo id exigente) constituendi communit.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

PRospero, felicique Provinciarum, & Domorum Regularium Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum regimini, & gubernio, quantùm cum Domino possumus, consulere cupientes, ac de dilecti Filii Hartmanni à Brixia Ministri Generalis dicti Ordinis fide, prudentiâ, rerum agendarum peritiâ, pietate, charitate, integritate, vigilantiâ, & religionis Zelo plenam in Domino habentes fiduciam, Eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Hartmanno Ministro Generali, ut in visitatione Ordinis præfati in singulis ipsius Ordinis Provinciis, in quibus secundùm Deum, propriæque suæ conscientiæ lumen id necessarium, opportunumvè esse censuerit, per se ipsum, independenter à Capitularibus, & Vocalibus unum Ministrum Provincialem, & duos ex quatuor Definitoribus eligere, seu deputare liberè, & licitè possit, & valeat, plenam, & amplam facultatem, & potestatem, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impartimur, ita tamen, ut Venerabilem Fratrem nostrum Franciscum, Episcopum Ostiensem S. R. E. Cardinalem Barberinum nuncupatum, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem, electionis, seu deputationis Ministrorum Provincialium, & Definitorum hujusmodi teneatur quamprimum reddere certiorem. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis earumdem Provinciarum Fratribus, & Personis, cæterisque, ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut Ministros Provinciales, & Definitores, vigore præsentium, ab eodem Hartmanno Ministro Generali pro tempore electos, seu deputatos respectivè recipiant, & admittant, illisque pareant, & obediant, ac illorum salubria monita, & mandata humi-

liter

liter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent; Nos enim irritum decernimus, & inane, si quid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, ejusque Provinciarum quarumlibet, aliisvè quibusvis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel aliâ quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die III. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Mart. 1727. fol. 76.

N O T A.

IN PP. Ministrorum Generalium Serie, quæ ad finem hujus Tomi dabitur, occupat P. Hartmannus locum trigesimi noni & ex Natione Teutonica primi. Hic de illustri Baronum de Hildprand Domo translatus ad Capucinos, vitæ suæ rationem ad virtutis amussim semper composuit. Mirus Evangelici Ministerii fervor cum in illo micaret, prima suæ Provinciæ pulpita conscendit, & utili vocis libertate, ad quam integritas vitæ Eum erexerat, mysteria Dei dispensavit. In summa Ordinis nostri Specula Anno 1726. collocatus, visitavit Hispaniam, Galliam, & Germaniam, ubi Regularis Observantiæ cultum forti constantique Zelo firmavit, & ad exemplum Summi Sacerdotis Oniæ se omnibus exhibuit *Virum bonum, verecundum visu, modestum moribus, & eloquio decorum.* Eum in Hispania Rex Catholicus cœtui Magnatum, quos *Grandes* vocant, aggregavit, in Gallia Rex Christianissimus per totum Regnum honorari voluit, & in Germania Imperator Augustissimus tenerrimi affectûs amplexu excepit. Rex Regum autem, cujus Majestatem in Patria, adhuc Minister Generalis, publico & solemnissimo Jubilææ Missæ Sacrificio adoravit, stolâ immortalitatis (uti piè credere licet) Anno 1734. Eum vestivit.

Eidem similem facultatem Guardianos in actu celebrationis Capitulorum eligendi, aliâsque in cursu Visitationis Commissarios, seu Ministros Provinciales, etiam ad triennium duraturos instituendi largitur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUpientes prospero, felicique Provinciarum, & Domorum Regularium Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum regimini, & guberno, quantùm cum Domino possumus, opportunè consulere, ac dilectum Filium Hartmannum à Brixia, Ministrum Generalem ejusdem Ordinis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de ipsius Hartmanni Ministri Generalis prudentia, charitate, integritate, religionis Zelo, & rerum agendarum peritia plurimùm in Domino confisi, eidem Hartmanno, ut in actu celebrationis Capitulorum Provincialium dicti Ordinis pro tempore faciendæ, aliquibus ex eisdem Domibus, quæ Guardianis destitutæ sint, de ipsis Guardianis, idoneis tamen, & prout meliùs in Domino expedire arbitrabitur, providere, ac insuper in Visitatione Ordinis præfati in illis ipsius Ordinis Provinciis, in quibus majores dissensiones, & factiones esse repererit, Commissarios, sive Ministros Provinciales, etiam ad triennium duraturos, Auctoritate nostra Apostolica constituere, & deputare liberè, & licitè possit, & valeat, ita tamen, ut Venerabilem Fratrem nostrum Franciscum Episcopum Ostiensem, S. R. E. Cardinalem Barberinum nuncupatum, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem constitutionis, & deputationis Commissariorum, seu Ministrorum Provincialium hujusmodi certiorem quamprimùm reddere teneatur, eadem auctoritate, tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis earumdem Provinciarum, & Domorum Regularium Fratribus, & Personis,

nis, cæterisque, ad quos spectat, ut Commissarios, sive Ministros Provinciales, necnon Guardianos dictarum Domorum Regularium vigore præsentium, pro tempore deputatos recipiant, & admittant, illisque pareant, & obediant, ac illorum salubria monita, & mandata recipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent. Decernentes nihilominus irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis Provinciarum, & Domorum Regularium hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die III. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. & fol. superiùs notato.

N O T A.

Facultates in suprapposito duplici Brevi Apostolico mentionatæ primâ vice datæ fuerunt P. Antonio à Mutina, uti videre est suprà fol. 89. & 92. & ab illo tempore sine exceptione cuilibet P. Ministro Generali usque ad P. Hartmannum inclusivè concessæ, uti Brevium in Archivo Generali asservatorum acervus exhibet. Eas autem P. Bonaventura à Ferraria non petiit, cum à visitationis faciendæ debito, ob Apostolici Concionatoris munus fuerit exemptus, aliterque Ei in vices talium Brevium, pro gubernii sui auctoritate provisum. De quo & de quibus plurima infra.

P. Angelicum Viglini, Provinciæ Neapolitanæ Alumnum, Episcopum Tropeensem constituit.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei.

Dilecto Filio Angelico à Neapoli Electo Tropien. Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Apostolatûs Officium, meritis licèt imparibus Nobis ex alto commissum, quo Ecclesiarum omnium regimini Divina dispositione præsidemus, utiliter exequi, coadjuvante Domino cupientes, solliciti corde reddimur & solertes, ut, cum de Ecclesiarum ipsarum regiminibus agitur committendis, tales eis in Pastores præficere studeamus, qui populum, suæ curæ creditum, sciant non solùm doctrina verbi, sed etiam exemplo boni operis informare, commissasque sibi Ecclesias in statu pacifico & tranquillo velint & valeant, auctore Domino, salubriter regere, & feliciter gubernare.

Sanè Ecclesia Tropeen. ad quam, dum illa pro tempore vacat, nominatio personæ idoneæ Romano Pontifici pro tempore existenti facienda, ad Charissimum in Christo Filium Nostrum Carolum Hispaniarum Catholicum & Romanorum Regem in Imperatorem electum ratione Regni Neapolis, cujus ipse Carolus Rex in Imperatorem electus etiam Rex existit, ex privilegio Apostolico, cui non est hactenus in aliquo derogatum, spectare & pertinere dignoscitur, & cui bonæ memoriæ Joannes Laurentius Ibanez ultimus ejusdem Ecclesiæ Episcopus, dum viveret, præsidebat, per obitum dicti Joannis Laurentii Episcopi, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolvit, Pastoris solatio destituta, Nos vacatione hujusmodi fide dignis relatibus intellecta, ad provisionem ejusdem Ecclesiæ celerem, & felicem, ne illa longæ vacationis exponatur incommodis, paternis, & sollicitis studiis intendentes, post deliberationem, quam de præficiendo eidem Ecclesiæ personam utilem, ac etiam fructuosam cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus habuimus diligentem, demum ad Te Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum expressè professum, de legitimo Matrimonio ex Catholicis & honestis Parentibus in Civitate Neapolitan. ortum, sexagenario majorem, à pluribus annis in Sacro Presbyteratus Ordine constitutum, qui munera Concionatoris, Theologiæ Lectoris, Confessarii plurium Monasteriorum Monialium, & Præfecti Sacrarum Missionum, nec non Vicarii Provincialis tuæ Provinciæ Neapolitan. summa cum laude exercuisti, & ad præsens Consultor & Examinator Synodalis Archiepi-

scopi

ſcopi ejuſdem Civitatis Neapolitan. exiſtis, fidemque Catholicam juxta articulos jam pridem à Sede Apoſtolica propoſitos expreſsè profeſſus fuiſti, quemque præfatus Carolus Rex in Imperatorem electus Nobis ad hoc per ſuas Patentes literas nominavit. . . . .

Reliqua mutatis mutandis uti ſuprà fol. 143.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo vigeſimo octavo Pridie idus Aprilis Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

Ex Arch. Vaticano.

N O T. A.

PRævènit Dominus P. Angelicum benedictionibus dulcedinis, quâ varia, & in Apoſtolico Diplomate recenſita Provinciæ munia obivit, & Fratrum animos in ſui amoris obſequium captivavit. Inter elauſtrales tamen limites non poterat ita arctari operarius Illius Spiritus, quin ad Sæculares ſeſe diffunderet, Eum ſuæ conſcientiæ arbitrum, & agoniæ aſſiſtentem certatim ambientes. Ut hujus lenitatis uſu & Sanctimoniales gaudere poſſent, San. mem. Benedictus Papa XIII. ſpeciali facultate, omnia quaſi earum Monaſteria Neapoli exiſtentia libero ejus ingreſſui aperta eſſe voluit. In his dum nominis omen, morum ſuorum gravitate expreſſit, & extra illa bonæ converſationis exempla, hinc inde ſparſit, Eminen. D. Cardinalis & Archiepiſcopus Franciſcus Pignatellus, Eum Examinatorum Synodalium Senatui adjunxit, Auguſtiſſimus Imperator Carolus VI. ſuum Conſiliarium nominavit, & San. mem. Papa Benedictus ad Mitram Tropeenſem deſtinavit, quam Anno 1731. ſub cinere mortis occultavit.

Ex documentis è Provincia Neapolitana Romam tranſmiſſis.

Carolum de Spinoſa de Eccleſia Tricalenſi ad Antverpienſem transfert.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei Venerabili Fratri Carolo de Spinoſa nuper Epiſcopo Tricalenſi, in Epiſcopum Antverpienſem electo Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

ROmani Pontificis, quem Paſtor ille Cæleſtis & Epiſcopus animarum poteſtatis plenitudine ſibi traditâ Eccleſiis prætulit univerſis, ſollicitudo requirit, ut circa cujuslibet Eccleſiæ ſtatum ſic vigilanter excogitet, ſicque proſpiciat diligenter, quod per ejus providentiam circumſpectam, nunc per ſimplicis proviſionis effectum, quandoque verò per miniſterium translationis accommodæ, prout perſonarum, locorum, & temporum qualitas exigit, & Eccleſiarum utilitas perſuadet, Eccleſiis ſingulis Paſtor accedat idoneus, & rector providus deputetur, qui populum ſibi commiſſum ſalubriter dirigat, & informet, ac bona Eccleſiæ, ſibi creditæ, non ſolùm gubernet utiliter, ſed etiam multimodis efferat incrementis.

Sanè Eccleſia Antverpien., ad quam, dum illa pro tempore vacat, nominatio perſonæ idoneæ, Romano Pontifici, pro tempore exiſtenti facienda, ad Chariſſimum in Chriſto Filium Noſtrum Carolum Hiſpaniarum Catholicum, ac Romanorum Regem, in Imperatorem electum, ratione Ducatûs Brabantiæ, cujus ipſe Carolus Rex in Imperatorem electus, etiam Dux exiſtit, ex privilegio Apoſtolico, cui non eſt hactenus in aliquo derogatum, ſpectare dignoſcitur; & cui bonæ mem. Petrus Joſephus Franchen de Sierstorff, Epiſcopus Antverpienſis, dum viveret, præſidebat, per obitum dicti Petri Epiſcopi, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ perſolvit, Paſtoris ſolatio deſtituta, Nos vacatione hujuſmodi fide dignis relatibus intellecta, ad proviſionem hujuſmodi Eccleſiæ celerem, & felicem, ne illa longæ vacationis exponatur incommodis, paternis, & ſollicitis ſtudiis intendentes, poſt deliberationem, quam de præficiendo eidem Eccleſiæ perſonam utilem, ac etiam fructuoſam, cum Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus habuimus diligentem, demum ad Te, Epiſcopum nuper Tricalenſem, Ordinis Capucinorum, qui fidem Catholicam juxta articulos, jam pridem à Sede Apoſtolica propoſitos expreſsè profeſſus fuiſti, quemque prædictus Carolus Rex in Imperatorem electus, Nobis ad hoc per ſuas Patentes literas nominavit, conſideratis grandium virtutum meritis, quibus perſonam tuam illarum largitor Altiſſimus multipliciter inſignivit, & attendentes, quod Tu, qui Eccleſiæ Tricalenſi hactenus laudabiliter præfuiſti, munus Conſecrationis ſuſcepiſti, & Pontificalia exercuiſti, Confirmationis Sacramenta miniſtrando, aliaſque functiones peragendo, Eccleſiam Antverpienſem prædictam ſcies, & voles, ac poteris, auctore Domino, ſalubriter regere, & feliciter gubernare, direximus oculos noſtræ mentis: intendentes igitur tam dictæ Eccleſiæ Antverpienſi,

verpiensi, quàm ejus gregi Dominico salubriter providere, Te, licèt absentem, à vinculo, quo Ecclesiæ Tricalensi, cui tunc præeras, tenebaris, de Fratrum eorumdem consilio, & Apostolicæ Potestatis plenitudine absolventes, Te ad Ecclesiam Antverpiensem prædictam, de simili consilio, Apostolica Auctoritate transferimus, Teque illi in Episcopum præficimus, & Pastorem, curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Antverpiensis Tibi in spiritualibus, & temporalibus plenariè committendo, liberamque tibi ad dictam Ecclesiam Antverpiensem transeundi licentiam tribuendo, firma spe, fiduciaque conceptis, quod dexterâ Domini tibi assistente propitiâ, prædicta Ecclesia Antverpiensis per tuæ circumspectionis industriam, & studium fructuosum regetur utiliter, & prosperè dirigetur, ac grata in eisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiet incrementa.

Quocirca Fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus ad dictam Ecclesiam Antverpiensem cum gratia nostræ benedictionis accedens, curam, & administrationem prædictas sic exercere studeas sollicitè, fideliter, & prudenter, quod exinde sperati fructus proveniant, & tuæ bonæ famæ odor ex tuis laudabilibus actibus latiùs diffundatur, dictaque Ecclesia Antverpiensis Gubernatori provido, & fructuoso administratori gaudeat se commissam, Tuque præter æternæ retributionis præmium, nostram, & dictæ Sedis benedictionem, & gratiam exinde uberiùs consequi merearis. Volumus autem, quòd Tu Sacrarium Sacrâ Supellectili ad Pontificalia exercenda sufficienter instruas, conscientiam tuam super hoc onerantes, Tibique præterea injungimus, quod Constitutionem Nostram super Habitu, & tonsura Prælatorum Regularium editam, observare tenearis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo vigesimo octavo Decimo octavo Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Bulla formata in Arch. Curiæ Episc. Antverpiensis, de qua Copia Auth. in Arch. Ord. Tom. A. A. *num.* 18.

N O T A.

Vivit adhuc dignissimus Antistes, &, quod laudis ejus compendium est, vixit, & vivit semper Deo, & Ecclesiæ: Deo, dum pro illius amore omnia reliquit, quæ ex prænobili Familia de Spinosa, hæreditario jure sperare debebat amplissima: Ecclesiæ, dum non solùm, ceu Missionarius Apostolicus per 20. Annorum intervallum in partibus Hollandiæ pro illius decore, Zelo Zelatus est, verùm etiam immediatè post suam Translationem de Ecclesia Tricalensi ad Antverpiensem, ceu Visitator Apostolicus, potentem Monasterii N. Abbatem, Constitutionem *Unigenitus* subscribere renuentem, potenter cum duobus aliis Religiosis dejecit, & ad aliud Ordinis sui Cœnobium relegavit. Vitâ Deo, & Ecclesiæ ita consecratâ, & gloriæ suæ merita semper ampliat, & omnes Apostolici Præsulis partes explet, Deo, & Ecclesiæ dilectus:

Indulgentiam plenariam pro Festis Sanctorum Jacobi à Marchia, ac Francisci Solani Ord. PP. Min. Observantium pro Ecclesiis Fratrum, ac Monialium reddit perpetuam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injunctæ nobis Divinitùs Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Cœlestium munerum thesauros, dispensationi nostræ à Domino creditos, fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris, Sanctorum in Cœlis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque, & confovendam erga illos Fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum. Supplicationibus itaque dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcunque Conventuum, ac Monasteriorum tam Fratrum, quàm Monialium dicti Ordinis tam hactenus erectis, quàm in posterum quandocunque erigendis, & ubicunque locorum existentibus, in Sanctorum Jacobi à Marchia, ac Francisci Solani Festis diebus à primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris

ris temporibus valituris. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Julii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

F. Cardinalis Oliverius.

Breve formatum in Archivo gen. Ord. Tom. R. *num.* 10.

Indulgentiam similem pro Festo Conceptionis B. Virg. Mariæ Immaculatæ tam in Ecclesiis Fratrum, quàm Monialium perpetuò largitur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem Cœlestibus Ecclesiæ thesauris, pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, quàm Monialium dicti Ordinis ubicunque existen. die Festo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ à primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, quod præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Pro D. F. Card. Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. Q. *num.* 53.

Ven. Dei Servum, & Martyrem

B. FIDELEM, A' SIGMARINGA

Suevum, Provinciæ Helveticæ Filium Beatorum albo inserit.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

BEatorum Martyrum, quos nec tribulatio, nec angustia, nec fames, nec nuditas, nec periculum, nec persecutio, nec gladius à Charitate Christi separare potuerunt, sed loricâ Fidei indutos, ac mucrone spiritûs (quod est Verbum Dei) accinctos, bono certamine peracto, cursuque feliciter consummato, victores post agonem coronâ justitiæ donavit in Cœlis justus Judex, gloriosos triumphos, ac trophæa in terris celebrari, devotaque fidelium veneratione honorari decet; ut, qui Sanguinis sui pretio immortalitatem emerunt, illustriaque invictæ constantiæ, fortitudinis, ac virtutis suæ exempla reliquerunt, infirmitatem nostram, inter Sæculi tentationes laborantem, assiduâ suâ apud Deum, cui in Stolis candidis die, ac nocte serviunt in Templo ejus, intercessione juvare, ac roborare dignentur. Quam in rem pro Pastorali nostro munere, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini Divinâ dispositione præsidemus, propensis Studiis incumbentes, flagitantia id ipsum Orthodoxorum Regum, & aliorum Christifidelium vota libenter exaudimus, prout ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Christianæ Religionis decus, Fideique Catholicæ incrementum, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltationem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Cum itaque maturè, diligenterque discussis, & perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum processibus, de hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia confectis super Martyrio, & causa Martyrii Dei Servi FIDELIS À SIGMARINGA Presbyteri expressè professi Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franci-

sci Capucinorum nuncupatorum, qui olim à suis Superioribus Regularibus in Præfectum Sacrarum Missionum, quæ in partibus Rhætorum, authoritate eo tempore existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei Præpositorum tunc primùm institutæ fuerant, destinatus, cum in hoc munere Hæreticorum conversioni eximiam, indefessamque operam navaret, ab iis vario telorum genere in odium ipsius Fidei Catholicæ anno MDCXXII. crudeliter trucidatus, palmam Martyrii accepisse asserebatur, ac super signis, prodigiis, & miraculis, quæ ad manifestandam mundo finalem illius perseverantiam à Deo edita, & patrata fuisse dicebantur; prædicta Congregatio Cardinalium coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum Suffragiis, censuerit posse, quandocunque Nobis videretur, Eundem Dei Servum publicè Beatum nuncupari cum solitis indultis.

Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi, & Charissimæ in Christo Filiæ Nostræ Elisabethæ Christinæ earumdem Hispaniarum Catholicæ, ac Romanorum Reginæ, ejus Conjugis, necnon Venerabilium itidem Fratrum Nostrorum negotiis Propagandæ Fidei hujusmodi Præpositorum, aliorumque dictæ S. R. E. Cardinalium, ac quamplurium Germaniæ Antistitum, & Procerum, totiusque præfati Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum, & nominatim Maximiliani à Wanghena, ejusdem Ordinis Professoris, hujusque Causæ Postulatoris supplicationibus, Nobis, & huic Sanctæ Sedi super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, de supradictæ Congregationis Cardinalium consilio, & assensu, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium indulgemus, ut præfatus Servus Dei FIDELIS A SIGMARINGA in posterum BEATI nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendæ) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die felicis ejus transitûs, seu alia die non impedita, illam immediatè sequenti, recitetur Officium, & Missa celebretur de Communi unius Martyris juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus duntaxat in Universo Ordine Minorum Sancti Francisci Capucinorum utriusque Sexûs, quem idem Dei Servus Martyrio illustravit, in loco de Sigmaringa Diœcesis Constantien. Provinciæ Moguntin., in quo natus est, in Oppido, Civitate nuncupato, Friburgi dictæ Diœcesis, ubi Regularem Professionem emisit, diuque versatus fuit, in Civitate Curien. ubi ipsius Corpus, ac Pago Veldkirchii Curiensis Diœcesis, ubi ejus Cranium, respectivè asservantur, ab omnibus utriusque Sexûs Christifidelibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, & quantùm ad Missas attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias, in quibus Festum peragetur, confluentibus.

Præterea primo duntaxat anno à datis hisce literis, & quoad Indias à die, quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando in Ecclesiis Ordinis, Loci, Oppidi, Civitatis, & Pagi præfatorum Solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori, die, ab Ordinariis respectivè constituta, postquam tamen in Ecclesia Lateranen. de Urbe celebrata fuerint eadem Solemnia, pro qua re diem XXIV. currentis mensis Martii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis *de non cultu* editis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii dictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die XII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

F. Card. Oliverius.

Exemp. impressa & authent. in Arch. gen. Ord. Tom. L. num. 52.

N O T A.

Eodem anno facultas Officium, & Missam de B. Martyre dicendi ad Ordinem nostrum, & expressa in suprapposito Diplomate loca restricta, ad totum Ordinem Minoritanum fuit extensa sequenti Decreto.

ORDINIS S. FRANCISCI.

CUM ex parte Patris Fr. Maximiliani à Wanghena Ordinis Minorum Capucinorum Sancti Francisci, & Causæ Canonizationis B. Fidelis à Sigmaringa Postulatoris pro extensione Officii prædicti

ti Beati ad Universum Ordinem S. Francisci, prout Ordini Minorum Capucinorum ex Indulto Apostolico indultum fuit; Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. humillimè supplicatum fuerit, Sanctitas Sua hujusmodi instantiæ annuendo, dictum Officium B. Fidelis á Sigmoringa in Universo Ordine S. Francisci utriusque Sexûs, servatis tamen Rubricis Breviorii, & Missalis Romani, sub ritu Duplici Majori in posterum juxta petitu recitari, & Missam respectivè celebrari indulsit, atque concessit die 3. Decemb. 1729.

Nicol. Card. Coscia Pro-Præf.

Locus ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiepisc. Apamenus Sac. Rit. Cong. Secret.

Fuit & postea Anno 1733. Decreto Sac. Rit. Congregat., à PP. Clemente XII. approbato concessum, ut Beati Martyris Elogium Martyrologio Romano insereretur, ut sequitur.

Octavo Kalendas Maji.

Sevisii in Rhetia

BEATI FIDELIS A' SIGMARINGA.

Ordinis Minorum Capucinorum, qui illuc ad prædicandam Catholicam fidem missus, ab Hæreticis interemptus, Martyrium consummavit.

URBIS, ET ORBIS.

Suprascriptum Eloginm B. FIDELIS A' SIGMARINGA Sacerdotis Professi Ordinis Minorum Capucinorum S. Francisci primi ex Missionariis Sac. Cong. de Propaganda Fide ab Hæreticis in odium Fidei interempti, ab Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Cienfuegos examinatum, & in Sac. Rit. Cong. per me Secretarium relatum, Sac. eadem Congregotio approbavit, & ad instantiam P. Fr. Maximiliani à Wanghena hujusmodi Causæ Postulatoris in Martyrologio Romano in posterum imprimi posse censuit, si SS. D. N. visum fuerit. Die 17. Jan. 1733.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione Sanctitas Sua benignè annuit. Die 21. ejusdem Mensis, & Anni 1733.

A. F. Card. Zondadari Pro-Præf.

Locus ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiep. Apamenus Sac. Rit. Cong. Secret.

Utriusque hujus Decreti exemplaria impressa & Auth. in Arch. gen. Ordinis Tom. I. num. 52.

CLE-

CLEMENS XII.

Florentinus, Laurentius S. R. E. Cardinalis Corsinus antea dictus, Romæ XII. *Julii* MDCCXXX. *Summus Pontifex creatus. Obiit* VI. *Februarii* MDCCXL. *postquam sedisset Annos* IX. *Menses* VI. *Dies* 25.

Fr. Bernardinum de Astis, Provinciæ Taurinensis Alumnum, in Archiepiscopum Ecclesiæ Turritanensi præficit.

CLEMENS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei Dilecto Filio Bernardino de Astis Electo Turritanensi Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Divina disponente clementia, cujus inscrutabilis providentiæ ordinationem suscipiunt universa, in Apostolicæ Dignitatis Solio, meritis licèt imparibus, constituti, ad universas Orbis Ecclesias aciem nostræ considerationis extendimus, & pro earum statu salubriter dirigendo, nedum Apostolici favoris auxilium adhibemus, sed de illis propensiùs cogitare Nos convenit, quas propriis carere Pastoribus intuemur, ut eis juxta cor nostrum Pastores præficiantur idonei, qui commissos sibi populos per suam circumspectionem providam, & providentiam circumspectam salubriter dirigant, & informent, ac bona ipsarum Ecclesiarum non solùm gubernent utiliter, sed etiam multimodis efferant incrementis.

Sanè Metropolitana Ecclesia Turritanen., quæ de Jure Patronatûs Charissimi in Christo Filii Nostri Victorii Amadæi Sardiniæ Regis illustris ex Privilegio Apostolico, cui non est adhuc in aliquo derogatum, fore dignoscitur, & cui bonæ memoriæ Constantius à Sancto Ludovico Archiepiscopus Turritanensis, dum viveret, præsidebat, per obitum dicti Constantii Archiepiscopi, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolvit, Pastoris solatio destituta, Nos vacatione hujusmodi fide dignis relatibus intellectâ, ad provisionem ejusdem Ecclesiæ Turritanensis celerem, & felicem, ne illa longæ vacationis exponatur incommodis, Paternis, & sollicitis studiis intendentes, post deliberationem, quam de præficiendo eidem Ecclesiæ Turritanensi personam habilem, ac etiam fructuosam, cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus habuimus diligentem, demum ad Te Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum expressè professum, de legitimo Matrimonio, & Catholicis, Nobilibusque Parentibus in Civitate Astensi ortum, quadragenario majorem, à pluribus annis in Sacro Presbyteratus Ordine constitutum, qui Concionatoris, Lectoris, Custodis, Diffinitoris, ac Provincialis munia laudabiliter exercuisti, quemque prædictus Victorius Amadæus Rex Nobis ad hoc per suas literas præsentavit, & de cujus Religionis Zelo, vitæ munditia, morum honestate, spiritualium providentia, & temporalium circumspectione, aliisque multiplicium virtutum donis, fide digna apud Nos testimonia perhibentur, direximus oculos nostræ mentis, quibus omnibus debitâ meditatione pensatis prædictæ Ecclesiæ Turritanensi de persona tua, Nobis, & eisdem Fratribus, ob tuorum exigentiam meritorum accepta, de Fratrum eorundem consilio, Apostolica Auctoritate providemus, Teque illi in Archiepiscopum præficimus, & Pastorem, curam, & administrationem ipsius Ecclesiæ Turritanen. Tibi in spiritualibus, & temporalibus plenariè committendo, firma spe, fiduciâque conceptis, quod Dexterâ Domini Tibi assistente propitiâ, prædicta Ecclesia Turritanen. sub tuo felici regimine regetur utiliter, prosperè dirigetur, ac grata in eisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiet incrementa. Jugum igitur Domini tuis impositum humeris prompta devotione suscipiens, curam, & administrationem prædictas sic exercere studeas sollicitè, fideliter, & prudenter, quod Ecclesia ipsa Turritanensis Gubernatori provido, & fructuoso administratori gaudeat se commissam, Tuque præter æternæ retributionis præmium, nostram & Sedis Apostolicæ Benedictionem, & gratiam exinde uberiùs consequi merearis. Volumus autem, quod Tu, antequam Regimini, & administrationi dictæ Ecclesiæ Turritanen. Te in aliquo immisceas, in manibus Venerabilium Fratrum Nostrorum Archiepiscoporum Calaritanensis, & Taurinensis, & Bonanensis Episcopi, seu alicujus eorum, Fidei Catholicæ professionem juxta formam, quam sub Bulla nostra mittimus introclusam, & sic à Te emissæ professionis formam, ad Sedem eandem intra legitima tempora transmittere omnino tenearis, quibus, & eorum cuilibet per alias nostras literas mandamus, ut ipsi, vel eorum aliquis à Te Fidei professionem hujusmodi recipiant, seu recipiat. Volumus etiam, quod Theologalem Præbendam ad præscriptum Concilii Tridentini institutas, Montemque pietatis erigi cures, conscientiam tuam super iis onerantes. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Trigesimosexto, Nonas Octobris Pontificatus Nostri Anno Primo.

Exempl. in Arch. Ord. gen. Tom. A. A. *n.* 19.

NO-

N O T A.

HAbuit meritissimus hic Pontifex, pro Patria, Astam, Galliæ Cisalpinæ Urbem in Liguria, & pro Patre Herculem Thomam Marchionem Cortanserii &c. ex conspicua Rotariorum Familia, Torquatum supremi Ordinis B. V. Mariæ Annunt. Equitem, Sardiniæ Pro-Regem &c. Mars dum Pedemontum acriùs turbabat, deseruit Musis, & per decennium militiæ incubuit, ex merito virtutis Martialis ad Officia cohortis primaria evectus. Pace restitutâ, primogenituræ paternæ Domûs & deliciis aulæ Regiæ valedixit, & ad Capucinorum Claustra concessit. Cesenæ in Provincia Bononiæ, annò probationis expleto, & cursu studii in ea absolutò, Provinciæ Pedemontanæ aggregatur, in qua Concionatoris, Lectoris, Guardiani, Definitoris, & bina vice Ministri Provincialis munera omnibus numeris adimplevit. Tandem ad nominationem Serenissimi Sabaudiæ Ducis, & Sardiniæ Regis Victoris Amadæi gl. mem. Archiepiscopus Ecclesiæ Turritanæ, Sardiniæ, & Corsicæ Primas &c. renunriatus est. Oneri Archiepiscopalis muneris vigili adhuc Zelo sese impendit, & connexos huic titulos, virtute suâ in se reddit illustriores.

D E C R E T O

Sacræ Congregationis Concilii

Capucinos à Testatoribus nominatos, capaces esse juris nominandi Personas ad pia Subsidia Dotalia, declaratur.

Die 18. Augusti 1731.

Papien. Subsidii Dotalis.

IN Testamento, quod Anno MDCCXIII. fecit Præpositus Syrus Andreas Vezzolus, hæredes scriptæ fuerunt Moniales S. Martini, adjectâ lege, ut ex redditibus omnium bonorum existentium in Territorio Vogheræ ultra Padum, distribuerentur in Civitate Papiensi Subsidia Dotalia pauperibus, piis, honestisque Puellis, servato tamen quotannis distributionis ordine per singulas Parochias ejusdem Civitatis. Quòd si deessent Puellæ præstitutis conditionibus præditæ, quidquid reliquum esset, cedere voluit commodo piæ Domûs Puellarum Orphanarum. Optavit præterea Testator P. Guardianum Capucinorum, & Proministrum Hospitalis majoris ejusdem Civitatis præesse rationibus ineundis annuorum proventuum, curamque adhibere, ut ejus voluntas diligenter servetur. Utrique autem eorum contulit jus nominandi ad unum ex memoratis Subsidiis.

Cum hæc Subsidia Dotalia Anno MDCCXXX. assignari deberent Puellis Parochiæ S. Nicolai, P. Guardianus Capucinorum Die VII. Novembris superioris Anni per schedulam destinavit unum ex dictis Subsidiis Annæ Minopriæ, dummodo ea per Parochi testificationem docuisset de qualitatibus à Testatore requisitis.

Verùm, quia Die IX. Junii ejusdem Anni Episcopus edixerat, ut Parochi eas tantùm Puellas haberent pro idoneis ad Subsidia Dotalia assequenda, quæ cum suis Parentibus in eorum Parochia permanerent, & in quas non caderet suspicio, quod Parochiam illam fraudulenter adierint, ut subsidia Dotalia nanciscerentur, hinc Parochus Ecclesiæ S. Nicolai renuit edere testificationem, quam Anna Minopria postulabat; hæc enim Puella est Filia Josephi commorantis in Parochia S. Mariæ in Pertica, sed jam inde à Mense Martio dicti Anni MDCCXXX. moram faciebat domi Augustini Musanti, ejus Consobrini, vitam degentis in Parochia S. Nicolai.

Itaque in Congregatione habita Die XXI. Aprilis currentis Anni disceptata fuerant duo, quæ sequuntur, Dubia.

I. *An Electio Puellæ Oratricis ad Subsidium Dotale, de quo agitur, sit exequenda? Et quatenus negativè.*

II. *An P. Guardianus Capucinorum Papiæ possit devenire ad novam Electionem alterius Puellæ, seu potius, an dictum Subsidium sine alia nominatione ejusdem Guardiani sit amplificandum favore unius ex Puellis Orphanis Conservatorii Papiæ in casu &c.*

Rescriptum verò fuit: Ad primum *Negativè*. Ad secundum *Subsidium applicandum esse favore Conservatorii, & ad mentem*. Illud autem, quod ad hanc mentem pertinet, inferiùs explicabitur.

Instante Annâ Minopriâ revocantur hodie ad trutinam eadem Dubia. Putat enim illa se verè esse censendam Parochianam Ecclesiæ S. Nicolai, propterea, quod annuente Patre, cujus vires impares erant alendis septem Filiis, se contulerit octo Mensibus ante collationem Subsidii Dotalis ad Domum Consobrini, qui ei, quasi Filiæ suæ, alimenta se subministraturum spopondit, quousque vel nuptias inire, vel Religiosæ cuipiam Familiæ nomen dare posset. Quamobrem infert Oratrix se non ideo transiisse ad Parochiam S. Nicolai, ut per fraudem, & malitiam obreperet ad Subsidium Dotale debitum superiore Anno Puellis illius Parochiæ, sed potissimum, ut aleretur à Consobrino, nullam propriam sobolem habente,

utque

atque apud ipsum constitueret fixum, & permanens domicilium. Id autem comprobatur testimonio, tum ipsorum Patris, & Consobrini, tum etiam alterius propinqui. Consonat quoque declaratio ab eadem Oratrice edita, dum ritè interrogata fuit à Curia Episcopali occasione subortæ quæstionis, an ea esset describenda in libro status Animarum Parochiæ S. Nicolai? quam quidem quæstionem diremit eadem Curia, decernens descriptionem esse faciendam, sed hunc in modum: *Anna Minopria Filia Josephi habitantis in Parochia S. Mariæ in Pertica, translata ad ædes Augustini Musanti, fui, uti illa dicit, Consobrini ante Pascha Anni currentis* MDCCXXX.

Denique afferebatur etiam pro eadem Anna Statutum Civitatis Papiensis, cujus verba sunt hæc: *Statuimus, quod qualibet persona Civitatis Papiæ intelligatur, & sit, & esse censeatur cum omnibus de Familia sua de, & in illis Porta, & Parochia, in qua, vel in quibus pro majori parte anni ipsa Persona communiter, & ipse cum Familia sua ingreditur, & regreditur suæ habitationis Domum, quoad honores, & onera.*

At contra Annam urget testificatio Parochi dictæ Ecclesiæ S. Nicolai, nec non alterius Presbyteri, eum adjuvantis in exercitio Curæ Animarum, aliorumque trium testium, per quam contendit Pia Domus Puellarum Orphanarum satis constare, Annam transmigrâsse in Domum Musanti non alio consilio, quàm, ut Subsidium Dotale assignandum Puellis Parochiæ S. Nicolai obtineret, & hunc in finem curâsse antea, ut in aliam Domum ejusdem Parochiæ exciperetur, promissâ hospiti alimentorum mercede; quam sanè persolvi itidem consuevisse Augustino Musanti (ut dicti Testes ajunt) verosimile ob ejus paupertatem est.

Accedit ad hæc, quod sub initium Mensis Aprilis currentis anni idem Augustinus Musantus aliam Domum conduxit in Parochia S. Mariæ de Pertica, in qua etiam domicilium habebat superioribus annis, nam in alia Parochia S. Nicolai moram fecit solùm à Mense Martio MDCCXXX. usque ad Kal. Aprilis vertentis anni. Anna autem eodem Mense Aprilis rediit per aliquot dies ad Domum Patris ægroti, sed post ejus obitum iterum petiit Domum Musanti, in qua etiamnum manere asseritur.

Venio nunc ad Clausulam: *Ad mentem*: quæ Rescripto adjecta fuit. Subiit animos Eminentissimorum Patrum dubitatio, num P. Guardianus Capucinorum sit capax juris nominandi ad hujusmodi Subsidium Dotale, an verò obstet institutum Ordinis, ideoque sit providendum saltem in futurum?

Porro de Fratribus Minoribus extat Constitutio Clementis V. in Clementina: *Exivi de Paradiso*, §. *Cupientes igitur de Verb. signif.*: quæ hæc habet: *Amplius, cum non solùm, quod malum esse dignoscitur, sed omne, quod speciem mali habet, sit à viris perfectis specialiter evitandum: ex talibus autem assistentiis in Curiis, & instigationibus, cum de rebus agitur, in ipsorum commoda convertendis, creduntur verisimiliter ex his, quæ foris patent, (de quibus habent homines foris judicare) in ipsis rebus Fratres assistentes aliquid quærere tanquam suum: nullo modo debeant hujusmodi voti, & regulæ professores se talibus Curiis, & litigiosis actibus immiscere, ut & testimonium habeant ab iis, qui foris sunt, & puritati satisfaciant voti sui, ac evitetur per hoc scandalum proximorum. Verùm etiam dicti Ordinis Fratres non solùm à receptione, proprietate, dominio, seu usu ipsius pecuniæ, verùm etiam à contrectatione qualibet ipsius, & ab ea sint penitus alieni, quemadmodum sæpedictus Prædecessor noster in declaratione hujusmodi Regulæ planè dixit: cum dicti Ordinis professores pro nulla re temporali possint in judicio experiri, prædictis Fratribus non licet, nec competit, quin potius considerata sui puritate status, debent sibi scire interdictum, quod hujusmodi executionibus, & dispositionibus se exponant, cum hæc sæpiùs absque litigio, & contrectatione, vel administratione pecuniæ nequeant expediri. Verumtamen in his exequendis dari consilium ipsorum statui non obsistit, cum ex hoc ipsis circa bona temporalia nulla jurisdictio, sive actio in judicio, sive dispensatio tribuatur.*

Ex hac autem Pontificia sanctione multi graves Doctores inferunt, Fratribus Minoribus non solùm minimè licere fungi officio Exequutorum ultimarum voluntatum, sed nec etiam exercere munus, sibi à Testatore commissum eligendi pauperem, cui subsidia ab eo relicta tribuantur, ùt hanc sententiam propugnantes refert *Sanchez ad præcep. Decal. lib. 6. cap. 11. num. 28. ad 32.*

Alii verò existimant vetitum quidem esse dictis Fratribus quodcunque officium, quod cum rerum temporalium administratione, vel pecuniæ contrectatione conjunctum sit: at eorum institutis non repugnare, quod actum charitatis expleant, investigando, quinam sint magis digni, quibus detur pium subsidium, juxta mentem Testatoris, eosque eligendo, vel nominando, cum ab his terminis procul absit omnis ratio prohibitionis, iisque potius conveniat limitatio, quæ habetur in postremis verbis memoratæ Constitutionis, declarantis, non prohiberi, quò minus tales Religiosi officium gerant consultoris in piis legatis exequendis. Itaque hanc sententiam probabiliorem affirmat *Sanchez loco citato num. 82.* Et in specie electionis pauperum Puellarum à Testatore commissæ Guardiano Capucinorum

pro

pro obtinendis Subsidiis Dotalibus: eandem opinionem tuetur *Card. de Luc. de Testam. disc. 56. num. 10.* subjiciens se pro certo habere, ita fuisse judicatum in quadam causa Spoletana, quæ coram Auditore Cameræ agitabatur.

At in causa *Nullius, seu Montis Casini distributionis Subsidiorum Dotalium* relatâ in hac Sac. Cong. *die* XXIV. *Sept.* MDCCXXIX. suppositum fuit, Capucinos istiusmodi electionem exercere non posse; nam, quamvis in hoc articulo minimè vertetur quæstio tunc proposita, in facti tamen narratione hæc habentur: *Sac. Congregatio Episcoporum, & Regularium sub die 28. Septembris 1696. ad supplicationem Ordinarii Cassinensis, ac inhærendo ejus antiquis Decretis, declaravit Patres Capucinos esse incapaces hoc munere distribuendi dotes, illudque spectare ad prædictum Ordinarium. In vim hujus Decreti censuit Curia Cassinensis easdem Dotes distribuere, prævia affixione Edictorum, exindeque considerati requisitis Puellarum concurrentium.* Cumque Sac. Congreg. edidisset decisionem dubiorum, quæ versabantur circa modum eligendi Puellas, & circa conditiones in eis requisitas, deinde in confirmatione ejusdem decisionis, factâ die XXVIII. Jan. MDCCXXX. addidit hæc verba: *Ordinarius, seu ab eo deputatus assistat, & omnia faciat loco P. Guardiani Capucinorum, servata forma Testamenti.*

In dubium quoque venire aliàs contigit, an sustineretur Jus nominandi Presbyterum ad Cappellaniam, quod quidam Testator in perpetuum detulerat Guardiano Capucinorum. Quare *in Comachen. Electionis*, proposito hoc Dubio: *An nominatio P. Guardiani Capucinorum sustineatur, & cui ex nominatis sit adjudicanda Cappellania?* Sac. Congreg. die XXIX. Dec. MDCCXXII. quoad priorem illius Dubii partem distulit resolutionem. Neque verò postea redintegrata fuit discussio ejus quæstionis, quia simul decisum fuerat Cappellaniam spectare ad eum Sacerdotem, qui electus fuerat non solùm à dicto P. Guardiano, sed etiam à P. Superiore S. Augustini, quibus conjunctè facultatem hanc tribuerat Testator.

Cæterùm, etiamsi Sac. Congr. providendum censeret circa futuros casus, id tamen, nisi aliud obstet, non videretur detrimentum ullum afferre posse Annæ Minopriæ, quæ ad Subsidium Dotale nominata fuit à P. Guardiano, existente in possessione nominandi jam inde ab Anno MDCCXIII. juxta notata per *Passerin. de stat. Homin. Tom. 2. Quæst. 177. Art. 2. num. 124. & seq.*

Dignentur igitur EE. VV. decernere: *An standum sit, vel recedendum à decisis die* XXI. *Aprilis* MDCCXXXI?

Recedendum à decisis. (*) (*) *Resolutio S. Congregationis.*

Domus Orphanorum cum ex hac decisione sibi præjudicium timeret, ab illa recedi, & primam sub XXI. Aprilis MDCCXVXI. confirmari supplicavit, quod Sacræ Congregationi ita fuit propositum.

Die primâ Decemb. MDCCXXXI.

Papien. Subsidii Dotalis.

Juxta facti speciem fusiùs expositam in folio Congregationis habitæ die XVI. Augusti exeuntis anni, Anna Minopria contendebat sibi competere Subsidium Dotale, ad cujus assecutionem electa fuerat anno MDCCXXX., quo scilicet anno hujusmodi subsidia assignanda erant Puellis Parochiæ S. Nicolai. Ex diverso autem pia Domus Puellarum Orphanarum, quam Testator in hoc emolumento substituit, quoties deessent Puellæ, conditionibus ab eo præscriptis pollentes, existimabat illud sibi esse adjudicandum, propterea, quod dicta Anna non haberet verum, propriumque Domicilium in Parochia S. Nicolai, sed divertens à Patre alibi morante, migraverit ad eam Parochiam ad tempus, & ex industria, ut Subsidium Dotale obtineret, deinde ad Paternam domum reversura.

Itaque die XXI. Aprilis disceptatum fuit: *An electio Puellæ Oratricis ad Subsidium Dotale, de quo agitur, sit exequenda?* Et Sacra Congregatio respondit, *Negativè, & subsidium applicandum esse favore Conservatorii:* Verùm causâ rursus propositâ die XVIII. Augusti, rescriptum fuit. *Recedendum esse à decisis.*

In hoc autem Resolutionum conflictu, Pia Domus Orphanarum timens, ne per hoc exemplum facilis atque aperta tradatur via eludendi Mentem Testatoris, & frustrandi substitutionem ipsius piæ Domûs, postulat perpensis iterum rationum momentis deliberari. *An sit standum in primo, vel in secundo loco decisis?*

In secundo loco decisis, & amplius, & in posterum servetur Edictum Episcopi. (**) (**) *Resolutio S. Congregationis.*

Ex foliis Sac. Congreg. Concilii

N O T A.

Prolixior debet hic fieri digressio, cum obscurior aliquibus debeat videri causæ discussio. Fuit illa ternâ vice in Sacra Concilii Congregatione ventilata, & quidem prima vice, die secunda

Aprilis 1731. quin tamen primæ propositionis narratio verbatim hic extendatur, cum eam suprà collocata substantialiter contineat cum sua decisione, quæ ad duo, tunc posita quæsita, data fuit, prout sequitur.

Ad primum, negativè.

Ad secundum, Subsidium applicandum esse favore Conservatorii, & ad Mentem.

Circa quæ duo verba, *ad Mentem* quæ solùm partes Capucinorum involvunt, sciendum est, quod occurrente casu, quo laconicè id, quod in S. Congregatione tractatur, explicari nequit, aut aliàs circa connexa causæ restet aliqua dubietas, Hæc decisioni addere soleat, *ad Mentem*, quæ dein vel per Reverendissimum D. Secretarium patescit, vel in nova causæ propositione enucleatur, prout contigit in hac ipsa causa Papiensi, in qua, sub die 18. Augusti ejusdem anni 1731. uti suprà, repropositâ, detectum fuit, quod Eminentissimos Patres in prima decisione subierit dubitatio, an Capucinis inesset capacitas nominandi puellas ad talia subsidia? Cumque rationes in distributo tunc folio in horum favorem adductæ, Eminentissimo Senatui viderentur solidæ, prodiit decisio.

Recedendum à decisis.

Quæ in ampliore, & genuino suo sensu dicit, quod electio Puellæ Oratricis ad Subsidium Dotale, de quo agitur, sit exequenda; & consequenter subsidium hujusmodi non sit applicandum favore Conservatorii, ac nominatio Patris Guardiani, ceu legitima subsistat.

Quod & in tertia causæ propositione fuit confirmatum per Decretum.

Standum in secundo loco decisis, & amplius, & in posterum servetur Edictum Episcopi.

In qua clausula verba, *& amplius* indicant, esse mandatum, quod causa hæc, non amplius debeat proponi &c.

Attento proin gravissimo Sac. Congregationis judicio nemo amplius carpere potest praxin, quâ Capucini juxta dispositiones testamentarias Puellas ad Subsidia Dotalia, vel, ex paritate rationis, Sacerdotes ad Beneficia, vel Juvenes ad Seminaria &c. nominant, seu simpliciter eligunt, omni alia actione, statui eorum difformi, semotâ.

Nemo quoque in hujus causæ relatione, etiam illa, quæ jus Capucinorum non attingunt, hic posita esse, succenseat. Factum hoc fuit ex motivo, ne, dum quædam mutila viderentur, dolosè aliqua, juri nostro adversantia, fuisse resecta, censeretur.

Alia autem exempla, quæ jus hujusmodi coadjuvant, monstrabit Index generalis *Verb. Jus nominandi &c.*

Indulgentiam plenariam pro Ecclesiis tam Fratrum, quàm Monialium in Festo Commemorationis Sacrorum Stigmatum, S. P. Francisco impressorum, ad futura tempora perpetuat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CÆlestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ credidit Divina dignatio, libenter erogamus, cum ad fovendam, excitandamque Fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur. Supplicationibus itaque Dilecti Filii Bernardini à Sancto Angelo in Vado Procuratoris, & Commissarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum, Nobis super hoc humiliter porrectis, favorabiliter assensum præbere cupientes, omnibus utriusque Sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Domorum tam Fratrum, quàm Monialium ubique existentium ejusdem Ordinis, die Festo Commemorationis Impressionis Sacrorum Stigmatum, quibus dictus Sanctus Franciscus in Monte Alverniæ Redemptionis Nostræ Signis, mirâ Dei gratia decoratus fuit, à primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXX. Augusti MDCCXXXI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. Q. num. 62.

DE-

DECRETO.

Sacræ Congregationis Indulgent. &c. præpositæ, à Sanctissimo approbato declaratur, quod Ecclesiæ, Capellæ & Oratoria publica in Residentiis, & Missionum Hospitiis gaudeant Indulgentiis generaliter Ordini concessis.

ORDINIS FF. CAPUCINORUM.

CUM pro parte Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Minorum, Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, humillimè supplicatum fuerit pro declaratione dubii: an Ecclesiæ, Capellæ, & Oratoria publica in Residentiis, & Hospitiis Missionum præfati Ordinis gaudeant Indulgentiis, generaliter concessis omnibus Ecclesiis Ordinis ejusdem? Sacra Congregatio Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præposita, die XXVII. Maji MDCCXXXII. censuit gaudere, dummodo tamen Ecclesiæ, & Oratoria sint publica, & fixa, & ad quæ confluant fideles ad sacrum audiendum, & ad recipienda Ecclesiæ Sacramenta. Quibus relatis per me infrascriptum Secretarium sub die undecima Junii ejusdem anni Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ XII. Sanctitas sua benignè approbavit.

Card. Picus Præfectus.

Locus ✠ Sigilli.

J. Archiepisc. Tyren. Secret.

Exempl. Authent. in Arch. gen. Ord. Tom. Q. num. 63.

Constitutionem fel. rec. Clementis IX. de Residentia Diffinitorii Generalis Romæ innovat, ac perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robore communit; ut Hoc quacunque hebdomada bina vice saltem, ad definienda S. Religionis negotia congregetur, statuit: Quid in casu, quo quis Diffinitor Generalis ad nativam Provinciam rediret, agendum sit, præscribit: &, ut nullum Curiæ Romanæ Tribunal, seu Congregatio causam, vel litem, in Diffinitorio Generali priùs non decisam, recipiat, sub nullitate actorum prohibet.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoris officii, quod authore Domino gerimus, sollicitudo Nos admonet, ut Christifidelium, qui è fluctibus Sæculi in arctioris Religionis portum confugerunt, salubri regimini, quantùm Nobis ex alto conceditur, prospicere jugiter studeamus.

Dudum siquidem occasione Capituli Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Anno MDCLXVII. in Alma Urbe nostra celebrati, inter alia plurima Decreta pro felici dicti Ordinis gubernio cum consensu, & approbatione omnium Vocalium in eo congregatorum facta, & stabilita, expressè statutum, ac ordinatum fuit, quod Diffinitores Generales ejusdem Ordinis in Urbe præfata residerent, quibus pro urgentibus, & gravioribus negotiis Religionis communis foret commissio generalis, facta Procuratori Generali per Ministrum Generalem, ita, ut procederent insimul, & conjunctim usque ad Capitulum Generale Ordinis hujusmodi, ac postmodum omnia, & singula Decreta præfata per relationem bon. mem. Hieronymi, dum viveret, S. R. E. Cardinalis Farnesii nuncupati, dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectoris à fel. record. Clemente Papa IX. Prædecessore nostro approbata, & confirmata fuerunt, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis die IX. Septembris ejusdem anni MDCLXVII. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficientèr expresso, & ad verbum inserto habere volumus, uberiùs continetur.

Cùm autem, sicut Venerabilis Frater Noster Franciscus Episcopus Ostien., & Veliternen. S. R. E. prædicta Cardinalis Barberinus etiam nuncupatus, Ordinis præfati apud Nos, & eamdem Sedem similiter Protector, Nobis nuper exposuit, enarrata Ordinatio, seu Dispositio circa Diffinitores Generales nusquam, vel parum hucusque observata fuerit, eo quod ipsi Diffinitores assueti vivendi rationi, ac moribus in suis Provinciis vigentibus, & ad illos Urbis præfatæ ægrè sese accommodantes procurabant, facilèque obtinebant à Romanis Pontificibus, Prædecessoribus Nostris licentiam revertendi in proprias Provincias, unde factum est, ut omnis discussio, ac definitio negotiorum, majoris etiam momenti dicti Ordinis fere semper sita esset in arbitrio solius Ministri Generalis, pro tempore existentis, vel Procuratoris Generalis, qui, absente eodem Ministro Generali deputatur juxta consuetudinem ejusdem Ordinis in Commissarium Generalem pro Ultramontanis, si Minister Generalis in Italia, Italicis autem Provinciis, si ultra

Montes exstiterit; experientiâ verò compertum fuerit, perniciosum, ac rationi minimè consentaneum esse, quod Superiores, sive Prælati majores dicti Ordinis destituantur ope, & auxilio, quæ accipere possent à Diffinitoribus Generalibus præfatis, à quibus, utpote gnaris rerum, ac morum suæ Nationis multùm juvari possent ad negotia certiùs, maturiùsque definienda, minùsque deceat Officium dictorum Diffinitorum Generalium propè otiosum, & inutile jacere, contra mentem Constitutionum, & antiquam Ordinis prædicti observantiam, ac proinde dilecti Filii modernus Minister, & duo Diffinitores Generales, in Urbe præsata de præsenti existentes, unà cum aliquot aliis præstantibus, ac ætate provectioribus Religiosis ejusdem Ordinis coram ipso Francisco Episcopo Cardinale congregati, unanimiter censuerint, aliquod huic rei remedium, antequam in Capitulo Generali dicti Ordinis propediem celebrando electiones fiant, adhibendum fore. Quare memoratus Franciscus Episcopus Cardinalis Nobis humiliter supplicavit, quatenus in præmissis opportunè providere, & ùt infrà, indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur ejusdem Francisci Episcopi Cardinalis votis, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictam Ordinationem in Capitulo Generali anni MDCLXVII. quoad Diffinitores Generales editam, ùt præfertur, & prout illam concernunt Clementis Prædecessoris literæ præfatæ, auctoritate Apostolica, ac tenore præsentium confirmamus, pariter, & approbamus, & quatenus opus sit innovamus, illique perpetuæ, ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjungimus. Præterea volumus, atque statuimus, quod ipsa Commissio Generalis Procuratori Generali impertiri solita, in posterum ab eo in urgentibus, & gravioribus negociis Religionis unà cum dictis Diffinitoribus Generalibus simul, & collegialiter unitis exerceatur, quodque hoc Diffinitorium, cui communis erit Commissio Generalis, bis saltem qualibet hebdomadâ congregari debeat cum eodem Procuratore Generali, qui illius congressibus præsideat, pro definiendis hujusmodi negociis urgentibus, & gravioribus pro tempore occurrentibus, quæ tam à Procuratore Generali, quàm ab unoquoque ex Diffinitoribus Generalibus præfatis proponi possint, & in casu cujusvis inter eos discrepantiæ procedatur per secreta Suffragia, quemadmodum in Diffinitorio Generali servatur.

Si quis autem ex Diffinitoribus Generalibus prædictis in Urbe residere nolit, aut propter aliquod legitimum impedimentum non possit, privatus remaneat omnibus privilegiis, & prærogativis, quibus uti Diffinitor Generalis hujusmodi potiebatur, & tunc per ipsum Diffinitorium Generale cum consensu Ministri Generalis alius Diffinitor Generalis, ex eadem tamen natione, eligatur, & in illius locum cum iisdem privilegiis, & prærogativis substituatur, ac subrogetur, ut Diffinitorium semper integrum sit, & completum. Insuper, ut dicti Diffinitores Generales eò magis invitentur, & alliciantur ad residendum in Urbe præfata, quò operam suam obsequiis propriæ Religionis, ejusque negociis tractandis ac decidendis impensiùs addictam, & continuò navandam fore cognoverint: Nos inhærentes ejusdem Ordinis Constitutionibus, quibus præscribitur, recursum, & appellationem interponendos esse gradatim à Guardianis ad Ministros Provinciales, & ab his ad ipsum Ministrum Generalem, ejusque Diffinitorium, antequam causæ, & lites ad alia Tribunalia extra dictum Ordinem deferantur, omnibus & singulis Romanæ Curiæ Tribunalibus, Judicibus, Officialibus, & Ministris, ac quibusvis, etiam Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Congregationibus, ne istiusmodi causas, & lites recipiant, & cognoscant, nisi, juxta modum superiùs expressum, in dicto Diffinitorio Generali prius agitatæ, & definitæ fuerint, sub pœna nullitatis actorum, & quoad Religiosos recurrentes, seu appellantes, qui præmissis contravenerint, sub gravibus nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis pœnis, auctoritate præfata, harum serie prohibemus.

Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inconcussè observari, iisque respectivè plenissimè suffragari; Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis præfati, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem,

tem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ, in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quàm extra illud ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die v. Maji MDCCXXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Maji 1733. fol. 14. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. R. num. 4.

N O T A.

NAscebatur circa hanc Constitutionem aliquando dubium ob verba: *Si quis autem ex Diffinitoribus Generalibus prædictis in Urbe residere nolit . . . . . privatus remaneat omnibus privilegiis, & prærogativis . . . . . Et tunc per ipsum Diffinitorium Generale, cum consensu Ministri Generalis alius Diffinitor Generalis, ex eadem tamen Natione, eligatur*: Fuitque ab aliquibus prætensum, quòd, & eadem substitutio alterius Diffinitoris Generalis fieri deberet, casu, quo aliquis Diffinitor Generalis è vivis discederet, (sicuti contigit cum RR. PP. Cyrillo à Cubla Hispano, Antonio à Palazzuolo Neapolitano, & Jordano Wasserburgensi Germano) ob verba Constitutionis subsequentia: *Ut Diffinitorium integrum sit, & completum.* Ex Oraculo autem, facto Reverendissimo Patri Bonaventuræ à Ferraria Ministro Generali à Pontifice, qui Constitutionem hanc edidit, substitutio prætensa in casu mortis locum non habet, reservaturque in tali casu jus eligendi alium Diffinitorem Generalem Capitulo Generali, debentque illa verba: *Ut Diffinitorium integrum sit &c.* intelligi, non de integritate numeri, id est, quod debeant semper esse sex Diffinitores Generales, sed de integritate loci, id est, quòd omnes Diffinitores Generales, qui pro tempore existunt, integrè Romæ cohabitent, & non per regiones, & Nationes unus, aut alter eorum sit dispersus.

D E C R E T O.

Sacræ Rit. Congregationis Ordinariæ, à Sanctissimo approbato, in Causa Canonizationis B. Seraphini de Asculo Laici, de virtutibus tam Theologicis, quàm Cardinalibus in gradu heroico constare, declaratur.

A S C U L A N A

CANONIZATIONIS.

B. Seraphini de Asculo Laici Professi Ordinis Minorum Capucinorum S. Francisci.

SIgnatâ per san: mem: Clementem PP. XI. anno MDCCXII. commissione reassumptionis Causæ Canonizationis B. SERAPHINI de ASCULO in statu, & terminis, in quibus reperiebatur, ac approbato sub die 11. Martii MDCCXIX. annuente eodem Summo Pontifice die XIX. Aprilis dicti anni, Cultu publico in vim Indultorum Apostolicorum præfato BEATO exhibito, sive casu excepto à Decretis San: mem: Urbani PP. VIII., discussa postmodum fuit, & approbata sub die XIV. Decembris MDCCXX. validitas processuum, auctoritate Apostolica confectorum super Virtutibus, & Miraculis in specie dicti BEATI; successivè concessis Officio, & Missa in illius honorem sub Ritu Duplici pro toto Seraphico Minorum Ordine Sancti Francisci, pro Civitate, & Diœcesi Asculana, ac pro Terra Montis Granarii, Patriâ ejusdem BEATI, nec non factâ translatione illius Sacri Corporis ab Altari, in quo jacebat, ad aliam Cappellam, in Ecclesia PP. Capucinorum, Civitatis Asculi, constructam sumptibus propriis Marchionis Joannis Baptistæ Cauccii; vigore postmodum resolutionis Congregationis particularis nonnullorum EE. DD. Cardinalium, à SS. D. N. Clemente PP. XII. deputatæ, & enixè supplicantibus Adm. R. P. Petro Maria à Luca Ex-Procuratore Generali Ordinis Capucinorum, ac prænominato Marchione Joanne Baptista Cauccio hujus Causæ Postulatoribus, discussum fuit in Sac. Rituum Congregatione Ordinaria, absque interventu Consultorum infrascriptum dubium: *An constet de Virtutibus ejusdem B SERAPHINI tam Theologalibus, scilicet Fide, Spe, & Charitate in Deum, & Proximum, quàm Cardinalibus, Prudentia, Justitia, Fortitudine, & Temperantia, earumque respectivè annexis in gradu heroico, in casu, & ad effectum, de quo agitur?* Sac. eadem Congregatio audito in scriptis, & in voce Reverendissimo Promotore Fidei, rescribendum censuit: Ita constare de Virtutibus prædictis Theologalibus, & Cardinalibus, ut tutò procedi possit ad discussionem Miraculorum, si SS. D. N. visum fuerit. Die IX. Martii MDCCXXXIII.

Factaque per me Secretarium de prædictis SS. D. N. relatione, Sanctitas Sua prædictam resolutionem confirmavit, & approbavit. Die XIX. ejusdem mensis, & anni MDCCXXXIII.

A. F. Card. Zondadari Pro-Praef.

Loco ✠ Signi.

N. M. Tedeschi Archiep. Apam. S.R.C. Sec.

Exempl. Typis Cameræ Apost. impressa in Arch. gen. Ord. Tom. R. num. 50.

NO-

N O T A.

UT Decreta, quæ in superius posito vocantur, & causam hujus Beati principaliùs concernunt, nemini nem lateant, ea hic subjungere visum est.

DECRETUM.
DE CULTU PUBLICO
ASCULANA.

Canonizationis B. SERAPHINI de Asculo, seu de Monte Granario Laici Professi Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum.

COnstructo Auctoritate Apostolica in causa Canonizationis B. SERAPHINI prædicti processu super Cultu publico, eidem BEATO præstito, sive super casu excepto à Decretis san. mem. Urbani PP.VIII. ejusque examine ad instantiam Postulatorum hujusmodi causæ per Eminentissimum & Reverendissimum D. Cardinalem Barberinum Ponentem in Sac. Rit. Congregatione proposito, discussoque dubio. An Sententia Judicis à Sac. Congregatione lata super casu excepto à Decretis san. mem. Urbani PP. VIII. sit confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agitur? *Sac. Eadem Rit. Congregatio, audito prius tam in scriptis, quàm in voce R. P. D. Prospero de Lambertinis Fidei Promotore, censuit, procedi posse ad ulteriora, si Sanctissimo Domino nostro visum fuerit. Die 11. Martii 1719.*

Factâque per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit Die 19. Aprilis ejusdem anni 1719.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Episc. Liparitanus S. R. C. Secret.

DECRETUM.

De validitate Processuum, Auctoritate Apostolica super virtutibus & miraculis confectorum.

ASCULANA, SEU FIRMANA.

Canonizationis Beati Seraphini à Monte Granario Laici Professi Ordinis Capucinorum.

AB Eminentissimo, & Reverendissimo Cardinali Barberino propositâ ex Dispensatione Apostolica in Sac. Rituum Congregatione Ordinaria absque interventu Consultorum Causâ Beati Seraphini prædicti, discussoque in ea dubio: An constet de validitate Processuum Auctoritate Apostolica, & Ordinaria in Civitatibus Asculana, & Firmana constructorum, Testes sint ritè, & rectè examinati, ac jura legitimè compulsata in casu? &c. *Sac. eadem Rituum Congregatio tàm in scriptis, quàm in voce R. P. D. Prospero de Lambertinis Fidei Promotore priùs audito rescribendum censuit: Constare de validitate Processuum Auctoritate Apostolica, & non constare de validitate Processus Auctoritate Ordinaria, si Sanctissimo D. N. visum fuerit, Die 14. Decembris 1720.*

Factâque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo D. N. relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 18. ejusdem Mensis, & Anni 1720.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Episc. Liparitanus S. R. C. Secret.

DECRETUM.

De Officio & Missa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

CUM attenta approbatione publici Cultûs, vigore Indultorum Apostolicorum B. SERAPHINO de Asculo Ordinis Minorum Capucinorum præstiti, seu casûs excepti à Decretis san. mem. Urbani PP. VIII. factâ in Congregatione Sacrorum Rituum sub die 11. Martii 1719., annuente postmodum die 19. Aprilis dicti anni san. mem. Clemente PP. XI. ex parte, & ad instantiam Marchionis Joannis Baptistæ Caucci dictæ Causæ Postulatoris, Sanctissimo Domino nostro Benedicto PP. XIII. supplicatum fuerit, quatenus concedere dignaretur, ut in posterum, singulis annis, in honorem prædicti BEATI die 12. Octobris, anniversariâ illius obdormitionis in Domino, cum in toto Seraphico Ordine Minorum S. Francisci, quàm etiam in Civitate, & Diœcesi Asculana, ubi Sacrum ejusdem BEATI Corpus requiescit, & colitur, ac in Terra Montis Granarii Firmanæ Diœcesis, ubi natus fuit, recitari posset Officium, & celebrari Missa de Communi Confessoris non Pontificis, sub ritu duplici, ab omnibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus utriusque Sexûs, qui ad Horas Canonicas tenentur.

Sanctitas Sua, cum prius recognosci, ac perpendi fecerit à Reverendissimo Carolo Alberto Cavalchino Archiepiscopo Philippensi Fidei Promotore supplicem libellum, Eidem Sanctitati Suæ porrectum, ac scripturas omnes super hujusmodi instantia jam pridem exaratas, & impressas, cum animadversionibus Eminentissimi & Reverendissimi D. Cardinalis Lambertini, tunc Fidei Promotoris, ac responsionibus ad eas per Postulatores datis, & nihil in illis à dicto Archiepiscopo Philippensi inventum fuerit, quod hujusmodi instantiæ obstare posset, Officium & Missam in honorem B. SERAPHINI prædicti pro die 12. Octobris, juxta petita, servatis tamen Rubricis Breviarii, & Missalis Romani, benignè indulsit, atque concessit Die XVIII. Mensis Julii MDCCXXIX.

Exemplaria Typis Cameræ Apost. impressa, & Authenticata cum aliis ad causam hanc spectantibus in Arch. gen. Ord. Tom. R. num. 50.

P. Bo-

F. Bonaventuram â Ferraria Ministrum Generalem, ob Apostolici Concionatoris munus, ab obligatione visitandi Provincias eximit, Eique alios Visitatores pro casu necessitatis in vices constituendi, facultatem largitur.

CLEMENS PAPA XII.

A tergo. *Dilecto Filio Bonaventuræ â Ferraria Ministro Generali Ordinis FF. Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum.*

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Religionis Zelus, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, super quibus apud Nos fidedigno commendaris testimonio, Nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales.

Cum itaque, sicut accepimus, Tu Apostolici Concionatoris munere præpeditus, regulari visitationi Provinciarum, & Conventuum tui Ordinis per Te ipsum incumbere nequeas, Nos de tua prudentia, charitate, integritate, religionis zelo, & rerum agendarum peritia plurimùm in Domino confisi, Teque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium tantùm consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Tibi, quem à dictæ Visitationis exercitio opportunè dispensamus, Visitatores ejusdem Ordinis eligendi, eosque ad respectivè Provincias mittendi, qui tuas vices gerant, cum consuetis facultatibus, de more eisdem Visitatoribus concedi solitis, quas tamen Tu moderari, & ampliare, prout necessitas exegerit, & communi Religionis bono in Domino expedire arbitraberis, liberè, & licitè possis, & valeas, tenore præsentium, licentiam concedimus, & impertimur.

Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis Provinciarum, & Conventuum hujusmodi Fratribus, & Personis, cœterisque, ad quos spectat, ut Visitatores, vigore præsentium pro tempore deputatos recipiant, & admittant, illisque pareant, & obediant, ac illorum salubria monita, & mandata recipiant, humiliter, & efficaciter adimplere procurent, decernentes nihilominus irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscuoque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Augusti MDCCXXXIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

Autograph. in Archivo Secret. Brevium Apost. Reg. Aug. 1733. fol. 3. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. AA. *num.* 26.

N O T A.

Communi quidem divinæ Providentiæ consilio hucusque nobis semper fuit provisum de Viris, quorum industrio Zelo, Religio nostra, copiosè super faciem orbis effusâ Religiosæ Professionis Sobole multiplicata, *& posita est in superbiam Sæculorum*, singulare tamen, & novum fuit divinæ dignationis opus, dum in illa plantavit P. Bonaventuram Barberinum à Ferraria, suprà memoratum, utpote, cui cum illo *secundùm nomen ejus venernut bona*, perennis monumenti fidei committenda.

Inter clariora multiformis gratiæ charismata, quibus Deus Illum cumulatè exornavit, specialiùs semper in eo resplenduêre, Donum Prædicationis, & Spiritus Regularis Observantiæ.

Donum Prædicationis ita illustre fuit, ut non solùm ad prima Italiæ pulpita, Nomen Domini circumtulerit, in iisque *palam fecerit disciplinam doctrinæ suæ*, verùm etiam à gl. mem. Innocentio PP. XIII. in Sacri Palatii Apostolici Concionatorem fuerit selectus. Spiritu Regularis Observantiæ autem, ita semper agebatur, ut non solùm Provincia Bononiensis omnia honoris munia ei contulerit, sed etiam Comitia nostra Generalia Anno 1726. Illum Definitorem Generalem, & Anno 1733. Ministrum Generalem (in mea Serie quadragesimum) promulgaverint.

Apostolicum, & Regularem laborem, communi applausu continuatum, ut San. mem. Clemens PP. XII. remu-

remuneraretur; Archiepiscopatum Urbinatensem Anno 1739. Ei obtulit. Qui autem jam alias bujusmodi Sacerdotia recusaverat, etiam ab hocce eximi gratus rogavit.

Nihilominus, dum honores humilis rejecit, ampliores lubens suscepit labores, munus Examinatoris Episcoporum assumendo, & præhabito Consultoris Sac. Rit. Congregationis officio, Consultoratum Romanæ, & Universalis Inquisitionis adjungendo.

Quæ omnia hucusque exercuit, & adhuc exercet, Populo Romano, Curiæ Vaticanæ, Eminentiss. DD. Cardinalibus, & Summis Pontificibus semper charus, & acceptus. Populo Romano, cujus affectum, morum suorum lepore, & candidæ virtutis illicio ad se rapit: Curiæ Vaticanæ, quæ in Ejus oraculis & votis, elevatæ Sapientiæ acumen commendat. Eminentiss. DD. Cardinalibus, quorum dum nonnulli Illum ad confidentiæ consilia vocant, alii familiarioris amicitiæ favore prosequuntur: Summis Pontificibus, Innocentio XIII. Benedicto XIII. & Clementi XII., inter quos Benedictus suæ erga Illum æstimationis sensa iteratis, & insolitis honorariis comprobavit, Eumque ad Apostolicas suas Conciones publico prælo subiiciendas, vario stimulo, oblatoque etiam expensarum peculio, sæpius incitavit: Innocentius, & Clemens autem, præter diversa Pontificiæ benevolentiæ specimina Ei, dum in agone contendebant, sua Fata commisère. Utrique etiam pari exitu, hoc officium impendit, cum uterque sub manibus ejus exspiraverit, dispari tamen cura & tempore, cum Clemens XII. Eum (præter usum) solum sibi assistentem voluerit, & per octo dies, quibus suæ resolutionis tempus expectabat, à se elongari non permiserit.

Fratrum animos dein plenè possedit, cum se omnibus semper exhibuerit Ministrum in multa patientia, charitate non ficta, & suavitate prorsus miranda. Benedixit etiam Deus illius gubernio, fecitque illud verè gloriosum, dum sub eo Ven. Dei Servus Josephus à Leonissa Beatorum Syllabo fuit adscriptus, & ejusdem causa Canonizationis signata, causa Canonizationis B. Seraphini de Asculo novo Decreto promota, Causa Beatificationis Ven. Dei Servi Fr. Bernardi à Corleone reassumpta, & illa de Ven. Servo Dei Laurentio à Brundusio in Sacra Rituum Congregatione inducta: Dum in Sacello collaterali Basilicæ Lateranensis in tabula Altaris Sancti Barbati Episcopi imagines BB. Fidelis à Sigmaringa, & Josephi a Leonissa, quorum Beatificationis Solemnia in dicta Basilica fuère peracta, udo tectorio pingi curavit, Jus decisum Ordinis typis vulgari, & Bullarium compilari ordinavit, Archivium generale à pulvere otii purgari, & in meliorem ordinem redigi jussit, plures Literas Apostolicas tam pro Ordinis decore, quàm emolumento procuravit, & ea Romæ residendo egit, quæ aliàs, illo Provincias circumeunte, effici haud potuissent.

Specialem de Eo laudis memoriam fovere debet Provincia Romana, cui (præter diversa alia beneficia) ex Pontificio sui Apostolici Ministerii Stipendio in Conventu Prænestino, Bibliothecam exquisitâ librorum copiâ formatam, Apostolicâ facultate reliquit, ac ipsum memoratum Conventum plurium Cellarum appendice ampliavit.

Servet Deus ad plurium annorum iliades hunc Virum, quem Religioni dedit in ornamentum, & Bonum, & qui ad exemplum Sacerdotis Simonis *in vita sua suffulcit domum, & in diebus suis corroborat* Religionis *Templum*.

Eundem Fr. Bonaventuram à Ferraria, Ministrum Generalem ob idem Apostolici Pulpiti Ministerium à communibus Conventûs oneribus eximit, &, ut Antecessorum solitis exemptionibus potiatur, Ei indulget.

CLEMENS PAPA XII.

A tergo. *Dilecto Filio Bonaventuræ à Ferraria Ministro Generali Ordinis FF. Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum.*

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM sicut Nobis nuper exponi fecisti, Tu præter onerosum Generalatûs Officium, Apostolici Concionatoris munere decoratus reperiris, idemque non sine diurna animi exercitatione explere valeas, cupiasque propterea opportunè tibi in præmissis à Nobis provideri, &, ut infrà, indulgeri.

Nos Te specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentiùm tantùm consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi, ut exposcente necessitate, præsertim quoad tempus præcedens cõnsuetas Conciones, eòque magis quoad illud, cum ejusmodi Conciones tempore Adventûs, & Quadragesimæ in Palatio Nostro Apostolico habere debes, iisdem exemptionibus à communibus Conventûs oneribus, quibus Apostolici Concionatores tui Ordinis usi, potiti, & gavisi fuerunt, seu uti, frui, & gaudere potuerunt, & debuerunt, pari modo, uti frui, & gaudere liberè, & licitè possis, & valeas, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, præfati Ordinis, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

vatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Augusti MDCCXXXIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Augusti 1733. fol. 4. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. AA. num. 27.

F. Vincentium Bragadenum, Provinciæ Venetæ Professum ad Infulas Scardonenses promovet.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei Dilecto Filio Vincentio à Venetiis electo Scardonen. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Apostolatûs Officiom, meritis licèt imparibus, Nobis ex Altn commissum, quo Ecclesiarum omnium regimini, divina dispositione, præsidemus, utiliter exequi coadiuante Domino copientes, solliciti corde reddimur, & solertes, ut, cum de Ecclesiarum ipsarum regimioibus agitur committendis, tales eis in Pastores præficere studeamus, qui Populum suæ coræ creditum sciant non solùm doctrina verbi, sed etiam exemplo boni operis informare, commissasque sibi Ecclesias in statu pacifico, & tranquillo velint, & valeant, Authore Domino, salubritèr regere, & feliciter gubernare.

Sanè Ecclesia Scardonen., quæ deJurepatronatûs Dilectorum Filiorum Nobilium Virorum Ducis, & Reipublicæ Venetiarum vigore indulti fel. rec. Alexandri PP. VIII. Prædecessoris Nostri, dotationem præscribentis, spectare digooscitur, & cui bo. mem. Nicolaus Tomasich Episcopus Scardonen. dum viveret, præsidebat, per obitum dicti Nicolai Episcopi, qui extra Romanam Curiam debitum Naturæ persolvit Pastoris solatio destituta, Nos vacatione hujusmodi fide dignis relatibus iotellecta, ad provisionem ejusdem Ecclesiæ Scardonen. celerem, & felicem, ne illa longæ vacationis expooatur iocommodis, paternis, & solicitis studiis intendentes post deliberationem, quam de præficiendo eidem Ecclesiæ Scardoneo. Persooam utilem, ac etiam fructuosam cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus habuimus diligentem, demum ad Te, de legitimo matrimonio ex Catholicis, & Nobilibus Parentibus Venetiis natum, ætatis tuæ quadraginta, & ultra annorum, Fratrem expressè professum Ordiois S. Fraocisci Capucinorum nuncupatorum, & in Sacro Presbiteratûs Ordine à pluribus annis constitutum, quem prædicti Dux, & Senatores Nobis ad hoc per suas patentes literas præsentârunt, & de cujus oobilitate geoeris, vitæ munditia, honestate morum, spiritualium providentia, & temporalium circumspectione, aliisque multiplicum virtutum donis, fide digna testimonia perhibentur, direximus oculos nostræ mentis, quibus omnibus debita meditatiooe pensatis, eidem Ecclesiæ Scardonen. de Persona tua Nobis, & eisdem Fratribus nostris ob tuorum exigeotiam meritorum acceptâ, de Fratrum eorundem consilio, Apostolica Authoritate providemus, Teque illi in Episcopum præficimus, & Pastorem, curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Scardonen. Tibi in spiritualibus, & temporalibus plenariè committeodo, in illo, qui dat gratias, & largitur præmia, confidentes, quod, dirigente Domino actus tuos, prædicta Ecclesia Scardonen. sub tuo felici regimine regetur utiliter, & prosperè dirigetur, ac grata in eisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiet incrementa. Jugum igitur Domini tuis impositum humeris, prompta devotinne suscipiens coram, & administrationem prædictas sic exercere studeas sollicitè, fideliter, & prudentèr, quod Ecclesia ipsa Gubernatori provido, & fructuoso Administratori gaudeat se commissam, Tuque præter æternæ retributionis præmium, Nostram, & dictæ Sedis benedictionem, & gratiam exinde uberiùs consequi oierearis: Nos enim Tecum, ut, etiamsi doctoratûs gradu insignitus non sis, nihilominus, quia sufficienti doctrina præditus, & ad dictam Ecclesiam Scardonen. regendam, & gubernaodam habilis, & idoneus esse dignosceris, illam regere, & administrare liberè, & licitè valeas, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictæ Ecclesiæ Scardonen. etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & coosuetudinibus, cæterisque contrariis nequaquam obstantibus, Apostolica Authoritate prædicta, tenore præsentium de specialis dono gratiæ dispensamus. Volumus autem, quod Tu, antequam regimini, & administratiooi dictæ Ecclesiæ Scardoneo. Te in aliquo immisceas, in manibus Venerabilium Fratrum nostrorum Patriarchæ Venetiarum, & Episcopi Clodien., seu alterius eorum, Fidei Catholicæ professionem

juxta formam, quam sub Bulla nostra mittimus introclusam, emittere, & sic a Te emissæ professionis formam, ad Urbem infra legitima tempora, cum Tui, ac Patriarchæ, & Episcopi, aut alterius eorum subscriptione transmittere omnino tenearis, quibus, & eorum cuilibet per alias nostras literas mandamus, ut ipsi, vel eorum alter, à Te fidei professionem hujusmodi recipiant, seu recipiat. Præterea etiam volumus, quod Tu Theologalem, & Pœnitentiariam præbendam, ac Seminarium ad præscriptum Concilii Tridentini instituas, Montemque Pietatis erigi cures, conscientiam tuam super his onerantes: & insuper, quod de triennio in triennium Sedem Apostolicam per authentica documenta docere tenearis de Statu ipsius Ecclesiæ Scardonen., & præsertim de redditibus ejusdem Ecclesiæ Mensæ Episcopalis, ita, ut cautum sit illos constituere integram annuam summam 1500. ducatorum illius monetæ, & cætera omnia impleta esse, quæ per Decretum fel. rec. Innocentii PP. XII. etiam Prædecessoris nostri disponitur, juxta decretum aliàs factum in particulari Congregatione rerum Consistorialium. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo trigesimo tertio, Quarto Kal. Octobris Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Regist. lib. 2. Anni IV. Pontificatus Sñi Domini Nostri Clementis PP. XII. fol. 210. de quo exemplar in Arch. gen. Ord. Tom. AA. num. 28.

N O T A.

CLaret hic Prælatus genere, Religione, & virtute: Claritati generis testimonium dat Serenissima Venetiarum Respublica, quæ Eum noscit germen illius Bragadeni Stipitis, ex quo Rami Senatorii honoris, & militaris Sagi fœcunda semper serie pullularunt. Claritatem Religionis comprobat votum, quo Deo sese ligavit, & vi cujus leges Ordinis nostri servat, dum extra eum extat. Claritatem virtutis commendat Scardona, Liburniæ Urbs, & Dalmatiæ Insula, dum Illum Episcopum sine crimine, & de claritate in claritatem, in via justorum procedentem laudat.

DECRETUM

Sac. Congregationis Rituum.

De Commissione reassumendæ causæ Beatificationis & Canonizationis Servi Dei P. Laurentii à Brundusio, olim Generalis, approbat, & signat.

BRUNDUSINA

Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei Laurentii à Brundusio Sacerdotis Ordinis Minorum Capucinorum.

AB Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Pico Causæ Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei Laurentii à Brundusio Ponente, ex dispensatione Apostolica, in Sacra Rituum Congregatione ordinaria absque interventu Consultorum proposito, ac discusso infrascripto dubio: *An sit signanda Commissio reassumptionis Causæ in statu, & terminis in casu? &c.* Sac. eadem Rituum Congregatio, in scriptis, & in voce R. P. D. Fidei Promotore priùs audito, rescribendum censuit Affirmativè, si Sanctissimo D. N. visum fuerit Die XXVIII. Augusti MDCCXXXIV.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo D. N. Relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, & Commissionem propria manu signavit. Die XXIV. Mensis Septembris ejusdem Anni MDCCXXXIV.

A. F. Card. Zondadari Pro-Præf.

Locus ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus S. R. C. Secretarius.

Autograph. inter manus P. Postulatoris in Scrinio Causæ.

N O T A.

ET alia de hoc Servo Dei vide suprà fol. 51. & 52.

Fr. Franciscum Antonium Correrium, Provinciæ Venetæ Professum, Patriarcham Venetiarum renuntiat.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei Dilecto Filio Francisco Antonio Correrio Electo Venetiarum Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

ONerosa Pastoralis officii, dispositione Summi Pastoris, qui pro suis ovibus animam suam ponere non recusavit, Nobis (licet

(licèt immeritis) cura commissa sollicita, Nos pulsat justitia, cumque, interque undique confluunt negotia, quibusve Noster redditur animus, multiplici varietate distractus, ad provisionem Ecclesiarum quarumlibet, præsertim Patriarchalium, quæ vacationis incommoda deplorare noscuntur, sollicitè intendamus, ut eis, cum vacaverint, per nostram Providentiam circumspectam, Pastores accedant idonei, & Ministri providi deputentur, qui Ecclesias ipsas non solùm gubernent utiliter, sed etiam multimodis efferant incrementis. Sanè Patriarchal. Ecclesia Venetiarum, cui bonæ memoriæ Marcus Gradenicus, ultimus illius Patriarcha, dum viveret, præsidebat, per obitum dicti Marci Patriarchæ, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolvit, Pastoris solatio destituta; Nos vacatione hujusmodi fide dignis relationibus intellecta, ad provisionem ejusdem Ecclesiæ Venetiarum celerem & felicem, ne illa longæ vacationis exponatur incommodis, Paternis & sollicitis studiis intendentes, post deliberationem, quam de præficiendo eidem Ecclesiæ Venetiarum Personam utilem, ac etiam fructuosam, cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus habuimus diligentem, demum ad Te de legitimo Matrimonio, & Catholicis Nobilibus Parentibus in Civitate Venetiarum ortum, in quinquagesimo Nono tuæ ætatis, & à pluribus annis in Sacro Presbyteratûs Ordine constitutum, qui Ordinem Fratrum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum amplexus, & professus, & quem Dilecti Filii, Nobiles Viri, Dux, & Dominium Venetiarum vigore Privilegii Apostolici, cui non est in aliquo hactenus derogatum, Nobis ad hoc per suas literas præsentârunt, cuique apud Nos de Religionis Zelo, Nobilitate generis, vitæ munditia, honestate morum, Spiritualium Providentia, & temporalium circumspectione, aliisque multiplicum virtutum donis, quibus Personam tuam, illarum largitor Altissimus insignivit, fide digna testimonia perhibentur, direximus oculos Nostræ mentis; quibus omnibus debita meditatione pensatis, eidem Ecclesiæ Venetiarum de Persona tua Nobis, & Eisdem Fratribus Nostris ob tuorum exigentiam meritorum accepta, de Fratrum eorumdem consilio, Apostolica Auctoritate providemus, Teque illi in Patriarcham præficimus, & Pastorem, curam, regimen, & administrationẽ ipsius Ecclesiæ Venetiarum Tibi in spiritualibus, & temporalibus committendo, in illo, qui dat gratias, & largitur præmia, confidentes, quod, dirigente Domino actus tuos, præfata Ecclesia Venetiarum sub tuo felici regimine regetur utiliter, & prosperè dirigetur, ac grata in eisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiet incrementa.

Jugum igitur Domini, tuis impositum humeris, prompta devotione suscipiens, curam, & administrationem præfatam sic exercere studeas, sollicitè, fideliter, & prudenter, quod Ecclesia ipsa Venetiarum Gubernatori provido, & fructuoso Administratori gaudeat se commissam, Tuque, præter æternæ retributionis præmium, Nostram, & Sedis Apostolicæ Benedictionem, & gratiam exinde uberiùs consequi merearis. Volumus autem, quod Tu fidei Professionem, juxta formam, quam sub Bulla nostra mittimus introclusam, in manibus Venerabilium Fratrum Nostrorum Paduan., & Clodien. Episcoporum, seu alterius eorum emittere, illamque sic emissam, cum tui & Episcoporum præfatorum, seu alterius eorum subscriptione, ad Urbem, infra præfixum tempus transmittere omnino tenearis, quibus & alteri eorum per alias Nostras literas mandamus, ut ipsi à Te Professionem hujusmodi recipiant, seu recipiat. Volumus præterea, quod Tu Montem Pietatis erigi cures, Conscientiam tuam desuper onerantes.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo trigesimo quarto Kal. Decembris Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Exemp. authent. in Arch. generali Ordinis Tom. A. A. num. 29.

N O T A.

EPilogat dotes hujus eximii Viri LXXVI. Regii Vatis Psalmus Versu 20., qui est: *In mari via tua, & semita tua in aquis multis, & vestigia tua non cognoscentur: deduxisti sicut oves populum tuum in Manu Moysi, & Aaron. Fuit in mari via Ejus*, dum Venetæ Classis Thalassiarcha, Anno 1716. Cornua Lunæ Odrissiæ, quæ Insulæ Corcyrensi occasum minabatur, victoriosè confregit. *Vestigia Ejus non fuêre cognita*, dum avitum Correrii Sanguinis splendorem, & Factorum suorum saltum sub Capucini Habitûs pœnula abscondit, & in Domo Dei, seu nostra Religione abjectus esse elegit.

Latère autem diu non potuit, quem consilium Dei, Ecclesiastico destinaverat imperio. Ad hoc vocatus, dum fuit in Comitiis Venetis Anno 1734. Serenissimæ Reipublicæ Patriarcha, & Dalmatiæ Primas, mirâ prorsus sorte proclamatus; quo in culmine populum Venetum, *sicut Oves in manu*, seu operibus Mansueti Moysis, & Zelantis Aaronis adhuc *deducit*, eique, quantùm dignitate præest, tantùm utilitate prodest.

Fratribus, à P. Ministro Generali, & Diffinitorio Generali, in Alma Urbe jam residente, munus Sæcularium Confessiones excipiendi, quocunque tempore committi posse, concedit.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DUdum emanârunt à recol. mem. Clemente PP. VIII. Prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet:

Clemens Papa VIII.

Ad perpetuam rei Memoriam.

ALiàs fel. rec. Gregorius PP. XIV. Prædecessor noster ex causis, tunc expressis, motu ejus proprio, sua perpetuò valitura constitutione statuit, & ordinavit, quod nullus Congregationis Capucinorum Ordinis Fratrum Minorum nuncupatorum S. Francisci, in Laicorum utriusque sexûs, & Clericorum Sæcularium, quacumque dignitate, præeminentia, auctoritate, & facultate suffulti essent, confessionibus occupari, vel confessiones eorum audire deberet, etiamsi ad id faciendum à Superioribus ordinariis, ac à Protectore, aut etiam ab Apostolica Sede quomodolibet, & sub quacumque verborum forma licentias eatenus obtinuisset, prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris literis, in forma Brevis sub Data, die prima Junii MDXCI. expeditis, pleniùs continetur. Cum autem diversi utriusque sexûs Christifideles pro eorum erga dictum Ordinem, seu Congregationem Capucinorum devotione, cupiant Religiosis ejusdem Congregationis confitori posse, Nos illorum pio desiderio benignè annuentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatas Gregorii Prædecessoris literas, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, ita moderamur, ut Minister Generalis ejusdem Congregationis Capucinorum, & Diffinitores in Capitulo Generali congregati, & in eodem Capitulo tantùm, quibusvis ejusdem Congregationis Religiosis, ad Confessiones audiendas approbatis, si ipsis Ministro Generali,& Diffinitoribus videbitur, licentiam audiendi Sæcularium utriusque sexûs confessiones, usque ad novi Capituli Generalis celebrationem, & non ultra, & sic de Capitulo Generali in Capitulum Generale concedere respectivè possint, & valeant, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium, facultatem concedimus, & impartimur, & quascumque licentias audiendi Sæcularium hujusmodi confessiones, quibusvis ejusdem Congregationis Fratribus, ab illius Protectore, aut quocumque alio, etiam de expresso nostro mandato, in perpetuum concessas, harum serie revocamus, & annullamus. Decernentes irritum, & inane, quidquid secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præfatâ Gregorii XIV. Prædecessoris, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, fides adhibeatur. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die 11. Februarii MDCIII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo. *D. Vestrius Barbianus. Loco* ✠ *Annuli Piscatoris.*

Cum autē, sicut dilectus Filius Bonaventura à Ferraria Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupator. Nobis nuper exponi fecit, juxta quoddam Decretum nostrum, sive per nostras pariter in forma Brevis expeditas literas, Diffinitorium Generale dicti Ordinis in hac Alma Urbe nostra de præsenti resideat, & bis in hebdomada plerumque pro discutiendis, & resolvendis rebus Ordinis hujusmodi uniatur, dictus verò Bonaventura Minister Generalis in dies ab Ordinariis, ac Communitatibus, & hominibus nonnullorum locorum, nec non multis honorabilibus Familiis efflagitetur, ut Fratres prædicti Ordinis Sacramentales Christifidelium confessiones excipere possint, ac proinde in præmissis à Nobis provideri, summoperè desideret. Nos ipsum Bonaventuram, Ministrum Generalem, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eidem Bonaventuræ, & pro tempore existenti Ministro Generali præfati Ordinis, ut unà cum Diffinitorio Generali, hujusmodi petitiones, sibi super præmissis factas expendere, &, quatenus illas congruentes, & necessarias repererit, præsertim in illis locis, ubi Conventus sui Ordinis existunt, & in eis cæteroquin confessariorum penuria viget, potestatem Fratribus Ordinis præfati, in Sacro Presbyteratus Ordine constitutis,

& ad

& ad audiendas Sæcularium confessiones ab Ordinario loci approbatis concedere, liberè, & licitè possit, & valeat, quamcunque necessariam, & opportunam facultatem, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium tribuimus, & impertimur, quemadmodum in Capitulo Generali ejusdem Ordinis servari consuevit. Non obstantibus præfatâ Clementis Prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XIV. Maji MDCCXXXV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

F. Cardinalis Oliverius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apostol. Reg. Maji 1735. fol. 14. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. R. *num.* 27.

Constitutionem f. m. Urbani PP. VIII. de Filiatione Ordinis, ex vera & nunquam interrupta S. P. Francisci Linea &c. Apostolicæ confirmationis munimine innovat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EA, quæ à Romanis Pontificibus, Prædecessoribus nostris, pro religiosa Christifidelium divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum quiete providè facta, & declarata fuisse noscuntur, ut solidiori robore persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id à Nobis petitur, libenter constabilimus.

Dudum siquidem felicis record. Urbanus PP. VIII. Prædecessor noster, Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum fuisse, & esse ex vera, & nunquam interrupta linea, ac veros, & indubitatos Fratres dicti Ordinis Sancti Francisci, & illius Regulæ Observatores, subque ipsius S. Francisci Regula militâsse, & militare decrevit, & declaravit, & aliàs, prout uberiùs continetur in dicti Urbani Prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet;

Urbanus Papa VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAlvatoris, & Domini Nostri, qui charitas est, & Deus Pacis, vices, licèt immeriti, gerentes in terris, inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ Servitutis curas, in eam peculiari sollicitudine jugiter incumbimus, ut Christifideles, qui in sortem Domini vocati, ejus obsequiis, diu noctuque mancipati sunt, sublatis quibuslibet dubiis, & controversiis Altissimo reddant abundanter fructus suos; nec ab iis, quorum est Evangelizare pacem, & bona, veritatem verò temerè impugnando pacem cum scandalo pusillorum scindere non verentur, à sua sancta vocatione distrahantur. Aliàs siquidem à fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessore Nostro accepto à nonnullis in dubium revocari, an Fratres Ordinis ejusdem Sancti Francisci Capucini nuncupati, essent verè Fratres Minores, & etiam, quoniam Regulam Sancti Francisci profitentur, Filii Sancti Francisci, cum tempore Sancti Francisci instituti non fuerint? pariterque, an eorum Constitutiones aliquid haberent, quod Regulæ Sancti Francisci repugnaret? idem Paulus Prædecessor, sua perpetuò valitura Constitutione declaravit, Fratres Capucinos esse verè Fratres Minores, ac etiam, quamvis tempore Sancti Francisci minimè instituti fuerint, cum tamen ejus Regulam profiteantur, atque eorum instituta congruant tam Regulæ Statutis, quàm ejusdem Regulæ declarationibus, quæ habentur in Constitutione fel. rec. Clementis PP. V. Prædecessoris Nostri, in Generali Concilio Viennen. edita, quæ incipit: *Exivi de Paradiso &c.* Filios S. Francisci: eorum prætereà Constitutiones nihil continere, quod non sit Regulæ Sancti Francisci prædictæ consentaneum, irritante etiam Decreto desuper apposito, & aliàs, prout in dicti Pauli Prædecessoris desuper in simili forma Brevis, sub die XV. Octobris MDCVIII. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, pleniùs continetur. Cum autem, sicut dilectus Filius Franciscus Genuensis, eorumdem Fratrum Capucinorum Procurator Generalis, Nobis nuper exponi fecit, prætextu illorum verborum, videlicet, *quamquam tempore Beati Francisci instituti non fuerint*, à nonnullis in dubium revocetur, an iidem Fratres Capucini ex vera, & nunquam intermissa linea Sancti Francisci originem habeant? Nos æquum, & rationi consonum fore censentes, ut, qui verbo, & exemplo veros sese Beati Francisci imitatores ostendunt, tales ab omnibus absque ulla

ulla controversia habeantur; attentiùsque considerantes, eorumdem Fratrum Capucinorum originem, seu principium illorum, esse realiter, & cum effectu computandum à tempore primævæ, & originalis Institutionis Regulæ Seraphicæ, cujus observantiam ipsi Fratres Capucini semper sine aliqua interruptione continuârunt; Eorumdem Fratrum Capucinorum quieti, quantùm Nobis ex alto conceditur, consulere, eosdemque Fratres Capucinos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Francisci Procuratoris Generalis totius Ordinis, eorumdem Fratrum Capucinorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Re priùs per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales, negotiis Regularium præpositos, maturè discussâ, de eorumdem Cardinalium consilio, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, Fratres Capucinos præfatos, fuisse, & esse ex vera, & nunquam interrupta linea, ac veros, & indubitatos Fratres Ordinis Sancti Francisci, & illius Regulæ observatores, subque ipsius Beati Francisci Regula militâsse, & ad præsens quoque militare, sicque ab omnibus, & singulis censeri, & reputari, ac judicari debere, irritumque, & inane, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium decernimus, & declaramus. Quocirca omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Capucinorum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, eos præmissis omnibus, & singulis, juxta præsentium continentiam, & tenorem pacificè frui, & gaudere: non permittentes eos desuper à quoquam, quavis auctoritate, quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per Sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravan., invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ, in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quàm extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Junii MDCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto. *V. Theatin. Loco ✠ Annuli Piscatoris.*

Cum autem, sicut dilectus Filius Bonaventura à Ferraria Minister Generalis ejusdem Ordinis, Nobis nuper exponi fecit, ipse præmissa, quò firmiùs subsistant, & inviolabiliùs serventur, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, summopere desideret. Nos specialem ipsi Bonaventuræ Ministro Generali gratiam facere volentes, Eumque à quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Urbani Prædecessoris literas, omniaque in eis contenta, dicta auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Urbani Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscatoris Die XIV. Maj. MDCCXXXV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

F. Card. Oliverius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apost. Reg. Maji 1735. fol. 13. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. R. num. 30.

Ituris

Ituris ad Missiones volantes Fratribus Apostolicam Benedictionem, & (præter hanc) utrique Sæcularium Sexui confesso, & communicato Indulgentiam plenariam largitur, per modum Suffragii Defunctis applicandam.

CLEMENS PAPA XII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam benedictionem.

COeleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſatores eſſe Nos voluit Altiſſimus, libenter iis impartimur, quos pro ſua in Deum & proximos charitate, & Chriſtianæ Religionis zelo, animarum ſalutem omni ſtudio procurare intelligimus; Quo in genere, cum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capucinorum nuncupatorum Religioſos habeamus, eoſque in primis, quos dilecti filii eorundem Fratrum Superiores ob hanc cauſam hoc ipſo, & conſequentibus annis in diverſas Chriſtianæ Reipublicæ Provincias mittere conſtituerunt. Nos ſanè eorundem Religioſorum pietatem, ac operam, eorumque, ad quos illi mittendi erunt, religionem, & devotionem ſpiritualibus gratiis confovere, atque augere cupientes, ſupplicationibus dilecti filii Bonaventuræ à Ferraria Miniſtri Generalis ejuſdem Ordinis Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati., piamque Superiorum prædictorum deliberationem, quantùm cum Domino poſſumus, promovere volentes, Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis Religioſis dicti Ordinis ad Miſſiones in quibuſvis locis de Ordinariorum licentiâ reſpectivè exercendas, in futurum mittendis (ubi tamen non erunt Miſſionarii Congregationis de Propagandâ fide)& aliis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus, ad quos ipſi mittendi acceſſerint, noſtram, & Apoſtolicam benedictionem per præſentes impartimur, necnon eiſdem verè pœnitentibus,& confeſſis, ac Sacrâ Communione refectis, qui pro Sanctæ Romanæ Eccleſiæ exaltatione, Principum Chriſtianorum unione, Infidelium converſione, hæreſum extirpatione, prout unicuique ſuggeret devotio, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, quam etiam animabus Chriſtifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ, ab hac luce migraverint, per modum Suffragii applicare poſſint; miſericorditer in Domino, Auctoritate Apoſtolicâ, tenore præſentium, pro una vice duntaxat pro unaquaque Miſſione, de Ordinariorum locorum licentiâ reſpectivè facienda concedimus, & elargimur: Hortantes Venerabiles Fratres, Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & alios Eccleſiarum Dei Prælatos, & Rectores, ac Verbi Dei Prædicatores, ut in ſuis quiſque Eccleſiis, cum populus frequentior fuerit, præſentes literas, ac omnia in eis contenta publicent, & publicari faciant, ac omnem eiſdem Religioſis favorem, & auxilium in præmiſſis præſtent. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Præſentibus ad ſeptennium tantùm valituris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Julii MDCCXXXV. Pontificatus Noſtri Anno Sexto.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. R. num. 31.

N O T A.

SUNT hæ Indulgentiæ hoc anno ultimò renovatæ, & primò ſub tali forma, ob punctum confeſſionum à Fratribus noſtris excipiendarum ex cauſa Conſtitutionis fol. 200. poſitæ in ea omiſſum conceſſæ. Earum principium, extenſionem ad Defunctos &c. exhibent ſuprà fol. 126. 136. & 137.

Quod Miniſter Generalis, aliique Superiores, ceu veri S. Franciſci Filii in quocunque loco Tertium Ordinem inſtituere, & receptos ad eum Sæculares publicè & privatim inſtruere poſſint, declarat, decernitque, quod Profeſſores tales gaudeant omnibus gratiis, privilegiis, indultis &c. quæ unquam per Apoſtolicam Sedem Tertio Ordini fuerunt conceſſa, & erunt deinceps concedenda.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

APoſtolicæ ſervitutis officium, quod inſcrutabilis ſapientiæ atque clementiæ Dei altitudo humilitati noſtræ, meritis licèt, & viribus longè impari, committere dignata eſt, exigit, ut ad ea, quæ Chriſtifidelium ſub Religioſorum Virorum in Vinea Domini ſtrenuè allaborantium directione, in rebus ad pietatis, & devotionis opera, gratiaſque ſpirituales pertinentibus conducibilia eſſe noſcuntur, libenter inten-

intendamus, ficut rerum, locorum, temporum, & perfonarum qualitate maturè perpensâ, falubriter in Domino expedire arbitramur.

Supplicationibus itaque dilecti Filii Bonaventuræ à Ferraria Miniftri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francifci Capucinorum nuncupatorum, ac etiam motu proprio, & ex certa fcientia, ac matura deliberatione noftris, deque Apoftolicæ poteftatis plenitudine, ut fibi, & pro tempore exiftentibus Miniftro Generali, & fecundariis Superioribus ab eo dependentibus, tamquam veris, & legitimis Filiis ejufdem Sancti Francifci conveniat, & competat in quocumque loco, Civitate, Provincia, & Regno, etiam, ubi alii Tertiarii ejufdem Ordinis jam reperiuntur, erigere, inftituere, & fundare præfatum Tertium Ordinem pro quibufcunque piis, & devotis perfonis Sæcularibus utriufque fexûs, atque hujufmodi Tertii Ordinis profefforibus fcapulare, five Habitum cum cingulo conferre, in rebus fpiritualibus dirigere, in tertia Regula memorati Sancti Francifci obfervanda privatim, & publicè eos edocere, & inftruere, utque ipfi Tertiarii, à Capucinis recepti omnino gaudere, atque uti poffint, & debeant omnibus, & fingulis privilegiis, indulgentiis, gratiis, & favoribus, ac prærogativis, per Sedem Apoftolicam Ordini Tertiariorum, à quocunque Miniftro Generali dependentium fub fuo capite, qui unus eft, idem Sanctus Francifcus, aliàs conceffis, vel in pofterum concedendis, tenore præfentium declaramus, & ftatuimus.

Decernentes eafdem præfentes literas femper firmas, validas, & efficaces exiftere, & fore, fuofque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos fpectat, & pro tempore fpectabit, in omnibus, & per omnia pleniffimè fuffragari, ficque in præmiffis per quofcunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Caufarum Palatii Apoft. Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, fi fecus fuper his, à quoquam, quavis auctoritate, fcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obftantibus Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, necnon, quatenus opus fit, præfatorum Ordinum, etiam juramento, Confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoftolicis, in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis, illorum tenores præfentibus pro plenè, & fufficienter expreffis, ac de verbo ad verbum infertis habentes, illis aliàs in fuo robore permanfuris, ad præmifforum effectum, hac vice duntaxat fpecialiter, & expresfè derogamus, cæterifque contrariis quibufcunque. Volumus autem, ut earundem præfentium literarum tranfumptis, etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, & Sigillo perfonæ, in Ecclefiaftica dignitate conftitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipfis præfentibus, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die XXIII. Julii MDCCXXXV. Pontificatus Noftri Anno Sexto.

F. Card. Oliverius.

Autograph. in Arch. Secret. Brev. Apoft. Reg. Julii 1735. fol. 4. de quo Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. R. num. 30.

NOTA.

Et ad fcienda fingula, quæ jus hoc attingunt, & alias circa illud contigêre, folium 176. infpice.

Pro Dominica fecunda, poft Feftum Epiphaniæ D.N.J. Chrifti, in Ecclefiis Fratrum, & Monialium Indulgentiam plenariam concedit.

CLEMENS PAPA XII.

Univerfis Chriftifidelibus præfentes literas infpecturis, Salutem, & Apoftolicam Benedictionem.

Ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum falutem cœleftibus Ecclefiæ thefauris, pia charitate intenti, omnibus, & fingulis utriufque Sexûs Chriftifidelibus verè pœnitentibus, & confeffis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclefiis tam Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francifci Capucinorum nuncupatorum, quàm Monialium dicti Ordinis, ubicunque exiftent. fecunda Dominica, immediatè fequenti Feftum Epiphaniæ Domini Noftri Jefu Chrifti, à primis Vefperis ufque ad occafum Solis Dominicæ hujufmodi fingulis annis devotè vifitaverint, & ibi pro Chriftianorum Principum concordia, hærefum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclefiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum fuorum Indulgentiam, & remiffionem mifericorditer in Domino concedimus. Præfentibus ad feptennium tantùm valituris. Volumus autem, ut, fi pro impetratione, præfentatione, admiffione, feu publicatione præfentium aliquid, vel minimum detur, aut fpontè oblatum recipiatur, præfentes nullæ fint, utque præfentium literarum tranfumptis, feu exemplis, etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, & Sigillo perfonæ, in dignitate

gnitate Ecclesiastica constitutæ munitis, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Novem. MDCCXXXV. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Card. Oliverius.

Breve form. in Arch. gen. Ord. Tom. R. *n.* 37.

Indulgentiam Plenariam pro Festo Sanctæ Rosæ Virginis Viterbiensis, in Ecclesiis tam Fratrum, quàm Monialium, sub jurisdictione P. Ministri Generalis existentium, concedit perpetuam.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

AGni Immaculati, qui Sacras Virgines, Sponsas suas spiritualium charismatum donis multipliciter decoratas, æterno sibi consortio in Cœlis sociavit, vices licèt immeriti gerentes in terris, cœlestes Ecclesiæ thesauros, quorum dispensationem Nobis credidit Deus, libenter erogamus, ut fidelium erga easdem Beatas Virgines devotio, ejusmodi muneribus incitata, multiplicibus in dies, benedicente Domino, proficiat incrementis. Supplicationibus itaque dilecti filii Bonaventuræ à Ferraria, Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus Auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quàm Monialium ejusdem Ordinis, Jurisdictioni nunc, & pro tempore existentis Ministri Generalis Ordinis hujusmodi subjectarum hactenus erectis, & in posterum quandocunque erigendis, ac ubicunque locorum existentibus, die Festo S. Rosæ Virginis Viterbiensis, nempe die quarta mensis Septembris à primis Vesperis usque ad occasum Solis Festi hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præsentium literarum transsumpis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Decemb. MDCCXXXV. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. R. *num.* 38.

Omnibus, & singulis Personis Tertii Ordinis S. Francisci, tàm intra, quàm extra Claustra, sub jurisdictione Ministri Generalis Capucinorum degentibus concedit per viam communicationis omnes Indulgentias, quibus fruuntur, & gaudent Confratres, & Consorores Confraternitatis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SOllicitudo Pastoralis Officii, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini, divina dispositinne, præsidemus, Nos admonet, ut paternam Religiosorum Virorum sub suavi arctioris Regulæ jugo mancipatorum curam gerentes, pia illorum studia gratiis, & favoribus foveamus, atque incitemus opportunis.

Cum itaque, sicut dilectus Filius Bonaventura à Ferraria, Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, ipse omnibus utriusque Sexûs piis personis, ubicunque existentibus, tam intra, quàm extra claustrà degentibus, etiam conjugatis, quæ sub Regula Tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci militant, & quæ sub jurisdictione pro tempore existentis Ministri Generalis dicti Ordinis reperiuntur, omnes, & quascunque Indulgentias ab hac Sancta Sede Apostolica tam concessas, quàm in posterum concedendas, quibus Confratres, & Consorores Confraternitatis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo gaudent (tendentibus etiam in id precibus dilecti Filii Ludovici Benzoni Prioris Generalis secundò dicti Ordinis) per Nos communicari summopere desideret.

 Nos

Nos igitur, quò præfatus Tertius Ordo Sancti Francisci ad majorem Dei gloriam, Religionis incrementum, & animarum salutem magis magisque de die in diem augeatur, ejusdem Bonaventuræ Ministri Generalis votis hac in re, quantùm cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, Eumque à quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, enarratam communicationem Indulgentiarum prædicto Tertio Ordini Sancti Francisci, qui militat sub Regula Sancti Francisci, & sub jurisdictione pro tempore existentis Ministri Generalis eorumdem Fratrum Capucinorum reperitur, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus.

Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinum prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus; cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XIII. Martii MDCCXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Card. Oliverius.

Breve formatum in Arch. gen. Ord. Tom. R. num. 39.

Universis, & singulis Fratribus, Monialibus, ac Tertiariis Ordinis Capucinorum, die XXIX. Novemb. professionem respectivè renovantibus, & orantibus &c. concedit Indulgentiam plenariam quotannis in perpetuum.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM, sicut dilectus Filius Bonaventura à Ferraria Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, quod Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum die XXI. Januarii anni præteriti inter alia approbaverit, ut Festum Omnium Sanctorum trium Ordinum ejusdem Sancti Francisci utriusque Sexûs cum Officio, & Missâ die vigesimâ nonâ Novembris, in qua dictus Sanctus Franciscus à fel. rec. Honorio Papa III. Prædecessore nostro, anno MCCXXIII. per quasdam, sub plumbo, anno ejus octavo expeditas Literas Regulæ confirmationem reportavit, in posterum singulis annis celebraretur, prout in ipsius Congregationis approbatione, desuper emanata, pleniùs dicitur contineri: Nos ad augendam Religiosorum utriusque Sexûs, etiam Tertiariorum ejusdem Sancti Francisci, devotionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris piâ charitate intenti, ac supplicationibus ejusdem Bonaventuræ Ministri Generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, ac etiam Tertiariis memorati Ordinis Sancti Francisci nunc, & pro tempore existentibus, verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, quoties dictâ die vigesimâ nonâ Novembris singulis annis suam respectivè professionem renovârint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, ac Spirituali ejusdem Ordinis S. Francisci profectu, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ, in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent

forent exhibitę, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die 11. Maji MDCCXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

F. Card. Oliverius.

Breve format. in Arch. gen. Ord. T. R. n. 40.

Circa expulsionem incorrigibilium, derogat Decretis generalibus S. m. Urbani PP. VIII., ac Innocentii PP. XII., & facultatem RR. PP. Observantibus desuper à S. mem. Benedicto Papa XIII. concessam, nostro quoque Ordini communicat.

Beatissime Pater.

Libellus Supplex.

MInister Generalis Capucinorum cum suo Diffinitorio Generali reverenter prostratus ad Sanctitatis Vestræ Pedes, humiliter supplicat, ut extensionem facultatum, in hic annexo, & in favorem Patrum Observantium à S. mem. Benedicto XIII. jam confirmato, libello supplici expressarum, etiam suæ Religioni concedere dignetur, quatenus tantò necessaria ejectio Fratrum Discolorum, & incorrigibilium, qui corpori Religionis tanta damna multifariàm causant, eò faciliùs executioni dari possit. Quam gratiam &c.

Foris. *Sanctissimo Domino Nostro Papæ Clementi XII.*

Pro

Ministro Generali Capucinorum.

Rescriptum.

Die 2. Maji 1736.

Sanctissimus, prævis derogationibus necessariis, & opportunis, & præcipuè derogando Constitutionibus San. mem. Urbani VIII., & Innocentii XII. benignè annuit pro extensione facultatum circa expulsionem incorrigibilium, ùt petitur, ad normam extensionis, de qua in precibus, concessæ pro Religiosis Minoribus Observantibus S. Francisci, quibuscunque in contrarium non obstantibus.

N. Cardinalis Corsinus.

Locus ✠ Sigilli.

Orig. manuscript. in Arch. gen. Tom. R. n. 36.

N O T A.

RElatus hic RR. PP. Observantium Libellus Supplex, in lingua Italica exaratus, fuit in idiomate latino tenoris sequentis, videlicet.

Inter alia Statuta in Capitulo FF. Minorum proximè elapso, & Mediolani celebrato facta, communi totius Religionis consensu stabilita, & cum approbatione Sanctitatis Vestræ jam typis impressa, legitur n. 4. supplicetur Sanctissimus ab Officialibus Curiæ &c. pro moderatione Bullæ expulsionis Incorrigibilium ad normam Statutorum antiquorum. *Supplicat inde nomine totius sui Ordinis F. Josephus Maria ab Evora Commissarius Curiæ, quatenus Constitutionibus S. mem. PP. Urbani VIII. & Innoc. XII. de hac materia emanatis, seu talibus, quæ secundùm experientiæ exempla ad actum reduci non possunt, derogando, permittere dignetur, ut Statuta antiqua juxta tenorem folii adjuncti, & hic infra descripti, post maturam reflexionem, & examen in Congressu generali conclusum observetur, ordinando, quod hoc, dictis Statutis cum Sanctitatis Vestræ Rescripto, sine ulteriori expeditione Decreti Bullæ, Brevis &c. sufficiat.*
Quam gratiam &c.

Folium, libello supplici RR. PP. Observantiam adjunctum.

In Expulsione Incorrigibilium universo Ordini nostro maximè salubri, & necessaria, nedum ad religiosam pacem confovendam, atque candorem Ordinis conservandum, ejectis Perturbatoribus, & scandalosis Fratribus suo malo exemplo, & conversatione alios pervertentibus, & propterea à Seraphico P. N. Francisco in suo Testamento maledictis, verùm etiam ad ipsam Regularem Disciplinam, ubi viget, augendam, & ubi deficit, instaurandam, ob timorem exinde inquietis incutiendum: servato jure communi, Reus post tria delicta gravia ejusdem, (a) vel diversæ speciei (b) intra, vel extra Claustra commissa, si aliquando cum iis (c) monitus, & punitus juridicè, vel paternaliter (d) fuerit, & constet per Juridica Acta, vel (e) per Provinciæ Regesta, in Carceribus per aliquod tempus (f) detineatur, & examinatis Actis, alias factis, seu (g) sententiis contra Reum ipsum aliàs latis, vel novis (h) Actis denuo confectis; Si juridicè tria gravia Delicta, ut suprà dictum est, probata sint, à suo Ministro Provinciali, eum Provinciæ Diffinitorio Incorrigibilis declarari possit, non tamen expelli, nisi prius à Superiori Generali, cui Acta hujusmodi mittenda sunt, de Consilio sex graviorum Patrum, & cum Voto D. Consultoris Sæcularis, ejectionis sententia approbata, & confirmata sit. Si SANCTISSIMO DOMINO placuerit.

(a) *Cùm aliqui requirant identitatem specificam Delictorum.*

(b) *Videtur aliquibus nonnisi Delicta extra Claustra commissa expulsione puniri posse; perinde ac si ea, quæ in Claustris patrantur, Corruptelam, & Perniciem Ordini nullam afferant.*

(c) *Ne excludantur privatæ monitiones, quæque ad Juris apices probari nequeant.*

(d) *Quandoque à S. Pœnitentiaria absoluti, sive ab ejusdem S. Pœnitentiariæ, sive ab Ordinis Foro moneri Delinquentes, ac puniri paternaliter solent.*

(e) *Ne excludantur Apostasiæ, quæ, cum ob indultam à Sac. Pœnitentiaria absolutionem, vel aliam ob causam formali Processu judicatæ non fuerint, in aliquem fiat relatæ Provinciæ librum, qui utique in Foro ea saltem fide gaudere debet, qua Negotiatorum Codicibus adhibetur: SANCTOR. &c.*

(f) *Cum URBANI VIII. Constitutio annuam, INNOCENTII XII. semestrem Carcerationem requirat; ex Decreto autem Sacræ Congregationis memoratum Tempus, vel continuari debeat, vel interruptum redintegrari.*

(g) *Juxta enim Ordinis Constitutiones elapso semestri ab exequutione sententiæ, solo retento pœnali Judicio, Acta reliqua comburi debent.*

(h) *Ut Carcerationis tempore Delicta probari possint.*

A Tergo. *Sanctissimo Domino Nostro Benedicto PP. XIII.*

Pro

Fratre Josepho Maria ab Evora Commissario Generali Curiæ.

R E S C R I P T U M.

Ex audientia Sanctissimi 6. Decembris 1729.

Sanctissimus annuit, dummodo non adversetur Constitutioni Universalis *&c.*

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Card. Lercari.

Reflectendum autem est circa ultimam, in folio RR. PP. de Observantia adductam conditionem, *ut prius à Superiori Generali, cui acta hujusmodi mittenda sunt, de consilio sex graviorum Patrum, & cum Voto D. Consultoris Sæcularis ejectionis Sententia approbata, & confirmata sit*, quod illa in nostra Religione non procedat, cum attenta difficultate, quæ tam circa acta, P. Ministro Generali, Provincias circumeunti transmittenda, quàm circa sex graviores Patres, secum ducendos, necessariò intercedit, San. mem. Urbanus Papa VIII. per Constitutionem, Ordini nostro specialem, Decretis suis generalibus derogantem & suprà fol. 101. positam, Eminentissimo Ordinis Protectori auctoritatem concesserit dandi licentiam PP. Ministris Provincialibus, *ut possint de consensu Patrum Seniorum suarum respectivè Provinciarum ejicere incorrigibiles à dicto Ordine, factâ prius relatione Ministro Generali; & habito ejus consensu, etiam per literas missivas*. Cui Constitutioni Ordo adhuc inhæret, nec ei per Rescriptum Papæ Clementis XII. derogatum, cum Sanctissimus nec in Rescripto, nec Diffinitorium Generale in libello supplici de ea mentionem fecerint.

Inde, si Provincia quædam, Fratris *iniqua in terra Sanctorum agentis misereri*, & judiciali expulsione eum relinquere intenderet, necesse est, ut conditiones, hic in numeros distinctæ, cumulatè concurrant.

I. Ut ejiciendus sit reus trium Delictorum gravium vel ejusdem, vel diversæ speciei, vel intra, vel extra Claustra commissorum.

II. Ut de iis aliquando sit monitus, & punitus, vel juridicè, vel paternè, hocque vel per acta juridica, vel per Provinciæ Regesta constet.

III. Ut in carceribus per aliquod tempus detineatur, & acta, aliàs facta, seu Sententiæ contra ipsum aliàs latæ examinentur, vel nova acta conficiantur.

IV. Probatis juridicè, uti dictum, tribus gravibus delictis potest reus à suo P. Ministro Provinciali cum Provinciæ Diffinitorio incorrigibilis declarari.

V. Et missâ postea P. Ministro Generali relatione, habitoque per literas missivas ejusdem assensu, ac ab Eminentissimo Ordinis Protectore licentia, ab eodem Ministro de consensu Patrum Seniorum Provinciæ ex Ordine expelli.

Praxin & texendi processûs formam, quæ in Rescripto gl. mem. Clementis XII. moderatorio non alteratur, imò juxta verba *servato jure communi* supponitur, & consequenter secundùm Decretum Innocentii XII. ad Constitutiones, Ordinationes, & nostri Ordinis Stylum fieri debet, fusiùs extendit P. Ludovicus Maria Sinistrarius de Ameno (*a*): Formulam Sententiæ autem, & alia plura de expulsione notatu digna recenset ex eodem P. Ludovico Marcellinus de Luccia *in nostro jure deciso* fol. 371. & seq. Decreta verò San. mem. Urbani VIII. & Innoc. XII. omnes Regulares genericè concernentia, & supra in Summario memorata, dabit Tomus, Bullas & Brevia &c. Clero Sæculari & Regulari communia continens.

(a) *in for. mal. Crim. Sect. 11. per totum.*

In omnibus Ecclesiis Conventuum, & Missionum Fratrum, necnon Monasteriorum Monialium Ordinis pro vigesima quarta Aprilis plenariam Indulgentiam impertitur.

CLEMENS PAPA XII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

AD augendam Fidelium Religionem, & animarum salutem, cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Conventuum Residentiarum, & Missionum tam Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quàm Monasteriorum Monialium dicti Ordinis ubicunque existentium, die vigesima quarta mensis Aprilis à primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus ad septennium

ptennium tantùm valituris. Volumus autem, ut, si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, utque præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXIII. Julii MDCCXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

F. Card. Oliverius.

Orig. in pergam. cum aliis exempl. habetur sub lit. R. *num.* 50.

RESCRIPTO.

Concedit, ut Missæ, quæ ex statuto, & usu Religionis pro Defunctis Summis Pontificibus, Emis Protectoribus, Principibus &c., & Superioribus Majoribus Ordinis, & Provinciarum, necnon pro Fratribus dicuntur, valeant, ac si forent dictæ in Altari Privilegiato.

Beatissime Pater.

Libellus supplex. PRocurator Generalis Capucinorum reverenter prostratus ad Pedes Sacri Throni Sanctitatis Vestræ, humillimè Eidem exponit, quod à Constitutionibus suæ Religionis ordinatum sit, ut, si quis Frater è vivis discedat, quilibet suæ Provinciæ Sacerdos eidem unius Missæ Sacrificio ad divas aras parentet, vigeatque pariter in ea consuetudo, ut quilibet ejusdem Religionis Sacerdos tres Missas pro Summis Pontificibus, pro Eminentissimis Protectoribus, pro Imperatore, pro Regibus, & pro iis, qui majorem Ordinis clavum moderantur, sicut pro Principibus supremis respectivè in eorum Provinciis, ac harum Superioribus majoribus celebret; Inde Sanctitati Vestræ humillimè supplicat, quatenus concedere dignetur, ut, ubi satisfit Missis memoratis, hæ valeant, ac si forent celebratæ in Altaribus Privilegiatis. Quam Deus &c.

Foris. *Sanctissimo Domino Nostro Papæ Clementi XII.*

Pro

Procuratore Generali Capucinorum.

Rescriptum.

Die 16. Septembris 1736.

Sanctissimus annuit ad Septennium.

Orig. in Archivo generali Tom. R. *num.* 44.

Indulgentias, & facultates Confessariorum in Provinciis Ultramontanis, pro Oratione ad quadraginta horas continuatas, noctis tamen tempore interpolatas, ultimò confirmat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

AD ea, per quę Christifidelium salus procuratur Animarum, libenter intendimus eaque favore prosequimur opportuno. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, Orationem quadraginta horarum ad Animarum salutem augendam in Ultramontanis partibus, in Ecclesiis Civitatum, & Locorum, ubi ipsi Conventus habent, instituere soleant; Nos pium, & Sanctum, necnon Deo acceptabile opus hujusmodi promovere cupientes, omnibus utriusque Sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Orationi quadraginta horarum hujusmodi continuatarum (non autem nisi noctis tempore interpolatarum) de licentia Ordinariorum locorum in quibuslibet Ecclesiis dictorum locorum semel in anno instituendæ, per aliquod temporis spatium devotè interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hęresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditèr in Domino concedimus; omnibus verò, & singulis Confessariis, ab Ordinariis locorum respectivè approbatis, qui in Ecclesiis prædictis occasione dictæ Orationis ad audiendas Confessiones deputati fuerint, omnes, & quoscunque utriusque Sexûs Christifideles pœnitentes, ab omnibus quibuscumque, in præteritum usque ad diem datæ præsentium commissis criminibus, & excessibus, etiam Nobis, & Apostolicæ Sedi reservatis (hæresis, simoniæ, ac duelli, & violationis clausuræ Monasteriorum Monialium, & recursûs ad Judices laicos contra formam Sacrorum Canonum exceptis) necnon excommunicationis, aliisque sententiis, censuris, & pœnis, etiam in Literis, die Cœnæ Domini legi solitis contentis, in præteritum similiter usque ad diem datæ præsentium incursis, imposità cuilibet arbitrio suo pœnitentià salutari, in foro conscientiæ tantùm absolvendi, facultatem, & auctoritatem pro prima vice tantùm, tenore præsentium concedimus, & impertimur. Non obstantibus Apostolicis, ac in Provincialibus, & Generalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus

tionibus cæterisque contrariis quibuscunque. Præsentibus quoad Indulgentiæ hujusmodi concessionem ad septennium proximum tantùm valituris. Volumus autem, ut præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Maii MDCCXXXVII. Pontificatus nostri Anno septimo.

F. Card. Oliverius.

Breve format. in Archivo gen. Ord. Tom. R. *num.* 55.

N O T A.

INvênit, & in hac ultima renovatione Apostolicum hoc Breve novam oppositionem in Curia Episcopali N. quæ illud seu apocryphum suspexit, ex eo, quod illius Transumpta, nostri P. Procuratoris Generalis Sigillo muniri posse exprimar. Sciendum inde est, quod, cum Brevia Apostolica, Ordinem Generaliter afficientia, in Archivio Generali asservari debeant, P. Procurator Generalis plura illorum transumpta typis imprimi curet, Provinciis communicanda. Cumque hæc, ut fides eis adhibeatur, Sigillo, Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ firmata esse, debeant, ordinariè priùs, vel Sigillum Cardinalitium, vel Prælatitium apponebatur. Ex quo cum varias molestias nasci compertum esset, indultum, & variè in Brevibus expressum fuit, quod hæc etiam Sigillo P. Procuratoris Generalis muniri valerent, prout videre est fol. 176. col. 2. fol. 183. col. 1. &c.

Ex hac ipsa ratione, cum & Notarii publici subscriptio ardua comperiretur, non semel concessum fuit, ut hujus vices, RR. PP. Ministri, & Procuratoris Generalium Secretarii supplere possent, prout & patet ex citato folio 176. col. 2. &c.

Pro Ecclesiis, in quibus Fratres tempore quadragesimæ concionantur, & quadraginta horarum oratio instituitur, Confessis, & Communicatis Indulgentiam plenariam largitur, aliis autem in spiritu pœnitentiæ & firmo confitendi proposito dictæ Orationi assistentibus, decem annos, & totidem quadragenas de injunctis vel debitis pœnis relaxat.

CLEMENS PAPA XII.

Universis, & singulis præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

AD augendam Fidelium religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris, pia charitate intenti, omnibus utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Orationi quadraginta horarum continuatarum (non autem interpolatarum) præterquam in Civitatibus, & Locis Ultramontanarum partium, in quibus noctis tempore interpolari valeat, de licentia Ordinariorum locorum in Ecclesiis, in quibus per dilectos filios Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum tempore quadragesimali Verbum Dei prædicari, & sermones fieri contigerit, in Palmarum, vel alia Dominica ad hoc magis opportuna instituendæ, per aliquod temporis spatium devotè interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; Illis verò, qui Sacra Communione refecti non fuerint, sed verè pœnitentes, & firmum propositum confitendi habentes Orationi quadraginta horarum hujusmodi, ùt supra, interfuerint, & oraverint, decem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus ad Septennium tantùm valituris. Volumus autem, ut, si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, utque præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Maii MDCCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

F. Card. Oliverius.

Breve format. in Arch. gen. Ord. Tom. R. *n.* 56.

Ven. Dei Servum

JOSEPHUM A' LEONISSA

Provinciæ Umbriæ Sacerdotem, & Ordinis expresse professum Beatificat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstorum Princeps Jesus Christus, cujus vices in terris, planè immerentes, gerimus, quemadmodum nova semper in Ecclesia sua instaurat exempla virtutum, & de terra nostra novos sibi suscitat, & erigit servos, ut collocet eos cum Principibus populi sui, & solium gloriæ teneant in Cœlis, ac tanquam Stellæ fulgentes in perpetuas æternitates, illuminent hos, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis: ita Nos debitum Sacrosancti Apostolatûs nostri officium ducimus, & Catholicæ Religioni magis adaugendæ, & Christifidelibus ad pietatem ampliùs excitandis, in hac temporum conditione valde opportunum, ut benignitatem Dei nostri, & memoriam sanctitatis ejus in virtutibus, ac meritis servorum suorum extollentes, ac prædicantes, eorum præsertim debitæ venerationis cultum promovere satagamus, qui, postquam lubricum inter blandientis mundi illecebras pueritiæ iter, mira cum morum innocentia confecissent, arduum perfectionis curriculum sub severioris disciplinæ instituto ineuntes, non solùm dignos in pietatis, & doctrinarum palæstra progressus fecerunt, verùm etiam verbo & exemplo facem cæteris præferentes, adeo incredibili divinæ gloriæ, & animarum salutis procurandæ zelo exarserunt, ut, omnes Christo lucrifaciendi causa, labores, ludibrias, verbera, cruciatus, ac mortem ipsam christiana fortitudine contemnentes, tandem evolârunt ad coronam, legitimè certantibus repositam in Cœlis à bonorum omnium largitore Deo, qui servorum suorum agones, ac labores laudabiliter pro sui nominis gloria completos, signis etiam & miraculis illustrare dignatus est. Cum itaque maturè, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processibus, de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ Sanctitate, & Virtutibus tam Theologicis, quàm Moralibus in gradu heroico, quibus Servum Dei Josephum à Leonissa Presbyterum expresse professum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus ipsius sanctitatem à Deo patrata fuisse asserebatur: eadem Congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse, quandocumque Nobis videretur, prædictum Servum Dei BEATUM declarari cum consuetis Indultis: Hinc est, quod Nos piis, atque enixis nonnullorum Venerabilium Fratrum Antistitum, Catholicorum Principum, & Universitatum, necnon totius memorati Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum, & nominatim Gregorii à Roma, ejusdem Ordinis Sacerdotis expresse professi, hujusque Causæ Postulatoris supplicationibus, Nobis & huic Sanctæ Sedi super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, de supra dictæ Congregationis consilio, & assensu, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium indulgemus, ut præfatus Servus Dei Josephus à Leonissa in posterum BEATI nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in Processionibus circumferendæ) exponantur: Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de eo quotannis die felicis ejus transitûs, seu alia die non impedita, illam immediatè sequenti recitetur Officium, & Missa celebretur de Communi Confessoris, non Pontificis, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus duntaxat in universo Ordine Minorum Sancti Francisci Capucinorum utriusque sexûs, in loco Leonissæ Diœcesis Spoletanæ, in quo natus est, & , ubi Venerabile ipsius Corpus requiescit, atque in Terra Amatricis Reatinæ Diœcesis, unde ad Cœlos evolavit, ab omnibus utriusque sexûs Christifidelibus, tam Secularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur; & quantùm ad Missas attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus, ad Ecclesias, in quibus Festum peragetur, confluentibus. Præterea primo duntaxat anno à datis hisce literis, & quoad Indias à die, quo eædem literæ illuc perveoerint, inchoando, in Ecclesiis Ordinis, Loci, ac Terræ præfatorum solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis respectivè constitutâ, postquam tamen in Ecclesia Lateranensi de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem XXI. currentis mensis Junii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis, de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii dictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti

ejus-

ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in Judicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XIX. Junii MDCCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

F. Card. Oliverius.
T. Patriarcha Hierosolymitanus S. R. C. Secret.

Breve formatum inter manus P. Postulatoris in Scrinio Causæ.

N O T A.

UT triduana Beatificationis Solemnia per Provincias pari cultu, concordique cæremoniarum usu peragerentur, fuère præscripta Monita seu Articuli, quos Reverendissimus D. Joannes Baptista de Gamberuccis, Archiepiscopus Amassenus, Sac. Palatii Apostolici Cæremoniarum Magister revisos ratihabuit, & quos hic apponi similium casuum recursus suadet.

M O N I T A

In Celebrandis per Triduum ex Indulto Apostolico

SOLEMNIIS BEATIFICATIONIS

CUJUSCUMQUE CHRISTI MARTYRIS, SEU CONFESSORIS

Observanda in Ecclesiis Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum.

I. Statuendi sunt dies magis congrui per Ordinarium, & Superiorem Loci, seu Conventûs, ut Populus fidelis commodè convenire valeat ad Ecclesiam, præmonitus de indulgentia Plenaria, inibi lucranda.

II. Ornanda erit Ecclesia omni meliori studio, ita tamen, ut nostri Instituti Paupertas, & tantæ simul Solemnitatis testimonia in eâ undequaque resplendeant.

III. Primâ, vel aliâ die Tridui recitandum erit in Choro Officium Beati, totum de Communi, quemadmodum fuerit in Brevi Beatificationis præscriptum, sub Ritu Duplici Majori.

IV. Die, quo celebratur Officium, omnes Missæ erunt de Beato, quæ etiam à confluentibus utriusque Cleri Sacerdotibus poterunt celebrari, ùt ex Brevi solet constare.

V. Missa erit pariter de Communi cum Gloria, *& Oratione, quæ fuerit lecta in Missa Beatificationis, & quemadmodum in eadem Missa dicitur* Credo, *sic etiam in Solemniis ejusdem Beatificationis, quæ celebrantur in Partibus, sive extra Urbem, dicendum erit. Observandum tamen, quod hâc exceptâ occasione in Missis de Beatis non ponitur* Credo, *ni fortè eorum Festum occurrat in die Dominica, vel infra aliquam Octavam, cujus ratione aliàs dicendum foret.*

VI. Prævidendum erit, ne prima dies, aut alia, in qua recitatur Officium Beati, occurrat Festum altioris Ritûs, sed potiùs inferioris, quod & erit transferendum ad aliam diem, juxta Rubricas Breviarii Romani.

VII. In cæteris diebus Tridui recitatur Officium, quod occurrit in Calendario, & celebrantur Missæ, quæ concordant cum eodem Officio, ac una tantùm Solemnis de Beato, ob concursum Populi &c. non omissâ tamen Conventuali de die, ante Solemnem de Beato.

VIII. In Missis concordantibus cum Officio diei, dummodo non occurrat Festum primæ Classis, præter Solemnem de Beato, quæ communiter admittitur, videtur tolerabilis aliqua memoria, seu Commemoratio de eodem Beato, etiam in aliis Missis.

IX. Si autem secunda, vel tertia die Tridui occurrat Festum semiduplex, præter Solemnem de Beato, & Conventualem de die, tolerabiles judicantur nonnullæ aliæ Missæ de eodem Beato, ratione continuationis Solemnitatis, concursûs Populi, Ampliationis Cultûs, Apparatûs, indulgentiæ &c.

X. In Tribus his diebus in Ecclesia, ubi aguntur Solemnia Beatificationis nullo modo celebrandæ erunt Missæ de Requiem, ob disconvenientiam, & incongruitatem, quam habent cum Festo, quod actualiter celebratur.

XI. Hâc solemnis Tridui occasione exceptâ, non permittunt Rubricæ celebrare infra Annum Missas votivas de Beatis, sed tantùm festivas in die Natalis, seu felicis Obdormitionis eorundem Beatorum.

XII. Cùm nihil reperiatur apud Nos determinatum circa Exercitia, aut Functiones peragendas, vel præstandas in honorem Beati tempore Tridui, Superiorum Provincialium, & Localium erit præscribere ea, quæ magis in Domino opportuna judicaverint ad promovendum Cultum, fovendamque Devotionem erga Beatum, de quo celebrantur Solemnia.

Origin. in Arch. gen. Ord. Tom. R. num. 51.

In Ec-

In Ecclesiis tam Fratrum, quàm Monialium pro die quarta Februarii Indulgentiam plenariam ultimò confirmat.

CLEMENS PAPA XII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

AD augendam fidelium religionem, & animarum salutem Cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quàm Monialium dicti Ordinis, ubicunque existentibus, die quarta mensis Februarii à primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus ad septennium tantùm valituris. Volumus autem, ut, si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint: utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur, ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die secunda Octobris MDCCXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

F. Card. Oliverius.

In iisdem Ecclesiis similem Indulgentiam pro die 12. Novembris ultimò pariter largitur.

CLEMENS PAPA XII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

AD augendam fideliumreligionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexûs Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, quàm Monialium dicti Ordinis ubicunque existentibus, die duodecima mensis Novembris, à primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi, singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus ad septennium tantùm valituris. Volumus autem, ut, si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint: utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXXI. Januarii MDCCXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

F. Card. Oliverius.

Bartholomæum Cardinalem Ruspoli, Magnum Ordinis Jerosolymitani Romæ Priorem &c. Ordinis Protectorem constituit.

Foris *Dilecto Filio Nostro Bartholomeo S. R. E. Diacono Cardinali Ruspoli nuncupato.*

CLEMENS PAPA XII.

Dilecte Fili Noster Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM per obitum bon. mem. Francisci S. R. E. Episcopi Ostiensis Cardinalis Barberini nuncupati, Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum, dum viveret, apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, Fratres prædicti Protectore destituti remanserint, Nos iisdem Fratribus de idoneo Protectore providere volentes, ac de tuæ circumspectionis, singularis

D d pruden-

prudentiæ, doctrinæintegritate, & Religionis Zelo plurimùm in Domino confisi, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris Te, ex cujus protectione, ob tuas eximias virtutes, Fratres hujusmodi plurimum commodi & ornamenti suscepturos esse confidimus, eorundem Fratrum, illorumque Domorum, & Locorum Regularium quorumcunque, apud Nos, & Sedem Apostolicam præfatam, Protectorem cum omnibus honoribus, & oneribus solitis, & consuetis ad Tui vitam, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium facimus, & deputamus. Volumus autem, ut Fratres prædictos foveas, & protegas, ac Tibi in virtute S. Obedientiæ mandamus, ut Superiorum eorundem Fratrum auctoritatem, quantùm fieri poterit, conservare cures: præterea ipsis Superioribus regimen, & gubernium subditorum penitus relinquas, nec in negotiis eorundem Fratrum Te immisceas, nisi ab ipsis Superioribus requisitus fueris, ut in iisdem negotiis auctoritatem tuam interponas, & tunc, si omnino necessarium fore cognoveris, ut eandem auctoritatem tuam in iisdem negotiis exerceas, tunc id facere possis, sed, quoad potueris, per Te ipsum hoc facere cures, adhibito ad scribendum, quando opus fuerit, in iisdem negotiis, seu causis, loco Notarii, aliquo ex Fratribus prædictis. Mandantes propterea Superioribus, necnon universis Fratribus præfatis in virtute S. Obedientiæ, ut Te in eorum Protectorem, juxta tenorem præsentium recipientes, eâ, quâ debent, reverentiâ prosequantur, contrariis non obstantibus quibuscunque. Cæterùm Te in Domino hortamur, ut hujusmodi Protectoris munus ita obire studeas, ut apud Deum, bonorum Operum retributorem, æternum præmium, & à Nobis condignam laudem valeas promereri. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XXVI. Augusti MDCCXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Nono.

D. Card. Passioneus.

Orig. in perg. asservat Eminentissimus Protector, de quo exemplar habetur in Arch. Ord. Tom. A. A. *num.* 52.

NOTA.

EMinentissimi hujus Cardinalis protectione *ceu corona inclyta* Religio nostra sese defacto ornatam æquè, ac munitam esse, eò æquius sibi applaudit, quò magis Emin. Protectorum Antecessorum Zelum in Eo activissima æmulatione experitur unitum. Prolixiùs autem, vel de innato Eminentiæ hujus erga Ordinem affectu, vel de justissimo nostri Ordinis erga Eminentiam suam debito, disserere hic non vacat, cum alius Bullarii Tomus opportuniorem ad hoc suppeditet locum, ad quem benevolus Lector remittitur.

DECRETO.

Sacræ Congregationis Rituum

Facultas celebrandi Missam propriam, & dicendi Officium de Sancto Felice à Cantalicio cum Oratione & Lectionibus, pariter propriis, seu ab iis, quibus Ordo noster utitur, distinctis, ad totam Italiam, & Insulas adjacentes extenditur.

Die XXI. *Maji.*

In Festo

S. FELICIS A' CANTALICIO.

CONFESSORIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter ea, quæ hic propria ponuntur.

Oratio.

FAc, Domine Jesu, in simplicitate, & innocentia cordis nostri nos ambulare, quorum amore de sinu Matris inter Beati Felicis Confessoris tui brachia descendisti. Qui vivis &c.

Lect. I. Nocturni de Script. curr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FElix à Cantalicio in Sabinis, humilibus, sed piis Parentibus natus, à puero pascendis Gregibus, mox & agro colendo addictus, multò impensiùs rerum cœlestium meditatione animum nutrire, & corpus assiduis vigiliis, ac jejuniis domare cœpit, Eremiticam agens vitam potius quàm rusticam. Ferventiore autem in Deum pietate incensus, cum non posset quotidie, ut optabat, sacris Mysteriis interesse, Grege ad loca solitaria compulso, ipse ante Crucem arborum corticibus

cibus incisam diu orare, seque acriter flagellare consueverat; sed & aliquando glebas in agro vertere, simulque sacris in Templo adesse visus est. Aliàs inter arandum furentibus, quos junxerat, indomitis Juvencis, humi stratus, & aratro superducto planè proscindendus, lacerata duntaxat veste, surrexit illæsus. Quo periculo, ut ad tutiorem regularis disciplinæ palæstram vocanti jampridem Deo pareret, admonitus, rusticâ supellectili Pauperibus distribui jussâ, ad Fratres Minores, quos Capucinos vocant, properè se contulit. *Tu autem Domine miserere nobis.*

Lectio v.

ADhuc tyro, necdum vota solemnia professus, religiosæ perfectionis apicem jam attigisse videbatur. Obedientiæ sedulus cultor, ad præcipientis non modò verbum, sed etiam nutum præsto erat: Seque Cœnobii jumentum dictitans, vilissima quæque Ministeria semper arripuit, ac ludibria, & contumelias hilari vultu excipiebat. Paupertatis quàm esset studiosus, illustri documento Deus ipse declaravit. Ostiatim enim per vicos, & plateas alendis Fratribus mendicans (quod ille munus per annos quadraginta nudis fere semper pedibus obivit) cum die quadam insitato pondere se opprimi sentiret, manticam scrutatus, injectum clam nummum deprehendit: quo projecto, nec sine indignatione proculcato, alacer, & levis inde abiit. Castitatem, quam usque ad obitum servavit illibatam, sanctus corpore, & spiritu, à Paulo V. propterea appellatus, vigili oculorum custodia, & voluntario corporis cruciatu communivit, asperrimo flagello se quotidie cruentans, ac ferreo cilicio constrictus, septem etiam Urbis Basilicas identidem invisens. Jejunia Ordinis inediâ quandoque cumulavit. Lectus ejus doloris potius, quàm quietis erat: brevem quippe somnum flexis nuda super tabula genibus, ac fasce sarmentorum capiti supposito, carpebat *Tu autem Domine &c.*

Lectio vi.

VItæ austeritate sibi asper, aliis charus, acceptusque, sanctis præsertim Carolo, & Philippo Nerio, simplicitate, atque innocentia semper fuit. In oratione pernoctans, dulcissimam frequenter extasim est passus: & aliquando in ulnis suis reclinatum à Virgine Matre puerum Jesum suavissimè complecti meruit, prophetiæ gratiâ, & miraculorum clarus, demortuum etiam filium Matri vivum restituit. Meritis tandem in bona senectute cumulatus, secunda (ut prædixerat) feria Pentecostes, ad cœlestem Patriam, Deipara invitante, lætus abiit. Ejus Corpus in Ecclesia sui Ordinis summa Urbis veneratione colitur; Domino crebris miraculis Servi sui sanctitatem illustrante, quem propterea Urbanus Papa VIII. Beatorum, Clemens vero XI. Sanctorum fastis adscripsit. *Tu autem Domine &c.*

IN III. NOCTURNO.

Lectiones propriæ, & suprà fol. 168. positæ.

MISSA.

Pariter propria, & suprà fol. 169. videnda.

Totius Italiæ, & Insularum adjacentium.

P*Orrectis Sanctissimo Domino Nostro CLEMENTI Papæ XII. sub die 3. Octobris 1738. ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinale Ruspoli, Protectore Ordinis Minorum Capucinorum S. Francisci enixis precibus, quibus pro extensione Missæ, & Officii S. FELICIS A CANTALICIO cùm Lectionibus secundi Nocturni, & Oratione propriis, aliàs pro dicto Minorum Capucinorum Ordine approbatis, ad totam Italiam, & Insulas adjacentes supplicatum fuit; Sanctitas Sua ex peculiaribus circumstantiis petitæ extensioni benignè annuit, prævio tamen examine, & revisione prædictarum Orationis, & Lectionum propriarum, necnon assignatione dici pro ejusdem Missæ, & Officii recitatione à Sac. Rituum Congregatione facienda; iis igitur ab Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinali Pico, in Ponentem, deputato diligenter examinatis, atque in Sac. Rituum Congregatione relatis; Sacra eadem Congregatio benignè approbavit, ac singulis Annis die vigesima prima Maji in Missa, & Officio prædicti Sancti ab omnibus utriusque Sexûs tam Sæcularibus, quàm Regularibus totius Italiæ, & Insularum adjacentium, qui ad horas Canonicas tenentur, sub Ritu Semiduplici in posterum recitari, ac imprimi posse concessit. Die 21. Martii 1739.*

C. Card. de Marinis Præf.

Locus ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolym. Secret.

Fr. Antonium Mariam Piscatori, Parmensem, Ecclesiæ Ephesinæ Archiepiscopum præficit.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei Dilecto Filio Antonio Mariæ Piscatori de Parma Electo Ephesin. Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

DIvina disponente clementia, cujus inscrutabili providentia ordinationem suscipiunt universa, in Apostolicæ dignitatis solio, meritis licèt imparibus, constituti, ad universas Orbis Ecclesias aciem nostræ considerationis extendimus, & pro earum statu salubriter dirigendo, Apostolici favoris auxilium adhibemus, sed de illis propensiùs cogitare Nos convenit, quas propriis carere Pastoribus intuemur, ut eis juxta cor nostrum Pastores præficiantur idonei, qui commissos sibi Populos per suam circumspectionem providam, & providentiam circumspectam salubriter dirigant, & informent, ac bona ipsarum Ecclesiarum non solùm gubernent utiliter, sed etiam multimodis efferant incrementis. Dudum siquidem provisiones Ecclesiarum omnium apud Sedem Apostolicam tunc vacantium, & in posterum vacaturarum ordinationi, & dispositioni nostræ reservavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus super his, per quoscunque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contingeret attentari. Postmodum verò Metropolitana Ecclesia Ephesin., quæ in partibus Infidelium consistit, per promotionem ad Cardinalatus dignitatem Dilecti Filii nostri Dominici, S. R. E. Cardinalis Passionei nuncupati, illius Archiepiscopi, Pastoris solatio destituta, Nos ad provisionem ejusdem Ecclesiæ celerem, & felicem, in qua nullus præter Nos hac vice se intromittere potuit, sive potest, reservatione, & Decreto obsistentibus supradictis, ne illa longæ vacationis exponatur incommodis, paternis, & sollicitis studiis intendentes, post deliberationem, quam de præficiendo eidem Ecclesiæ Ephesin. personam utilem, ac etiam fructuosam, cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus habuimus diligentem; Demum ad te Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum expressè professum, ex Catholicis, nobilibusque Parentibus in Civitate Parmen. ortum, quinquagenario majorem, à pluribus annis Presbyterum, qui Capellani, & Concionatoris charissimi in Christo Filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac Qualificatoris Inquisitionis contra hæreticam pravitatem in Regnis Hispaniarum, necnon Theologi, & Examinatoris in Nunciatura Præfatorum Regnorum Hispaniarum muneribus summa cum laude functus es, & de cujus nobilitate generis, vitæ munditia, honestate morum, spiritualium providentia, & temporalium circumspectione, aliisque multiplicum virtutum donis fide digna testimonia perhibentur, direximus oculos nostræ mentis, quibus omnibus debita meditatione pensatis, Te, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Ecclesiæ Ephesin. præfatæ de Persona tua Nobis, & eisdem Fratribus nostris, ob tuorum exigentiam meritorum accepta, de Fratrum eorundem consilio, Apostolica Auctoritate providemus, Teque illi in Archiepiscopum præficimus, & Pastorem, curam, regimen, & administrationem ipsius Ecclesiæ Ephesin. Tibi in spiritualibus, & temporalibus plenariè committendo, firma spe, fiduciaque conceptis, quòd dextera Domini Tibi assistente propitia, prædicta Ecclesia Ephesin. per tuæ circumspectionis industriam, & studium fructuosum regetur utiliter, & prosperè dirigetur, ac grata in eisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiet incrementa. Jugum igitur Domini, tuis impositum humeris, prompta devotione suscipiens, curam, & administrationem præfatas sic exercere studeas sollicitè, fideliter, & prudenter, quòd Ecclesia ipsa Ephesin. Gubernatori provido, & fructuoso administratori gaudeat se commissam: Tuque, præter æternæ retributionis præmium, nostram, & dictæ Sedis benedictionem, & gratiam exinde uberiùs consequi merearis. Nos enim Tibi, ut, quamdiu dicta Ecclesia Ephesin. ab Infidelibus detinebitur, ad illam accedere, & apud eam personaliter residere minimè tenearis, dicta Apostolica Auctoritate, de speciali dono gratiæ indulgemus. Et insuper ad ea, quæ in tuæ commoditatis augmentum cedere valeant, favorabiliter intendentes, tuis hac in parte supplicationibus inclinati, Tibi, ut à quocunque, quem malueris, Catholico Antistite, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habente, accitis, & in hoc sibi assistentibus duobus, vel tribus aliis Catholicis, Archiepiscopis vel Episcopis, similem gratiam, & communionem habentibus, munus consecrationis recipere liberè valeas, ac eidem Antistiti, ut recepto prius per eum à Te nostro, & Romanæ Ecclesiæ nomine, fidelitatis debitæ solito juramento, munus præfatum auctoritate nostra tibi impendere, licitè possit, facultatem concedimus per præsentes. Volumus autem, & dicta

dicta auctoritate statuimus, atque decernimus, quòd, nisi recepto priùs à Te per ipsum Antistitem juramento præfato, munus ipsum Tibi impendere, & Tu illud suscipere temerè præsumpseritis, idem Antistes à Pontificalis Officii exercitio, & tam ipse, quàm Tu à regimine, & administratione tam spiritualium, quàm temporalium Ecclesiarum vestrarum suspensi sitis eo ipso. Præterea etiam volumus, quòd Tu, antequam regimini, & administrationi dictæ Ecclesiæ Ephesin. Te in aliquo immisceas, in manibus præsfati Antistitis fidelitstis debitæ juramentum prædictum juxta unam præstare, ac fidei Catholicæ professionem, juxta articulos jsm pridem à Sede Apostolica propositos, juxta alteram formas, quas sub diversis Bullis nostris mittimus inclusas, expressè emittere, professionemque sic emissam ad Urbem intra præfixum tempus transmittere omnino tenearis, formam verò juramenti, à Te tunc præstiti, Nobis de verbo ad verbum per tuas patentes literas, tuo sigillo munitas, per proprium Nuncium quantocius destinare procures. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo trigesimo nono Decimo Kal. Julii. Pontificatus Nostri Anno Nono.

A. Card. P. Datarius.

Loc. ✠ Plumbi.

Exemp. Authent. in Arch. Ord. Tom. A. A. *n.* 52.

N O T A.

Bullæ hujus meditullium qui inspicit, in Synopsi reperit munera, ad qua operosa virtus hunc Antistitem, Marchionis S. Andreæ Filium, Provinciæ Lombardiæ Alumnum &c. in Hispaniis evexit. Huic ut digna gloria, laboris semper pedissequa, accederet. gl. mem. Clemens Papa XII. eum suprapositâ Bullâ Archiepiscopum Ephesinum, renuntiavit. Conspicua quidem hæc, non tamen tota sunt, cum in stadio honoris adhuc currat, Neapoli negotiis occupatus Aulæ Regiæ, quæ *opera & laborem*, quem in Angelo, vel Episcopo Ephesi, D. Joannes olim *scivit*, in nostro Præsule, Angeli Ephesini Successore, indefessum commendat.

Eundem Fr. Antonium Mariam, Archiepiscopum Ephesinum, suum Prælatum Domesticum, & Pontificii Solii Assistentem creat.

A Tergo. *Venerabili Fratri Antonio Mariæ Archiepiscopo Ephesino.*

CLEMENS PAPA XII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Circumspecta Romani Pontificis, gratiarum dispensatoris providentis eas consuevit Personas præcipuè favoribus & gratiis prosequi, quas sibi, & Apostolicæ Sedi devotas, & obsequiosas, ac plurimis cognoscit meritis adjuvari. Hinc est, quod Nos Te, qui Prælatus Domesticus noster, & in Capella nostra Assistens existis, tuis meritis & obsequiis exigentibus, condignis favoribus, & gratiis, tituloque, & honoribus decorare volentes, & à quibusvis excommunicationis.... .... absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro Te Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, Apostolica Auctoritate tenore præsentium te Nobilem facimus, & creamus.... .... Nec non Te, dum in Curia præsens existis, ad solutionem vectigalis Vini pro sex vegetibus, de quibus pro tuo arbitrio disponere valeas, adinstar Cameralium, eisdem auctoritate & tenore eximimus, & liberamus, ac liberum exemptumque esse volumus. Insuper Tibi unam portionem panis, honoris nuncupati, ex Palatio Apostolico dietim habendam, percipiendam, & consequendam, auctoritate & tenore præfatis concedimus, & assignamus. Ac Tibi tres Viros, vitæ & morum probitate, ac aliis virtutum donis commendatos, qui Nostris & Apostolicæ Sedis obsequiis insistere proponant, in nostros & ejusdem Sedis Notarios, auctoritate nostra recipiendi, & admittendi, aliorumque nostrorum, & dictæ Sedis Notariorum numero & consortio favorabiliter aggregandi...... Necnon aliàs octo Viros Nobiles, & idoneos, ac qualitatibus ad hoc requisitis præditos Auratæ Militiæ Equites creandi, & deputandi, illarumque quemlibet, aliorum Militiæ hujusmodi Equitum numero & consortio favorabiliter aggregandi, ac eisdem, ut torquem aureum, & aurata calcaria gestare, omnibusque privilegiis, gratiis, & indultis, ac prærogativis, quibus alii Equites

Equites hujusmodi utuntur, fruuntur, & gaudent, similiter uti, frui, & gaudere valeant, citra tamen exemptiones à Trid. Concilio sublatas concedendi facultatem, auctoritate & tenore præfatis concedimus & impertimur. Necnon pro Spirituali tua consolatione, ut in privato domûs tuæ Oratorio...... unam Missam pro unaquaque die.... per Te ipsum celebrare, seu per quemcunque Sacerdotem .... celebrari facere liberè & licitè possis......

Reliqua pro more & Stylo Curiæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Die XVIII. Julii MDCCXXXIX. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

D. Card. Passioneus.

Exempl. Auth. in Arch.ord.Tom. A.A. *n.53.*

DECRETUM

Sacræ Rituum Congregationis.

De Commissione reassumendæ Causæ Canonizationis B. Josephi à Leonissa approbat, ac signat.

SPOLETANA.

Canonizationis Beati Josephi à Leonissa Sacerdotis Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum.

POrrectis ex parte Reverendissimi Patris Ministri Generalis Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum, nomine etiam totius suæ Religionis, necnon Patris Fratris Gregorii à Roma, Sacerdotis Professi ejusdem Ordinis, ac Causæ Canonizationis BEATI JOSEPHI à LEONISSA prædicti Postulatoris, enixis Instantiis, quibus pro Signatura Commissionis reassumptionis hujusmodi Causæ, ad effectum construendi Processus Apostolicos super novis Miraculis, ad intercessionem ipsius BEATI ab Altissimo patratis, post indultam Eidem Venerationem, supplicatum fuit, illisque in Sac. Rituum Congregatione per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Rufpoli relatis, Sacra eadem Rituum Congregatio, R. P. D. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore audito, rescribendum censuit: *Signandam esse Commissionem reassumptionis Causæ, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit.* Die V. Septembris MDCCXXXIX.

Factâque deinde per me Secretarium de prædictis eidem Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, & prædictam Commissionem propria manu signavit. Die XI. ejusdem Men. & An. MDCCXXXIX.

C. Card. de Marinis Præf.

Locus ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus Secrèt.

Orig. in manibus P. Postulatoris Causæ.

Tempore Capituli Generalis, Indulgentiam plenariam in Ecclesiis Fratrum, & Monialium impertitur.

CLEMENS PAPA XII.

Universis Christi Fidelibus præsentes literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM, sicut accepimus, Capitulum Generale Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum nuncupatorum in Ecclesia, seu Conventu Fratrum Ordinis hujusmodi de Urbe, die tertia proximè futuri Mensis Junii, benedicente Domino, celebrandum sit; Nos, ut opus tam pium majori cum fructu fiat, & ad augendam fidelium Religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus utriusque sexûs Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui dictam, vel aliquam aliam ex Ecclesiis tam Fratrum, quàm Monialium ejusdem Ordinis, ubique existentibus, die prædicto, & singulis actualis illius celebrationis diebus devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam semel tantùm omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus post celebrationem dicti Capituli Generalis minimè valituris. Volumus autem, ut, si pro impetratione, præsentatiône, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint; utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel Procuratoris Generalis dicti Ordinis

dinis munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris Die XXIV. Novembris MDCCXXXIX. Pontificatus Noſtri anno Decimo.

D. Card. Paſſioneus.

N O T A.

Conceſſam fuiſſe hanc Indulgentiam jam ante ſæculum, & imminente Capituli Generalis tempore ſemper poſtea innovatam, docent Brevia formata, in Archivo generali in faſciculo proprio aſſervata. Fuit autem jam ab aliquibus annis etiam ad Monialium Eccleſias extenſa.

Indulgentiam plenariam, etiam Defunfunctis per modum Suffragii applicandam, pro menſtrua Communione generali, vel in Eccleſiis Ordinis, vel extra Ordinem à Fratribus noſtris inſtituenda, ultimò confirmat.

CLEMENS PAPA XII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

AD augendam Fidelium Religionem, & animarum ſalutem Cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia Charitate intenti, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexûs Chriſtifidelibus verè pœnitentibus & confeſſis, qui aliquam Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capucinorum nuncupatorum, Provinciæ N.N., ſeu quamcunque aliam Sæcularem Eccleſiam in dicta Provincia exiſtentem, in qua Communio generalis, ſollicitudine dictorum Filiorum Fratrum dicti Ordinis, de licentia Ordinariorum locorum, & quoad Eccleſias Sæculares de illarum Rectorum conſenſu, in una ex Dominicis cujuslibet Menſis reſpectivè agetur, devotè viſitaverint, ibique Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ac pro Chriſtianorum Principum concordiâ, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, quam etiam animabus Chriſtifidelium, quæ Deo Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum Suffragii applicare poſſint, miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus ad ſeptennium valituris. Volumus autem, ut, ſi pro impetratione, præſentatione, admiſſione, ſeu publicatione præſentium aliquid, vel minimum detur, aut ſponte oblatum recipiatur, præſentes nullæ ſint; utque præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris Die XXVI. Jan. MDCCXXXX. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

D. Card. Paſſioneus.

Brevia formata in Archiviis Provinciarum, in quibus devotio Communionis generalis viget.

N O T A.

PRaxis, ſeu devotum, animarumque Saluti maximè proficuum Communionis Generalis exercitium in noſtra Religione hucuſque non eſt inductum, niſi in aliquibus duntaxat (diverſarum tamen Nationum) Provinciis: hinc etiam ſuprapoſitum Indulgentiarum Breve ſingillatim pro earum qualibet renovari oportet. Originem nacta eſt hæc devotio in Urbe Romana, in qua, ut gl. mem. Paulus PP. V. tepeſcentem nonnihil ad SS. Eccleſiæ Sacramenta Civium acceſſum, oblato ſpiritualis boni lucro accenderet, in una cujuslibet menſis Dominica Indulgentiam plenariam, quam Defunctis per modum Suffragii applicari poſſe, Succeſſores Pontifices poſtea indulsère, præſcripta pietatis opera peragentibus conceſſit.

Ad Eccleſias RR. Patrum Societatis Jeſu, in quibus hæc Communio ſolemniter, primò, & cum DD. Cardinalium concurſu fuerat inſtituta, talis illico viſus fuit pœnitentis populi confluxus ut aliquoties centum Confeſſionarii in Eccleſia Domûs profeſſæ excipiendis confeſſionibus vix ſufficerent.

Inductæ tam præclaro hoc Jeſuiticæ Societatis Zelo, quàm viſi fructûs exemplo excitæ, plures Ordinis noſtri Provinciæ hanc generalem Communionem in ſuis quoque Eccleſiis menſtruatim inſtituendi, munitam Apoſtolico Brevi facultatem impetrârunt: quo ad lapſum temporis renovato, illam eo ſemper fructu continuant, ut una ſola Provincia ultra centum quinquaginta millia Sacramentalium Confeſſionum in talibus Dominicis duntaxat, per ſeptennium excepta fuiſſe, ex collecto, Romamque miſſo Confeſſariorum calculo deprehenderit.

Notandum autem eſt, quod etiamſi pro aliarum Indulgentiarum conſecutione Sacram Synaxin in Eccleſia quacunque, ſeu ad libitum, ſumendi libertas relinquatur, pro Indulgentiis tamen hujus Communionis generalis neceſſarium ſit, ut illa in Eccleſiis, à quibus hæc *ſollicitudine Fratrum* noſtrorum peragitur, ſumatur, Apoſtolico Brevi expreſsè hoc præſcribente per verba: *ibique Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint.*

Obſer-

Observari insuper debet aliud inter Indulgentias hujus Communionis generalis, & alias Indulgentias ordinarias discrimen, ratione temporis, quo opera præscripta debent adimpleri, nam quoad Indulgentias ordinarias, tempus à primis Vesperis usque ad occasum Solis diei subsequentis determinari solet, pro Indulgentiis autem Communionis generalis præscribitur dies Dominicæ duntaxat, juxta Verba Apostolici Brevis: *qui in una ex Dominicis cujuslibet mensis ..... devotè visitaverint*, *ibique pias ad Deum preces effuderint &c.* hinc P. Quintanadvennas attentà Summi Pontificis locutione, sonuque Verborum, in Apostolico Brevi expressorum censet, tempus Indulgentiarum inchoari a primo puncto mediæ noctis, protendique ad punctum alterius subsequæ mediæ noctis. Cui opinioni tamen R. P. Gobat, quantumvis illam *verosimilem* vocet, variis in locis contrariatur, ex ratione, quod Dominica dies veniat sub nomine Festi, juxta declarationem S. Rit. Congregationis apud Barbosam *Verb. Festum*, & ideo, ad rationem Indulgentiarum, pro Festis concessarum, & á primis Vesperis incipientium, etiam Indulgentias Communionis generalis, tempore primarum vesperarum inchoari concludit. Quam utramque opinionem in subsidium dubii, quod desuper jam non semel emersit, differendo adducere volui.

Ne quoque ob locorum seu Conventuum nostrorum distantiam Fideles hoc thesauro privari contingeret, Pontificia dispensatione indultum est, ut hujusmodi Communio, etiam in Sæcularium Ecclesiis à Fratribus nostris institui queat. Inde pluribus in locis Fratres ad Parochias vocantur, in quibus Communio eorum *sollicitudine* celebratur, in hoc essentialiter consistente, ut populum ad Indulgentias lucrifaciendas stimulent, ejusdem confessiones excipiant, & communionem Sacramentalem dispensent. Nuncupatur autem hæc praxis *Communio generalis* ob concursum populi, qui in locis, ubi peragitur, generatim & turmatim ad eam confluere videtur.

Eadem motiva, quæ R. P. Georgium Gobat ad hanc materiam fusiùs tractandam induxêre, compulerunt & me ad Notam hanc prolixiùs extendendam, *quia sum certus, hoc esse ad honorem Dei & bonum animarum in purgatorio detentarum, si ad multorum notitiam veniant ea, quæ ad hanc spectant Indulgentiam.*

Plura alia, attentione & scitu digna, videre libeat apud memoratos RR. PP. Quintanadvennam, Gobatum, Hautinum &c. celebres, & Scholis, ac Curiis notissimos Societatis Jesu Theologos, qui ex instituto de hac materia agunt: Primus quidem in appendice ad sua singularia, secundus in operum moralium Tomo secundo, seu Quirinario &c., tertius verò Libro tertio art. tertio.

SERIES
EMINENTISSIMORUM
CARDINALIUM PROTECTORUM.

I. Cardinalis Andreas de Valle, Romanus.

II. Cardinalis Franciscus Quinnonius, Hispanus, Ordinis Patrum Minorum Observantium.

III. Cardinalis Rudolphus Pius, Carpensis.

IV. Cardinalis Julius Roboreus, seu de Ruvere, Urbinas, primus, quem Religio nostra per Apostolicum Breve habuit Protectorem proprium, seu singularem, de quo *fol.* 29.

V. Cardinalis Julius Antonius Sanctorius, Casertanus, ex Episcopatu Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, de quo *fol.* 35.

VI. Cardinalis Franciscus de Jojosa Gallus, postea S. Collegii Decanus, de quo *fol.* 49.

VII. Cardinalis Alexander Perettus, de Monte Alto, Sixti Papæ V. Pronepos, S. R. E. Vice-Cancellarius, de quo *fol.* 35.

VIII. Cardinalis Ludovicus Ludovisius, Bononiensis, Gregorii Papæ XV. ex Fratre Nepos, S. R. E. Vice-Cancellarius, de quo *fol.* 70.

IX. Cardinalis Fr. Antonius Barberinus, Florentinus, Ordinis nostri, fan. mem. Urbani Papæ VIII. Frater secundùm carnem Germanus, de quo *fol.* 88., & 89.

X. Cardinalis Bernardinus Spada, Brisighellensis, Episcopus Albanensis &c., de quo *fol.* 102.

XI. Cardinalis Hieronymus Farnesius, Romanus, Legatus à Latere Bononiæ, de quo *fol.* 110.

XII. Cardinalis Carolus Bonellus, Romanus, S. Pii V. Pronepos, de quo *fol.* 114.

XIII. Cardinalis Fridericus Borromæus, Mediolanensis, Clementi PP. X. à Secretis Statûs, de quo *fol.* 121.

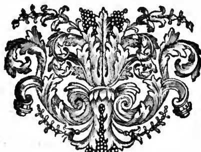
XIV. Cardinalis Jacobus Rospigliosus, Pistorius, Nepos Papæ Clementis IX. de quo *fol.* 124.

XV. Cardinalis Nicolaus Acciajoli Florentinus, de quo *fol.* 128.

XVI. Cardinalis Francifcus Barberinus, Romanus, poftea Sacri Collegii Apoftolici Decanus, de quo *fol.* 155.

XVII. Cardinalis Bartholomæus Rufpolus, Romanus, Magnus Ordinis Jerofolymitani Romæ Prior, de quo *fol.* 213., & 214.; & quem fofpitem ad fera tempora Deus pro Religionis voto, & bono confervet.

Ex Ciaconio, & Tabulariis Archivii generalis Ordinis.

SYLLA-

SYLLABUS
PP. VICARIORUM,
ET
MINISTRORUM GENERALIUM.

		Annus Electionis.	Annus Reelectionis.	Annus Reelectionis.
I.	FR. Matthæus à Baſſio per acclamationem electus.	1529.		
II.	Fr. Ludovicus à Foro-Sempronio, P. Matthæo renuntianti, ceu primus Diffinitor ſurrogatus eodem anno Manſitque Vicarius Apoſtolicus uſque ad annum 1535.	1529.		
III.	Fr. Bernardinus Aſtenſis.	1535.	1546.	1549.
IV.	Fr. Bernardinus à Senis.	1538.	1541.	
V.	Fr. Franciſcus Æſinus.	1543.		
VI.	Fr. Euſebius ab Ancona.	1552.	1555.	
VII.	Fr. Thomas Tifernas ex Civitate Caſtelli.	1558.	1561.	
VIII.	Fr. Joannes Evangeliſta à Canobio.	1564.		
IX.	Fr. Marius à Foro Sarzinio.	1567.	1570.	
X.	Fr. Vincentius à Monte Ulmo.	1573.		
XI.	Fr. Hieronymus à Monte Florum.	1575.	1578.	
XII.	Fr. Joannes Maria à Tiſſa.	1581.		
XIII.	Fr. Jacobus à Foro Sarzinio.	1584.		
XIV.	Fr. Hieronymus à Politio.	1587.	1590.	
XV.	Fr. Sylveſter à Monte Leone.	1593.		
XVI.	Fr. Hieronymus à Sorbo.	1596.		
XVII.	Fr. Hieronymus à Caſtro Ferretorum.	1599.	1608.	
XVIII.	Ven. Dei Servus Laurentius à Brunduſio.	1602.		
XIX.	Fr. Silveſter ab Aſſiſio.	1605.		

XX.	Fr. Paulus à Cæſena.	1613.	
XXI.	Fr. Clemens à Noto.	1618.	
XXII.	Fr. Joannes Maria à Noto.	1625.	
XXIII.	Fr. Joannes Antonius à Mutina.	1633.	
XXIV.	Fr. Joannes à Monte Calerio.	1637.	
XXV.	Fr. Innocentius à Calatagirone.	1643.	
XXVI.	Fr. Fortunatus à Cadoro.	1650.	1667.
XXVII.	Fr. Simplicianus à Mediolano.	1656.	
XXVIII.	Fr. Marcus Antonius à Carpenedulo.	1662.	
XXIX.	Fr. Stephanus à Cæſena.	1671.	
XXX.	Fr. Bernardus à Portu Mauritio.	1678.	
XXXI.	Fr. Carolus Maria à Macerata,	1685.	
XXXII.	Fr. Bernardinus ab Aretio.	1691.	
XXXIII.	Fr. Joannes Petrus à Buſto.	1698.	
XXXIV.	Fr. Auguſtinus à Tiſana.	1702.	
XXXV.	Fr. Bernardinus à Salutiis.	1709.	
XXXVI.	Fr. Michael Angelus à Raguſio.	1712.	
XXXVII.	Fr. Joannes Antonius à Florentia.	1719.	
XXXVIII.	Fr. Bernardinus à S. Angelo in Vado, per Breve Apoſtolicum Fr. Joanni Antonio renuntianti Subſtitutus.	1721.	
XXXIX.	Fr. Hartmannus Brixinenſis.	1726.	
XL.	Fr. Bonaventura à Ferraria, Sac. Palatii Apoſtolici Concionator, Examinator Epiſcoporum, Sac. Congregationum Rituum, ac Supremæ Romanæ Inquiſitionis Conſultor.	1733.	
XLI.	Fr. Joſephus Maria ab Interamna in Umbria.	1740.	

CATA-

CATALOGUS
PP. PROCURATORUM GENERALIUM
PRÆNOTATIO.

	In Religionis primordio, Procuratorem egit Guardianus Romæ, fuitque primus ad hoc officium à Definitione destinatus.	*Annus Electionis.*	*Annus Reelectionis.*	*Annus Reelectionis.*
I.	Fr. Bernardinus Astensis.	1538.	1541.	1552.
II.	Fr. Laurentius Reatinus.	1546.		
III.	Fr. Petrus à Civitate Ducali.	1549.		
IV.	Fr. Thomas Tifernas à Civitate Castelli.	1555.	1573.	
V.	Fr. Joannes Evangelista à Canobio, primus, qui ad hoc officium ex Provincia extera fuit assumptus.	1558.	1561.	
VI.	Fr. Eusebius ab Ancona.	1564.		
VII.	Fr. Bonaventura à Rhegio.	1567.		
VIII.	Fr. Hieronymus à Monte Florum.	1570.		
IX.	Fr. Joannes Maria à Tissa.	1575.	1578.	
X.	Fr. Franciscus à Mediolano.	1581.		
XI.	Fr. Silvester à Rosciano, defuncto P. Francisco Substitutus.	1583.		
XII.	Fr. Hieronymus à Politio.	1584.		
XIII.	Fr. Christophorus ab Assisio.	1587.	1593.	
XIV.	Fr. Bonaventura à Monte Regali.	1590.		
XV.	Fr. Hieronymus à Castro Ferrettorum.	1596.	1605.	1618.
XVI.	Fr. Anselmus à Monopoli, Sac. Pal. Apostolici Concionator, & postea S.R.E. Cardinalis.	1599.	1602.	
XVII.	Fr. Michael Angelus Ariminensis.	1608.		
XVIII.	Fr. Clemens à Noto.	1613.		
XIX.	Fr. Franciscus Januensis, Sac. Pal. Apostolici Concionator.	1625.	1633.	

XX.	Fr. Felicianus Placentinus.	1637.		
XXI.	Fr. Simplicianus à Mediolano.	1643.		
XXII.	Fr. Marcus Antonius à Carpenedulo.	1650.	1656.	
XXIII.	Fr. Fortunatus à Cadoro.	1662.		
XXIV.	Fr. Bonaventura à Recineto.	1667.	1671.	1685.
XXV.	Fr. Joannes Baptista à Sabbio.	1678.		
XXVI.	Fr. Franciscus à Perusia.	1691.		
XXVII.	Fr. Franciscus ab Aretio, Concionator Sacri Palatii Apostolici, & postea S.R.E. Cardinalis.	1698.		
XXVIII.	Fr. Bernardinus à Salutiis.	1699.	1702.	
XXIX.	Fr. Joannes Antonius à Florentia.	1709.	1712.	
XXX.	Fr. Bernardinus à S. Angelo in Vado.	1719.	1726.	
XXXI.	Fr. Petrus Maria à Luca.	1721.	1733.	
XXXII.	Fr. Sigismundus à Ferraria.	1740.		

ELEN-

ELENCHUS VIRORUM ILLUSTRIUM,

Qui ex Ordine ad Ecclesiasticas Dignitates fuêre promoti.

CARDINALES.

FR. Anselmus Marzatus, â Monopoli, Provinciæ Romanæ, de quo *fol.* 51.

Fr. Antonius Barberinus à Florentia, Provinciæ Tusciæ Frater Germanus Urbani PP. VIII. de quo *fol.* 88.

Fr. Franciscus Maria Casinus, ab Aretio, Provinciæ Tusciæ, de quo *fol.* 150.

PATRIARCHA.

Fr. Franciscus Antonius Corrarius Venetus, Provinciæ Venetæ, & Patriarcha Venetiarum, Vivit: de quo *fol.* 198. & 199.

ARCHIEPISCOPI.

Fr. Bernardinus Rotarius, ab Asta, ex Marchionibus Cortanserii, Provinciæ Taurinensis, Archiepiscopus Turritanus, Vivit: de quo *fol.* 186. & 187.

Fr. Antonius Maria Piscatorius Parmensis, ex Marchionibus S. Andreæ, Prov. Lombardiæ, Archiepiscopus Ephesinus, & Solii Pontificii Assistens, Vivit: de quo *fol.* 216. & 217.

EPISCOPI.

Fr. Emericus Sennel â Commoromio in Hungaria, Provinciæ Austriaco-Hungaricæ, Episcopus Viennensis, de quo *fol.* 130.

Fr. Rupertus ex Comitibus de Lamberg, Provinciæ Tyrolensis, Episcopus Aulonensis, & Suffraganeus Passavii, de quo *fol.* 142.

Fr. Ange-

Fr. Angelus ex Comitibus d'Ognyes & d'Etres, Provinciæ Flandro-Belgicæ, Episcopus Ruremundensis, de quo *fol.* 144.

Fr. Carolus ex Principibus de Hornes, Provinciæ Flandro-Belgicæ, Episcopus Brugensis, de quo *fol.* 147.

Fr. Athanasius de Mesgrigny, Provinciæ Parisiensis, Episcopus Grassensis, de quo *fol.* 148.

Fr. Ludovicus de Mornay, Provinciæ Parisiensis, Episcopus Eumeniensis, & Coadiutor Ecclesiæ Quebecensis, de quo *fol.* 153.

Fr. Timotheus à Flexia, Provinciæ Britanniæ, Episcopus Beritensis, & Coadiutor Ecclesiæ Patriarchalis Babyloniæ, Vivit de quo *fol.* 155.

Fr. Carolus de Spinosa, Provinciæ Flandro-Belgicæ, primò Episcopus Tricalensis, & Suffraganeus Ecclesiæ Mechilniensis, postea translatus ad Episcopatum Antverpiensem, Vivit, de quo *fol.* 160.

Fr. Angelicus Viglinus, Provinciæ Neapolitanæ, Episcopus Tropeensis, de quo *fol.* 180.

Fr. Vincentius Bragadenus, Provinciæ Venetæ, Episcopus Scardonæ in Dalmatia, Vivit, de quo *fol.* 197. & 198.

ALBUM

ALBUM PATRUM,

QVI AD MVNVS

CONCIONATORIUM

In Sacro Palatio Apostolico è nostra Religione fuerunt assumpti.

I. FR. Anselmus à Monopoli, postea S. R. E. Cardinalis. Concionatus est per annos 10. incirca, quantùm ex quæsitis hinc inde Documentis coniici potest.

II. Fr. Hieronymus Narniensis. Concionatus est per annos 17.

III. Fr. Franciscus Januensis. Concionatus est per annos 16.

IV. Fr. Bonaventura à Recineto. Concionatus est per annos 16.

V. Fr. Franciscus Maria ab Aretio, postea S. R. E. Cardinalis, Concionatus est per annos 14.

VI. Fr. Bonaventura à Ferraria, Minister Generalis Ordinis, Examinator Episcoporum, SS. Congregationum Rituum, & Supremæ, Universalis, ac Romanæ Inquisitionis Consultor. Concionatur per annos 18.

Ex Tabulariis Archivi generalis.

TABULA INDULGENTIARUM
PLENARIARUM PERPETUARUM

In Mense Martii.

Die XI. Sacro S. Catharinæ à Bonnonia, ex concessione s. m. Clementis PP. XI. Ubi verò Festum die IX. ejusdem mensis celebratur, Indulgentia ex indulto, seu Decreto Sac. Congreg. Indulgen. &c. eodem quoque die obtinetur, de qua Breve, & Decretum *fol.* 154.

In Mense Maii.

Die XVII. Sacro S. Paschali de Baylon Confessori, ex concessione s. m. Clementis X. de qua *fol.* 152.

Die XVIII. Sacro S. Felici à Cantalicio Confessori, ex concessione s. m. Clementis XI. de qua *fol.* 154.

Die XX. ejusdem mensis, Sacro S. Bernardino Senensi Confessori, ex concessione s. m. Sixti PP. V. de qua *fol.* 39.

In Mense Junii.

Die XIII. Sacro S. Antonio de Padua Confessori, ex concessione s. m. Sixti V. de qua *fol.* 39.

In Mense Julii.

Die XIV. Sacro S. Bonaventuræ Episcopo, & Ecclesiæ Doctori, ex concessione s. m. Sixti V. de qua *fol.* 39.

Die XXIV. Sacro S. Francisco Solano Confessori, ex concessione s. m. Benedicti PP. XIII. de qua *fol.* 182.

In Mense Augusti.

Die II. Sacro Dedicationi Ecclesiæ S. Mariæ Angelorum, ex concessione s. m. Gregorii PP. XV. de qua *fol.* 69.

Confirmata cum extensione ad Defunctos per modum suffragii, ex indulto Ven. Dei Servi Innocentii PP. XI. de qua *fol.* 136.

Die XIV. Sacro S. Claræ Virgini, ex concessione s. m. Sixti PP. V. de qua *fol.* 39.

Die XIX. Sacro S. Ludovico Tolosano Episcopo Confessori, ex concessione s. m. Sixti PP. V. de qua *fol.* 39.

In Mense Septembris.

Die IV. Sacro S. Rosæ Virg. Viterbiensi, ex concessione s. m. Clementis XII. de qua *fol.* 205.

Die XVII. Sacro Commemorationi Sacrorum Stigmatum, S. P. Francisco impressorum, ex concessione s. m. Clementis XII. de qua *fol.* 190.

In Mense Octobris.

Die IV. Sacro S. P. Francisco Confessori, ex concessione s. m. Sixti V. de qua *fol.* 39.

Die XIV. Sacro S. Petro de Alcantara Confessori, ex concessione s. m. Clementis IX. de qua *fol.* 119.

Die XXIII. Sacro S. Joanni Capistrano Confessori, ex concessione s. m. Clementis PP. XI. de quo *fol.* 152.

In Mense Novembris.

Die XXVIII. Sacro S. Joanni à Marchia Confessori, ex concessione s. m. Benedicti XIII. de qua *fol.* 182.

Die XXIX. Sacro memoriæ confirmationis S. Regulæ pro Fratribus, Monialibus, & Tertiariis professionem respectivè renovantibus de qua *fol.* 206.

In Mense Decembris.

Die VIII. Sacro B. V. Mariæ Conceptioni Sanctissimæ, ex concessione s. m. Benedicti XIII. de qua *fol.* 183.

TABU-

TABULA INDULGENTIARUM
RENOVANDARUM.

In Mense Januarii.

Dominica secunda post Festum Epiphaniæ D. N. J. Christi, qua Festum Nominis Jesu celebratur, de qua *fol.* 204.

In Mense Februarii.

Die IV. Sacro B. Josepho à Leonissa, Ordinis nostri Confessori, de qua *fol.* 213.

In Mense Aprilis.

Die XXIV. Sacro Beato Fideli ex Sigmaringa, Ordinis nostri, Martyri, de qua *fol.* 208.

In Mense Octobris.

Die XII. Sacro B. Seraphino ab Asculo Ordinis nostri Confessori, renovanda.

In Mense Novembris.

Die XII. Sacro S. Didaco Confessori, de qua fol. 213.

Indulgentia plenaria cum facultatibus absolvendi pro Oratione 40. horarum in Provinciis Ultramontanis instituta, de cujus origine, aliisque notatu dignis plura *fol.* 54. 55. 98. 109. 134. 159. & 209.

Indulgentia plenaria pro Oratione 40. horarum, instituta à nostri Ordinis Concionatoribus in Ecclesiis, in quibus per Quadragesimam concionantur, de qua *fol.* 63. & 210.

Indulgentia plenaria pro Missionibus, quas Fratres nostri Ordinis peragunr, de qua *fol.* 126. & 137.

Animabus Defunctorum per modum Suffragii applicanda ex concessione s.m. Clementis PP. XII. *fol.* 203.

Indulgentia plenaria pro tempore, quo Capitulum Generale celebratur, de qua *fol.* 218.

Indulgentia plenaria, pariter Defunctis applicanda, quæ pro Communione Generali menstrua, vel in Ecclesiis Ordinis, vel extra Ordinem à Fratribus instituitur, de qua *fol.* 219.

N O T A.

HIS utriusque Tabulæ Indulgentiis gaudent respectivè Ecclesiæ seu Oratoria publica, & fixa in Missionum nostrarum Residentiis, & Hospitiis juxta Decretum S. Congregationis, Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositæ *fol.* 191. positum.

Cumque (Indulgentiâ Communionis generalis exceptâ) omnes aliæ toti Ordini sint communes, earum renovandarum curam Reverendissimus P. Procurator Generalis Ordinis ita habet, ut Provinciæ de earum renovatione Sollicitæ esse non debeant.

INDEX
RERUM PRINCIPALIORUM,
Quæ in hoc Primo Tomo continentur.

A

ALEXANDER PERETTUS

Altaria

FR. ANGELUS BRUXELLENSIS.

FR. ANGELICUS VIGLINUS

Annales

Annus

Annuli Piscatorii

FR. ANSELMUS A' MONOPOLI

FR. ANSELMUS A' PETRA MOLARIA

D. ANTONII PATAVINI

Item

Brevium Apostolicorum

Bulla

Bullarum Apostolicarum

C

Cadavera

In Capella Pontificia

Capitula

Capucini

CAROLUS S. R. E. CARD. BONELLUS

FR. CAROLUS BRUXELLENSIS

FR. CAROLUS DE SPINOSA

S. CLARÆ

Clausura

Clerici

Communionis Generalis

Confessiones

Confraternitas

S. CONRADI III. ORDINIS S. P. FRANCISCI.

Constitutiones

Custodes

PP. CON-

Interftitia

JOSEPHUS A' LEONISSA

JULIUS A' RUVERIO S. R. E. CARD. URBINAS DICTUS.

JULIUS ANTONIUS S. R. E. CARD. S. SEVERINÆ VOCATUS.

L

Laici

FR. LAURENTIUS A' BRUNDUSIO

Libros

LUDOVICUS S.R.E. CARDINALIS LUDOVISIUS

FR. LUDOVICI A' FOROSEMPRONIO

FR. LUDOVICUS FRANCISCUS DE MORNAY

M

MARIA DEIPARA

Ppaæ

FR. PETRUS MARIA A' LUCA

Prælati Domestici Papæ

Privilegia

Procurator Generalis

Procuratorum Generalium

Provinciam

D. PAULUS

R

FR. RAYNERII TUDERTINI

PP. RECOLLECTI

Recursus

Regulæ

Romam

FR. RUPERTUS DE LAMBERG.

S

Sacristias

Sanctorum

Secretarii

Sepulturam

VEN. DEI SERVO SERAPHINO AB ASCULO

Sigillum

T

Tertiarios

Teftatorum

FR. TIMOTHEUS A FLEXIA

Tituli

Tranfitus

Tribunal

V

FR. VINCENTIUS BRAGADENUS

Viridaria

Vocalium

Menda, & Errores, qui post typum in Exemplaribus correcti non sunt, benevolus Lector ut de se corrigat, rogatur.

F I N I S.

